
My China Articles:

**collected articles of
Oscar Henry Rinell**

Master

MY ARTICLES ON

CHINA

Äroga uttryck från en missionärs resa i östra Sibirien.

Äroga under denna resa har det förunnats mig förmoda att till följande en resa för Kinasmissionen. På uppmaning af red. Byråden vill jag härmed meddela några uttryck från denna resa.

Det var egentligen en blivtörne, hvilken börjades under strålände vintern under, och med Sja, där jag tillbringat en angenäm tid hos mina släktingar, såsom utgångspunkt. Först besöktes norra Sibirlands distrikt, därnäst Sibirien, Biekinga och slutligen Sibirlands distrikt. Under sex veckor talade jag på cirka 25 platser.

Allt denna resa var följande inträffande och lärorik för min personliga del är helt naturligt. Sibirlands härliga natur och de i flertalet fall uttryckt reaktioner som jag såg där allt var så nytt och nyttigt, ordnadt, gjordes ett godt uttryck på mig som uttryckte att det är af mitt hj i det stora riket Sibirien. Kina, där sådan så mycket, renlighet och ordning såsom fullständigt saknas. Jag har också ett litet minne från de många människor, som jag mötte på min färd, kanske mest från de pastorer och församlingar, som jag lärde känna och högt värderade. Vår verksamhet synes i allmänhet berömma sig i ett sundt och kristligt utvecklingsstadium, men tycks förenas det också nedrivande krafter, hvilka äro vänt af fiendliga mot de grundsatser vi såsom baptister hälsa. Det finnes också många i religionen afseende tillfälligt tillgängliga, hvilka enda inträffa tycks vara bedringarna omsorg om mat, kläder och öfver.

Resan var enbart enbart en turistfärd utan en missionärsresa. Målet var egentligen att söka väcka, fostra och såsom missionärsresan. Det är ju ett glädjande faktum, att detta uttryck, som är absolut nödvändigt för bedrivande af ett framgångsfullt missionärsarbete, verkligen stiger för varje år som går. Allt det alltså tillgripit Det menar, som jag ansåg mest naturligt för att på detta höga mål, var spridande af missionärsarbete. Ordspråket: såsom jag icke känner, det mig icke brändes, äger tillräckligen en tillämpning på missionen och är troligen såsom grundorsaken till att inträffa för missionen ännu icke tillräckligt vad det borde vara. Hvad jag tyckte sig af våra gemensamma sträfvanter, torde det kanske vara svårt att afgöra. Ibland tyckte jag nog att inträffet och kollektioner kunnat och bort vara större, men å andra sidan blif jag ofta förvånad över den själlfruktande kärlek och det brinnande int, som ådagalades af en del församlingar. Om de ekonomiska resultatet af dessa som till mis-

missionärsarbete och hvar för sig...
— de är resultatet förmissionärsarbete. Trots de i de olika riktningarna i norra Sibirlands distrikt i medeltal gifvet kr. 18: 64, i Sibirien kr. 27: 62, i Biekinga kr. 19: 18 och i Sibirland kr. 24: 96.

Inalles insamlades 870 kr. Lägga vi här till de många böcker, som uppsändts till nådens tro, och för öfrigt alla de andliga välgjörerna, kunna vi säga, att vi ha ansett oss vara glada och tackrädda över det, som gjorts för Kinas evangelisering.

Till sist ber jag att med tillfälle få uttrycka mitt hjärtligt tack för all gästfrihet, vänlighet och kärlek, jag blif förenad för denna missionsresa.
Oscar Rinell.

Karlskrona 29/7-16

Om förhållandena i Kina och utseendet för missionärsarbetet där

höll i onsdags afton ett föredrag i Ellniskapellet i Karlskrona. Herr Rinell, som är född i Pinglu Shantungprovinserna i Kina 1896, har genomgått de av missionärsallskapet C. M. för missionärsarbete barn upprättade skolorna samt kom 1914 till Sverige för att i baptistsamfundets läroanstalt, Betelseminariet i Stockholm, utbildas till missionär. Efter genomgången kurs, 4 år, sändes Rinell åter till Kina som missionär till hemlandet, där hans far, A. Rinell sedan omkring 26 år tillbaka verkat såsom missionär.

Som utgångspunkt för sitt föredrag uppläste tal, en bibeltext samt erinrade till en början om Israels barns avfall från Gud och gudstjänsten, men hurasom Gud sände sin son i världen för att uppsöka och frälsa alla och således även Kinas befolkning. Och kinesen vet, även han, att det finns ett liv efter detta och att han behöver frälsa. Men på vilket sätt han skall komma i kontakt med de sanningar och livskraft, som kunna rädda och fräsa, är för honom ännu obekant.

Kineserna äro dock i grunden ett mycket religiöst folk, såde till. Här om bära de många tempel och avgudabilderna vittne. Vidare finnas flera olika religioner i Kina. Var fjortonde dag får man se hur kinesen går till ett tempel för att bedja och utöva sin religion. Men vad beder han om? Jo, om timliga förmåner och fördelar. Varför? Därför att han ej känner till något högre och ädlare. Men ändå saknas ej hos kinesen längtan och trängnad efter frid och ro.

Missionsarbetet har gjort stora framsteg i Kina. Där finnes nu 230,000 kineser, som omfattas af missionärens. För endast 40 år sedan liknade man Kina vid ett tillslutet rum. I dag kan Kina liknas vid ett rum med vidöppna dörrar och fönster. Men landet är icke endast öppet för missionsarbetet. Det har även öppnat sina portar för västerlandets kultur och upplysningsarbete. Och framtiden? Ja, därom vore kanske svårt att yttra sig. Tecken tyda dock på, ansåg tal, att Kina kan betecknas som framtidens land. Stora resurser, rika möjligheter, ett land som äger 100 miljoner invånare och ett område, som inom sig kan innehålla 25 sådana land som vårt. Om kineserna ställes upp i Köhnen med 20 man i varje led och marscherade förbi oss, skulle det dröja i 76 år innan hela Kinas befolkning hade passerat. Och under dessa 76 år skulle en ny generation ha hunnit växa upp.

För att få kunnat denna kända bland dessa miljoner människor behöves många missionärer. Visserligen arbeta 4,000 missionärer nu i Kina, men detta antal, förslår ej mycket. Det finnes ännu över 2,000 städer, som sakna missionärer och därmed även kristlig verksamhet. Ehuru hr Rinell ej vistats i Sverige mer än knappt 2 år, löste han sin uppgift såsom talare mycket bra, och gjorde sig ej skyldig till några svårare språkfel. Ellniskapellets sängkor bidrog till tillfället med körning.

Förlovade.
Oscar Rinell
och
Helen Collén.
Stockholm. Gäddbo.
Bridalbruden den 26/2 1916.
Bridalbruden endast på detta sätt.

2. 11. 30/5-18.

LANDS SEGERTÅG NOM KINA

En blick på missionshistorien visar, att bibeln sedan lång tid varit en synnerligen viktig faktor i missionsarbetet. Man har därför förmodat sig om att få den översatt på många språk som möjligt. Den är redan översatt på icke mindre än 525 språk. Med samma beundransvärda nit har man strävat att sprida bibeln runt jorden. Då frågar man sig om bibelmissionen i hemvärlden, fem bröders nya och beaktansvärda initiativ, blivit aktuell för U. V:s läsare, vill jag på d. Landins uppmaning erinra något om denna boks segertåg genom Kina.

På detta stora och viktiga missionsfält har det liksom i andra hednaländer varit ett av missionärernas första arbeten att tillföra de myllrande millionerna bibeln. Innan detta kunde ske, måste den ju översättas till våra kinesiska språk, som man tvivel kan räkna bland världens svåraste. Dess beskaffenhet var t. o. m. sådan, att två ännu engelska lärda vid 1700-talets slut sagt, att ingen bibelöversättning kunde göras på detta område. Deras utlåtande om emellertid Kinas missionshistoria, som alldeles ogrundat "De sanna, heliga böckerna", så

lyder inskriften på den nestorianiska missionen vid Si-ngan-fu i nordöstra Kina, fördes till Kina av de första missionärer, vilka översatte dem, så tidigt som 635 efter Kristus. En översättning av nya testamentet och psaltaren åstadkom omkring 700 år senare, utförd av en franciskanermunk Johannes de Monte Corvino. Båda dessa översättningar ha dock alldeles försvunnit. Däremot finnes ännu i behåll hos en katolsk familj i Peking en av jesuiten Emanuel Diaz 1636 utgiven bok, vilken återger huvudinnehållet av evangelium samt en kortfattad berättelse om det gamla testamentets innehåll. Emellertid dröjde det länge innan folket erhöi bibeln. Den skulle givas av protestanter, vilkas förste banbrytare, dr Morrison,

kommande till Kina 1807. Det lyckades honom att erhålla en kinesisk lärare, till det var belagt med dödsstraff för att kines att meddela undervisning i landets språk åt en utlänning. Strögrons värdiga språkstudier gjorde, att han kunde fullborda översättningen av nya testamentet 1814 och utgivandet av gamla testamentet 1823. Han är emellertid inte, den förste, som man velat göra gällande, som givit kineserna en fullständig bibelöversättning. Den kan tillkomma två ännu baptister, Marshman och Lassar. Deras över-

sättning trycktes på baptisternas missionsstryckeri i Serampore, Indien 1822. Dessa översättningar ha sedermera gång efter annan översatts och finnas numera på de tre olika dialekter, som förekomma i Kina, nämligen kanti, mandarin och talspråk.

Den heliga skrift och delar av densamma ha — tack vare de i Kina befintliga bibelsällskapens försorg — spridits i stor utsträckning. Redan 1812 började Britiska och Svenska Bibelsällskapet arbete i detta land, därefter följde Amerikanska Bibelsällskapet och Skottiska Bibelsällskapet 1863. Man befarade i början att tryckningskostnaderna skulle ställa sig avsevärt höga, men dessa förhållanden befunnos ogrundade, ty i verkliga livet lyckades man få dem mycket låga.

(Forts.)

Det fanns t. o. m. en tid, då bibelsällskapen skänkte bort böckerna, men man bör sedermera att kineserna skattade dem högre, då de talat något för sig. Deras blick på mycket fördelaktigt villkor för bibelsällskapen på sin tur ha missionärerna på sina resor, de olika tillfällen givits, som de vidare. T. o. m. den

missionären, som ännu ej hunnit inhämta de elementära grunderna i kinesiskan, kan sedan under första året av detta arbete. Kineserna förstå nog strax, att hans ord för dem, och av nyfikenhet samla de skata gossar och män omkring honom. Frågor hagla från alla håll, men på alla givir han endast något av utgefär följande svar: "10 cash exemplaret;" "3 cash för varje blad;" "i ha kommit för att omtala, att Gud älskar även eder och att Jesus kan och vill frälsa oss alla." Det blir väldiga strattsalvor, men böcker säljer han, och det många. Till största delen har den skriftspridningen för sig gått genom inlödda kolportörer, vilka dels tjänat utslut, dels fått sitt underhåll från bibeln eller missions-sällskapen. Både de inlödda och utländska missionärerna ha helt visserligen, att oerhörda svårigheter varit förknippade med detta arbete. Fördomar och vidskeplighet, som utgår från att skaffa sig bibeln, ha varit stora svårigheter. Så trodde många t. ex., att man vid läsningen av utlänningarnas böcker, fick huvudvärk, ont i ögonen, ja, bleve t. o. m. så förtä, att man mot sin vilja måste äta den nya läran. Ibland föra de till och till och lutka på dem, ta till sig för givet, att lukta på den svarta, den nya boken, som del onda, som förorsakar de oönskade åkommorna. Ett annat hinder, som bibelspridningen möter, är den stora okunnigheten. Omkring 2/3-delar av folket kunna ej alls läsa. Särskilt bland lantbefolkningen, som man blott ett fåtal, som kan läsa, för man ofta

vid utbudandet av böcker möter invändningen: "O ski-ko-hsiat-tsi" d. ä. "jag är blind" eller "jag kan ej läsa." Bland dem, som tillhöra det litterära standet, märkes däremot stort selt, fast vackra undantag finnas, som god och förakt för allt utländskt. De äro nämligen till Konfucii sederegler och moralisofis och anse därför bibeln alldeles överflödig. Men trots detta motstånd, som successivt minskats un-

der årens lopp, ha ändå ett stort antal böcker blivit spridda. Under 1915 spreds t. ex. ej mindre än 6,304,522 delar av Guds ord, en ökning med 150,460 ex. i förhållande till 1914. Dessa siffror äro ju glädjande höga, men de äro ändå en bagatell jämförda med alla de millioner ex., som blivit spridda bland alla klasser och till alla delar av landet under de sjuvna 106 åren.

Bibelmissionen är i sanning av utomordentligt stor betydelse. Den öppnar vägen in i hem, byar och städer, där skaror av hedningar eljest kanske ald-

rig skulle nås av evangeliets budskap eller få röna kristendomens förändlande inflytande. Härigenom skapas nya tillfällen, då hedningen icke får höra talas om de gamla meningslösa nya sanningarna utan också själv får läsa därom i bibeln. Detta är verkligen att nå massorna med evangeliet. Mångas förstånd och sinne måste de vidskepliga föreställningarna och traditionella åsikterna giva vika.

Hos somliga vacklar även tron på de inhemska religionerna, som under århundraden haft ett fast grepp om kinesernas förstånd, vilje och känslor, och man t. o. m. giver uttryck för att kristendomen sitt erkännande. Så säger t. ex. Yung-Tas, en hög ämbetsman, som själv spridde 5,000 ex. av nya testamentet: "Utän stödet av kristna moraliska principer är det omöjligt att reformera samhället eller att utdriva det onda från människors hjärtan. Bibeln är den bästa boken för åstadkommande av en god och hög moral." En hel del tycks dock stanna med att giva sitt erkännande åt kristendomen, men andra, Gud vare lov, gå såsom Yung-Tas ännu ett steg längre. Guds ord har icke blott förberett mångas hjärtan för frälsningen utan ock varit ett direkt medel till deras omvändelse. I stället för de anskrämliga och fruktansvärda avgudarna ha de fått lära känna den sanna och levande Guden. Hans kärlek och godhet frammanför en i synd fallen och döende värld griper deras hjärtan, att de under medvetande av sin egen skuld anropa honom om nåd och förbarmande samt genom tron på Jesus Kristus bliva delaktiga av hans underbara frälsning. Därefter blir Ordet deras ledstjärna och auktoritet. Bland dessa frälsta skaror ha många även offrat sina liv på missionens altare

och såsom evangelister, lärare och kolportörer, ägnat tid, krafter och förmågor åt missionens tjänst. Stor är säkerligen deras insats i Kinas evangelisering.

Till sist, och detta är en av de viktigaste sakerna, att fastän så mycket som göres i bibelmissionens verksamhetsbringande arbete, så är det dock förhört litet, som redan är gjort, jämfört med vad som återstår att göra. Av 1,000 kineser har endast en Guds ord i sin hand, 999 sakna ännu bibeln. Förvisso vilja vi unga vara med och göra något, för att Kinas döende millioner må få evangelium! Låt oss därför söka realisera de fem brödernas vackra och kristliga tanke! Låt oss genom gåvor och bön främja bibelmissionen i hednavärlden! Låt oss förtröstansfullt lita på Guds löfte: "Ordet skall icke vända tillbaka till mig fåfängt utan att göra vad jag tackes och hava framgång i det, vartill jag utsänder det."

Oscar Rindt

Tyska baptisternas verksamhet

Baptisterna i Tyskland kan innevarande år fira ett åttioårsjubileum med anledning av sin predikant-skolans grundläggning. Detta seminarium, som sålunda bildades 1830, har kraftigt bidragit till sanningens och kristendomens utbredande särskilt i Tyskland men också i främmande länder. Det förde då vara på sin plats att göra några erinringar över "den Predikantsskolan der deutschen Baptistens" i Hamburg-Horn.

Först några korta drag

ur seminariehistoria.

Redan tidigare har våra tyska trosfränder utövat en och betydelsen av evangelii utönnas utbildning för ett halvt sekel. Beslut fattades i den riktningen vid samfundets ålra första konferens 1819. Innan 1874 hade sju studiekasser på omkring sex månader var hållits för nämnda ändamål i Hamburg. Som för- ar antytis upprättades den permanenta teologiska kursanstalten först i oktober 1880. M. Gahner tjänade som dess första lärare. Hans arbetsdag blev dock misslyckat sett allt för kort, han dog 1885. J. G. Fetzer anställdes emellertid som lärare 1882 och tillhanda är Joseph Lehmann. Sedan dessa f. d. pastorer ha nedlagt ett betydligt och fruktbart arbete i denna skola. Läroplanen, som beaktades omfattar 17, blev enligt ett konferensbeslut vidtagna 1889 förändrad. Detta tillika med återvinnande

och, antal, gjordes nya bestämmelser. Skolan blev utvidgad till Rönneburgstrasse, Hamburg, allt för träng. Leck varo frukostiga påvårdningar (J. D. Rockefeller skänkte 5,000 döll. till en fastighet) kunde ett ståtligt skolhus invigas den 8 sept. 1888 vid Hamburg-Horn. Under årens lopp krävde seminarieets utveckling ytterligare en byggnad. Det uppfördes i närheten av den sistnämnda och blev färdigbyggd 1915. Vid krigsutbrottet undervisades omkring 70 elever. Under krigets första år smälte dock antalet betydligt samman och seminariet måste stängas i juni 1918. Av skolans dåvarande fem lärare nödgades tre — däribland rektor G. Gieselsbach — och alla elever inställa sig i krigstjänst. Som vil kr här dock ingen av dem tillfäst (stjett ha varit en minskning). En mindre än 1,000 tyska barn dödats före den 17 sept. 1918. Seminariet öppnades igen i jan. 1919. F. n. är 40 studerande här. Under de 40 år, som senast svunnit, ha 355 elever mottagit undervisning vid denna predikantsskola.

Stor vikt lägges vid elevernas

andliga fostran.

Det är i karaktärens danning skolan ser sitt ideal. Lärarnas redbara väsen och kristliga värdet betyda härvid oändligt mycket. Disciplinen är god och lagerna respekteras. Eleverna uppskatta och värdera sina lärare, liksom de också känna och älska varandra. Likväl representeras de i en icke mindre än åtta nationaliteter. Självaktigheterna i nationalitet, språk, seder och vanor etc. äro ändå av ordnad betydelse. Det väsentligaste är gemenskapens utbildning och gemenskapens livsintressen. Detta gör karaktärskapet till det bästa. Här skapas förhållanden som ej detta vid de offentliga skolorna. Och vilken härlig sång kunna ej manerbar och prästerna! Här utvärderas

från vilken ej böckernas bok, bibeln, skolas normen för det enskilda och offentliga livet. Vid kunnande höret utövat utövligt. Men egentligen utövar man till större insatser i det förhållande med Gud. De svenska bönen, ordet och ungdomen till ett gott seminarie till en verklig andlig uppfostningsanstalt.

Vidare tillfredsställer skolan rätt stora anspråk på

intellektuell utbildning.

Utom karaktärens danning består läroplanens uppgift att utbilda eleverna utöver en allmän grund av bokliga kunskaper. Sedan de flesta studerandena ej varit i tillfälle att utöva den obligatoriska utbildningen och nämnda ägnat sig åt studier, pekas den frösta allmän utbildning, ämnet de erforderliga eller beskilda teologiska kunskaperna d. v. s. en grundlig kunskaps i Guds ord. Förberedningstarens

omfattas på kr, varvid inget av motsvarande tid teologiska studier. Studierplanen totas i det väsentligaste sammanfallande med Helsingfors, Stockholm. Det senare är dock mera omfattande, efter som 5-årskursen ännu är ett behövligt. Liksom lärarna torde behöva goda kunskaper i sina specialämnen, så dagligt de behöva stort ut och pedagogisk skicklighet vid undervisningen. Eleverna hägnas sig äro med liv och lust åt sina studier för att på bästa sätt tillredogöra sig det meddelade. Schemat upptager omkring 32 lektionstimmar i veckan. Skada blott att något examensväsende ännu ej införts i detta seminarium.

Skolan äger ett rikhaltigt bibliotek med cirka 5,000 band.

Livligt intresse visas i detta läroverk för elevernas

fysiska utveckling.

Medan skolan håller i några rum över Onokops kapell, Hamburg, var det klart bestämt med den saken. Särskilt sovrummen voro otillfredsställande, de liknade mera oöddade celler än något annat. Ljus och luft ångo leta sig väg genom smala gångar i taket. Helt annat kunde de nya skolbyggnaderna vid Hamburg-Horn med sina ändamålsenliga rum och moderna inredningar. Till tomten hör också en "lit stor trädgård". Eleverna måste varje dag ägna en timma åt nyttigt kroppsligt arbete utom i trädgården eller nere i vedkällaren. Dessutom äro de förpliktade att hålla sina sovrum i god ordning och upprätthålla vid matbordet. Matlagningen äro av hög kvalitet. I tre våningar är obligatoriskt en gång i veckan deltaga i gymnastik i

en annan skola här i närheten. Motion är en nödvändig beskaffenhet. Skolan äger också en ordentlig aptit, varför de utövande mängder mat förvaring och ingenting vid måltiderna. Vad som kvalitativt saknas tillräckligt också kvantitativt ersättes. I äro glesan fullständiga vegetarianer. Kött-rättigheter per person i veckan är blott 100 gr. och fett 100 gr. Margarin tillmer i måttet för smör. Kaffe, d. v. s. smörgåsar, dricks alltid utan både grädde och socker. Kommissionernas gyllne tidsålder är äro ej förbi. Sjätte för det praktiska och för sparsamhet för ej saknas och gör det att det vid tyskarnas seminarium.

Till sist besöka vi nämna något om skolans så svaga

finansiella ställning.

Vid tidigare skeden i den historien ha tyska trosfränder i Amerika väsentligt bidragit med ekonomiskt stöd. Under de senare åren däremot ha baptistförsamlingarna här i Tyskland själva berättigt skolans kostnader. De ha i en månader och elevernas underhåll. Endast välbär-

4

... av utgifterna för uppförande, lag och små. Enligt godkänd årsberättelse för innevarande skolår belöpte sig minst 21,000 mkr. Redan på föregående år hade insamlade omkring 60,000 mkr - de sträffit för tyskarnas oerbudt begränsade levnadsförhållande till trots. Ännu återstå dock 11,000 mkr. Möjligen komma tyska baptister i Amerika att i någon mån hjälpa sina topstränder i hemlandet. Nyligen anlände från landsmännen bortom oceanen flera kärkomna lädör, innehållande mat och kläder. Omtänksamma vänner i Sverige ha ock ihågkommit detta seminarium med kärleksgåvor. Kanske vi svenska baptister ända också kunna bidra till förbättra denna predikantkolas ekonomiska ställning? Säkertigen skulle en sådan välgärning stärka de vänskapsband som knutits mellan trosyskonen i Sverige och Tyskland. Personligen anser jag denna skola vara ett stort behov av våra kärleksgåvor, utan där till verkligen värd dem. Jag vågar ock hoppas, att en ev. frivillig insamling lämnar det bästa möjliga resultat. Självt står jag i stor tacksamhetsknud mot både lärare och elever för de goda möten och oerhållig hjälp i mina studier. Med red. hälsningar jag till er enda mitt varma tack till seminarieret för goda och entusiastiska intryck samt min hjärtliga välsökning till en ljus och välsignad framtid. Hamburg den 12/2 1920.

Oscar Rinell.

Seminarierporten 1920

En svensk-tysk afton

anordnades måndagen den 15 mars d. skäfer från Hamburg hade nämligen nöjet att vid ett predikantbesök i Stockholm även göra bekantskap med vårt samfundets läroverk. Därvid berättade han ett och annat av intresse från den baptistiska missionen i Tyskland.

särskilt om strävandena att utbilda evangelii förkunnare för verksamheten i hemlandet och i hednavärlden. Skuggor och dagar hade växlat med varandra, men ställningen var just nu på grund av världskrigets ödesdigra verkningar synnerligen allvarsam. Hans till hjärtat gående skildring ahördes av både lärare och elever med livligt intresse. De senare visade sin sympati för och sitt deltagande med kamraterna nere i Ham-

Undertecknad var ensam svensk i samlingen. Många skiljaktigheter i nationalitet språk, sedvänjor etc. förefunnos visserligen, men flera voro dock de enande punkterna i gemensam trosäskådning och gemensamma livsintressen. Detta gjorde, att umgänget präglades av hjärtlighet och samförstånd.

Festen öppnades med unison sång, varefter rektor Gieselbusch hälsade i hjärtliga ordalag samtliga närva-

En svensk-tysk afton.

burg genom att göra en god insamling till förmån för dem, vilken skulle användas till en angenäm festlighet. Det var denna vackra tanke, som nu realiserades medelst vad vi velat kalla en svensk-tysk afton.

Vid 8 tiden på kvällen voro ett 40-tal inbjudna gäster samlade i Hornerseminariets rymliga och eleganta sällskapsrum. Nästan alla lärare med resp. fruor och hela elevkåren hade infunnit sig. Några kvinnliga studeranden voro icke närvarande, eftersom inga ännu vunnit inträde vid denna skola. Sällskapet verkade en smula kosmopolitiskt, icke mindre än åtta nationaliteter voro representerade. De flesta till börden tyskar.

rande välkomna. Omedelbart därpå intogs under kordial stämning kaffe vid små bord. Dagen till ära bjöds det på äkta java med rikligt dopp. Det serverades strykande åtgång vittnade bättre än något annat om, huru mycket man just i dessa vargatider uppskattar en sådan festlig tillställning i vårt södra grannland.

Så kom den andliga delen av högtidligheten. Ordet lämnades till br. Neuschäfer, som gladdes över tillfället att få berättat något om sina reseminnen och intryck från Sverige. Han, som genomlevat de sista blods- och järnåren i Tyskland, skattade vårt land lyckligt, emedan det sluppit krigets förödelse. På vår härliga natur

och sköna huvudstad, vårt gästfria folk och välsmakande mat sparade han ej lovord. Han var mycket glad över att det beretts honom ett tillfälle att göra bekantskap med svenska trosfränder. Särskilt intressant var hans karaktäristik över några av samfundets framstående män, t. ex. doktor Benander, överste Broady, redaktör Byström, och pastorerna Johansson och Modén. Sammanträffandet med Betelseminariets lärare och elever noterade han med stor tillfredsställelse. Neuschäfer hoppades att många svenskar skulle följa den, som redan i studiesyfte vistades å seminarieret i Hamburg. Likaså hoppades han att inom en ej allt för långt avlägsen framtid även tyskar skulle

komma att vistas en tid å Betelseminariet. Detta skulle bidra till att stärka och förinnerliga sambandet mellan nämnda predikantskolor. Själv ville han arbeta för stärkade av vänskapsbanden, som redan knutits mellan trosyskonen i Sverige och Tyskland.

Det intressanta föredraget ahördes med spänd uppmärksamhet och allmänt gillande. Några sång- och musiknummer bidrogo ock att höja stämningen. Lärare Jansson avslöt den i allo angenäma festen med att läsa ett Herrens ord och leda i en varm bön.

Så återstår ett minne blott, men ett ljusst och oförgätligt sådant blir den svensk-tyska aftonen.

Oscar Rinell.

gav honom ett slags officiellt uppdrag att besöka fångarna och sprida biblar bland dem. Med detta pass på fickan anträdde han resan genom Ryssland och Sibirien, besökte hundratals fångelser, predkade för fångarna samt bortskänkte 100,000-tals ex. av Den heliga skrift. Han hade ett obegränsat förtroende till gudsordets frälsande och hjärteomskapande kraft. Han gladde sig som ett barn, när han vid senare besök i fångelser, såg huru frälsningsordet verkat uppmjukande på något av nattsvart synd och rånlöst lidande förhärdat människohjärta. Med ädelmodig självupoffring lade han sig ut hos myndigheterna för de orättvist dömda och hade ofta glädjen se sina ansträngningar krönas med framgång. Genom sitt fint bildade sant kristliga väsen vann han förtroende hos sådana, som eljest ogärna sågo ett evangelii vittne för sina ögon. Framför allt måste en missionär känna varmt för de olyckliga, för vilkas räddning han givit sig ut. Doktor Baedeker är häri ett manan-

de föredöme. Han kunde i den mörka fängelsehålan gråta tillsammans med den orättvist dömda stundisten eller molåkanen, som landsförvists för sin strävan att tjäna Gud.

I sina predikningar återkom han ständigt till samma ämne: Kristus och honom korsfäst. »Människornas största behov är att få höra, att Jesus dött för dem», brukade han ibland säga. I sina missionstal var han sträng, personlig och vädjande. »Tro icke, engelsmän!», säger han i ett tal i England, »att I ären de enda, som Gud älskar. Han älskar lika mycket den sämsta fånge i ett av Sibi-riens sämsta fångelser!»

Vid 83 års ålder kallades denne väldige kämpe till vilans land. Hans sista ord, som hans hustru lät rista på hans gravsten, voro: »Mina ögon skola se konungen i hans härlighet». Och över hans väldiga livsverk kan sättas de ord, som han själv med förkärlek citerade: »Icke oss, Herre, icke oss utan ditt namn, giv äran för din nåds och sannings skull!»

Otto Byström.

»The Chefoo Schools».

Bland större och viktigare städer i Shantung, Kinas heliga provins, Kong-fu-tses och Meng-tses hemland, kunna vi även räkna Chefoo. Staden har ett vackert läge, ty å ena sidan begränsas den av Gula havets vattenmassor, å andra av majestätiska berg och bördiga slätter. Detta livliga handelscentrum har omkring 100-tusen innevånare, varav två tredjedelar utgöras av kineser och en tredjedel utlänningar, tillhörande olika nationaliteter. I denna kosmopolitiska stad finns tre engelska skolor. Vid två av dem har undertecknad haft nöjet tillbringa cirka tió år.

Då det möjligen intresserar S. P:s läsare, vill jag berätta något om dessa »Chefoo Schools».

Kina Inland Missionen, vars upphovsman är troshjälten Hudson Taylor, har grundlagt dessa skolor. I mån av sällskapets storartade utvidgning blev det nödvändigt att vidtagna åtgärder för att bibringa missionärernas barn boklig kunskap. Missionärerna funno jämte missionsarbetet föga tid övrig att undervisa barnen. Kinesiska skolor kunde man icke ens reflektera på, och att sända barnen till västerlandet var ock förenat med oerhörda svårigheter. Då

Ja !!

särskilt om strävandena att utbilda evangelii förkunnare för verksamheten i hemlandet och i hednavärlden. Skuggor och dagrar hade växlat med varandra, men ställningen var just nu på grund av världskrigets ödesdigra verkningar synnerligen allvarsam. Hans till hjärtat gående skildring åhördes av både lärare och elever med livligt intresse. De senare visade sin sympati för och sitt deltagande med kamraterna nere i Ham-

Undertecknad var ensam svensk i samlingen. Många skiljaktigheter i nationalitet språk, sedvänjor etc. förefunnos visserligen, men flera voro dock de enande punkterna i gemensam trosåskådning och gemensamma

En svensk

burg genom att göra en god insamling till förmån för dem, vilken skulle användas till en angenäm festlighet. Det var denna vackra tanke, som nu realiserades medelst vad vi velat kalla en svensk-tysk afton.

Vid 8 tiden på kvällen voro ett 40-tal inbjudna gäster samlade i Hornerseminariets rymliga och eleganta sällskapsrum. Nästan alla lärare med resp. fruor och hela elevkåren hade infunnit sig. Några kvinnliga studeranden voro icke närvarande eftersom inga ännu vunnit inträd vid denna skola. Sällskapet verkad en smula kosmopolitiskt, icke mindre än åtta nationaliteter voro representerade. De flesta till börden tyska

och sköna huvudstad, vårt gästfri folk och välsmakande mat sparat han ej lovord. Han var mycket gläd över att det beretts honom ett tillfälle att göra bekantskap med svenska trosfränder. Särskilt intressant var hans karaktäristik över några samfundets framstående män, t. d. doktor Benander, överste Broady, daktör Byström, och pastorerna Hansson och Modén. Sammanträffade det med Betelseminariets lärare elever noterade han med stor trefrdställelse. Neuschäfer hoppades många svenskar skulle följa den, sedan i studiesyfte vistades å seminarier i Hamburg. Likaså hoppades han att inom en ej allt för långt avlägsen framtid även tyskar skulle

inte någon tillfredsställande utländsk skola fanns i landet, sökte sällskapet lösa det evåra problemet genom att själva öppna en anspråklös skola i Tungshin 1881. Missionärernas barn voro 6 å 7 år, då de nödgades lämna hemmet för att å denna plats idka studier. Visserligen innebar detta alltid flera »broken hearts», men de måste foga sig i omständigheterna, eftersom frågan ordnades bäst på nämnda sätt. Med tiden anmälde sig så många, att skolan icke kunde för utrymmes skull mottaga alla. Medan saken lades fram i bön för Gud, erhöi dr. Douthwaite, missionsföreståndaren i Chefoo, följande frikostiga erbjudan med hänsyn till bildande av en ny skola: »The Lord has laid it upon my heart to bear the whole cost of building the School». Åtgärder vidtogos därför genast för att realisera denna tanke och den 15 juni 1896 lades hörnstenen till »the Boys' School». Samtidigt som denna stolta byggnad uppfördes, upprättades även »the Girls' School». »The Preparatory School» blev 1899 flyttad från Tungshin till ett hotel på samma område, på vilket de två övriga skolorna voro belägna. Den sist nämnda är en samskola med 4-årig kurs och de andra högre skolor med 7 å 8 åriga kurser. Logis finns för cirka 300 elever. Så långt utrymmet tillåter det, ha även barn till missionärer, tillhörande andra missions-sällskap fått anmäla sig. Vårt samfund har haft förmånen sända tio missionärsbarn hit. Över ett tusen gossar och flickor ha antingen mottagit eller mottaga undervisning i »the Chefoo Schools».

Dessa skolor tillfredsställa utan tvivel rätt stora anspråk på intellektuell utbildning. Studieplanet erbjuder ett rikt och omväxlande innehåll. Vid vissa ämnen anläggas naturligtvis mest den engelska synpunkten, då ju skolorna, lärarne och så gott som

alla elever äro engelska. Så t. ex. studeras Englands historia, geografi, språk, penningsväsende mycket ingående. Vidare undervisas jämte latin och franska även i aritmetik, algebra och Euclides' geometri. Den som önskar, får också undervisning i musik. Utom de s. k. profana ämnena läggas stor vikt vid kristendomsundervisning. Liksom lärarne själva besitta gedigna kunskaper i sina specialämnen, ådagalägga de också stort nit och anmärkningsvärd skicklighet vid undervisningen. Eleverna hängiva sig även med liv och lust åt sina studier, ty det gäller alltid att tävla om högsta platsen i klassen. Utslaget fälles därigenom, att frågorna ställas under nästan varje lektion och alltid vid examen till alla klassens elever, vilka besvara dem skriftligen och sedan får det positiva resultatet av göra betygssättningen. I de högre klasserna avlägges ock »Oxford Local Examinations» sedan 1908. Till datum ha 295 elever — 185 gossar och 110 flickor — tenterat för denna examen, och av detta antal ha — med undantag av 1 gosse och 4 flickor — alla blivit godkända, några t. o. m. med synnerligen vackra betyg. Utan tvivel bevisar resultatet av examensväsendet i dessa skolor, att ju förr examen införes i en skola, desto bättre!

Huru viktig den intellektuella utvecklingen än är, får dock den fysiska icke försummas. Gymnastik är obligatorisk i alla dessa skolor. Därjämte måste eleverna vid sam- och flickskolorna företaga promenader under lärarnas uppsikt. I gosskolan däremot är detta frivilligt, men i stället är det obligatoriskt att använda bestämda timmar varje vecka till idrott: fotboll och cricket under resp. säsonger. Även hockey, tennis och nästan varje engelskt spel förekomma. På varen taga de frivilliga tävlingarna vid, då segrarne belönas

svensk-tyska *Oscar Rinell.*

med pris. Som havet ligger aldeles i närheten av skolorna idkas om sommaren mycket bad- och roddesport. En av de första frågor, som läraren ställer till den nye eleven vid inträdet i gosskolan, är: »Kan Ni simma?». Är svaret nekande, rör man honom ut på djupet. Där tvingas han att

de kvantiteter mat försvinna som ingenting vid måltiderna. Den bidrar även till god hälsa och större arbetslust. Engelsmännen äro ett idrottsfolk och förstå verkligen nödvändigheten av en rationell fysisk fostran.

Om den fysiska utvecklingen är

Oskar Rinells barndomshem.

hoppa i och göra sina förtvylade försök att klara sig, sedan hjälps han åter upp i båten. Många experiment av detta slag behövs ej, ty snart nog är »försökekaninen» kunnig i konsten. På detta sätt har jag jämte många andra lärt simma. Ingen olycka har skett vid badningen, ej heller har en enda elev, som genomgått skolorna, varit okunnig i simkonsten, de flesta ha t. o. m. summit ganska långa distanser. Motion av ovannämnda beskaffenhet ökar naturligtvis oerhört aptiten, varför häpnadsväckan-

viktig, den intellektuella ännu viktigare, så anses dock den andliga allra viktigast. Lärarne äro själva kristna och bemöda sig om att skapa en så hög moral som möjligt inom skolorna. Disciplinen är sträng men rättvis. Skulle emellertid någon av eleverna göra sig skyldig till brytande av skolans skrivna lagar, antecknas det i ett register. Om anmärkningarna överstiga ett visst antal, förbjudes förbrytaren, om han är i gosskolan, att under en veckas tid lämna skolans område. Är brottet

Hand!

W.S. 1920
G. A. Wassman 75 år.

75 år fyllde den 24 okt. f. d. sön-
dagsmissionären G. A. Wassman,
Mjölby.
Br. Wassman är född på Gotland.

— 12 —

mycket svårt, består straffet ej sällan däri, att det går den skyldige illa på »slutet» — honom till straff och androm till varnagel.

Det onda får sitt straff, men det goda sin belöning. Vid läsårets slut utdelas pris till dem, som varit flitigast och ordentligast i varje klass. Den, som i uppförande varit nummer ett i de resp. högre skolorna hedras med ett dyrbart silverur. Den äran har tillkommit åtminstone en svensk, nämligen Egron Rinell. Sådana belöningar kunna nog egga till studier men är ej nog för att dana goda karaktärer. Umgänget mellan lärare och elever samt elever sinsemellan är av större betydelse i detta avseende. Vi elever lärde oss älska och värdera såväl våra lärare som varandra. Många fula vanor och oriktiga föreställningar bland oss avhjälptes rätt snart även utan lärarnes ingripande. Här tillämpades verklig socialis-

mens höga ideal: frihet, jämlikhet, broderskap. Vid de offentliga möten, som hölls dels i skolorna, dels i »the Union Church», betonades vikten av personlig avgörelse för Kristus. Många blevo och frälsta under skoltiden och några iklädde sig Kristus i dopet. Sedan de lyckliga förberedelse-åren voro tillända, ha de flesta lyckats väl i livet, och ett 30-tal ha även blivit missionärer i hednavärlden. Uppgifterna, som förelagts dessa skolor, ha fyllts på ett berömvärdt sätt, och därför våga vi tro, att dessa skolor skola gå en rik och betydelsefull framtid till mötes.

Mina minnen från Chefoo äro ljusa och oförgätliga, liksom intrycken från Betelseminariet äro goda och outplånliga. Mitt varma tack och min hjärtliga välönskan uttryckes kanske bäst i bönen: Gud välsigne Betelseminariet och »the Chefoo Schools!»

Oscar Rinell.

Ungdomsmissionären och hans folk.

Det talas och skrives mycket i den yttre missionens intress och detta med rätta. Men det är av stor vikt, att inte fördjupa sig i detta spörsmål så, att man glömmar en annan mission, som är ännu viktigare, nämligen den, som bedrivs i ens eget hemland. »Den inre missionen är basen, på vilken den yttre vilar», var en av våra missionsmäns ord i ett större möte. Vilken sanning möter oss inte i denna korta mening! Må vi ena oss omkring Jesu befallning: »Gån ut i hela världen och göra alla folk till lärjungar», och göra det på så sätt, att vi även tillerkänna vårt eget land dess tillvaro i den värld, som vår Frälsare önskar se kristnad och lyckliggjord.

En av de viktigaste grenar inom vår religiösa verksamhet i hemlandet är arbetet bland den fullvuxna och uppväxande ungdomen. För att denna skall kunna uppehållas och utvecklas, ha de kraftigaste av våra distriktföreningar kallat missionären, som få ägna hela sin tid och förmåga åt denna viktiga mission. Detta tillvägagångssätt har bevisat sig vara mycket fördelaktigt, ty därigenom bli dessa missionärer i tillfälle att göra sig förtrogna med såväl svårigheter som möjligheter i äsyftade arbete. Det är givet, att en man, som sålunda samlar sig en rik fond av erfarenhet genom daglig tjänst, måste bli allt lämpligare för sitt uppdrag. Ju längre han fortsät-

den olika föreningar. Den först-
nämnda talaren överlämnade även

GA

W. W. 1920.

G. A. Wessman 75 år.

75 år fylldes den 24 okt. f. d. sön-
dagskommissionären G. A. Wessman,
Mjölby.

Br. Wessman är född på Gottland.
I unga år stöderade han till skol-
rare och tjänstgjorde under flera år
såsom skollärare och klockare. Ef-
ter en tids leverne i världen blev han
troende på Herren Kristus och lät
sig döpa och förenades med baptis-
tsamfundet. Samtidigt tog han av-
sked från sina innehavda befattnin-
gar. Annan möjlighet fanns icke på
den tiden. I stället började han tala
till människorna om den frälsning,
han personligen funnit. Det blev em-
i flera svenska provande tid för
Wessman. Motståndet var hårt. De
ekonomiska förhållanden voro små.
W. och hans maka förtröstade dock
på Gud och provade hans löften
för sig och sina 11 barn, av vilka
7 ännu leva.

De ungas sak och deras frälsning
lago främst för den förre skollära-
rens sinna. Han ägnade sig efter
händ utslutande åt uppgiften såsom
söndagskommissionär, först på Gott-
land och därefter under många år
inom Östergötland och norra Små-
land. Såsom sådan ägde han stor
förmåga att intressera barnen. Hans
tal voro ofta rika på bilder. Man
glömde icke lätt den sanning, han
sällunda inskräpt. Även äldre per-
soner voro synnerligt intresserade av

att lyssna till "farbror Wessman".

Nu är den hurtige barnhövanden
och glade troekampen gammal och
skålvande. Han har nu fyllt 75 år.

På sjuttiofemårsdagen blev hr. W.
i aria morgonstund uppvaktad i sitt
hem av barn och barnbarn med
blommor och värdefulla presenter.
Representanter från Mjölby baptis-
törsamling bringade honom sin var-
ma hyllning. Sångkören sjöng flera
för tillfället valda sånger. 33
ägnades samtliga med gott kaffe
och tillbehör, varefter W. tackade de
närvarande för vänlig hälsning.

Kl. 4 på e. m. hade församlingen
anordnat en festlighet i kapellet, vil-
ken inleddes med sång och bibelläs-
ning, varpå pastor Åsberg i varma
ordalag hälsade festföreläset och in-
bjöda gäster hjärtligt välkomna.
Under kardial stämning intogs äfr.
efter kaffe, varvid tillfälle bereddes
att trycka den äldriga hälsnings hand.
Så följde flera tal av hrr. Högman,
Eriksson, Hallin och Risell, tal, som
visade huru äktad och uppbara ja-
bilaren är inom församlingen och
dess olika föreningar. Den först-
nämnde, talaren överlämnade även

en gratifikation i kontanter åt för-
samlingens och andras vägnar. De
under dagen ingångna 25 telegram-
men från när och fjärran, vilka
upplästes under mötets lopp, vittna-
de också om vad den svållne vete-
ranen varit för minnesgoda och tack-
tamma vänner i vittskilda delar av
vårt land. Djupt rörd uttryckte
slutligen W. sin glädje och tacksam-
het för den hjärtliga hyllningen, som
beretta 75-åringen. Sångkören pre-
terade även flera vackra nummer
vid denna i sålo angenäma högtids-
stund.

Br. Wessman, mottag vårt varm-
tack för ljusa, och oförgätliga min-
nen och våra hjärtliga lyckönskning-
gar till en fridfull och välsignad
framtid!
Oscar R.-II

W. W. P. 1920.

Mjölbybrev.

Den följande ha präglats av en fö-
rtärlig och kärleksfull anda. Föreläsning-
en höll på förmiddagen 1 jan. och
i föreläsningen den 15 jan. Frank-
rike och Sverige. Den 18 jan. ut-
tryckte de välsignade arbetssättens fram-
gång, att verksamheten bedrivits efter
samma principer som föregående år.
Den 19 jan. uttryckte pastor Åsberg som
föreläsningens predikant efter att ha
utfört ett mångtydigt och fruktbringande
arbete. Under det gångna året ha
icke mindre än 20 främmande bröder
och syster eller kortare tid deltagit i
verksamheten. Bland dem nämna vi
pastorerna Åsberg och Berggren. Un-
der julens dagar hade vi glädjen ha stud.
V. H. Berggren bland oss. Gengen
sin goda kristna förhållande och
vackra sång har han gjort sig öm-
tyckt av alla. Offervilligheten har va-
rit god, kassan balanserade på 4 till
5000 kr., med en behållning på 200 kr.
Vid årstiftet räknade församlingen 174
medlemmar.

Föreläsningen den 16 jan. anordnades
samma synnerligen lyckade sångföreläs-
ningen. Zinkgruvans baptistföreläs-

ning hade vänligen inbjudits härvid
sångkör till en angenäm sångföreläs-
ning i Zinkgruva som mål. Redan på
tågresa till Mariestad såldes upp
den ena vackra sången efter den and-
ra. Under idealiskt vinterväder bar
det sedan i väg med sålida genoms-
mycket naturrika trakter. Framkom-
na till bestämmelseorten blevo vi varmt
mottagna i gästfri församlingens
länsmans trevna hem. Kl. 4 på e. m.
var det ändamålsenliga kapellet till
trängsel fyllt av en till synes tacksam
publik. Med sin praktiga dirigent, C.
A. Johansson, född i Zinkgruva,
spetsen presterade kören många stäm-
ningsfulla sågnummer. Korta anfö-
randen följdes av pastor Åsbergs och
undertryckt. Samma gedigna och om-
växlande program följdes i huvudsak
senare på kvällen i Mariestad, också
för fullständigt. Vid båda dessa ly-
tande sångföreläsningar upptogs kol-
lekt för kommissionären, som steg till
200 kr., inbringades till trots!

Et ett ord till slut om våra mission-
smöten. Våra missionens efterdags
lämnade ett vackert prov på församling-
ens varma intresse för hedningsbe-
nen. Något senare ha vi haft ett kort
besök av missionsrådet Fryzell, som
höll ett intressant och instruktivt föreläs-
ning om förhållanden och missions-
saker i de svarta världdel, särskilt
i Kongo. I söndags anordnade
ungdomsföreningen en välskött Kin-
aften. Stud. Bengtsson talade överty-
gande om Pauli livsmål och undertryck-
nad gjorde några erinringar över de
myllrande miljonerna i det organisa-
stora och förtroendefulla land i Afri-
ka Östra. Missionsoffret och spar-

böckelningen inbringade 300 kr. Ja,
på arbete vi med fast förvisning om
det goda slutliga seger i världen!
Oscar R.-II

S.W.S. 12 Maj. 1921.

W.P. 13/10-21

Rosan till Amerika.

Under mittens och slutens tolv
och vifvingar från tusentals minn-
liga goda ångaren "Stockholm" ut ur
Göteborgs hamn. Ett 20-tal goda vänner
till mig gjorde sällskap ett stycke på
en mindre ångbåt. Men snart nog skil-
des avståndet och vi förlorade varandra
på smärre ångbåt. De minniga syn-
erna försvann också något senare än
det, som skiljes av öster- och väster-
vinds vägar.

Först då började jag taga Skandinaviska
slipens ångare i betraktande. Båten
"Capitän" 6:3 22,000 ton och har en
lastkapacitet på 14-15 knop i timmen. Ut-
om besättningen på 240 man finnes om-
kring 700 passagerare ombord. Sma-
lstenen har lycktycken, modellklassen är på
modernaste sättet och praxisen är i för-
ran. Här finns sålunda hela smält-
verksamheten.

Som alla motorer är övervakade på
båten beredd på tillfälle under hans
övervakning och hans maskinrummet,
förutom framdrivningsmaskinerna, som
består av 3 trippelmaskiner på 4,000
hickraftver, vardera, finnes 2 elektriska
generators för belysning, 1 växel-
strömgenerator för trådlös telegraf-
ver, 1 elektriska för proviering samt
en hel del pumpar för olika ändamål.
Ännu och sålunda är det att driva
sådana maskiner, sålunda i 7 st. ång-
motorer med tillhörande 24 st. ång-
cyklar och halfbrunnar på 24 ång-
cyklar till 120 ton. Men så tillrym-
mligt 200 mil en dag!

Livet ombord är rätt omfattande.
Man njuter av god mat och vilans-
kande mat. På tillfälliga turistklassen
en stor del av sin tid i sällskapsrum-
met, biblioteket och promenadgård.
Nya bekvämligheter ställas och de senaste
utrustningarna för trådlös telegraf ständigt.
Med sin så långa, vittsynliga vägarna
och lyssnar till förtjusande uttills-
enarade turiner. De s. k. "Atlantiska
spelet" revid sålunda mycket. Vid en
koncert gjordes hälsning för tillämn-
skolans. Pastor Justinus, som ställ-
de tilltals till Skandinaviska försam-
lingens församling, hade flera gäst-
gäster. Under tiden hade också för-
ord att tala till en stor församling.
Besättningen var mycket tillmötesgå-
ende och sålunda sålunda gilla tillvaron för
passagerarna så drägligt och nöjligt.

Såsom har i stort sett varit angående.
Under tiden hade dock göra för tre da-
garna sjöen på Atlanten. Flera med mig
åtgärdade med vår vilja bringa in till
slutligen Neptun. Efter att i 12 dagar
vakt på tillståndet har var det med stora
tillfredsställelse vi passerade trycks-
spänningen i New York hamn.

I ett tillstånd av hälsa jag meddelat
skäpt om mina iakttagelser i Amerika.
Oscar Kihlström.

Rosminnen - från Amerika.

Amerika är det stora, rika och av
inre krafter bursat landet i västern.
Under tre månader har jag tagit dess
gästfrihet i anspråk. Vill härmed med-
dela ett och annat om mina iakttagel-
ser och upplevelser för W.P:s läsare.

New York är Förenta staternas fi-
nansiella metropol, liksom Washing-
ton är dess politiska huvudstad. Re-
dan från däckat på oceanångaren Stock-
holm beundrade jag de höga och mag-
nifika byggnader på ön Manhattan,
vars pittoreska silhuetter avtecknade
sig mot den blå himmel. Där finnes
världens högsta nu bebödda byggnad
Woolworth Building, som också kal-
las The Cathedral of Commerce. Up-
pe på dess 55:te våning får man en
storslagen vy av hamnen, skyskrapare,
svångbroar, människöknopar, parker,
m. m. Vidare besöktes Metropolitan
Museum, Public Library, Grand Cen-
tral Station, Wall Street, Coney Is-
land etc. Staden är med hänsyn till
invånarantal endast övertärfad av en

staden i världen, men i fråga om yta-
areal upphänsas.

Allt som hör till livet i New York
är av vildiga proportioner och präg-
las av en foberaktig brädsla. Nyligt
The National Geographic Magazines an-
hölls till staden fyra (trasslanta) var-
solkund, ett passagerare var förtjus-
ande och ett ett fartyg laster var
förtjusande såmt. Ett bara födes var
sjätte mån, ett beklag förs var fört-
tande mån, och en begravnin hållas
var förtjusande mån. En egendomligt
gäve var förtjusande mån, en byggnad
förtjusande var förtjusande mån, en
och så vidare var förtjusande mån, och
var dag kommer mera än tre hundra
år att besöka sig i staden.

Mitt huvudvärter blev en till i
New York. Hade förtjusande träffad med
de Gerth, som är gäst i första av
baptistföreläsningen. Han hjälpte mig
bl. a. välvilligt med att skaffa Clergy
Ticket för Östern. På grund av för-
svagad hälsa har han fått sig ett
måttat vilg, under vilken tid pas-
tor Laurence uppehåller verksamhe-
ten. Kort efter min ankomst till fick
jag tillfälle sålunda de första föreläsningar
inom New York-konferensen. Det var
sålunda på denna uppbyggliga kon-
ferens i Newark. Konferensen gav mig
en varm rekommendation till föreläs-
ningar inom distriktet. Flera platser
besöktes sålunda i missionsdistriktet
och resultatet under förtjusande veran-
de förtjusande sålunda torde kunna vara
ganska gott. Pastor Janzen och hans
föreläsning i Monclair visade ett varmt
intrasse för vår mission i Kina.

En avsticikare gjordes även till New
England. Vid Boston "Americas
Asien", är många historiska minnen
förtjusande. Här kommo för 200 år
tillbaka puritaner, på båten Mayflower.
Det amerikanska frihetskriget började
här. Vid Bunker Hill stod det första
slaget. Till minnet av bataljen restes
ett stort monument. I närheten ligger
Harvard, det mest berömda uni-
versitetet i Förenta Staterna. Nämnas
bör att den store amerikanske skalden
Longfellow var professor här i skan-
dinaviska språken. Om ärens och hjäl-
tarnas språk lär han vid ett tillfälle
yttrat: "Det är värt att lära sig sven-
skan endast för att kunna läsa För-
thofs saga på moderamålet". I Bos-
ton döptes den första norske baptis-
ten. Här ha nordstaternas baptister
i många år haft sina huvudkvarter,
vilket nu flyttats till New York. Jag
hade tillfälle närvara vid baptistpredi-
kanternas möte, varvid dr Rusibrooks,
pastor J. A. Öhrn och teol. kand. A.
Öhrn talade. Pastor Lundin var på
grund av vaccination förhindrad när-
vara. Sv. baptisterna bedriva en kraft-
tig verksamhet i staden och dess om-
nejd. Flera föreläsningar besöktes.
Omkring en månad stannade jag i
Östra delen av den stora kontinenten.
I en komfortabel pullmanvagn bar
det i väg till Chicago. Innan målet
nåddes gjordes ett kort uppehåll vid
Niagara, "detta ståtliga monument till
Förenta Staternas prydning i en utom-
ordentligt härlig natur". På Geton kan
man se en vacker syn av jordändliga, sol-
belysta strömvindar jag varandra
mot fallen. Därifrån ser man The
American Falls med dess outtömligt
vattenmassor i världens största lod-
rätt ned från 167 fot. De ännu mera
storslagna och majestätiska Horseshoe
Falls synas sålunda från den kahadensiska
sidan. Silverhändarna i den mörka
tavlan och sången från dessa måttiga
röster trotsar varje beskrivning. Slö-
hetseffekten hade varit ännu större,
om icke hörd, fabriker, kraftstationer
m. m. vuxit upp i dess omnejd. Vid
dessa underbara och praktfulla skåde-
spel ser man Guds under i naturens
värld och människors framsteg inom
den moderna ingenjörkonsten.
Så fortsattes färden till det stora,
roliga och småtliga Chicago. Här
ha de av baptisterna sitt huvudkvar-
ter. Vid tiden voro missionsverk. He-
den och red. Skoglund berättade till
Des Moines. Båda har jag dock haft
nöjet att få träffa. Red. Backlund
hjälpste mig emellertid med att få
Clergy Ticket för västern. Något se-
nare lärde jag känna pastor Aldeen
och hans präktiga församling, jag be-
varar ett blodigt minne från de världs-
berömda slakterierna. Som Amars
anses vara ett bland de största begrav-
jag mig i väg dit. Här döddes per
tim. 1,500 svin, 500 kreatur och 1,000
får. Gråande var det att se lijen

slakta. Men friskt blavo ej endan Jes. 43:17. Han blev plågad fastän han skänkte sig och leke öppnade sig. man, likt ett lamn som föres bort som slaktas, och likt ett får, som är utstyrt inför den, som klipper det, ja, han öppnade leke sin mim. Skriken och stanken från dödsströdda djur förföljde mig länge...

Efter en nattavd på tåget anslände jag till Northörn Baptist Convention i Des Moines. Det var inspirerande att blicka ut över den representativa samling baptister i det rymliga kolloseum. Våra trosfränder synas mig i denna otrosfyllda och tvivelsjaka tid med styrka hävda baptisternas grundsatser och principer. Förslagen om att anställa trosbekännelsen och donationen på Doll. 1,750,000 med trosvillkor antogs med överväldigande majoritet. — Ett

denominationsellt intressé ägnades åt bildningssträvanden. Enligt rapporten angående skolornas doktrinelna utvisning på fanns enskilda lärare och elever, som skatta åt den moderna teologien men i stort sett utföra skolorna av alla grader ett arbete, över vilket samfundet väl kan vara stolt. — Broderkapets och solidaritetens känslor med baptister på andra sidan Atlanten stärktes. De europeiska gästerna mottogs hjärtligt och deras föredrag höllades med livliga applåder. Missionssekr. C. G. Lundin föorde sv. baptisternas i Sverige talan förträffligt. De Hunt sparade ej heller på lovord över svenskarnas vackra insats i baptisternas historia. — Intresset för hednamsmissionen är stort. Northern Bapt. Convention i förening med kvinnornas utländska missionsförening bildade tillsammans det fjärde största missionsällskapet i världen. Bröderna visade sig uppskatta systrarnas fruktbringande arbete, när de valde föreningens saktliga ledarinna Mrs Helen B. Montgomery till ordförande för nästa års generalkonferens. Det är första gången en kvinna innehar detta höga ämbete. Kvinnosällskapet hugfästade minnet av sin 50-åriga tillvaro genom en fond på Doll. 430,000, vilket var Doll. 100,000 mer än det mål som sattes för insamlingen. Gripande var det att se och höra de märklyda men av intelligens och glädje strålade kvinnliga gästerna från Orienten. — The New World Movement har röstat en glädjande framgång. Sedan denna rörelse började ha över 200 missionsärer sätningen utskickats eller anslags för olika missionsfält. Under det gångna året ha tillä mindre än 106,000 personer blivit döpta. Motsvarande siffran för sydstaternas bapt. är 173,000. Tillägges här att Southern Bapt. Convention räknar omkring 2,000,000 medlemmar, medan Northern Bapt. Convention blott räknar 1,233,000. The Baptist annärker med rätta att under det de förra ha ett dop på 12 mil-

ljonnar, ha de senaste ett på 12. Fördjulet är insamlade nordstaternas bapt. Doll. 12,500,000 och sydstaternas Doll. 12,000,000. Medan de närmare gävo i genomsnitt Doll. 4:13 per person, lämnade de förra Doll. 10:40 per individ. Båda ha i samsning anledning jubla över stora andliga och ekonomiska resultat. Detta gäller i all synnerhet nordstaternas trossystem. Betänk även att hälften av församlingarna ej deltagit i The New Movement. Om alla bapt. blott enade sig, kunde otroliga ting utföras. Totalintycket från högtidsdagarna är: Baptisternas äro en oerhörd makt i världen.

Snart efter konferensen i Des Moines ställdes färden till tusensjörnarnas land Minnesota. Svenskarna synes ha förkärlek för dessa natursköna trakter, särskilt i Tvillingstäderna ha de slagit sig ned. Där finnas icke mindre än sex svenska baptistförsamlingar. Jag har haft förmånen tala i samtliga. I St. Paul besökte jag även svenskarnas läroverk Bethel Institute. Bethel Seminary, den teologiska avdelningen, firar i år sitt 50:e års jubileum. Bethel Academy, avdelningen för allmänbildning, har tillkommit först på senare åren. Omkring 200 elever idkas studier här. Fördjulet är. Dr Hagström jämte några andra lärare trädde. Så också Dr Robert Earl vid Mondays Fair Sanitarium. Mina två systrar, Margit och Edith, ha under ett par år här tillfitt på ett utbildnings till sjukvårdsskolor. Min yngste bror, Eric, studerar vid Macalester College. Vi ha varit besökta under sju år, varför återvändets ögenblick var desto härligare. Vid den vackra sjön Minnetonkas tillbringades våra lyckligaste dagar här i Amerika.

Efter att ha varit tillsammans en månad nöddes jag fortsätta färden genom den vilda vintern. Kortare uppehåll gjordes i Kansas City, den tilliga min mening väderaste residensstad i unionen, Topeka, där jag har släktingar, och Salt Lake City, mördarnas stad. I San Francisco mötte jag vårt lilla sällskap. Jag skattar mig särskilt lycklig att sammanträffa med pastor Vingren, Sändsådets första Kina- och hednamsmissionär, och pastor Lundgren. På söndagen anordnades flera goda missionsmöten och på måndagen en trevlig bankett för pastor Lundin och utresande missionsärer. Omkring 200 församlingar har jag haft nöje-att-tala i i detta land. Insamlingar ha även tåkt påskallanden mellan biljetterna via Amerika eller genom Suez till Kina. Ljusa och oförgätliga minnen äro förknippade vid San Francisco, ja, den Nya Världen. Ombord på Shinyo Maru den 29 augusti.

Oscar Risell

W.V. 27/10-21

Resan över Stilla Oceanen.

Stilla havet gör som bekant ej alltför skäll för sitt namn. Utanför Kauriarnas kust rass ofta svåra stormar. Borta vid Japans kustkomma bländ, ja, skräligt under denna årtid fruktansvärda tyfoner. På en 10-dagars resa över detta väldiga vattendrag himna de väta elementen gång efter annan uppträda och lägga sig till ro. Oftast förde dock oceanen vara relativt lugn. Rent av idealiskt väder gynnade, Gud ske lov, Shinyo Maru på dess sista färd från San Francisco till Japan.

Om bord på denna stolta oceanångare råder en förunderlig blandning av öster och väster. Toyo Kisen Kaisha har tillberedd endast japanesiska officerare — den sista engelska kaptenen blev ersatt 1917. Shinyo Maru engagerar emellertid till trevningen för alla japaniska passagerare engelska purser, en dito överskyrare och en amerikansk barberare. Uppassare vid bordet och i hytten äro antingen kineser eller japaner. Kineserna ha till all lycka monopol på köket. Bland passagerare torde japanerna numerärt sett vara först i ordningen. Första klassen består av amerikaner, britter, skandinaver och asiater. Fören upptages huvudsakligen av representanter från Soluppgångens land och aktern av söner från Middens rika. Denna konstpolitiska samling kom mig att minnas vad en av Kinas vise sagt: Namn de fyra havens äro vi alla bröder.

Vi äro icke mindre än ett 70-tal missionärer, representerande olika missionsällskap och nationaliteter. Bland dem finnas 15 svenskar. Vårt lilla sällskap omfattar fru Lidquist och Hans, fröken Bjederblad och dr Anderson, missionssekr. Lundin och undertecknad. Br. Enoch Anderson reser ut till Mongoliet som läromissionsär i Sland. Alliansmissionssekr. Han och fröken Bjederblad förlovade sig i det romantiska Honolulu. Vi önska sol och lycka över livsforbundet. Vi äro glada över förmånen att äga pastor Lundin i vår krets. Alltid glad, vänlig och broderlig är han en den bästa rekommendation. Framförallt ha vi till honom och värdera honom som missionsman med stora vyer, godigen karaktär och varm nitalekan för Guds rikas utbredande i världen. På inspektionen av vårt äldsta och största missionsfält kröas med framgång! Våra enskilda andaktstunder ha varit rika på välsignelse. Detsamma kan även sägas om de oförgätliga sammankomster, som anordnats varje dag och ett par gånger på söndagarna. Missionärer med

stundliga erfarenhet giva värdefulla råd och visor. Medan de för första gången utgånge unga män och kvinnorna skänkte hjärtans gläd och entusiasma. Br. Lundin hade också ett lyckat engelskt anförande. Dessa minnesrika stunder ha skärpligen dragit oss närmare varandra. Så togo missionärerna livligt del i en angenäm konsert, som hölls och även i lekar av alla slag. Ett par amerikanska missionärer ha tyvärr ej hållit sig för goda att deltaga i dessa

tillställningar. Nämnas bör, att de tillhöra ett missionsällskap, vars medlemmar äro kända för att i hög grad vara fria i sina uppfattningar om tro och leverna. Detta berättigar naturligtvis icke deras uppträdande, som blev desto mer beklagansvärt, eftersom det skedde i kinesernas och japanernas åsyn. Frånsett dessa omtalade torde övriga missionärer uppfört sig värdiga sin heliga kallelse och utfört ett förödande inflytande på medresandena.

Livet ombord är tämligen regelbundet. Det blev därför så mycket mera oväntande att tillbringa den sjunde dagen av resan i Honolulu, huvudstaden på Hawaiiis öar. Här har Amerika en av sina starkaste militära och flottfästningar. Vi hade glädjen att möta en av Under Sams försvarare svensken och baptistpastorn som — Kurt Söderberg. Han visade oss stadens omgivelningar och sevärdheter. Stora lagnaberg, utbrunna vulkaner, mecker, ananas- och bananplantager samt en rik tropisk vegetation i övrigt tjusar ögat. Heta somrar och kalla vintrar, kända på öarna. Hela året om råder det mest behagliga klimat, varför så många på jorden torde vara hälsosammare. Infödningarna tillhöra Malay rasen. Fysiskt äro de att räkna till de bästa bland folk vid Stilla havet, och ha även visat vackra prov på intellektuell kapacitet. Obligatorisk skolundervisning infördes för omkring 50 år tillbaka. Engelska talas överallt. Hawaiierna äro nöjeslystna, musikiska och gästvänliga. I moraliskt hänseende voro de föga bättre än kamibater, innan kristendomen gjorde sitt inträde. Mission bedrivs bland infödingar och ett ännu större antal invandrade japaner samt kineser. På öarna finnas 78 buddist- och shinto-tempel. Mormonerna räkna många anhängare. Det första missionsällskapet firade förlidet år sitt sekelminne. De första missionärerna voro kongregationalister. Nu äro metodister, katoliker, K. F. U. S. M. och andra samfund representerade. American Board har övertagits av Hawaiian Evangelical Association. Ettligt åsta tillgängliga statistiken äro 19 japanska församlingar med 1,954

medlemmar och 8 kinesiska kyrkor med 658 personer anslutna till Hawaiian Board. Metodisterna räkna 3 japanska församlingar och 29 koranor.

I Honolulu likom så ofta eljest på Stilla Oceanen blågas ögat av den vackraste solnedgång. Just i utflyktsstadens skimmer styr vårt fartyg åter kosan mot fjärtan östern. För sista gången ser du de solbrända pojkarna försvinna i djupet för ett där upphämta de sist utkastade fem centerna. Om några ögonblick komma de igen med ett glatt leende på sina läppar, visande det uppfångna bytet. Ytterligare tio dagar och konturer av Japan skönjas. Under hela den långa resan har tillvaron varit ganska dröglig. Besättningen förtjänar ett varmt erkännande för ett i lake ringa mått ha bidragit här till. Mr. S. Asano, presidenten för turistbrevet, höjde förtä klassens passagerare på tesapå i sitt residens i Tokio. Vi, som hörsammade inbjudningen, voro i tillfälle att se ett magnifikt japaniskt hem och iakttaga japanernas älskvärda och taktfulla manér. På lugnhälsningar torde vara sin resande publik så tillmötesgående som Toyo Kisen Kaisha. Ombord å Shinyo den 12.9.21. Oscar Rinell

U. V. 17/3-21

Krisen i Kina och missionen.

För U. V:s missionsnummer av missionär Oscar Rinell

Kinas fyratusenåriga civilisation håller på att störta samman. Omfattande yttre förändringar försiggå med stor hastighet, lika så genomgripande inre nydaningar. Detta har givit upphov till många mycket invecklade problem, vars tillfredsställande lösning blir av stor betydelse för världsutvecklingen i en ej för långt avlägsen framtid. Aldrig har det givits en tid, då Kina i sin historia befunnit sig i en allvarligare kris än nu.

Nutidsläget i Kina erbjuder större missionsmöjligheter än någonsin tillförne. Hela landet — Tibet undantaget — är tillgängligt för den kristna missionen. Fientlighet och misstänksamhet mot missionärer och deras budskap ha under de senare åren utbytts mot fördragsamhet och förtroende. Sympatiska uttalanden förekomma rätt ofta i pressen i samband med behandlingen av kristendomen. Det nya Kina intager i stort sett en ganska välvillig hållning mot missionen.

Otillfredsställelsen med de kinesiska religiösa idéerna och den hedniska kulturen gör sig mera allmänt gällande. Konfucianismens moralfilosofi, taoismens mystiska lära, buddismens ceremoniska religion och muhammedanismens blinda tro på ett oövekligt öde hålla på att förlora sitt järnhårda grepp om sina anhängare. En var har för övrigt rättighet att tro såsom hans samvete bjuder, ty med republikens infördes fullständig religionsfrihet. Pilgrimströmmen till de heliga vallfärdsorterna förminskas, och på sina platser förvandlas avgudatemplet till skolor. Några förklara dessa religioner värdelösa, förnämligast därför, att de visat sig vanmäktiga i fråga om att fylla förståndets och själens behov, att omskapa karaktären och sätta en sedlig norm för det offentliga livet. Flera av landets ledande män ha framhållit Kinas behov av kristendomen.

Glädjande nog tilltager Guds församling både med hänsyn till medlemsantal och andlig mognad.

Oscar Rinell, (S. B. U. Fa bitvande missionär?)

Stora framgångar ha vunnits i vitt skilda delar av landet och bland alla samhällsklasser. Växelsen bland studenterna och af-färsmännen är särskilt anmärkningsvärd. Mötena under mr. Eddys och dr Motts ledning samlade omkring 117,000 s. k. literati. Därav ha inemot 10,000 förbundit sig att regelbundet studera Guds ord. Enligt The China Mission Year Book för 1918 uppgår antalet frälsta till 312,970. — Hos de infödda kristna förspörjes varmare intresse till och djupare ansvarskänsla för Guds rike i stort. Såsom ex. därpå kunna vi hänvisa till den ökade kunskapen i Guds ord, den växande offervilligheten (1914 uppgick deras frivilliga offer till \$ 383,114 och 1917 \$ 546,787) och det tilltagande antal frivilliga arbetare, som arbeta tidvis utan lön, samt nybildade självständiga församlingar. 864 kinesiska pastorer och 23,345 medarbetare äro de utländska missionärerna behjälpliga i missionsarbetet.

Den kristna församlingen står inför många gyllene tillfällen. Fältet anses moget för den direkta

predikoverksamheten. Missionär Högman håller före, att evangelisationsarbetet inträtt i ett nytt skede och aldrig varit mer uppmuntrande än nu. Såsom aldrig förr ha missionens skolor — höga som låga — vunnit de ledandes och allmänhetens förtroende och erkännande. Hittills har det varit ganska fattigt på religiösa böcker, men under dr Rees ledning göres mycket för att skapa en kristlig litteratur. Genom bibelsällskapens försorg spriddes ett par miljoner ex. av Böckernas bok. Jämte dessa utöva 30 kristliga tidningar ett stilla men mäktigt inflytande på sanningens utbredande. Det faktum, att år 1914 nära 500 infödda assistenter verkade i omkring 500 sjukhus eller kliniker och behandlade omkring 1,400,000 patienter, angiver, vilken viktig faktor den kristliga kärlekens samaritjänst varit i Kinas evangelisering.

På samma gång som möjligheterna för missionen äro i så hög grad gynnsamma, hopa sig dock

oerhörda svårigheter i dess väg. Ödesdigra inflytelser från den västerländska kulturen hota landets sanna välfärd. Tusentals kineser komma i beröring med lastbara representanter från västern. På

ett förfärande sätt strömma massor av antikristlig litteratur in över landet. Härtill komma de fördärbringande verkningarna av flera handelsvaror. Sedan den 31 mars 1917 skall opiumtrafiken, som förorsakades av den mest hänsynslösa vinningslystnad, ha upphört. Den kinesiska regeringen hade så när fullbordat sin opiereform, då odlingen av denna gift under laglösheten åter började tilltaga. På senare åren ha ganska ansevärliga mängder morfin, tobak o. spritvaror importerats. Världskriget har förvisso ej heller bidragit att höja västerns prestige och befrämja kristendomens utbredande i Kina.

Den politiska spänningen mellan Japan och Kina har i hög grad stärkt rasstoltheten och nationalkänslan icke minst hos kineserna. Norra och södra Kina har stått i harnesk mot varandra. De stora arméer, som hållas av regeringens militärledare och rövarehordernas hövdingar, ha plundrat och utarmat folket. Så slog skörden fel förliden sommar, och en fruktansvärd hungersnöd följde, vilken saknar motstycke sedan olycksåret 1887. Den hårda kampen för tillvaron gör många ligkiltiga för andliga intressen. Endast 64 gossar på 1,000 och 3 flickor på 1,000 besöka skolor. Nio tiondelar av folket betraktat som ett helt kan varken läsa eller skriva sitt eget språk. De icke-kristna religionerna börja inse sin otillräcklighet och söka anpassa sig efter de nya förhållandena. Det mäktigaste vapen, de använda, är att i sig upptaga en del kristliga sanningar och tillämpa vissa metoder, tillhörande Guds församling. Heden dom blandas så samman med kristendom. Utan tvivel står den kristna missionen inför en synnerligen allvarlig situation.

Det nuvarande läget ställer oerhört stora krav på de kristna därute och här hemma. Många unga, rikt utrustade missionsarbetare fordras, om uppgifterna skola fyllas inom redan upptagna

områden och ännu till större delen oberörda fälten. Det nu pågående arbetet och nödvändiga utvidgningar av detsamma kräver större ekonomiskt understöd. Oändligt mycket mera andlig kraft behövs, ty därpå beror allt, som har väsentlig betydelse i missionsverksamheten. Om de behov, som nu göra sig så starkt gällande, snart möjligt fyllas, går det unga Kina kanske mot en storslagen framtid.

Brev från Kiaochow.

Missionär J. A. Rinell skriver den 12 dec. 1924:
De svenska missionärerna kommo emellertid hit den 30 november. Resan hade gått bra. De voro nöjda med vädet, böken och maten. Samtliga hade hälsa och voro förhoppningsfulla.
Dagen efter missionärernas ankomst till Kiaochow hölls en bröllopfest här för Oscar och Hellen. De hade nämligen inför generalkonsulin i Shanghai ett par dagar fört ingått borgerligt äktenskap. Den religiösa akten här i Kiaochow hölls i kapellet, som var fint dekorerat och hade lockat dit en mycket stor publik — från mandarinerna och gräddan av stadsbefolkningen till och med den fattige dagakaren. Förutom kineserna och svenskarna voro också flera amerikaner och tyskar närvarande på bröllopet, så att det var ett tämligen internationellt sådant. Tidningarna observerade det också. Flera tidningar ha skrivit vackert om det.

W.P. 24 dec 1924

OSKAR RINELL och Hellen Rinell.

VÄRLDSKRIGET OCH VÄRLDSMISSIONEN av Oscar Rinell. B.-M:s bokförlags A.-B., Stockholm, pris 1 kr.

En förtäfflig och orienterande framställning av missionen såväl före som efter världskriget. Många av de synpunkter förf. framhåller äro välbekanta, andra nya. Det närvarande tillståndet på missionsfältet är på många håll märkt och oroväckande. Nya svårigheter uppstå på grund av de europeiska folkskares krigshets och hat och genom de nationalistiska rörelsernas icke fulla i Indien, Japan och Kina. Vi hoppas dock, att de skola övervinna. Guds rika kan icke gå under. Nya andliga krafter strömma oavslutligen till och nya fält öppna sig. Tiden består att samla folkska under Jesu eget. På församlingen i hemlandet komma sitt ansvar och ej föslappas i sitt intresse att stödja missionen. En fast tro, en lofvande kärlek och utgållig bön måste kristenhetens och kristna församlingens, om dess skall vinnas seger på missionsfältet. Den lilla skriften är en ung missionär när ger en saklig översikt av missionens närvarande svårigheter och utsikter.

W.P. 29/9-21

V.P. 13 okt. 1921

VÄRLDSKRIGET OCH VÄRLDSMISSIONEN av Oscar Rinell. B.-M:s bokförlags A.-B., Stockholm, pris 1 kr.

Den här lilla broschyr vänder sig framför allt till den missionsintresserade. På ett klart och sakligt sätt tecknar förf. missionens ställning före, under och efter världskriget. I synnerhet är kapitlet om missionen under kriget mycket fylligt. Det kristna arbetet blir där — kap. II — skildradt från olika synpunkter; glädjande nog saknas icke dagar även i denna tavia. Meest intressant är givetvis den avdelning, som behandlar missionsverkets ställning och framtid efter kriget. Här som f. ö. allstades i sin skrift förtärf. att belysa och exemplifiera sina uttalanden med fakta... Om siffror tala — och det kunna de ju — är denna bok mycket värtalig!

»Världskriget och världsmissionen» är en skrift, som alla böra läsa. Den är givande och gripande icke minst för de unga. Dess mål och mening är förtärf. och sist att ställa läsaren fram inför det oavslutade, gudomliga missionskravet. »Tidsläget allvar kräver hela den missionerande kristenhetens gemensamma krafter av resurser.» Ur denna synpunkt icke minst kan den lilla välskrivna broschyren ej nog rekommenderas.

O. H.

OSCAR RINELL: Världskriget och världsmissionen. B.-M:s bokförlags A.-B., Stockholm.

I denna lilla skrift lämnas en redogörelse för världsmissionens ställning före, under och efter världskriget. Före kriget förmärktes en stark rörelse bland missionsarbetarna för enhet, och samlingen äring och gemensamma målet gjorde, att arbetet kunde bli mera planmässigt och målmedvetet. Så kom kriget med splittring även till missionsfältet, missionärernas led glömda, och kristendomens anseende sjönk bland de hedniska folkska. Efter kriget ha de nationalistiska rörelserna kommit med bakslag för missionsarbetet, och särskilt för de tyska missionärerna är det för närvarande mycket märkt till följd av de allierade makternas stränga åtgärder och bestämmelser. Dock har författaren av denna skrift mod att taga Taylors ord i sin mun: »Missionens framtidsutsikter äro lika ljusa som Guds lifternas.» Förf. har — så vitt jag kunnat finna — byggt sin framställning på uppgifter ur tillförlitliga källor, och trots bokens obetydliga format får läsaren en ganska omfattande kännedom om missionen under de senaste åren, varför den kan rekommenderas till intresserade som icke ha råd att hålla sig med utländska missionstidskrifter och mera omfattande redogörelser för missionsarbetet.

O.-A.

V.P.

Världskriget och världsmissionen av Oscar Rinell.

En intressant och läsvärd missionskrift. I sammanträngd form redogör den för missionsläget före, under och efter världskriget. Förf. har ett bra grepp om sitt ämne. Alla missionens vänner böra skaffa sig denna bok. Pris 1:—, B.-M:s Bokförlags A.-B., Stockholm 1.

Per Holst.

VÄRLDSKRIGET OCH VÄRLDSMISSIONEN av Oscar Rinell. B.-M:s bokförlags A.-B., Stockholm. Det är ett missionskrift av värdigaste slag som här möter läsaren. Efter ett inledande ord redogör författaren i korta drag om världsmissionens ställning före, under och efter världskriget. Framställningen är gedigen och givande och icke minst intressant är den sakligt och som inläst. Säkertligen skall denna skrift bidra till mera både bön och efter för missionens världa gärning bland Jordens öfverallt miljoner. H. Danielson.

V.P. den 3 nov. 21

Världskriget och världsmissionen är en annan liten skrift, förtärfad av den till Kina utgående missionären Oscar Rinell. Även detta är ett debutarbete. Förf. giver en »saklig och vederhäftig skildring av de svårigheter, världskriget förde med sig för världsmissionen», men förf. visar »och möjligheterna för en fortsatt framgångrik världsmission».

"Bären varandras bördor."

(Gal. 8: 2.)

För U. V. av missionär Oscar Rinell.

Vid en andaktsstund den 30 nov. i Kiaochow talade br. Wan, vår kinesiske läkare, över ovanstående bibelord. I den förhoppningen, att hans med hänförelse framburna tal må vara av intresse för U. V:s läsare, återgiva vi härmed följande i sammandrag:

Vår text önskar jag först söka belysa med en berättelse, hämtad ur familjelivet i Kina. Kampen för tillvaron är hård i detta hem. Faderns inkomster som skollärare och moderns som sömmerska äro mycket blygsamma. Därmed skola de dock försörja sig själva och sina tre söner. Härtill kommer att föräldrarna önska giva sina barn den bästa möjliga uppfostran. Under tidens lopp blir det uppenbart, att denna tanke icke helt kan realiseras. Äldsta sonen tillkallas därför och ombedes att vara de gamla behjälplig i att delvis lösa problemet. Han skaffar sig fördenskull anställning som gruvarbetare. Far och mor arbeta och spara ännu mera än förut. På detta sätt hoppas de kunna bereda de två yngsta medlemmarna i familjen tillfälle att idka studier i någon skola. Ären gå, men inkomsterna täcka allt fort ej kostnaderna. Den andra sonen nödgas följa sin äldre broders exempel. Både unga och gamla arbeta ihärdigt. De gemensamma ansträngningarna krönas ock med framgång. Yngsta sonen vinner inträde i skolan och graduerar efter några år med goda betyg. Minnet härav lugnfästes medelst en enkel festlighet i barndomshemmet. Så blir han lärare i en högskola och uppstår här för en vacker lön. Nu är det hans skyldighet att i någon mån söka återgälda sina betyckta släktingar. Föräldrarna äro älderstigna, de måste, när tiden är inne, beredas en hederlig begravning. Bröderna ämna snart gifta sig och behöva alltså ekonomiskt understöd. Vid tanken på alla sina förpliktelser begär han av fadern, att arvet må utdelas. Så skedde ock. Under det att den otacksamme sonen levde i överflöd, sträva familjens övriga medlemmar under stora umbäranden att bära varandras bördor. Så kan det upplästa ordet besannas med hänsyn till det materiella livet.

Låt oss vidare tillämpa vår text på det andliga området. Våra fäder i evangelium ha ofta måst offra och lida mycket för sin tros skull. De besjålas av en brinnande åtra att giva sina barn, ja, alla medlemmar i mänsklighetens stora familj upplysning och kristendom. Talrika kapell byggas, stora bildningsanstalter öppnas, kostsamma sjukhus anläggas och god litteratur sprides snart sagt över

allt i världen. Likväl äro våra fäder äro om sin begränsning. — skaffa för oss människor leva i akunnighet och lededom utan kännedom om eller erfarenhet av frälsningen i Jesus Kristus. De vädja till sina barn att vara dem behjälpliga i det ansvarsfulla och maktpåliggande arbetet. Under det vi unga deltaga med liv och lust i verksamheten, komma de gamla att förnya sina ansträngningar. Våra bemödanden komma kanske ej att få så stort resultat.

Åter och åter ljuder därför kallelsten till de unga att axla bördorna. De gemensamma strävandena skola förvisso icke vara förgäves. När kristliga idéer och sanningar tränga in i människors hjärtan, skola vi hava orsak att glädjas och tacka Gud. Ha vi mottagit evangelii välsignelser, kunna vi ej behålla dem för vår egen räkning. Vi stå i skuld till Jesus Kristus, våra fäder och medmänniskor. Den ena efter den andra av våra fäder äldras och kallas efter fullbordat arbete till en bättre värld. Vem skall fylla luckorna i stridsmännens led? De unga. De äro framtidens missionsbärare. Du kristna ungdom! Vare vår lösen nu och allt framgent: »Bären varandras bördor».

Missionär Oscar Rinell i Kiaochow skriver: Missionärerna i Kiaochow sy W.P. och Missionen under för handen varande förhållanden anser jag vara gynnsam för vår mission. Enligt min mening vore det lyckligt, om bilagan kunde följa tidningen minst två (2) gånger per månad. De två äro i varje fall oombärliga för varje baptist, som vill följa med vår missions utveckling hemma och borta. Välkomna i redaktionen och tidningsföretaget till Hans namns förhållande i världen! U. V. 13/4-22.

Wedding

RINELL—COLLDEN

Tsingtao, Dec. 3.—A wedding of considerable interest in missionary circles took place, on Saturday, December 1, at Kiaochow in the Chinese Baptist church of the Swedish Mission. Oscar H. Rinell and Miss Collden were united in marriage, the father of the groom, Roy J. A. Rinell, performing the ceremony. The ceremony was in the Swedish language, but the accompaniments on leaving the church were wholly after the Chinese manner, the bride and groom being borne away in typical Chinese sedan chairs.

A large crowd of Chinese gathered to see the son of their honored pastor married; the county official and gentry from the city were present, the house was adorned with decorations and with many beautiful flowers. A delicious wedding supper was spread in the father's home, and merrymaking lasted quite late. Telegrams from various places were read, several being from Sweden.

The bridegroom was born in China, educated in the C. I. M. School in Chetoo, finishing his literary and theological work in Sweden. He has been back in China two years. Miss Collden comes from the Second Baptist church, Goteburg, Sweden. An interesting thing is that her twin brother was recently ordained two weeks before she left for China, he and his wife left for missionary work in the Congo Africa.

Standing with them as bridesmaids were the two sisters of Mr.

Rinell, the groom, Misses Margaret and Edith Rinell, who made a hurried trip from Peking to be present. They are connected with the Rockefeller Hospital. The groomsmen were Messrs. George J. Sears and Boyd Copeland, business men from Tsingtao.

Royal Swedish Consulate
General in China

NOTICE is hereby given that the Swedish subjects, the Missionary OSCAR HENRY RINELL, born on April 7, 1893, at Pingtu in the province of Shantung, China, and now residing at Kiaochow in the province of Shantung, China, and the lady Missionary, Miss IDA HELEN LOUISE COLLDEN, born on August 1, 1899, in the parish of Mast, Gothenburg, Sweden, and intending to contract marriage, and that any just cause, why they should not be allowed to do so, must be declared before the undersigned not later than on November 21, 1922.

(Signed) J. LILLIEHOOK.

Consul-General for Sweden,
Shanghai, November 1, 1922.

6143

De unga och missionen.

För U. V. av missionär Oscar Rinnell.

Vären och ungdomen höra tillsammans. Glädjen och hoppet äro bådas vän. Gemensamt kämpa de emot fiender, vilka hota att hämma förnyelsen och utvecklingen. Kort och ovaraktigt är deras härliga och sköna lid. Ingen ärstid tolkar och tjuvar det unga människosinnet så som vären.

De unga och missionen — hörna de också ihop? Män och kvinnor i livets vår finnas, som besvara frågan nekande. Enligt deras mening torde missionen överhuvud icke äga något berättigande. Glädjande växer dock den skaran, som hyllar en diametralt motsatt uppfattning. I hithörande spörsmål. Större och ädlare livsuppgift än missionens finns ej för kristen ungdom.

Missionen och ungdomen dragas oemotståndligt till varandra genom evangeliet om Kristus. Är Han vår frälsare och erfara vi sålunda personlig gemenskap med Gud, så äro vi i besittning av det högsta goda i religionen och livet. Detta medvetande om att äga svaret på alla det mänskliga hjärtats, ja, hela människosläktets tids- och evighetsfrågor tvingar oss att göra Jesus Kristus känd i världen. Sedan Andreas gripits av Mästaren, uppsökte han strax sin broder, Simon Petrus, och sade till honom: »Vi hava funnit Messias». Och han förde honom till Jesus. Petrus, den store hednamissionären, utbrister: »Ve mig, om jag icke förkunnade evangelium». »För alla har jag blivit allt, för ätt i alla händelser frälsa några.» Den av febern tärde och döende missionären i Persien, Henri Martyn, hälsade missionsvännerna med orden: »Lev närmare Kristus, mottag ett rikare mått av hans ande; ty Kristi ande är missionens ande».

Ungdomen i allmänhet och kristen ungdom i synnerhet är utrustad med gåvor och anlag av stor betydelse för missionsarbetet. De unga älska höga och stora ideal med en brinnande passion. De bästa förstånds- och hjärtekrifter fordras för att erövra världen för Kristus. Är man gripen och entusiasmerad av målet, lägges hela personligheten i att vinna det. Intet halvgjort arbete i kampen för sanning och rätt. Svårigheter avskräcka ej och på offer är man beredd. Missionen kräver hjältemod och osviklig trohet. Hånsan av att få deltaga i ett krävande men fruktbarande företag fyller själen med glädje. Framtiden med alla dess rika möjligheter skådas i hoppets rosen-skimmer. Verket är av Gud och Han skall kröna det med seger. De unga och missionen äro sålunda skapade för varandra.

Bibeln och historien visa oss att Gud brukar de unga i missionens tjänst. Jesu lärjungar, som förstingo befallningen att gå ut i alla världen med evangelii budskap, voro unga män. Stefanus, den första martyren, var blott en ung man. Timoteus var blott en adertonårig yngling, då han började tjäna i evangelium. William Carey, stiftaren av den moderna hednamissionen, var blott 21 år gammal, då han höll sin ljugan-

de missionspredikan över ämnet: »Försök stora ting för Gud och vänta stora ting av Gud». Judson, Birmas apostel, var 22 år, då han bestämde sig för att bli hednamissionär. Morrison, Kinamissionens banbrytare, var ock en helt ung man, då han fattade samma beslut. Hudson Taylor, K. I. M:s grundläggare, hade fyllt 21 år vid avresan till Kina. David Livingstone, Afrikas apostel, reste vid 23 års ålder som Kristi sändebud till de svartas världsdal. Och de allra flesta män och kvinnor, som gjort sina namn odödliga på historiens blad, ha börjat sin bana på missionsfältet som unga.

Guds missionskallelse till de unga ljuder i dag starkare än någonsin förut. Hela den icke-kristna världen är nu tillgänglig. Män med skilda intressen söka utnyttja möjligheterna för sina syften. Stormakter tävla med varandra att komma genom öppna dörrar och vinna större inflytande bland uppvaknande folk. Affärsmän i Europa och Amerika hålla sig underrättade om läget och sända agenter till snart sagt alla delar av världen. De hedniska religionerna inse sin egen ofillräcklighet och anpassa sig efter de nya förhållandena.

Den katolska kyrkan använder alla medel i sin expansionssträvan.

Protestantiska missioner måste fördubbla sina ansträngningar, så att kristendomen må mäktigt påverka varje fas av individens och folkens liv. Vi svenska baptister ha åtnjutit fredens välsignelser i vårt land och böra sålunda bidra att fylla luckor i kämparnes led och i övrigt söka

göra en väcker insats i missionen. Kan Riksförbundet med 30,000 medlemmar ej ansvara för mera än en (säger 1) mission i hednavärlden? Beder du av hjärtligt önskan: »Ske din vilja!»

De unga och missionen.

För U. V. av missionär Oscar Rinell.

Våren och ungdomen höra tillsammans. Glädjen och hoppet äro bådas vän. Gemensamt kämpa de emot fiender, vilka hota att hämma förutgången och utvecklingen. Kort och ovaraktigt är deras härliga och sköna tid. Ingen årstid tolkar och tjuvar det unga människosinnets så som våren.

De unga och missionen — höra de också ihop? Män och kvinnor i livets vår finnas, som besvara frågan nekande. Enligt deras mening torde missionen överhuvud icke äga något berättigande. Glädjande växer dock den skaran, som hyllar en diametralt motsatt uppfattning i hithörande spörsmål. Större och större livsuppgift än missionens finns ej för kristen ungdom.

Missionen och ungdomen dragas oemotståndligt till varandra genom evangeliet om Kristus. Är Han vår frälsare och erfara vi sålunda personlig gemenskap med Gud, så äro vi i besittning av det högsta goda i religionen och livet. Detta medvetande om att äga svaret på alla det mänskliga hjärtats, ja, hela människoskiktets tids- och evighetsfrågor tvingar oss att göra Jesus Kristus känd i världen. Sedan Andreas gripits av Mästaren, uppsökte han strax sin broder, Simon Petrus, och sade till honom: »Vi hava funnit Messias». Och han förde honom till Jesus. Petrus, den store hednamissionären, utbrister: »Ve mig, om jag icke förkunnade evangelium». »För alla har jag blivit allt, för att i alla händelser frälsa några.» Den av febern tärde och döende missionären i Persien, Henri Martyn, hälsade missionsvännerna med orden: »Lev närmare Kristus; mottag ett rikare mått av hans ande; ty Kristi ande är missionens ande.»

Ungdomen i allmänhet och kristen ungdom i synnerhet är utrustad med gåvor och anlag av stor betydelse för missionsarbetet. De unga älska höga och stora ideal med en brinnande passion. De bästa förstånds- och hjärtekrakter fordras för att eröbra världen för Kristus. Är man gripen och entusiastmerad av målet, lägges hela personligheten i att vinna det. Intet halvgjort arbete i kampen för sanning och rätt. Svårigheter avskräcka ej och på offer är man beredd. Missionen kräver hjältemod och osviklig trohet. Känslan av att få deltaga i ett krävande men fruktbarande företag fyller själen med glädje. Framtiden med alla dess rika möjligheter skådas i hoppets rosen-skimmer. Verket är av Gud och Han skall kröna det med seger. De unga och missionen äro sålunda skapade för varandra.

Bibeln och historien visa oss att Gud brukar de unga i missionens tjänst. Jesu lärjungar, som följt fingobefallningen att gå ut i alla värdnen med evangelii budskap, voro unga män. Stefanus, den första martyren, var blott en ung man. Timoteus var blott en adertonårig yngling, då han började tjäna i evangelium. William Carey, stiftaren av den moderna hednamissionen, är gammal, då han

MISSIONSPOSTEN.

Missionärsbröllop i Kiaochow.

de missionspredikanterna försök stora ting av Gud apostel, var 22 sig för att bli missionärer. Kinamissionerna till mössamma beslut. I. M:s grundläggare, Hellen Colliden, var hans trolovade. Under uppenbarelse i nämnda stad blev han hans hustru. I sin resebeskrivning meddelar missionär Susanna Anderson om vigseln och min och kviförbröllopshögtidligheterna följande: Medan vi voro i Shanghai sammanviges inför svenska konsul därstädes missionärerna Hellen Colliden och Oscar Rinell. Titti Schlytzer och underst. fingobefallningen vid detta tillfälle tjäna som vittnen. De egentliga bröllopshögtidligheterna skulle sedan hållas i brudgummens hem i Kiaochow.

Guds missionspredikanterna skulle sedan hållas i brudgummens hem i Kiaochow.

Efter framkomsten till Kaom fortsatte det unga paret Rinell omedelbart resan till Kiaochow i sällskap med fru Rinell d. ä. och fru Ester Wälke.

göra en väckelseinsats i missionen. Kan Riksförbundet med 30,000 medlemmar ej ansvara för mera än en (säger I) mission i hednavärlden? Beder du av hjärtligt unge vän: Ske din vilja!?

Den 1 dec. voro vi, såsom i annat sammanhang är antytt, inbjudna till bröllopshögtid i Kiaochow.

Vi reste dit på förmiddagen, och då var hela Kiaochow redan i rörelse. Fastän vigseln icke skulle förrättas förrän kl. 3 e. m., voro hela dagen stora skaror av kineser samlade utanför kapellet och vännerna Rinells hem. Det var tydligen en stor dag även för kineserna. De flesta av gästerna åkte i kineskärror till kapellet, och nu fick jag lära, att det är skillnad på missionärernas kärror och kinesernas. Jag åkte i en av de sistnämnda. Den tillhörde en rik kines och var mycket fint inredd. Det var i kinesernas ögon en riktig herrskapskärr, men intressant de att den, som befann sig i den, var en danssamma, satt och mediterade över sanningsligheten av ordspråket: »Bättre gå än illa åkas. Gatorna, där vi färdades fram, voro fulla av människor, som kommit ut för att få se en åkymt av brudparet. Framkomna till kapellet, banade några poliser väg för oss genom folk-skaran till kapellörrnen. Kapellet var till sista plats fyllt av åkåkare. Själva mandarinerna hade infunnit sig. Kl. 3.15 e. m. anlände brudparet i kyrkorum. Utanför kapellet hälsades de av kommande av skolans lärare. Då de inträdde i kapellet, spelade en miss Flowers upp bröllopsmarschen. En liten femårig gosse gick framför brudparet, bärande ringen på en liten vit sidenbåda. Tårnor voro Margret och Edith Rinell, systrar till brudgummen, och vännerna två amerikaner av brudgummens väktare. Vigseln förrättades av brudgummens fader, missionär J. A. Rinell. Efter vigseln sjöngs en sång av gosskolans elever. Därmed voro högtidligheterna i kapellet över. En angenäm eftermiddag och afton tillbringades sedan i vännerna Rinells hem.

The New East, Oct. 19--

THE MISSIONARY'S CHILDREN AND THE MISSIONARY CALL

BY OSCAR RINELL

THE sons and daughters of missionaries are like other children. They are however also different. This is natural when living under conditions specially peculiar to them. Many have made acquaintance with tropical diseases in their youth. Long and tiresome journeys have affected the minds of others. Almost all have been deprived of the influence of home a longer or shorter time during the most critical period in their lives when parents' aid and advice are so greatly needed. These and other circumstances cannot but leave marks on the physical, intellectual and spiritual development of missionary children.

Just these experiences characteristic so for missionary children, perhaps explain much of the curiosity and interest shown them by many friends of missions, while in the home country. We note with appreciation the genuine kindness and tact that a greater number show us, inspired by the love for God's work in heathen lands. The older the missionary history in a country or organisation the more vital the question becomes concerning missionary's children.

According to the peculiarities of climate, schools have therefore been founded on mission fields or private and common homes opened in their own countries.

The more sensitive and satisfactory this delicate problem is solved the stronger the ties that bind us to the missionary enterprise.

The opinion that missionary children should tread in their parents' footsteps on the same mission field seems to be quite common. When they are introduced to missionary friends, the

latter consider it often an axiom that this be the case. "Why the young people are usually born in heathen lands and have seen the needs with their own eyes". They know as a rule a good deal about the customs and manners of the inhabitants. Not a few have also obtained a good knowledge of the language, and if some has been forgotten while abroad, they pick it up more easily than new-comers. It is true they possess a few external requirements for the missionary call.

When however only a relatively small number of missionary children cross the seas to propagate the Christian truth, home folks become astonished and disappointed. What can the reason be? The above mentioned point of view which takes for granted that missionary children must be missionaries is unfortunate. Here lies a dangerous risk of confusing God's plans with human thoughts. We missionary know that the missionary call means sacrifice. We love our home countries too. After all the outer conditions are not the most important.

The inner evidences of the missionary call are decisive. A missionary's children do not own these from nature any more than anybody else. We must personally accept Christ as Lord and Saviour and must also have received God's call to missionary work, before we can go. We cannot avoid making the choice in conversion—the human life's most important choice—because our parents are heralds of Christianity. We simultaneously surrender our hearts to God and give Him the right to determine our lives in the future. If he calls me as missionary, then I must not fail him. My life would be ruined, because I had crossed God's plans. On the contrary it must be a glorious thing to do God's will by putting our whole being in the greatest and noblest enterprise in the world.

What an infinite privilege to be fellow-workers with God in the salvation of human beings! What a great honour of owning loving parents who have consecrated their lives for Christ's cause in heathen countries! What overwhelming grace to tread in our parents' footsteps to glorify God's name in China and throughout the world!

Yttre missionsfästet.

Sommarkursen i Tsinanfu.

De kristliga universitetet i Peking och Shantung ha just avslutat sin första sommarkurs, som hölls i Tsinanfu från den 29 juni—27 juli. Kursen var avsedd att särskilt hjälpa pastorer, evangelister och lärare att om möjligt bättre kunna fylla krävande uppgifter på resp. områden. Antalet deltagare steg till 221. Flertalet kom från Shantung, Chihli och Honan, med även 26 andra provinser varj representerade. Vår mission hade fyra representanter. Det är anmärkningsvärt, att bland dessa deltagare även funnos 26 manliga lärare och elever samt 50 kvinnliga elever från regeringskolor. Det kanske är värt att på bildningsmöjligheter för dem, som leva utanför storstäderna i Kina, och liksom britten på allmänbildande eller teologisk litteratur på kinesiska för mera försiktig, som gör sommarkursen till en så populär institution i nutidens Kina.

Lärarkrafter från de fyra kristna universitetet i norra Kina, sekreterare från K. F. U. M. och K. F. U. K. samt andra lärare undervisade i 48 läroämnen. Kurserna sorterades i huvudsak under följande rubriker: teologi, naturvetenskap, engelska och pedagogik. Utom de sedvanliga lektionerna förekommo populära föredrag, illustrerade föreläsningar och utflykter. Bland annat besöktes den romersk-katolska katedralen i Hungchialou, där Dellsa Ohiess grav, den förste biskopens i Peking, förvaras. De dagliga andaktstunderna i universitetets nya kyrka visade sig vara till stor hjälp och inspiration.

Det är meningen att hålla liknande sommarkurser omväxlande i Peking och Tsinanfu. Årets lyckade kurs lovar gott för framtiden.

Oscar Rinell.

Sv. M. 2012-23

Tsingtaus överlämnande en förödmjukelse för Kina.

Japanerna ignorerade den kinesiska delegationen.

2,000 rövare ha gjort staden osäker för kineser och utlänningar.

— Från Svenska Morgonbladets korrespondent.

Regeringsbyggnaden i Tsingtau. Massan väntar på överlämnandet.

Tsingtau är utan tvivel Kinas mest storslagna stad efter västerländskt mått. På blott ett tiotal år skapade tyskarna av den fattiga kinesiska fiskarbyn ett fullt modernt samhälle. Staden värdades efter samma riktlinjer, som tyskarna uppdragit. Under dessa åttio år har invånarantalet fördubblats och handeln blomstrat. I enlighet med Washingtonkonferensens beslut återlämnades Tsingtau den 10 december till Kina efter ett under ett kvarts sekel har varit i främmande händer.

Oro och nervositet före överlämnandet.

Vaktombytet i denna strategiskt och kommersiellt så viktiga hamnstad angavs av en atmosfär, mättad med oro och nervositet. Härtill bidrog särskilt kinesiska krigsberättelser, vilka under de senaste åren uppre-

hållit sig inom det japanska territoriet och därifrån plundrat och utarmat närliggande kinesiska byar och köpingar. Dessa rövare beräknas uppgå till omkring 2,000 och äro väl utrustade. När tiden för överlämnandet närmades, uppehöll sig tusentals rövare i staden, utan att antagas av den japanska polisen. Man fick nästan det intrycket, att banditerna voro i kompakt med japanerna. Vore härnad huru som helst, men nog tycktes de senare ha intressen av att genom denna svårighet bringa den kinesiska administrationen i förlägenhet.

I avsikt att undvika förvecklingar togo representanter från Kina initiativet till underhandlingar med rövarebandets ambud, förhållande Sun Pao-wan, som delvis har ha fått sin skolbildning i Japan. Rövarna fördrö, att större delen av deras styrka skulle incorporeras med den kinesiska armén och polistruppen samt skulle stå till tjänst för Tsingtau. De

svaga skulle erhålla 100,000 dollars och hemföras. Om dessa krav icke godkändes inom en bestämd tid, skulle staden plundras och utlänningarna liv och egendom riskeras. Sedan underhandlingarna avslutats, inbjödos båda parterna till en bankett i Tungwei Hotel den 10 november. Rövarna, som ej avsågo sig ha erhållit tillräckliga garantier, tillfångatogs emellertid av Mac Shantungguvernörens representanter och Sha Hsi-ling, ordföranden i Handelskammaren och andra framstående kineser samt fördes dem till ett härbärgerhus i staden. Efter 5-6 dagar blev de frigivna.

Panikgrepp bland kineser och utlänningar. Rövarebandet härav blev en fullständig panik bland kineserna i Tsingtau. Samtliga kinesiska affärer stängdes och tillhöganden. Alla främmande och hinflyttade kineser flydde från platsen eller gömde sig. Tågen voro överfyllda och många som vägnades biljetter, måste vänta till senare lägenhet. De amerikanska och engelska konsulerna beordrade ett par krigsfartyg för att möta alla eventualiteter. Vapen utdelades till utlänningarna och ett privat meddelande utskickades, att i fall av oroligheter samtliga utländska män, kvinnor och barn skulle eskorteras till och förvaras i Grand Hotel. Japansarna däremot fortsatte med sina sedvanliga göromål. De påmindes dock om att det var deras oavvikliga skyldighet att anse sig för ordning och lugn, så länge staden icke överlämnats till Kina, och den kinesiska regeringen såsom omkring 2,700 poliser och trupper till staden, medan 10,000 soldater förlades utanför staden. Åtskilliga av de förställda hade erhållit en utbildning av baron Taube, en svensk poliserfaren i den kinesiska regeringens tjänst.

Japanerna göra överlämnandet förlägligt för Kina.

Oroligheterna i staden hade till följd, att ceremonierna i samband med vaktombytet reducerades till ett minimum. Vid elftiden den 10 december dr. C. F. Wang, chefen för Shantung-Kommissionen jämte andra representanter för den kinesiska delegationen emottogs i regeringsbyggnaden av general Yui, militär och dr. Akijama, civilguvernör i Tsingtau. De följde ett sammanträde av privat natur, varvid tal höllas och dokument i samband med överlämnandet av Tsingtau vä-

des kineser samla. På slaget 12 höllades den kinesiska flaggan under handläggningar och banor. En kinesisk krigskopp i hamnen sammanträdde med 21 skott. Kinas polis skyddade gevärd för de avgländande japaniska soldaterna, under det dessa stodo i giv-akt. När den kinesiska delegationen senare trädde ut i huvudingången, saluterades den av den kinesiska vaktombytet men ignorerades fullständigt av den japaniska. Då general Yui besökte byggnaden, saluterades han av både den kinesiska och japaniska vakter. När den japaniska officeren med sina soldater avlämnade sig, stötte man upp två stora kinesiska flaggor över huvudingången. Vaktombytet vid andra ställen i staden har dock ha skett under mindre förlägliga former för Kina.

Efter överlämnandet återvände lugnet snart nog. Några mindre sammankrabbningar mellan polisen och banditerna ha dock förekommit. Före den 20 december skola de japaniska soldaternas avtåg. Japaniska tjänstemän i post, telegraf, elektricitets- och vattenverken såväl som vid hamnen skola assistera kineserna till samma datum.

När nu Tsingtau övergått i kinesernas händer, är det deras plikt att vidmakthålla platsen som säkerhetsstad liksom de två framstående nationerna — Tyskland och Japan — skrut hava gjort. Kina har vid Tsingtaus övertagande vunnit en diplomatisk seger i rättvisans namn. Det är en seger, som förpliktar.

Oscar Björk.

任 其 斐

膠州浸信會

RÖVALIVET I KINA OCH DESS ORSÄKER.

Regeringen står maktlös. — Intervention i Kina kan bli verklig.

— Enligt sin Sönn och Korrespondent. —

Kiseohow i maj. Den kinesiska regeringen är öfverförd att rida hot på befästheten.

Båda länder utlämnar och kiner har denna tragiska situation väckt en storm av indignation. Den s. k. kommandogeneralen i Peking visar sig alldeles verkligt intresserad af att undvika drabbas handfäst af de kinesiska soldaterna. De hava dock ingen annan väg öfver sig än att söka förstå sig på regeringens utvalda tillstånd. Utlämnarna, stadda på reor i en av Kinas största och rikaste provinser, i Hui-ovna, som utgör hvarjeda lands del, har utvaldt att utlämnas till en af de mest utvecklade provinserna i Kina, nämligen i Hui-ovna. De hava dock ingen annan väg öfver sig än att söka förstå sig på regeringens utvalda tillstånd. Utlämnarna, stadda på reor i en av Kinas största och rikaste provinser, i Hui-ovna, som utgör hvarjeda lands del, har utvaldt att utlämnas till en af de mest utvecklade provinserna i Kina, nämligen i Hui-ovna.

Den kinesiska regeringen är öfverförd att rida hot på befästheten. Båda länder utlämnar och kiner har denna tragiska situation väckt en storm av indignation. Den s. k. kommandogeneralen i Peking visar sig alldeles verkligt intresserad af att undvika drabbas handfäst af de kinesiska soldaterna. De hava dock ingen annan väg öfver sig än att söka förstå sig på regeringens utvalda tillstånd. Utlämnarna, stadda på reor i en av Kinas största och rikaste provinser, i Hui-ovna, som utgör hvarjeda lands del, har utvaldt att utlämnas till en af de mest utvecklade provinserna i Kina, nämligen i Hui-ovna.

Den kinesiska regeringen är öfverförd att rida hot på befästheten. Båda länder utlämnar och kiner har denna tragiska situation väckt en storm av indignation. Den s. k. kommandogeneralen i Peking visar sig alldeles verkligt intresserad af att undvika drabbas handfäst af de kinesiska soldaterna. De hava dock ingen annan väg öfver sig än att söka förstå sig på regeringens utvalda tillstånd. Utlämnarna, stadda på reor i en av Kinas största och rikaste provinser, i Hui-ovna, som utgör hvarjeda lands del, har utvaldt att utlämnas till en af de mest utvecklade provinserna i Kina, nämligen i Hui-ovna.

Den kinesiska regeringen är öfverförd att rida hot på befästheten. Båda länder utlämnar och kiner har denna tragiska situation väckt en storm av indignation. Den s. k. kommandogeneralen i Peking visar sig alldeles verkligt intresserad af att undvika drabbas handfäst af de kinesiska soldaterna. De hava dock ingen annan väg öfver sig än att söka förstå sig på regeringens utvalda tillstånd. Utlämnarna, stadda på reor i en av Kinas största och rikaste provinser, i Hui-ovna, som utgör hvarjeda lands del, har utvaldt att utlämnas till en af de mest utvecklade provinserna i Kina, nämligen i Hui-ovna.

Den kinesiska regeringen är öfverförd att rida hot på befästheten. Båda länder utlämnar och kiner har denna tragiska situation väckt en storm av indignation. Den s. k. kommandogeneralen i Peking visar sig alldeles verkligt intresserad af att undvika drabbas handfäst af de kinesiska soldaterna. De hava dock ingen annan väg öfver sig än att söka förstå sig på regeringens utvalda tillstånd. Utlämnarna, stadda på reor i en av Kinas största och rikaste provinser, i Hui-ovna, som utgör hvarjeda lands del, har utvaldt att utlämnas till en af de mest utvecklade provinserna i Kina, nämligen i Hui-ovna.

Den kinesiska regeringen är öfverförd att rida hot på befästheten. Båda länder utlämnar och kiner har denna tragiska situation väckt en storm av indignation. Den s. k. kommandogeneralen i Peking visar sig alldeles verkligt intresserad af att undvika drabbas handfäst af de kinesiska soldaterna. De hava dock ingen annan väg öfver sig än att söka förstå sig på regeringens utvalda tillstånd. Utlämnarna, stadda på reor i en av Kinas största och rikaste provinser, i Hui-ovna, som utgör hvarjeda lands del, har utvaldt att utlämnas till en af de mest utvecklade provinserna i Kina, nämligen i Hui-ovna.

Den kinesiska regeringen är öfverförd att rida hot på befästheten. Båda länder utlämnar och kiner har denna tragiska situation väckt en storm av indignation. Den s. k. kommandogeneralen i Peking visar sig alldeles verkligt intresserad af att undvika drabbas handfäst af de kinesiska soldaterna. De hava dock ingen annan väg öfver sig än att söka förstå sig på regeringens utvalda tillstånd. Utlämnarna, stadda på reor i en av Kinas största och rikaste provinser, i Hui-ovna, som utgör hvarjeda lands del, har utvaldt att utlämnas till en af de mest utvecklade provinserna i Kina, nämligen i Hui-ovna.

Den kinesiska regeringen är öfverförd att rida hot på befästheten. Båda länder utlämnar och kiner har denna tragiska situation väckt en storm av indignation. Den s. k. kommandogeneralen i Peking visar sig alldeles verkligt intresserad af att undvika drabbas handfäst af de kinesiska soldaterna. De hava dock ingen annan väg öfver sig än att söka förstå sig på regeringens utvalda tillstånd. Utlämnarna, stadda på reor i en av Kinas största och rikaste provinser, i Hui-ovna, som utgör hvarjeda lands del, har utvaldt att utlämnas till en af de mest utvecklade provinserna i Kina, nämligen i Hui-ovna.

KINAS SORG UTPLÅNAD.

Modern ingenjörskonst har besekrat
Gula floden.

En kvarts milj. människor ha återfått sina hem.
Betydelsefullt missionsarbete inom
arbetarcarmén.

— Från Svenska Morgonbladets korrespondent.

GULA FLODEN AVLEDES GENOM DEN NYA KANALEN.

Kiackow i april.
Kinas historia är sammanvävt
med Gula floden. Vid dess meller-
sta lopp, där Shansi och Szechwan-
provinserna nu äro belägna, stod
den kinesiska civilisationens vagna.
Under 4,000 år av upptecknad his-
torik har denna lundens mest största
flod genom ofta förekommande öds-
lagelser förtjänat namnet, »Kinas
sorg». Modern vetenskap och in-
genjörkonst tillämpades i föl för
första gången för att reglera en del
av denna flod, och sålunda har bli-
vit, att sorgens förvandlats till
villigaste för denna och komman-
de generationer älskade. The
Asia Development Co. Ltd., en ame-
risk firma, utförde detta stor-
artade företag. Bolagets president,
Paul Page Wilson, har kallat en

flodlände skildring om tillståndet
av denna flod, grundad på de av in-
genjörer samlade uppgifterna. Hans
intressanta upplysningar ligga vä-
sentligen till grund för denna arti-
kel.
Hwang-ho (= Gula floden), som
är av lika betydelse som samfärds-
led, har sin upprinnelse i södra de-
len av Kankun-området, blott 17
av mil från Jang-tse-kiangs käll-
språng. Hela den slingrande ström-
fåran i nordvästra delen av Kina be-
räknas vara 2,200 km. Som floden
passerar de s. k. Högförningarnas
på vägen ned till havet, är dess
vatten bemängt med enorma avlag-
ringar. Detta har haft till följd
att flodbädden på sina ställen höjts
över de närmaste omgivningarna och
man därför måste bygga höga vallar.

Deltanymingen har särskilt upp-
slammats, varför den nu sträcker
sig omkring 60 av mil inåt landet.
Det norra lälandet, som omfattar
en stor del av fem provinser, tros
ha bildats genom dessa avlagringar
av uppslammade limmen från Gula
floden. Enligt denna teori skulle
Shantung-bergen en gång varit en ö,
skild från Shansi-fastlandet genom
en lång, grund sjö. Över 4,000 år
har denna process fortgått, medan
Hwang-ho ständigt ändrat sitt lopp,
ibland mynnande ut norr om Shan-
tung-bergen och vid andra tillfällen
söder därom. Det hände en gång
att den tömde sina vattenmassor i
nedre loppet av Jang-tse-kiang.
Minst tio större flodfåror ha lokali-
serats. Rodan innan naturen full-
bordat ett bestämt lopp för Hwang-

byggarna på... den vatten inom flodbädden började. De många misslyckade försöken kommo folket att tro på floddrakar, gudar och stora sköldpaddor, som älsfadkommo häl i fördämningarna. Under loppet av 1,000 år före 1853 flöt Hwang-ho ut i Gula havet, men nämnda år bröt den åter sin väg tillbaka till Petschiliviken, där den nu utmynnar.

Gula flodens ofta förekommande ändring av strömfåran, genombrott av vallar eller översvämningar har varit orsaken till fruktansvärd ödeläggelse och oberoändliga nationalförluster. Den mest fördärvbringande utbrytningen på senare åren skedde nära Kaifeng 1887, då floden strömmade söderut till Weiflodalen, åstadkommande oerhörda förluster i människoliv och egendom. Det tog två år innan öppningen stängdes efter att ha kostat regeringen 6,000,000 dollara. Sedan 1887 har floden stundom brutit sig igenom vallarna, den allra sista gången var i augusti 1931 vid Kung Chia Ko nära Li Cheng, Shantung. Delar

av fem hsien, häraden, översvämnades och en kvarts miljon människor blevo hemlösa. Över 500 städer och byar förstördes, och den materiella förlusten beräknades till många miljoner mex. dollar för att icke nämna förlust i människoliv och hälsan av åtföljande hungersnöd.

Kinesiska ingenjörers skicklighet.

Ehuru kinesernas bemödanden att öva kontroll över Hwang-ho blott delvis krönts med framgång, har under århundradenas lopp ett utomordentligt arbetsresultat vunnits med mycket begränsade resurser. Omkring 2,200 före Kristus framträdde Yu på scenen. Efter åtta års arbete lyckades han hålla floden vid makt, så att den icke bröt sig nya vägar på över ett tusen år. Som belöning för sin foeterländska gärning blev han gjord till kejsare, och ännu i denna dag är namnet Ta Yu, Yu den store, känt över hela Kina. Kinesiska ingenjörer ha grävt kanaler, byggt vallar och kända att få vattenmassorna inom ett rymligt lopp. När floden emellertid brutit sig igenom vallarna, ha de också tvingat den tillbaka på följande sätt: Först reduserades öppningen genom att utsträcka vardera

med... bestående av sorgum (kassling) och jord, medelst hundratala rop ned i öppningen. På detta sätt blev sträckans munn, när försöket lyckades, igenstoppad och floden ledd tillbaka till sitt forna lopp. Whitham säger: »Kineserna kunna göra anspråk på att hava lett världen i fråga om kontroll över floder ända tills för ett hundra år sedan. Under det senaste seklet har emellertid ingenjörkonsten och hydraulisk vetenskap gjort sådana framsteg i västerlandet att Kina nu är distanserat».

Modern ingenjörskonst tillämpas på Gula floden.

Som redan omnämnts bröt Hwang-ho för nära tre år sedan norra vallen vid Kung Chia Ko, Shantung. Inhemskt firmor beräknade kostnaderna för reparationen härav till 6,000,000 dollara, vilken summa sedermera sänktes till 3,000,000 dollara. T. o. m. det senare beloppet ansågs överstiga provinsens finansiella kapacitet, så att slutligen — för första gången i historien — engagerades en utländsk firma för att reparera genombrottet i Gula floden. I november 1922 undertecknade Hsiung Pin Chih, civilguvernören i Shantung, ett kontrakt med Asia Development Co. Ltd.; den överenssatta summan var blott 1,500,000

dollars. Internationella nödhjälpskommittén har bidragit med 360,000 dollara härav, den återstående delen, 1,140,000 dollara, har provinsen kontantmässigt utbetalat.

Arbetet började den 1 december 1922. Uppgiften var i huvudsak tvåfaldig. Det gällde först att borteliminera en skarp kurva i floden medelst att gräva en ny kanal tvärs över densamma, 1,846 meter i längd, 3 till 5 meter djup, 154 meter bred i botten och 277 meter bred på toppen. För att kunna få en lämplig hydraulisk lutning i den forna flodbädden längre ned, grävdes en kanal, över 60 meter bred, från den nedre ändan av den nya eller förnämligaste kanalen, sträckande sig med till strömmen över 1 sv. mil. Materialet från dessa utgrävningar användes till att bygga en ny vall å norra sidan, mer än 60 meter bred. Vidare måste en damm konstrueras, så att floden kunde avledas genom den nya kanalen. Tvåns över strökan där vattenmassorna brutit igenom vallen byggdes en temporär bro, på vilken lades lätta järnvägsbanor. Då repara-

tion... tyllde fördämningen med sand, sorgum och jord, tills den försvann med den redan utsläppta norra vallen. Ur kinesiskt synpunkt var denna metod att konstruera dammen den enda nya tillvägagångssättet, men den utgjorde likväl borgen för företagets framgång. Dessutom fullbordades omkring 1 sv. mil nya vallar.

Investerade nödhjälpsmedel.

Vad som emellertid ännu väntade att lösa än de restingenjörskonstens uppgifterna var transport- och arbetarproblemen. Stenar transporterades från närheten av Tsinan, ett avstånd på över 16 sv. mil. Omkring 400 inhemska båtar användes för detta ändamål. Så skickades på samma sätt 200 ton spannmål varje vecka en tid. Lätt här till trävirke, maskiner och diverse. Automobilar användes för hastig transportering. År 1923 byggde Asia Development Co. för Internationella nödhjälpskommittén en stumväg från Chow-tsun vid Kiochow—Tsinan-järnvägen till den södra fördämningen vid Gula floden. Ett snart kontrakt var undertecknat, förbitrades denna väg av bolaget och utsträcktes i södra vallen 8 sv. mil till Kung Chia Ko. Ehuru vägen blott var gjord av jord och sålunda måste ständigt repareras kunde en Ford tillryggeläggas damm 16 sv. mil på tre timmar.

Medeltalet arbetare, engagerade under sju månader, var omkr. 7,000. Det största antalet steg till 23,500. Att anskaffa föda m. m. till en sådan människomassa var givetvis ingen lätt sak. En rekryteringsorganisation visade sig nödvändig. Pris i form av kontanta penningbelopp till bästa arbetare ökade betydligt hastigheten i arbetet. Särskild uppmärksamhet ägnades åt arbetarnas hälso- och sanitetsförhållanden. Blott tre dödsfall, förorsakade av sjukdom, förekommo under hela tiden. Samarbete med K. F. U. M. efter samma linjer som under kriget bland kinesiska arbetartrupper i Europa framställdes. Missionsorganisationer i trakten voro K. F. U. M. hjälpliga i arbetet, missionärerna R. E. Gearing och Payne från Engelska baptistmissionen förtjände ett särskilt omnämnande i detta sammanhang. Den värdiga arbetararmén hanterades utan några allvarliga svårigheter.

The Wounds Park Sanitarium
 requests the honor of your presence
 at their
Graduating Exercises
 on *Wednesday evening, May third*
nineteen hundred and twenty-two
 at eight o'clock
First Swedish Baptist Church
Saint Paul, Minnesota

Missionärskonferens i Kaomi.

MR. OPARET O. BINELL OCH KONFERENSDELTAGARE I KAOMI

Född. ^{KR 5 uph.}

En SON.
 Tsingtau, Kina den 31 aug. 1925.
 Hellen och Oscar Rinell.
 född Collén. (1475x1)

ELLEN PEARSON

MAUD E. GUEST

MILDRED DUNLAP

MARGARET RINELL

EDITH J. RINELL

E. PHYLLIS HANSEN

W. SOLOMA WOLFE

MARTHA A. LOCKNER

ELSIE E. JOHNSON

EDNA MAY CAIN

ANNA M. NELSON

ELIZABETH ANNE JOHNSON

Missionärskonferens i Kaomi

DR. OPARET. O. RINELL OCH KONFERENSDELTAGARE I KAOMI

K. 3 sept.
Född.

En SON.

Tsingtau, Kina den 31 aug. 1925.

Hellen och Oscar Rinell.

född Collén: (1475x1)

Sv. baptistmissionens gosskolor i
Kiaochow. 18/3-20

GRADUANTER, FRÅN HÖGRE FOLKSKOLAN OCH FOLKSKOLAN I KIAO CHOW.

Vid missionens gosskolor i Kiaochow studerade över 100 elever under fjolåret. Dessa skolor omfatta småskola, folkskola och högre folkskola. Den senaste motsvarar i verkligheten realskolan i Sverige.

Alla elever graderade med vackra betyg från Högre folkskolan. Samtliga graduanter äro kristna. Med undantag av en enda höra de alla till församlingen och komma att som lärare och evangelister aktivt deltaga i arbetet för vår mission. Vid skolavslutningen, som ock hedrades med när-

darinens närvaro, finge även fjorton elever från folkskolan sina avgångsbetyg.

Inom skolorna finnes en livlig ungdomsförening. Medlemmarna ha hållit religiösa möten varje söndags e. m. i omnejden av Kiaochow, genom klingande spel samlat gatupojkar till söndagsskolan i staden samt i övrigt sökt öva ett förädlande inflytande bland skolkamrater och utomstående.

Vårterminen började den 14 februari 1924.

Oscar E. Lind.

MISSIONSPOSTEN

Skat för missionens be-
drivande.

Av dr Arthur J. Brown, Newyork.

Missionen bör och måste främjas.

Emedan Kristus befalldo sina lärjungar att giva hans evangelium till alla människor.

Emedan en sann kristlig erfarenhet driver oss att söka människorna i världen. Kristendomen är en världreligion. Vi tro på livsokändning, vara sanna. Denna övertygelse eggar oss giva den till alla, som icke äga den; och enligt en av det kristliga livets paradoxer så ju mera religion vi giva bort desto mera ha vi kvar här hemma.

Emedan alla människor behöva det evangelium, vi äga. Gud är icke en nationell gudomlighet utan människosläktets fader och härskare. Jesus Kristus är försoningen för våra synder, och icke allenast våra utan också hela världens synder. Det säges, att icke-kristna folk ha sina egna religioner; men om konfucianism och buddhism icke äro tillräckligt goda för oss, så äro de icke heller tillräckligt goda för kineser och slottess.

Emedan Kristus förmår göra för alla människor, vad han gjort för oss. Erfarenheten under toppet av ett hundra år har visat, att till-

12/1/25

läggskapitel kunde skrivas i Apostlagärningarnas bok. Redan finnas omskapade liv och stora sociala reformer, vittnande om evagelij fort-satta kraft. Folken i Kina, Indien och Japan äro mycket högre på civilisationens sociala rangskala än våra förfäder voro, då den första utländska missionären lände de senare. Vi äro icke missionärer till dessa folk, emedan de äro oss underlägsna utan emedan de äro våra bröder.

Emedan vi ha passerat provinzialismens tidevarv och inträtt i kosmopolitismens tidevarv. För trettiotem år sedan sade min föregångare, att den yttre missionen var för människor, som icke höörde våra liv på någon punkt. Han kunde icke säga så i dag. Änga och elektricitet hava dragit de mest avlägsna nationerna samman. Kina är närmare Newyork än Kalifornien en gång var. Asiens och Amerikas mellanfolkliga relationer ha kommit så nära, att vi icke längre äro självständiga med hänsyn till asiatier, ej heller kunna de vara oberoende av oss. Vi måste göra dem bättre eller komma de att göra oss sämre.

Emedan vi önska möta församlingens moderna problem i sin helhet. Intet kristligt program är fullständigt, som ignorerar större delen av världen. Ingen trång provinsial eller sektarisk företagsamhet kan gripa den moderna lekmanen. Han planerar stora ting inom andra verksamhetsområden, och han är färdig att planera stora ting på det religiösa gebitet. Det är en omfattande uppgift framför oss. Sådant arbete kräver vidsynhet att fatta, statsmannagenskaper att planera, frivilliga att gå, penningar att utrusta och vidhjärtade män hemma att understödja det majestätiska företaget genom sympatier, böner och gåvor.

Emedan 'Han förmår'. Min själ är röd varje gång jag tänker på dessa två ord av vår Herre. Vi ha icke med en vanmäktig Kristus att göra utan med hela människosläktets Herre och Konung. Hans tankar omfatta världen. Vi möta denna övervåldigande uppgift i hans namn och i hans kraft.

Från engelskan av Oscar E. Lind.

Svenska baptistsamfundets Kinamission.

Missionärskonferensen i Chucheng.

— Från Svenska Morgonbladets korrespondent. —

Kiaochow i febr. 1925.

Vid den sydöstra delen av Shantung, Kinas heliga provins, Kong-futse's och Meng-tse's hemland, ha svenska baptistmissionärer under loppet av några och tretio år bedrivit missionsarbete. Utefter pulslidern, Kao-Tai-Järnvägen, ligger svenska huvudstationer, nämligen Kiaochow och Kaomi. Chucheng och Wangtai missionstationer ha däremot icke varit så lyckligt lotjade i fråga om moderna kommunikationsmedel, eftersom den förra är omkring 60 km. och den senare 25 km. söder om den närmast liggande Järnvägsstationen. Resor över större delen av missionsfältet ha under alla år varit tidsödande och tröttsamma, så de ju företagits till höst eller i kinesiska källor, som sakna tillräckligt blott två timmar att tillryggalägga samma sträcka som de primitiva fortskaffningsmedlen pågå taga närmare två dagar i anspråk. Nya missionärer, som varit i tillfälle att göra sina jämförelser mellan förr och nu, synas nästan lika förtvånade över framåtskridandet som katolikerna. Bland de förändringar som skett sedan den förra och leverades varad av

Svenska baptistmissionärer, vilka besökte den sedvanliga missionärskonferensen, som i år hölls den 10—12 februari i Chucheng.

Grundtonen angavs redan vid konferensens början av E. G. Rinell i en medtydande och instruktiv predikan över ämnet: "Några betingelser för Guds rikes seger". Funktionsämbetsordvalden väljdes enhälligt, nämligen J. A. Rinell, ordvalden och A. J. Lidquist, sekreteraren. Vidare valdes en program- och förberedningskommitté. På grund av kommitténs flärdiga arbete under en hel natt kunde ett stort antal möten och föredrag behandlas av konferensen på öfrigt mycket begränsade tiden av ett par dagar.

Av rapporterna från de fyra huvudstationerna framgick att de olika missionsgrenarna på i huvudsak tilltvingade arbetet som under föregående års Trea dövarnas besökart ha under året icke mindre än 200 personer tillit sig Kristus genom dopet. En ny församling bestående av 45 medlemmar, har bildats. Årtaligt församlingar i fältet är nu 2 och medlemmatalat 1,325. Utom på huvudstationerna bedrivs missionen och evangeliska verksamhet av ett stort antal predikanters och 27 stationära biskop

och en stor del med hjälp av de svenska missionärerna. I de olika skolorna undervisas 112 lärare, 2,200 barn. Vidare stannar 108 verkstadsarbetare med 2,025 elever. Missionens gemensamma realskolor för flickor och gossar är förlagda i Kiaochow och ha sammanlagt 80 elever. Insamling å fältet för en skolfond har inbringat över kr. 3,000. I mån av kapitalens storlek skall avkastningen utlänas till mindre bemedlade elever i avsikt att hjälpa dem genom den 6-åriga kursen vid realskolorna. Bibelklasser för manliga och kvinnliga arbetare ha hållits å alla huvudstationer, liksom en två månaders kurs i Kaomi för evangelister. Berghemmet i Chucheng har värdat flera värnlösa små flickor. I tre sjukhusinrättningar omkring 7,500 patienter behandlats. Dessa uppgifter torde giva en föreställning om omfattningen och betydelsen av de svenska baptisternas mission i Kina.

Den ekonomiska depressionen, som varit rådande i Sverige hade verkat hämmande på offerinsamlingen för baptisternas Kinamission. Årets räknasaker härvid kunde dock avslutas utan större deficit. För 1925 begärde missionärskonferensen av hemförsamlingen för löpande utgifter ett belopp av ca. kr. 110,000. Hittill komma kr. 55,000 för uppförande av en del av ett planerat gosskolebyggnad. I sparbankens intresse förordas att samkoleiden i större utsträckning skulle tillämpas i realskolorna. Följden härav blivo att blott en lärarestab skulle underhållas i stället för två såsom nu är fallet. Under för handen varande sociala förhållanden i landet skulle detta i sin tur kräva en särskild hygienisk utrustning för klassrum. Det nya gosskolebygget får alltför fylja till ändamål, medan en ny byggnad skulle uppföras till sovrum för gossarna.

Ena ett beslut, som fattades, må nämligen, nämligen missionärernas språkutrustning. Som missionärerna böra behärska det språk, som tales av de inbyggarna, bland vilka deras verksamhet bedrivs, och då en väl organiserad och av flera missionsällskap understödd språkliga skolorna i dessa Kina förordas att alla missionärskandidater, som icke övertygliga hinder föreligger, under det följande året av vistelsen i Kina skulle läsa språkstudier i The North China Union Language School, Peking.

Missionerens präglades av en samföra ständande och en allvarlig önskan att utbreda Guds rike i Kina.

Oscar Rinell

Kina.

Den 6 sept. döptes 7 personer i Kaomi, den 13 sept. 3 personer i Gata och den 20 sept. 5 personer i Po. Samtliga hälsades omedelbart välkomna till Herrens bord och resp. församlingar å ovan nämnda platser.

O. H. Rinell.

Från Kaomi, Kina, sept. 1925.
Den nationalistiska rörelsen i Kina har givetvis även utövat ett inflytande å vårt missionsfält i Shantung. Missionsarbetet har dock fortgått utan avbrott.

Den 14 juni förekom flickskolans i Kaomi avslutning. Sex elever avgingo med vackra betyg: 3 från folkskolan och 3 från småskolan.

Den sedvanliga bibelklassen i Kaomi hölls den 26 juni—4 juli. Närvarande voro ett 50-tal personer, representerande Kaomi och Gata församlingens evangelister, medlemmar och "sökare". Senare hölls några dagars klass i Gata särskilt för "sökare".

Bibelklasserna avslutades med dopföreläsningar. Den 5 juli döptes i Kaomi 15 personer och den 12 juli 21 personer i Gata. Samtliga hälsades omedelbart välkomna till resp. församlingar. I Po hölls den 19 juli 11 personer sig Kristus genom dopet.

Samtliga missionärer å stationen äga god hälsa. Oscar Rinell.

Yttre missionsfältet.

Ur brev från missionärerna.

Missionär O. H. Rinell, som tillhört är kassör för Missionens centralkassa på Kinafältet, skriver från Kaomi station den 9 juni följande:

"Ber att så göra ett litet tillägg till mitt brev av den 29 april. Tus tack för följande uttalande från Svenska sedan sistnämnda dato, och då första halvåret snart är tillända, vill jag med glädje erkänna denna förhållning i Kinamissionens finansläge. Det är med tackensamt till Gud, hemförsamlingen och missionsfältet vi här uti mottagit dessa följande penningbelopp. När församlingarna i Sverige fylja sina ekonomiska förbindelser till hemmissionen, underlättas i hög grad kassernas arbete betydligt och här uti, liksom missionerens och deras infödda medhjälparnas missionsarbete å missionsfältet. Med bredvidstående hälsningar.

O. H. Rinell

Högre folkskolor i Kiaochow.

AVSLUTNINGSKLASS OCH LÄRARE I HÖGRE FOLKSKOLAN.

»Svenska baptisternas högre folkskolor i Kiaochow utföra ett gott arbete trots bristande personliga missionskrafter och ekonomiska resurser». Så rapporterade dr F. S. Drake vid ett skolmöte i Shantung Christian University, Tsinan. Själva professorn vid universitetet hade han fått i uppdrag att besöka regerings- och missionskolorna i Östra delen av Shantung-provinsen. Hans sympatiska väsen och värfulla råd i bildningsfrågor ha utan tvivel bidragit att stärka förbindelsen mellan universitetet och övriga skolor. Här i Kiaochow minnas vi med tårar hans besök sistlidne november i missionens gemensamma skolor för flickor och gossar.

Kineserna insamlar 3,000 kr. för en skolfond.

Inbördeskriget har rasat i Kina, men våra högre folkskolor ha dock utan avbrott fått fortsätta sitt arbete under höstterminen. Elevantalet i flickskolan uppgick till ett 50-tal, motsvarande siffror för högre folkskolan för gossar voro 51 och folkskolan för 1:0 20. Elevernas rekrytering sker i allmänhet från missionens landskolor å våra olika fält i Shantung, men ett stigande antal elever ha under de senare åren kommit från icke-kristna hem. Orsaken härtill torde sökas i samband med de stegrade ekonomiska förhållandena härute med våra betydligt förhöjda mat- och skolavgifter. Flera församlingsmedlemmar anse sig på grund av fattigdom ur stånd att bekosta skolgången för sina barn i de högre folkskolorna, ehuru de ofta åtnjuta särskilda privilegier i form av nedsatta mat- och skolavgifter. Då plats har fönnits för flera elever och då de icke-kristnas barn äro villiga att be-

tala hela avgiften och i övrigt fylla skolornas bestämmelser ha de beviljats tillträde. Våra missionskolor förfela dock sin uppgift om icke församlingsmedlemmarnas barn erhålla kristlig uppfostran. I avsikt att hjälpa mindre bemedlade barn av kristna föräldrar att genomgå de högre folkskolorna fattades på en skolkommittés sammanträde beslut om insamling till en skolfond. Insamlingen bland kineser och utlänningar å fältet har inbringat över 1,500 mex. dollar, varav 1,100 mex. dollar komma på Kiaochows insamlingslistor. Detta måste i sanning anses som ett vackert resultat! Likväl är fonden ännu icke tillräckligt stor, varför arkastningen måste till vidare läggas till kapitalet. Meningen är att sedan utläna räntan å fonden till mindre bemedlade elever, så att de bliva i stånd att fullborda kursen vid de högre folkskolorna. Gåvobidragen från Sverige för skolhusfällan komma i mån av skolfondens storlek att minskas, ja helt utebliva.

Ett nytt skolsystem införes.

Med innevarande skolårs början har det av den kinesiska regeringen fastslagna nya skolsystemet införts. Enligt detta system omfattar småskolan fortfarande 4 år, medan folkskolan reducerats från 3 till 2 år. Den s. k. Primary School med sina lägre och högre avdelningar har sålunda tillsammans en 6-årig kurs. Folkskolans tredje år lägges nu till högre folkskolan. Vidare utökas den sist nämnda skolas 4 åriga kurs med ett år. Den s. k. Middle School omfattar alltså en 6-årig kurs; de tre första åren utgöra junioravdelningen och de tre sista åren senioravdelningen. Vår nya läroplan omfattar alla

(Forts. å 5:e sid.)

Högre folkskolor i Kiaochow.

(Forts. fr. 1:a sid.)

kurser, som nämnts här ovan, med undantag av seniorgraden i högre folkskolan. Anledningen till detta är att textböckerna ännu icke ännu publicerats. Fjärde klassen fick därför sluta sin kurs enligt gamla systemet. Vid skolavslutningen i december graduerade sålunda nio elever från högre folkskolan med vackra betyg. Anmärkas bör att både gossar och flickor i de högre klasserna varit många om att hjälpa sina okunniga bröder och systrar att lära sig det kinesiska språket. Under sommarferierna ha 40 manliga och kvinnliga elever utan ekonomisk ersättning undervisat omkring 400 barn samt äldre människor i 22 sommarskolor, spridda i tre hsien (häraden) att läsa. På det intellektuella området hellre än det politiska bör den studerande ungdomen i detta land göra sin insats.

20 elever avgöra sig för Kristus.

Den antikristliga rörelsen, som nyligen börjat på skilda håll i Kina, har ännu icke nått våra trakter. Missionskolornas rörelsefrihet vilja en del inflytelserika kinesiska lärare begränsa, emedan den undervisning, som meddelas i kristliga skolor, är av utländsk nationalitet och religiös natur. Resolutioner, antagna vid den nationella sammanslutningen av skolöverstyrelser, godkända av regeringen i Peking, skola betyda religionens borteliminering från kursen i missionskolorna eller stängning av deras dörrar. Vi betvivla dock, att regeringen vid denna tidpunkt kommer att intaga en sådan ståndpunkt, emedan missionskolorna äro erkända av många vederhäftiga personer utanför kristna kretsar, för att ha en viktig uppgift att fylla, och vidare är regeringen i stånd att blott bereda bildningsmöjligheter åt en bräddel av barnen i skolåldern. Varje nation i västern har plats för privata skolor i sitt nationella skolväsendes system, av vilka de flesta grundats för att barnen skola erhålla religionsundervisning. I missionskolorna meddelas icke undervisning i ett visst antal profana ämnen plus ett annat ämne — religion. Kristlig bildning skapar en kristlig atmosfär och en kristlig grundval för hela undervisningssystemet. Under hösten hade vi en söndagsaftnadsmiddag glädjen bevitna, huru 20 elever, tillhörande våra gosskolor i staden, skildes sig Kristus genom dopet, av vilka 14 äro från högre folkskolan och 6 från folkskolan. Samtliga »graduante» från högre folkskolan äro kristna. Vårt värt mål alltså uppfyllt av män och kvinnor med kristliga karaktärer för tjänst åt Kristus och Kina!

Kiaochow i jan. 1925

Oscar Rinell.

Armeerna och trupperna.

»Stridande och bedjande guvernörerna
gäva till trupper.

Stort kontrakt med Bibelsällskapet.

För U. V. av fru H. Rinnell.

Den nationella armén i Kina har haft till högste befälhavare den kristne generalen Feng Yu-hsiang. Sedan Tientsin under inbördeskriget erövrats av hans trupper, har han i avsikt att resa jorden runt frånträtt sin befattning till förmån för hans tappra underordnade, general Chang Chih-kiang. Den nye befälhavaren är en heljuten kristlig personlighet och en framgångsrik evangelist inom armén. Det Amerikanska Bibelsällskapet lämnar nedanstående intressanta av oss översatta skildring om ett större kontrakt för biblar, vilka general Chang avsett såsom gåvor till sina trupper:

Den mest populära nyårgåvan inom arméerna kommer att vara bibeln. General Chang Chih-kiang, Fengs efterträdare i Kalgan, har just köpt från det Amerikanska Bibelsällskapet 2,000 biblar och 4,000 Nya testamenten. Hälften av dessa böcker äro bundna i läder och prydda med guldsnitt och en förgylld inskription utarbetad av generalen själv. De andra, bärande samma inskription i inristade skrifttecken, äro bundna i färgade tyger. På första sidan har införts en fotografisk reproduktion av tvänne uttalanden, som general Chang själv med nöda skrivit. Ett av dessa är hans vittnesbörd om värdet av bibelstudium med hänsyn till hans egen erfarenhet; det andra är hans framställning med en förmaning att bära den dyrbara volymen och läsa den dagligen. I slutet på boken är ett annat blad avsett att ifyllas med ägarens namn och löfte om att använda boken varje dag till sin moraliska uppbyggelse.

Hela berättelsen om detta uppköp är romantisk. Den uppbarar hos denne militäre man ett allmänhet icke nog uppskattat karaktärsdrag. Den personliga uppmärksamheten, som han ägnat åt kontraktets detaljer, är rätt förvånansvärd i ljuset av de betydelsefulla händelser under de senaste månaderna, i vilka han spelade en så betydande roll. Det var förliden sommar, som hans stabsofficer blev skickad till bibelhuset i Peking för att göra förfrågningar om möjligheten av att avsluta en större beställning och försäkra sig om citat å böcker med skilda sorters bindningar och storlekar. En serie telegram följde och all upplysning, som samlades, hänvisades till generalen för godkännande eller kritik. Då var det som han började förbereda inskriptionerna, som han arbetade med under två månader innan de voro färdiga att fotograferas.

Underhandlingar mellan general Chang, Bibelsällskapets Pekingdepot, dess huvudkontor i Shanghai och de olika tryckerierna pågingo i flera veckor. Tillfredsställande villkor för alla parter blevo slutligen överenskomna, men vid den tiden hade kriget brutit ut i norra Kina och Chang Chih-kiang marscherade mot Tientsin. De såg ut som om hela affären måste uppskjutas på obestämd tid. Denna stödjande och bedjande guvernörernas karaktär var icke tillräckligt förutsett. Till nödanämningens av tillkännagivande i aktion och smalttrande förändringar gick han över detaljerna i avtalet och underöknade det berättigade kontraktet i sitt högkvarter i Peking.

U. V. 76/11-26

Kinesen Uh De-lins brev.

Högt ärade pastor och fru. Gärna!
Ända sedan pastorn och fru. Gärna
till Sverige har församlingen längtat efter
eder, såsom hungärande och törstande
efter mat och dryck. Pastorn och
fru ha med Guds nåde fött oss och
medelst andens mjölk uppehållit oss.
Församlingens tankar beror på Kristi
i ödra hjärtan utgjutna kärlek till oss.
Pastor Gärna vi efter eders såsom den
törstande jorden, efter renskurarna.

Guds nåd har åter kommit oss till
dell. Hemförsamlingen har till vidare
överfört ansvaret för verksamheten på
pastor Oscar Rinnell och hans fru. De
äro som människors redare, samlare
och fridskänkande. De arbeta under
svårhet. Församlingen har därför i år
gjort stora framgångar och ordningen
 varit den bästa. Varen goda och icke
hysa bekymmer för vår del.

Ännu en sak. Pastor Rinnell rapporterade
under årsmötet att pastorn och
fru i brev framfört sina fridskän-
ningar till den lilla församlingen. Vi äro
mycket glada. Tack!

På omtalade årsmötet beslutade att under-
tecknad skulle skriva detta övriga
brev och framföra församlingens
underdåniga hälsningar till eder.

Vi be ock att få sända fridskänningar
till hela familjen. Vidare be vi eder
framföra vår fridskänningar till mo-
derförsamlingen och i all synnerhet mis-
sionssekr. Lunda.

Med kärlek hälsning
Kaomi Baptistsförsamling
genom Uh De-lin.

W. May 5/1-1926

Kinamissionärer på flykt undan in- bördeskrigets fasor.

Ohyggligt skräckvälde i den stora provinsen Shantung.

Även svenska missionsstationer inom krigskä- deplåsen.

— Enskild till Svenska Morgonbladet.

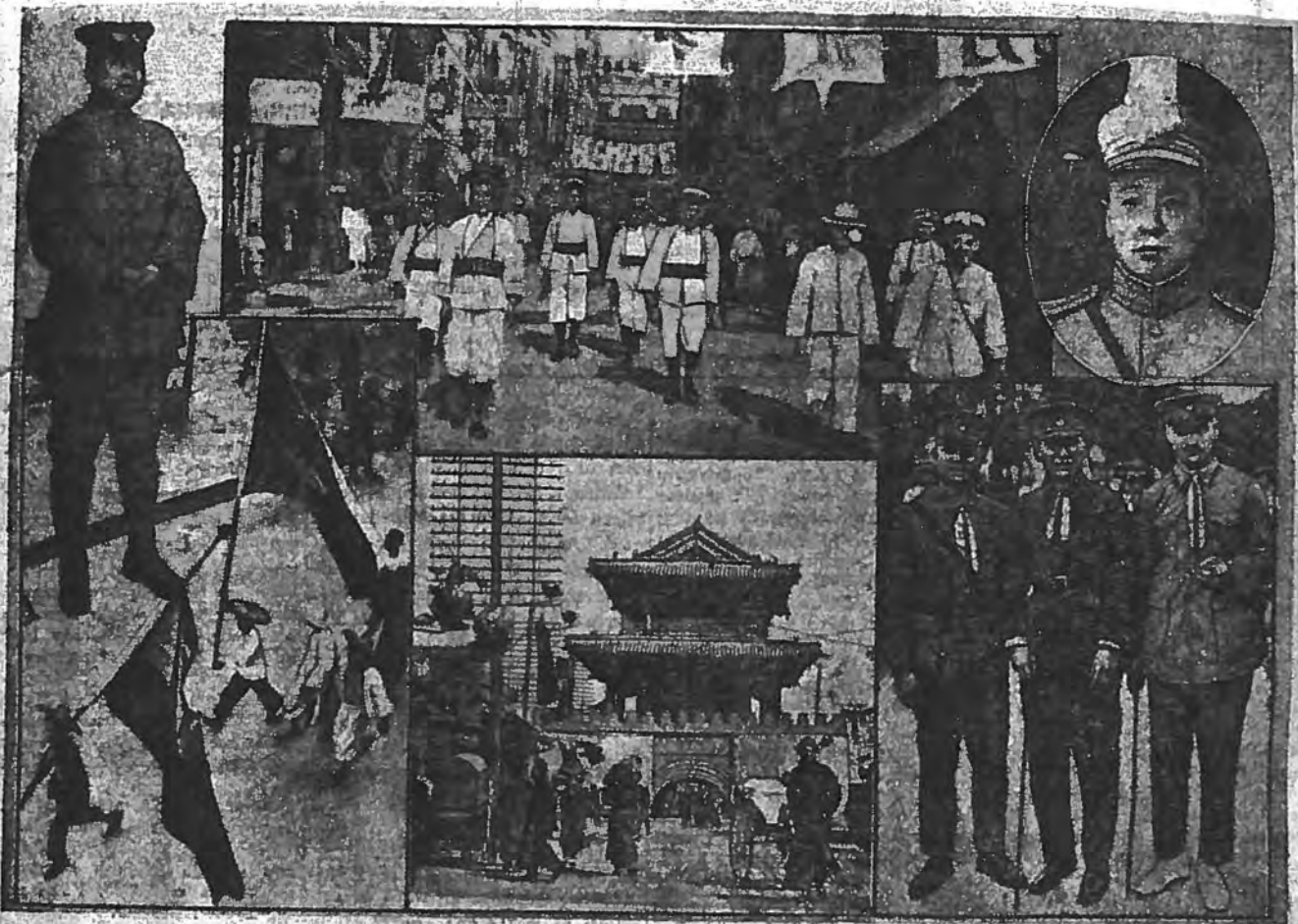
Kinast Shantung, det 225
Shantung torde ha producerat flö-
ra militära befälhavare än någon
annan provins i Kina. Det pågående
kriget om herraväldet öfver Shan-
tung föres av provinzens tvänne sö-
ner, Sun Chuan-lang och Chang
Tsung-chang. Efter Fengtien-
partiets förtroende öger i Hui
provinsen krigsöverste Chang Tsung-
chang till att övertaga Shantung och
utöfna till militärregering sin
trogne underordnade general Chang.
Den nye guvernören har haft en
rätt obestämmd karriär men har ny-
ligen gjort sig bemärkt genom att
organisera en kombinerad trupp-
vårdning bestående af Fengtien-
soldater och utryssar och med denna
styrka utdrifvit kvarlevor av de slag-
na Chih-härens från Yangtsze-
dalen. General Sun Chuan-lang,
tungan af Chekiangprovinsen, har
svarat med att mota ut ena Fengtien-
trupper ur Kuangs- och Anhui-

provinserna. W. pei-shi, som är
högsta befälet öfver de s. h. allierade
trupperna, är också en Shantung-
man, liksom hans största militära
anhängare Chin Yun-shi, broder till
K. d. premiärminister Chin Yun-
peng. Och många flera till börden
shantungesiser stå i harnack mot
varandra i avsikt att vinna sina fi-
dens provinser. I Hui provinsen bli-
vande militärregeringen denna pro-
vins icke härtamma från Shantung!
Med Hsunhowfns fall avslöts det
första skedet i inbördeskriget. Hit-
tills hade den kristne generalen
Feng Ch-hsiang och hans national-
armé förklarad sig intaga en neu-
tral ställning till de stridande par-
terna. Nu handlar en af hans ge-
neraler, och Wei-chun, självständigt
genom att leda sina Honan trupper
mot Chang Tsung-changs retirerande
armé. Honan har för länge sedan
utslutit av Yohs talrika soldater
(kronoskatten lär ha insamlats till

1935) och därför sällpas de loss på
grannprovinsen. Båda arméerna stå
ämot varandra närheten av Tsunan,
huvudstaden Shantung. Äv allt
döma för Chang ett hopplöst
krig. Vad för general och Wei-chun
torde erövra Shantung.

Ett sannskyldigt skräckvälde

I provinsen råder nu på grund af
inbördeskriget sannskyldigt skräck-
välde. Den nuvarande diktatorn Chang
Tsung-chang är en handlingens man,
vilken faller i förtroende och
fullföljer dem hänsynslöst. Som han
behållrar en strategisk position av-
sedd ett försvar Chang Tsung-chang kom-
munikationsled från Mukden i norr
till Shanghai i söder mobiliserades
provinsens stora armé på omkring
200,000 man och kommanderades till
Hsunhowfns i Kiangsu för att där
samma de allierade trupperna från
samt i 1917 de allierade trupperna
engagerades 50,000 man som utöfna
frivilligt eller till följd af krigs-
na vid fronten och utöfna trupper.
1926 & 1927.

Några bilder från Kinakong.

Överst i hörnet: De båda kungämslöjdarerna, den kristna generalen Peng (i mitten) och general Chang Tso Lin. Överst i mitten: En modern kinesisk militärpatrull i röda genomskärda. Nedst i v.: Fanbararna från först kinesiska domstolens. Nedst i höger: Partiet från Håden, vilken stad japanerna hade besatt för att skydda sina intressen i Mandchouria, men som de senare rymt. Nedst i vän: Kinesisk gestera (i mitten) med sin bolsjevikiska rådgivare (i h.).

Kinamissionärer på flykt.

(Forts. fr. 1:a sid.)

Kärror av alla slag med mulåsnor måste utlämnas av befolkningen i städerna och på landet. Det sades att antförrådet skulle vara tillräckligt att föda hela armén på i fem månaders tid. Varje härad beräknades att bidraga med minst 10,000 doll. för frigsändamål. Shantungjärnvägens deposit behövande på 1,800,000 doll. i olika kinesiska banker tillgreps utan vederbörjande myndigheternas tillåtelse.

Järnvägen har tillä vidare lamslagits, ty mera än 2/3 av alla dess lokomotiv och vagnar ha engagerats för truppflyttningar eller till bostäder för officerare vid fronten. Vid Houchowfu var Fengtien-arméns långt större än de allierades. Likväl blev den förra slagen. På grund av återtagit blevo flera arméer tåg omringade av söderna trupper och nästan hela den ryka truppavdelningen massakrerad. Några Shantungenheter i Changs armé vilse utgjorde från början ett tvivelaktigt element på grund av tidigare förehållanden med Wu peifu, gjorda rykten och gingo över till Kenderas sida. Fengtien-styrkorna vilse vidan för vidare inför Chekiang-provincens framskridning och Honan-trupperas intervention, till fronten, nu bildade i Shantung-provincens hjärta. De flesta städer, som haft det minsta att göra med trupperna, ha befunnit sig i panik. Några platser ha plundrats och banditernas leder ha ökat med soldater, som rymt från arméerna.

Missionärer på flykt.

Flera amerikanska missionärer från Welhsien vid Kao-Tai-järnvägen och Yichowfu i sydöstra delen av provin- sen ha nödgats lämna sina missionsstationer. Kriget hotar att direktberöra svenska baptisternas missionsfält. General Chang Hsaijen från Chefoo flyttade med sina trupper till Chencheng, där han förklarade sig ha övergått till anti-Fengtien-partiet. Följaktligen har general Pi Hsu-cheng från Tsingtau sändt sina trupper till Kaomi för att med denna till utgångspunkt anfälla honom. Trupperna ha slund-
da till Kaomi vid systra stä-

der, där missionsstationer äro för- lagda. Missionärerna här omkring ha icke rest någon fastän en nervös spän- ning råder bland befolkningen.

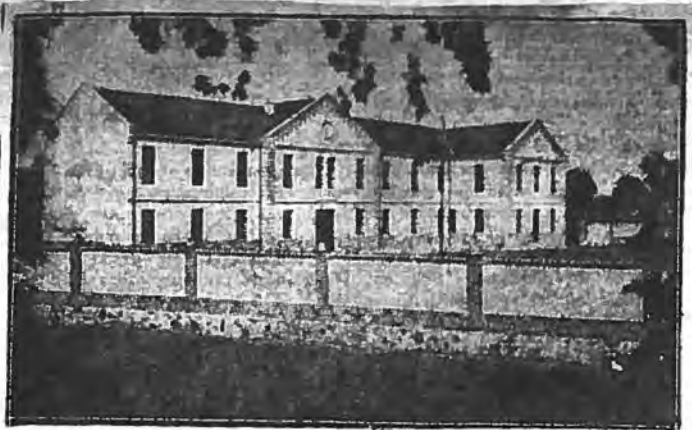
Intensiva militära förberedelser pekade på mot kriget.

General Chang Tsung-changs omfattande och intensiva militära förberedelser började så snart han blev militär guvernör i Shantung. Det var uppenbart, att en stor armé icke var till för att blott tillfredsställa krigs- hövdingens ängslighet eller ens att ku- va banditerna, som "besatta" och gå- go genom provinsen efter eget behag och som lämnades fria händer så länge de blott plundrade den hjälplösa lantbefolkningen och icke oröade äm- betsmännen. Det var en allmän åsikt att en katastrofartad explosion vore förestående. En oerhörd mängd solda- ter strömmade till och fyllde städer- nas baracker och ett stort antal kvar- ter å andra platser. Öppna tomter li- tet varjans vore ständigt fyllda med gråkladda figurer, lärande sig nog- grann marsch efter bästa provensiska stilen. Trupperna bestodo av väl trä- nade veteraner till ungdomar, knappast tillräckligt gamla att vara "boy- scouts". Den väldiga armén hann ni- der loppet av ett år att tredubblas. Lögen väddar väl så på, att provin- sens finansminister begick självmord på grund av bristande förmåga att finna tillräckliga medel för militära utkostnaderna. Skatterna skades upphöjligt, trafiktariffer höjdes, nya kronomsynder fastställdes, inkomster avsedda för Pekingregeringen togos och tiotus miljoner dollars i vackra nya passsedlar, garanterade genom general Changs eget högvarliga namn utsläpptes. Som väckare har årets

skörd slagit bra ut i hela provinsen med undantag av det översvämmade området nära den sydvästra gränsen, där Gula floden åter har brutit genom fördämningarna vid P'u Hsien och åstadkommit förödelse i ett tusen byar. Lantmännen behöva alla inkomster de kunna få genom skörden ty myndigheterna utkräva dubbla och tredubbla skatter mot förut. Det senaste påbudet är en huskatt, som väckt stor opposition. Vid en plats har folket varit så förbittrat att fyra ämbetsmän, som hade till uppgift att indriva denna skatt, dödades och de- ras kroppar brändes.

"Honem till straff och androm till varnagel".

Shantung-guvernören har reagerat över denna provinns, med järnhårt grepp och upprätthållit ordning så långt hans syften krävde det. När hans trupper först kommo till provin- sen rapporterades blott några få fall av röveri. Orsaken till soldaternas goda uppförande upptäckte man snart nog. General Chang signalerade sin ankomst med att dekorera Tsinans portar och offentliga ställen med en rad lysande huvuden, som förut prytt en del soldaters axlar men bortelli- minerats på grund av mindre brott. Några andra huvuden hade tillhört ci- vila medborgare. Det berättas att han en gång höll en intervju med tidnings- män i Tsinan; en mycket kort inter- vju men dock mycket intressant ehuru journalisterna förunderligt nog för- summade att göra ett reklamnummer av densamma. Generalen sade ungefär följande till journalisterna: "Det sä- ges att förutvarande tapan alltid gi- vit Eder pengar för att Ni skulle skriva endast behagliga ting om dem. Beklagligt nog har jag icke mycket pengar, men jag har åtminstone det- ta" — och därmed klappade han ömt sin laddade revolver. "Nu mina ber- ror är intervjuen slut. I haven frihet att gå". Att han faktiskt menade vad han sade torde bl. a. framgå därav att hr Hu, redaktör för Kuo Min Pao, en demokratisk tidning i Tsingtau, sköts i samman-
Generalen ... art sig icke blott och en str...

En bild från Sv. baptistsamfundets station i Kiaochow.

lig härensurska. Det fördrades ett helt tåg av "Blue Express"-vagnar att biföra hans många hustrur och konkubiner. För flera veckor blev trafiken vid Tsinan-Pukows järnvägsstation i Tsinan allvarigt hämmad på grund av dessa vagnar, som lastade med sina sköna passagerare, blockerade järnvägens huvudlinje. Generalen har senare varit smärtsamt berörd på grund av den tunga plikten att tukta några av dessa damer, som föll i onåd. Tukandet bestod i att han gjorde dem ett huvud kortare.

Reformer gripa djupt i miljoners privilliv.

Guvernören Åstadkom allmän uppståndelse bland detta konservativa folk, när tvänne reformedikt utgavs vilka avsågo att bortakaffa människors hårpiska och göra kvinnornas fötter fria. Lägg till från alla män inom provinsen ha varit utom förtä och med undantag av missionskollektors representanter ser man högt såluna damer med naturliga fötter. En månad skulle mannen få att klippa sina hårplakor och om de dröjde över tiden, så skulle de påläggas 2— pund i böter för första månaden och varje följande månad skulle böterna ökas med 1— pund. Om personen i fråga böter hagar betala 1— pund per månad i skatt så får detta sedan 300 år tillbaka av kineser burna bibang behållas. Flera ha ansett det bäst att klippa hårpiskan men detta är icke ännu något allmänt bland befolkningen. Det andra ediktet gällde som sagt damernas snörda fötter. Föräldrar och målsmän till flickor i 5—10 års ålder, som låta snöra flickornas fötter, få plikta från 5 till 100 dollars, flickor från 10—20 år skola plikta 5—50 dollars och kvinnor från 20—30 år

med snörda fötter skola betala en månatlig skatt från 20—50 cents. Utsikterna för dessa reformers genomförande blevo så mycket större som en viss procent av böterna skulle gå till byarnas myndigheter medan en större procent lämnas häradenas magistrat och den största procenten skulle hamna hos guvernören. Innan den genomgripande förändring, som den nya lagen skulle ha inneburit, Åstadkommit, kom kriget . . .

Studenterna hållas i styr.

General Chang Tsung-chang har beviljats för att vara främlingsvänlig i sin politik. Den antiutländska rörelsen har icke kommit till några våldsamma uttryck i provinsen. Shanghai-affären förliden maj kom några dagar innan de flesta skolorna hunnit avsluta terminen, och störde avslutningen av skolårets arbete i nästan varje skolinstiftning. De flesta skolorna hade just börjat sina slutliga examina, då representanter och litteratur från Shanghai- och Pekingstudentföreningarna började göra sitt inflytande gällande. Under juni månad deltog elever både i missions- och regerings-skolor i demonstrationer, marscherade genom gatorna med baner och spredde sin propaganda i tal och skrift. Med skolårets slut upphörde dock demonstrationerna i det studenterna skildes åt olika håll. Att döma av studenternas baner, litteratur och tal får man det intrycket att demonstrationerna voro främlingsfientliga till sin natur, men fiendtligheten syntes icke ha varit så stor. Bojkotten mot engelska varor och sedlar har dock gjort sig gällande. På hösten ha samtliga skolor åter öppnats. Det finns intet tecken på någon komplot mellan studenterna och bolsjevikerna. Militärguvernören har upplyst studentorganisationerna om att vidare demonstrationer komma att undertryckas och studentledarna fördesamma skjutes på flöken. Ledaren av studentföreningen i Tsinan har åsyftat det bäst att lämna staden. Förminsakningen av elevantalet i regeringens skolor torde delvis bero på förhöjda skatter, som gör det svårare för föräldrarna att ikläda sig barnens skol- och matutgifter och även på banditernas framfart, som gör resorna osäkra. Några skolor ha haft för knappa ekonomiska resurser på grund av abnorma militära utgifter. Tillökningen i missionens skolor torde innebära ökat förtroende från allmänhetens sida för dessa institutioners goda disciplin och höga ideal. Shanghai Christian University rapporterar ett större elevantal än någonstans.

230

På uppdrag av svensk-kinesiska konferensen 1925.
 Senare uttryckt i E. Krogans
 kinesiska tidning "Ha Si Boa".
 A. Ruell

近

I 歐美	
1903	1911
15,288	20,33

歐 美 基 督 教

I 歐美教士							II 本地教士				III 教會							IV							
總數	男授聖職者	男未授聖職者	師及未婚婦女	及未婚婦女	試驗教士	教士駐在地	總數	男授聖職者	男未授聖職者	女教士	教友團	自立教會是在下列之數之內	佈道處	一年增加之教友	基督社下列之數是	成年教友	授禮孩童	總授之數	禮者下列之數是	學友	主日學	主日學教員	捐	學生總數	初級小學
1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	1	2	
19,186	7,025	3,819	5,619	9,125	384	4,586	151,735	10,495	108,906	80,191	10,265	3,960	50,513	209,741	8,342,878	3,614,154	2,788,494	6,640,530	1,680,110	50,277	2,585,726	7,469,198	2,440,143	742	

注意 × 此附號系指明美國錢而力
中 國

I 西國教士							II 本地教士				III 教會												
總數	男授聖職者	男未授聖職者	師及未婚婦女	及未婚婦女	試驗教士	教士駐在地	總數	男授聖職者	男未授聖職者	女教士	教友團	自立教會是在下列之數之內	佈道處	一年增加之教友	基督社下列之數是	成年教友	授禮孩童	總授之數	禮者下列之數是	學友	主日學	主日學教員	捐
1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
7,563	1,475	1,293	2,357	2,538	75	740	87,133	1,966	16,166	6,846	5,494	168	5,156	33,067	795,075	402,520	132,678	5365,97	232,701	5,152	207,837	741,100	

注意 × 此附號系指明美國錢
山 東

I 西國任職者								II 本地任職者														
授聖職者	男醫士	女醫士	看	未婚女教士	男教士總數	女教士總數	教士總數	授聖職者	未授聖職者	女教士	教士總數	男教員	女教員	教員總數	男醫士	女醫士	看	看	總數	有新任職者	義務任職者	本地任職者百分之幾
1	2	3	4	5	6	7	8	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15

近二五年歐美基督教國外佈道會進行各洲

洲	II 歐美教士				III 本地教士				IV 教友			V 小學	
	1911	1925	1903	1911	1925	1903	1911	1925	1903	1911	1925	1903	1911
各洲	20,333	29,188	2,980	3,761	4,598	72,752	102,948	151,735	1,235,303	2,344,829	3,614,154	23,539	30,100

World Missionary Atlas

教 國 外 佈 道 會 播 道

學生總數 是下列之數 之合數 IV V VI	IV 普通教育										V 高級教育						VI 醫術教育				VII 醫																				
	初級小學		高級小學		中學		職業學校		師範學校		教育費		大學		神學		醫學		看護學校		歐美醫士		本地醫士																		
	校	生	校	生	校	生	校	生	校	生	校	生	校	生	校	生	校	生	校	生	校	生	校	生	校	生															
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	1	2	3	4	5	6	7	8	1	2	3	4	5									
5,240,145	742	27,006	40,581	2,105,842	1,000,727	570,511	1,512	138,952	121,855	56,134	295	10,718	4,859	1,529	297	11,442	5,244	8,112	3,763,096	101	22,527	20,583	2,228	481	11,351	6,161	1,097	19	914	663	251	72	1,085	194	187	40	316	1,007	119	99	2

國錢而加(因壹元美國錢能兌貳元中國錢)

World Missionary Atlas.

國 基 督 教 會

主日學校 學生員數	捐學款	學生總數 是下列之數 之合數 IV V VI	IV 普通教育										V 高級教育						VI 醫術教育				VII 醫																			
			初級小學		高級小學		中學		職業學校		師範學校		教育費		大學		神學		醫學		看護學校		西國醫士		本地醫士																	
			校	生	校	生	校	生	校	生	校	生	校	生	校	生	校	生	校	生	校	生	校	生	校	生	校	生														
10	11	12	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	1	2	3	4	5	6	7	8	1	2	3	4	5							
5,126	292,857	741,081	293,143	210	3,615	7,114	231,841	177,450	53,254	371	23,597	14,903	5,632	18	1,005	181	116	43	1,361	480	714	843,141	24	2,811	2,551	290	125	1,929	1,639	1,471	11	468	177	91	22	1,510	210	381	118	350	307	1

明美國錢(因壹元美國錢能兌貳元中國錢)

World Missionary Atlas.

東 基 督 教 會

職任	III 教 會										IV 教 會																																								
	數	任	者	本	西	教	佈	男	女	教	基	友	五	萬	人	之	大	中	職	男	教	友	有	百	分	之	幾	主	日	學	生	佈	道	處	教	友	之	均	數	初	高	中	初	初	初	高	高	高	中	中	中
15	16	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50

覽表一覽

VI 小 學 生		
1903	1911	1925
1,059,696	1,283,774	2,165,842

各 洲 一 覽 表

VIII 慈 善 事 業																		IX 聖 經 之 分 消														
院 事 業																		總 數	聖 經	新 約	聖 經 單 本											
醫 院 與 藥 房																																
住 院 病 人	藥 房	授 醫 病 人	出 診 之 次 數	重 病 施 手 術	輕 病 施 手 術	之 授 人 數 新 病	之 病 人 次 數 授 醫	共 得 之 醫 金	孤 兒 院	社 居 人 總 數	社 居 人 男 子	社 居 人 女 子	麻 瘋 院	社 居 人 總 數	社 居 人 男 子	社 居 人 女 子	癩 瘋 人 之 女 子 社	社 居 人 總 數	社 居 人 男 子	社 居 人 女 子	雙 睛 學 社	學 生 總 數	學 生 男 子	學 生 女 子	別 種 慈 善 社 居 人	1	2	3	4			
10	11	12	13	14	15	16	17	18	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	1	2	3	4
339,712	1,059,696	10,441,589	137,182	53,711	146,133	4,788,258	11,548,898	1,767,700	10,119,108	4,474,926	104	10,850	1,218	2,715	6,498	47	716	87	87	136	82	1,136	793	176	114	3,451	10,225,516	202,599	811,443	9,332,748		

覽 表

VIII 慈 善 事 業																		IX 聖 經 之 分 消															
院 事 業																		總 數	聖 經	新 約	聖 經 單 本												
醫 院 與 藥 房																																	
住 院 病 人	藥 房	授 醫 病 人	出 診 次 數	重 病 施 手 術	輕 病 施 手 術	之 授 人 數 新 病	之 病 人 次 數 授 醫	共 得 之 醫 金	孤 兒 院	社 居 人 總 數	社 居 人 男 子	社 居 人 女 子	麻 瘋 院	社 居 人 總 數	社 居 人 男 子	社 居 人 女 子	癩 瘋 人 之 女 子 社	社 居 人 總 數	社 居 人 男 子	社 居 人 女 子	雙 睛 學 社	學 生 總 數	學 生 男 子	學 生 女 子	別 種 慈 善 社 居 人	1	2	3	4				
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	1	2	3	4
608	165,928	496	2,963,701	52,178	32,701	53,222	1,710,001	3,129,487	44	2,472	615	649	17	834	929	214	108	7	56	9	4	12	286	164	4	15	189	6,336,628	49,000	106,896	6,502,737		

覽 表

V 醫 術 事 業										VI 山 東 歸 主 之 急 要																				
分 之 幾	會 立 中 學 男 生 有 百 分 之 幾	由 初 級 小 學 升 學 之 學 生 有 百 分 之 幾	醫 院	藥 房	男 人 病 床	女 人 病 床	年 內 治 病 數	看 護 學 校	學 生	每 西 醫 上 關 於 病 床 之 均 數	每 西 醫 上 關 於 病 床 之 均 數	教 會 駐 在 地	共 有 人 數	教 會 駐 地	西 國 任 職 者	中 國 任 職 者	教 友	一 兆 人 中 共 有 之 任 職 者	一 兆 人 中 共 有 之 任 職 者	一 千 教 友 共 有 之 中	一 千 教 友 共 有 之 中	一 千 教 友 共 有 之 中	每 城 一 萬 人 中 共 有 之 教 友	主 日 學 生	一 千 教 友 共 有 之 會 初 級 學 生	一 千 教 友 共 有 之 西 醫 士	一 兆 人 中 共 有 之 醫 院 病 床	一 兆 人 中 共 有 之 醫 院 病 床		
15	16	1	2	3	4	5	6	7	8	9	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20

*Kinnick
Lanau astrop
Kinnick tidning*

I 歐美教士			II 歐美
1903	1911	1925	1903
15,288	20,333	29,188	2,980

國 教 督 基 美 歐

I 歐美教士							II 本地教士				III 教會							IV 普通																					
總數	男授聖職者	男未授聖職者	師及未婚婦女	及未婚婦女	試驗教士	教士駐在地	總數	男授聖職者	男未授聖職者	女教士	教友	自立教會	佈道處	一年增加之教友	基督教社	成年教友	授禮孩童	總禮者	學主	主日學	捐	學生總數	初級小學	高級小學	小學														
1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	1	2	3	4	5	6	7										
20,186	7,825	3,819	5,619	0,125	384	4,506	161,735	10,493	108,906	50,191	76,246	3,960	50,813	209,741	8,842	878	3,614	104	2,788	494	6,540	839	1,080	116	50,277	2,686	726	7,469	198	2,440	145	742	37,005	16,587	2,125	842	1,006	07,570	511

注 意 × 此附號系指明美國錢而加 (因壹元美國
中 國)

I 西國教士							II 本地教士				III 教會							IV 普									
總數	男授聖職者	男未授聖職者	師及未婚婦女	及未婚婦女	試驗教士	教士駐在地	總數	男授聖職者	男未授聖職者	女教士	教友	自立教會	佈道處	一年增加之教友	基督教社	成年教友	授禮孩童	總禮者	學主	主日學	捐	學生總數	初級小學	高級小學	小學		
1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	1	2	3	4	5
7,563	1,475	1,293	2,357	2,538	70	740	87,123	1,966	16,100	6,840	5,484	155	5,456	85,007	785,075	408,630	133,078	5365,97	532,704	5,125	899,857	741,080	203,143	819	5,617	7,114	851,841

注 意 × 此附號系指明美國錢 (因壹元美國
山 東)

I 西國任職者								II 本地任職者												III 教							
授聖職者	男醫士	女醫士	看	未婚女教士	男教士總數	女教士總數	教士總數	授聖職者	未授聖職者	女教士	教士總數	男教員	女教員	教員總數	男醫士	女醫士	看護畢業者	看護肄業者	總數	有新任職者	義務任職者	數	本地任職者多於西國任職者之倍數	西國教士駐在地	教會數目	佈道處	男教友
1	2	3	4	5	6	7	8	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	1	2	3	4
109	30	9	21	137	191	312	504	124	727	247	1,098	969	317	1,286	40	—	32	127	208	2,592	350	77%	5.2	66	663	1,330	26,970

美教士		II 歐美教士駐在地				III 本地教士			IV 教友			V 小學	
1911	1925	1903	1911	1925	1903	1911	1925	1903	1911	1925	1903	1911	
20,333	29,188	2,980	3,761	4,598	72,752	102,948	151,735	1,235,303	2,344,829	3,614,154	23,539	30,100	

World Missionary Atlas

道 播 會 道 佈 外 國 教

V 普 通 教 育																			V 高 級 教 育								VI 醫 術 教 育								VII 醫 術						
學生總數 是下列之數 之合數	初級小學		高級小學		中 學				職業學校				師範學校				教育費 是下列之數 之合數	大 學				神 學				醫 學				看護學校				西醫		本地醫					
	校	生	校	生	校	生	校	生	校	生	校	生	校	生	校	生		校	生	校	生	校	生	校	生	校	生	校	生	校	生	校	生	校	生	校	生				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	1	2	3	4	5	6	7	8	1	2	3	4	5	6	7	8	1	2	3	4	5	6
2,440,143	742	27,005	46,587	2,165,842	1,006,075	750,611	1,512,188	952	121,825	55,154	295	10,718	4,859	3,829	297	11,442	5,244	5,112	3,763,096	101	22,627	20,585	2,232	461	11,500	6,161	1,097	10	914	663	251	72	1,065	194	767	461	856	1,007	512	99	1,567

錢而加 (因壹元美國錢能兌貳元中國錢)

World Missionary Atlas.

國 基 督 教 會

IV 普 通 教 育																			V 高 級 教 育								VI 醫 術 教 育								VII 醫 術							
主日學 數	捐 款	學生總數 是下列之數 之合數	初級小學		高級小學		中 學				職業學校				師範學校				教育費 是下列之數 之合數	大 學				神 學				醫 學				看護學校				西醫		本地醫				
			校	生	校	生	校	生	校	生	校	生	校	生	校	生	校	生		校	生	校	生	校	生	校	生	校	生	校	生	校	生	校	生	校	生					
11	12	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	1	2	3	4	5	6	7	8	1	2	3	4	5	6	7	8	1	2	3	4	5
595,857	741,080	503,143	319	5,012	7,114	651,841	137,456	55,054	337	55,597	14,905	5,022	15	1,005	181	416	45	1,365	489	714	845,441	24	5,611	5,521	250	105	1,920	1,030	1,421	11	668	377	97	25	4,516	516	361	118	250	307	66	1

用美國錢 (因壹元美國錢能兌貳元中國錢)

World Missionary Atlas.

東 基 督 教 會

III 教 會													IV 教 會													
數	男 任職者 百分之幾	本地 任職者 多於西 國任職者 之倍數	西國 教士駐 在地	佈 道		教 友 總 數	基 督 教 社 之 人 數	五 萬 人 之 大 城 中 教 友 有 百 分 之 幾	識 字 者 男 教 友 有 百 分 之 幾	男 教 友 有 百 分 之 幾	識 字 者 女 教 友 有 百 分 之 幾	主 日 學 生	佈 道 處 教 友 之 均 數	初 級 小 學	高 級 小 學	中 學	初 級 小 學 男 生	初 級 小 學 女 生	初 級 小 學 生 總 數	高 級 小 學 男 生	高 級 小 學 女 生	高 級 小 學 生 總 數	中 學 男 生	中 學 女 生	中 學 生 總 數	
				處	友																					
15	16	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
77%	5.2	66	663	1,330	26,970	14,851	41,821	53,480	12%	57%	64%	30%	23,661	31	942	142	10	13,106	3,887	17,083	1,872	910	2,782	1,045	444	1,489

The Christian Occupation of China.

30E

友		V 小學校			VI 小學生		
1911	1925	1903	1911	1925	1903	1911	1925
1,344,829	3,614,154	23,539	30,100	46,580	1,059,696	1,283,774	2,165,842

World Missionary Atlas

會 播 道 於 各 洲 一 覽

VI 醫 術 教 育												VII 醫 院 事 業												VIII 慈 善 事 業																			
神 學			醫 學			看 護 學 校			西 國 醫 士			本 地 醫 士			醫 院			藥 房			孤 兒 院			麻 瘋 院			癩 瘋 人 之 女 子																
學 生 總 數	男	女	學 生 總 數	男	女	學 生 總 數	男	女	醫 士	看 護 士	醫 士	看 護 士	醫 士	看 護 士	醫 士	看 護 士	醫 院	藥 房	授 醫 病 人	出 診 之 次 數	重 病 施 手 術	輕 病 施 手 術	之 授 人 數 新 病	之 病 次 數 授 醫	共 得 之 醫 金	孤 兒 院	社 居 人 數	麻 瘋 院	社 居 人 數	癩 瘋 人 數	癩 瘋 女 子 數												
6	7	8	1	2	3	4	5	6	7	8	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13		
11,300	6,161	1,097	10	914	663	251	72	1,065	194	757	80	35	1,007	512	99	2,697	2,861	456	51,264	399,712	1,686	10,441	589	187,152	63,713	146,138	4,788,258	17,548,808	1,767,78	x	801	16,100	4,474	9,250	104	10,580	4,218	2,716	6,408	47	719	87	67

World Missionary Atlas.

會 一 覽 表

VI 醫 術 教 育												VII 醫 院 事 業												VIII 慈 善 事 業																			
神 學			醫 學			看 護 學 校			西 國 醫 士			本 地 醫 士			醫 院			藥 房			孤 兒 院			麻 瘋 院			癩 瘋 人 之 女 子																
女 學 生 總 數	男	女	女 學 生 總 數	男	女	女 學 生 總 數	男	女	西 國 醫 士	看 護 士	西 國 醫 士	看 護 士	西 國 醫 士	看 護 士	西 國 醫 士	看 護 士	醫 院	藥 房	授 醫 病 人	出 診 之 次 數	重 病 施 手 術	輕 病 施 手 術	之 授 人 數 新 病	之 病 次 數 授 醫	共 得 之 醫 金	孤 兒 院	社 居 人 數	麻 瘋 院	社 居 人 數	癩 瘋 人 數	癩 瘋 女 子 數												
4	5	6	7	8	1	2	3	4	5	6	7	8	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
130	125	1,010	1,639	1,421	11	468	377	91	23	476	140	210	381	118	250	907	66	1,330	1,001	301	16,806	185,940	490	2,963,701	52,178	33,703	53,220	1,710,007	3,420,427	793,063	x	44	5,477	615	640	17	834	620	214	798	7	56	0

World Missionary Atlas.

會 一 覽 表

V 醫 術 事 業												VI 山 東 歸																																													
初 級 小 學 男 生			初 級 小 學 女 生			高 級 小 學 男 生			高 級 小 學 女 生			中 學 男 生		中 學 女 生		中 學 生 總 數		數 中 學 及 小 學 學 生 總 數		分 之 幾		分 之 幾		由 初 級 小 學 升 學 之 學 生 有 百 分 之 幾		醫 院		藥 房		男 人 病 床		女 人 病 床		年 內 治 病 數		看 護 學 校		學 生		之 均 數		每 西 醫 上 關 於 病 床 之 均 數		每 西 醫 上 關 於 病 床 之 均 數		教 會 駐 在 地		共 有 人 數		教 會 駐 地		西 國 任 職 者		中 國 任 職 者		教 友	
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	1	2	3	4	5	6	7	8	9	1	2	3	4	5	6	7	8	9	1	2	3	4	5	6	7	8	9	1	2	3	4	5													
13,106	8,887	17,053	1,872	910	2,782	1,045	444	1,489	21,354	76%	70%	16%	28	36	654	332	5,981	8	108	25	47	55,984	30,955	307	533	2,592	41,821																														

Occupation of China.

注 意 ○ 此 附 號 系 指 明 英 國 里 (參 個 中 國 里 就 是 壹 個 英 國 里)

生

1925

2,165,842

洲 一 覽 表

業				VIII 慈 善 事 業																IX 聖 經 之 分 消								
藥 房				孤 兒 院				癩 瘋 院				癩 瘋 人 之 女 子 社				雙 睛 學 社				別 種 慈 善		總 數	聖 經	新 約	聖 經 單 本			
重 病 施 手 術	之 授 人 數 新 病	之 病 次 數 授 醫	共 得 之 醫 金	孤 兒 社 數	社 居 人 總 數	男 子	女 子	癩 瘋 社 數	社 居 人 總 數	男 人	女 人	癩 瘋 女 子 社 數	社 居 人 總 數	男 子	女 子	學 生 總 數	學 生 男 子	學 生 女 子	慈 善 社 數	社 居 人 總 數								
																					15	16	17	18	1	2	3	4
16,133	4,788,268	11,848,898	1,167,764	x	861	10,100	4,474	9,290	104	10,880	4,218	2,716	6,496	47	710	87	87	186	82	1,196	995	170	114	7,461	10,925,518	292,599	821,618	9,832,737

覽 表

業				VIII 慈 善 事 業																IX 聖 經 之 分 消									
藥 房				孤 兒 院				癩 瘋 院				癩 瘋 人 之 女 子 社				雙 睛 學 社				別 種 慈 善		總 數	聖 經	新 約	聖 經 單 本				
重 病 施 手 術	輕 病 施 手 術	之 授 人 數 新 病	之 病 次 數 授 醫	共 得 醫 金	孤 兒 社 數	社 居 人 總 數	男 子	女 子	癩 瘋 社 數	社 居 人 總 數	男 人	女 人	癩 瘋 女 子 社 數	社 居 人 總 數	男 子	女 子	學 生 總 數	學 生 男 子	學 生 女 子	慈 善 社 數	社 居 人 總 數								
																						14	15	16	17	18	1	2	3
32,705	83,022	1,710,051	3,430,427	790,082	x	44	2,472	612	648	17	834	630	514	498	7	56	0	0	4	12	286	164	4	15	180	6,330,032	49,000	106,896	6,502,737

覽 表

術 事 業										VI 山 東 歸 主 之 急 要													
女 人 病 床	年 內 治 病 數	看 護 學 校	學 生	每 西 醫 上 關 於 病 床 之 均 數	每 西 醫 關 於 病 床 之 均 數	教 會 駐 在 地	共 有 人 數	教 會 駐 地	西 國 任 職 者	中 國 任 職 者	教 友	一 兆 人 中 共 有 之 西 任 職 者	一 兆 人 中 共 有 之 中 任 職 者	一 千 教 友 共 有 之 西 任 職 者	一 千 教 友 共 有 之 中 任 職 者	每 城 一 萬 人 中 共 有 之 教 友	主 日 學 生	一 千 教 友 共 有 之 會 初 級 學 生	一 千 教 友 共 有 之 西 醫 士	一 兆 人 中 共 有 之 醫 院 病 床			
																					3	4	5
554	332	5,981	8	108	25	47	55,984	30,955,307	503	2,592	41,821	16	84	12	62	13.5	566	475	1.3	32			

指明英國里 (參個中國里就是壹個英國里)

一 覽 表

慈 善 事 業			聖 經 分 消					經 濟							
院舍	院		醫 院 並 藥 房		總 數	聖 經 全 書	新 約 全 書	聖 經 單 本	雜 誌 類	本 地 捐 款 總 數	教 會 捐 款	教 育 捐 款	基 本 金	濟 貧 捐	醫 院 得 金
	男 子	女 子	藥 房 數	醫 院 數											

信 議 會 19

會

教

育

慈 善

年				教 友		女 助 會		主 日 學		學 生 總 數	本 年 受 浸 學 生	神 學 校		中 學 校		小 學 校		夏 令 義 務 學 校			孤 兒 院				
存 出	去 教	世 教	失 踪	總 數	男 女	會 數	會 反	學 數	教 員 數			學 校	男 生	女 生	男 生	女 生	學 校	男 生	女 生	學 校	男 生	女 生	院 舍	男 子	女 子

普 通 高 級 育 嬰 會

年 度	總 數	男 子	女 子
1919			
1920			
1921			
1922			
1923			
1924			
1925			
1926			
1927			
1928			
1929			

浸 華 瑞 東 山

道 區			任 職 者												教							
			西 國 任 職 者				本 地 任 職 者								西 教 士 駐 在 地	教 會 數	講 堂	佈 道 處	一			
立 會	會 正	書 記	總 數	受 聖 職 者	未 受 聖 職 者	師 母	未 婚 女 教 士 並 寡 婦	總 數	牧 師	男 傳 道 員	女 傳 道 員	男 教 員	女 教 員	醫 術					賣 書 者	義 務 者	受 浸	存 入
統計																						

瑞 東 山

佈 道 區				任 職 者																		
會 址	立 會	會 正	書 記	西 國 任 職 者				本 地 任 職 者														
				總 數	受 聖 職 者	未 受 聖 職 者	師 母	未 婚 女 教 士 並 寡 婦	總 數	牧 師	男 傳 道 員	女 傳 道 員	男 教 員	女 教 員	醫 術	賣 書 者						
統 計																						

LENS ARM ↑

31C

Ljusslingar från Kaomi.
 Kaomi moderniseras. Under de sista åren har staden ögt jämvägs, tekniska och postala förbindelser med den yttre världen. Under loppet av ett par år har en bilväg till Chucheng anlagts och staden erhållit elektrisk belysning. De moderna samfärdsmedlen ha varit av stor betydelse för S. B. M:s missionsarbete. Helt nyligen har indragits elektriskt ljus i kapellet, sjukkliniken, flickskolans lärosalar och missionärsbostäderna. Ännu finns givetvis rum för stora framsteg i materiellt hänseende!

Upplysningen bland befolkningen är i stigande. Regeringen ha ett ganska omfattande skolväsende, som f. n. dock hämmas av ekonomiska svårigheter på grund av militärernas upprepad krav på understöd för krigsändamål. Vår mission har flera småskolor på landet och en folkskola för flickor i staden. Angående den senares avslutning och "graduater" torde rektorn redan meddelat. Sedan den vanliga evangelistkursen avslutats anordnades en bibelklass i Kaomi. Evangelister, församlingsmedlemmar och "sölkare" från Kaomi och Gålä baptistförsamlingar voro representerade till ett antal av omkring 85 personer. Vi hoppas att klassen bidragit att höja intresset för Guds ord och verk!

Det sanna ljuset synes skingra mörkret till en viss utsträckning. Den 11 juli döptes 27 personer i Kaomi och förenades med församlingen därstädes. Senare döptes två personer i Po, medan flera på grund av ihärlande regn förhindrades närvara. Döpsföreläsningen i Gålä har måst uppskjutas av nyss nämnda anledning. Vi prisar Gud för dessa ljusslingor på det materiella, intellektuella och andliga området!

Oscar Binell.

Stormöten i Kaomi.

»Vi veta nu som aldrig förr, att den kinesiska församlingen är rikt utrustad med ledare, så sammanträdde dr John R. Mott sina intryck efter ett besök i Kina. Bland dessa andligt och intellektuellt väl utrustade inhemska missionsarbetare med ledarotalanger torde få räknas pastor Chen Swe-ting, som varit engagerad som lärare vid Southern Baptist Convention's teologiska seminarium i Hwanghsien, Shantung. Utan att erhålla lön från nämnda missionsällskap leder han nu tillsammans med evangelisten Li'en serie väckelsemöten i skilda delar av denna provins. Svenska baptisternas missionsfält haf nyligen besökts i detta syfte.

Väckelsemöten i Kaomi den 10—16 maj under pastor Chen och br. Lis ledning skola sent glömmas. Det genomgående ämnet var: »Själlslivet». Dess mörker, kamp, frihet, seger, glädje, renhet och insegel belystes med träffande bilder i andemättade föredrag. Resultatet var ägnat att hos åhörarna väcka skuldmedvetande och längtan efter frälsning. Vid söndagens möten tecknade 24 personer sina namn å tryckta formulär för att därmed giva tillkänna sin personliga avgörelse för Kristus. Hos de kristna voro föredragen ägnade att fördjupa det andliga livet, väcka större intresse för Guds rike och försöka ansvarskänslan för evangelii utbredande. Församlingsmedlemmarna uppmanades att ifylla blanketter för att liksom förpliktiga sig att göra vad på dem ankomma för att vinna en person var för Gud.

Till sist må nämnas ett samarbete mellan baptisterna och presbyterianerna i Kaomi under väckelsekampanjen varit den allra bästa. Mötena ha hållits samtidigt i bådas lokaler och stundom gemensamt. Särskilt imponerande blev det gemensamma demonstrationståget genom staden, varefter demonstranterna uppdelades i mindre grupper för

att predika evangelium och sprida traktater på gator och torg. Betecknande för kinesernas tolerans i religiösa frågor var pastor Chens förslag att ovanstående personer, som avgjort sig för Kristus, skulle i framtiden besöka mötena i de gudstjänstlokaler, som ligga närmast deras resp. hem. Som de kinesiska kristna i allmänhet sakna kännedom om den historiska bakgrunden för de olika kristna samfundens tillkomst synes tendensen för deras strävanden vara mot en enad protestantisk församling i Kina.

Oscar Binell.

Kaomi, Kina. X.P. 1926.
 Den 22 sept. döptes 4 personer i Gålä.
 Den 19 9 personer i Gålä.
 3 personer i Po. Samtliga omedelbart välkomna till Hellen Rignell och sina respektive församlingar.
 Hellen Rignell.

Swedish Baptist Mission
Kaomi, Shantung, China.

Kaomi den.....192.....

Kära Medarbetare!

Har härmed nöjet närsluta följande belopp i mex. dollars:

Löpande utgifter förstation.....
Löpande utgifter för missionens gemensamma skolor.....
Lön till
Skolkostnader för.....
Språklärare för
Sommarrekreationsbidrag till.....
Sjukvårdshjälp för
Resekostnader till Sverige för.....
Julgåva till.....
Nybyggnader i
.....

Enligt meddelande från missionssekr. K. A. Modén har S.B.M:s expedition gjort nedanstående utbetalningar, som vederbörande torde godhetsfullt inbetala till Centralkassan:

.....
.....
.....

Med broderlig hälsning

DANIEL

född 1903.
har i dag på morgonen gått
hem till Gud.

Göteborg den 12 nov. 1926.

IPA COLLDÉN.

Ester, Ruth, Ebba, Lydia,
och Olof Collén.
1926 (1397x1)

EN FRIKYRKLIG BEGRAVNING
GÖTEBORGS IL. Det är inte därför
begravningen var frikyrklig, som jag
nedskriver detta. Frågan om kyrklig
eller frikyrklig begravning är ingen direkt
andlig fråga om den än har sin
stora betydelse för oss såsom frikyrkofolk.
Vad som är viktigare är, att våra
kära, när de lämna oss, gå "hem till
Herren".

Den första frikyrkobegravningen i vår
församling hölls helt nyligen, då Daniel
Collén stött vigdes till gravens ro.
Daniel var vid sin död tjugutre år gammal
och hade tillhört församlingen sedan
sitt femtonde år. Under sin sjukdomstid
genomgick han emellertid en andlig kris.
Och han förklarade själv, att han först
nu blev frälst. Därmed talade han till
alla, som kommo till honom på besök.
Daniel fick erfara verklig frälsningsfröjd.

Daniel Collén tycktes vara en av
dessa, som ha svårt att finna sig själva.
Hans inre var såsom en slumrande värld,
som väntade på ett varde för att öppna
sig och utveckla sin rikedom. Den stunden
kom för Daniel, den kom, då han låg vid
korsens fot. Och nu stök han med förundran och glädje hos
honom bevitna en andlig tillväxt, som på
en månad gjorde honom till en mogen kristen.
Men det blev ej allena andlig tillväxt.
Hans intelligens blev även liksom
illuminerad. Man fann ny hos honom en
vakhet och en tankklarhet, som var ny och
ibland rent av bländande.

Hans nit för själar var obeskrivligt.
Han bad Herren skicka till honom oönskade
människor. Herren hörde hans bön och han
höll väckelsemöten med dessa i sitt sjukrum.
Daniel önskade att han kunnat återvända
till Källtorps sanatorium, vareft han vistats
en tid. Han sade att, om det vore Herrans vilja,
skulle han gärna ligga där ett helt år bara
för att få tillfälle att tala med patienter
och sköterskor om Jesus.

Han släppte vända åter till Källtorp.
Jesus flyttade honom i stället hem till sig.

Daniel gick triumferande över gränsen.
Några minuter innan han dog, tände han
på nytt Herren för sin frälsning och
överlämnade åt honom alla sina bekymmer.
Därefter sade han: "Kära Jesus, mottag
min ande" och efter en liten stunds
bidån, då han höll sin ena hand uppräckt,
fick hans ande flytta hem till den eviga
hälsans land.

Begravningsdagen var ingen sorgedag i
den Colléniska familjen. Gudsten i
kyrkan förmedlade sig till ett väckelsemöte.
En grupp av dem, vars namn Daniel visade
i förbån, då han gick in som passagerare,
voro nu med.

Den enda bror, musikern David Collén,
satt vid begravningsplatsen försumma på
begravningsplatsen blott stodo vid en öppna
utan också under en öppna himmel.
Karl A. L.-n.

Injudes
att med Eder närvaro hedra

Bröllopsfesten

för vår son

EGRON G. RINELL

och

GERDA LJUNGQUIST

i Baptistkapellet i Kiaochow,

Måndagen den 23 april 1928 kl. 3 e. m.

Föräldrarna.

O. s. a. med första.

Rev. and Mrs. J. A. Rinell
 announce the marriage of their daughter
 Margaret
 to
 Mr. Le Roy Roberts Jewett
 on Monday the twenty first of February
 nineteen hundred and twenty-seven
 Tokyo Japan

En ny 60-årig Kinamissionär.

Den 12. oktober fyller missionären Högvig Rinell 60 år. Bristadagen firades i makarna Rinells hem i Kiaochow. Minnesgoda vänner i Sverige, samt kamraterna på fältet, skolungdomen och skolpersonalen i Kiaochow, evangelister, bibelkvinnor och grannar m. fl. hedrade 60-årsdagen med brev, telegram, presenter, sång och musik m. m.

Jubilären, efter sina svåra operationer för ett par år sedan, är nu fullkomligt frisk och arbetar. Hon har tillsammans med sin man varit ute i Kina 20 1/2 år. Makarna J. A. Rinell ha som bekant fem barn. Av dessa ha två söner, Egon och Oscar, under en följd av år tjänat vår mission i Kina. Döttrarna Margaret och Edith ha även under flera år tjänat som sjuksköterskor å det stora Rockefeller-sjukhuset i Peking.

Man uppskattar den tid, som Rinell som missionär i Kina har tillbringat, till en summa af 100 år och mindre.

En DOTTER. V.P. 19/7/28
 Hellen och Oscar Rinell.
 f. Collden, 1912
 Tsingtau, Kina den 10. juli 1928.
 (119121)

A daughter, Doris Helen, was born to Mr and Mrs O. H. Rinell on Tuesday July 10th 1928 at 7 o'clock p.m. at Faberkeankenhau. Mother and child are both well.

V.P. 2/8/29
 En dotter, DORIS HELLEN.
 Kiao Chow d. 10 juli 1928.
 O. H. och Hellen Rinell.
 (122217)

M.P.

Bed för Kina!

Från engelskan av Oscar Rinell.

En kristen kan icke undgå att se huru Gud uppenbarar sig själv i det sociala pånyttfödelseverk, som nu försiggår i Kina. Detta är obestridligt händelser av djupaste betydelse, ty de äro oskiljaktigt förenade med hans rikets tillväxt och utveckling på jorden. De kristna kunna bidraga att göra sanningens och rättfärdighetens utbredande oöverbanneligt genom att kasta i vägsålen hela kraften av sina böner och sin andliga styrka. De ha möjligheter, som äro utan motstycke i nutiden och nästan ofattbara i sin oändlighet. Mot varandra stridande ideal, missuppfattningar och brist på finkänslighet kunna obotligt hindra eller sätta

tillbaka Kristi andes blomstring i det nya Kinas själ och hjärta.

På grund av dessa skäl framställes följande såsom en tvingande nödvändighet vid denna tidpunkt, då det gäller att använda bönen väldiga kraft.

1. Att de ledande inom den kinesiska tanke- och föreställningsvärlden må drivas av osjälviska motiv och höga mål samt inspireras genom gudomlig visdom och beklädas med den helige Andes kraft.

2. Att missionärerna må skänkas den stora kärlekens urskillningsförmåga för att tränga igenom tillfälligheter och upptäcka Guds nåd, som ligger till grund, samt äga det högsta medvetandet om Hans ständiga närvaro och förtröstan på Hans allmakt.

3. Att personer med onda avsik-

ter må kraftigt förhindras från att hämma legitima yttringar och utveckling av sådana krafter och ideer, som omedelbart resultera från sanningens andes aktivitet.

4. Att alla kristna må lära förstå den i världen nu så påtagliga omvältningen och oron med dess omfattande dimensioner, inveklade problem, många faror och underbara utvecklingsmöjligheter i förhållande till Guds rikets utbredande.

5. Att Guds Ande icke må fjättas i ringaste män, men att om möjligt genom nu lössläppta krafter hans rike må utbredas i världen med hittills oänt mått av rikedom, makt och härlighet.

Ingen kan mäta Kinas möjligheter att utöva inflytande på människosläktets framtid. Att bringa det inom området för kristliga sträv-

denna dag. Det framhålls, att husandakten bringar välsignelse för ledarna. Huru förstås utomligen därigenom att läsa och studera Guds ord. Han övar sig i att leda möten och leda sina tankar. Ord sammanfångas, att ha åkt på sig själv inför dem, som höra honom. Men husandakten medför även nytta och välsignelse för familjen. Den befärdar den kinesiska knapphändigaste konsten. Häger en kristen grund för de unga (Moser anfördes som exempel), idder ofast ofrogna till Kristus och sammanhåller familjemedlemmarnas ihelighet varandra. Den medför ock nytta och välsignelse för grannarna. Den kristna familjen står bland dessa som en fyrk i mörkret. Hela riket kommer att vinna därpå. Det är nämligen sammanfatt av familjer. Sådana som färdigjörva äro, sådant blir ock riket. Och sist men icke minst medför husandakten, rika välsignelser för församlingen. Ty goda, varm hjärtade kristna familjer äro ock goda och varm hjärtade församlingsmedlemmar, flitiga gudstjänstbesökare, nidska-bedjare och förebedjare, frikostiga offrare och många av dessa individer kunna ock bliva goda församlings- och missionsledare. Den stora frågan är emellertid huru förnuft församlingsmedlemmarna att mer utöva husandakt. Härvid rekommenderades den kärleksfulla, förmanliga vägen för att framhålla husandakten välsignelser, att själv söka vara ett föredöme, att icke vänta på andra utan själv börja, att börja p. n. att starkare personer hjälpa de svagare, att de svagare göra som Kornehars bedla en Estrus att komma till hjälp. (Apg. 10: 17, 33). Ett koet sagt, så de kristna v. r. n. t. a. hungrende efter rättfärdigheten, ty sådana skola bliva mätade.

Den fjände frågan rörde

teologien eller "fundamental och modern teologi". Den inleddes av br. A. J. Lidquist. Någon av missionärerna trodde att denna fråga för närvarande var onödig, att behandla inom värdets. Och ett faktum iörde vara att låta så många av konferensdeltagarna hade hört särdeles mycket om den s. k. moderna teologien. Men frågan tillkomst den var väckt av kineserna. Visade, att man hade reda på tillräckligt. Fördragshållaren påvisade ock en hel del av olikheter mellan de båda riktningarna. Han påvisade, att flera av de stötestenar, som öron snävat över, icke borde vara några stötestenar alls. Det gamla beprövade bibelordet, befrat från måneliga okällbara teorier och uppfattningar, hade hållit prövet i alla ålder, och det skulle bestå även då himmel och jord förgås. Å när vi oförståndiga och svaga människor äro oförmögna att fullt fatta Guds djupheter, varnades åhörarna för att vid bibelutläggningar söka förklara bibelord som de själva icke förstå. Vi böra ock såsom kristna sträva efter upplysning. Och Anden är en god lärare. Den, som rätts visdom,

han bedjer, fram till Gud, som giver rikeligen och föröfvar ingen.

Arbetsordning.

Fyra kommittéer valdes att handhava verksamheten för nästkommande konferensår. Dessa äro: predikantkommitté, skolkommitté, välgörenhetskommitté och ekonomikommitté. Vardera av dessa kommittéer fång en utländsk missionär till ordförande. Och i de viktigaste kommittéerna blevo en eller flera missionärer invalda som ledamöter.

I stället för resande evangelister beslöt konferensen att genom sin predikantkommitté söka anställa en duktig och pålitlig bröder som fast predikant i staden Ichao. Jämte det att han själv predikade evangelium, skulle han ock anförtros att delegera den del av verksamheten, som missionen under flera år bedrivit inom nämnda stad och härad.

Skolkommittén fick i uppdrag att ordna skolväsendet å hela fältet, att söka få det så enhetligt som möjligt, att anställa examinatorer för småskolorna på landet, att utskriya avgångsbytyg för sådana elever, som avlägga godkända kunskapsprov och att söka på bästa sätt ordna de s. k. sommarskolorna, så att de bliva så fruktbarande som möjligt.

Välgörenhetskommittén har att sörja för de fattiga och sjuka. Under den sorterar ock barnhemmet i Chucheng. Den fick ock i uppdrag att i förening med ekonomikommittén genom insamlingslistor söka samla pennningar för barnhemmet utvidgning. Ekonomikommitténs uppdrag är att söka in samla nödiga medel för den verksamhet, som konferensen åtagit sig.

En god konferens.

Konferensen var rik på bön och andlig uppbyggelse. Flera av kinesbröderna gjorde härtvildt sitt bästa, missionärerna lika. Av dessa höll särskilt Egron Rinell tvevne evangeliska predikningar och br. J. E. Lindberg en konferensbeslutet voro eniga. Under hela tiden fälldes icke ett enda särande uttryck till eller om någon. Allt gick i fridens tecken och under djup känsla av ansvar. Moderförsamlingen i Sverige inläggs även. Utom bön och tacksägelse, som vid olika tillfällen förekom för denna, fick sekreteraren även i uppdrag att i form av brev uttala konferensens tack för vad den gjort för kinamissionen under året. Dessutom tackades Gud, alla goda gäster givare, för allt, att konferensens gäster skulle refereras i minst två kinesiska och två svenska tidningar. Under tiden fick i uppdrag att skriva till en av de senare. Detta uppdrag anser jag mig härtmed ha försökt fylla. Jag har gjort det något omständigare än vanligt. Men detta har skett för att försöka låta de missionsintresserade där hemma om möjligt få se något av "i s. d. h." av våra kineskonferenser och vår verksamhet.

J. A. Rinell.

En infödd kristen om mis-

sionen i Kina. 18/4/27

En kinesisk kristen, Y. C. Chang, har uttilligen gjort följande uttalande om missionsen i Kina, vilket vår missionär Oscar Rinell översatt och ställt till vårt förfogande.

Agitationen mot missionsrörelsen på initiativ av de ultraradikala elementen i Kina bör icke betraktas såsom oroväckande symtom för någon allmän missionsfientlig anda från det kinesiska folkets sida. Några sådana yttringar böra kanske väntas som en naturlig konsekvens av den intensiva nationalkänslans tillväxt, i synnerhet när man tager i betraktande de olyckliga historiska händelserna, som varit orsaken till att kristendomen i hög grad inblandats med Kinas förlutna utländska relationer till de västerländska makterna.

Att missionsföretagen nu underkastas en kritisk granskning är troligen till icke ringa utsträckning också beroende på utvidgningen av den allmänna bildningen och dess iver att undersöka varje betydande institution, både kinesisk och utländsk, i avsikt att: examinera deras för- och nackdelar och studera vad som i dem är fundamentalt och vad som blott är tillfälligt och ytligt.

Men, från en synpunkt sett, kunna vi säga, att även kritik av nedrivande art är bättre än en total indifferent hållning ty, om kritiken är vederhäftig och saklig, kommer den att leda till mera effektivt arbete genom en bättre uppfattning och sålunda en mera intelligent och verklig värdering av missionärens arbete. Vi borde alltså i den nuvarande situationen finna icke endast bekymmersamma faktorer utan även uppmuntrande element.

I avsikt att nå de bästa resultaten bör en punkt icke förbises, nämligen att det närvarande är en i ögonen fallande nydaningsperiod i Kina, icke blott i politiska affärer och internationella förhållanden utan även fundamentalt i det kinesiska folkets liv och idéer. Missionären måste därför anpassa sig och sina metoder efter de nya förhållandena och omständigheterna. Detta är emellertid icke en antydan om, att någon del av kristendomens fundamentala lära eller principer skall övergevas eller offras.

Den nuvarande nydaningsperioden är på samma gång också en kritisk period i Kinas utveckling och en tid då kristendomens goda inflytanden beleva, och han har måkt att föra uttryck men fruktas icke, då kristenheten är i anhängande med kristenheten skvar komma över din huvud, åter pligter, tagna, mörka och hotande ja även oss, som lora ur år 1927 betydelse för alla lider. Det som gör Måttiga ord, öddliga ord, ord av mnt till ordan: Praktiska löse förskräckelsen vilket och han lya- tända i bilden för nydanens förändring som i uppläsa, som i uppläsa

MISSIONSPÖSTEN.

Svensk-kinesisk konferens i Kina.

Den svensk-kinesiska baptistkonferensen i Shantung, Kina, hölls i år i Chucheng under månadsskarven september-oktober. Stadgarna tillåta varje församling att sända ett ombud för varje påbörjat 50-tal av medlemmar. Men på grund av det långa avståndet, dyrtiden och det ihållande regnvädret, som gjorde vägarna nästan ofarbara, hade endast 23 ombud infunnit sig. Dessa representerade dock missionens samtliga åtta församlingar.

Arbetstid och rapporter.

Under de fem dagar konferensen var samlad fördelades tiden sålunda: kl. 6-7 f. m. uppbyggelse och bönemöte; kl. 9-12 f. m. och kl. 2-halv 5 e. m. konferensförhandlingar samt kl. 7-halv 9 på kvällen offentlig pröfdikan.

Under en del av det gångna året hade konferensen haft tvänne resande evangelister i sin tjänst. Dessa avgåvo var sin rapport om verksamheten. Jämte dessa evangelister hade ock fjolårets konferens kallat f. d. seminarieläraren, pastor Ch'en, Swoc-ling att under ett par månader besöka fältet. Denna konferens kunde med glädje notera, att han antagit kallellsen och i sällskap med br. Li besökt Kiao-chow, Kaomi och Chucheng, där bemärkta och av Gud välsignade seriemöten hade hållits. — Kassareporterna visade en liten kassa-behållning.

En kommitté framlade förslag till gemensamt formulär, att användas vid brudvigsel och begrävningar. En annan ötro hade fullgjort ett flertal uppdrag att samla och sammanföra en del historiska fakta om vår missions verksamhet från början av dess tillvaro i Kina, tillitt närvarande stund. Båda dessa manuskrift komma efter någon ytterligare revidering, att tryckas och spridas inom församlingarna.

Statistik.

Några av de viktigaste statistiska uppgifterna äro följande: Under konferensen sorterades åtta församlingar. Dessa hade under konferensåret genom döp upptagit 130 nya medlemmar. Av dessa voro 70 st. skolungdomar. Likaledes hade under samma tid 12 st. blivvit utslutna och 28 avgått genom döden. Hela medlemsantalet var 2,123. Söndaglig predikoverksamhet hade utförts i 53 st. kapell. Trenne huvudstationer hade särskilda kvinnoförningar med tillsammans 226 medlemmar. I 76 söndagskolor undervisades 4,472 barn av 53 lärare och lärarinnor. I missionskolor hade något över 2,000 elever varit inskrivna och i 20 sommar-skolor ytterligare några hundra. I Chucheng finns ett barnhem med 17 skyddslingar, och i missionens tre kyrkor hade 65 sjuka en längre eller kortare tid vårdats, och därjämte hade 6,919 personer i desamma varit en mera

tillfällig sjukhjälp. Bokspridningen uppgick till 9,450 ex. A fältet insamlade medel steg till kr. 265. I denna summa äro elevavgifterna för inackorderingskolorna i Kiao-chow ej inberäknade.

Församlingens personliga bärkraft.

Fjolårets konferens hade uppställt fyra frågor eller överläggningssämnen, som vid denna konferens skulle diskuteras. Det första överläggningssämnet handlade om den nutida kristna församlingens personliga bärkraft. Rörande denna fråga yttrade inledaren, Gåa Ginsji, bl. a. följande: Missionen har under årens lopp uppfostrat och utbildat många dugande förmågor. Led-samt nog ha många av dessa icke använt sina gåvor i församlingens och missionens tjänst. De ha blivit affärsmän, lärare i regeringens skolor, inträtt i regeringens ämbetsverk etc. Orsakerna till detta kunna vara många. Men en av dem, säkerligen den största, är, att de där exhällit långt fördelaktigare ekonomisk utkomst. Många av dessa äro dock icke helt förlorade för församlingen. De kunna genom sitt inflytande och sina medel ändå främja Gud och missionens intresse. En stor sak till glädje och tacksamhet till Gud är dock, att församlingen inom sig ännu äger många dugliga, gudfruktiga och bärkraftiga personer. Dessa böra så långt som möjligt tillvaratagas.

Missionsuppgifter.

Den nutida kinesförsamlingens missionsuppgifter. Den första frågan på programmet. Den är, som bekant just nu en brännande fråga både i Kina och bland hela den missionsintresserade allmänheten. Frågan inleddes genom ett långt och klärläggande föredrag av Oscar Rinell. Medledning av föredraget och den därpå följande diskussionen fattades följande resolution: 1) Missionsarbetets mål i Kina är kristendomens stabilisering och naturalisering genom bildande av inhemska församlingar, bestående av påvittfödda och döpta medlemmar.

2) Västerlandets missionssällskap och missionärer böra göra allt vad de kunna för att föstra och hjälpa församlingen till självständighet. 3) Varje infödd församlingsmedlem bör leva som sin huvuduppgift att i liv och lära fullborda Jesu Kristi missionsbefallning på jorden. 4) Församlingen bör tillämpa förvaltarskapets princip, som består i uppförande av personlig kraft, tid och ägodelar för Kristus.

5) Församlingens enhetssträvan bör grundas på Guds ord och en oavbruten livsgemenskap med Kristus. Den tredje frågan gällde

Insändningen.

Inledaren J. A. Rinell påvisade en hel del exempel ur skriften, huru många av bibelns män både i gamla och nya förbudets tid hade övat husandakt, huru den hade övats och övas av alla välsignade kristna upp-till

erhållt. i omsatta red

Missionärer i krigstid.

Med synnerliga framrykning norr-
ut under juli månad hotades provin-
sen Shantung att bli krigsakade-
plats. General Sun Chuan-fangs re-
tirerande trupper på omkring 100,000
män översvämnade sydöstra delen
av provinsen och därmed sålunda he-
la vårt missionärfält. Under återstå-
ende flera betydande platser plund-
rats. De trupper, som vistades en
längre eller kortare tid i de härden,
där vår mission äger huvudstationer,
blevo vänligt bemötta av ortbefolk-
ningen och erhöles genom mandari-
nens bemedling dagligen mat. Dessa
förhållanden torde förklara trupper-
nas i stort sett goda disciplin å våra
trakter. Tecken tydde dock på att
sörre delen av vårt fält skulle indra-
gas i krigszonen, varför samtliga mis-
sionärer i Kaomi och Kiaochow gävo
sig under senare delen av juni i väg
till Tsingtau. Tiden för flyttningen
var blott något tidigare denna gång
än under föregående år, då flera av
oss missionärer plögade tillbringa vår
sommarräkreation vid kusten. Som
Tsingtau endast ligger ett par tre
timmars järnvägsresa från Kiaochow
och Kaomi pläga dessa missionärs-
stationer ofta besökas under sommarsä-
sonen i missionens intressa.

I syfte att närvara vid de sedvan-
liga församlings- och uppbyggelse-
mötena i Po och Gåta återvände under
teknad den 29 juni till Kaomi. Fram-
kommen var jag i tillfälle att se fält-
markalk Sun Chuan-fang stiga av
ett extra tåg för att inspektera sina
taktiska soldater. Något senare besökte
jag mandarinens, som utlovade
skydd åt missionens egendomar. Da-
gen efter min ankomst red jag till häst
85 km. till Po. På grund av trupp-
koncentrationer här var det omöjligt
att hålla offentliga möten, utan de
fingo i stället enklid karaktär. Un-
der sådana förhållanden måste dop-
förrättningen till vidare uppskjutas.
Härifrån for jag till Gåta, som blott
ligger ett par timmars resa från Po.
Som denna plats ligger utaf-
fär den stora sträckvägen höllos de sedvan-
liga predikant-, skol- och försam-
lingsmötena på lördagen och gud-
stjänsterna på söndagen. Det mest
gläpande öppenheten under högtid-
ligheterna var utan tvivel det, när 30
personer genom dopet hälsades sig
Kristus och senare vid Herrens natt-
vard hälsades välkomna till förtam-
lingsgemenskap. Elva av de döpta ha-
de en längre tid strävt till undervisning i
missionens skolor. Vår bön är att
dessa nya medlemmar, liksom allt
Guds folk, må besjällas av Pauli pas-
sion, som tegor sig uttryck i orden:
»Att leva, det är för mig Kristus och
att dö är en vinnning.»

... på minnena av den som i Kiaochow
och Kaomi till Tsingtau. Vid fram-
komsten till Kiaochow såg jag revo-
lutionens flagga vajva i staden. Det
var trupperna under general Cher
I-sin, som i Kiaochow och Kaomi
gjort revolt mot den norra regimer
och övergått till den södra. I prokla-
mationen, utfärdad av general Chen
utlovades bl. a. skydd och säkerhet
för utlänningarnas liv och egendom
Inga främlingsfientliga tendenser kunde
jag upptäcka bland de soldater
jag kom i beröring med i Kiaochow
och Kaomi. Denna lokala självständig
hetsförklaring skapade givetvis en
nervös spänning bland befolkningen.
Kiaochow sammanträdde jag med
min far, J. A. Rinell, som var på till-
fällig besök i staden. Han förklarade
att allt var som sig bör på mis-
sionsstationen. Detta var också för-
hållandet, när jag anlände till Kaomi
på eftermiddagen. Med kvällståget
reste jag till Tsingtau. Sedan fick
maa veta att detta var det sista tå-
get, som gick till Tsingtau under fem
dagars tid. Revolten hade nämligen
till följd, att järnvägs-, telegrafiska
och postala förbindelser i dessa trak-
ter avklippes. Trupperna i Kiaochow
beredde sig att intaga Tsingtau,
medan de i Kaomi skulle försvara
norra fronten mot ev. försök att ned-
slå upproret. Stridshandsken upptogs
genast av Shantung militärhövding
Chang-Tsung-chang och hans alliera-
de fältmarskalk Sun Chuan-fang. En
straffexpedition under general Cheng
Ching-yea sändes emot Chen. Gene-
ral Chu Hsiang-peng, högsta befället
för försvaret i Tsingtau, överraskade
de revolutionära genom sin bestämda
vägran att utgå strid öfverlämna häm-
nen till dem. Utländska krigsbåtar
låg i hamnen redo att försvara samma
resp. landens underrättars liv. Om-
kring 2,000 japanska soldater, som en
tid bevakat japaniska intressen i
Tsingtau, benade sig väg å sex be-
väpnade tåg till Tsingtau, efter att
fått reparerat järnvägalinjen.
Tsingtau förklarades i krigstillstånd,
betydande finansiella företag utsamlas
och många affärer tillkomnade om
dagen sina skyltfönster medelst järn-
dörrar, och inga tillåts vara på gatan
efter kl. 10 på kvällen. Då de
revolutionära trupperna från Kiaochow
och Kaomi insågo straffexpeditionens
överlägsenhet, så flydde general
Chen och hans soldater kapitu-
lerade utan allvarlig strid.
På söndagen eller inom mindre än
en veckas tid efter självständighets-
förklaringen var inga stridakt och
normala förbindelser återupprättade.
Samma dag besökte några missionärer
Kiaochow och Kaomi. Till vår stora
glädje fann vi att trupperna icke
plundrat dessa platser, missionens
egendomar voro icke skadade, och den
Kristna församlingen var bevarad. Sa-
ran synes för denna gång vara övar.
Tyngdpunkten för kriget har i skriv-
ande stund åter flyttats söder om
provinsen Shantung. Ingen vågar
dock profetera om det militära löpet
i framtiden. Vi äro dock övertygade om
missionärernas sympatis och för-
börare både i fred- och krigstid. Vår
fasta tro är, att Gud skall leda allt
till det bästa.
Tsingtau den 14 juli 1927.

Oscar Rinell

Brev från Kaomi.

Allt sedan general Chen utlyste
revolt i Kiaochow och Kaomi har inga
i stort sett varit på vårt fält.
Röverier i mindre skala, särskilt vid
denna årstid, då skörden utgör ut-
märkta gömställen för de laglösa, till-
höra ju nästan årligen den vanliga
ordningen. Att dessa brott i år tor-
de förekomma oftare här och var
å landsbygden måste förnämligast till-
skrivas sämre element, som lyckats
undkomma efter det ovan omtalade
upproret. Dåliga skördensiktter på
sina håll bidraga ock att flera lokala
personer i år bliva meddelaktiga i des-
sa företag. Medlemmar, tillhörande
en hemlig förening, kallad »Röda
sput», börja visa större aktivitet i
PO-trakten. Under bozarenupproret
riktades sådana förenings medlem-
mar sin fiendlighet mot utlänningarna
och missionen, men nu synes deras
mål vara att motverka skatternas hö-
jande och militärernas framfart.

Missionsarbetet pågår på samtliga
utstationer utan avbrott. Den 5-7
augusti höllos våra sedvanliga pre-
dikant-, skol- och församlingsmöten
i Kaomi. På sista dagen i högtiden
iklädde sig sju personer Kristus genom
dopet och hälsades vid Herrens bord
välkomna till församlingens gemen-
skap. Tre av de döpta ha en längre
tid idkat studier vid missionens skolor
å landsbygden. Det är vår för-
hoppning att efter sommarrekreatio-
nen vid slutet på denna månad få
återvända till Kaomi för att fortsätta
missionsarbetet på sedvanligt sätt och
till Guds ära.

Oscar Rinell

Trenne dopförrättningar i Shantung.

Tre dopförrättningar äro skiljigen av-
löst vapen i Po och Gåta. På två av dessa platser har dopet förut
ägt rum. På Gåta hälsades då att
27 personer genom dopet hälsades sig
Kristus. Med glädje omtalas att ytterligare 31 per-
soner iklädde sig Kristus genom dopet
och förenats med resp. församlingar
å ovan nämnda platser. Sammanlagt
ha alltså 58 personer under året blivit
döpta, varav 37 en längre eller kort-
are tid idkat studier i missionens
skolor.

Omtalade trenne dopförrättningar
försiggingo på följande tider och plat-
ser: Den 4 september döptes 7 per-
soner i Po, den 11 dennes 5 personer
i Kaomi och den 18 dennes 19 per-
soner i Gåta. Samtliga hälsades väl-
komna vid Herrens bord till resp. försam-
lingens gemenskap. Må Gud
siga oss förtroende och andlig
nåd!

Oscar Rinell

Varför missionera i Kina just nu.

»Var skapas historia rikligast i sätiden?« Så frågade H. G. Wells nyligen och hans eget svar lydde: »Men må tvivla på att någon enda av de senaste tolv månadernas handlingar i Amerika eller Europa komma att spela en framstående roll i framtidens historia... Men när vi betrakta Kina, synes det finnas något mera än framåtskridande där. Det är en förändring i rytmen. Det är en tydlig ansats till att skapa en ny fas, ett nytt Kina, ingenting likt vad världen någonsin förenat skadat: en uppförda, ett löfte till hela mänskligheten.»

Nutidsläget i Kina är fruktansvärt kritiskt men har likväl under de senaste åren aldrig varit så förhoppningsfullt. Här gäller det en nation med 400 miljoner själar, för vilka Kristus även dött, och de flesta ha likväl aldrig hört hans evangelium. Den största, äldsta och när det gäller utvecklingsmöjligheter, rikaste nation på jorden, och kanske bestämd att i sinom tid förvandla världens utseende! Gud har berett detta folk för hans sanning. Det står i begrepp att övergiva tusentals uppfostringsmetoder och styrelseformer samt vänder sig bort från de falska religionerna. Folket

söker efter det, som tillfredsställer själens djupaste behov.

Gud har säkerligen icke skänkt denna nation outtömliga möjligheter och bevarat dess civilisation i flertusen år samt förberett dess fridsökande miljoner för hans evangelium utan en bestämd avsikt. Skall Kina påverka mänsklighetens utveckling, och i så fall huru skall det påverka den — för eller emot Gud? Svaret beror på de utländska missionärerna och de infödda kristna. En av Kinas ledare har sagt, att den kristna rörelsen skall bestämmas huruvida Kina skall bli »den gyllene välsignelsen eller den gula faran» i förhållande till världen. Kina måste frälsas icke för sig självt utan för mänskligheten.

Gud behöver Kina, men huru mycket behöver icke Kina Gud! Fyllt med fattigdom, okunnighet och vidskepelse samt omgivet av utvecklade möjligheter, står det kinesiska folket med sin tro på de inhemska religiösa ideerna och den hedniska kulten, underminerat sökande efter svaret på människosjälens tide- och evighetsfrågor. Endast i Gud kan det finna befrielse från okunnighet och vidskepelse samt erhålla förtroende att tillvarata möjligheterna och mottaga tillfredställelse för själens längtan. Kristus är Kinas enda hopp. Vid denna kritiska tid av yttre omvälvningar och inre

nydaningar är det särskilt ett trängande behov, att de bästa förtända- och hjärtekrifterna förenas för att göra kristendomen till en levande faktor i individens och nationens liv.

Dessa två skäl för missionens bedrivande just nu måste ses. Det tredje motivet måste kännas. Själens krav är att tillfullo utveckla sig. Detta kan ske endast genom anpassning i den plan, som Gud har för varje själ. Hans plan med avseende på oss är, att vi skola utbreda Guds rike i Kina liksom i hela världen. Endast genom att handla i överensstämmelse med denna plan, kan vårt liv göras rikt. Det är svårt att tolka Guds språk i detta sammanhang. Det måste uppfattas av vår inre människa. Vilken förmån att ha del i ett så stort och heligt företag! Gud kallar oss att missionera i Kina, ty Han älskar dess folk och behöver det i sitt frälsningsverk. Kina kallar oss att missionera här, emedan dess miljoner behöva Gud. I vårt inre känna vi också kallelser, ty endast genom att följa Guds plan kunna vi få det överflödande liv, som Kristus vill giva.

Oscar Rinell.

Utrottnärskriget i Kaomi.

För U. V. av Oscar Rinell.

Just när pågår ett fruktansvärt utrottnärskrig inom Kaomi härad, liksom i de två närgränsande distrikten, där vår mission har sin verksamhet i Shantung.

Provincens militärhövding, Chang Tsang-chang, har nämligen befallt sina trupper att utrota en hemlig församling, kallad »Röda spjut» eller »Stora kniv». Församlingen har på sistona värvat stor tillslutning på landsbygden på grund av dels dålig skörd, dels skatternas ständiga höjande, dels den alltomslukande arméns framfart. Medlemmarna äro långt ifrån väl utrustade eller alla beväpnade med modern vapen, ehuru sådana finnas till viss utsträckning, men ha de dock visat hjälpsväckande mod i mindre sammanröningar med trupperna på grund av vidskepliga föreställningar om sin osårbarhet.

Soldaterna ha ä de platser, där de redan dragit fram, inlagat skräck hos befolkningen genom att göra människolivet till den billigaste varan i världsmarknaden, plundra hemmen och bränna ett stort antal byar. De människor, som hittills släppt till livet, varav några huvud nu pryda lögnfallande platser i vår stad till väring för allmänbeten, tillhöra i de flesta fallen den oskyldiga lantbefolkningen. Då några få invånare i en by ingått i den stora knivens förtroende eller när »boxarna» tillfälligtvis drä-

git genom en by i avsikt att angripa trupperna, ha hela byar jämats med asken. Det har dock givits fall, då andra byar räddats genom att byarbjudpersoner gått i borgen för uttunga sådana lediga individer inom deras jurisdiktion. Som trupperna och boxarna tagit ställning i Po-trakten torde ett större slag vara att vänta i de närmaste dagarna.

När vi först hörde om det tillstånd utrottnärskriget i dessa trakter tillräddes de kristna inom sarsöfyllda områden att åtminstone tillvidare flytta kvinnor och barn till lugnare platser. Följden har blivit att missionsstationen i Kaomi är nu full med sådana flyktingar. Givetvis ha många kristna icke varit i stånd att lämna sina hem. I avsikt att utverka skyddsåtgärder för våra kinesiska församlingar inom Kiaochow- och Kaomi-häraden ha några utländska missionärer genom Kiaochow-mänsklighetens vänliga bemödning i tillfälle att underhandla med general Chu Hsiang-pen, högsta befället för straffexpeditionen. Sedan han presenterades med kartor, utvisade missionens utstationer, utlovade han skydd för våra kapell, skolor och de där varande kristna. Vi ombeddes att dessa en flagga liknande röda korsen över missionens egendom för att därmed fästa soldaternas uppmärksamhet vid dem. När jag i söndags reste till Gåta för att upprakta generalstabens därstädes, sådes det mig att denna befallning från general Chu mottagits. Till min stora överraskning tillhörde den högre officeren, som jag inlämnade underhandlingar med, G. baptistsamfundet. Vid mitt besök hade trupperna slagit sig ned i alla tillgängliga hus i byar, inklusive missionens egendom och det förhyrdas-

pellet. Endigt senaste meddelande ha soldaterna nu flyttat till en plats i närheten av Po. Faran för utstationerna, tillhörande Kaomi- och Gåta-församlingarna, synes i så fall vara förbi. Däremot ha Po och dess utposter indragits i krigszonen.

Glädjande nog ha så vitt jag vet i skrivande stund ännu inga kristna dödat eller kapell eller skolor skadats. Uteläggelsen har naturligtvis till följd att missionsarbetet inom omtalade områden å landsbygden måst tillä vidare nedläggas. Det är att vänta att efter fördelens slut många blanda befolkningen, vilka blivit hemlösa och berövats alla existensmöjligheter, antingen utvandra till bättre föttade platser eller söla sig till handiterna. Många tillagande leder. Nog av utrottnärskrigets ödesliga verkningar på missionens verksamhet inom dessa trakter torde vara kända i de närmaste framtiden.

En ny bibelkvinna

Fröken Hoo föräddas. Hon har varit ledare för en väckelseklass i Kina pågår i allmänhet en vanlig evangelist utses. Likväl har Koomi-baptistförsamlingen inbjudit fröken Hoo från Pingtu, Shantung, som talare för den serie religiösa möten, som just hållits. Hon representerar, kan man säga, en ny bibelkvinnotyp härute. Fordom, och till stor utsträckning även i dag i många missioner, ha endast äldre kristna kvinnor med minimal skol utbildning engagerats som bibelkvinnor. Fröken Hoo är däremot blott 32 år gammal och har jämte en god kinesisk uppfostran erhållit en gedigen teologisk utbildning i både Hwanghsien och Nanking. Hon har tjänat som lärarinna i många år i sydstaternas baptistmission i Shantung och deltagit nu med stor framgång i deras evangelisationsarbete.

Tiden för väckelsemötenas hållande i dessa delar tyvärr sammanfalla med det av regeringens trupper igångsatta utrottningskriget i dessa trakter med en hemlig förening, kallad Stora kniv, eller Stora kniv. På grund av detta sakförhållande nödgades flera av våra infödda missionärerna, som hade sin hem i närheten av krigszonen, helt eller delvis utebliva från dessa möten. Till slutningen blev dock jämförelsevis stor, ty under tiden kommo många kristna från landsbygden som flyktingar till missionstationen.

Väckelsemötena varade i åtta dagar. Programmet för varje dag var som följer: Kl. 6.30 f. m. andakt, kl. 10.30 f. m. gudstjänst och kl. 4 e. m. gudstjänst. Fröken Hoo ledde samtliga möten och predikade ofta över en timmes tid. Jesus Kristus och honom korsfäst var det centrala i hennes budskap. Korsets betydelse för den enskilde och Guds rike i stort fastslogs på ett övertygande sätt. Framställningen vittnade om retorisk begåvning, stor bibelkunskap, färdighet i väsen och djup andlig erfarenhet. Den, som såg dessa rader, minna högst på inföddas kvinnliga talare, som har hört med sig stor behållning, och många naturligt evangelister stå henne efter. Red Gud att vår mission snart må få denna nya bibelkvinnotyp!
Göcar Binell.

fasta tr till det b Tsingt

Utrottningskrigetets följder.

En krigshärjed by.

Det av regeringens trupper igångsatta utrottningskriget å vårt missionsfält i Shantung mot en hemlig förening, kallad "Stora kniv", tog ett hastigt slut. Då ingen allvarlig sammandrabbning förekommit kunde icke någon avgörande seger tillskrivas någonsida sidan. Straffexpeditionen kommanderades i största hemliga till Luang-hai-fjällarna, eftersom general Fen: U-hsianggs armé tillfogat Shantung-Chili trupperna därtill ett betydande nödetag. Detta hade till följd att de infödda underkastningarna mellan "Boxarna" och regeringens representanter kunde utan svårigheter nå öfverfäst resultat. Den hemliga föreningen här upplöstes med undantag av ett par hundra personer i Po-trakten. Dessa äro i verkligheten banditer och äro i skrifvarens stånd i konflikt både med de lokala soldaterna och de av bänderna bildade föreningar för självförsvar.

Under utrottningskriget nöddelade jag i ett brev till U. V. om några soldaternas inryck och besökningen genom åttioåriga missionärens till sin tillfugna västan i världsmarknaden, plundra kvinnan och kvinnan ett stort antal byar. Efter krigets slut ha de flesta flyktingarna återvänt till sina hemtrakter. I de byar, som drabbats av förödelsen, har arbetet att få till över huvudet riktat börjat. Nyttiga besökte jag Chong-ga-chong och Hsi-hsing, tvänne byar som höll och höllit bästa. Hälles hövnan ger en överblick över en rik familjs hem. Samtliga tak äro bebyggda och endast några hovar kvar. De tak, som synas i bilden, ha byggts efter krigets slut.

Medan utrottningskriget pågick hade armén målet ställa sig högsta militära befälets order om skydd för den kristna församlingen till efterrättelse. Det måste erkännas, att i stort sett voro trupperna mycket tillfreds med de mot missionärerna och de kinesiska kristna. Inga kapell eller skolor ha bränds, churu några ha temporärt behållits av soldaterna. I förhållande med många bland befolkningen inom krigszonen ha flera kristna, inklusive missionärerna, förlorat en del av sina tillhörigheter såsom kläder, pengar, den inbörjande skörden etc. Medan soldaterna voro i Gått skildes en mångårig församlingsmedlem i största hemlighet i hans eget hem. Denna kristne hade icke något med "Boxarna" att göra men väckte soldaternas vrede

de genom sitt motstånd då de voro i begrepp att ställa hans ägodelar. Banditernas led komma utan tvivel att tillväxa som följd av oroligheterna.

Nyigen medförde evangelisten Tao Hsiung-sin en penningsummas utgåvande för samtliga infödda arbetare i PO-distrikt. På grund av osäkerheten vidtog han den försiktighetsåtgärden att gömma penningarna på olika ställen i kläderna. Innan han nått bestämmelseorten blev han berövad ungefär halva beloppet av tvänne banditer med moderna vapen. Som väl var upptäckte de icke mera pengar på honom, ej heller tog de hans liv.

Oroligheterna inom Koomi härad ha indirekt bidragit till flera månads uppsattning vid nya bevis på Guds ingripande till förmån för hans folk. Många bländ, lantbefolkningen hade betalt för dem betydande summor för att vinnas inträde i hemliga föreningar med uppgift att beskydda medlemmarna i onda tider. De glömliga missionärerna ha glömligt många församlingar med hänsyn till betydelsen av dessa församlingars vidbehålliga hjälpmiddel i försvarssyfte. Många erkänna att den kristna församlingen lyckats åstadkomma ett sådant och börja för den skall visa större intresse för "Jesus-heran". Ett stort evangelisationsmöte är försvinn för handens församlingsmedlemmar, som en följd av år varit avfälliga i hjärtat, ha väckit ut sin slöhet och börja bättre förstå en kristens både förmåner och förpliktelser. Vid det nyigen hållna predikantmötet i Gått rapporterade flera evangelister om dylika förändringar. Till slutningen vid uppbyggelsemötet var orolighet stor denna gång. Publikerna kunde icke rymmas i kapellet, varför eftermiddagens gudstjänst med nattvard förriggick på missionens gård i strålende sol. En andlig utspänning vilade över mötet, då vi erinrade oss huru Guds nåd i ett rikt och härligt mått vilat över oss som individer och som församling. Gud är mäktigt att låta det enda tjäna det godas syften!

Antaga att det är sant, att oroligheterna i Kina hindra det kristliga arbetets framstegande i landet i sin helhet, skulle ett sådant sakförhållande berättiga den kristna religionens anhängare att pessimistiskt inskränks eller nedlätta missionen härute? Dr. David S. T. Yui, ordförande för Kinas nationella kristliga råd, framställde denna kinesiska och kunde fråga till både kinesisk och utländska kristna i Kina: "Är kristendomen en lyxartikel att endast åtnjutas i fredstid och övergivnas i nöds-tid, eller har den kristna religionen liksom det kristna folket något att skänka ett folk i dess kamp för demokrati och självständighet?"
Göcar Binell.

Kaomistationens rapport för
V.P. 1927. 12/10/28

Shantung har i stort sett åtnjutit relativt lugn under 1927, trots inbördeskriget i Kina. Några områden i den sydvästra delen av provinsen ha dock varit krigsakadeplatser. Förödelsern hotade under sommaren att direkt beröra de svenska baptisternas missionsfält. Revolten i Kiaochow och Kaomi under general Chens ledning nedslags dock utan allvarigt strid. Utrotningskriget däremot mot en hemlig förening, kallad "Stora kniv" eller "Röda spjut", injägade under hösten skräck hos befolkningen i södra delen av Kaomi liksom i de angränsande distrikten. En tid syntes människoliv vara den pilligaste varan i världsmarknaden, hemmen plundrades och ett antal byar brändes. Sedan straffexpeditionen förskingrat "boxarna" ha banditernas antal och aktivitet tilltagit i vissa trakter görande liv och egendom osäkra. Tungt och godtyckliga militära skatter jämte skördens missväxt ha ytterligare bidragit att öka folkets bördor och lidanden. Framgångsrika och antikristliga föreläsningar ha icke varit märkbara i dessa trakter. Missionärerna ha icke nödats svakna, missionsegendomerna ha icke skadats och de kristnas liv, med ett enda undantag i Gåttå, ha bevarats.

Två baptistförsamlingar, bestående tillsammans av 763 medlemmar, äro belägna i Kaomi härad. Kaomi baptistförsamling räknar 365 medlemmar och Gåttå d:o 498. Under året ha 12 personer i Kaomi upptagits genom dopet i församlingens gemenskapen, motsvarande siffran i Gåttå är 39. Vid de senaste två predikantmötena rapporterade evangelisterna från flera platser, som hemsoöks av oroligheterna, om många "intresserade" och uttalade den förhoppning att efter grundligare undervisning i Guds ord flera av dem i den närmaste framtiden skulle tillkännagiva Kristus genom dopet och förenas med församlingen. Orostiderna synas ha gjort många icke-kristna mera mottagliga för evangelium och väckt flera av tillfälliga kristna till större nitiskhet för Gud och hans rikedom. Antalet församlingens medlemmar och intresserade i förhållande till folkvärdet är litet men de äro dock spridda snart sagt över hela häradet. Oroligheterna under hösten ha bidragit att öka kristendomens inflytande och höja dess prestige bland befolkningen.

Missionsarbetet i Kaomi- och Gåttå-fälten har i huvudsak fortgått utan avbrott och följt samma riktlinjer som under föregående åren. Fyra utländska missionärer ha mer eller mindre ägnat sin tid åt evangeliskt verksamhet. Tältmission och predikerverksamhet ha också bedrivits av 19 infödda evangelisterna & 16 utsattningsmedlemmar med regelbunden intelligen verksamhet samt i många närstående byar. Det vara Steward

Fund" ha omkring 1.000 nya Testamente utdelats gratis av de infödda missionsarbetarna till sådana personer, som löva att dagligen studera Guds ord. En kolportör har ägnat sig utestående åt spridande av biblar och delar därav samt god litteratur. Sex bibelkvinnor äro upptagna med religiöst arbete för kvinnans lyftande. Bland talare från andra samfund noteras med tacksamhet fröken Ho, Pingtu, som ledde en givande serie väckelsemöten i Kaomi. Tillslutningen var synnerligen stor på grund av de många flyktingar, som uppehöll sig en tid i missionsstationen, eftersom deras hem befunno sig inom den farofulla zonen. Evangelisationsstillfällena äro nu större än någonsin.

Skolkommisionen omfattar en folkskola för flickor i staden och 19 småskolor för gossar och flickor i landsbygden. Undervisningen i samtliga skolor utföres av en lärarestab å 22 personer, inklusive en utländsk föreståndarinna för folkskolan. Eleverna i alla dessa skolor uppgår till 416, varav 29 erhålla sin utbildning i folkskolan. Skolavgifterna för landskolorna ha inbringat kr. 900— samt mat- och skolavgifter för folkskolan omkring kr. 400.—. Utom ett antal söndagskolor ha 4 sommarskolor bidragit att främja ökade kunskaper i bibeln och modernmälet. Bland antalet döpta under året räknas 33 elever. Den sedvanliga bibelklassen och evangelistskolan ha icke hållits på grund av oroligheterna.

Sjukvårdsverksamheten har under året varit temporärt nedlagd. Endast församlingens medlemmar och elever i folkskolan ha erhållit hjälp från kliniken. Eldru missionens sjukvårdsverksamhet har blott bedrivits i mindre utsträckning, ha andra sjukhus i staden varit tillgängliga för allmänheten. Hälsostillståndet bland missionärerna och kinesiska kristna har i det stora hela varit gott. Fru Hellen Rinell och fröken Sanna Anderson nödgades underkasta sig läkarebehandling en tid, men fullt återhämtade ha de sedan kunnat aktivt deltaga i missionsverksamheten. Fröken A. Hökade spelstudier under första halvåret. Insamling har gjorts i allmänhet syfte, och ha kontanter, kläder och gåvor i naturen givits nödlidande.

Till sist noteras med tillfredje att stationsföreståndaren A. Leander och fru Leander ha lyckligen anlänt till Kaomi efter tre års vistelse i Sverige för att återupptaga ledningen av missionsarbetet inom detta distrikt. Uppläst och godkänt vid Kaomi stationsmöte den 24/2/28.
Oscar Rinell.

12/10/28

...sisk kristens gåva
...tervände till Shanghai
...intressant kinas. ...
...att ha fullbordat ... andra re-
...jorden runt. Han är icke intresse-
...rad av politik och har vid flera till-
...fällen avböjt höga och inflytelserika
...poster. Han har blott sett några och
...femtio somrar och härstammar från
...provinsen Szechuan. I flera år har
...han varit agent för Singers syma-
...skiner i nämnda provins. Han är också
...intresserad i sjöfarten och äger en
...ångbåtslinje mellan Chungking och
...Ichang. Han är medlem av Chung-
...king handelskammare.

Herr Liu är en allvarlig och aktiv kristen och en trogen församlingsmedlem. Han har gjort ett noggrant studium av olika religioner och kommit till det resultat att kristendomen är bäst. I yngre år var han fiendligt stämd gent emot kristendomen, men efter grundliga studier i Bibeln beslöt han sig för att ansluta sig till en kristen församling. Efter att ha tjänat som ledare under många år för K. F. U. M. i Chengta begär herr Liu förflyttat sin aktivitet till Chungking och där bidragit att befrämja kristen verksamhet.

Några år sedan gav Liu tillkännan att han var tämligen förmögen och önskade icke behålla hela sin förmögenhet. Sedan en summa tillräckligt stor att underhålla honom och hans familj under den återstående delen av deras liv frånräknats, lämnade han större delen av sin förmögenhet till K. F. U. M. i Shuangning och två andra kristna organisationer, inklusive den församling han tillhörde, och ett barnhem, som han intresserade sig för. Den sammanlagda summan, som han donerade, var approximativt kr. 200,000.

En bestämmelse gjordes, att en del av detta belopp skulle användas för köpet av ett kommersiellt hotell och vinsten skulle delas lika mellan de tre organisationerna. Herr Liu sade, att han var villig att förestå företaget och acceptera en nominell lön, men att han icke skulle ta ett öre av vinsterna. Detta bolag har sedan utvecklat i hög grad tack vare hans effektiva metoder och affärsinsikt och skicklighet.
Oscar Rinell

報士時泰島青
THE TSINGTAO TIMES
(English Edition)TM

Published Every Day Except

Mondays & Holidays

1 Hsin Tai Road, Tsingtao

Telephone . . . 2115

Telegraphic Address "Times" Tsingtao

Subscription Rates

One Year \$18.00

Six Month \$10.00

One Month \$1.00

Single Copy \$ 0.10

Advertising Rates will be supplied on application to Business Dept.

Tsingtao, August 16th, 1918.

**KIAOCHOW'S NEW
MANDARIN PRISONER.**

(The Kiaochow Coup-d'etat)

A few days ago a new magistrate called Hoo, with authority from the Southern government at Tainan arrived at Kiaochow. In the beginning he remained in hiding after his arrival living in several different places in the said town for short intervals. When his whereabouts was known he was invited to the yamen in order to take over official responsibilities. On Monday Mr. Wang Tien-we, the Northern Magistrate of Kiaochow, resigned in favour of Mr. Hoo, who duly assumed his new position. Everything seemed to be going smoothly, when the old official left all at sudden next morning (Tuesday 14th) by the first train for Tsingtao. Soon after his departure general Chou, chief of the military police force, ordered his men to enter the yamen and arrest the new magistrate and his followers. The order was carried out during the morning. Among the new staff arrested are Lu Shing-tai, who was appointed by the new magistrate as new chief of the police, and Yang De-shu, a newly returned student from U.S.A. who was to open negotiations on behalf of the new regime with the Japanese garrison at Kiaochow.

The southern mandarin and his staff were bound and removed to the military headquarters. On account of the coup d'etat the city proper was heavily guarded on Wednesday, as well as other strategic positions in the suburbs. No looting was reported and things seemed quiet otherwise.

The motive for the above drastic action is at present unknown. One Chinese version is that the Japanese at Kiaochow have protested to general Chou for letting a Southern mandarin take over responsibilities in this section of Shantung which nominally belongs to the North. Another Chinese version is that the military have taken the new mandarin prisoner in order to make negotiations with the South easier. It should be remembered that general Koo Chin and his soldiers have as yet been unsuccessful in their negotiations with the South. Under these circumstances it was of course exceedingly dangerous, to say the least, for a handful of southerners to try and assume official responsibilities at Kiaochow.

It must be said that the old official Mr. Wang Tien-we, has had a very stormy but successful period in Kiaochow. Last summer he had to make arrangements for the Kiaochow district to accommodate a large portion of Marshal Sun Chuan-fang's troops while on their retreat. It will be remembered that part of this army under general Chen revolted at Kiaochow

but returned again to the northern fold within a week. During the autumn Mr. Wang negotiated with the Red Spear societies in the Kiaochow district and warned them of possible punitive expeditions. Although they did not heed he endeavoured to confine the military expeditions to the most disaffected villages. Largely through his endeavours the punitive expedition terminated at an earlier date than was expected. Later he petitioned and received funds and grants for the homeless and poverty stricken. He has always stood for the people, and sometimes at great risk negotiated with the military. The most cordial relationship was established between Mr. Wang and the different missions at Kiaochow. He has

done everything in his power at critical periods to protect foreigners, their lives and property. Even during the Japanese occupation he has, under difficulties, faithfully carried on his many duties. Although the situation has often been serious he has continued to improve roads in the city and extend same for motor car traffic in the country. Mr. Wang has won the hearts of the people as no other mandarin in Kiaochow before. Whether he will be recalled after the coup d'etat is unknown. If the southern government possess such officials as Mr. Wang Tien-we there will undoubtedly be a great future for China, but the absurdity of sending new officials of the Nationalist regime to supersede the old authority, and without any force behind them to divest the Police chief and suchlike armed force, is just looking for trouble.

THE FLARE UP IN KIAOCHOW

From the Times
Aug 18-28

Work Of The "Red Spear" Society-Japanese Troops Aid In Maintaining Order

The recent coup d'etat at Kiao-chow has now been followed by further disturbances. Fighting broke out on Thursday morning the 16th within the walled city. Several hundred members of the Red Spear Society challenged the authority of the Safeguard Corps. Peh Wei-fan, the invaders entered through the east "watergate" and in cooperation with other members of the Red Society in the city started fighting in the east suburbs. During the shooting some thirty on both sides are reported to have been wounded or killed. The Japanese troops stationed at the Kiao-chow railway station assisted the Chinese military police later in suppressing the rebellion.

Done

An Oppo

The cause to ascertain that it has coup d'etat. Chou Knes created H appointed Kiao-chow it is be. sympathy may have

backing. It would then appear that their object was to release the mentioned prisoners. A more likely reason is mentioned by others, namely that the Red Spears considered the moment opportune to revenge last military punitive expedition in the Kiao-chow district. This purpose seems very probable also because the military at Kiao-chow have from time to time pressed exorbitant demands from the people. It is not unlikely that one of these suggestions both combined constitute the cause of the rebellion.

The southern mandarin and his staff are still prisoners at the military headquarters of general Chou Yang Don-ku, who was summoned as interpreter in eventual negotiations with the Japanese, has been released as he had not played any part in the new regime. The late northern magistrate, Wang Tien we, is still in Tsingtao and is not likely to return to Kiao-chow in his old capacity. Previously he had tendered his resignation on several occasions although it had not been accepted. It is expected that the military will shortly appoint one of their own nominees as magistrate.

During the fighting no damage has been done to any of the property belonging to the Swedish Baptist Mission, the United Lutheran Mission, or the Catholic Mission. All missionaries, connected with the different missions, who were in town during the shooting, are safe.

Kiao-chow News.—General Chou Kuo-shan's nominee, Mr. Yang Deng-kiao, assumed official responsibility as magistrate of Kiao-chow on Sunday the 19th. At a meeting with the gentry the same day general Chou brought up the question of increasing the Safeguard Corps both in personnel and arms in order to extend his pro-

tection to a so-called Kaomi. The district of Kaomi has been without a magistrate for some time. The realization of this plan would in fact result in making the Kiao-chow cities independent.

The gentry is not in a position to make its disapproval of this proposal effective as general Chou is at present dictator in Kiao-chow. It is however feared that such a project may result in future complications, when general Chou's authority is challenged by the Nationalists. General Chou has the southern mandarin, Mr. Ho Shu-shing, still under arrest on the ground that the latter has no credentials. We have it however from reliable sources that Mr. Ho has been duly authorized by the Shantung Provincial Government at T'ai-an.

The situation in the city of Kiao-chow is again normal after the recent friction with the "Red Spears." In the southern part of Kiao-chow district, i.e., around Wangtai, the Red Spears are reported to be very active. As the crops just now make convenient hiding places for the many bandits, that infest the country side-travelling in the districts of Kiao-chow and Kholmia at present not advisable.

Avskedsfest i Kiao-chow.

Med anledning av fröken Titti Schlyters hemresa hölls den 9 sept. en enkel men stämningfullt avskedsfest i kapellet i Kiao-chow.

Kapellet var smakfullt dekorerat med blommor, ljus och flaggor, vilket bidrog att sätta en varm och hemtrevlig prägel på festligheten.

Initiativet till högtidligheten hade tagits av baptistförsamlingarna i Kiao-chow och Lougtsjumen. Pastor Wang Go-shan tjänstgjorde som ledare och upplyste om mötets syfte. Tvänne kinesiska representanter riktade därefter några hjärtliga avskedsord till festföremålet och överlämnade var sin trevliga present som minne från församlingarna. Missionär J. A. Ringell tolkade i några väl valda ord de närvarande kamraternas känslor.

Fröken Schlyter tackade i sitt svarstal för förmånen att deltaga i missionsarbetet i Kina och meddelade att missionsledningen på grund av särskilda familjeförhållanden tillåtit henne företaga sin hemresa något tidigare än tänkt var.

Pastor Wang uttalade den förhoppningen att hon genom sympatiska skildringar av nutidsläget härute skulle påverka missionsvännerna att ännu mera bedja och offra för vår Kina mission.

Under kordial stämning lätogs sedan to. Flera sångnummer bidrogo även att göra programmet omväxlande.

Fröken Schlyter lämnar Tsingtao den 14 sept. med ångaren Burgenland. Vi önska henne en lyckosam resa.

Kiao-chow den 11 sept. 1929.
Hellen Elnell.

U. V. 1 nov. 1929.

KIAOCHOW

NOTES.

The situation in Kiao-chow has been somewhat uncertain for a few days. No clash between the local Police and the military Police has however occurred. On Wednesday morning part of the military Police which until recently was connected with General Goo Chen's army left the city and went south some twenty li. The other part remained in the city proper under the command of General Chou Kun-shan. It will be remembered that General Chen established a Safety Guard Corps a few months ago which at first confined itself to Kiao-chow but afterwards also included Kaomi. After arresting the southern mandarin, Hsu Shih-shing, and his followers, General Chen has been dictator in the said districts. During his short stay enormous sums have been pressed out of the people. He has never been popular among the Kiao-chow inhabitants and as he has now departed, the city is now in the hands of General Chou. The southern official Hsu Shih-shing, and two of his followers who have been prisoners at Chou's headquarters were released this morning. Their whereabouts was unknown during the afternoon yesterday. About a fortnight ago Liu Shih-shan who was arrested at the same time as the southern staff was shot by order of Chou.

Done

Last Monday a relative of General Goo Chen left Chucheng for the Kiao-chow district with the intention of assuming the post of Tao-yin. The post of the Tao-yin has hitherto been at Kiao-chow but for some time Chang Tsung-chang's appointee has not resumed duty. The new Tao-yin intends to temporarily have his office at Wang-tai which is 30 li south of Kiao-chow. The reason for this is that no previous arrangement has been made with the Japanese in order to assume the Tao-yin office at Kiao-chow.

and Mission. There are a number of students in the Chinese schools who are engaged in... The members of the Christian community during the year... The school work consists of... and a Junior Middle School which in 1,547 pupils under instruction... and dispensaries and orphanage repeating the philanthropic endeavours.

KIAOCHOW

NOTES.

(By Our Correspondent)

Since the Japanese entered in co-operation with the local Chinese Police removed Chou Kun-shan and his military safety guard corps the situation in Kiao-chow city has been quiet. Chou has been transferred to Tsingtao. It is rumored here that Chou has been accused for unlawful actions during his short period of office at Kiao-chow and may be turned over to the Chinese Court at Tsingtao for trial. Chou's soldiers who were disarmed by the Japanese are now roving about the country demanding money and weapons from the villages. They have been attacked by the Red Spears. **New Tao-yin Unauthorised** The mandarin who was appointed by Chou has been forced to resign. The new TAOYIN who assumed office only a week ago at Wang-tai requested the inhabitants of Kiao-chow to acknowledge him in his new capacity. The gentry wired the Provincial Government at Tainan and were informed that the Tao-yin had not been duly authorized. Kiao-chow was advised to temporarily appoint a acting official as the Tainan Government would not appoint anyone for Kiao-chow until the Tainan incident had been settled. The gentry have followed this advice. **Successful Conference Concluded** The Swedish Baptist Mission has recently held its annual Chinese conference at Kiao-chow. 27 Swedish missionaries are connected with the

Langley Linton

COUP D'ETAT IN CHUCHENG.

WILL CHÜCHENG CHANGE FLAG?

(Contributed)

Nov. 21.—Fighting broke out early last night in Chucheng and continued until dawn. The clash occurred between 2,000 troops of General Koo Chen's force and about half as many soldiers belonging to the Provincial army under General Wu Chen-shan's command. The latter were stationed in the city proper while the former were confined to the suburbs. General Koo's main force is encamped in several villages in Chucheng district and neighboring districts. During the shooting several wounded and killed were reported on both sides. By daybreak General Koo's troops had entered the city proper, disarmed most of General Wu's soldiers with the exception of a smaller section, which was surrounded, while the remaining part had escaped with their weapons. City gates and strategic points were heavily guarded and only military were conspicuous on the streets this morning.

IS THE REVOLT OF
EASTERN SHANTUNG
MATERIALIZING?

The future only will reveal if the coup d'etat will result in the discontinuance of flying the nationalist flag in Chucheng. Time will also answer the question whether this flare up is but a disconnected incident or part of the much talked about independent movement of Eastern Shantung. General Koo Chen is one of tupan Chang Tsung-chang's old supporters and rumour has it that he, in cooperation with other generals of the defunct Shantung army, are making preparations for a revolt in favour of the Generals Chang Tsung-chang and Chu Yu-pu. If this be true this section of Shantung may sit back and wait for more trouble.

THE TABLES TURNED.

The wheel of fortune in Chucheng has now turned in favour of General Koo Chen. Only last summer he returned to this city with his retreating troops after their defeat around Pingtu and later at Da Jo Yang near Kaomi. General Chu Tai-kai of the above mentioned Provincial army refused to give his troops admittance to the city. An armed clash was only averted in the eleventh hour through negotiations carried on by Mr. Bien, the popular mandarin of Chucheng, and General Tai who is a native of this city and therefore did not wish to see the welfare of the inhabitants impaired. Since then General Koo's troops have been garrisoned in the suburbs and neighboring villages. It now appears that General Koo found the moment opportune for revenge and to increase his sphere of influence.

WHAT FLAG DOES
CHUCHENG
FLY?

Whether the coup d'etat may have deeper significance is a matter of speculation. The Provincial troops under General Wu and General Chu's command who have now been disarmed are recognized by the National Government. They seem to have received uniforms, supplies and money from Nanking. This does not appear to be true concerning General Koo Chen's force. It lives entirely on the local inhabitants. Numerous bandits from Chuchow and around Poi Kiaochow have recently been incorporated in his army. The Government at Nanking does not seem to have accepted his application for converting his troops to a regular nationalist force. It has been rumoured several days that a Chong Yang Ye Yuan or Inspector of troops should come but this has not yet been realized in spite of triumphal arches in conspicuous places. It should be noted that General Koo's troops had discarded their badges with the white sun and blue sky emblem for red ones during the morning.

Kristendomen och det nya Kinas ledare.

Av missionär J. E. Saunders, Shiu Chow, Kwang Tung, Kina.

En ny dag har randats i Kina. De gamla ledarna ha lämnat scenen. Nya ledare ha gjort sitt inträde. Dessa nya ledare förklara, att de söka återuppbygga Kina. Det är ett lägligt tillfälle att undersöka kristendomens ställning till dessa nya ledare och se vad kristendomen redan gjort för de nuvarande ledarna.

Innan en ny tingens ordning kan införas, måste det finnas män och kvinnor, som leva och dö för att skapa den nya dagen. De två personer, som bidragit mera än alla andra för att frambringa det nuvarande regimer i Kina och möjliggjort den nya tiden, voro d:r Sun Yat-Sen och d:r Wu Ting Fang. Dessa män voro oskiljaktiga i livet och skildes icke i döden. Ät i sina ideal med hänsyn till sitt fosterland. D:r Wu Ting Fang var mera frälsk och konstruktiv i sitt tänkande, men han var alltid trogen de ideal, för vilka d:r Sun levde och dog. D:r Wu var icke förenad med någon församling, men trodde likväl tillgifven på kristendomen. I ett brev till författaren icke långt före sin död sade han: »Gjennom min egen personliga erfarenhet av och kärlek om det verk, som kristendomen utfört, är jag livligt medveten om dess konstruktiva inflytande över hela landet. Vid denna övergångsperiod, då Kina kämpar för demokratiens och humanitetens mål, ha föränta sällernas kristna ett oämbotligt tillfälle att lämna det deras värde till bistånd.»

Han avslutade sitt långa brev till mig med dessa ord: »Får jag uttrycka den hoppningen att Amerikas kristna ska i övervägande vad eder stora president, Abraham Lincoln, förtjänat inträdet den 4 mars 1862 som Märk till alla ständaktighet i den satta, såsom Gud uppmanar för oss det rätta.»

D:r Sun beklagade sig vara en kristen till sin död och gav stränga ordrar om att han skulle få en kristlig begravning. Detta betyder mycket för varje medborgare i Kina. Sun Fo, d:r Suns ende nu levande son, är medlem av baptistförsamlingen i Macao, Sydkina. D:r Suns första hustru är också medlem av vår församling i Macao. Hans andra hustru är medlem i en metodistkyrka. Mycket som d:r Sun gjorde, kunna vi icke gilla, men han var känd som en kristen personlighet.

Dessa två ledare gingo ur tiden vid sin äras höjdpunkt och voro trovärdiga ledare. De kanske kunna ett förhålla det nya Kinas store ledare liksom Washington och Lincoln alltid komma att betraktas som stora ledare i detta land.

I den nationella revolutionen ha också kristna, som ha de största myndigheterna, som ha de största ämbetena. Den nuvarande regeringen har ordföranden i den administrativa kommittén i Nanking, General Ten Yan Koi innehar denna post. Hans privata sekreterare är församlingsmedlem och känner general Ten som få andra. Han sade mig, att general Ten Yan Koi är en sann troende. Andra, som känna honom, tro detsamma.

Kabinetts ledamöter komma därnäst i maktställning. Den viktigaste post i kabinettet just nu är utrikesministern. C. T. Wang innehar denna post, och han är känd som en bland de ledande kristna i Kina. Han har innehaft många höga poster i regeringen under de senaste tio åren och har varit mycket aktiv i kristen verksamhet i Kina.

Den nästa i hans departement är vice utrikesministern, Y. S. Tong, som är en kristen. Härnäst är kanske den mest betydelsefulla medlemmen i kabinettet finansministern T. V. Soong. Han är en av de bäst kända kristna i Kina. Handels- och jordbruksministern, d:r H. H. Kung, är också en kristen. Inrikesministern och sekreteraren för The Overseas Association äro båda välkända kristna. Den speciella envoyén till Förenata staterna, Hon. Frank W. Lee, är en aktiv medlem av en baptistförsamling i Canton.

Den mest inflytelserike generalen i hela Kina just nu är general Fung, den kristne generalen, som är så väl känd i västerländska nationer. De, som bäst känna honom, tro att han är en sann kristen, ehuru han kanske inte alltid behagar militära ledare. Han är känd i Kina som en kristen.

Dessa representanta de framstående ledarna i den nya regimen. Majoriteten av stora ledare är alltså på de kristnas sida. Detta sakförhållande är nästan utan motstycke i historien. Tänk dig jordens största nation i fråga om folkmängd och potentiella krafter med mindre än

en procent av befolkningen kristen, men likväl är majoriteten bland de stora ledarna medlemmar i någon kristen församling! Flertalet av dessa äro medlemmar av baptistförsamlingar.

Vilken betydelse har detta för kristendomen?

Det föreligger en fara, att kristendomen blir populär och att, gemene man identifiera sig med församlingarna emedan ledarna äro kristna. Detta skulle i hög grad förhålla sann kristendom såsom varanda en hjärtats livskraft.

Det givas ständigt en föreläsning, att andra ledare och massor komma att villigt hära det kristna budskapet. Vi komma att få det bästa tillfälle, som någonsin erbjudits oss, att predika Kristus och framhålla, att människorna böra emottaga honom i enlighet med hans egna villkor för lärjungarna. Vi böra icke försvaga budskapet eller kompromissa med dess innehåll eller förringa dess krav. Vi ställas inför en situation liknande den för kristendomen under det fjärde seklet, då Constantin accepterade den och önskade sina följeslagare att handla på samma sätt. Kristendomen kompromissade då och har sedan dess alltid lidit. Vi böra icke begå ett sådant misstag och få icke göra det i den nuvarande situationen i Kina.

Vi undra ofta varför kristendomen har lidit så mycket under den nuvarande revolutionen, om dessa ledare äro kristna. Kristendomen har lidit och missionärerna å många platser ha lidit oerhört, men det givas en orsak och en förklaring. Dessa ledare i Kina veta tillräckligt om kristendomen för att förstå, att vår nation i likhet med andra västerländska nationer (översättarens anm.) i regel icke tillämpa kristliga principer i våra mellanhavanden med Kina. Vi ofta förneka kristendomens sanna ande i våra internationella förbindelser. Vi äro medvetna om anklagelsens allvariga innebörd.

Många namnkristna från Västern och även en del missionärer ha ansett deras egna regeringar vara för-mera än Kristi lärar. Vi praktisera icke vad vi lära i våra relationer till andra folk. Detta har resulterat i förakt för några av kristendomens representanter. Föraktet har även kommit från Kinas ledare, som äro kristna och som veta vad kristendomen verkligen är.

Den lärdom, som vi hämta från allt detta, är att vi måste följa Kristus dagligen framstä för detta folk, ikläda oss Kristus och icke anpassa oss efter den värld eller tid, uti vilken vi leva. Vi böra med glädje göra detta för hans skull, även om det eljest icke kräves av oss. Vi behöva fullständigt återgå till Nya testamentets kristendom och vara förvisade om att vi alltid följa honom, oavsett vad andra i västerländska länder göra eller säga. Detta innebär ett noggrannare studium av den ursprungliga kristendomen och en fast övertygelse från vår sida, att vi giva Kristus absolut kontroll över alla våra planer och vårt liv. Detta borde vara vår glädje och beslut, kostat vad det kostar vill. Om vi göra detta, erbjuder Kina de största möjligheter, som någonsin givits de kristna styrkorna. Hela världen nuvarande och tillkommande öfveralt beröres av vårt handlingsätt i denna vår tid, och hurvida vi äro villiga att på ett värdigt sätt följa de uppgifter och tillvarataga de möjligheter, som nu stå oss till buds.

Från engelskan av

Oscar Hindell.

Besän personer döptes den 14 högtid i Po, Shantung, Omsödelbart efter dopbotten hälsades de vid Herrans bord välkomna till församlingens gemenskap. Detta är den andra dopföreläsningen i Po under året.

Vid första dophögtiden blevo såsom förut meddelats 36 döpta. Po-föreläsningen har sålunda i år genom dop fått upptaga femtiotvå personer. Noteras bör att 25 av hela antalet döpta ha en längre eller kortare tid idkat studier i missionens skolor. Giva Gud att de nydöpta och församlingen i sin helhet må växa till i andlig mognad!
Oscar Rinell.

2. Välaförädda bord voro nu dukade i kyrkans rymliga mindre sal, och skaran av gäster samlades omkring dem till en utmärkt bröllopsupå. Efter suppen följde en lång rad av korta, spirituella och varmhjärtade tal. I samband med talen fick brudparet också mottaga en del bröllopspresenter. Föreläsningen uppvaktade med en fin familjebild, överlämnad av byggn. Nathan Persson, samt en penningsumma för utrustningen, som överlämnades av församlingens kassör. Efter det frukter serverade, lästes ett stort antal telegram, vilkas text i regel bar spår av förhållandet, att brudparet tillhörde Kongos folk och Herrans verk där.

Sist talade brudgummen sina egna och brudens känslor uti ett både glattigt och allvarligt tal, värdigt ett ungt missionärspar.

Missionärsveckod.

Onsdagen den 5 sept. avreste våra fyra kongomissionärer över Danmark till Belgien, där de komma att stanna i två månader för språkstudier. De äro, som förut torde vara bekant, David Collén, fru Elisabeth Collén, fröken Iris Engbom och fröken Anna-Lisa Carlsson. Göteborgs 2:dra församling hade beaktat, att onsdagen den 2 sept. skulle firas som missionärernas avskedsdag uti Linnékyrkan. Fröken Hellen Collén, som också tillhör denna församling och om några dagar utreser och samfundets missionärer till Kina, intog sin plats uti de avskedsdagande missionärernas led och gjordes såsom de övriga till föremål för församlingens och vänner kärlek vid dessa möten.

På förmiddagen hölls tvänne möten. Ett i Linnékyrkan, där rektor C. E. Benander höll predikan. Det andra i Tabernaklet, där undertecknad talade. Vid båda sammankomsterna gjordes insamlingar för missionen i Kongo och Kina.

Avskedsrådet, talrikt besökt och prägladt av den högtida och allvarstämning, som ett så pass mångtaligt missionärsveckod med nödvän-

Baptistföreläsningen i Falun hade uttalat sin önskan, att kongomissionären Anna-Lisa Carlsson måtte få avskedsdag i Sönderskyrkan i Falun, allmogstund hem är en värdnad medlem av församlingen därstädes. Missionsstyrelsen insåg en sådan önskan berättigad, och gick den tillmötes. Sålunda hölls högtid i Falun söndagen den 26 augusti.

Då detta möte torde refereras av en fallbo, skall jag icke taga tidningens utrymme i anspråk, för att tala därom. Vare det blott sagt, att församling, pastor och en stor skara vänner från kringliggande orter samlades till högtid inför Herren, och att mötet gav uttryck för ett djupt och innerligt intresse icke blott för den utgående missionären utan också för det folk, till vilket hon går, och det verk, hon bland dem skall verka. En kraftig missionsande vilade verkligen över dessa sammankomster, och rikliga penning-gåvor insamlades för missionen i Kongo. En av församlingens ledande män uttalade till och med förhoppningen, att Fala baptistföreläsningens helt och hållet understödda fröken Carlsson såsom dess egen missionär i Kongo.

Missionärsbröllop.

Denna högtid lade rum uti Linnékyrkan, Göteborg, lördagen den 1 sept. kl. 7 a. m. och beaktades helt och hållet av Göteborgs 2:dra baptistföreläsning. Det var kongomissionärerna David Collén och Elisabeth Gustafsson, som då firade bröllop.

Äktenskapet blev först avslutat på borgligt sätt inför stadens borgmästare. I Linnékyrkan följde så den religiösa akten, vilken förrättades av de båda kontrahenternas lärare och faderliga vän, dr C. E. Benander, som med äldrens visdom och kristligt svar talade om äktenskapet, dess grundvillkor, förpliktelsen och välsignelser samt gav sina goda råd och förhållningar för den nu gemensamma lifden genom livet och nedhållade Guds välsignelse över brudparet.

Därefter följde församlingens hälsningsord, uttalade genom pastor K. A. Lundin, samt missionsstyrelsens genom undertecknad lämnade körens välbehållande sånghälsningar.

digert svar, hälla kl. 5 o. m. Pastor K. A. Lundin ledde det hela på ett sätt, som gav åt högtiden en god andlig prägel från början till slut. Grosshandl. David Börjesson följde i ett utmärkt missionsföreläsning församlingens talan till de utgående missionärsparerna. Missionär E. G. Bjell pekade på fältet och behöven glad över de nya krafter, som nu vigts åt missionsverket. Rektor Benander talade med glädje och kristlig stolthet för Betelsändarna och bjöd dess farväl till de utgående d. d. eleverna. Undertecknad framförde missionspunkter och hälsningar till missionsledningens vägnar. Kören sjöng flera gripande missionslåtar.

Aftonens intresse knöt sig på ett särskilt sätt till de unga missionärernas tal. Alla talade — kort, kärligt och trostärkande. Där njordes icke blott ungdomens hälsningar och mod. Det var, som och någon av dem betonade, Jesu Kristi kärlek, som nödvändiggjorde detta beslut och skänkte ett uttryck till mycket av glädje och framtidsöpp mitt i föreläsningens smärta. Synnerligt rörande var det, då kyrkan Collén vände sig till sin i mötet berättande moder med ett barnligt tack för allt vad hon varit för dem. Stud. G. Gustafsson avslutade högtiden med ett kortare anförande samt bön.

Detta tillfälle var öpningsdagen inom Göteborgs 2:dra baptistföreläsning, utträdde pastor Lundin vid högtidens början, emedan församlingen nu för första gången var i tillfälle att utgående två av sina egna medlemmar såsom missionärer. Säkertligen har den anmärkningen sitt berättigande, och vi önska, att vad som nu skett, måtte betyda öppnadt stigar till ännu rikare välsignelsesflöden över en församling, som redan står i första ledet lifrigt om bevisad kärlek och rika offer för missionen.

Uti Missionsposten hoppas vi hili i tillfälle att närmare presentera de utresande missionärsparerna för församlingar och vänner landet runt.
Stockholm i september 1823.

C. B. Lundin.

CHUCHENG NOTES.

(By Our Correspondent)

The troops under the command of general Koo Chen at Chucheng and neighbouring districts have recently been inspected by the Chong Yang Ye Yuan, a Mr Tan, who seems to be duly authorised by the National Government. If the distribution of uniforms means that the said troops are accepted as a regular unit in the National army, then General Ko's force is now recognised. It seems however somewhat paradoxical that while the National Government is said to be reducing the army General Koo has lately been busy recruiting new troops, specially from the bandit infested districts. It is expected that as soon as the Japanese troops leave, Shantung most of the troops under General Koo will move to the railway zone. The people, who have been treated to the uttermost by feeding these troops, would certainly welcome such a move, but hardly the inhabitants who have been deprived from such a burden during the Japanese occupation.

Plus Linn 15/12/29

CHUCHENG NOTES.

The recent inspection of general Koo Chen's force at Chucheng by Mr Tan Shi-chong of the National Government has caused much speculation amongst the inhabitants. The fact that uniforms have been distributed does not necessarily mean that the said troops are now recognised according to the Chinese viewpoint. Although the inspector is said to have had a sum of money for the troops the soldiers have not as yet received any pecuniary aid. At the request of the military the district is just in the process of collecting \$50,000. It is rumoured that an official document authorising general Koo to a position in the National army and recognising part of his force has been sent to Chucheng but has been ordered by the Government to be immediately returned. The inspector is said to have received instructions to inquire into the causes of the general's bad reputation. We have not been able to confirm the truth of this statement, but that it caused a nervous tension amongst the inhabitants during the inspection is a fact. Whether the troops under the command of general Koo will be received in the Nationalist fold remains as yet to be seen.

He found Moa, Maghat & silver gilt made in remembrance of his crossing the Sahara Desert.

CHUCHENG NOTES

MARCH 8TH 1929

Chucheng Is Sixty Miles West Of Tsingto As The Crow Flies

General Yang Ho-chen is now in command of the Chuchow District. The bandit-soldiers, under the command of Liu Hae-chi (i.e. 'the black seventh'), are now on the boundary between Chuchow and Chucheng. General Yang has sent a representative to General Koo Chen in order to co-operate with him to exterminate Liu and his troops. The representative arrived at Chucheng today on his official mission.

Whether General Koo Chen, who seems to be in treaty both with Marshal Chang Tsung-ch'ang, Liu Hae-chi, and the National Government at one and the same time, will hereafter throw in his lot with the Nationalists, is at present impossible to tell.

It is high time that the suppression of Liu take place, for he and his men have extorted enormous sums out of the Chuchow population, and are now using the most barbaric method in burning, looting, and killing off the populations of whose villages south of Chucheng, which are inhabited by the so-called "Red Spear" Societies.

KIAOCHOW NEWS

Captives Of Bandit Soldiers From Wangtai

May 10 - The bandit soldiers under Lee Ging-shen and Wang Shi-ming, who escaped from Wangtai last Sunday night after a day's siege and shelling and were dispersed by the troops under General Feng Chen-tai, belong to General Yang Ho-chen's army. The captives, about 400 in number, were escorted to Chucheng today. The Chief of the Safety Guard Corps at Wangtai, who was taken prisoner by the bandit soldiers has also been compelled to proceed to Chucheng, probably pending further investigations as to his connection with General Koo Chen and the local bandit leaders.

CHUCHENG NEWS.

Population Welcomes Nationalist Forces

Mar. 13th.—The troops under general Yang Ho-chen's command entered Chucheng this morning without firing a shot. The local population welcomed the regular nationalist forces by flying the blue-sky-white-sun flag in its streets.

The evacuation of general Koo Chen's troops from Chucheng was first completed last night. No looting occurred before their departure. The evacuation was the result of a two days conference between general Koo, General Liu He-chi and representatives of the gentry in Chucheng.

The troops under Koo Chen have gone in the direction of Wangtai, 30 li south of Kiaochow. As part of Koo's force has earlier crossed the Kiao-Tai railway it may be assumed that the remaining units will soon follow suit. Liu's troops have gone south in the direction of Kaomai.

Soon after the troops under general Yang Ho-chen entered Chucheng a force was dispatched in order to pursue the retreating units belonging to Koo Chen. Some fighting may be expected to take place within the Kiaochow district at Po and Wangtai.

CHUCHENG NEWS.

Koo Chen Gets A Red Warning And Is Forced To Retreat

Mar. 13th.—The troops under the command of general Yang Ho-chen have been pouring into Chucheng since Wednesday, the 13th. Several thousand farmers belonging to the Red Spear Society which inhabit the twelve villages destroyed a few days ago by Liu He-chi just south of Chucheng have also arrived. Immediately after their arrival the Red Spear members together with a smaller military force were dispatched to Anshou in order to round up Liu's bandit-troops. General Yang's main force was sent east to pursue Koo Chen's retreating troops. They were caught up at Po, exactly half way between Kiaochow and Chucheng. A fierce fight followed resulting in the loss of personal equipment and money on Koo Chen's behalf. The wife and two concubines of the general and wives of many soldiers have been captured, the former were brought to Chucheng yesterday. Koo Chen and his body-guard together with the remnants of his troops are now pursued by the nationalists in the direction of Wangtai, 30 li south of Kiaochow.

It is clear that Koo Chen has been completely taken by surprise. He did not expect the troops under general Yang to arrive at Chucheng before yesterday nor did he expect such a hot pursuit eastward. He refused to cooperate with general Yang against the bandit army of Liu He-chi, but had no intention of fighting the former. When general Yang found proof of Koo Chen's cooperation with the bandits Liu He-chi and Chang Tsung-ang and acting on orders from the Central and Provincial governments he was compelled to take warlike measures against Koo and elements of the s.c. counter revolution. This is stated in the official proclamation in Chucheng which further states that the former general has during the short stay of his troops in this vicinity squandered not less than \$3,500,000 out of the local population. General satisfaction is now expressed by the inhabitants over the cause of Koo Chen being removed.

...the troops that are at present in the city and elsewhere by a mass meeting. Nationalist flags were hoisted everywhere. The usual three hours before Dr. Sun Yat-sen's portrait, and the reading of the revolutionary leader's will was followed by a few minutes silent meditation opening the mass meeting. Then followed speeches by general Yang, several officers, the veteran mandarin, and representatives of different corporations. The military representatives emphasized that they were the peoples army and duty-bound to suppress the counter-revolution and remnants of the defunct Shantung army. The local speakers welcomed the genuine nationalist troops as their saviors from oppression and all present expressed their desire to cooperate in the furtherance of the revolutionary cause.

CHUCHENG NOTES

Execution Of Koo Chen Denied Escapes On Horseback With Wives And Son Captives

General Koo Chen was not captured and debanded by General Yang's forces after the fierce fight at Po some seventy li from Söth Kiaochow and Chucheng. During the retreat from Chucheng the motor cars in which he, his wives, and his staff were journeying were captured by General Yang's troops. General Koo's wives, one son, and his adviser, Yang, were brought the day after to Chucheng, and, according to information from the former, General Koo Chen was wounded while in the car but was able to escape on horseback with the remnants of his forces.

After the recent battle he has telegraphed to General Yang Ho-chen requesting him to send his family, but he has received no answer in the negative.

As only a third of General Koo Chen's forces were equipped with weapons, and as a heavy loss of equipment was caused by his defeat, it will be impossible for him to recapture Chucheng from the Nationalist forces without reinforcements from some insurrectionary sources.

RADICAL CHANGES IN CHUCHENG.

Idols Destroyed. 22/5/29
Classical Schools Abolished.
Social Reforms.

The troops under the command of General Yang Ho-chen are now distributed in five districts while the main base is located at Chucheng. The soldiers are well equipped and disciplined and certainly have the fighting spirit. General Yang braved the fight during the siege of Shifu (1916) by Liu Chen-hua, and was released by Sun Liang-chang, the present Chairman of the Shantung Provincial Government. General Yang, who is 37 years old, is connected with Marshal Feng Yu-hsiang's army and his victorious troops would willingly march into the eastern section of Shantung in order to suppress the counter-revolution. This will however not be accomplished by them as long as the Sino-Japanese negotiations have not been amicably settled. In order not to complicate the Shantung question through any further friction with the Japanese remnants of Koo Chen's troops at Wangtai just south of Kiaochow and close to the so-called neutral zone along the Kiao-Tai Railway are at present to be left alone by these nationalist troops. Nationalist forces under the command of other generals who do not need to cross the boundary will be given the same treatment.

None used

Since the arrival of General Yang's troops hardly a week ago, no changes have as yet been announced in the administration of the district. As the popular mandarin, Mr. Hien, first assumed office during the regime of Tupan Chang Trung-chang some years ago, it may be expected that another magistrate will soon be appointed to the said position. The "Hsiao-dong-sho" or local Kuomintang officials together with the student body are cooperating with the nationalist troops in a campaign against superstition. Not only speeches were delivered today against ancient faith and customs, but almost all the idols in 30 odd temples in the city were deliberately destroyed. A visit to the city temple and several other places of worship revealed that only a very few gods of metal remained on their thrones while all others of clay and wood were knocked down on the ground and broken to pieces. The mad priests were seen removing their earthly belongings out of the temple premises. Two priests are reported to have committed suicide, due partly to what in their opinion amounted to

heresy and partly to lack of primary substance in the latter. Some of these temples had a history covering over a thousand years and one had 1,000 gods alone. The empty temples are to be considered as public property to be used as schools, barracks etc.

According to speeches that have recently been held, educational reforms are also pending. All schools of the old classical type—and there are not a few in Chucheng!—must immediately close their doors. Some time ago about 300 applicants, who wish to serve as teachers in government primary schools in this district, were examined. Only 150 teachers are needed so the best qualified were chosen. These one hundred odd are now going through an intensive course in party-education, before taking up their work as teachers. Mission schools have received official regulations for the registration of same as private schools. It should be noted that no anti-foreign or anti-Christian movements have yet been noticed.

The social life of the people is already being affected by the arrival of genuine nationalist troops. Soldiers can be seen going around cutting off many a man's highly honoured queue. The women folk are ordered to unbind their bound feet at an early date. Remembering that the people in Chucheng are exceedingly conservative the changes that have been or are in process of being brought about must be considered by many natives as extremely radical, to say the least.

KIAOCHOW NOTES.

General Yang's Occupation of Wangtai Denied.

April, 15.—The news item in the Tsingtao press recently re: the occupation of Wangtai by general Yang Ho-chen is premature. We have it from reliable sources that neither the said general nor his representative have been at Wangtai. General Koo Chen has a force of about 500 strong still stationed there. Last Sunday these troops made a trip down to the coast in order to welcome general Koo Chen or his representative, who was expected to inspect them.

After the defeat of Koo Chen at Po by general Yang Ho-chen's nationalist troops the retreating forces engaged in unrestricted looting of villages and especially the locality of Wangtai. Not being content with the suffering of the people, the local inhabitants have been ordered by Koo Chen's troops to pay 200,000 before the end of the month. The Japanese evacuation will not be finally completed by then therefore it seems to be a question of whether they will be able to do so.

The nationalist flag was hoisted yesterday for the first time at the Kiaochow railway station. The situation at Kiaochow has lately been somewhat tense owing to a rumour that bandit-soldiers from Kaom intended to attack the city. The city walls have been heavily guarded during the last two nights. The army's protective camp has been active against roaming bandits in the vicinity of Kiaochow.

KIAOCHOW NEWS

May 15/29

Mayor Of Functionary Elements

April 29—The Shantung Provincial Government has appointed Mr. Ho-yu as magistrate of Kiao-chow. Yesterday he officially assumed responsibility in this capacity. Two other Nationalist officials have before functioned here, although their term of office was exceedingly short. It will be remembered that Ho Shu-shing was immediately put under arrest last summer by general Chou Kun-shan and held prisoner for some time. Chao Kiu-who was not permitted to remain in office by the Japanese on account of his connections with the Nationalist government. As Kiao-chow has been without a mandarin for some time the chairman of the Chamber of Commerce, Mr. Long Chi-min, has temporarily been in charge of the city administration. The Japanese do not seem to have made any objection to the appointment of the new Nationalist official, Mr. Ho-yu. The commencement of the Nationalist administration is commemorated by the flying of the blue-sky-white-sun flag throughout the city.

A representative of general Sun Tien-ying has also recently arrived. Both he and the new magistrate are in communication with Pingin which is under control of the said general. It is reported that Nationalist troops are at present within the Kiao-chow

AM Entered on this page

Chen's command are still stationed at Wangtai. Koo Chen's troops at Tsumi have also had an eye on Kiao-chow lately. General Sun Tien-ying has ordered Koo Chen's forces within the Kiao-chow district to dis-

general Lin Hui-lin, who is in charge of the Safety Guard Corps in Kiao-chow, an old associate of the co-troop Chang Tzeng-shan. He has just ordered the collection of 200,000 from the gentry at the earliest date

This is the only military contribution made for military purposes within a year. One 200,000 which has contributed 200,000. It is hoped by a blessing if this sum could be cleared up by the Nationalist administration in the near future!

KIAOCHOW NEWS

May 15/29

Wangtai Shelled Kaleidoscopic Changes.

Wangtai, May 6—General Koo Chen's troops left Wangtai, a big market place 50 li south of Kiao-chow, on the end instant for Tsumi. They had been stationed there several months and extracted enormous sums from the local inhabitants. The mandarin at Wangtai, a nominee of Koo Chen, controlled the villages south of the city and the surrounding area within the Kiao-chow district. Special taxation was levied on the villages. Now that all this was terminated with the evacuation of the area troops, the suffering people feel greatly relieved.

No sooner was the departure of Koo Chen's forces accomplished, in fact the day after, than the soldiers under general Leu Hui-shan's command arrived at Wangtai. They claimed that they were regular Nationalist troops. The fact of the matter is that they have opened negotiations with general Yang Ho-cheng at Chucheng but have as yet not been acknowledged by him as his troops. It is reported that they belonged to general Koo Chen's army but revolted and

The local inhabitants at Wangtai however were much questioned if the newly arrived soldiers were genuine Nationalist troops. They were badly equipped and some of them were well recently known as bandits in this section. The gentry was immediately asked to contribute provisions for 2,000 soldiers and pay up 50,000 in hard cash. Only 5,000 was received, and food according to actual needs provided.

in an attempt to force the evacuation of Wangtai. The bandits were probably dispersed. General Yang Ho-cheng's troops have lately been engaged in suppressing the bandits in some other districts. The general opinion of the inhabitants in different districts is that these Nationalist troops have the welfare of the people at heart.

We woke upon Sunday morning however to find Wangtai surrounded by about two hundred soldiers from Kiao-chow under general Leu Hui-lin's command and numerous farmer-warriors. By this time all gates were closed and the forces took up their positions on the walls. Rifle firing broke out at about 9 a.m. and continued throughout the day. The old fashioned guns used by the farmers helped to make the impression of a fierce battle. By the evening two field guns had arrived from Kiao-chow and the shelling commenced on a more serious scale. It lasted until 10.30 A.M., after which the forces inside escaped through the south gate and bolted for the hills. Before retreating they disarmed the local police within the walls and carried their chief away as prisoner.

The victorious ones were in high spirits on Monday morning, when all of a sudden 2,000 to 4,000 Nationalist troops under General Feng Chen tsai belonging to general Yang Ho-cheng's army, turned up. The gates were again closed and Wangtai was again surrounded. Negotiations between generals Feng and Leu started. A deadlock seemed to be reached. Feng ordered his troops to take their positions. The situation was extremely critical and a conflict seemed inevitable. Then a bugle sounded and recalled the troops outside in the south-east section. An agreement had been reached. The Kiao-chow police force and farmers' protectionary corps were soon seen evacuating Wangtai in the south-east direction. When the evacuation was completed general Yang Ho-cheng's troops entered Wangtai by the north gate.

KIAOCHOW NOTES

Population Welcome Government Forces. 17/5/29

May 15—Last Monday a division of Government forces under the command of general Fan Hui-chih arrived for garrison duties. General Yang Ho-cheng's troops evacuated Wangtai the day before and returned to Chucheng.

Owing to the arrival of the Nationalist forces a mass-meeting was held today. After the usual ceremonies before Dr. Sun Yat-sen's portrait the new Nationalist official, Mr. Ho-yu, and representatives of different corporations welcomed the Nationalist troops.

The chief of the educational department has been changed since the inauguration of the new administration.

57

RADICAL CHANGES IN CHUCHENG.

Idols Destroyed. 22/5/29
Classical Schools Abolished.
Social Reforms.

Nov. 18

The troops under the command of General Yang Ho-chen are now distributed in five districts while the main base is located at Chucheng. The soldiers are well equipped and disciplined and certainly have the fighting spirit. General Yang braved the slight reproaches of Chiang (1925) by Lin Chen-hua, and was released by General Sun Liang-chang, the present Chairman of the Shanghai Provincial Government. General Yang, who is only 37 years old, is connected with Marshal Feng Yu-hsiang's army and his victorious troops would willingly march into the eastern section of Shanghai in order to suppress the counter-revolution. This will however not be accomplished by him as long as the Sino-Japanese negotiations have not been amenable settled. In order not to complicate the Shanghai question through any further friction with the Japanese the remnants of Koo Chen's troops at Wangtai just south of Kiaochow and along to the so-called neutral zone along the Kiao-Tai Railway are at present to be left alone by the nationalist troops. Nationalist forces under the command of other generals, who do not necessarily need to cross the neutral zone, will be given the task of suppressing Chang Tsiang-chang's revolt.

Since the arrival of General Yang's troops hardly a week ago, no changes have as yet been announced in the administration of the district. As the popular mandarin, Mr. Hien, first assumed office during the regime of Tupan Chang Trung-chang some years ago, it may be expected that another magistratus will soon be appointed to the said position. The "Hsien-dong-sho" or local Kuomintang officials together with the student body are cooperating with the nationalist troops in a campaign against superstition. Not only speeches were delivered today against ancient faith and customs, but almost all the idols in 30 odd temples in the city were deliberately destroyed. A visit to the city temple and several other places of worship revealed that only a very few gods of metal remained on their thrones while all others of clay and wood were knocked down on the ground and broken to pieces. The sad priests were seen removing their earthly belongings out of the temple premises. Two priests are reported to have committed suicide, due partly to what in their opinion amounted to

members and partly to lack of pecuniary substance in the latter. Some of these temples had a history covering over a thousand years and one had 1,400 gods alone. The empty temples are to be considered as public property to be used as schools, barracks etc.

According to speeches that have recently been held, educational reforms are also pending. A few schools of the old classical type—and there are not a few in Chucheng!—must immediately close their doors. Some time ago about 300 applicants, who wish to serve as teachers in government primary schools in this district, were examined. Only 120 teachers are needed so the best qualified were chosen. These one hundred odd are now going through an intensive course in party-education, before taking up their work as teachers. Mission schools have received official regulations for the registration of same as private schools. It should be noted that no anti-foreign or anti-christian movements have yet been noticed.

The social life of the people is already being affected by the arrival of genuine nationalist troops. Soldiers can be seen going around cutting off many a man's highly honoured queue. The womenfolk are ordered to unbind their bound feet at an early date. Remembering that the people in Chucheng are exceedingly conservative the changes that have been ordered in process of being brought about must be considered by many natives as extremely radical, to say the least.

KIAOCHOW NOTES.

General Yang's Success
Of Wangtai Defeat.

April, 15—The news item in the Taingtao paper recently re: the occupation of Wangtai by general Yang Ho-chen is premature. We have it from reliable sources that neither the said general nor his representative has been to Wangtai. General Koo Chen has a force of about 500 strong still stationed there. Last Sunday these troops made a trip down to the coast in order to welcome general Koo Chen or his representative who was expected to inspect them.

After the defeat of Koo Chen at Po by general Yang Ho-chen's nationalist troops the retreating forces engaged in unrestricted looting of villages and especially the locality of Wangtai. Not being content with the pillaging of the people the local inhabitants have been ordered by Koo Chen's officers to pay 50,000 before the end of the month. The Japanese evacuation will therefore seem to be a question of making hay while the sun shines.

The nationalist flag was hoisted yesterday for the first time at the Kiaochow railway station. The situation at Kiaochow has lately been somewhat tense owing to a rumour that bandit-soldiers from Kaom intended to attack the city. The city walls have been heavily guarded during the last two nights. The farms protect their crops and have active cavalry bands in the vicinity of Kiaochow.

KIAOCHOW NEWS

General Of Reactionary Elements.

April 29.—The Shantung Provincial Government has appointed Mr. Ho-yu as magistrate of Kiaochow. Yesterday he officially assumed responsibility in this capacity. Two other Nationalist officials have before functioned here, although their term of office was exceedingly short. It will be remembered that Hsu Shu-shing was immediately put under arrest last summer by general Chou Kun-shan and held prisoner for some time. Chao Kin-who was not permitted to remain in office by the Japanese on account of his connections with the Nationalist government. As Kiaochow has been without a mandarin for some time the chairman of the Chamber of Commerce, Mr. Lung Chai-min, has temporarily been in charge of the city administration. The Japanese do not seem to have made any objection to the appointment of the new Nationalist official, Mr. Ho-yu. The commencement of the Nationalist administration is commemorated by the flying of the blue-sky-white-sun flag throughout the city.

A representative of general Sun Tien-ying has also recently arrived. Both he and the new magistrate are in communication with Pingtu which is under control of the said general. It is reported that Nationalist troops are now at Po within the Kiaochow district. Kiaochow has however not yet been cleared of reactionary elements. General Chou Kun-shan, who was ousted by the Japanese troops from Kiaochow by request of the gentry here, has recently turned up at Hsiao-tai with a band of bandit-soldiers who last spring rebelled against one of Koo Chen's generals. Another band of bandit-soldiers at Kiaochow were soldiers under general Koo Chen's command who still stationed at Wangtai. Koo Chen's troops at Tsumi have also had an eye on Kiaochow lately. General Sun Tien-ying has ordered Koo Chen's forces within the Kiaochow district to be

general Liu Hui-shu, who is in charge of the Safety Guard Corps in Kiaochow, an old opponent of the chiu-tsun Chang Tsiang. He has just received the collection of 240,000 from the gentry at the earliest date

This military purpose within a year. One of the main things has been to clear up the situation by a clearing of the mind of the people only be cleared up by the Nationalist administration in the near future!

KIAOCHOW NEWS

Wangtai Shelled Kaleidoscopic Changes.

Wangtai, May 6.—General Koo Chen's troops left Wangtai, a big market place 50 li south of Kiaochow, on the end, instant for Tsumi. They had been stationed there several months and extracted enormous sums from the local inhabitants. The mandarin at Wangtai, a nominee of Koo Chen, controlled the villages south of the city and the general zone within the Kiaochow district. Special taxation offices were opened. Now that all this was terminated with the evacuation of the area, the suffering people feel greatly relieved.

No sooner was the departure of Koo Chen's forces accomplished, in fact the day after, than 200 soldiers under general Liu Hui-shan's command arrived at Wangtai. They claimed that they were regular Nationalist troops. The fact of the matter is that they have opened negotiations with general Yang Ho-cheng at Chiu-cheng but have as yet not been acknowledged by him as his troops. Koo Chen's army but revolted and

The local inhabitants at Wangtai were much questioned if the newly arrived soldiers were genuine Nationalist troops. They were being equipped with arms and were well recently known as bandits in this section. The gentry was immediately asked to contribute provisions for 1,000 soldiers and pay up 25,000 in hard cash. Only 2,000 was received, and food according to actual needs provided.

general Liu Hui-shu, who is in charge of the Safety Guard Corps in Kiaochow, and the Farmers Protectionary Force, around Wangtai. There was an united attack on Wangtai from without, while the local police within should cooperate with the outside against their common foe. When your correspondent arrived on Saturday evening at Wangtai word was sent to the civilians to all escape to this effect. Although many were deserted and many people had fled for points of safety outside Wangtai the troops inside did not seem to expect any immediate danger.

We woke upon Sunday morning however to find Wangtai surrounded by about two hundred soldiers from Kiaochow under general Liu Hui-shu's command and numerous farmer-warriors. By this time all gates were closed and the forces took up their positions on the walls. Rifle firing broke out at about 9 a.m. and continued throughout the day. The old fashioned guns used by the farmers helped to make the impression of a fierce battle. By the evening two field guns had arrived from Kiaochow and the shelling commenced on a more serious scale. It lasted until 10.30 A.M., after which the forces inside escaped through the south gate and bolted for the hills. Before retreating they disarmed the local police within the walls and carried their chief away as prisoner.

The victorious ones were in high spirits on Monday morning, when all of a sudden 2,000 to 4,000 Nationalist troops under General Feng Chen tsai, belonging to general Yang Ho-cheng's army, turned up. The gates were again closed and Wangtai was again surrounded. Negotiations between generals Feng and Liu started. A deadlock seemed to be reached. Feng ordered his troops to take their positions. The situation was extremely critical and a conflict seemed inevitable. Then a bugle sounded and recalled the troops outside in the south-east section. An agreement had been reached. The Kiaochow police force and farmers' protectionary corps were soon seen evacuating Wangtai in the south-east direction. When the evacuation was completed general Yang Ho-cheng's troops entered Wangtai by the north gate.

...soldiers that made their escape will probably be disarmed. General Yang Ho-cheng's troops have lately been engaged in suppressing the bandits in some other districts. The general opinion of the inhabitants in different districts is that these Nationalist troops have the welfare of the people at heart.

KIAOCHOW NOTES

Population Welcome Government Forces. 17/5/29

May 15.—Last Monday a division of Government forces under the command of general Fan Hsi-chih arrived for garrison duties. General Yang Ho-cheng's troops evacuated Wangtai the day before and returned to Chiu-cheng.

Owing to the arrival of the Nationalist forces a mass-meeting was held today. After the usual ceremonies before Dr. Sun Yat-sen's portrait the new Nationalist official, Mr. Ho-yu, and representatives of different corporations welcomed the Nationalist troops.

The chief of the educational department has been changed since the inauguration of the new administration.

51

Missionäresor i krigstid.

Med sydliga framrykning har ut under juni månad hotades provinserna Shantung att bli krigsakade-plats. General Sun Chuan-fang retirerade trupper på omkring 100,000 man översvämmade sydöstra delen av provinsen och därmed sålunda hela vårt missionsfält. Under återtaget hade flera betydande platser plundrats. De trupper, som vistades en längre eller kortare tid i de härden, där vår mission äger huvudstationer, blevo vänligt bemötta av ortsbefolkningen och erhöles genom mandarinerna bemedling dagligen mat. Dessa förhållanden torde förklara truppernas i stort sett goda disciplin å våra trakter. Tecken tydde dock på att större delen av vårt fält skulle indragas i krigszonen, varför samtliga missionärer i Kaomi och Kiaochow gävo sig under senare delen av juni i väg till Tsingtan. Tiden för flytningen var blott något tidigare denna gång än under föregående år, då flera av oss missionärer plögade tillbringa vår sommarrekreation vid kusten. Som Tsingtan endast ligger ett par tre timmars järnvägsresa från Kiaochow och Kaomi pläga dessa missionsstationer ofta besökas under sommarlovet i missionens intresse.

I syfte att närvara vid de sedvanliga församlingar och uppbyggelsemöten i Po och Gata återvände undertecknad den 29 juni till Kaomi. Framkommen var jag i tillfälle att se filmmarakalk Sun Chuan-fang stiga av ett extra tåg för att inspektera sina militära soldater. Något senare besökte jag myndigheterna, som utlovade skydd åt missionens egendomar. Dagen efter min ankomst red jag till näst 35 km. till Po. På grund av trupperkoncentrationer här var det omöjligt att hålla offentliga möten, utom de fång i stället enskild karaktär. Under sådana förhållanden måste dopyrättningen tills vidare uppskjutas. Hittills för jag till Gata, som blott ligger ett par timmars resa från Po. Som denna plats icke ligger utaför den stora sträckvägen höllos de sedvanliga predikant-, skol- och församlingmötena på lördagen och gudstjänsterna på söndagen. Det mest gripande ögonblicket under högtidigheterna var utan tvivel det, när 30 personer genom dopet ikläddes sig Kristus och senare vid Herrens nattvard behöves välkommen till församlingssamfundet. Elva av de döpta ha en längre tid åstjudit undervisning i missionens skolor. Vår bön är att dessa nya medlemmar, liksom allt Guds folk, må besjåles av Pauli apostol, som säger sig uttryck i orden: »Att leva, det är för mig Kristus och att dö är en vinning».

Rekommendera värdeförändelser till Kina.

Vid trems tillfällen under den allra senaste tiden ha värdeförändelser från Sverige till missionärer i Kina gått förlorade i posten. Då dessa förändelser icke varit rekommenderade har det internationella postverket givetvis icke skickat sig något som helst ansvar för förlusterna.

Som Hsare av Wecko-Posten och Ungdomens Veckopost ej sällan stå i livlig förbindelse med Baptistsamfundets missionärer i Shantung, Kina, ber undertecknad vårdamt att fåsta uppmärksamheten vid vikten av att rekommendera värdeförändelser. Så vitt brev eller paket innehålla något av värde bör man helst rekommendera dem. En sådan försiktighetsåtgärd medför blott ringa extra kostnader men ökar i hög grad chanser för att värdeförändelser skola nå det avsedda målet. Mitt mål är sålunda: Rekommendera alltid värdeförändelser till Kina.

Oscar Rinell.

H. V. 12 april 1929.

En kinesisk missionsledare om skolornas registrering.

Ur pastor Marcus Ch'engs nyligen publicerade intressanta bok "Vad händer i Kina" har missionär Oscar Rinell med begäran om publicering sänt oss följande utdrag, som berör en även för vår mission aktuell fråga, nämligen de kristna skolornas i Kina registrering hos nationalregeringen. Ch'eng säger:

Det är nu en epokgörande fråga, som kommer upp, till vilken den kristna missionen måste taga ställning och vars beslut har den största betydelse. Den kinesiska regeringen fordrar nämligen, att alla kristna skolor skola registreras. Varje regering måste ha kontroll över undervisningsväsendet i sitt land. Nu uppstår frågan: »Vilka skola villkoren bli för en dylik registrering?» De villkor, som regeringen nu uppsatt äro, att rektorn och medlemmarna i skolstyrelsen skola vara kineser, att bibelundervisningen och deltagandet i gudstjänsterna skall vara frivillig och ej obligatorisk, såsom fallet förat varit.

Det är olika uppfattningar rådan- de bland missionärerna rörande denna sak. Somliga anse, att om bibelstudiet och deltagandet i gudstjänsterna skall vara frivilligt, komma missionskolorna att förlora sin ursprungliga uppgift. Andra åter säga, att religionen är i verkligheten en frivillig sak och att en påtvingad religionsundervisning ej har samma värde som en frivilligt given och mottagen och att ställningen för närvarande gör en sådan sak omöjlig. Jag tror jag kan säga, att de förras mening blir mer och mer räckande och de senares vinner mer och mer.

Jag har själv besökt många skolor av olika slag i Kina. Särskilt de senare månaderna, innan jag reste från Kina till utlandet, predikade jag i högskolor och lägre skolor, där gudstjänsterna voro dels frivilliga och dels påtvingade. Jag har också haft tillfälle att diskutera med rektorer, professorer och lärare om de olika ståndpunkterna i denna fråga. Jag har funnit, att båda dessa system ha sina fördelar och nackdelar. . . Vi ha under alla förhållanden orsak att tacka Gud, att den kinesiska regeringen icke gått så långt som den turkiska, vilken har förbjudit alla religiösa möten och även förbjudit lärarna att ha privata samtal i ämnet med sina lärjungar. Jag är dock viss på, att vi skola få ha religionsfrihet. Vid övergången till en ny tid kunna svårigheter uppstå, men när den politiska situationen har klarat, skall även den kristna skolfrågan med lätthet kunna ordnas.

Kinas rekonstruktion.

För Eko av Oscar Rinell.

»Utsikterna i Kina äro framgångsrika jämfört med någon period under de senaste trettio åren», så följde dr David Z. T. Yui ord under en intervju vid hans framkomst till Förenta Staterna strax före årsskiftet. »Vid denna tidpunkt i fjol vågade jag icke ens hoppas, att så mycket skulle ha fullbordats inom mindre än ett år». Utvecklingen inom mindre än ett år. Utvecklingen inom mindre än ett år. Utvecklingen inom mindre än ett år.

Revolutionens skede i Kina har passerat, medan rekonstruktionens period har börjat. Dessa ord uttalas ofta av offentliga talare och ha sin givna plats i varje vakans medborgares tankvärld härute. Ateruppbyggandets problem äro legio. Stundom är det svårt att avgöra, just vilket problem är mer trängande än de andra. Närmast sanningen torde de komma, som säga, att ett antal konstruktiva mått bör samtidigt vidtagas i avsikt att lägga en stark grund för den unga republiken, som just framträtt ur inbördeskrig och politisk oro.

Dr David Z. T. Yui, generalsekretären för K. F. U. M. i Kina, har nyligen skrivit en broschyr med titeln »Fundamental rekonstruktion». Han påvisar vad K. F. U. M. i detta land fullbordat och vad den syftar att göra. Utom denna nationella institutions trefaldiga program att utveckla de unga människans fysiska, intellektuella och andliga liv genom dess lokala skolor och föreningar, omfatta planerna även ett banbrytande arbete i industriella relationer, undervisning i lantbruk, medborgareuppfostran och en rörelse för mönsterbyar.

Västerländska iakttagare framhålla att K. F. U. M. i Kina intager en enastående ställning. Den är en kinesisk rörelse — finansierad och ledd av kineserna själva; den är en nationell organisation med större eller mindre avdelningar i alla delar av landet. Framför allt intager den en enastående ställning icke på grund av orga-

nisationens storlek och programmets omfattning, men emedan den koncentrerar alla sina strävanden på danandet av karaktären på en andlig basis med syftet att utveckla väl balanserade liv och socialiserade samhällen. Varje nations genomgripande rekonstruktion bör tvivelsutan inbegripa karaktärens daning och odlandet av en utvidgad social syn och samhälllig samverkan.

Svenska auktoriteter om kimamissionen.

Missionen i Kina har varit föremål för en opartisk och allsidig behandling av flera framstående svenska Kinakännare. Vi taga oss friheten att här nedan citera fyra dylika auktoritetens beaktansvärda omdömen.

Vår svenske kronprins, som kom i beröring med svensk mission i Kina och Indien under sin resa jorden runt, sammanfattar sina intryck sålunda:

»Overallt hos dessa (svenska missionärer) och på deras stationer fick man intryck av ett alldeles utomordentligt hängivet och gott arbete, vars oegennyttighet och självpoffring man icke nog högt kan prisas. Såväl de manliga som kvinnliga missionärerna ådagalägga stort mod och självförsakelse i sitt kall, vilket man ju för resten kan förstå, då de ju få leva tillsammans eller två och två långt skilda från all europeisk civilisation och bekvämlighet».

Professor Johan Gunnar Andersson, beryktad för sina geologiska forskningar i Kina, säger följande om missionärerna:

»I det hela taget vågar jag gå i borgen för, att det stora flertalet missionärer äro renhjärtade, sin uppgift hängivna, offervilliga människor, för vilka materiella hänsyn alldeles komma i andra planet. Ofta har jag studsat inför den torftighet, under vilken särskilt skandinaviska missionärer tvingas arbeta, och den inblick i missionärernas ekonomi, som en engelsman i China Inland Mission en gång gav mig för att visa, hur jämförelsevis rikligt jag betalad en tjänst, som han gjort mig, kom mig att önska, det Gud genom ett under måtte dryga ut dessa människors knappa bröd». -- »Draken och de främmande djävlarerna», sid. 279—280.

Språkforskaren, docent B. Karlgren, giver de svenska missionärer-

na utmärkt vittnes i ett så lydande uttalande:

»Det är mig en stor tillfredsställelse, att kunna säga, att jag tror, att de skandinaviska, enkannerligen de svenska missionärerna, äro alldeles särskilt högaktningvärda. Jag känner många utav dem och har sett dem i deras miljö därute. De äro alla — utan ett enda undantag, så vitt min kännedom räcker — allvarliga, nitiska, övertygade och praktiska arbetare. Jag kan tillägga, att jag hört denna uppfattning uttalas även av flera andra, icke-svenska, iakttagare». — Svenska Morgonbladet den 22 aug. 1925.

Slutligen anföra vi ett belysande omdöme av professor Erik Nyström, som nedlagt ett mångårigt och betydelsefullt vetenskapligt arbete i Shansunivertitet, Kina. Han säger:

»Kontakten med den västerländska civilisationen har på några årtionden uppuppmatt det nya Kina och lett till den nuvarande revolutionen med dess rika löften, och denna livgivande västerländska civilisation är grundad på den kristna religionen och intet annat. Missionärerna ha varit pionjärerna i upplysningsarbetet. De hava byggt kyrkor, skolor, sjukhus och apotek. De hava utrotat vidskepelse, de hava offrat sina liv — ibland under gräsligaste tortyr — för spridandet av upplysning, de hava vunnit folkets hjärtan genom att bota sjuka och trösta änkor och faderlösa, de hava kastat 'den lilla vita stenen' i den stinkande pölen av kinesiskt barbari och hedendom. Kinas uppvaknande är deras belöning». — »Det nya Kina», sid. 263—264.

Oscar Rinell.

Välkomstfest i Chuchong.

Missionär Sten Lindberg med fru anlände den 28 januari innevarande år till Tsingtao efter en i allo lyckosam sjöresa från Sverige. De kommo just i tid till svenska baptistmissionärernas i Kina konferens, som hölls samma vecka i ovannämnda hamnstad. Vid konferensen riktade ordföranden, J. A. Rinell, å missionärskårens vägnar varma välkomstord till de nyutkomna missionärerna. Efter konferensen fortsatte det unga missionärsparet resan till sin efterlängtda bestämmelseort — Chucheng. I förbigående kan sägas, att det i likhet med samtliga Chuchengmissionärer hade en synnerligen snabb och angenäm överlandsresa från Kaomi. Tack vare missionär A. Leanders vänliga erbjudan kunde färden med »missionsbilen» göras på tre timmar, medan fjäderlösa kinesiska härror eljest pläga taga ett par dagar i anspråk. Fru Alice Lindberg stiftade för första gången bekantskap med dessa trakter. Missionär Sten Lindberg, som är född och delvis uppfostrad i Shantung, kände sig däremot genant hemmastadd i omgivningen, enkannerligen vid ankomsten till missionsstationen. Veteranen J. E. Lindberg med fru ha använt sina bästa dagar och krafter i missionsverksamhet i dessa trakter, och nu träder sonen Sten i föräldrarnas fotspår för att med tillhjälp av sin unga fru fortsätta deras välsignade missionsgränning.

Baptistförsamlingen i Chucheng anordnade den 10 februari en enkel men trevlig välkomstfest för missionärsparet S. Lindberg. Som det kinesiska nyåret denna gång sammanträffade på samma söndag låg feststämning liksom redan i luften. En arrangeringskommitté, bestående uteslutande av kineser, hade smakfullt dekorerat kapellet vid tidpunkten för festligheten. Bland dekorationer må nämnas svenska och kinesiska — nationalisternas — flaggor jämte vackra transparanger med tankvärda kinesiska inskriptioner. Högtidsstunden inleddes med sång och bibelläsning, varpå skolläraren Koa Kin-shi i väl valda ord hälsade festföremålen hjärtligt välkomna. Så följde ett omväxlande pro-

gram med flera korta tal och vadsånger. Infödda missionsarbetare representerande församlingens evangeliska, uppfostrings- och filantropiska verksamhet, tolkade de närvarandes känslor med anledning av den välbehövliga förstärkningen. Till sist hade de nyutkomna missionärerna ordet. Glädjens och tacksamhetens känslor bemäktigade sig dem, i det Gud i sin nåd kallat dem att förkunna korsens evangelium i detta stora land. Ehuru Sten Lindberg varit borta från Kina över tio år, var han dock i stånd att hålla sitt svarstal på kinesiska, vilket naturligtvis högt uppskattades, icke minst av kineserna. Fru Alice Lindbergs tal med tolk var även livligt senterat. Med hänsyn till de nyutkomna missionärernas goda kvalifikationer för sitt kall har man all anledning

Kinas rekonstruktion.

För Eko av Oscar Rinell.

»Utsikterna i Kina är framgångsrika ljusare än någon period under de senaste trettio åren», så föll d:r Dagens ord under en intervju vid hans framkomst till Förenta Staterna strax före årsskiftet. »Vid denna tidpunkt i följande jag icke hoppas, att så mycket skulle ha fullbordats inom mindre än ett år. Utländska såväl som kinesiska politiska iakttagare framhålla nästan enhälligt Kinas fenomenala framgångar under år 1928.

Revolutionens skede i Kina har passerat, medan rekonstruktionens period har börjat. Dessa ord uttalas ofta av offentliga talare och ha sin givna plats i varje vakens medborgares tankvärld härute. Ateruppbyggandets problem äro legio. Stundom är det svårt att avgöra, just vilket problem är mer trängande än de andra. Närmast sanningen torde de komma, som säga, att ett antal konstruktiva mått böra samtidigt vidtagas i avsikt att lägga en stark grund för den unga republik, som just framträtt ur inbördeskrig och politisk oro.

D:r David Z. T. Yui, generalsekreteraren för K. F. U. M. i Kina, har nyligen skrivit en broschyr med titeln »Fundamental rekonstruktion». Han påvisar vad K. F. U. M. i detta land fullbordat och vad den syftar att göra. Utom denna nationella institutions trefaldiga program att utveckla de unga människans fysiska, intellektuella och andliga liv genom dess lokala skolor och föreningar, omfatta planerna även ett banbrytande arbete i industriella relationer, undervisning i lantbruk, medborgareuppfostning och en rörelse för mönsterbyar.

Västerländska iakttagare framhålla att K. F. U. M. i Kina intager en enastående ställning. Den är en kinesisk rörelse — finansierad och ledd av kineserna själva: den är en nationell organisation med större eller mindre avdelningar i alla delar av landet. Framför allt intager den en enastående ställning icke på grund av orga-

nisationens storlek och programmets omfattning, men emedan den koncentrerar alla sina strävanden på danandet av karaktären på en andlig basis med syfte att utveckla väl balanserade liv och socialiserade samhällen. Varje nations genomgripande rekonstruktion bör tveletsutan inbegripa karaktärens daning och odlandet av en utvidgad social syn och samhällelig samverkan.

Svenska auktoriteter om Kinamissionen.

Missionen i Kina har varit föremål för en opartisk och allsidig behandling av flera framstående svenska Kinakännare. Vi taga oss friheten att här nedan citera fyra dylika auktoritetens beaktansvärda omdömen.

Vår svenske kronprins, som kom i beröring med svensk mission i Kina och Indien under sin resa jorden runt, sammanfattar sina intryck sålunda:

»Överallt hos dessa (svenska missionärer) och på deras stationer fick man intryck av ett alldeles utomordentligt hängivet och gott arbete, vars oegennyttiga och självupoffring man icke nog högt kan prisa. Såväl de manliga som kvinnliga missionärerna ådagalägga stort mod och självförsakelse i sitt kall, vilket man ju för resten kan förstå, då de ju få leva ensamma eller två och två långt skilda från all europeisk civilisation och bekvämlighet».

Professor Johan Gunnar Andersson, beryktad för sina geologiska forskningar i Kina, säger följande om missionärerna:

»I det hela taget vågar jag gå i borgen för, att det stora flertalet missionärer äro renhjärtade, sin uppgift hängivna, offervilliga människor, för vilka materiella hänsyn alldeles komma i andra planet. Ofta har jag studsat inför den torftighet, under vilken särskilt skandinaviska missionärer tvingas arbeta, och den inblick i missionärernas ekonomi, som en engelsman i China Inland Mission en gång gav mig för att visa, hur jämförelsevis rikligt jag betalat en tjänst, som han gjort mig, kom mig att önska, det Gud genom ett under måtte dryga ut dessa människors knappa bröd». — »Draken och de främmande djävlar», sid. 279—280.

Språkforskaren, docent B. Karlgren, giver de svenska missionärer-

en utmärkt vittnesd i ett så tydligt uttalande:

»Det är mig en stor tillfredsställelse att kunna säga, att jag tror, att de skandinaviska, enhälligen de svenska missionärerna, äro alldeles särskilt högaktningvärda. Jag känner många utav dem och har sett dem i deras miljö därute. De äro alla — utan ett enda undantag, så vitt min kännedom räcker — allvarliga, nitiska, övertygade och praktiska arbetare. Jag kan tillägga, att jag hört denna uppfattning uttalas även av flera andra, icke-svenska, iakttagare». — Svenska Morgonbladet den 22 aug. 1925.

Slutligen anföra vi ett belysande omdöme av professor Erik Nyström, som nedlagt ett mångårigt och betydelsefullt vetenskapligt arbete i Shansiuniversitetet, Kina. Han säger:

»Kontakten med den västerländska civilisationen har på några årtionden uppumpat det nya Kina och lett till den nuvarande revolutionen med dess rika löften, och denna livgivande västerländska civilisation är grundad på den kristna religionen och intet annat. Missionärerna ha varit pionjärerna i upplysningsarbetet. De hava byggt kyrkor, skolor, sjukhus och apotek, de hava utrotat vidskepelse, de hava offerat sina liv — ibland under grusligaste tortyr — för spridandet av upplysning, de hava vunnit folkets hjärtan genom att bota sjuka och trösta änkor och faderlösa, de hava kastat 'den lilla vita stenen' i den stinkande pölen av kinesiskt barbari och hedendom. Kinas uppvaknande är deras belöning». — »Det nya Kina», sid. 263—264.

Oscar Rinell.

Välkomstfest i Chucheng.

Missionär Sten Lindberg med fru anlände den 28 januari innevarande år till Tsingtao efter en i alla hynsam sjöresa från Sverige. De komma just i tid till svenska baptistmissionärernas i Kina konferens, som hölls samma vecka i ovannämnda hamnstad. Vid konferensen riktade ordföranden, J. A. Rinell, å missionärskårens vägnar varma välkomstord till de nyutkomna missionärerna. Efter konferensen fortsatte det unga missionärsparet resan till sin efterlängtnade bestämmelseort — Chucheng. I förbigående kan sägas, att det i likhet med samtliga Chuchengmissionärer hade en synnerligen snabb och angenäm överlandresa från Kaomi. Tack vare missionär A. Leanders vänliga erbjudan kunde färden med »missionärbilen» göras på tre timmar, medan fjäderlösa kinesiska kärror eljest pläga taga ett par dagar i anspråk. Fru Alice Lindberg stiftade för första gången bekantskap med dessa trakter. Missionär Sten Lindberg, som är född och delvis uppfostrad i Shantung, kände sig däremot genömt hemmastadd i omgivningen, enhälligen vid auktionen till missionsstationen. Veteranen J. E. Lindberg med fru ha använt sina bästa dagar och krafter i missionsverksamhet i dessa trakter, och nu träder sonen Sten i föräldrarnas fotspår för att med tillhjälp av sin unga fru fortsätta deras välsignade missionsgärning.

Baptistförsamlingen i Chucheng anordnade den 10 februari en enkel men trevlig välkomstfest för missionärsparet S. Lindberg. Som det kinesiska nyåret denna gång sammanträffade på samma söndag låg feststämning liksom redan i luften. En arrangeringskommitté, bestående uteslutande av kineser, hade smakfullt dekorerat kapellet vid tidpunkten för festigheten. Bland dekorationer må nämnas svenska och kinesiska — nationalisternas — flaggor jämte vackra transparenter med tankvärda kinesiska inskriptioner. Högtidsstunden inleddes med sång och bibelläsning, varpå skolläraren Koa Kin-shi i väl valda ord hälsade festföremålen hjärtligt välkomna. Så följde ett omväxlande pro-

gram med flera korta tal och vackra sånger. Infödda missionsarbetare representerande församlingens evangeliska, uppfostrings- och filantropiska verksamhet, tolkade de närvarandes känslor med anledningen

Oscar Rinell.
Kinesiska kristna församlingen i Chucheng.
Utländska missionsinspektören och den svenska baptistmissionären i Chucheng.
Så följde ett omväxlande program med flera korta tal och vackra sånger.

Revoluten i Shantung

Shantung f. d. militärsving Chang Tsung-chang har issestätt ett uppror i östra delen av provinsen mot den nationalistiska regeringen. Flera skäl tala dock för att det blott är en flamma från det döende glödet och bestämt att snart släckna. Redan vid första sammandrabbningen med den nationalistiske generalen Liu Chennens trupper i närheten av Chefoo har ovannämnda krigsherrens styrka lidit ett allvarligt nederlag. Revolten har dock åstadkommit en nervös spänning bland befolkningen, icke minst på vårt fält.

Sedan flera månader tillbaka har en av Chang Tsung-changs f. d. befälhavare förlagt sina trupper till Chuoheng med närliggande härden, där vår mission har verksamhet. Ehuru general Koo Chen till det yttra givit sken av att vilja tillhöra nationalisterna, har han varit i kompott med provinsens f. d. guvernör. Nationalregeringen har icke upptagit hans trupper som en reguljär enhet i nationalarmén. Då den kristne generalen Feng Uh-hsiang fått i uppdrag att nedslå den s. k. kontrarevolutionen och undanröja självständiga element i f. d. Shantungarmén var det oundvikligt att även vårt fält skulle utgöras en del av krigszonen.

Trupper under en av general Feng Uh-hsiangs befäl ha därför segrande kämpat sin väg söderifrån till våra trakter. General Yang Hochen framrykning i vårt södra granndistrikt hade till följd, att trupperna i Chuoheng hastigt lämnade platsen utan att strida eller plundra. Koo's soldater hade just evakuerat, då Yangs styrka togade den 13 mars in i staden. Genast befalldes en truppavdelning att förfölja de retirerande trupperna i riktning mot Po och Wangtai i Kiaochow-distriktet. Vid den förra platsen stod ett allvarligt slag. Nationalisternas segrade och följde de slagna trupperna till Wangtai. Ställningen är sådär i skrivande stund.

Undertecknad var i Po i söndags för att närvara vid församlingens sedvanliga stormöten. Hade jag blott efteråt stannat ett par dagar där, skulle jag ofrivilligt befunnit mig å krigskådeplatsen. Vi tro och hoppas, att det blifvet vid Chuoheng serat. Vi tacka G. för hans välfulla beskydd över missionen under orostider!

Oscar Rinell.

Chuoheng den 14 mars 1929.

Pinöter och missionen

För U. V. av missionär Oscar Rinell

Den kristna missionens kommersiella betydelse hölys bl. a. genom en intressant berättelse från det kristna universitetet i Nanking, vilken koncentrerar sig kring den oönskade pinöten — en delikatess från våra barndoms dagar och en numera högt uppskattad handelsvara.

Den utländska pinöten, varmed man i allmänhet betecknar den stora pinöten, som nu odlas i Kina, infördes till Kina från Förenade staterna för omkring 40 år sedan av ärkediakon Thompson, tillhörande the American Church Mission. Ärkediakon Thompson medförde fyra fjärdings (kvarts) pinöter till Shanghai, och där delade dem lika mellan sig och dr Charles R. Mills, tillhörande den presbyterianska missionen, som var på väg till Tengechow i Penglahsien Shantung. Detta härad var redan känt som ett stort pinötedlande område. De pinöter, som här odlades liksom på andra platser i Kina, voro dock mycket mindre än de utländska.

Dr Mills delade sina två fjärdings pinöter lika mellan två av sina församlingsmedlemmar med vilkor att de skulle föröka dem under loppet av tre år och vid slutet på denna tid företaga en allmän utdelning. En av lantbrukarna åt upp hela sin skörd vid det första årets slutt. Den andre lantbrukaren fyfdes emellertid troget sitt kontrakt och utdelade pinöterna vid slutet på treårsperioden. På grund av deras storlek erhöles dessa en glädjande åtgång och odlades i samma utsträckning som de tre årens förökning medgaf.

De förhoppningar, som man hyste med hänsyn till den stora utländska pinöten hastigt spridning, hotande snart att rådda. Enligt kinesernas ptaris skademas pinöten både skal och kärna innan oljan utpressas, men efter försöket medelst denna process befunns, att den utländska pinöten i jocka skal i huvudsak absorberade all olja. Någon kom dock på den lyckliga idén att skala pinöterna före utpressningen av oljan.

Detta skedd, och värdet av den utländska pinöten klart ådagalades. Detta räddade situationen för den utländska pinöten, och allt sedan har dess produktion årligen tilltagit tills den för närvarande befingar i Kinas utländska handel ett värde av flera miljoner gulddollars årligen. Införandet av pinöter till Penglahsien ansågs som en så betydelsefull händelse, att en stor minnessten, varpå ristades den stora utländska pinöten värde, uppfördes i distriktmandarinens "yamen".

Den av missionen införda stora pinöten har i sin mån några symboliska kristendomens natur och uppgift i Kina. Ur kinesisk synpunkt är kristendomens rikom planerna av utländskt ursprung. Missionärerna komma icke till Kina för att bringa västerländska teologiska system eller samhällsbyggnader på ett avnationaliserat folk. Kineserna skola frivilligt mottaga kristendom, sedan den i likhet med pinöterna visat sitt ostridliga värde. Folket uppskattade pinöten tillfallo först efter den visat sig vara akklimatiserad i sin nya omgivning.

Kristendomen måste planteras och skjuta rot i individens och nationens liv. Den måste växa i den kinesiska miljön och naturaliseras för att kunna utgöra en verklig beståndsdels i folkets liv och medvetande. Evangeliet universiella element äger denna anpassningsförmåga utan att herövas sin kristliga karaktär. Den kinesisk-kristna församlingen måste självständigt utveckla sitt andliga liv för att kunna helt åtaga sig ansvaret för landets kristnande. När så blivit fallet kommer kristendomen i den kinesiska mentaliteten att betraktas som en inhemsk produkt liksom redan skett med pinöterna.

Alldeles som pinöterna förbättrats och förökats så att Kina kan lämna ett värdefullt tillskott till världsmarknaden, kommer, hoppas vi, den kinesisk-kristna församlingen med sitt karaktäristiska andliga arv i framtiden att göra en väcker insats i världsmissionen. Kristendomens introduktion och naturalisering i Kina liksom i andra länder värdesättes och belönas dock på ett fullkomligt sätt endast av konungarnas konung i det eviga riket.

Radikala förändringar i Shucheng.

Chuoheng övergick formellt till den nationalistiska rörelsen förliden sommar. Sedan dess har den nationalistiska flaggan med den vita mölen mot den blå himmeln vajat i staden. Talrika plakat med revolutionära inskriptioner ha varit uppklistrade på alla hus längs efter de största gatorna. Den gamle mandarinen stannade på folkets begäran kvar på sin post, men administrationen kontrollerades av Koumintang-partiets myndigheter. Den egentliga makten låg dock i general Koo Chens händer, eftersom denne gjort Chuoheng till huvudkvarter för sina trupper. General Koo har tillhört den slagna nordarmén. Medan han varit här, ha underhandlingar inletts både med nationalregeringen i Nanking och samtidigt med reaktionära element av den gamla regimen. På så sätt var det nästan omöjligt för oss i Chuoheng att avgöra, vilket läger distriktet i verkligheten tillhörde.

... i uppdrag att nedslå ...
 ... i östra delen av ...
 ... Han befäl ...
 ... för den skull bl. s. även trupper ...
 ... under general Yang Ho-chens befäl ...
 ... i mars tågade dessa trupper in i ...
 ... Chucheng efter att ha segrat i ...
 ... per sammandrabbningar inte ...
 ... härifrån. De förföljde Koo ...
 ... Ghens styrkor till Po, där dessa ...
 ... blivit slagna. Segern firades här ...
 ... genom en militärparad, varefter ...
 ... följde en av staden anordnad stor ...
 ... välkomstfest för de nationalistiska ...
 ... trupperna. Genera: Yang och offi- ...
 ... cerna betonade, att trupperna ut- ...
 ... gjordes en del av folkets armé och ...
 ... vore betydligt större än de s. k. ...
 ... kontrarevolutionen och eliminera re- ...
 ... daktionära element i denna del av ...
 ... Shantung. Representanter för olika ...
 ... korporationer från staden uttryckte ...
 ... glädje över befrielsen ...
 ... från den forne generalen Koo Ghens ...
 ... förtryck. Under den tid hans trup- ...
 ... varit här har utpressats av den ...
 ... lokala befolkningen, ett värde av ...
 ... 3,500,000 p. st.

Avgudabilder sönderslås.
 Nationalisterna hade icke varit ...
 ... i Chucheng en vecka förrän en ...
 ... kamp mot vidskepliga började. ...
 ... Vidskepliga föreställningar och se- ...
 ... der e. angreps icke endast i ...
 ... föredrag, utan nästan alla avguda- ...
 ... bilder i ett 30-tal tempel i staden ...
 ... systematiskt förstördes. Vid mitt ...
 ... besök i stadstempeln och flera andra ...
 ... platser för tillbedjan befunnos en- ...
 ... dast några få gudar, tillverkade av ...
 ... metall, kvar på sina troner, medan ...
 ... alla andra av ler eller trä både ...
 ... slagits i tusen spällror på marken. ...
 ... Melankoliska präster stodo i begrepp ...
 ... att förflytta sina jordiska egendo- ...
 ... mar ut ur tempelområdet. Tvenne ...
 ... präster sågas i förtvivlan begått ...
 ... självmord, dels på grund av vad ...
 ... i deras uppfattning betraktas som ...
 ... helgeråd, dels emedan de i ett nu ...
 ... berövats alla existensmöjligheter för ...
 ... framtiden. Några av dessa tempel ...
 ... äga en historia, omfattande mera ...
 ... än ett tusen år, och ett av dem ...
 ... hade ensamt 1,200 gudar. På oss ...
 ... kristna vilår nu ansvaret om folk- ...
 ... skara, här skola bli ateister eller ...
 ... älska Guden. Tempelbyggnader- ...
 ... ska här efter förvandlas till ...
 ... skolor.

Mässiska skolor avskaffas.
 Enligt de nyligen lämnade före-
 dragen förestå reformer även på folk-

... av den gamla klassiska typen ...
 ... och det finns icke så få sådana ...
 ... i Chucheng! — måste genast utånga ...
 ... sina dörrar. Det nya skolsystemet ...
 ... skall införas, och alla barn i skol- ...
 ... åldern böra erhålla boklig utbild- ...
 ... ning. För ungefär en månad sedan ...
 ... examinerades 300 applikanter, som ...
 ... önska få tjäna som lärare i rege- ...
 ... ringens små- och folkskolor inom ...
 ... distriktet. Endast 120 av dem ...
 ... skulle antagas, och därför valdes ...
 ... endast de med bästa kvalifikatio- ...
 ... nerna. Några få kristna lärare äro ...
 ... bland dem, som utvaldes, och en i ...
 ... synnerhet erhöill mycket vackra be- ...
 ... tyg. Alla dessa utvalda genomgå ...
 ... nu en intensiv kurs i Kuomintang- ...
 ... partiets principer. Vår mission har ...
 ... för en tid sedan tillställts de offi- ...
 ... ciella skolövervakningarna, enligt vil- ...
 ... ka missionskolorna måste registra- ...
 ... ra som privata skolor i det nationella ...
 ... skolsystemet Inga främlingsfientliga ...
 ... eller antikristliga tendenser ha hit- ...
 ... tills förekommit i demonstrationer- ...
 ... na.

Sociala reformer.

Sedan de nationalistiska trupper-
 nas ankomst har folkets sociala liv
 berörts genom reformkraven. Sol-
 dater ha gått omkring och klippt
 många mäns högt uppskattade hår-
 flätor. Kvinnorna uppmanas att
 inom den närmaste framtiden upp-
 lösa sina bundna fötter. Då det
 kinesiska folket i dessa trakter va-
 rit ytterst konservativt till sin
 läggning, måste många bland infö-
 dingarna stämpla de genomgripande
 förändringar, som fullbordats el-
 ler äro på väg att fullbordas, så-
 som synnerligen radikala.
 Chucheng den 18 mars 1929.

Oscar Rinell.

banbytare i att bringa modern vetenskaplig undervisning och modern medicin till Kina. Deras laboratorier äro bland de bästa i landet.

c. Kristliga högskolor för lantbruksvetenskap göra vetenskapliga forskningar över Kinas behov med hänsyn till sädeskorsvarval, bomulls- och silkesodling samt växt- och djursjukdomar.

d. De ha bidragit till hälsotillståndet bland eleverna genom befordrandet av gymnastik och andra former för hälsosam rekreation.

e. De angripte icke-läkunnigheten genom upplysning bland massorna.

3) Dess insats i sociala reformer:
 Kristligt löstirgsarbete har höjt hemlivets standard genom att betona nödvändigheten av likställiga bildningsmöjligheter för gossar och flickor; genom att hävda samma moraliska standard för män och kvinnor; genom att bekämpa fotbändning, hasardspel, prostitution, slaveri och användning av opium; genom strävanden att förbättra industriella förhållanden.

Missionskolornas permanenta plats i Kina.

Framstående kinesiska och utländska missionsledare från Kina ha till missionskonferensen i Jerusalem gjort ett synnerligen beaktansvärt uttalande om det kristliga utbildningsväsendet i detta land. Vi inskränka oss här att anföra följande:

"Ehuru kristna skolor intager nu en helt annan ställning än de gjorde några år sedan, kan det icke allvarligt bestridas att de komma att hava en permanent och betydelsefull plats i Kinas framtida liv. De äro i tillfälle att göra en specifik och väl behövlig tjänst genom deras betoning av karaktärens danning och tillämpning av kristliga principer i uppfostrandet. De äro en livsbetingelse för själva den kristna samsamslutningens utveckling. De behövas för att producera kinesiska medborgare fyllda med Kristi ädmjuka och självförsäkrande anda och villiga att förgäta sig själva i tjänst för samhället. Oavsett de senare två årens attacker och somliga strävanden att tvinga deras verk att upphöra finns det goda skäl för den upfattningen att den tjänst de utfört uppskattas högt och deras fortsatta insats kommer att vara välkommen i framtiden.

Kineserna erkänna att det kristliga uppfostringsväsendet fyller deras behov genom följande insats i folkets sociala framåtskridande:

1) Dess insats i Kinas intellektuella förkovran:

a. Uppfostran av kvinnor och flickor har i hög grad uppmuntrats och utvecklats genom kristlig bildning.

b. Kristliga skolinstitutioner vore

2) Dess insats i kinesisk nationa-

lism:
 Kristligt skolarbete har gjort mycket att bidraga till Kinas nationella självmedvetande genom studentkonferenser, föredrag och lektioner med borgarekunnskap. Det har även bidragit till internationalismens utveckling i Kina, särskilt genom studenternas personliga förbindelser med deras utländska lärare och vänner.

4) Dess insats i utbildande av dugliga ledare:

Kristliga läroanstalter ha producerat grupper av dugliga ledare betrodda såväl av kineser som andra länders folk. Ehuru jämförelsevis få till antal är deras inflytande betydande.

5) Dess insats i karaktärens utveckling:

Sinlügen ha dessa institutioner bidragit till den kinesiska karaktärens moraliska och andliga utveckling. Vid denna tidpunkt, då det kinesiska folkets läromod och uthållighet genom flera år av förtryck och strid på nästan uttömts, ha de, som fattats av Kristi anda, mött situationen med förnyad kraft och mod och med förtroende för Gud, och äro i stånd att möta framtidens svåra problem med förnyat hopp." (The Jerusalem Meeting of the International Missionary Council, Vol. 1, Religious Education, sid. 140-141.)

Oscar Rinell.

Kinamissionens värdesätt-

23/4/29 nina

För U. V. av Oscar Rinell.

Vid det stora orientala ångbåtsbolaget P. & O. Cos årsmöte den 8 december 1926 riktade dess ordförande, lord Incheape, ett skarpt angrepp mot missionen i Kina och Indien. Han förklarade att den främlingsfientliga rörelsen i Kina hade till stor utsträckning sin grund i utländska missionärens strävanden att tvinga kristendomen på nationen i strid mot gamla troskådningar. Missionsaktivitet bland de icke-civiliserade folken kunde försvaras, »men försöket att bryta ned Kinas urgamla trosupfattningar är, att beklaga. Sådana strävanden ästadkomma i mitt förmenande mer ont än gott. Jag skulle vilja se bidraga med en penny till deras understöd. Ju förr några av vårt välmännade folk uppgiva sitt förhållande till Indien och Kina, desto bättre blir det, enligt min mening, för oss alla.» Vid sammankomsten gavs flera av bolagets aktieägare uttryck åt sin tillfredsställelse av lord Incheapes anmärkningar mot Kinamissionerna. Att angreppet å andra sidan väckte en stark opposition bland många tillhörande måste dock ha givet. Mot slutet på mötet höjde en av aktieägarna sin protest emot uttalandet, och ömsedelbart efter årsmötet kom en flod av gensägelser i en synnerligen livlig men värdig pressdebatt. Vi taga oss här friheten, att anföra några av de mera typiska inläggen i diskussionen i hopp om att de må i någon mån belysa missionsläget i våra dagars Kina.

Sir Valentine Chirol, en erkänd auktoritet i östasiatiska frågor, tidigare medredaktör i London Times, sade i en insändare i nämnda stora tidning: »Det är nu 30 år sedan jag, efter att ha företagit en resa i Kina för The Times räkning, skrev i min bok 'Far Eastern Question', att missionsarbetet är praktiskt sett det enda medlet, varigenom den västerländska civilisationens inflytande når folkmassan. Frånsett all dogmatisk undervisning är missionärens liv ett liv i ensamhet och självförsakelse, vare sig vi tänka på den romersk-katolska missionärens asketiska liv eller den protestantiska missionärens familjeliv med hustru och barn. Det är på flesta fall den enda åskådning-undervisning om den högsta kristliga sedliga andan, som skapar en förbindelse mellan västern och Kinas avlägsna bygder. Den övertygelse, åt vilken jag då gav uttryck, mödas jag nu mer än någonsin hålla fast vid i ljuset av långt större erfarenheter och djupare kändedom från östern, som jag sedan dess förvärvat både i Kina och Indien... Genom ett besynnerligt sammanträffande hörde jag i går en av det noga Kinas ledare — han var helt visst ingen missionär — på ett sätt, som jag

aldrig sett någon missionär göra, angripa sitt eget land gamla trosupfattningar och beteckna deras uppbyggnad såsom nödvändig för framgången av den kinesiska revolutionsrörelse, vilken i honom hade en av sina mest framstående intellektuella ledare. Har lord Incheape vidare frågat sig själv om den nuvarande tidpunkten, då så många missionärer i Kina, de flesta av hans egen nationalitet, äro i livsfara, är väl valt.»

Signaturen St. Clair Sarum skrev samtidigt i The Times och grundar sin protest emot lord Incheapes tal på följande sakförhållanden: 1) Det

är svårt att fatta huru någon som tror på den kristna uppenbarelsen kan motsätta sig den fundamentala principen, som denna uppenbarelse inbegriper... Huru kunna vi tro på Guds människoblivande utan att förkunna det för hela världen? 2) Frånsett detta förnekar jag absolut riktigheten av hans påstående, för vilket han infet bevis lämnat, att det nuvarande motståndet mot oss engelsmän i Kina beror på den kristna missionen. Om det kinesiska bråket vore i första rummet antikristligt, skulle vi höra mera om förföljelser mot de inflydda kristna, som äro hänvisade till majoritetens godtycke. Det är en främlingsfientlig och icke antikristlig rörelse.

Marshall Broomhall, Kina linlandsmissionens sekreterare, citerar några vittnesbörd av i eminent grad framstående Kinakännare, vilka »genom sin ämbetsställning eller långvariga erfarenheter... förtjuna respekt». Han skriver: »Sir John Jordan, en överträffad auktoritet i kinesiska frågor, har skrivit följande: 'Jag har varit i Kina 41 år och har under denna tid stiftat bekantkap med många vänner bland missionärerna. Jag har alltid följt deras arbete med intresse och sympati. Det är helt enkelt underbart, hur stort dessa missionärers inflytande har varit sig vara just under övertiderna.' Vidare dr G. E. Morrison, en av de mest beresta personer i Kina, förklarar: 'Jag har besökt hundratals missionärers hem. Månen tillhöra den bästa typen och äro väl utrustade för sin krävande uppgift. Närvaron av missionärer och deras familjer bringar till Kina ett element av högsta värde för civilisationen. Deras entusiasm, deras enefgi och hängivenhet hjälpa icke blott Kina utan bidraga även till att höja Englands prestige i fjärran Östern.' Sir Ernest Satow, som i nära 45 år uppehåll sig i Östern, har också skrivit sålunda: 'Det har varit min förmån, att under mitt sextioåriga uppehåll i Kina som brittisk minister i Peking komma i nära personlig förbindelse med många av de protestantiska missionärerna och se en god del av deras arbete, såväl evange-

lik, medicinsk som skolverksamhet. Jag kan intyga med vilken uppriktighet och tillit som de utöva sitt ämbete och självupoffrande arbete, t. o. m. under stora svårigheter till följd

av fanatiskt motstånd, stundom alldeles ensamma och ofta under livsfara — trots oförfärdade vittnen.»

Många flera omdömen av framstående auktoriteter utanför missionskretsen kunde anföras men utrymmet tillåter icke det. Blott några korta utdrag ur uttalanden i olika tidningar: Biskopen i Birmingham sade: »Jag känner personligen missionärer i Kina. De sympatisera med Kinas aspirationer och äro goda vänner med de kinesiska ledarna... Taek vare missionärernas inflytande följde Storbritanniens Förenta staternas exempel och återlämnade sin andel av s. k. boxare-skadeersättning i avsikt att befärma kinesiskt framåtskridande. Vår missionärer söka icke att västerlisera Kina men att där skapa en inhemsk kristendom, i vilken allt det bästa i den kinesiska kulturen kan finna plats.»

MISSIONSPOSTEN.

F. d. statsminister om missionärer. Maj 21

Herr Ramsay MacDonald, f. d. premiärminister i England, gav missionsarbetet ampla lovord i sitt tal vid Kongo-jubileumsutställningen i Central Hall, Westminster.

»Så snart missionären uppenbarar sig, är slaveriet dömt till undergång», sade herr MacDonald. »Jag säger icke, att det är dömt till undergång inom 24 timmar», förklarade han, »men jag säger verkligen att missionärens närvaro har en sådan följd — förklarar det som man vill — att från det ögonblick, som han utgör en del av rasens atmosfär, avtager slaveriet och börjar upplösningen. Människor, som länge levat sina liv i en atmosfär av okunnig ydskelpelse och moralisk förskräkelse, bliva i stånd att lyfta deras huvud och att finna, att det finns något, som skänker dem kraft att gå med huvuden upprätta, lydiga lagen, men icke vara lagens trålar, och sätter dem i stånd att icke blott se ut på världen utan även inom sig själva. Där begynner ansvarig omtanke, som slutligen utlöser sig i uppfattningen om yttighetens ansvar, vilket leder dem till idén om ansvar inför världen. Jag anser, att missionären behöver icke vidare rättfärdigande. Vi, som kallats att ägna oss åt livets världsliga sysslor helhetsän ändliga, komma aldrig, hoppas jag, att avakillata att visa vår tacksamhet till missionärerna, som ha förverkligat den mänskliga rättvisans och andliga kraftens evangelium.»

Oscar R—II

MISSIONSPORTEN.
Svenska auktoriteter om
Kina missionen. 1928

Missionen i Kina har varit föremål för en opartisk och allsidig behandling av flera framstående svenska Kinakännare. Vi taga oss friheten att här nedan citera fyra dylika auktoritetens beaktansvärda omdömen.

Vår svenske kronprins, som kom i beröring med svensk mission i Kina och Indien under sin resa jorden runt, sammanfattar sina intryck sålunda:

»Överallt hos dessa (svenska missionärer) och på deras stationer fick man intryck av ett alldeles utomordentligt hängivet och gott arbete, vars oegennytt och självuppgiffring man icke nog högt kan prisa. Såväl de manliga som kvinnliga missionärerna ådagalägga stort mod och självförsakelse i sitt kall, vilket man ju för resten kan förstå, då de ju få leva ensamma eller två och två långt skilda från all europeisk civilisation och bekvämlighet.»

Professor Johan Gunnar Andersson, berömd för sina geologiska forskningar i Kina, säger följande om missionärerna:

»I det hela taget vågar jag gå i borgen för, att det stora flertalet missionärer äro renhjärtade, sin uppgift hängivna, offervilliga människor, för vilka materiella hänsyn alldeles komma i andra planer. Ofta har jag studsat inför den torktöghet, under vilken särskilt skandinaviska missionärer tvingas arbeta, och den inblick i missionärernas ekonomi, som en engelsman i China Inland Mission en gång gav mig för att visa, hur jämförelsevis rikligt jag betalat en tjänst, som han gjort mig, kom mig att önska, det Gud genom ett under måtte dryga ut dessa människors knappa bröd.»

»Draken och de främmande djävlar», sid. 279-280.

Språkforskaren, docent B. Karlsson, gör de svenska missionärer-

na ännu vittne i ett så stort uttalande:

»Det är mig en stor tillfredsställelse att kunna säga, att jag tror, att de skandinaviska, enhetligen de svenska missionärerna, äro alldeles särskilt högaktningsvärda. Jag känner många utav dem och har sett dem i deras miljö därute. De äro alla — utan ett enda undantag, så vitt min kännedom räcker — allvarliga, nitiska, övertygade och praktiska arbetare. Jag kan tillägga, att jag hört denna uppfattning uttalas även av flera andra, icke-svenska, inakttagares. — Svenska Morgenbladet den 22 aug. 1925.

Slutligen anföra vi ett belysande omdöme av professor Erik Nyström, som nedlagt ett mångårigt och betydelsefullt vetenskapligt arbete i Shansuuniversitetet, Kina. Han säger:

»Kontakten med den västerländska civilisationen har på några årtionden uppammat det nya Kina och lett till den nuvarande revolutionen med dess rika löften, och denna livgivande västerländska civilisation är grundad på den kristna religionen och intet annat. Missionärerna ha varit pionjärerna i upplysningsarbetet. De hava byggt kyrkor, skolor, sjukhus och apotek, de hava utrotat vidakepelse, de hava offerat sina liv — ihland under grusligaste tortyr — för spridandet av upplysning, de hava vunnit folkets hjärtan genom att bota sjuka och trösta änkor och faderlösa, de hava kastat 'den lilla vita stenen' i den stinkande pölen av kinesiskt barbari och bedömdom. Kinas uppvaknande är deras belöning.»

»Det nya Kina», sid. 263-264.

Oscar Rinell.

Ett tack från hungersnöds-

WP. området. 18/7/29

Hungersnöden i västra provinsen i Kina har varit och är fasanfull. De nödlidandes antal & baptisternas fält i Shantung har icke varit så stort som å andra områden i norra Kina. Svavbidragen från våra missionsvännar i Svefgo till de utsvalna och dödade skolorna i fjärran Östern ha därför även delats med andra svenska missioner. Vi taga oss friheten att göra ett par utdrag ur brev adresserade till vår mission från hungersnödsområdet.

Missionär Filip Andersson, som arbetar i Svenska Alliansmissionens tjänst i Saratsi, Shiyuan, skriver följande:

»Ett varmt tack för brevet av den 3 maj med inneslagna växel å \$ 250.— till de nödlidande i vårt fält. Det värmdes mitt och mina kamraters hjärtan, att ni så hjärtligt tänkt på vår ställning här. De av hunger dömda skolorna på vårt fält. Framför vårt alla hjärtligaste tack till Er för denna välsignade gåva vilken dem har givits.»

»Ett varmt tack för brevet av den 3 maj med inneslagna växel å \$ 250.— till de nödlidande i vårt fält. Det värmdes mitt och mina kamraters hjärtan, att ni så hjärtligt tänkt på vår ställning här. De av hunger dömda skolorna på vårt fält. Framför vårt alla hjärtligaste tack till Er för denna välsignade gåva vilken dem har givits.»

En av våra kamrater, Folke Petersson, som här i Saratsi hade ledningen av räddningsarbetet, blev totalt nedbruten, fick tyfus och blev hemkallad till härlighetens land den 7 maj. Vi stå sörgjande med många »varför» inför vår värderade broders bortgång. Gott är att veta: Gud gör aldrig några misstag!»

Missionär Karl Bergman, tillhörande Helgelseförbundets mission, skriver från Tatungfu, Shansi. Efter att ha nämnt missionär Folke Peterssons fränfalle tillägger han: »En stor förlust för Svenska Alliansmissionen. Han var en praktig och nitisk missionär. Saratsi synes vara en härd för tyfus, då så många där ha stupat för denna sjukdom». Han säger vidare att nöden är större på Sv. Alliansmissionens fält än å Helgelseförbundets. Då intet meddelande om att regn ännu fallit över de nya ädä äkertegarerna i Saratsi-trakten ingett ser det synnerligen bekymmersamt ut. Vår mission har därför nyligen ytterligare sändt \$ 250.— till Svenska Alliansmissionen. Missionär Sten Lindberg har erhållit \$ 165.28 för välgörenhet från några baptistkungdomar i Amerika. Även denna penningssumma har sändts till norra Kina.

Karl Bergman säger: »Å Helgelseförbundets vägnar får jag hjärtligt tacka för den stora gåvan av \$ 250.— till de nödlidande å vårt fält vi fått mottaga från Er. Det är närdä tider för de fattiga nu, och de rika ha ingen känsla av barmhärtighet.» Må det kunna sägas om oss, att vi drivas i ännu högre grad av humanitära och kristliga principer i syfte att göra allt på oss ankommer för att avhjälpa i största möjliga mån både lekamlig och andlig nöd i Kina och i hela världen!

Oscar Rinell.

KIAOCHOW NOTES

A MEMORIAL SERVICE IN KIAOCHOW.

Kiaochow, Dec. 20—A memorial service in commemoration of the death of a local revolutionary leader, Liu Tai-kai, was held today at Kiaochow.

Mr. Liu was appointed chief of the Peace Preservation Corps of the first Nationalist Government in Kiaochow. This new administration was in charge of Mr. Hoa Shu-ying who assumed responsibility as magistrate during the Japanese occupation in Shantung on to be more exact on August 13, 1928. The new regime only lasted a day on account of the coup d'état by general Chou Kun-shan resulting in the capture of the nationalist officials. Within two months of the coup, the Japanese garrison ousted general Chou Kun-shan and dissolved his military force. The nationalist officials who had been prisoners at Chou's headquarters were released. About a fortnight before, however, Mr. Liu Tai-kai was shot by order of Chou.

Since the kaleidoscope changes only a little more than a year has passed. The Kuomintang party members who had to flee for their lives are now firmly in the saddle. They have taken the initiative to commemorate the memory of the untimely death of Mr. Liu Tai-kai. The city is placated with inscriptions to his honour. Handbills, relating the cause of his death, have been scattered in great quantities. Students, soldiers and representatives of different corporations have collected a fund for the support of the bereaved family and the education of the children. The mass meeting was held within a stone cast of the place where Mr. Liu was shot. Several speakers representing different corporations eulogized the dead hero and emphasized the need of possessing his revolutionary spirit.

(Continued on page 4)

schools. About 150 such schools are at present opened. The need for more modern schools is apparent, when it is stated that this district alone has 1,266 villages.

The missionary schools in the city have with a few exceptions made applications for registration as prescribed by the new regulations of the Government. Many missionary schools in the country have closed, while others are making preparations for registration. The classical schools all closed down. Since the civil war broke out the school regulations have not been strictly enforced. When in addition the educational facilities of the local Government have been exceedingly inadequate to say the least many schools which have not registered have reopened. A growing dissatisfaction with the head of the educational department has become more general.

The appointment of Mr. Shi-yung by Mr. Hoa of the provincial educational department does not by any means reflect favorably upon the latter. Mr. Li can only with a stretch of imagination be classified as an average and his arrogant attitude toward the and all has not even been borne by the patient people of Kiaochow. The first sign of discontent to be made public was an article published a few days ago in a Chinese daily issued in Tsingtau attacking him personally. Today placards criticizing him are seen throughout the city and two different handbills relating to his offences have been broadcast. A representative of the normal school criticized him most severely at the mass meeting. Mr. Li is accused of opposing educational work instead of encouraging it, of making it unnecessarily difficult for private schools to register, of illegitimate use of educational funds, of engaging incompetent natives from his home country, Tsingchow, etc. The local Political Council will undoubtedly see to it that the position for a new and better head of the educational department in Kiaochow will be realized.

(Continued from page 3)

THE KIAOCHOW EDUCATIONAL CHIEF UNDER FIRE.

Dec. 20—At a mass-meeting today a sharp criticism was levelled at the chief of the educational department in Kiaochow.

Since the inauguration of the Nationalist administration in May Mr. Li Shu-yung has been in charge of the educational department of this district. The local government could only boast of a normal school and primary schools scattered throughout the city and larger villages. The different missionary societies' contribution to the educational work consisted in a number of primary schools and a junior-middle school, the latter is connected with the Swedish Baptist Mission. Numerous classical schools were opened by voluntary Chinese initiative and supported by private contributions.

No sooner had the new educational official, Mr. Li Shu-yung, assumed his position than a proclamation was issued ordering all classical schools to be closed and all schools of the modern type to either register or close. Only teachers who had obtained the new government's recognition were permitted to pursue such a profession. As this local proclamation coincided with the National Government's School regulations the educational official in Kiaochow was of course in duty bound to enforce it. One had however a right to expect that Mr. Li Shu-yung previously had made adequate preparations to provide educational facilities for the population.

Nothing was done however before the summer. He organized an intensive course for teachers in party education in cooperation with the local Political Council. Some 200 applicants applied but only half the number passed the preliminary examination and were allowed to enter the course. Not even all those who later graduated have obtained positions as teachers in government primary

Shantung-stationens årsrapport till missionskonferensen i Kina för verksamhetsåret 1928.

1928 utgör utan gensägelse ett av de mest betydelsefulla åren i Kinas historia. Den betydelsefullaste politiska händelsen under året är landets enande och stabilisering under den nationalistiska regeringen. Nationalisterna ha skapat en ny regeringsorganisation och lyckats engagera många i eminent grad framstående statsmän med modern utbildning och moralisk kapacitet. Nationella konferenser ha avlöst varandra och riktlinjer för genomgripande politiska, ekonomiska och sociala reformer ha uppdragits. Syftet med dessa reformsträvanden är att skapa

ett modernt Kina. Västerländska nationer börja inse, att förmyndarskaps-tid är förbi, och tävla därför att på likställighetsens grund reviderade traktater med Kina. Japan är den enda stormakt, som icke under-tecknat något nytt avtal med Kina före årets utgång. Tack vare den japanska invasionen i provinsen Shantung utgör nu 20-kilometers-zonen utefter Kiao-Tsi-järnvägen det enda området i hela Kina, där den nationalistiska flaggan med den vita solen på den blå himmeln icke vajar. Svenska Baptistmissionens fält i Shantung sammanfaller till viss utsträckning med den omtalade zonen. Rapporten här nedan inskränker sig dock till några erinringar om vår huvudstation i Chucheng, vilket härad förliden sommar utan strid formellt övergick till den nationalistiska rörelsen.

Nästan omedelbart före samman-drabbningen mellan en del av sydar-mén och japanska trupper under maj-månad i Shantungs provinshuvudstad, Tsinan, anträdde Chuchengstationens föreståndare, missionär J. E. Lindberg med fru resan till Sverige. De hade avslutat sin tredje verksamhetsperiod i Kina, vilken tid omfattat 15 år. De ha dock i allt nedlagt över 35 års troget arbete i missionens tjänst å vårt Kinafält. Familjen O. H. Rinell hade utsetts till vikarie, men hann vid tidpunkten för ovan nämnda hemresa endast vidtaga förberedande åtgärder för sin flyttning till Chucheng. Då Tsinan-katastrofen i hög grad komplicerade det politiska läget, ansågs det önskvärt, att fröknarna M. Persson och S. Lindberg i likhet med flera andra missionärer inom vår mission för en tid avresta till Kina. Så snart någon förbättring i det allmän-na läget inträffat, återvände fröken Persson till Chucheng. Under sommaren var hon ensam utländsk missionär på stationen och visade stort mod vid flera kritiska tillfällen. Under bro-läheterna vare de infödda kristna och missionsarbetarna mycket lojala trots religiösa och politiska tendenser. Läraren Mao Kin-ghin förtjänar ett särskilt uttalande för det betydelsefulla sätt

med vilket hon utövade sin verksamhet. Hon var en av de mest aktiva och deltog med underordning i en bibelklass. Under-tecknad var på grund av familjömständigheter förhindrad att vara i Chucheng under sommaren. Stationens samtliga missionärer ha sedan hösten uppehållit sig i C. Tvenne lokala revolter ha förekommit under året. Talrika retirerande nord-trupper ha en längre eller kortare tid vistats i detta distrikt och utpressat oerhörda penningssummor från befolkningen. En betydande del av skörden har slagit fel, ett förhållande, som bidragit till att ytterligare öka folkets bördor och lidanden. Efter det att trupperna under general Koo Djins befäl slagit sig ned i staden och omnejden har en nervös spänning varit rådande bland befolkningen. Nenkiregeringen har icke ännu upptagit dessa trupper som en enhet i national-armén, och ihållande rykten veta att förtälja, att generalen är i komplott med f. d. militärhövdingar i den sleg-na nordarmén i syfte att iscensätta ett uppror mot den nationalistiska regimen med östra delen av Shantung som utgångspunkt. Soldater ha stundom lagt beslag på missionens kapell å några utstationer.

Missionsarbetet har trots oroligheterna i huvudsak fortgått utan avbrott och följt samma riktlinjer som under de föregående åren. Ansvaret för den evangeliska verksamheten har vilat dels på J. E. Lindberg och dels på under-tecknad. Sex manliga evangelister ha deltagit i predikotverksamheten. Vidare ha tvenne hibelkvinnor ägnat sin tid åt religiöst arbete bland kvinnorna. Utom i huvudstationen har regelbunden kristlig verksamhet bedrivits på sju utposter jämte flera närliggande byar. Tvenne infödda arbetare arbeta å Finska Baptistmissionens fält i Kuchien. Somliga evangelister ha även deltagit i talmissionen under våren och i en väckelsekampanj på höstsidan. Ingep särskild anställd bokspredare finnes, men samtliga evangelister ha spritt kristlig litteratur. Vid de sedvanliga stormötterna har en mycket givande bibelstudiekurs anordnats under kinesisk ledning. Under under-tecknades korta vistelse å detta vidsträckt fält har jag erhållit det livliga intrycket, att missionens utvecklingsmöjligheter äro stora, men att arbetarna äro för få för att kunna tillvarata de för handen varande rika tillfällen.

Skolmissionen har i stort sett knappt fortgått oavbrutet, även om affektiviteten kanske något minskats på grund av den politiska oron. Sedan föreståndarinnan för inackorderings-skolorna, fru A. Lindberg, avrest från Kina, har det kommit på fröken Signe Lindbergs lott att förestå denna verksamhetsgren. Vid hennes sida ha fyra inhemska lärare efter deltagit i undervisningen, därest 2 kvinnliga och 2 manliga. Elevantalet i små- och folkskolorna i staden har varit något över 50, inkl. skolever. På landsbygden äro missionens tillfälle

och verksamhet utveckling till större. Missionsträngningar i syfte att utveckla missionskolorna, särskilt å landsbygden, synes nu vara ett utpräglat behov i Chucheng. Liksom å våra andra fält. Detta är ett mycket mera fallt som följda om ett registrera missionskolorna såsom privata skolor i det nationella skol-systemet nu blivit aktuell i våra trakter. Nationalregeringens nya skolför-ordning, som officieilt tillställts vår mission i C., berövar icke missions-skolorna deras kristliga karaktär till följd av registreringen, fastän deras rörelsefrihet med nödvändighet blir mera begränsad i framtiden än den varit under det förlutna.

Sjukvårdsverksamheten har under fröken M. Perssons ledning nått en glädjande utveckling. 3,443 personer ha dels inom kliniken och dels inom sjukhusavdelningen erhållit vård och hjälp. På grund av att under större delen av året en stor mängd soldater varit förlagda i staden, ha också bland dem många sökt hjälp för olika åkommor. I regel ha de uppfört sig rätt ordentligt och visat sig tacksamma för den hjälp de fått. Några sjuka ha också fått mettaga vård i sina hem, däribland må nämnas 20 förlösningfall. Inkomster för såld medicin och sjukbe-handling ha under året uppgått till 798.41 doll. För inköp av medicin och förbandsartiklar jämte lön till anställd personal, däribland en evangelist, har använts 741.48 doll. Regelbunden morgonbön har hållits med de sjuka, som varit starka nog att närvara, och i övrigt med besökare. Dessa andäktigheter ha i regel lett till av sjukvårdens evangelist. Hans arbete har i övrigt varit att genom samtal och skriftspridning verka bland de sjuka och även uppöka f. d. patienter. Vår bön är, att arbetet bland de sjuka och lidande må få tillföra många läkedom till både kropp och själ.

Chucheng-församlingen räknar nu 130 medlemmar. Under året ha 10 personer genom dopet upptagits i församlingens gemenskap. Flera kristna söka sitt livsuppehälle på rätt avlägsna orter, men församlingen strävar likväl att uppehålla förbindelse med dem. Församlingen underhåller en infödd evangelist, som uppbär 96 doll. i årslön. Skolvärderna från elever i inackorderingskolorna i staden och småskolorna på landet ha inbringat 81.20 doll. I filantropiskt syfte ha 50.14 doll. insamlats. Nettovinsten genom sjukvården uppgår till 56.93 doll. Inom församlingen finnas tvenne ledande personligheter, som på grund av sin goda karaktär och mångåriga erfarenhet, blivit anför-trödda större ledareansvar. Dessa äro evangelisten Uh Ming-shi och läraren Koa Kin-shi. Vi uttala den förhoppningen, att ansvaret för pastoralvården och kyrkverksamheten må i en icke allt för avlägsen framtid över-föras till dessa infödda krafter. Sam-arbetet med missionärerna och de, ki-niska arbetarna har varit harmoniskt. Vår bön är, att dessa gemensamma strävanden att grunda en självständig inhemska församling i Kina!

Uppläst och godkänt vid stations-möte den 17 jan. 1928.

Oscar Rinell.

BOMBARDMENT OF CHUCHENG

CITY FEB. 25

Special Correspondent
Visited By Our Correspondent
On Tuesday This Week

ANXIETY FOR FOREIGNERS IN SHELLED CITY

Kiaochow, Feb. 25.—In company with two foreigners your correspondent left Kaomi this morning by motorcar in order to investigate the war situation at Chucheng. The distance between these two cities is 120 miles but it is not less than 200 miles when motorcars. The farmers we met on the greater part of the road went peacefully about their duties either marketing their products or preparing for their spring work in the fields. Owing to the recent rain the dirt roads were not in the best condition and we took about 10 hours before arriving within four hours of our destination. We were then in the position to confirm the fact that the war is still on at Chucheng. Fierce fighting has been taking place around the walled city since January 20th. The city was surrounded by about 10,000 troops under the command of general Fan Hui-chun with a division. It was reported that about 1,000 troops of the 1st division were stationed in Kaomi. These forces are connected with general Kao Kwei-hsi of the 19th division, who also has troops stationed in Kaomi. It is reported that these latter troops are fighting against Chien Tiao-pai, the governor of Chucheng, in the neighbourhood of Tancheng. Owing to the various of Ardig and high city walls partly encircled by a most the relatively few Chinese have until now been able to resist the much stronger force outside of Chucheng.

shooting continues during the daytime but continues to be more intensive in the evening and lasts throughout the night. Field guns are used in shelling the city. Under cover of darkness the invaders have reached the city walls and endeavoured to scale them with help of ladders. They have been shot down by the defenders resulting in a heavy loss of wounded and dead. Several motorcars have been commandeered in order to transport the wounded to Kaomi and thence by rail to Tainan. The damage done within the city is unknown as the gates have not as yet been forced open. No doubt the civil population has also been seriously affected by the shelling. Great anxiety is felt for the foreigners that have unexpectedly been bottled up in the city. There are six Swedish missionaries inside, four of whom are women, and also a few Chinese Catholic priests are within the walls. No news about the condition of the foreigners has been received since the outbreak of war. Our purpose was to try and get in touch with them, and see if anything could be done for their safety.

(Continued from Page 1)
Frontline
The troops at the "front" court-ously informed us that general Fan's headquarters was 10 li north of Chucheng at a village called Shi-li-po. In order to reach there with the car we were first compelled to motor within four li radius of the city walls. By the road a small had developed a telegraph pole. Arrived at our quarters an interview was arranged and we were kindly received by a high adviser of the general. He informed us that the troops inside the city had defied the orders of the Central Government and the forces commanded by general Fan being loyal were duty bound to wage war against them. He stated that general Kao, who was not personally in Chucheng, had sent a representative from Tainan in order to negotiate and that this delegate had only just left headquarters to try and enter the city in order to reach an agreement. We were not able to verify this statement as we were sent outside the city by our hosts. No provisions were made for us.

have entered the city they would guarantee all foreigners special protection. Although it was impossible for the time being to enter the city he expressed the hope that it would be possible within a day or two. Whether the defenders are able to hold Chucheng against the invaders only time can tell. If the troops inside have sufficient ammunition, the food and water supply will probably be enough for a longer siege. Soldiers outside said that excavations had already been dug under the city walls and mines had been reported that very same day. From the point of strategy it seems as if the government troops must compel the city to surrender within a very short time or themselves evacuate. The concentration of general Fan's troops at such an insignificant place as Chucheng leaves the Kiaotai railway practically unguarded. It is true that an armoured train is at present stationed at Kaomi and that other precautionary measures may have been taken along the line, but they hardly meet the situation adequately. The possibility of a lightning stroke from general Lien Chen-nian must be reckoned on, although no evidence of his plain-clothes soldiers has as yet been produced at Kaomi or Kiaochow. Since the recent recommencement of the civil war the bandits specially in the southern part of Kiaochow have been increasingly active. What makes the local situation more serious is its possible connection with the pending chaos on a large scale in China.

CHUCHENG CITY IS STILL BESIEGED

Correspondent Reports
Close Investment As
Recently As Thursday

Kiaochow, March 8.—The news that the siege of Chucheng was lifted by General Kuo Wei-tai's troops breaking through in a counter-attack last Monday resulting in the defeat of General Han Hs'-chi's forces appears to be premature. A traveller who left a village in that neighbourhood two days ago reports that General Han's troops are still besieging the city and that an attack was planned to commence yesterday.

There are eight foreigners in Chucheng. Six are missionaries connected with the Swedish Baptist Mission, of whom two are Swedish and two are Americans. Besides these are officials of the Catholic Mission in the city and since the siege commenced no news whatever has been received from any of them.

It is reported that General Lin Chen-tien's troops are now about 10 miles from Kiaochow which they are expected to enter today. The principal train of the National Government left Kiaochow shortly after the arrival of the news.

LATEST FROM CHUCHENG

Kiaochow, March, 10. There was contact with the Chinese troops outside of Chucheng and they relieve their besieged comrades within Chucheng city and were repulsed with heavy

A hundred men with wheelbarrows left Kiaochow City yesterday for Chucheng to aid the besieged in transport work. There are only a few soldiers in Kiaochow and it is reported that troops under the Chinese General Lin Chen-tien are nearby. Kiaochow is the neighbourhood of Pingsu.

Kinahögtid och avskedsmöte i Linnéa-kyrkan.

Den 14 okt. avhöll Göteborgs II förs. kinamissionens jubileumshögtid, som också blev avskedsfest för familjen Rinell. Högtiden inleddes med bibelläsning och bön av församlingens föreståndare samt körsång. Därefter gav missionär Oscar Rinell en återblick på de 40 årens arbete i Shantungprovinzen. Vi fingo följa missionen från dess upprinnelse i Betelseminariet fram till våra dagars väckelse ute på fältet. Genom ljus och mörker har missionen gått till seger. Det var en enkel, klar och gripande framställning av missionens utveckling på vårt Kinafält.

Det är alltid tacksamt att »tala mission» i Linnéa. Kollekten för Kina, vilken upptogs efter föredraget, blev 664 kronor.

Mötets senare del gick i avskedets tecken. Efter halvtannat års vistelse i hemlandet stå nu missionärerna Rinell färdiga för uppbrott. Denna tid har för Oscar Rinell varit full av arbete. Han har knappast haft någon vilotid. Sinologi-studierna vid Göteborgs Högskola har tagit det mesta av hans tid. Därför har icke missionens vänner fått tillfälle att höra honom i den utsträckning det varit önskvärdt. Det är alltid mycket intressant att lyssna till Oscar Rinell och att läsa hans Kina-artiklar. Född och uppväxt i Kina äger han större förutsättningar än de flesta att se missionen från kristlig-kinesisk synpunkt. Det är inte svårt att föreställa sig honom vara kines, när han vädjar till hemförsamlingen att bedja och offra för kinamissionen. Det europeiska inslaget ger sig till känna i god förståelse av de nya problem vår tids Kina ställer oss inför.

Före och efter samkvämet gavs minnesord till de utresande missionärerna. Först talade broder David Björjesson å Linnéa-kyrkans Hednissions vägnar och överlämnade som minne ett bokverk. Fru Sara Solberg överräckte från församlingen till Hellen Rinell en bukett vackra nejlikor beledsagade av några hjärtliga avskedsord. Minnesordet från församlingen genom pastor Lundin var Joh. 16: 16. Pastor Thoren Dahl förde första baptistförsamlingens talan. Dessutom lämnades minnesord av bröderna Karl Solberg, E. V. Hermansson, C. J. Johansson, S. Östergren, Petrus Persson och Lennart Gården. Talen gavs uttryck för uppskattning i missionsgärningen, sympati för missionärerna och kärlek till Guds verk i Kina. Resenärerna överlämnades åt Guds nåd och beskydd och tillskades lust-

satt framgång i arbetet. Till sist talade missionärerna och bekyddade sin tacksamhet till församlingen.

Den 17 skedde avfärden. En stor skara av missionärernas och missionens vänner hade samlats nere vid hamnen, där Ångaren Suecia låg, som skulle föra resenärerna till England. Att döma av blommornas mängd och paketens antal äga Rinells många vänner i denna stad. Hellen Rinell fick famnen full av härliga blommor, och Oscar Rinell måste nu och då göra en extra tripp ner i hyttan med gåvor, som hade annan form. Ändå voro barnen överlastade med små paket, då de antrade landgången strax före avfärden.

Prinsessan Ingrid och prins Gustav Adolf reste med samma båt. De skulle på bröllop i England. Man hade därför befarat folkträngsel nere vid hamnen. Därav blev emellertid intet. Kunde den församlade skaran värderas till 400 personer, kom säkert hälften på missionärernas del. De andra 200 voro släktingar och vänner till de övriga passagerarna, som uppgick till ett knappt hundratal. Landshövdingfamiljen ledsagade de kungliga till landgången. Prinsen gjorde intryck av en flärdfri, enkel människa. Säkertligen har han göteborgarnas sympatier. Vårt demokratiska folk älskar ett naturligt och okonstlat uttalande av de kungliga. Leve prinseni!

När båten laf ut, uppstämde missionsfolket: »Tryggare kan ingen vara än Guds lilla barnskara». Aldrig förr har den sången ljudit så vackert i mina öron. Att den också grep missionärerna var tydligt. Den praktfulla blomsterkvasten höjdes märkbart och gömde den kvinnliga missionärens ansikte. Blommornas kalkar drucko hennes tårar. Vist är det vemodigt att skiljas från nära och kära, men det är gott att få vila i Guds hand. Tryggare kan ingen vara än den, som får lämna de sina åt Guds beskydd och omvårdnad. Den härliga sångens innehåll överfördes av sångarnas varma röster till Ångaren Suecia, som nu gled allt längre ut i strömmen. Lilla Dollan och Roy höjde väl först en riktigt fatta, att det var allvar med den där resan tillbaka till Kina. Så stå de där alla fyra nere på akterdäck och vinka. Alltjämt ljuder sången. »Gläd dig då du lilla skara!»: På övre däck stå de kungliga och andra notabiliteter. Manne också de ha hört sångens ord: »Tryggare kan ingen vara än Guds lilla barnskara!»

P. C.

Fredsmöten i
Stockholm

Välkomna
samtill

BANBRYTARNAS STRAPATSER I KINAS HELIGA PROVINS

Missionär Oscar Rinell berättar.

De forntida länsrikerna Lu och Tsou, provinsen Shantung i våra dagar, utgöra Kinas heliga land. Detta område har varit skådeplatsen för många märkliga händelser i det kinesiska folkets tidigare historia fram till år 200 f. Kr. Här ligger det högsta av Kinas fem heliga berg, vilket under fyrtio sekler varit det stora Mekka för fromma pilgrimer. Enbart dessa förhållanden berättiga platsens ryktbarhet. Men den är framför allt känd såsom Konfucius och Mencius födelseort, dessa filosofer och statsmän som utövat ett så vittgående inflytande över miljoners tänkesätt. Under de senare åren ha kristendomens landvinningar i denna nordöstra provins tilldragit sig missionsländernas uppmärksamhet. I dessa dagar firar Svenska Baptistmissionen minnet av sin 40-åriga tillvaro i Shantung.

Ingen missionärgrav.

Det av Svenska Baptistsamfundet upptagna missionsfältet är beläget på ett synnerligen folkrikt område i sydöstra delen av provinsen. Klimatet måste betecknas som rätt gynnsamt. Somrarna äro visserligen mycket heta och vintrarna kalla. Under den svåraste värmen är det dock möjligt att taga sin tillflykt till den närliggande hamnstaden Tpingtsao — Österns pärla. Den jubilerande missionen har — Gud ske lovl! — ännu ej någon missionärgrav, fastän 34 missionärer längre eller kortare tid verkat i sällskapets tjänst. Några missionärer ha i likhet med pionjären Carl Vingren nödgats av hälsoskäl lämna missionsfältet. J. E. Lindberg har varit ute 89 år samt fru Lindberg jämte J. A. Rinell med fru 37 år. Dessa missionsvettsraner ha utfört ett välsignelsebringande missionsarbete, äro allt fort, vid god vigör och trogna sin missionskallelse. Att hälsotillståndet bland missionärerna i stort sett varit gott och att missionsarbetet kunnat utföras i så stor omfattning är så mycket mera anmärkningsvärt, beträffande i ljuset av vissa yttre omständigheter.

Japanisk-kinesiska kriget.

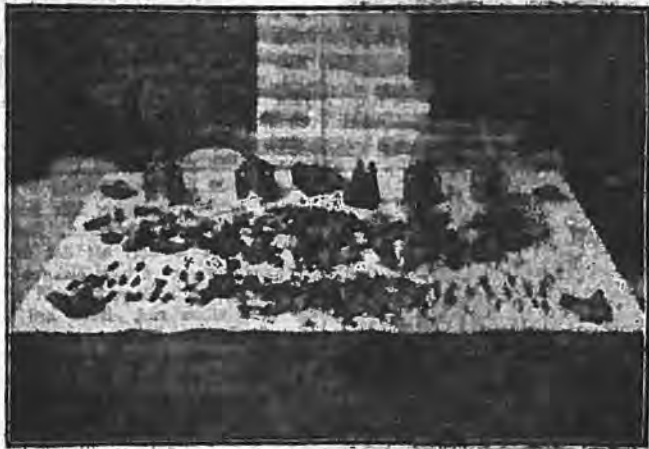
Redan innan Vingren nått vårt strategiskt väl belägna missionsfält, medan han ännu var i Yangtse-floddalen 1891, fick han erfara Guds ledning och beskydd. Det var nämligen då som Svenska Missionsförbundets missionärer Wikholm och Johansson mördades i Sung-po. Knappast hade missionsvärdarna Lindberg och Rinell hunnit mera än idka språkstudier och förvärva dåliga kineshus i Kiaochow förrän Kina invecklades i krig med Japan (1894—95). Med rölse har jag hört mina föräldrar berätta om

sina upplevelser under en farofyllt resa i dessa orostider. Som japanska trupper landsattes å Shantunghalvön beordrade de utländska konsulerna missionärerna att lämna det inre av landet och bege sig till hamnstaden Chefoo. Ett amerikanskt krigsfartyg utsändes för att vid Shan Shan Shair avhämta ett antal missionärer, däribland de fyra ovannämnda jämte ett barn. De färdades tre långa dagar resor över land till detta fiskaresamhälle. Långt efter mörkrets inbrott anlände de dit, men folket tagande dem för japaner öppnade eld. De 14 missionärerna måste draga sig tillbaka, men vart skulle de gå för att få tak över huvudet? Ingen by fanns i närheten. Kvällen var mörk och marken betäckt med snö. Suttigen upptäcktes ej långt därifrån ett par tre lekkojor. Innehavaren lät beveka sig att härbärgera främlingarna över natten. Under natten diskuterade värdfolket bästa sättet att döda utlänningarna. De starkare i det dödatrötta sällskapet sökte dock hålla vakt. Följande morgon kommo beväpnade soldater från fiskaresamhället för att antingen döda främlingarna eller förmå dem att lämna landet. När de började att en undsättningsbåt skulle föra missionärerna därifrån under dagens lopp, fingo de anstånd till middagen — men icke en timme längre! På morgonen gingo några av sällskapet till havsstranden för att rekognoscera. Hela viken var betäckt av is! Timmarna gingo och situationens allvar växte. Blott en timme innan kl. 12 syntes emellertid en rökpelare vid horisonten. När sällskapet humnit ned till stranden hade vinden öppnat en vak på isfältet så att en mindre ångslup obehindrat kunde föra missionärerna till den stora undsättningsbåten. Komna ombord på fartyget sågo de huru isbältet slöts tillsammans, men själva fördes de i säkerhet. Ett par månader senare kunde våra missionärer efter ytterligare strapatser återvända till sin station.

De första döpas och församling bildas i Kiaochow.

Med tiden ökades skaran, som hörde evangelium förkunnas. Söndagen den 30 april 1899 var en högtidsdag i Kiaochow, ty efter många års tröget arbete blevo fyra personer döpta och samtidigt bildades vår första församling. Följande år öppnades den första gosskolan, som bestod av 5 elever. Ungefär samtidigt startades den första söndagsskolan. Vid samma tid planerade man att grunda en skola för flickor, vilken dock kom till stånd fört 3 år senare. Det lovande arbetet drabbades av ett allvarligt avbrott på grund av boxareupproret år 1900. De ohyggliga boxarehistorierna visade sig vara allt för sanna, ty snart erhöles våra missionärer uppekakande underrättelser om mordbrand och blodbad, anställda av kineser mot utlänningar och kinesiska kristna i Nordkina. Med svidande hjärta förpånade våra tre missionärfamiljer sig med andra flyende missionärer. De fingo taga in i ett tyakt-kinesiskt tullhus, som samma natt hotades med mordbrand. Dagen därpå fortsattes resan i små segelbåtar till den dåvarande tyska kolonien, Tsingtao. Efter en kort tid återställdes lugnet i Kiaochow och missionärerna återvände dit. Till deras stora glädje funne de missionsgömdomen oskadade och de kristna beväradade.

(Forts. å sid. 11.)

Projektivskärvar, som hamnat inom missionstationen vid belägringen av Chucheng.

ANBRYTARNAS STRAPATSER

— Fortsättning från femte sidan. —

Nya missionärer komma och flera stationer öppnas.

Relativt lugna förhållanden rådde under de närmast följande åren. Snart förvandlades det kritiska läget till följd av boxarupproret till Kiaochow-församlingens fördel. Kapellet kunde ej rymma alla de människor, som önskade höra Guds ord. Gosskolan kunde ej mottaga alla, som anmälde sig. Nya missionärer utsändes och flera infödda missionsarbetare anställdes. Nya utstationer samt små- och folkskolor öppnades. J. E. Lindberg med fru grundade i Chucheng den andra huvudstationen. Inom några år kunde Kiaochowförsamlingen bilda sina första två kraftiga dotterförsamlingar. Ett nytt kapell, rymmande 800 personer, invigdes åt Gud och Hans församling på vår äldsta huvudstation. Svenska generalkonsuln J. E. Hultman läse grundstenen och uttalade erknännande ord och välgångsönskningar. På våren 1914 utbröt en andlig väckelse i förening med J. Goforths besök i Kiaochow.

Världskriget medför inskränkningar i arbetet.

Den lovande utvecklingen skulle dock åter botas av politiska förvecklingar. Världskrigets ödesdigra verkningar blevo genast kännbara i fjärran Östern. Vårt missionsfält blev redan på sommaren skådeplats för krigsoperationer mellan Japan och Tyskland. Tusentals japanska soldater strömmade in i Kiaochow stad för att med denna till utgångspunkt beatta den stora krigsaktionerna. Alla i krigs tyskarna i Tsingtao. Alla i staden voro totalt avskurna från den yttre världen och bevakades som fångar under de tre månader, som kriget pågick. Liksom den tyska lutheriska missionens missionärer varit våra missionärer behjälpliga under boxarupproret, kunde vi räcka dem en hjälpsam hand under detta krig. Vittomfattande inskränkningar i missionsarbetet måste göras. De infödda arbetarna meddelades att de på grund av de avbrutna förbindelserna med moderförsamlingen i Sverige ej kunde få någon lön. Underrättelsen mottogs adelmotigt och samtliga sade: »Med eller utan lön skola vi dock predika Kristi evangelium». Verksamheten fick åter förstå, så gott sig göra låt. En söndag tillhörde sig sex män Kristus genom dopet, under det kamraternas spelade sin hemaka musik borta i fängelset, så att fönsterrutorna i kapellet dallrade.

Den svenska inflyttningen till Kiaochow har varit betydande. Under de senaste åren har missionsarbetet ytterligare utvecklats i olika riktningar. För närvarande finns fyra huvudstationer med 69 utstationer, där regelbundet predikoverksamhet bedrivs. Jämte 25 missionärer äro omkring 100 infödda manliga och kvinnliga predikanter och kolportörer engagerade i missionens tjänst. Åtta församlingar ha ett sammanlagt medlemsantal på omkring 3,000. Till missionens gemensamma institutioner höra en realskola för gossar och flickor i Kiaochow, en evangelistskola i Kaomi och ett barnhem i Chucheng. Lägre goss- och flickskolor förekomma på ett antal platser jämte ett par sjukkliniker. Bland missionens fastigheter må nämnas flickskolans ändamålsenliga tvåvåningshus i Kiaochow. Detta allt vara omfattande före-

tag har givetvis berörts av de senaste årens revolutioner, inbördeskrig, banditväsen och nationalistiska strömningar. An ha huvudstationer eller utstationer stätt under rövarbandens herravälde, än ha de indragits i krigszonen för rivaliserande arméer. Läget blev ytterst komplicerat under de nationalistiska armeornas frammarsch år 1928 tack vare den japanska krigshärens invasion ända in i provinzens mitt. Svenska baptistmissionens missionärer kunde dock i motsats till flera andra missionsällskaps missionärer vara kvar i Kina trots oroligheterna. Belägringen av staden Chucheng hör utan tvivel till svenska baptistmissionärernas allvarligaste strapatser. Sex missionärer och ett barn befunno sig i den belägrade staden. Nationalistiska trupper bombarderade den krenelerade staden under sex månader. Utom mindre fältkanoner användes även flygmaskiner vid de svåraste ögonblicken. Genom de utländska krigstrupperas initiativ utverkades tillstånd hos de kämpande generalerna för de infästade missionärerna att efter några månaders belägring lämna staden. De föredrogo dock att stanna på sina poster till hjälp för de infödda kristna och barnhemmens skyddslingar. Religiösa sammankomster höllos till viss utsträckning under belägringen och sårade soldater och andra fingo hjälp i missionens sjukklirik. Tolv granater träffade missionsegendomen, varav nio exploderade. Sedan belägringen var upphävd hittade man ett 800-tal gevärskulor inom missionsområdet. Missionsfastigheterna skadades visserligen, men både missionärer och de infödda kristna undkommo utan akador. E är rapportera samtliga huvudstationer om en genomgripande väckelse i samband med den norska missionären, fröken Monsons andafyllda möten.

Vid kranget av Svenska Baptistmissionens 40-åriga jubileum har det på sin plats att nämna sig Magnusson Kristendomens utveckling i Kina.

60
Svenska Baptistsamfundets Kina-mission. Missionsarbetet i Kina har under de senaste åren utvecklats betydligt. För närvarande finns fyra huvudstationer med 69 utstationer, där regelbundet predikoverksamhet bedrivs. Jämte 25 missionärer äro omkring 100 infödda manliga och kvinnliga predikanter och kolportörer engagerade i missionens tjänst. Åtta församlingar ha ett sammanlagt medlemsantal på omkring 3,000. Till missionens gemensamma institutioner höra en realskola för gossar och flickor i Kiaochow, en evangelistskola i Kaomi och ett barnhem i Chucheng. Lägre goss- och flickskolor förekomma på ett antal platser jämte ett par sjukkliniker. Bland missionens fastigheter må nämnas flickskolans ändamålsenliga tvåvåningshus i Kiaochow. Detta allt vara omfattande före-

Oscar Rinell

Välkomstmöte för de från Kina nyutkomna baptistmissionärerna. Oscar Rinell med fru höll den 10 april i Linnékyrkan, Göteborg. En talrik publik hade infunnit sig. Detta var ett naturligt då fru Hellen Rinell är medlem av Göteborgs andra baptistförsamling. Efter sången »Herrens lov är det är att lofa» sjöng Linnékyrkans kör den vackra missionsången »Tillkomme ditt rika, o Herre, vår Gud», varefter välkomstanföranden höllos av pastor Karl A. Lundin och försam. D. Börjesson. Efter ytterligare kyrksång talade missionär Rinell.

Hän uttryckte sig särskilt vid de uttryck han under sin resa genom Ryssland fått av ställningen i det stora land. Resan genom Sibirien, Ryssland, Polen och Tyskland hade gått synnerligen väl och lagit sexton dagar i anslutning. Han hade tyckt sig förtä, att de »styrande» i Ryssland behållas på en viss framåtanda, som visar sig synnerligen på det industriella området. Det hade dock icke lyckats honom att få några intryck av största fattigdom och armod. När tal. år 1916 reste genom Ryssland, voro saluständan vid järnvägsstationerna fyllda av allehanda livsmedel, av voro de så gott som tomma. Men är den timliga nöden stor, så är den andliga ännu större. Den förtägsatta förtälsan mot de kristna ortodoxa kyrkan som mot de protestantiska grupperna, i synnerhet mot baptisterna. De ortodoxa kyrkans hägnat lägga i dagen en synnerligen anpassning efter de strändas vilja och önska deras gudstjänster i stort sett sakna livets äggspråk, ser öppet lika på stor fara för sina utövanden från dess sida. Anordnade till det med hänsyn till protestantismens motstånd tillika religion. En »ström» av »andliga»

nya flyktingar går i. n. mot Sibirien och Centralasien. Förhållanden mot de protestantiska samfundens torde bli så också bero på att sovjet: 1) fruktas deras oerhört snabba tillväxt- och fruktfulla religiösa organiserad, och 2) fruktas att detta internationella förbindelser vilka sovjet betraktar icke blott som religiösa utan och såsom kapitalistiska. Slutligen berörde tal, den omvandlingsprocess, som det stora Kina just nu genomgår, och som med en bitilla oändlighet genomtränger alla områden. De främre makter, som nu kämpa om Kinas själ, äro materialismen och kristendomen. Utgången av denna kamp kommer att bli av allra största betydelse för Kina och för hela världen. Den kinesiska kristna församlingen torde nu efter den rening och prövning som genomgått vara starkare än någonsin förr. Möjligheterna att vinna blod för Gud äro trots alla yttre svårigheter utomordentligt stora.

Efter ett anförande av fru Rinell och några ord av pastor John Magnusson, avslutades mötet med sång och bön.

Magnusson

22/4/30 A. M.

Yttre missions- r. p. fältet

MISSIONENS VERKSAMHETS- FORMER.

Den kristna missionens mest elementära och storartade uppgift är att göra Jesus Kristus känd i världen. Detta innebär, att den enskilde bringas till en inaktfull uppfattning om och en personlig avgörelse inför honom som är världens frälsare. De på Kristus troende samlas efter dopet i kristna församlingar enligt den i Nya Testamentet avgivna förebilden. Först när dessa hedningkristna församlingar blivit självstyrande, självunderhållande och självutbredande, har moderförsamlingen fyllt sin missionsuppgift. Allt missionsarbete är berättigt och har värde endast i den mån det syftar att nå detta höga mål.

Evangelii-förkunnelsen intager en framträdande plats i missionens arbetsmetoder. Kristus själv predikade ju om riket för samtidens i andligt mörker försvunna människor. Och till sina lärjungar och efterföljare sade han: "Gån ut i hela världen och prediken evangelium för allt skapat." Innehållet i detta evangelium angiver Paulus med orden: "Vi predika den korsfäste Kristus." Det centrala i budskapet är alltså Kristus som korsfäst och uppstån. Detta hindrar dock icke att framställningsmetoden måste taga hänsyn till de särskilda anknytningspunkter, som äro för handen hos olika folk och under skilda tider. Det är nödvändigt att göra sig förtröende med ett folks mentalitet, religioner och seder för att komma det nära. Samtidigt som det goda och sanna i främmande religioner och moralkodexar utvärderas, bör man påvisa, att kristendomen skänker människor den fullkomliga sanningen. Trots hedniskt märker och tusenåriga seder har Kristi evangelium visat sig vara en pånyttfödande kraft i hjärtan och samhället.

Evangelii-förkunnelsen sker naturligtvis på folkets språk. Det främmande språket måste sålunda först läras av missionsären. Stundom är detta förenat med rätt stora svårigheter både bland primitiva folk och i kulturländer. Här efter bör bibeln översättas på folkets modersmål, så att alla kunna vara i tillfälle att självständigt forsaka i den. Det händer ju ej sällan att infödingarna själva måste undervisas i sitt eget språk. Inom ett man t. o. m. måste skapa ett alfabet för dem. Många banbrytande missionsfärer ha varit utprägnade med detta grundläggande litterära missionsarbete. Numera är böckernas bok översatt till över 600 olika språk och dialekter. Och så har kristlig litteratur skapats och spridits. Där den levande rötten ej börja, har det skrivna ordet läst. Dess är tyvärr huvudsaken i följande av ett mål. "Och återvänder till frälsningen gör det, som behagar Gud och han fransögar i det, var till han utstuder det."

När vår Mästare var på jorden tillbringade han en väsentlig del av sin offentliga verksamhet i att undervisa folket och särskilt lärjungarna. Erfarenheten under sådana tider har varit banbrytande, att denna metod är ett av de mest effektiva medel för utbredande av den kristna sanningen. Skolmission är evangelism. Genom missionskolor har man kunnat nå många bland det uppväxande släktet, som eljest kanske aldrig skulle berörts genom någon annan verksamhetsform. I första hand bör församlingamedlemmarnas barn uppfostras och utbildas i en sådan kristlig atmosfär. Under det predikaren blott nu och då får tillfälle att frambera sitt budskap, äro skolorna istånd att hela året utöva ett kristligt inflytande på de unga plastiska själarna. Tusen och åter tusen pojkar och flickor ha avgjort sig för Kristus i missionens skolor. Här har utbildats ett stort antal kristna ledare och missionsarbetare. Om något hednaland skall evangeliseras, så måste

det till största delen ske genom infödda representanter. Även om alla i d. missionsarbetet ej deltaga, är ett kristligt inflytande i hemmet, församlingen och samhället.

Läkaremissionen och filantropiskt arbete har även varit till stor välsignelse. Vår frälsare hade omtanke för såväl kroppen som själen. Han gick omkring och gjorde väl, botade de sjuka och för de fattiga förkunnade glädjens budskap. Han befallde sina första lärjungar: "Boten de sjuka, som ären där, och sägen till dem: "Guds rike är eder nära." Och även i vår tid följer man Jesus och apostlarnas exempel. Sjukhus och barmhärtighetsinrättningar förekomma i alla missionsländer. Så ha fördomar skingrats. Godhet visats många nödlidande. Tillstånda hjärtan och sinnen öppnats. Ökad kännedom om hygien och sanitära förhållanden vunnits. Outplånliga intryck av den store läkaren mottagits. Den moderna hednmissionsonen använder sålunda alla till buds stående medel för att i likhet med Paulus: "på allt sätt frälsa några."

Svenska Baptistsamfundets Kinamission har under sin 40-åriga tillvaro i provinsen Schantung väsentligen begagnat ovannämnda verksamhetsformer. Från början har evangelisationsarbetet varit dominerande. I nära samband med evangelisk predikan är skriftspridningen. Bibeln och delar av densamma tillhandahållas på mycket fördelaktiga villkor genom de i Kina befintliga bibelsällskapens försorg. Den första gosskolan öppnades 1906. Ungefär samtidigt stiftades även söndagskolverksamhet. Tre år senare grundades den första flickskolan. Sedermera ha många dylika skolor uppstått. Till missionens gemensamma institutioner höra mellanskolan för gossar och flickor i Kiochow, evangeliskolan i Kaom och barnhemmet i Chueheng. Under de senare åren har missionen även bedrivit sjukvårdsverksamhet. Att arbetsmetoderna varit goda och praktiska framgår bland annat av det faktum, att Baptistsamfundet nu räknar åtta församlingar med ett sammanlagt medlemantal på omkring 3,000. Då vår Kinamission kunnat firat sitt 40-årsminne må vi visa vår tacksamhet till Gud för det vackra resultat, genom en riklig kärleksgåva för en ny huvudstation. Fyrtio år är en kort period i ett missionsällskaps historia. Det är endast klockan nio på morgonen för Kristi riket i Kina. En ny dag skall rätta och Kina behöva en frälsare. Det står under ett appell för ett ännu mera självuppförande och troget fortsättande av missionsarbetet i Kina; det är KRISTUS. Oskar Kinell.

Nutidsläget i Kina och missionen.

U. V. AV MISSIONÄR OSCAR BINELL 7/10/31

När jätterävar Herran Östern föres på tal, bringas vanligen inbördeskrig, banditväsen, översvämnings, främlingsfientlig propaganda och antikristliga rörelser i erinran. Vad nödläget åtgår ha vårt lands främsta Kinakännare nyligen i ett beaktansvärt upprop bl. a. betonat: »Under de årtusenden: över vilka Kina kan blika tillbaka i tiden, har dess folk aldrig någonsin blivit hemskt av en naturkatastrof, som i fruktsvärd storhet kunnat jämföras med Yangtskiangs nu pågående översvämnings... Enligt de säkraste källor, som stå oss till buds, ha redan hundra tusentals människor omkommit, och man beräknar att minst 40,000,000 människor äro hemlösa och hungrande... Under de månader som stundar möter man händelser, som i fasaväckande grymhet och omfattning söka sin like i världshistorien. Den intensiva sommarhettan och de kringflytande liken ge upphov till epidemier. Då skördetiden är inne, finns inga fält att meja. Där säden vaggade för vinden står vattnet flera meter djupt. Man väntar därför en hungersnöd, som i obygglighet skall överträffa allt ifrån föregångna tider. Sedan kommer hösten och vintern, då miljoner flyktingar, vilka för att rädda livet lämnat allt vad de ägde i sticket, icke kunna skydda sig med annat än de lätta sommardräkter de buro, då olyckan kom. De måste lysa ihjäl, om de icke få hjälp. Endast världskriget kan skänka jämförelsematerial i lidanden och i förlust av människoliv och egendom. Den gripande vädjan från Tungsteden bör besvaras genom att skyndsamt rätta de nödlidande i hjälpande hand. Ingen, som är förtrogen med den

nuvarande situationen i Kina, förnekar förefintligheten av ovan nämnda företeelser. Det mest utmärkande för det allmänna läget är dock det faktum, att det kinesiska folket genomgår en genomgripande omdaningsprocess. Kinesernas benhårda konservatism och omtalade saktfärdighet underkastas stora förändringar — synliga, hastiga och radikala förändringar. Aldrig har det givits en period i Kinas historiska utveckling, då förvandlingen försiggått i sådan omfattning, på så många områden och i så raskt tempo som nu. Idéer och institutioner, som under sekler accepterats och bestått, prövas och omvärderas. Allt nytt och gammalt, kinesiskt och utländskt ställes under debatt. De nuvarande förändringarna skilja sig från de föregående, i det de djupt beröra folkets tankeliv och verksamhet.

Det intellektuella uppvaknandet är pregnant med underbara möjligheter och allvarliga faror. Detta gör nutiden till den mest kritiska perioden i Kinas nationella liv. Kina står i våra dagar vid skiljevägen. Tvänne röster höras. Den ena är hednisk materialism. Den har ingen plats för Gud och andra. Västerens maskinkultur såsom exempel på, att det enda nödvändiga är materiell välfärd. Den andra är kristendomen, som förkunnar frälsningens budskap och den djupare sanningen, att människan icke lever av bröd allenast. Stora värden stå på spel. Här gäller det en nation, som omfattar 1/6 av jordens landområden, ett folk, som utgör 1/4 av världens befolkning, och en civilisation, som är den förnämsta bäraren av orientalsk kultur. Om Kina blir kristet eller hedniskt, be-

(Forts. å sista sid.)

Nutidsläget i Kina.

— Fortsättning från föregående sidan. — tyder det oerhört mycket på att blott för detta rike utan för världen i sin helhet.

Den protestantiska missionen har bedrivits omkring ett och ett kvarts sekel i Kina. Gud har välsignat våra föregångares självuppförande och trogna arbete. Kristendomen har slagit rot i den kinesiska jorden. De kristnas numerära styrka är visserligen ej stor i förhållande till folkmängden. Det kristliga inflytandet har dock gjort sig gällande vida omkring från de lägsta samhällsklasserna och ända upp till regeringens högsta kretsar. Under de senare årens antikristliga stormlöpningar har den kristna församlingen vuxit i inre styrka och yttre slagkraft. Utanför församlingen ha stora folkskaror förberetts för evangelii sanning och evangelisationstillfällena ha aldrig varit större.

Svenska Baptistmissionen, som i dagarna firar minnet av sin 40-åriga tillvaro i provinsen Shantung, har gjort en vacker insats i Guds rikets utbredande i Kina. Gud har under farofyllda och lugna tider hållit sin skyddande och välsignande hand över vår mission. Den gångna tiden har därför varit en utvecklingens och framåtskridandets tid.

Ungdomsförbundet har genom sin missionär varit i tillfälle att särskilt påverka det uppväxande släktet medelst kristligt inflytande. Många ungdomar ha i mellanskolan i Kiaochow avgjort sig för Kristus. En icke oansenlig procent av missionens arbetsstab har erhållit sin utbildning i och rekryterats från samma skola.

Ännu återstår mycket att göra både på vårt missionsfält och annorstädes. Vi, som tillhöra den yngre generationen, ha haft förmånen emottaga ett stort missionsarv. Låt oss i denna tid av yttre omvälvningar och inre nydaningar

sätta in hela vår själ för att kommande släkten må få ett ännu större och rikare missionsarv än vi erhållit från våra fäder! Vile Guds välsignelser över vår Kinamission och Hans rikssak i hela världen!

Oscar Binell.

"Till Österland vill jag fara..."

Männiker i olika åldrar, särskilt i vardagslivet enformighet, ha längtat ut i den stora, vida världen. Framför allt torde de unga nära önskan att få resa till trakter, där naturen och människorna äro fallständigst andra än i hemlandet. De flesta måste nu som förr i likhet med den unge Nils Holgerson företaga sina äventyrliga och intressanta färder på fantasins jättefågel. En och annan bland de äldre ha i någon mån fått sina önskningar uppfyllda, har kommit ut och fått se och lära känna många främmande länder och folk. Missionärer höra till dem som företaga längre eller kortare resor till skilda världsdelar. Själva kallelsen innebär att de måste fara till sina respektive missionsfält i icke-kristna länder. Min hustru och jag betrakta det som en stor förmån att som Guds sändebud, ånyo få anträda färderna till fjärran Östern. Där ha några av våra bästa. Vi resa i den förhoppningen, att vi därute måtte kunna bli till åtminstone någon nytta. Våra barn äro även med på den långa resan. Roy är sex år, medan Doris är tre. Vi komma att passera många intressanta platser. Jag vill i några resebrev berättat om vad vi sett. Det kanske kan intressera dem, som gripits av reslusten men som hittills icke fått sin önskan fullbordad.

Med flygposten erhöles vi i London de senaste numren av V.-P. och U. V. De två voro t. o. m. mera välkomna i utlandet än hemma i Sverige. Vi se, att signatören D. G. skrivit om vår Kinamissions jubileumhögtid i samband med vår avskedsfest i Linneakyrkan, Göteborg. Här må endast tilläggas att vi bevara enbart ljusa och oförgätliga minnen från dessa sistå dagar där och i Stockholm liksom i övrigt från hela vistelsen i Sverige. Vid uppbrottet känna vi ett stort behov av att uttala vårt varma tack till missionsledningen och hemförsamlingen. Vi ha varit föremål för personlig vänlighet och kärlek samt sett gripande uttryck på tro, hopp och kärlek i missionsgärningen. Det hör till sådant, som vi alltid skola minnas och i innerlig glädje tacka Gud för. Adria ha vi hört sången: "Trygghet kan inga vara än, Guds lilla barns kärlek". Hade vackrare och mera gripande än denna vid Göteborgs hamn. Den heliga sången kommer att inspirera och lyfta under vår mångtusenmiljersfärd och sedan i det oroliga Kina.

Avfärdens skedde den 17 oktober. Vårt närmaste mål var England. Vi hade det komfortabelt i 3:de klass å Englands Suescia. Nu och då sågo vi en lakymt av prinsessan Ingrid och prins Gustav Adolf. Nordafrikahar ju ryktat om sig att stundom vara rätt besvärlig. Den var visserligen ganska upprörd denna gång. Färderna över var dock för vår del mycket angenäma. Som jag är en synnerligen dålig "sjöman" är ju detta anmärkningsvärt. Medicinen mot sjösjuka var verkligen effektiv. Hade det icke varit för den kunde åtminstone icke jag varit med vid måltiderna. Resan tog ungefär 1 1/2 dygn i anspråk. Passfrågan och talen föranledde inga svårigheter. Ungefär en timme med tåg och vi befinna oss i Storbritanniens huvudstad.

Oscar Rifell.

Världsdrottningen

VS. Bland städer: 26/11/51

London är världsdrottningen bland städer. Längs har den varit världens väldiga hamnanläggningarna och det näste åren i invånareantal överflyglats av New York. Polisdistriktet Stor-London, Greater London, sträcker sig över ett område av nästan 1,800 kv. och har en folkmängd på över 7,8 milj. Efter världskriget har London nödgats avstå något av sin absoluta härskarställning på penningmarknaden åt New York, men man behöver blott med blicken överfara de väldiga hamnanläggningarna och det myllrande livet i City för att inse, att det fortfarande går i spetsen för den mellanfolkliga handeln. Den som för första gången besöker mungmiljonstaden vid Thames rent av övervåldigas av dess jättestore dimensioner och till ytterlighet livliga trafik, men så är den också medelpunkten för en världsmakt.

Ingen annan stad på jorden kan känna sig stolt över så många attraktioner. Det forntida och moderna London, det politiska, ekonomiska, sociala och religiösa London, allt bildar tillsammans ett fascinerande och storslaget metropolis. Bland många historiska minnesmärken är Tower ett av de förmästa. I fråga om nationellt intresse saknar den motstycke. Ännu finnas kvarlevor av den av Wilhelm Erovraren 1078 påbörjade ursprungliga romerska stadsmuren. Använd som kungaborg, fästning och fångelse är Tower förknippat med minnen från flera sekler i Srikets historia. Här ha många förmäkt i livslång fångenskap eller firts bort till svärningsplatsen vid Tower Hill. Kronjuvelerna förvaras numera i tornet.

Englands Panteon.

Det starkaste intryck av kontinuitet i engelsk historia, erhålles i Westminster Abbey, imperiets panteon. Denna ärevördiga helgedoms grundläggare var Edward Bekännaren (1049). Under de följande fyra seklerna blev den ombyggd och tillbyggd. Under lång tid har den varit platsen för monarkernas kröning. Den har även blivit det sista vilorummet för nationens konungar och drottningar samt många främstående statmän, krigare, skaldar, skriftställare, vetenskapsmän etc. Ej långt från den okände krigarens grav ligger David Livingstones grav. De stora symboler för olika sätt att erövra världen. Jag stod i tackfull erinran inför upptäckterresandena och missionsfärdens grav, ty endast i hans föredöme ser jag den rätta offer- och segervägen. Monument över märkliga män förekömas även man mindre riktigt i St. Paulskatedralen, ett mästerverk av den store arkitekten Christopher Wren.

Bår lagarna skapas.

Strax intill Westminster Abbey resa sig parlamentsbyggnaderna, som i arkitektoniskt hänseende höra till de mest betydande i London. Detta väldiga byggnadskomplex, som började uppföras 1840, sträcker sig över 8 acres. Klocktornet är över 300 fot högt och inrymmer en av världens bästa och pålitligaste tidevisare. The House of Lords är en praktfull och magnifikt dekorerad kammare. Vid besök i överhuset lägger man genast märke till kungens, drottningens och tronföljarens troner samt den ryktbara "Woolsack" (ullsäcken), där Lord Chancellor har sin plats. Parlamentets öppnande försiggår här med en högtidlig ceremoni. The House of Commons, de folkvalda representanternas st., är relativt enkel och liten. Talmanstolen är det mest dominerande i Underhuset. Bilder i båda husens korridorer och hallar, representerande spännande historiska episoder, äro väl värda att taga i betraktande. Det var mycket intressant att få vandra genom de salar, där Storbritanniens lagar stiftas. En större upplevelse hade varit att få åhöra en debatt i denna miljö, men "farbröderna" voro allt för mycket upptagna med valkampanjen.

Riksstyrelsens brännpunkt.

I nordlig riktning från parlamentet löper den breda gatan Whitehall, omkring vilken riksstyrelsens ma-

skiner är koncentrerat. Imponerande byggnader avsedda för utrikes-, inrikes- och kolonialministerierna, ministeriet för Indien, krigsdepartementet etc. äro synliga här. Premiär- och finansministrarnas officiella residens ligger på den tränga men världsberömda tvårgatan Downing street. New Scotland Yard leder även in till Whitehall. Detta centrum prydes av ett enkelt men vackert monument — Cenotafiet, rest till minnet av de i världskriget stupade — "De Årorika Döda". Minnesvärdens symboliserar nationens sorg och är ett Mekka för talrika individer och organisationer, som dagligen bringa de fallna sin hyllning. Man iaktar hur männen lyfta på sin hatt varje gång de passera. Vid Cenotafiet hålles en högtidlig minnesgudstjänst varje år på vapenstillståndsdagen. Vi råkade vara på Trafalgar square den 21 oktober ochingo sålunda bevitna kransnedläggningen till den store sjöhjälten Nelsons minne. Trafalgarplatsen med sin skyhöga Nelsonpelare, sina springbrunnar och statyer är ett av de vackraste centra man gärna kan se. Både här och utanför St. Pauls katedral förekommer ett av Londons älskligaste gatumotiv, nämligen då talrika duvor flyga omkring ätande ur barnens händer, balanserande på deras armar, skuldror och huvuden.

Östasiatiska konstskolan.

Hvad förde institutioner, som kunskapsförstärkning från alla delar av världen besöka, är The British Museum. Ruakin håller föreläsningar, att museet är »den mest storslagna koncentration av mänskligt vetande i världen.» Den oförlikneliga samlingen representerar ett arbete under ett par seklar. Den är rik på relikier från den förhistoriska världen och från primitiva och kulturfolk i skilda tider. Utom bl. a. värdefulla skulpturer, keramik och ädelstenar kan man även se originalen till Magna Charta, sällsynta böcker och manuskript. Biblioteket omfattar 4 miljoner volymer, vilka upptaga en hyllängd av 50 eng. mil enligt en uppgift. Läsensalen ger plats för omkring 500 studerande. Här hade jag hoppats träffa docent Westin. Han hade dock redan hunnit begiva sig iväg till Oxford för att fullfölja sina forskningar.

Härliga parker.

Uti härliga parker kunna Londonborna i det moderna livets brådska finna vederkvickelse. Hyde Park och Kensington Gardens äro i huvudstadens mitt men äro tillräckligt stora för att »hrymma» platsen, som erbjuder lantliga idyller. Den förra lär vara den mest fasonabla och populäraste av alla parker i London. Inom en del av detta område får vem som helst hålla tal och offentliga möten. Denna idé att ha en plats där tanke- och yttrandefrihet sättes i högsta äran synes mig väl kunna omplanteras i Stockholm. Regentpark räkna även bland de förnämsta parkerna. De zoologiska och botaniska trädgårdarna äro förlagda dit. Ett besök på dessa platser är både intressant och givande. Barnen voro särskilt förtjusta att få göra bekantkap med så många underliga djur. Även om mycket har gjorts för stadens försköning och trevnad nödgas man nog erkänna att åtskilligt är att önska. London har ju sina skuggsidor. Man får visserligen intryck av överflöd men även av armod. Fattigdom och elände är ej heller endast begränsat till the East End.

Religiösa institutioner.

Under vår Londonvistelse ville vi se några religiösa institutioner. Missionssekr. Wilson var vänlig nog att förtvissa baptisternas ståtliga missionsbyggnad med expeditioner och avdelningar för en mångsidig och planmässig mission i hem- och hemlandet. Det ligger i sakens natur att en baptist önskar närvara vid en gudstjänst i Spurgeons Tabernacle. Pastorerna Chilvers och Gibbon predikade i varandras kyrkor denna söndag. Det korta talet speciellt till barnen och ungdomen var ett mycket lyckat inslag. Ingen körång förekom utan en visad gång av en rätt talrik skara ungdomar. Insamlingen utgjorde en verklig beståndsdel av gudstjänsten. Både kollektörerna sam-

lade nedanför talerstolen nedkallades. Guds välsignelse över offret. Kl. 12 börjades predikan till de äldre. Texten var »För Kristi skull» och behandlingen gav åtskilligt både för tanken och hjärtat. Helgedomen var långt ifrån fullsatt. Tempelvaktarna voro hjälpsamma mot gästerna.

På kvällen besöktes the City Temple, kongregationalisternas stora kyrka. Den fylldes till sista plats. Vi fingo tryckta program för dagens gudstjänster oss tilldelade. Här saknade man ej sinne för det estetiska. Körens prestationer voro verkligen lyftande. Dr Norwood har namn om sig att vara en samtidens mest framstående predikanter. Han räknades bland den utvalda och fåtaliga skaran, som på särskild inbjudan av ärkebiskopen fick höra Gandhis bud-

skap i Westminster Abbey. Gandhi talade i religionens intresse och upplyste om den indiska frigörelsekampens aspirationer. En engelsk officer hade sagt honom att man skulle med våldsmedel nedslå nästa okörsamhetskampanj. Pacifismens apostel svarade honom att han var beredd att offra en miljon människor för att vinna sina syften. Norwood berättade hela föredraget och gjorde sina reflektioner. Det var ett beaktansvärt Englands sköld att begagna maktimedel mot denna rörelse. Efter allt bestod Storbritanniens genius icke uti att förtrycka ett folk utan att väcka det. Den kristliga lösningen av problemet fanns i Pauli ord: »Ty i sitt kött gjorde han om intet-budens stadelag, för att han skulle av de två i sig skapa en enda ny människa och så bereda frid.» Efes. 2: 15. Det var inspirerande att få höra en pastor på ett så vederhäftigt sätt behandla dagens brännande frågor ur kristlig synpunkt.

Under vår Londonvistelse bodde vi på Kina Inlandsmissionens missionsnärskam. Svenska baptisterna ha varit mycket gemensamt med denna mission. Bland annat har ett tiotal Missionärers barn studerat vid nämnda missions utmärkta skolor i Chefoo, Kina. Jag fick träffa tre av mina f. d. lärare, som jag icke sett på över 25 år. Andra bekantkap från den gamla goda tiden upplivades, liksom pastor Aldis, föreståndaren för denna mission, och hustru vid den senaste konferensen för det andliga livets fördjupande i Södertälje.

Kina Inlandsmissionen har engagerat något över 2,000 missionärer en längre eller kortare tid i sin tjänst. F. n. har den omkring 1,200 missionärer i Kina. Under 1930-31 har syftet varit att utsända 200 nya missionärer från England, Nordamerika och Australien till Kina. 190 ha redan utskickats. Den återstående delen skall resa i december.

I London står man i begrepp att riva ned den gamla utbildningsanstalten för missionärer och bygga upp en ny. Detta är möjligt på grund av en gåva från en enskild. I Shanghai har missions gamla fastighet sålts. Under årens lopp har den skrats med 65 proc. i värde. Köpesumman har varit tillräckligt stor att iinköpa en ny tomt och uppföra en ny ståtlig byggnad på utkanten av Shanghai. Insamlingen under fjolåret har visserligen något förminskats men skats under innevarande år. Kina Inlandsmissionens representanter äro optimistiska med hänsyn till Kinas evangelisering.

Detta brev har blivit allt för långt. Mycket mera hade bort skrivas om dessa och andra platser. Utmärkta guideböcker, snabba kommunikationsmedel och en praktig poliskår hjälpa en självständig Londonfarare att se rätt mycket av staden på egen hand på tio dagar. Även om den förut ej späckade plånboken blivit ännu tunnare, har livet dock blivit rikare, tack vare vistelsen i London.

Oscar Rinell.

Holland-Spanien.

Väderkvarnarnas land.

Torsd. den 10. Dec. 1931

Från England foro vi till Holland. Under flera sekler ha holländarna fört en hård kamp mot den oblidliga naturen. Havet och floderna ha hotat att översvämma stora landområden. De skyddsåtgärder, som företagits mot dessa vattmassor, bestå av konstgjorda vallar, kanaler och pumpverk. Väderkvarnar ha fordom drivit pumparna, som tillhört dammbyggnaderna. Numera användes i allt större utsträckning ånga och elektricitet. Med dessa tre uppfinningar ha holländarna genom århundradena återvunnit mycket av de väldiga landförlosterna under medeltiden. Tack vare dem väntas stora resultat i de pågående omfattande räddnings- och torrläggingsarbetena. Kanalerna och väderkvarnarna bildar alltså ett karaktäristiskt inslag i det holländska landskapet.

Ett handelsfolk.

Detta ihärdiga och idoga folk har t. o. m. en gång förmått skaffa sig en ledarställning som handels- och kolonimakt. Holländarnas livskraft har bevarat sig oförminskad in i våra dagar, vilket enligt en författare spå ett lysande sätt kommer till uttryck i det faktum, att Holland i detta nu har en större handelsomsättning i förhållande till sin storlek än något annat land på jorden, och att det lilla folket på sju miljoner förmår bevara ställningen som härskare över ett kolonialvälde med en sju gånger större befolkning.

Härom kan man göra sig en föreställning t. ex. i Rotterdam, för av

världens förnkasta utfartstäder. Staden har nått en enorm utveckling på grund av kanalbyggnaden Nieuwe Waterweg, som förbinder den med Hoek van Holland. Mellan den sistnämnda platsen och Harwich i England är en mycket anlitad ångbåtslinje. Vi togo denna väg från London till Rotterdam. Resan tar endast en natt i anspråk. Man får intrycket av att Hollands näst största stad har en väldig varuomsättning. Vi gingo igenom det största varuhuset — De Bijenkorf. Det var ett imponerande byggnadskomplex i funktionalistisk stil. Hamnanläggningen var verkligen stortartad.

Vår oceanångare.

I Rotterdam stego vi ombord på den oceanångare, som skulle föra oss via Suez till fjärran Östern. Båten heter Coblenz och äges av Norddeutscher Lloyd Bremen Ångbåtslinjen. Den är 9,449 reg. ton. En extra tur till Antwerpen fördröjde båten ett par dagar. Godsets myckenhet i Rotterdam förbenade den ytterligare en dag. Den 3 nov. anträdde färdens. Vi fara genom den mycket trafikerade västra delen av Nordsjön och The Channel och nå Atlantiska oceanen. Efter det Englands och Frankrikes kuster passerats kan man skönja Spaniens och Portugals landområden. Oceanens vågor förändras visserligen ständigt och verka imponerande, men deras kallelse att öftra till sjöguden Neptun bli va för en del människor allt för oemotståndliga.

Biskaya-bukten.

Biskaya-bukten förnekade sig ej heller denna gång. Medicinen mot sjösjukan visade sig nu ej nog effektiv. Jag nödgades med flera andra intaga sängen några dagar. Roy kryade på sig efter första dagen. Doris klarade sig bäst. Min hustru hade fullt upp att göra innan en förändring i vår hälsotillstånd inträffade. Om denna väg vore den enda för Kinamissionärer att fara, skulle även de sjösjuka bland dem lugnat finna sig i sitt öde. Under en svår storm förstår man bättre än eljest varför så många resande föredraga genvägen genom kontinenten ned till Marseilles eller Genoa och där först medfölja båten. Järnvägen är visserligen en smula dyrare, men besparar flera dagar och framför allt smärta. Man därmed en eventuell redning i Biskaya. Vi kunde ej annat än uttala den förhoppningen att få slippa resa samma väg igen.

Gibraltor.

Så snart Coblenz kom till det smala sundet mellan Gibraltor och Afrikas kustland, blev väderet genast gynnsamt. Från däckets erhöles en utmärkt vy av bägge stränderna. Klippfästningen Gibraltor har ju en omtalad historia. Den har bevittnat flera århundraden av strider. Redan 711 erövrades och befästes klippan av den moriske hövdingen Tariq och har allt sedan betraktats som nyckeln till medelhavet. Spanjorerna förlorade platsen 1704, då de förenade brittiska och holländska styrkorna intogo densamma och den engelska flaggan slutligen hissades över fästningen. Många försök att återtaga den ha sedan gjorts, särskilt 1770—83, då general Elliot försvarede den för tre år och sju månader mot franska och spanska trupper. Gibraltor är också i dag en strategisk punkt, även om fästningen kanske icke kan anses så ointaglig för moderna krigsvapen.

Sträckan från Rotterdam till Barcelona tog åtta dagar. Om den sistnämnda hamnstaden och Genoa ämnar jag berätta i ett följande brev. Vi hade en utmärkt resa hit till Italien. Båten avgår tidigt i morgon (d. 14 nov.).

Oscar Rinell.

Genom Medelhavet.

V.P. IV. 24/12/31

Gibraltor, ingångsporten till Medelhavet, ligger bakom oss. Vattnet i denna stora inlandssjö är mörkblått. Solen lyser klarare. Knappast någonstades förekommer vackrare solnedgångar. En underbar färgsprakt. Om en konstnär sökte återge dessa mångskiftande nyanser, skulle många ifrågasätta tavlans förenstämme med verkligheten. Samtidigt som naturens skönhet beundras har tanken till de skognomspunna länder, som omgiva detta livligt trafikerade farvatten och som betytt så mycket för den europeiska, ja, hela mänsklighetens civilisation.

Barcelona.

Vi följa Sydspaniens kust, som kallas Tarata i Gamla testamentet. Den 11 november när båten Kataloniens huvudstad, Barcelona. Under de få timmar, som vi stanna här, göra vi en blivturs genom staden, vars folk mängd torde vara omkring en miljon. Eldruen av Spaniens äldsta städer är Barcelona, fullt modernt med ståtliga, väl-föräddda affärshus och breda, myllrande trafikleder. Sedan tidigt var staden en viktig hamnplats, bekant för sina duktiga sjömän. Nyligen hölls en världsutställning här. Minnet härav kommer att försvigas genom bibehållandet av triumfbågen, byggnader av olika slag och parkanläggningen. Det kungliga palatsen jämte parlamentarummen vittnade i hög grad om konstnärligt sinne. För några år sedan hölls en betydelsefull fredskonferens här. När vi passerade universitetet, omtalade vår sagesman, att revolutionens vassa stöd där. Det var intressant att äro en katolik gudstjänst i den gamla katedralen. Ännu bevaras den svarta Kristus på korset, som en gång tros ha spelat en historisk roll vid ett större sjöslag. Inför honom bedja sådana, som ha svärigheter i sina familjer. Sedan 42 år har arbetet på en ny katedral pågått. Det kommer att taga 600 år, innan den blir fullbordad. Endast handgjort arbete får förekomma vid uppförandet av en katedral. Vid byggandet av en kyrka användas alla moderna tekniska hjälpmedel. Härav skillnaden mellan dessa byggnader. Spanien är känt för sina tjurfäkningar. Barcelona amfiteater rymmer 30,000 åskådare. Vid de ofta förekommande helgdagarna anordnas denna grymma sport. De personer, som medverka på arenan, bär alla dessförinnan bönkapellet. En katolik präst nedkallar välsignelse över dem. Ingen tjurfäkning pågick, medan vi voro där, men vägvisaren med hjälp av åskådningsmaterialet skildrade entusiastiskt hela fölyppet. De förutryckade föres till en mindre operation. Vi såg de djur, som brukas att vara med vid nästa tjurfäkning. Det hela förefaller oss en blodig och grym sport.

Under musikens toner gleder så »Coblenz» ut ur hamnen. Nu och då synas städer vid franska och italienska Rivieran, dessa populära badorter med sitt blida klimat under vintern. I bakgrunden observeras högfjällsvidder med snö och is. Vi anlände till Genua rätt sent på kvällen. Den upplysta staden liknade stjärnhimlen i miniatyr. Nästa morgon flingo vi se, hur imponerande panoramat där verkligen är. Staden Genua höjer sig majestätiskt vid ändan av viken med samma namn och utbreder sig i en amfiteater av berg, sänkande sig ned mot havet, översälat med vackra villor och härliga trädgårdar, bildande tillsammans en enhet av sagolik skönhet. Dess historia är rik på viktiga och spännande händelser. Här föddes Atlantens betvingare, Kristoffer Columbus. Hans våning är ännu i behåll. Staden kan berömma sig av storslagna palats och kyrkor. Det kungliga palatsets talrika rum innehöll artistiska stuckater, skulpturer och målningar. The Church of Annunciation är den rikaste privatkyrkan i världen och äger synnerligen värdefulla konstskat-

ter från de mest berömda skolorna. Camposanto de Staglieno är väl stadens förnämsta sevärdhet. Denna är den förnämsta kyrkogården i Italien och även i världen, dels på grund av de utomordentliga konstverk, som den besitter, och dels på grund av dess idealiska läge och vackra anläggningar. Man får snarare det intrycket, att man vandrar i en artistisk trädgård snarare än i de dödas dystra stad.

Eldsprutande berg.

Eftersom det regnade rätt duktigt i Genua stannade vi där i 1½ dagar. Italienarna vägrade att fortsätta med lastningen i hållande regn. Mitt emot »Coblenz» låg Italiens modernaste ångare »Rex». Den har icke fyllt Mussolinis förhoppningar om hastighetsrekord över Atlanten. »Bremen» och »Europa», som utgöra en triumf för tysk företagsamhet och grundlighet, äro fortfarande de snabbaste. Den 14 nov. hämnade vi den utmärkte hamnen och följde så det naturaköna Italiens kust. Man ser alpernas storslagna ödelighet i norr, liksom Apenninernas i söder. Vi passera vulkaniska områden. Till vänster ligger Vesuvius, den enda verksamma vulkanen i Europas fastland. Till höger på ön Sicilien är vår världsdels största vulkan — det mäktiga Etna. När vi fara igenom det smala Messinasundet, som skiljer Italiens fastland från Sicilien, får man en bra vy av »Staden Messina, som ofta — senast 1908 — ödelagts av jordbävningar. Båten hade tidigare passerat alldeles förbi den ständigt verksamma vulkanen Stromboli, som stiger direkt ur havet till en höjd av nära 1,000 meter. Kl. 4 på morgonen eller en timmes sjöresa från ön kunde jag se ljusreflexerna från de glödande lavamassorna och den brinnande vägasen, som strömma ut ur vulkanen. Den liknade en fyr. På närmare håll kunde man tydligt iakttaga den sjudande kraterns regelbundna utbrott, med några få minuters mellanrum. Den mörka öns silhuet mot den stjärnigstrände himlen sprutade eld — ett underbart skådespel! Det är förunderligt, att för-

Om badorten villkoren som arbetsvårder, och att dessa också ha stor roll vid samhället av de kvarnande landskap.

Livet ombord.

Snart förloras Italien och därmed Europas fastland ur sikte. Ett par tre dagar synes blott det blånande havet. Både i Barcelona och särskilt i Genua ha ett stort antal nya passagerare embarkerat. »Coblenz» är fylld till sista plats. En del av besättningen har t. o. m. överlätit sina hytter till passagerare. Det är en kosmopolitisk samling ombord. Blott i Mittelklasse äro minst tio nationaliteter representerade. Vid vårt matbord sitta en engelsman, 2 holländare, 2 kineser och 2 svenskar. Det är i hög grad intressant att ha de enda kinesiska passagerarna till bordskamrater. Arkitekt Gln Djih Su har erhållit sin utbildning i Amerika och just gjort en studieresa i Europa. Hr Su tillbringade sina sista fem månader i U. S. A. vid forskningsanstalten Cranbrook, Michigan. Under denna tid var den svenske professorn Carl Milles hans lärare. Han betraktar honom som »världens bästa skulptör». Hr Shou Hong Sib har studerat internationell lag vid universitetet i England, och Frankrike. Han är en av Kinas framtida diplomater. Båda äro hemmahörande i Shanghai, Kina, men tala främmande språk flytande. Tankeutbytet med tvänne så förnäma och intelligenta representanter för det nya Kina är synnerligen givande. Ett 30-tal kineser äro på ett eller annat sätt engagerade på båten. Bland passagerarna finnas vidare ett par svenskar. Den ena av dem är missionär i ett tyskt missionsföretag.

Missionärer äro starkt representerade bland passagerarna. Kajütenklassen har blott några få, men så många flera finnas i Mittelklasse. Katolikerna äro i majoritet. Här äro 29 präster och 17 nunnor. De spanska prästerna ha alla helskägg och äro iklädda sina kåpor. De engelska och tyska prästerna förefalla långt mera mänskliga, och prästkragen är det enda, som skiljer dem från van-

liga dödliga i fråga om klädsel. Nunnornas kläder synes mig vara mindre praktiska, även om de svarta utbytas mot vita i länder med tropiskt klimat. Protestantiska missionärer räknas omkring 35. Tyskarna dominera. Det finns dock tre amerikaniska missionärfamiljer jämte ett par danska kvinnliga missionärer. Katolik andakt förekommer varje morgon och evangelisk varje kväll. På söndagar hålles både katolik och evangelisk gudstjänst.

Livet ombord i övrigt är rätt enblanda. De flesta fördriva tiden med att äta, sova, leka, prata etc. 19 barn äro i Mittelklasse, varav tre äro barna. Barnen ha en förunderlig förmåga att kunna leka tillsammans trots språkförhållningarna. Varken Doris eller Roy finner tiden långsam.

Den 19 nov. sent på kvällen kommo vi till Port Said, och på e. m. i morgon (den 20 nov.) skall båten vara i Djibouti. Hjärtliga hälsningar från oss alla.

Där väster och öster

V.P. mötas 1/2/32

Enligt vårt sista resebrev slutade färden genom Medelhavet vid tröskeln till tre världsdelar. Vi ha sagt farväl till Europa. Med stora förväntningar närma vi oss Asien. Jag kommer att för första gången sätta min fot på Afrikas jord.

Port Said.

Så är vår ängare ankrad i Port Said, ingångsporten till orientalistisk romantik. Här erbjudes många möjligheter för turister, som önska besöka det heliga landet och sevärda platser i Egypten. Kairo och de två världsberömda monumenterna — sfinxen och pyramiden — vid Gize äro de största attraktionerna i faraonernas land. Dyliga utflykter för vår del hör tyvärr endast till de fromma önskingarnas kategori. Port Said var en obetydlig fiskarby före Suezkanalens byggande men har sedan utvecklats till en blomstrande

hamn- och handelsstad. Antalet invånare är nu omkring 90,000 och omfattar tillika med den inhemska befolkningen personer från nästan varje europeisk nation. Stadsens blandade rasskikt nödvändiggör varierande lokaler för tillbedjan. Utom moskeer finnas romersk och grekisk katolska kyrkor såväl som en engelsk kyrka. Den senare är belägen på huvudgatan och underhålls genom i staden boende protestanters frivilliga bidrag. Vår båt stannade endast tre timmar i Port Said för att hämta kol. Följande vi anlände vid elvatiden på kvällen genom de flesta passagerare i land. Snart nog är man omgiven av mycket hyade personer, som med enastående nit och uthållighet söka sälja brev kort och halsband. Många fascinerande affärer, som hållas öppna vid snart sagt alla timmar på dygnet för sent inkomna båtar, erbjuda tillfällen i konsten att pruta, en konst, som är av stor hjälp i Östern. Passagerarna föredraga dock det stora varuhuset, Simon & Arzt, med sina bestämda priser. Nästan alla skaffade sig här solhjälm och kläder för tropiskt klimat. Några kunde givet-

vis ej motstå frestelsen att genomminne köpa typiska egyptiska varor.

Suezkanalen.

Med loten ombord ångar nu »Coblentz» genom Suezkanalen. Idén att förbinda Medelhavet med Röda havet är ingalunda modern. Historien säger oss att en konstgjord vattenväg var under byggnad redan under Ramaes II:s regeringstid eller över ett tusen år f. Kr. En senare egyptisk härskare upphörde med arbetet att binda Nilen samman med Bittersjöarna och Röda havet i lydighet för oraklets utseggor. Derris I av Persien fullbordade dock kanalbygget omkring 487 f. Kr. Den romerska kejsaren Trajan hade kanalen 100 e. Kr. öppnad på nytt efter det den varit ur bruk under flera år. När Napoleon Bonaparte med sina franska trupper företog sin invasion i Egypten 1798, lät han föranställa en undersökning rörande möjligheterna att bygga en kanal mellan de två haven. De tekniska svårigheterna ansågos övervinnerliga och kanalprojektet utgavs. Rapporten kom de närmaste åren i händerna på Ferdinand de

Lesseps, medan båten, han medfödd, måste vara i karnstån under flera dagar. Den inspirerade honom till det omfattande och krävande kanalbygget. Monsieur de Lesseps plan vann även en internationell ingenjörkommissionens godkännande. År 1859 satte han arbetena i gång. Trots politiska intriger, arbetarproblem och tekniska hinder lyckades han dock fullborda sitt företag inom tio år. Suezkanalen invigdes högtidligen den 17 november 1869, då 68 fartyg vid Port Said bildade en procession och på given signal passerade in i kanalen.

Suezkanalen börjar vid Port Said, där den sniilrike fransmannen Ferdinand de Lesseps minne är hugfäst genom en staty, och slutar vid Tewfik vid Röda havet. Kanalen är 163 km. lång och 10 meter djup. Genomsnittsbreddens mellan kanalbankarna är från 100 till 160 meter men den seugelbara delen är från 45 till 60 meter. Kanalen passerar genom Timsah- samt Stora och Lilla Bittersjön. Arbetet med att förbättra och utvidga kanalen pågår ständigt på olika platser. Ångarna nödgas gå ytterst långsamt så att svallvågorna ej undeminera bankarna. Den vanliga tiden för färden från det ena havet till det andra är från 14 till 15 timmar. Tiden förlänges stundom betydligt, då ångarna måste ankra i avsikt att låta mötande båtar passera, ty utom i sjöarna är det ej tillåtet att gå om varandra. Enligt kanalkompaniets bestämmelser är kanalen öppen för båtar tillhörande alla nationaliteter både i freds- och krigstid. En större passagerarsångare måste erlagga en avgift på 2,000 till 3,000 frs. för att fara genom kanalen. Beloppet beräknas omkring 7,5 frs. per ton och 10 frs. per passagerare, barn 5 frs. Avgiften förefaller kanske stor, men man bör då ihågkomma att redan vid invigningsfesten hade kanal företaget slutat omkr. 200 milj. frs. Sedan dess ha förbättringar och driftkostnader årligen krävt stora summor. Företaget ger riklig vinst på grund av kanalens betydelse för världssjöfarten. Tack vare Suezkanalen är det ej nödvändigt att resa via Sydafrika till Asien. Avståndets förkortande innebär givetvis en oerhörd tidsbesparing.

Historisk mark.

Öster om kanalen ligger Arabiska öknen och väster därom utbreder sig en smal remsa grönskande mark. På denna sida löper arabiska statens järnväg. Vid Kantara korsar kanalen den gamla karavänvägen mellan Egypten och Syrien. Därnest kommer man till stranden i Timsah vid stranden av sjön Timsah. Trafiken å kanalen dirigeras från denna halvstationsstation jämte ändstationerna. Tjänstemännen hålla sig nogse underhöllade om varje ångares exakta läge i kanalen genom sitt eget telegraf-, telefon- och signalsystem. Då båten åter ingår i den egentliga kanalen, passerar den på några ställen en sandbög, känd som Gabel, vilken den arabiska traditionen samman knyter med berättelsen om Moses system. Enura, traditionen och andra säkna vetenskapligt stöd, torde distriktet däromkring vara bibliskt område. Det ligger nära vad som en gång var det fruktbars landet Goshen. Vid Gebel-Mariam har ett dominerande krigsmonument rest. Ej långt härifrån var nämligen skådeplatsen för ett turkiskt anfall under världskriget, vilket de Allierades styrkor lyckades tillbakaslä. Sydväst om Bittersjön ligger ett berg, där Moses och Israeliterna enligt några auktoriteter skulle ha slagit ned sina tält innan färden genom Röda havet. Andra auktoriteter ange Sesapeum eller Suez som troliga platser. (Forts.)

3. 2. »Coblentz» på grund.

Två mycket obekväma förelagor, under stundom förekomma vid en resa genom kanalen är dimma och sandstormar. Vi undsluppo dem båda. Där emot gjorde vi en annan upplevelse. Vid niotiden på kvällen serverades te i vanlig ordning ombord. Några av oss höllo just på att betrakta de fjärran liggande ljusen. Med tillfredsställelse konstaterades att vi närmade oss Suez. Så anmärker en i sällskapet att vår båt tycktes styra rakt mot kanalbanken. Nästa minut kunnas vi en stöt. Omedelbart därefter hördes en skräll. Det var en massa porslin i köket som krossades mot golvet. Båten hade kört nosen i gytjan — fastän kanallotsen var på kommandobryggan. Lotsen lär dock endast vara rådgivare, medan kaptenen bär ansvaret. Ett par ångare foru stolt förbi oss. Det gällde för oss att försöka komma loss. En stark linna från fören till den motsatta stranden anbragtes med hjälp av arabier. Så användes båtens maskiner att spänna linan för att därigenom draga oss till djupare vatten. Detta lyckades emellertid ej, varför samma procedur försöktes i aktern. Araberna sågo att ångaren var ordentligt fast och att dyliga metoder voro resultatlösa. Utan att invänta närmare befallning från lotsen lossade de tåget på den andra stranden. Vi måste sända efter bogseringsbåtar, vilka visade sig vara effektiva. Det hela fördröjde oss sex timmar.

Röda havet.

Från Suez, som är en pittoresk stad på över 40,000 invånare, går färden genom Röda havet. Till att börja med syns ödsliga stränder och berg, men senare förloras land helt ur sikte. Den behagligaste företeelsen på denna sträcka är de bedrärande effekter av solens upp- och nedgång. Den som tidigt på morgonen sett de klippiga öarna utefter Arabiens kust teckna sig mot det österländska himlavalvets härlighet, glömmer aldrig scenen. Röda havet kan vara mycket varmt och är faktiskt känt för det. Vi äro lyckliga nog att passera vid den svalaste tiden på året. Passagerarna finna det emellertid skönt att byta ut sina varma plagg mot tunnare sådana. »Coblentz» tar även på sig den tropiska habituen. Vit kanvas spännes över förut öppna däck och officerare jämte manskap uppträda i snövita kläder. Vid Röda havets mynning fara vi förbi Perim. Man undrar just vilken belöning kunde vara nog stor för att locka någon att bo på en i så hög grad ödslig ö. Fiskmåsar, som hela tiden följt båten, ha samtliga övergivit oss vid Röda havet.

Vi voro fem dagar på Röda havet och anlände till Djibouti den 25 november på natten. Denna hamn ligger i franska Samariiland, vilket tidigare tillhörf Abessinien. Djibouti är en liten smutsig plats. Den tydes på att fransmännen byggat på värt höga tankar om »den» i manskens förda». Vi stannade här endast några timmar.

I ett följande brev komma vi att skildra färden genom Indiska havet. Vi befinna oss i dag (den 12 dec.) Singapore.

Joscar Rinell.

Genom Indiska Oceanen.

Vi lyfta ankare och lämna Afrika. SA sattes kursen genom Adeoviken och rakt ut på Indiska Oceanen. Flera dagar äro vi utom synhåll för land. Det är brett men på däck erfar man en vederkvickande bris. I dessa farvatten måste hänsyn till monsuner ta vägen. Från juni till september är perigonen för sydvästmonsunen, oktober och november är början till nordostmonsunen. Den senare har som väl är icke lunnat börja på allvar, då vi under de sista dagarna av november och de första i december färdas vägen fram. Det var dock rätt guppigt. Med undantag av ett par dagar hade vi mindre kännning därav, enar båten styrde rakt mot vågorna. Dessa dagar äro den ensa likt den andra. Om bord är man i kontakt med en stor sammanslutning människor med skilda intressen. Allt efter tycke, smak och övertygelse deltaga man i däckspel, dans, föreläsningar, konsert, protestantisk eller katolsk gudstjänst. De som föredraga ett stilla liv kunna vilja i sin däckstol eller läsa en bok i någon undangömd vrå.

Kolombo.

Denna sträcka är den längsta på hela resan. Den varade i åtta dagar utan att vi angjorde någon hamn. Vi anlände den 4 dec. till Kolombo, huvudstaden i den brittiska kronkolonin Ceylon. Ön förster en underskön växtlighet. Den rymliga hamnen skyddas av en lång vägg och är en viktig mötesplats för fartyg på väg till och från Östasien, Australien och Afrika. Det var hemmandstoner att få se en svensk ångare i hamnen. I samband med det Svenska Ostindiska Kompaniets jubileum i somras i Göteborg fick denna båt namnet Peiping. Staden Kolombo består av tvänne delar: den europeiska staden med guvernörens palats och andra offentliga byggnader samt affärshus, och de inföddas stad Pettah, där man kan se singaleser, tamiler, malajer och några få kineser trängas med varandra. Den förra stadsdelen kallas Fort efter ett befästningsverk, som anlades av portugiserna i det sextonde seklet och sedermera förbättrades av holländare. Slavon var platsen där holländarna förvarade sina slavar men som numera bebos av infödingar. Gatuscenerna äro måleriska. Tvåhjuliga kärror dragna av zebuoxar med en liten spoked, bilar, rickschärer och en kosmopolitisk befolkning i klädder med granna färger utgöra en intressant bild. Breda asfalter, stora parker och jättstplatser, samt praktfulla villor omgiva en härlig stad. Här skupa hos besökaren det intrycket, att Kolombo är en av Orientens mest idylliska städer. Båtturen

Indiska Oceanen på den andra är väl värd att bestå på sig. Här ligger ett vackert och vackert beläget hotell, som en tid på världens var en portugisisk guvernörns palats. Vi sågo ett rikt smyckat hinduiskt tempel och ett gammalt buddhistiskt. På platsen för det senare säges Buddha ha levat och verkat. En gapod med talrika buddhabilder fanns i närheten av ett urgammalt och enligt försäkran mycket heligt träd. Tillträde till den sovaude Buddhas tempel gavs endast åt personer som först tagit av sig sina skor. Flera kristna kyrkor och institutioner giva vid handen att kristendomen trängt in även här. Katolici-men synes utöva det största inflytandet.

Belawan.

Fyra och en halv dag till på Indiska Oceanen och båten när fram till det holländska vildet i den ostindiska arkipelagen. Vi följa en av dess fruktbara öar, nämligen Sumatra. Vi angöra kajen i Belawan. Hamnen är ej särdeles stor och har fört varit sumpmarker. Klimatet är så ohälsosamt att de vita som regel bo flera kilometer därifrån i staden Medan. Enligt medpassagerares uttalande är Medan en modern stad med utländska

och inhemska stadsdelar. Vi voro ej i tillfälle att fara dit, då hälsotillståndet inom familjen ej var det bästa. Barnen och jag hade ådragit oss en svår förkylning med rätt hög feber. Roy låg ett par veckor och Doris något kortare tid. Jag var i sängen 3 1/2 dag, och hann just komma på benen igen tills vi hunnit Belawan. Barnen voro däremot i sängen medan båten var i hamnen. Ett par tre dagar senare blevo de återställda. Värmen nere i hytten och brisen på däck under dagen och svala kvällar ha gjort att några av passagerarna varit sjuka på samma sätt. Som vi förfoga över en innerhytt var hettan oödlig i allsynnerhet i närheten av ekvatorn. Den elektriska fläkten och luftpumpen äro visserligen amerikanska artificiella uppfinningar men kunna ej ersätta frisk luft genom ett eller ett par gluggar. Båtens sympatiska läkare var oss till stor hjälp och uppmantra. Min hustrus sjukvårdskurs vid Finspångs lasarett kom henne väl till pass vid vårdandet av familjen.

Singapore.

Resan fortsattes från Belawan till Singapore och vi anlände den 12 december eller jämt en vecka efter den utsatta officiella tiden. Dagen är av speciellt intresse, ty Singapore är Österns korsväg. »Coblenz» styr sin väg genom en måesa farkoster... oceanångare, fartyg från Indokina och Japan, malajiska fiskarbåtar samt kinesiska djonker med stora ögon målade på fören i avsikt att jaga bort djävylarna. All handel och sjöfart till och från Östern passera genom Singapore och dess hamn bildar en livlig och fascinerande scen.

Den senaste tiden var här en indisk handelsplats. Sedermera blev den en obetydlig malajisk fiskarby. Engelsmannen Sir Thomas Stamford Raffles köpte ön för en ringa penning 1819, insesende dess utvecklingsmöjligheter. Omkring 60 år sedan kom Singapore under brittiskt herravälde och är, som sagt, numera en av de största handelsplatserna i Östasien. De Malackasundet är den viktigaste handelsvägen österut, kan Singapores strategiska betydelse jämföras med Gibraltar i västern. England håller för övrigt på med att göra denna plats till en svårinlagig marinbas.

En vandring genom staden bringar en ansikte mot ansikte med ett konglomerat av raser, som man knappast kunde göra sig en föreställning om. Här först möter man ett stort antal kineser, som bilda den största gruppen i denna kosmopolitiska stad. Där näst komma malajerna och därefter indierna. Kineserna ha specialiserat sig på tengruvor sedan gammalt. Gummiantagarna ha lämnat rikliga bidrag till världens gummimarknader. Många förmögna kineser ha byggt sig ståtliga hus. De botaniska trädgårdarna äro stadens största sevärdhet. Här finns en yppig trädväxtlighet. Aporna lekte i träden och fåglar präglade i de mest prunkande färgskrudar.

Ett rätt stort antal passagerare lämnade båten vid de omtalade hamnarna för att antingen stanna där eller fortsätta till sina respektive bestämmelseorter. Vänskapsförbindelser hade knutits särskilt bland oss som varit längst tillsammans under resan, varför en viss känsla av sorg gjorde sig märkbar vid skilsmässans stund.

Mitt nästa brev blir det sista i denna serie och kommer att sägas sedan vårt långtans mål nåtts. Fridhälsningar från oss alla.

Oscar Rinell.

I fjärran östern.

Nästa reserestapp var från Singapore till Manila. Som det Syd kinesiska havet var mycket upprört hade vi att göra hela sex dagar. Mer än hälften av passagerarna voro sjösjuka. Jag låg givetvis, fastän medicinen mot sjösjuka var mig till hjälp så tillvida att jag åtminstone kunde förtära mat. De övriga i familjen visade sig även denna gång vara goda sjömän.

Manila.

Tidigt på morgonen den 19 dec. anlände vi till Filippinernas huvudstad Manila. Omgivningen är bland det vackraste man kan se och hamnen är till de största i världen. Själva staden erbjuder en fascinerande kombination av gammalt och nytt. Spår finns ännu efter malajerna, som en gång erövrade ögruppen från urinvånarna. De bo i låga halmäckta trähyddor, som stundom äro uppförda på ett underlag av pålar. Vattenbuffeln användes som dragdjur och de kunna ses svalka sig i sumpmarkerna. Många historiska minnen från spanjorerens vilde under sextonde och sjuttonde århundradet äro i behåll. Där finns massiva murar och portar, vackra kyrkor och kloster samt starka befästningsverk. Sedan 1898 ha Filippinerna varit en amerikansk koloni. Det kan icke förnekas att Föränta staterna gjort åtakilligt för att höja välförståndet. Man ser breda gator kantade med lummiga träd, vackra residensdistrikt, pampiga affärshus och fabriker, bildningsanstalter av alla slag och ståtliga offentliga byggnader. Allt är fullkomligt up-to-date. Infödningarna ha utnyttjat dessa möjligheter, känna sig mera kapabla att administrera sina egna affärer, varför självständighetsrörelsen vuxit sig starkare under de senaste åren.

Hongkong.

Vårt närmaste mål är den brittiska kronkolonien Hongkong. Vi togo 21/2 dagar för att tillryggulägga denna sträcka. Även denna gång råkade vi ut för storm. Efter det en väg sköljt vårt däck upptäckte man, att en fisk blivit kvar. En av besättningen infångade det vackra exemplaret och förvarade det i saltvatten. Vi passerade visserligen taifunområdet, men huru fruktansvärda måtte icke stormarna vara under själva säsongen. Man drog en lättadens snok, då ångaren svängde in i den spårbana-liknande hamnen och befann sig bland alla nationers fartyg vid havetans arena. Hongkong är en ö och byggt på en brant bergssluttning och höjande sig i terrasser. Från havet stöjer den en pittoresk syn. Med »The Peak Tramway», en av världens längsta

och kramats bergbanor, är det sedan så långt som bergets högsta krön (1812 ft) där en överträffad utsikt över staden och hamnen kan fås. Whangpoo öns huvudstad, har präktiga byggnader och en tropisk vegetation. England fick ön 1842 i den för Kina förödmande freden i Nanking. Halvön Kowloon mitt emot å fastlandet lades till kolonien 1861. Engelsk företagsamhet har på några få decennier förvandlat denna ödsliga piratfiskarby till ett av de mest betydelsefulla kommersiella centra i Fjärran Östern.

Formosa.

Så snart vi lämnat Hongkong känna det kyligt. Vinterkläderna tagas fram och vilatolarna på däckets bereda en mindre glädje. Spänningen mellan Kina och Japan inverkar på reseturen. Som kineserna hålla på att bojkotta japanska varor, nödgas »Coblenz» göra en extra tur till Formosa för att leverera gods. Det tog 21/2 dagar mellan Hongkong och Takao till följd av grov sjö. Namnet Formosa gavs på sin tid av portugiserna, eftersom de tilltalades av den skogbeklädda ön och kallade den i översättning för Den sköna ön. Holländarna grundade dock här den första europeiska kolonien. Sedermera kom ön under kinesiskt herravälde, men blev japansk besittning f. o. m. 1895. Urbefolkningen är ännu i dag huvudjägare och här endast i ringa utsträckning visat sig mottagliga för civilisatoriska inflytelser. Den japanska regeringen har monopol på den vinstinbringande kamferproduktionen. Takao ligger en vacker omgivning, men hamnen är obetydlig. Staden enda »sevärdighet» var ett härligt belägt tempel. Så stor oceanångare som vår plågar sällan besöka denna plats. Vi hade beräknat vara i Kisoehow före julnatten men firade i stället den ombord i denna hamn. Till »Coblenz» bör det noteras att julstämning rådde trots allt på kvällen. Mitt i matsalen fanns en vacker julgran och orkestern spelade flera förtjusande julnummer. De väl kända julsångerna saknades ej, och passagerarna stämde in av hjärtans lust. Rent av motbjudande var det däremot senare på kvällen, då de spanska katolska munkarna och nunnorna på sitt sätt firade jul. De hade druckit vin och sjöngo vad som för en oinvigd låt mera som dryckesvisor än något annat. Vem som råkade att vara i närheten bjöds att kyssa en docka, som väl skulle föreställa Jemsharvet. Allt skedde under höga ljud och stort spivok. Och sådana resa ut som missionärer till Kina.

Shanghai.

Vi lämnade Formosa på juldagen och en tre dagars resa tar oss till Shanghai. Första antydning på att vi nalkas denna plats är att vattnet helt plötsligt blir gult. Fastän Shanghai är beläget vid Whangpoo västra strand är det ej långt ifrån mynningen till den stora Yangtse-floden, vars väldiga vattenmassor färga havet många mil från land. När »Coblenz» ångar uppför Whangpoo är man i tillfälle att iakttaga djonker, stora och små ångare samt krigsbåtar av olika nationalitet. Våra kinesiska reskamrater anmärkte att det ändå var besynnerligt att stormakter måste ha särskilt konstruerade krigsfartyg för de kinesiska inlandsvatten. Väldiga rökpelare från talrika fabriker teckna sig mot himmelen och återkalla minnen från Europa och Amerika. Utefter stränderna äro dockor och skeppsvarv, kraftstation samt fabriker och magasin av olika slag. Från att ha varit sumpmarker har Shanghai under de senaste hundra åren blivit Ostasiens mest betydande handelsstad och Kinas största exporthamn. Här förekommer en förunderlig blandning av Öster och Väster. De dominerande affärselementen äro västerländska, medan större delen av befolkningen är orientalsk. Shanghai uppdelas i Kinesstaden, Franska Settlementet och Internationella Settlementet. Den sistnämnda stadsdelen är den betydelsefullaste och står under ledning av ett municipalråd. Detta råd väljes av och bland de utländska skattbetalarna och är den högsta myndigheten. Kineserna, som under de senaste åren agiterat för vissa reformers genomförande, ha hittills blott lyckats få en del av sina önskemål uppfyllda. De västerländska stadsdelarna äro fullt moderna och på den berömda strandvägen resa sig många dominerande byggnader. Shanghai är också ett viktigt centrum för missionsarbetare och flera missionsällskap ha förlagt sina administrations- och affärsorgan hit. När vi från båten sågo Shanghai Baptist College omtalade arkitekten Sui med en viss stolthet att han studerat där. Vår andra kinesiska reskamrat Sih graduerade i St. Johns Universitet, en väl känd bildningsanstalt tillhörande the American Episcopal Mission. Vi stannade endast en dag i Shanghai och vistades då å Missionary Home. Samtliga passagerare, som voro kvar på »Coblenz», togo i Shanghai farväl av sitt tillfälliga hem. Detta

ändes en smula underligt, då de av oss varit på båten några två månader. Vi vare allt som allt nio dagar försenade. Tvänne orsaker bidro till förseningen. Utom det att Ångaren angjorde två hamnar utöver dem, som äro upptagna i den reguljära turistan, hade vi ju haft rätt mycket storm. »Coblens» är en ganska bra sjöbåt, fastän man ofta önskar att den kunde prestera en större hastighet. Befälet och betjäningen lämnade intet övrigt att önska. Det var förunderligt huru musikaliska flera av dem, som passade upp vid bordet, städade hytterna och tvättade badkaren, voro. Vid sidan av dessa sysselsättningar bjödo samma personer även på härliga konserter. Hornmusikerna och stråkorkestern äro förstklassiga.

Tsingtau.

Som »Coblens» besökte ett par hamnar i norra Kina före ankomsten till Tsingtau, togo vi en direkt båtållgenhet till den sistnämnda platsen. Vi stego ombord på en japansk Ångare, Hoten Maru, kl. 9 f. m. och voro framme nästa dag strax efter middagen. Från sjösidan verkar Tsingtau som en modern hamnstad med utländska byggnader, täckta med röda tegelpannor. De skogsbeklädda bergen i bakgrunden höja skönhets-effekten. För blott omkring 40 år sedan var Tsingtau en kinesisk fiskarby, men i dag är det en betydelsefull kommersiell stad och en av de populäraste badorterna i Fjärran Östern. Tyskarna grundade denna stad, japanerna utvecklade den och under kinesisk styrelse har den gått snabbt framåt. Att döma av de många nya hus, som byggts under de senaste två åren, synes man tro på Tsingtaus framtid.

Vid målet.

Framkomna till Tsingtau känna vi oss som vid resans mål. För självt var där och mötte oss. Park Pension tjänar allt fort som »missions-hotell». Vi stanna en dag för att göra nödiga uppköp för hushållet. Blott två timmar på tåg och vi äro vid Kiaochow-järvägsstation. Här träffa vi nära och kära, missionärer och infödda kristna. Vi nådde bestämmelseorten nyårsafton. Det är en underbar känsla att vara hemma igen. Pastor Wang hälsade oss söndagen den 6 januari välkomna till Kiaochow och församlingen. Söndagen därpå hölls Åramötet i Wangtai. Ett varmt tack uttalades av därvarande församling till J. A. Rinell för troget arbete under vakanstiden. Samtidigt hälsades undertecknad välkommen till att tjäna denna församling och verka på dess omfattande arbetsfält. Tacksamma till Gud för att Han fört oss lyckligt fram till målet, be vi få vara ihågkomna i missionsvännernas innerliga förböner. Bed för Guds rikas utbredande på vårt Kina-fält. Liksom skilda delar av världen.

Oskar Rinell.

Svea Lindberg hemkallad.

Den omtulde hemmannen faller personer, som befinna sig i livets vår och sådana, som nått ålderdomens sena böst. Vi påminnas härom igen, då en i blomman av sin ålder nyligen skördats. Ett Pekingtelegram av den 22 jan. omtalar nämligen Svea Lindbergs mänskligt sett allt för tidiga bortgång. Hon var endast 26 år gammal — »hennes sol gick ned, medan det ännu var dag» (Jer. 15: 9).

Dotter till baptistaamfundets missionärveteraner J. E. Lindberg och fru i Shantung, Kina, har Svea stätt under kristligt inflytande allt sedan barndomen. Hon erhöi en engelsk uppfostran vid Kina-Inlandsmissionens utmärkta skolor för missionärbarn i Chefoo. Vid John D. Rockefeller's storslära sjukhus i Peking blev hon utbildad till sjuksköterska. Sedan genomgick hon en fortsättningskurs i Amerika. Efter återkomsten till Kina engagerades hon som sjuksköterska i ovannämnda sjukhus i Peking och skulle samtidigt tjäna som lärarinna vid därvarande kurs för utbildning av sjuksköterskor. Men så kom sjukdomen. En allvarig operation i Stockholm, och den bästa möjliga behandling i Peking kunde ej styva den lömska sjukdomens ödesdigra verkningar. Vi som blott se, endels ha svårt att fatta, varför en med så rika löften på detta sätt ryckes bort. Men vi veta, att Gud gör aldrig något missat.

Svea tillhörde våra trofastaste barnomsvänner. Glad och harti sprid hon solken icke blott i hemmet och vänskretsen utan vida omkring sig. Hennes ljusa syn på livet och livsuppgiften var fast grundad i kristlig optimism. Hon var en älskvärd personlighet, som alltid hade en hjälpare hand för nödlidande. Jämte sin medicinska utbildning var hon i besittning av en god insikt i det kinesiska språket. Uppväxt i Kina har hon alltid varit mycket fäst vid kineserna och många av dem vid henne. Genom den sociala mission, som sjukhuset bedriver, kom hon i kontakt med ett stort antal hemtillhörande f. d. patienter i Peking. Ömtyckt både inom och utan sjukhuset ägde hon bättre förutsättningar än de flesta att utföra en kärlekens gärning i den internationella omgivningen med sitt starka kinesiska inlag. Tålmodigt bar hon sitt evärande. Som intet hopp kunde av läkarna givas för hennes tillfrisknande var det skönt att döden kom som befriaren från prövningen. Då Svea ej längre är bland de levandes antal kan man likväl ej annat än djupt känna saken.

Med dessa rader vilja vi uttala vårt innerliga deltagande med de närmast sörjande i den stora förlusten. Sveas soliga minne lever. Hav tack, Svea, för vad du varit! Vi mötas i en bättre värld.

Oskar Rinell.

Littera tur

WP. 16/5/29
Den kinesiska frihetsrörelsen och missionen. Av Oscar Rinell. B.-M:s Bokförlags A.-B. Häft. 2:25, kart. 2:75.
 En synnerligen värdefullt och instruktivt inlägg i diskussionen om missionsituationen i Östern här missionär Oscar Rinell gjort med denna bok.

Förf., framställning, som alltigenom är präglad av en grundlig insikt i kinesiska samhällsförhållanden och ki-

nesiska åsikter, rör sig, som av titeln framgår, kring det brännande spørsmålet om den kristna missionens ställning till den vaknande kinesiska nationen. Med utgångspunkt från yttrandena av statemän och skriftställda hävdar han det kommande Kinas stora betydelse för världsutvecklingen och pekar på de krav, som måste ställas på den kristna församlingen i Kina för att den skall kunna fylla sin evangelisationsuppgift.

Läsaren får som inledning en klar redogörelse för den nationalistiska rörelsens uppkomst och utbredning till alla samhällslager i Kina liksom för rörelsens ledande principer. Bokens huvudsak utgöres av de tvänne kapitlen där nationalismens ställning till de missionerande kristna kyrkorna och den kristna missionens ställning till nationalismen belyses. Som det synes oas här förf. här förstätt att ställa fram för missionsvännerna i hemlandet alla de nya problem, som blivit en följd av den ändrade politiska situationen. Då dessa problem för visst ha den allra största betydelse för all missionsverksamhet i Kina, bör denna bok läsas av alla missionens vänner och förbedjare.

Förf. är, trots de stora svårigheter han konfronterats med, icke pessimist. Hela boken besjulas av hans varma kärlek till landet och av hans ljusa tro på en storlagen framtid för den kristna rörelsen och det nya Kina.

Samfundet och en gärna läst författare. Denna hans senaste bok, som innehåller bilder och skisser ur missionshistorien, är en synnerligen medryckande skildring, som man läser med stort intresse och god behållning. En sådan bok, som är värd ett särskilt utmärkelse, är *Den kinesiska frihetsrörelsen och missionen*. Den är skriven av missionär Oscar Rinell, som är en av baptistamfundets yngre missionärer i Kina. Han är född och fostrad i Kina och har under många år levat i hemlandet, mitt och kan därför på ett vederbärande sätt teckna förhållandena därute. Vilket han gör med ett stort ömsjändigt intresse. Boken ger ett klart och tydligt intryck av den

En bok, som kommer att låta tala om sig själv. WP. 16/5/29

Den kinesiska frihetsrörelsen och missionen

av missionär OSCAR RINELL.

Snart färdig för expedition. Se vidare kommande nummer!

B.-M:S BOKFÖRLAGS A.-B., Stockholm I. (777x1)

Nyutkommen litteratur.

Den kinesiska frihetsrörelsen och missionen. Av Oscar Rinell. B.-M:s Bokförlags A.-B., Stockholm. Häft. 2: 25, Kart. 2: 75.
 "Världshistoriens brännpunkt håller på att förflyttas till fjärran Östern". Och särskilt Kina synes f. n. så att säga vara den innersta brännpunkten av vad som sker bland Österns myllrande miljoner. Ett arbete som här föreliggande, vilket behandlar de problem, som höra samman med nuvarande gigantiska omvälvningar i "Mittens rike", borde därför kunna påräkna intresse långt utom de missionsintresserades kretsar. Boken bär också allt genom präglad av vederhäftighet och stor sakkännedom. Och helt naturligt f. o., då förf., en av våra yngre missionärer, är född och fostrad i Kina och under många år levat i händelsernas mitt.
 Erik Bäcker.

WP. 16/5/29 **Boknyhet!** *Äro intressant för Kina, 4. 8. 29.*
Den kinesiska frihetsrörelsen
 och
Missionen.

Av missionär Oscar Rinell. Häft. 2: 25, kart. 2: 75.
 "Världshistoriens brännpunkt håller på att förflyttas till fjärran Östern". I våra dagars Kina föreligger kanske den mest gigantiska revolution, som någonsin förekommit i mänskoslätets historia; och om dessa rörelser talar det utförligt i denna bok.
 Det är med stigande intresse man läser denna vederhäftiga bok, skriven av en av våra yngre missionärer, som är född och fostrad i Kina, och under många år levat i händelsernas mitt. Boken rekommenderas för vidsträckt spridning.
 Erbålles i varje bokhandel. I parti från förlaget rabatt.
 B.-M:S BOKFÖRLAGS A.-B., Stockholm I. (816x1)

Utländskt 20/5/29
Utländskt 20/5/29

Den kinesiska frihetsrörelsen och missionen. Av Oscar Rinell. Baptistsamfundets bokförlag, Stockholm. 152 sid. Pris, kart., \$1.00.
 De, som önska en lättfattlig och sann överblick av det politiska och religiösa läget i Kina, skola i denna bok skriven av en Kina-född missionär, finna, just vad de söka. De fem kapitlen utstapa en renässans. Nationalismens uppkomst och syfte, Nationalismens ställning till den kristna missionen, Missionens ställning till kinesisk nationalism, Nationalismens och missionens utblicksriktningar. Förf. är optimistisk rörande Kinas

framtid. Han tror på den kristna missionens stora betydelse för Kina. Han tror på Gud, är den kristna missionens som genomsaltar hela boken.
 C. Geo. E.

SJÖVIK

Under de sista veckorna har jag läst tvänne böcker, som jag på det varmaste vill rekommendera för alla U. V.-läsare: Svärds »Riksbyggare» och O. Rinells »Den kinesiska frihetsrörelsen och missionen». Dessa böcker äro varandra mycket olika, olika till innehåll och form och höll jag på att säga — rytm, men de ha båda till sint ett och samma högga mål: Gudsrikets seger. Svärds stilkonst är då verkligen emellanåt nästan fascinerande, och allt när inte Rinell, men samtidigt måste jag säga, att Kinaboken på ett utmärkt sätt klarlagt för oss härvarn Österns krångliga problem. Köp »Riksbyggare» och »Den kinesiska frihetsrörelsen och missionen» och läs dem sedan. Böckerna äro värda bäddade.
 O. Hammar

Stockholmsdagblad.
Kamratetidskriften

12 Juni 1929.

Kina och missionen.

Av Nils Algård.

OSCAR RINELL: Den kinesiska frihetsrörelsen och missionen. B.M:s Bokförlag.

Är det över huvud för den icke närmare invigde svårt att följa trådarna i det alljämt pågående revolutionsverket i Kina, så gäller detta i särskild grad de religiösa förhållandena. Varje politisk omvälvning måste ju taga ställning till det av religionen förkunnade livsvärdet och den däremot svarande etiska inställningen. Särskilt komplicerat blir givetvis problemet i ett land, där olika religioner stå sig mot varandra. Det mest rationella tillvägagångssättet är ju proklamerandet av fullständig religionsfrihet. Det nya Kina har också gått in för denna princip. Men enbart genom är frågan om kristendomens ställning, enskilt och offentligt, i världens största republik ej besvarad.

Förf. till föreliggande arbete har med den största sakkunskap och objektivitet tagit upp denna fråga i hela dess vidd. I spetsen för sin undersökning ställer han en redogörelse för det nya Kina i dess olika förhållanden. Han pekar på revolutionens fem olika aspekter: den intellektuella, den religiösa, den industriella, den sociala och den politiska. Inom samtliga dessa områden har endast det utskikt att bibehållas, som visar sig användbart i en allt igenom modern värld.

Denna nya värld är resultatet av Kinas möte med den västerländska civilisationen och kulturen. Att Västerlandsreligion härvid spelat en stor roll, säger sig självt. "Kristendomen har i skilda länder varit den moraliska revolutionens religion", skriver förf. Men gagna den kristna missionens aktivitet har den äst revolutionens frö även på det politiska området. Vad de kristna skolorna betytt för ingjutandet av frihetens, demokratiens, patriotismens och nationalismens idéer, är ju lätt att inse. Den avgörande politiska faktorn i Kina f. n. är det kinesiska Folkpartiet. Kinesiska massorna, som den moderna nationen Kina de Sun Yat-sen. På dess program står dessa tre punkter: Kinas internationella likställighet, landets politiska enhet samt förbättrandet av den stora massans olika förhållanden.

Den kristna missionsverksamheten är ett av föremålen för de traktater och handelskonventioner, vilka utreddegerades efter den revolutionen 1902-08. Tack vare dess rent kommersiella huvudintresse har de emellertid mer skadat än gagnat Kina. I det de väntat den nationella utvecklingen skadet. Därtill har de varit ett hinder för den kristna missionen från kommersiella sidan, vilka, västerligen på

ha många följare. Även den på annat sätt utbredda moderna ateismen är i tvivrigt verk. FARA är, att motståndarna rycka massorna med sig mot den "utländska" religionen. A andra vidan har den kristna missionen i stort sett ställt sig sympatisk emot de nationalistiska strävandena, liksom åtskilliga av ledarna för dessa varit eller äro kristna. Många bland missionens pålsmän yrka också på en revision av traktaterna, så mycket mer som Kina såsom medlem av N. F. förbundet sig till att "garantera samvets- och religionsfrihet" inom sitt område.

Då efter Nankingkatastrofen 1927 missionärer i mängd utrymde sina stationer, bereddes missionen ett avbräck, som flerstades, inom och utom Kina, framställt som ett fiasko. Omdömet var emellertid förhastat. "Erfarenheter säger", säger förf., "att kristendomen slagit för djupa rötter i Kinas jord för att förstöras av förföljelsornas stormar". För ett nytt bedömande av situationen och framtidsutsikterna uppdrar han fyra skilljellner: mellan det nationalistiska partiet och den nationalistiska rörelsen, mellan kristendomen och de s. k. kristna nationerna, mellan den kristna missionen och den kinesiska kristna församlingen samt mellan kristendomen och Kristus (d. v. s. mellan det periferiska och det centrala i den kristna religionen.) In för dessa gränslinjer uppmanar han, trots allt det kritiska i situationen, till god förhoppning med avseende på kristendomens framtid i Kina.

Den fängslande boken bör ej förbigås av någon, som vill fatta det väsentliga i det brokiga virrvarret av namn och händelser. Just nu i det väldiga forntids- och framtidsriket i den yttersta östern.

Den kinesiska frihetsrörelsen och missionen. Priset är 2: 25 häft. och 2: 75 kart. W. K. 24/29 O. Rinell.

Man kan utan överdrift säga, att även den boken är en bra bok. Teol. dr Nils Algård, som bör vara kompetent att bedöma dess värde, skriver i en lång artikel i Stockholms Dagblad bl. a. om Rinells bok: "Den fängslande boken bör ej förbigås av någon, som vill fatta det väsentliga i det brokiga virrvarret av namn och händelser just nu i det väldiga forntids- och framtidsriket i den yttersta östern."

Det har sitt särskilda intresse i dessa dagar att bli förtrogen med förhållandena i Kina med hänsyn till den gigantiska omvälvning, som föregår där ute. Att boken är skriven av en av vårt samfundets yngre missionärer, som är född och fostrad i Kina och i många år levat i händelsernas mitt, är ägnat att ge ökad styrka åt vårt intresse att köpa och läsa denna bok, som på det varmaste rekommenderas.

Marcus Cheng om Rinells kinabok.

DEN KINESISKA FRIHETSRELSIONEN OCH MISSIONEN. Av Oscar Rinell. B.M:s Bokförlag. B. M. Stockholm. Pris: häft. kr. 2: 25, kart. kr. 2: 75.

Som dagens brännande frågor i Östern på ett vederhäftigt sätt behandlas i denna bok, har den varit berättigad uppmärksamhet av flera svenska kinakännare och missionsarbetare. När sedan föreläsningen beaktansvärt uttalande från kinesiskt håll. Högst få äga bättre kvalifikationer att värdesätta ovannämnda bok än den även i vårt land välkände och uppskattade Kinesiske missionsledaren, pastor Marcus Cheng. Om missionär Oscar Rinells kinabok avger han följande omdöme:

"Jag har med eftertanke genomläst hela boken och erhållit det allra bästa intryck. Författaren har läst en betydande litteratur rörande Kina och äger en mycket god kännedom om mitt land. Sådana belägg finnas på nästan varje blad. Det är framför allt glädjande, att författaren åskadar Kina och dess folk. Han är därför mycket sympatisk och förtärlig våra svårigheter samt presterar vidaynta tolkningar. Jag är synnerligen glad, att han nu är missionär med ett budskap från Gud, som icke har anseende till personen, utan att den, som fruktar honom och övar rättfärdighet, han tagas emot av honom, vilket folk han än må tillhöra". Jag gratulerar därför författaren med anledning av resultatet av denna bok om mitt land och den mission, vi älska och bedriva. Jag uttalar den förhoppningen, att alla missionsvänner, som intressera sig för evangeliseringen av en fjärdedel av världens befolkning, också köpa och läsa denna bok. Gud välsigne var och en, som beder och arbetar för Kina!

Marcus Cheng.

Missionsskolornas ställning.

I den kristna missionens historia har skolverksamheten spelat en stor och kraftfull roll. Ingen, som tar del av detaljerna i det månggrenade arbetet på missionsfältet, kan undgå att se, av vilken utomordentlig betydelse den kristna skolverksamheten har varit och är.

I särskild klarhet lyser här namnet Alexander Duff, den store skolentusiaster i Indien. I Japans missionshistoria och kulturella utveckling kan icke namnet Nisima utplånas. Hans ensidande verksamhet för det kristna skolväsendet var av stora mått. Och vad skall man säga om skottarnas stora insatser på samma område i Afrika (Love-dale t. ex.) och om det kristna universitetet i Kairo. Och vem kan förtälja oss betydelsen av de amerikanska och engelska sällskapens stora institutioner i Indien och Kina. Därtill kommer, jämte denna högre undervisning, den lägre, som på varje missionsstation i mer eller mindre grad förekommer. Påfallande är, att missionslägre skolor, särskilt bland primitiva folk, i hög grad banat väg för civilisationen och den högre odlingen.

I vissa länder har under de senaste årtiondena missionens skolfråga förorsakat bekymmer av särskild art. Särskilt är detta fallet i Asiens gamla kulturländer, där nationella frihetsrörelser och aversion mot det utländska inflytandet vuxit sig starka. I Indien har redan i många år den s. k. samvetsskolsagen gällt angående skolorna. Den innebär, att icke kristendomsundervisningen får vara obligatorisk i missions skolor. Eleverna i dessa skolor icke tvingas att mottaga den religiösa undervisning och verksamhet, som missionen bedriver. Denna fråga har i Indien föranlett vissa alltingar. Några anse, att om icke missionens skolor få ha kristendoms-kunskap som obligatoriskt läroämne, så bör man icke hålla skolor, ty dessas syfte är ju i första hand att tjäna missionen och Guds sak genom att meddela undervisning i religion. Andra mena, att det är nödvändigt för missionen att ha ungdomen under sin vård, även om man endast får meddela undervisning i profana ämnen. Ty en kristen lärare, som undervisar i historia, matematik eller biologi, kan i alla fall öva ett kristet inflytande av den största betydelse.

Det är icke underligt, att skolmissionen under dessa förhållanden kan te sig problematisk. Det är ju också så, att även under andra

(Forts. fr. förra sid.)

Missionsskolornas ställning. S

(Forts. fr. första sid.)

och mera normalt synsamma förhållanden denna mission öfka bedömes. Det finns missionärer med mindre intellektuell utrustning, vilka dock äro goda evangeliska arbetare. Dessa äro understundom misstänk-samma mot all högre skolutbildning, och när läget blir så, som ovan nämnts, är det att vänta, att från det hållet ett bestämt motstånd skall resas mot skolmissionen.

Vad som ovan nämnts om Indien har också nu nått Kina. Nationalregeringen har börjat skapa ett statsligt reglerat skolväsende och kräver, nu, att missionens skolor skola inkorporeras i det nya systemet. De enskilda skolorna (dit missions-skolorna höra) skola nu registreras. Det innebär, att skolorna skola ställas under statligt överinseende och kontroll och dessutom kräver man även här en ordning motsvarande den öfrensämnda samvetsskolsulen i Indien. Religionsundervisning får icke förekomma som obligatoriskt ämne på skolornas schema, och ingen religiös propaganda får ske i klassundervisningen. Om någon form av religiös verksamhet förekommer i skolorna, få icke eleverna tvingas att deltaga. Därjämte finnas flera andra krav.

Nu stå missionens skolor i Kina inför alternativet att antingen låta registrera sig och då böja sig för de krav, som ovan anförts, eller också att icke låta registrera sig, med påföljd, att skolorna måste stängas, om regeringen kräver att alla förut nämnda skolor registreras. Det kan synas förklarligt, att missionen vägrar registrering, ty om icke obligatorisk kristendomsundervisning får synas i skolorna, kan det te sig som en för dyrbar verksamhet för ensidigt kulturella syften att då ha skolor. Vi tro emellertid, att om den kristna missionen av denna anledning skulle slå igen sina skolor och helt utlämna Kinas ungdom åt skolor med antikristen eller icke-kristen prägel, skulle detta vara en allvarlig fara för hela missionen därute. Ty att ha en kristen mission utan ett starkt och målmedvetet skolväsende innebär, att man skaffar missionen en rekrytering av de okunnigaste och mest stöande, i andligt avseende en boskapshjord, som visserligen man kan söka tygla och leda men som icke bli några den kristna missionens förkämpar och stödare i den sjudande nydaningsprocess som nu sker i det myllrande folkhavet. (Om denna process se Oscar Rimell's utmärkta bok "Den kinesiska frihetsrörelsen och missionen".)

Det är en sak, som missionärerna på alla fält nu måste lära sig inse. Det är, att det är en större sak att lostra fram kristna personligheter av det inhemska folket, vilka få god utbildning och en fast inriktning, än det är att skaffa några hopar av okunniga och lydiga efterägare, som man kan kommandera över. Missionen står inför en kris. Nationalitetskänslan och självständighetssträvandena ha lett oss dit. Missionärerna måste lära sig att rätta tillbaka, men de måste sörja för att män finnas, som äro skickade att lösa de nya uppgifterna. Detta går ej utan en stark skolverksamhet.

Den Svenska baptistmissionen har, ikson några andra missioner, an-

sett skälen starka nog för en vägran att registrera, d. v. s. ett nedläggande av skolverksamheten. Ty att ett öppet trotsande av myndigheternas förordning skulle försökas eller om det försöktes, skulle ha framgång, är osannolikt. Det kan vara delade meningar om nödvändigheten att låta ett så förkrossande slag drabba vårt lovande skolarbete i Kina. S. B. U. F:s missionär, Egon Rinell, har med nit och skicklighet arbetat i skolmissionen. Vi beklaga, om han, jämte andra, skulle se sin framgångsrika mission förlamad. Men kanske ett försök enligt de nya linjerna icke skulle visa sig omöjligt.

"Må ledarna vaka! Skall Kinas ungdom utlämnas åt kristendoms-motståndare? Eller skola vi förstå vad det nya läget kräver, när det gäller anpassning och andlig offervilja?"

G. W.

**CHUCHENG BORDS
OUT UNDER
AEROPLANE ATTACK**

Kiaochow, March 4.—News is received from a reliable source at Kiaochow that General Fan, who is being sent to Chungking, received reinforcements some days ago. Aeroplanes have recently been used in the attack upon the city and it is reported that the number of killed and wounded is great. Only a few of the latter have been transported to Tsinan.

There is no news yet regarding the safety of the foreigners in Chucheng.

ROY och DORIS.

För några dagar sedan kom detta förtjusande foto från Kina till Sjövik. Nu står det på mitt skrivbord, herrskapet själv har vandrat rakt in i hjärtat. Doris (engelskt uttal med två r) heter den unga damen, ett betagande litet soligt väsen, mamma upp i dagen. Unga herrn lystrar till namnet Roy, en hurtig, säker krabat, självaste pappa i miniatyr, gissar jag. Två små svenska barn i det stora landet borta i fjärran Östern! Kära-Ste Roy och Doris, må Gud beskydda er. Välkomna snart till fars och mors hemland! Och välkomna. att hälsa på hos ett par jämnåriga, Sten och Gunnel. Adressen få ni med glädje av Olof Hammar.

H. Q. 14/3/20

**Hemma igen
efter 9 år
i Kina.**

MISSIONÄRSPARET RINELL ÅTER
I SVERIGE.

Hård kamp i Ryssland mot fattigdomen.

Sv. M. 10/4/20

Missionär OSKAR RINELL.

På tisdagen anlände missionär Oscar Rinell och fru Hellen Rinell jämte deras tvenne barn till Göteborg. De avreste den 22 mars från Tsingtau med båt till Dalny, varifrån de sedan på järnväg fortsatte resan hem från Östern. Anlände till Moskva, togo de vägen via Berlin till Göteborg.

För en av tidningens medarbetare har missionär Rinell meddelat, att resan varit synnerligen angenäm. Hela familjen befinner sig väl efter den långa färden.

Det intryck, som missionär Rinell fått av Ryssland under färden, var en stark känsla av, att befolkningen kämpar en hård kamp mot fattigdomen. Men en resande kan givetvis ej närmare lära känna förhållandena.

Missionär Oscar Rinell är född i Pingtu, Kina, och har genomgått Betselseminariet samt någon tid studerat vid baptisternas seminarium i Hamburg. År 1921 utreste han till Kina som missionär, där han 1923 ingick äktenskap med fröken Hellen Collén från Göteborg.

I Kina har Rinell några år förestått den högre folkskolan i Kiaochow, varefter han var föreståndare för Kaomi missionsstation 1925—28. Sedan ledde han 1928 och 1929 missionsarbetet i det nu belägrade Chucheng.

Som en god kännare av Kinas problem framstår missionär Rinell genom sitt arbete »Den kinesiska frihetsrörelsen och missionen».

Yttre missionsfältet.

En hälsning från Wangtai-fältet.

Heja tre månader ha gått, sedan jag tillträdde platsen som Wangtai församlings föreståndare, och det kunde kanske därför vara på tiden att sända eder hemma en hälsning från dessa trakter av vårt Kina-fält.

Oscar Rinell, som senaste året verkat i Wangtai, blev avtackad på ett sätt, som visade, att han under den korta tid han verkat där vunnit kinesernas förtroende och kärlek. Att man hoppas få honom tillbaka uttalades också, och undertecknad instämmer i detta »välkomna åter». Inför tanken på den ömsesidiga uppskattning och förståelse för varandras

insats i missionsarbetet i nutidens Kina, som kom till synes vid den gemensamma avskedsfesten i Kiaochow, kan man ej annat än tacka Gud. Ej alltid få utländska missionärer i dessa svåra tider erkännas om ord. Broder Rinell har fyllt de tre krav jag tror en kines ställer på en god utländsk missionär nämligen: 1) Ett liv i gudafrukten, 2) Villighet att tjäna och 3) Enkeltelse för det nya Kina och dess krav på större förtroende, vad gäller skötsel av arbetet, inom såväl religiöst som politiskt område.

Eder
Eric Strutz.
Kiaochow, Sung 30/4 1930.

19/29
16. 140
1845 upplaga

Den kinesiska frihetsrörelsen och missionen.

OSCAR RINELL: Den kinesiska frihetsrörelsen och missionen. B.-M:s bokförlags A.-B.

Det ligger utan tvivel ganska mycket i det från amerikansk håll framfärda talet om att världshistoriens tyngdpunkt förflyttar sig västeröver. Betraktar man närmast den västerländska kulturen, var denna länge koncentrerad till länderna kring Medelhavet med de romanska folken i händelsernas centrum. Med upptäckten av Amerika växte historien ut över de europeiska innanhaven. Segrarna över Filip II, Ludvig XIV och Napoleon i förening med de lyckligt förda kolonialkrigen under 1700-talet och kommunikationernas utveckling under 1800-talet förde England och de anglosaxiska folken upp till världshärskande ställning. Atlanten blev ett nytt Medelhav. Vad kommer härnäst att hända? Det är ju lätt att se att efter den moderna upptäckten av Asien, Amerika, fr. a. U. S. A. är intar samma världsläge, som England gjorde efter Amerikas upptäckt. Skall Europa bli ett nytt

Grekland och Stilla havet bli ett nytt gigantiskt Medelhav? Man möter rätt ofta uttalanden i amerikansk litteratur, som gå i sådan riktning, och, som sagt, något ligger nog i detta tal.

De senaste decenniernas händelser ute i Fjärran östern ha resulterat i, vad som ovan kallats den moderna »upptäckten» av Asien. Denna »upptäckt» kan icke jämföras med någon annan i upptäckternas historia. Den ledde till en intim kontakt mellan den vita och den gula världen, som i Japan resulterade i imitativ anpassning, men som i Kina resulterat i en konflikt och i problemkomplex, som se oöfeligare ut i samma mån man försöker begripa dem. Vad som i våra dagar händer därute i Kina, angår oss alla i egenskap av medlemmar av mänsklighetens stora famlj, ty vad som sker har nog en större räckvidd, än vad man kanske i vårt hörn av världen kan föreställa sig. Är man en kristen människa, angår det en så mycket närmare, ty det är väldiga makter, som i våra dagar driva

menklatur, och man skulle nog ibland ha ånått en allsidigare be-lysning och djupare analys av vissa konstitutionella problem, som ha det största intresset. I vilken utsträckning ha de moderna grundlagstiftarna varit värdt och lyckats bevara konstitutionens i sitt folks historia? Detta är dock en ganska viktig fråga, ty ett målsökande på denna punkt framkallar såkert förr eller senare en reaktion.

En mera väsentlig reservation måste emellertid anmärkas framställa mot den grundsyn, som präglar författarens bok. På det hela taget har den blivit ett ganska kryfklöft försvar för den nationella rörelsens mål och medel, som icke säger hela sanningen. Man behöver icke godtaga västerländsk sväldspolitik i Kina eller västerländskt över-sitteri mot kineser för att erkänna, att de s. k. »ensidiga» traktaternas delvis varit ett berättigande. Det har dock varit ett sådant ett svagt befall mellan västerländsk och kinesisk rättsspråk. Moderns värde lägar betydelse ju föga, så länge rätt-skipningen är den gamla. Och man kan ju fråga sig vilken roll de väl-styrda utländska konsulterna och handhavandet av territoriella totorättigheter spelat som praktiska åsidosättningar. Den kinesiska nationella rörelsen är likt all nationalism övertygad att den är blind för egna fel. Sälligt anmärkas

mening förstår man den icke, om man ej tar hänsyn till den mindre värdes-känsla, som tycks ha betagit nationen framför allt efter det miss-lyckade a. k. boxarupproret vid se-sonen, en missförvärdeskänsla, som det många Kina sett in alla sina krafter på att arbeta sig ur och del-vis också lyckats överhöva. Trots rivaliserande stormaktspolitik, trots profetiska kända trots allt har dock den kompromissande och »sakligtbehövande» kinesiska nationen haft något att lära av västern, nämligen att den rätt är mest värd, på vilken det inte prutas. Särskilt från amerikansk håll har det under det senaste decenniet framhållits, att kineserna själva borde utan in-blandning utifrån få utarbeta lös-ningen på sina politiska problem. Hitintills ha de ganska kapitalt misslyckats, och det synes i likhet med kinesiska nationalister vara höjd för att kasta skulden på utlänningarna. De ha nog också tvivelsutan en del skuld. Det skulle emellertid ha varit intressant att få höra förf:s svar på t. ex. följande frågor: Finns det någon konstitutiv brist hos det folk, som trots mer än 4,000 år's kultur icke lyckats skapa en bättre stat än den, som fallit under 1842? Kan det kinesiska folket på egen hand lösa sina politiska pro-blem? Svaret på dessa frågor in-nehåller också lösningen på proble-met om den kinesiska rasens värde-

ett spel om den gode människans själ. »Den kinesiska frihetsrörelsen och missionen», den titel Oscar Rinell givit sin i dagarna utkomna bok, utgör i själva verket för närvarande den kristna missionens allvarligaste problem, ett problem, som vars lösning omistliga kristna värder bero. Oscar Rinell har många förutspät-ningar att skriva en bok över detta ämne. Han är själv missionär men född därute och torde betrakta Kina som sitt fädernesland i lika grad som Sverige. Kinesiskan är hans andra moderamål. Från sina tidigaste år förtrogen med missionens problem — hans far och mor tillhöra den svenska missionärskårens veteraner — har han fördjupat sitt perspektiv under studium av en betydande lit-teratur. Den som skriver dessa ra-der, erinrar sig med tacksamhet långa och intressanta samtal över hit-hörande frågor under några heta semmar dagar däruppe vid Gula ha-vets stränder. Hans bok är också en intressant bok. Den lägger fram icke endast missionens problem utan också de politiska problemen med en klarhet och en pregnans, som är värt allt erkännande, och ingen läg-gar den ifråga om den betydligt fördjupad kunskap om den aktuella kinesiska situationen. En del formella brister kan man nog visserligen påpeka. Man kän-ner sig ibland en smula otillfreds-ställd med författarens politiska no-

historiska mission. Självklart har den nationella rörelsen i Kina bragt missionen i en högt präkär situation. Författa-rens utredning av hithörande frågor är mycket upplysande och kan icke förbigås av dem, som här hemma måste fatta ställning till dem. Att den nationella rörelsen skulle komma att betrakta missionen och kristendomen med misstro, var ej ägnat att förvåna. Men måste nog för det första erkänna, att mis-sionärerna ej alltid gått fram med den takt och kloshet, som de bort. Många ha varit kallade, men icke alla utvalda. När en gång den ki-nesiska revolutionens historia kom-mer att kunna skrivas med verklig objektivitet, kommer det nog att visa sig, i vilken hög grad mis-sionen även rent politiskt har varit en av dess inspirationskällor. Mis-sionärerna ha medvetet eller omed-vetet förkunnat icke bara en ny reli-gion och en ny etik utan också ett nytt politiskt system, som till sitt innersta väsen var olika kineser-nas eget. Kinesernas byggde på värdens, det västerländska på rätt-ighetens. Det senare är möjligt en-dast i en stat, som är tillräckligt häktigt ett, om den erkänner indi-videns rättigheter, också kräva upp-fyllandet av vissa plikter. När ki-neserna förtrodd »världen», måste det politiska sammanbrottet komma, ty därmed förlorade också staten all

Den kinesiska frihetsrörelsen.

(Forts. fr. 4:a sid.)

Onekligen får man intrycket, att förf. ibland ser en smula för optimistiskt. En brännande fråga just nu är frågan om missionskolornas registrering, vilket förf. synes förorda som ett led i naturaliseringsprocessen. Den avvaktande hållningen, en del svenska missionsällskap intagit, synes emellertid anmälaren väl på sin plats med hänsyn till den labilitet, som alltjämt karakteriserar den politiska situationen. »Hillsandets» av Sun Yat-sens bild, som väl i praktiken ej skiljer sig mycket från tillbedjan, synes också betänklig och påminna ju osäkt om det offer inför kejsarens bild, som den romerska staten krävde av sina underåtar. Den som något känner kinesernas art, vet väl, att om man ger dem ett finger, ta de snart hela handen.

Man bör icke hänge sig åt rasförhåvelse men icke heller åt utopiska drömmerier. Det är naturligtvis ingen tillfällighet, att kristendomen omfattats främst för allt av västerlandets folk och i sin repaste form av den nordiska rasen. Skulle kristendomen »naturaliseras» av kineserna själva, vore det nog att frukta, att den rätt snart skulle förlora sin egenart. Att i dessa dagar gå till Kina som missionär är en större uppgift än någonsin, men en uppgift, som också kräver mer än någonsin. Däri kan man ge förf. obetingat rätt. Ty kristendomen är den kinesiska nationens enda hopp.

Daniel Toijer.

... att ästadkomma ett sådant erkännande är åtminstone en av den kristna missionens uppgifter i förhandenvarande situation, ty Kinas problem är innerst icke politiskt utan etiskt. Säkerst har författaren rätt, då han betonar nödvändigheten av att missionen löskopplas från allt samgående med imperialistiskt maktsträveri och kanonbåtspolitik, ty genom ett sådant egengående har den, nog ådragit sig en förfärlig misstro. Kristendomen måste »naturaliseras» i Kina för att kunna bli en religion för kineser. Hur detta skall ske, är den stora frågan. Att på avstånd bedöma situationen liksom det arbetsprogram, förf. framlägger är ofantligt svårt.

(Forts. å sid. 7.)

Marcus Cheng om Rinells kinabok.

DEN KINESISKA FRIHETSRORELSEN OCH MISSIONEN. Av Oscar Rinell. B.-M:s bokförlags A/B. Stockholm. Pris: häft. kr. 2:25, kart. kr. 2:75.

Som dagens brännande frågor i fjärran Oestern på ett vederhäftigt sätt behandlas i denna bok, har den vunnit berättigad uppmärksamhet av flera svenska kinakännare och missionsauktoriteter. Här nedan förekommer ett beaktansvärt uttalande från kinesiskt håll. Högt få äga bättre kvalifikationer att värdesätta ovannämnda bok än den även i vårt land välkände och uppskattade kinesiske missionsledaren, pastor Marcus Cheng. Om missionär Oscar Rinells kinabok avger han följande omdöme:

»Jag har med största intresse genomläst hela boken och erhållit det allra bästa intryck. Författaren har läst en betydande litteratur rörande Kina och äger en mycket god kännedom om mitt land. Sådana belägg finnes på osten varje sida. Det är framför allt glädjande, att författaren riktar sin blick på det kinesiska folket. Han är därför mycket sympatisk och förstår våra svårigheter samt presterar vidsynta tolkningar. Jag är synnerligen glad, att han nu är missionär med ett budskap från Gud, som icke har anseende till personen, utan att den, som fruktat honom och övar rättfärdighet, han tagas emot av honom, vilket folk han än må tillhöra. Jag gratulerar därför författaren med anledning av resultatet av denna bok om mitt land och den mission, vi älska och bedriva. Jag uttalar den förhoppningen, att alla missionsvännar, som intressera sig för evangeliseringsen av en fjärdedel av världens befolkning, skola köpa och läsa denna bok. Gud välsigne vår och en, som beder och arbetar för Kina!

Marcus Cheng.
Annons.

N. J. Nordströms brev av den 28 Okt. 1928.

Jag tror att arbetet blir av värde, och väl kommer att försvara sin plats som ett bidrag till den litteratur som avser att lösa det svårlösta Kina-problemet.

Mölnadal den 13 juni 1929.

Käre min lille Sväger!

Sedan jag nu två gånger läst igenom "Den kinesiska frihetsrörelsen och missionen" känner jag det som om jag skulle vilja tacka dej av hela mitt hjärta, för att du skänkt oss en så god bok. I motsats till en hel del missionslitteratur av ganska måttligt värde, som kommer ut från våra små förlag, hälsar man med glädje och tacksamhet ett arbete sådant som detta.

Det som först och mest grep mej vid genomläsandet av din bok var den kärlek till Guds-verket och den nitälakan för själarna som brinner på varje dessa blad. Detta är där parat med ett tjänaresinne, som förgäter sej själv och de egna fördelarna för att på de vägar som äro framkomliga söka bidra till Guds-rikets seger genom Jesus Kristus. Över dessa drag är jag så stolt, Oscar!

Om en sådan bok är vederhäftig eller inte är inte lätt för den oinvidige att bedöma. Men den ger ett överväldigande intryck därav. Jag kan bekräfta dess vederhäftighet därför att jag vet att min sväger är som ett enda stycke sådan.

Att du, som är halvvägs kines, kan få fram en så god och vacker svenska är storartat och jag beundrar till den grad språket i din framställning.

En väldig styrka för din bok är naturligtvis att du lagt den så brett och inte begränsat dej till vad som ligger dej närmast. Jag tycker om missionärer och annat missionsfolk som ser i stört! Även om dem inte skriver böcker.

Så får jag lyckönska dej till att ha fått en sådan fläkt över framställningen, ja den är verkligen fängslande. Detta är så mycket mer att beundra, som den innehåller så mycket fakta och är så saklig.

Därtill önskar jag, min käre Oscar, över dej själv och din lilla bok Guds nåd och välbehag. Må vad du nedtecknat få tjäna det verk och det folk som du lärt dej älska!

Någon utomstående skulle tycka att det vere förmätet av mej att så här yttra mej om jag gjort här ovan. Men det är inte gjort för dem. Och jag heppas du vill ta emot dessa rader. För dels är det mitt hjärta och dels mitt lilla förstånd som talar.

I morse, då jag kom till kenteret sade vår nye inspektör: Heter inte fröken Celldén's sväger Oscar Rinell? Jo, det kunde jag ju inte neka till. Då sade han: Jag satt i går kväll och läste Stockholms Dagblad och fick där se en rescension på en hel spalt om hans bok. Du förstår att jag blev eld och lågor Varpå herr Ericsson rusar iväg till en kiosk och får tag i St. D. för att tillfredsställa min nyfikenhet. Jag har förgäves sökt i våra religiösa tidningar efter de första orden om din bok. Hittills har ingenting synts. Inte hade jag räknat med att St. D. skulle bli den förste. Det var en väldigt sympatisk och fin rescension och jag sänder dej tidningen under X-band. Skulle jag få se något mer i den vägen i tidningar som du inte har, så skall jag rätta det åt dej.

Nu får du väl hälsa så hjärtligt till Hellen och barnen och alla de dina! Så hälsar dig själv

Din Ruggerna
Oscar.

Appropos böcker så har din Oscar riktakt den svenska bokströmmen med en utomordentligt fin bok. Ehuru den är så historiskt och politiskt betnad som en sådan bok måste vara läser man den med stort intresse. Det ligger säkerligen ett oerhört arbete bakom detta resultat. Gedigen i språk och saklig i innehåll upplyser den alla och envar om den nuvarande ställningen i Kina. Att säga att allt är ett enda kaos som så många avfärda hela kinamysteriet med, är ingen konst. Det skulle till och med en sån som jag i Afrikas inre kunna säga. Men att ge en överskådlig plan över vad som skett och sker, därtill fodraa djup sakkännedom, objektivitet och kärlek till Kinas folk. Allt detta äger Oscar. Han har bevisat detta med sin bok. Ja man har reht av ~~det~~ intrycket att boken är skriven av en försynt och bildad kines som försöker finna en lösning på de många svårösta problemen och därvid ärligt söker uppskatta det västerländska inflytande till vad det är. Men jag tycker ~~xxx~~ nästan att boken borde ha givits på engelska så att de amerikanska och engelska missionärerna och deras boards fing del av de forskningar författaren gjort. Det skulle säkert hjälpa dem till en bättre förståelse för kinesernas krav. När nu boken skrivits på svenska borde diakonistyrelsen ha fått ge ut den, för att den skulle fått en större läsekrets. Det är solidariskt att låta BM. få den. men jag fruktar att boken är för gedigen för att finna en större läsekrets bland våra led. Jag tyckte det var så mycket ~~duksak~~ för mig förut dunkelt som klarnade angående Kina då jag läste Oscars bok. Tacka honom å mina vägnar.

örelsen
itt
ssions-
hälsar

k var
varje
v och
ill
scar!
ien oin-
skräfta
ke så-

ker
lning.
så
m mis-
böcker.
r fram-
ndra,

illa
folk

att så
ag
nitt

er
ill.
se
låg
ill-
gar
ag
och
något

lla

27/1/29
Boken citat
av David
Callén
uttagelse
om boken

"Oscars bok är finfin. Säkert har gossen gjort sej ett namn med den. Jag tycker den borde översättas till engelska för att bli läst i alla missionskretsar. Och varför ge ut en så'n bok på BM? Olof Nilsson kan inte skaffa läsare ~~av~~ ett dylikt arbete. Det är väl högst få i våra kretsar som ha intresse ~~xxxx~~ för en så gedigen bok. Studentföreningen borde ju inte behöva skämmas för att ge ut den. Eller Diakonistyrelsen. Vid läsningen av boken får man intrycket att den är skriven av en kines som är samarbetet skall läggas efter för att bäst gagna Guds sak i Kina. - - - - - Ingen mer av missionärerna i vårt samfund skulle kunna rikta den svenska bokmarknaden med en så fin bok som Oscars. Man läser verket och får kinesiskt intresse. Den ger något. Det kan icke sägas om alla missionsböcker."

C. G. Lundin i brev den 31/7 1929.

itt senaste arbete "Den kinesiska Frihetsrörelsen och Missionen" har jag läst med stort intresse. Formellt sett är den förträfflig, och jag gratulerar dig hjärtligt. Merande innehållet gläder det mig, att du funnit fastslå "att den fundamentala faktorn i den kinesiska rörelsen är nationalism och icke bolsjevisk". Din vakenhet över det berättigade i den frihetskamp, som pågår i Östern, gläder mig icke mindre. Det är gott att dessa synpunkter framföras i de missionerande länderna. Jag har vid några tillfällen i tal och skrift givit samma ton. Såsom infödd kinaman torde du i vissa avseenden gå längre i nationalistisk hänförelse än vad jag förmår. Upprättande av en enad kristen kyrka i Kina kan jag vara med om endast för så vitt den inrättas efter apostlagärningarnas mönster. Ett fullständigt upphävande av territorialrätten för utlänningar kan också i praktiken bli mycket vanskelig, på grund av att Kina ännu icke torde förmå uppenhålla en betryggande rättsordning m.m. Men det går fort nu för tiden och den tid kommer naturligtvis, då Kina kan möta Västerlandet som likvärdig nation. Tack för din bok. Den hedrar sin man.

MARCUS CHENG OM RINELLS KINABOK

Oscar Rinell.

Den kinesiska frihetsrörelsen och Missionen.

Av OSCAR RINELL -:- B.-M:s BOKFÖRLAGS-A.-B., Stockholm
Pris: häft. kr. 2: 25, kart. kr. 2: 75.

Som dagens brännande frågor i fjärran Östern på ett vederhäftigt sätt behandlas i denna bok, har den vunnit berättigad uppmärksamhet av flera svenska kinakännare och missionsauktoriteter. Här nedan förekommer ett beaktansvärt uttalande från kinesiskt håll. Högst få äga bättre kvalifikationer att värdesätta ovannämnda bok än den även i vårt land välkända och uppskattade kinesiske missionsledaren, pastor Marcus Cheng. Om missionär Oscar Rinells kinabok gör han följande omdöme:

Marcus Cheng.

»Jag har med eftertanke genomläst hela boken och erhållit det allra bästa intryck. Författaren har läst en betydande litteratur rörande Kina och äger en mycket god kännedom om mitt land. Sådana belägg finnas på nästan varje blad. Det är framför allt glädjande att författaren älskar Kina och dess folk. Han är därför mycket sympatisk och förstår våra svårigheter samt presterar vidsynta tolkningar. Jag är synnerligen glad att han nu är missionär med ett budskap från Gud, som icke har anseende till personen, utan att den som fraktar honom och övar rättfärdighet, han tages emot av honom, vilket folk han än må tillhöra.» Jag gratulerar därför författaren med anledning av resultatet av denna bok om mitt land och den mission, vi älska och bedriva. Jag uttalar den förhoppningen, att alla missionsvänner, som intressera sig för evangeliseringen av en fjärdedel av världens befolkning, skola köpa och läsa denna bok. Gud välsigne var och en som beder och arbetar för Kina.

MARCUS CHENG.»

I den svenska pressen har boken erhållit goda omdömen. Vi citera endast en mening ur den recension, som *Teol. D:r Nils Algård* skrivit i St. Dagbl. Han skriver bl. a.:

»Den fängslande boken bör ej förbigås av någon, som vill fatta det väsentliga i det brokiga virrvarret av namn och händelser just nu i det väldiga forntids- och framtidslandet i den yttersta Östern.»

Uttalanden om "Den kinesiska frihetsrörelsen och missionen"

Arboga - Posten av Aug.E.Lernberg.

"Vad som håller på att ske i det väldiga riket i fjärran Östern, det berättar denna utomordentligt intressanta bok. Den kastar ett klart ljus över dunkla frågor och ställer i skarp belysning en del spörsmål, som västerlänningen och icke minst svensken bör ta del av. Denna bok böra såväl alla missionsvänner och alla som för övrigt intressera sig för vad som för närvarande sker i Kina, läsa och läsa med eftertanke.

Författaren är visserligen svensk till börd och har studerat i Sverige. Men han är född i Kina och har vistats där större delen av sitt liv, vadan han är väl förtrogen med det ämne, han behandlar. En kväll tillsammans med "Den kinesiska frihetsrörelsen och missionen" blir både intressant och givande. Det innebär att horisonten vidgas och att man får känna en ny tids värvindar spela omkring sin panna. Tag och läs!"

Vadstena Läns Tidning av Aug.E.Lernberg.

Det stora landet i öster tilldrager sig för närvarande den upplysta allmänhetens ~~intressen~~ stora intresse. Man undrar, vad som skall växa fram ur omskakningarna i Kina. Ryktena växla, och telegrammen äro av skiftande innehåll. Under sådana förhållanden är man tacksam mot B.-M:s förlag, som gått i författning att utgiva denna innehållsrika och fängslande bok. Den lämnar upplysning i många av Kinas problem och visar samtidigt missionens betydelse för och ställning till Kinas nydaning. Därför är denna bok en bok för både missionsvänner och andra, som intressera sig för det stora, gamla kulturlandet. Författaren som visserligen är svensk till börd, är född i Kina och har vistats där större delen av sitt liv, vadan han är väl införsatt i förhållandena därstädes. Läsandet av denna bok kan icke heller annat än vidga ens horisont, ~~och~~ stärka missionsintresset och giva en klarare bild av vad som sker i det som händer. Det är också ett verkligt nöje att få rekommendera den kinesiska frihetsrörelsen och missionen till vidsträckt spridning. En kväll tillsammans med denna bok kommer att bli odelat angenäm.

Västerviksposten, av Per Holst.

Kina har under de senare åren fångat världens ~~uppmärksamhet~~ uppmärksamhet såsom aldrig tillförne. Där har pågått och pågår alltfört händelser, som följas med största spänning av en hel värld. Den revolution som det kinesiska folket i dessa dagar genomgår, har icke enbart politisk innebörd. Det är tydligt att den syftar vida längre. Den är måhända den mest gigantiska omvälvning, som någonsin ägt rum i mänsklighetens historia. Kanske den ock varslar om att världshistoriens brännpunkt håller på att inta sin plats som "Mittens rike".

Det är icke lätt att här i Västerlandet bilda sig en riktig förställning om vad som sker därborta i det väldiga riket. Telegrammen förmåla om de blodiga inbördesfejden, där än den ena och än den andra generalen har övertaget. Läget ter sig i hög grad komplicerat. Nya och i hög grad svåra problem ha trängt i förgrunden, icke blott för statsmännen och affärslivets representanter utan även för den kristna missionen. Det är ju bekant, att ett flertal missionssällskap för någon tid sedan fingo ta hem praktiskt tagit hela sin missionärskar, och även om några sedermera kunnat återvända till sina resp. fält, är det tydligt, att svårigheterna fortfarande. Inför allt detta frågar man sig: Kan man få en något så när klar uppfattning av det faktiska läget i denna kolossala omställning? Ja, man

kan det.

I dagarna har i bokhandeln utkommit en bok av missionär Oscar Rinell med titel som ~~är~~ ovan angivits. Den ger en synnerligen god bild av den kinesiska revolutionens uppkomst, förlopp och innebörd. Hr Rinell som är född i Kina och missionär i provinsen Shantung, visar sig äga en utomordentligt god kännedom om den kris Kina nu genomlever, hans skildring är nykter, saklig och i hög grad aktuell. Det är en märklig bok, som helt viss kommer att låta tala om sig.

Gottlands Posten av W.L.

Med denna bok har missionär Oscar Rinell givit oss ett värdefullt inlägg i den egenartade situation som uppstått för missionen i Kina efter de stora omvälvningarna i det gåtfulla "Mittens rike". Författaren som är född och uppväxt i Kina och därför äger ingående sakkännedom om landets förhållanden, behandlar här det brännade spörsmålet om den kristna missionens ställning till den vaknande kinesiska nationalismen. Inledningen lämnar en klar redogörelse för den nationalistiska rörelsens uppkomst, utbredning och ledande principer. Bokens huvuddel behandlar nationalismens ställning till den kristna missionen, ävensom missionens ställning till nationalismen. Det är många nya problem, som här rullas upp för missionsvännerna här hemma. Problemet av den allra största betydelse för den framtida missionen därute. Därför må ingen av missionens vänner och föredjare försumma att läsa detta arbete, vilket alltigenom besjålas av en ljus tro på den kristna missionens framtid i Kina.

Av E.A.L.

I detta arbete om 152 sidor har en ung kinamissionär skildrat den kinesiska frihetsrörelsen på ett mycket allsidigt, intressant och medryckande sätt. Man läser ovillkorligen boken med ett stigande intresse och märker att förf. sökt tränga "öjupett" med problemet. En mängd uttalanden från framstående personer i Kina ger åt framställningen en överskådlighet som gör att läsaren får ett mycket allsidigt begrepp om ~~den~~ hela denna rörelses ursprung, utveckling och framtidsmål. Förf. är svensk men kinesentusiast och ser frågan ur kinesisk men på samma gång strängt kristlig synpunkt.

I de fem avdelningarna i boken behandlas Kinas renässans, nationalismens uppkomst och syfte, nationalismens ställning till den kristna missionen, missionens ställning till kinesisk nationalism och nationalismens och missionens framtidsutsikter. Man märker av rubrikerna, att han gripit tag om just de brännande frågorna, vilka icke blott missionens vänner intressera sig för utan, man kan gott säga, en hel värld.

En intressant upplysning lämnar förf. angående ledarna av den nationalistiska rörelsen. Ett stort antal av dessa äro nämligen kristna och samliga intaga en ledande ställning i de kristna församlingarna. Sålunda är trafikministern medlem av en baptistförsamling. Utrikesministern är en bland de ledande kristna och mycket aktiv sådan. Även vice utrikesministern är kristen, likaså finans-handels- och jordbruksministrarna m. fl. Majoriteten av de främsta ledarna äro alltså kristna. Till detta sakförhållande citeras träffande ett yttrande av missionär J.R. Saunders: "Tänk dig jordens största nation ifråga om folkmängd och slumrande krafter, med mindre än en procent av befolkningen kristen, men likväl är majoriteten bland de stora ledarna medlemmar av någon kristen församling! Flera av dessa äro medlemmar av baptistförsamlingar". Icke underligt att förf. har stor tro på nationalismens framtida möjligheter.

En fråga som just nu är särskilt aktuell inom missionsfolkets le-

III.

der i hela världen, är den nya lagen i Kina om missionsskolornas registrering. Olika meningar rada om det rätta eller orätta i en sådan åtgärd men förf. synes starkt luta åt den uppfattningen att detta är det enda riktiga och nödvändiga för dessa skolors framtida betydelse liksom och för missionen som sådan. Skälen som anföres härför äro bl. a. dels den psykologiska verkan en sådan åtgärd skulle ha på folket, de bleve då ej betraktade som "utländska" skolor och dels det, att dess utgående elever fingo samma rättigheter som de statserkända skolornas elever erhålla, vilket de eljest icke få. Den ursprungliga bestämmelsen om förbud för undervisning i och utövning av religion i skolorna har upphävts och kvar står sålunda blott det, att denna undervisning icke får vara obligatorisk utan frivillig. Detta anser förf. vara en konsekvent tillämpning av religionsfrihetsprincipen. Många kristna högre skolor och mellanskolor ha också godtagit principen om frivillig religionsundervisning och sålunda blivit registrerade. Rapporter från dessa äro uppmuntrande. Det är också numera möjligt att registrera kristna skolor som privata, utan att de därmed förlora sin kristliga karaktär eller sina arbetsmöjligheter.

Hela boken är en ypperlig skildring av ett mycket spännande skede i Kinas historia och bör läsas av i första hand alla missionsintresserade men även av övriga som vilja få ett grepp om det faktiska läget i Kina. Och ingen som börjar ~~läsa~~ att läsa den behöver ångra sig. Den ger anledning till tacksamhet till både Gud och författaren för vad som där framhålls.

Blå Bandet av P.V.

Den kinesiska frihetsrörelsen och missionen är titeln på ett litet arbete av Oscar Rinell, som till pris av 2,25 utkommit å B.M:s förlag. Man får i denna ett verkligt levande begrepp om denna rörelse och man lär sig inse, att mycket av vad som skrivits varit vilseledande. Det är ett arbete, som av alla missionens vänner bör läsas, skrivit av en, som känner sin sak.

Författaren som är född och uppvuxen i Kina, men genom studier i Sverige också lärt sig se med Västerlandets ögon, har nu i många år som missionär levat i händelsernas mitt i Kina, och hans synpunkter ha förvisso mycket av intresse att ~~läsa~~ läsa var och en, som bättre vill förstå den tilltrasslade situationen i jordens, väldigaste rike.

Biblioteks Bladet Arg. 15 Häfte 1. år 1930. av Doc. G. Lindeberg.

"Det växande antal kinaböcker på svenska vittna om ett betydande intresse i vårt land för vad som försiggår därborta i fjärran Östern. För många är detta intresse förbundet med den mission, som i ~~den~~ Kina bedrivs av flera svenska organisationer. I föreliggande arbete gives först en historisk politisk orientering med särskilt utrymme åt den kinesiska nationalismens historia, och säregna drag. Författaren övergår därför till sitt huvudämne: kristendomens ställning inom den kinesiska kulturkretsen och dess förhållanden till de moderna frihetsrörelserna. Boken är både saklig och välskriven och vittnar om författarens stora förtrogenhet med ämnet. Den är en värdefull populär handledning för alla som utan större möda vilja skaffa sig kunskap om det moderna Kina dess politiska och religiösa brytningar.

Ett litet barn skall leda dem.

Här ovan presenteras Doris Rinell, och hennes bror Roy, från Kina. Det är egentligen om lilla Doris, som jag har något att berätta den här gången.

Doris mamma har en kineskvinna till hjälp i hemmet och lilla Doris älskar henne av hela sitt hjärta. Men hon försöker övertala hennes älskade "Chang da sao" inte tror på Jesus.

Häromdagen var "Chang da sao" sjuk och Doris mamma sade, att hon skulle gå hem och vila sig. Då Doris hörde det, blev hon ledsen. Hon tycker det är så tråkigt, då "Chang da sao" går hem. För att trösta henne sade kvinnan: "Jag ska inte gå hem, jag kommer snart tillbaka". Doris förstod dock, att hon narrades, och frågade därför mamma, om dom som narras får komma till himlen. "Nej", sa mamma, "om man narras, får man inte komma till himlen, då passar man inte där." Då började Doris att gråta så förtvivlat: "Chang da sao" narrades. Nu får hon inte komma till himlen, och jag vill, att hon ska komma dit, snyftade hon om och om igen. Hon grät länge över sin älskade "Chang da saos" synd, och mamma lyckades till sist trösta henne med att de skulle hjälpas åt att bedja för kvinnan. Då sade Doris: "Jag ska bedja till Jesus, att han inte hämtar 'Chang da sao' än, ty hon måste bli omvänd först, och jag vill, att hon ska komma till himlen".

Varje kväll beder Doris för sin "Chang da sao", och på dagarna talar hon ofta med henne om Jesus. Kanske lilla Doris en dag skall vinna denna kineskvinna för Jesus. Hon har börjat tidigt som missionär. Mätte Gud välsigna henne på

Doris och Roy Rinell.

den vägen! Det finns många, många kineser, små och stora, som inte tro på Jesus. Vilja inte Ni också, därhemma i Sverige, hjälpa Doris att bedja om kinesernas frälsning?

Gerda.

Bön för hednabarnen.

O Jesus, när jag tänker på
Den nåd, du givit mig,
Då vill jag minnas dem också,
Som än ej känna dig.

Blic, Herrc, även deras Gud,
Blic deras lie också,
Välsigna dina sändebud,
Som ut ibland dem gå.

20/9/30.
Den kinesiska kvinnan i gammal och ny tid.

Vid ungdomsföreningen Idoghets missionsafton i Betanlakapellet på måndagen höll missionären, fru Helgen Rinell från Kina ett föredrag över ovanstående ämne, av vilket vi nu äro i tillfälle giva ett kortfattat referat.

Bland de stora och genomgripande förändringar, som på senare år föregått i Kina, är intet märkligare än den kinesiska kvinnans uppvaknande och frigörande. Kvinnan i det gamla Kina intog en mycket underlägsen ställning. Sedan urminnes tider har kvinnan i det kinesiska riket liksom i Östern f. ö. betraktats såsom långt underlägsen mannen. I en av Kinas klassiska skrifter läses, att himmel och jord frambragtes ur en urprincip, sammansatt av den manliga principen Yang och den kvinnliga principen Yin. Den manliga principen representerar solen, ljuset, styrkan och visdomen, medan den kvinnliga representerar månen, skuggan, svagheten och okunnigheten. På grund härav framhöll de gamla kinesiska lärde skillnaden mellan könen. Kvinnorna ansågos visserligen som mänskliga väsen ehuru av en lägre grad än männen. Målet med kvinnans fostran ansågs vara fullständig underkastelse, icke förståndets uppövning och utveckling. Kvinnan skulle stå under mannens uppsikt och icke tillåtas ha någon egen vilja.

Aktenskapets ingående markerar starkt den kinesiska kvinnans underlägsna ställning. Aktenskapen bestämmas av föräldrarna utan någon som helst hänsyn till vederbörande kontrahenters önskligheter. För att befordra släktens fortplantning och upprätthålla förfäderskulten toges vid aktenskapens planerande alltid mera hänsyn till sonens än till dotterns intressen. Då måste hustrun vara sin man fullständigt undergiven. Lagen tillåter mannen att skilja sig från hustrun på grund av ofruktbarhet, aktenskapsbrott, olydnad mot mannens föräldrar, svartsjuka, pratsjuka, stöld och spetälska men kvinnan får skiljas från sin man, endast om denne har spetälska eller har övergivit henne för mycket lång tid. Dör hustrun, har mannen full rätt att gifta om sig, men om mannen dör, bör hustrun förbli änka. I gamla tider händer ofta, att kvinnan vid mannens död tog ett liv för att bli i tillfälle att tjäna honom även efter döden.

Den kinesiska kvinnan är även underkastad månggiftets fördömlighet. Ehuru lagen förbjuder månggifftet är detta mycket allmänt. Månggifftet är så naturligt för kineserna, att de tala om den lagliga hustrun såsom månen och bihustrurna såsom stjärnorna, vilka alla kretsa omkring solen — mannen. Medan den lagliga hustrun väljes av mannens föräldrar, väljer denne själv sina bihustrur enligt sin egen önskan. Det är under sådana förhållanden naturligt, att bihustrurna ofta tillvälla sig makten i hemmet och bereda den lagliga hustrun stora lidanden.

Den kinesiska hustrun är också helt utlämnad åt svärföräldrarnas godtycke. Hon får icke företaga sig något väsentligt utan att erhålla sin svärmoders tillåtelse. Om hon utsättes för aldrig så orsonlig behandling från sina svärföräldrars sida, vågar hennes man aldrig — beroende på den i Kina så utpräglade och allmänna vördnaden för föräldrarna och förfäderna över huvudet taget — uppträda till hennes försvar.

Den gamla fotbindningens fysiska kval äro en träffande sinnebild av kvinnans andliga tortyr. Sedan att binda kvinnans fötter har varit allmän i Kina sedan 900-talet. Denna brutala sed har i hög grad bidragit till att tvunga kvinnan till det in-

ställning än hennes systrar i övriga Österns länder.

Nu har emellertid den nya tiden gjort sitt intåg i Kina, och därmed håller kvinnans ställning på att undergå en radikal förändring. Även om ännu folkets stora massor leva tämligen oberörda av allt det nya som bryter in över Kina, så kommer dock stora skaror av unga flickor — om dessa skaror ökas dagligen — i kontakt därmed. Och det är dessa unga kvinnor, som, som hålla Kinas framtid i sina händer. Flera faktorer ha medverkat till den kinesiska kvinnans frigörelse. De kristna missionärerna ha bibringat Kinas folk praktisk kännedom om Västerlandets kristna hemideal. Unga kineser, som för studier vistats i Västerlandet ha där tillägnat sig och sedan bland sitt eget folk spritt den västerländska uppfattningen om kvinnan. Västerländsk uppfostran och kristen religion kunna icke påverka Österns samhälle utan att väcka frågan om dess kvinnor. Sedan detta århundrades början har ock en stor lver gripit Kinas folk att råda bot för de missförhållanden i hem och samhälle, som ha sin rot i kvinnans brist på bildning och hennes föraktade ställning. Härvidlag är den kristna missionen främste föregångaren. Särskilt i fråga om kvinnobildningen har den protestantiska missionen varit banbrytare. Redan 1842 öppnades den första kristna flickskolan i Kina, under det att den kinesiska regeringen öppnade sin första skola för flickor först år 1887. Särskilt missionens högskolor ha en oerhörd betydelse för fostrandet av ledare på kvinnobildningens område. De vid dessa skolor utbildade kvinnorna gå ut och öva såsom läkare, lärarinnor, författarinnor och sociala arbetare det starkaste inflytande på frigörelsearbetet i Kina. I missionens lägre skolor utbildas tusentals kvinnor, som redan arbeta bland sitt folk, såsom lärarinnor, bibelkvinnor eller mödrar i hemmen.

Ej mindre genom sitt rena evangelisationsarbete och genom sin omfattande filantropiska och sociala verksamhet har den kristna missionen verksamt bidragit till kvinnans frigörelse i Kina. Ett stort antal föreningar av kristna unga kvinnor arbeta i Kina för kvinnans sociala, intellektuella och andliga utveckling.

De senaste åren ha ock fått bevittna en glädjande förändring av kvinnans moraliska standard, av den allmänna livsynen, av den sociala ställningen o. s. v. i Kina. Dessa hastiga förändringar ha ställt Kinas nyvaknande kvinna inför stora möjligheter och inför stora svårigheter och faror. Goda och onda makter kämpa om hennes själ. Många kvinnor i Kina genomleva i dessa dagar på kort tid en utveckling, som i andra länder tagit årtusenden.

Den kristna missionen har åran och ansvaret av att ha varit den förste att bära budskapet om frihet till Österns fångar, till dessa slavar och kvinnor. Den kristna missionen bär ock ett stort ansvar i dessa brytnings-tider. Den måste sätta in all sin kraft på att hjälpa de frigjorda att rätt bära frihetens gåva och bruka den till eget och samhällets bästa. Kinas största behov är alltfört evangeliets Kristus främst som själarnas Frälsare och sedan som levnadens ideal och rättesnöre. Endast hos Kristus kan Kinas folk och vi alla lära det sanna tjänandets och offrandets sällighet, utan vilken kunskap och erfarenhet ingen människa kan rätt fylla sin kallelse och uppgift i världen.

frambragtes ur en uppmannasätt av den manliga Yang och den kvinnliga Yin. Den manliga principen representerar solen, ljuset, styrkan, rikdomen, medan den kvinnliga representerar månen, skuggan, mörkheten och okunnigheten. På härav framhöll de gamla kinesiska lärde skillnaden mellan könen. Kvinnorna ansågos visserligen mänskliga väsen ehuru av en lägre grad än männen. Målet med kvinnans fostran ansågs vara fullständig underkastelse, icke förståelse, uppövning och utveckling. Kvinnorna skulle stå under mannens uppfostran och icke tillåtas ha någon egen vilja.

Aktenskapets ingående markerar starkt den kinesiska kvinnans underordnade ställning. Aktenskapen bestämmas av föräldrarna utan någon som helst hänsyn till vederbörande kontrahenters önsknings. För att befordra släktens fortplantning och upprätthålla förfäderskulden tages vid aktenskapens planerande alltid mera hänsyn till sonens än till dotterns intressen. Då måste hustrun vara sin man fullständigt undergiven. Lagen tillåter mannen att skilja sig från hustrun på grund av ofruktbarhet, äktenskapsbrott, o lydighet mot mannens föräldrar, svartsjuka, pratsjuka, stöld och spetsiska men kvinnan får skiljas från sin man, endast om denne har spetsiska eller har övergivit henne för mycket lång tid. Dör hustrun, har mannen full rätt att gifta om sig, men om mannen dör, bör hustrun förbli änka. I gamla tider hände ofta, att kvinnan vid mannens död tog ett liv för att bli i tillfälle att tjäna honom även efter döden.

Den kinesiska kvinnan är även underkastad månggiftets förödmjukelse. Ehuru lagen förbjuder månggiftet är detta mycket allmänt. Månggiftet är så naturligt för kineserna, att de tala om den lagliga hustrun såsom månen och blhustrurna såsom stjärnorna, vilka alla kretsas omkring solen — mannen. Medan den lagliga hustrun väljes av mannens föräldrar, väljer denne själv sina blhustrur enligt sin egen önskan. Det är under sådana förhållanden naturligt, att blhustrurna ofta tillvälla sig makten i hemmet och bereda den lagliga hustrun stora lidanden.

Den kinesiska hustrun är också helt utlämnad åt svärföräldrarnas godtycke. Hon får icke företaga sig något väsentligt utan att erhålla sin svärmoders tillåtelse. Om hon utsättes för aldrig så oresonlig behandling från sina svärföräldrars sida, vågar hennes man aldrig — beroende på den i Kina så utpräglade och allmänna vördnaden för föräldrarna och förfäderna över huvudet taget — uppträda till hennes försvar.

Den gamla fotbindningens fysiska kval äro en träffande sinnebild av kvinnans andliga tortyr. Seden att binda kvinnans fötter har varit allmän i Kina sedan 900-talet. Denna brutala sed har i hög grad bidragit till att tvinga kvinnan till det inestängda och begränsade liv, hon vanligen levat.

Att ge kvinnan del av boklig bildning har naturligtvis ansetts alldeles onödigt. "Att ingen kunskap äga, det är kvinnans dygd", lyder ett gammalt ordspråk i Kina. Man var i äldre tider inte ens viss om att kvinnan hade någon själ. Därför kunna Kinas kvinnor vanligen varken läsa eller skriva ens i sådana hem, där sönerna beredas mycket omsorgsfull fostran och god boklig bildning. Vid 1800-talets slut kunde möjligen en kvinna på tusen hjälpligt läsa eller skriva.

Trots allt detta kan sägas, att kvinnans ställning i Kina i allmänhet varit något drägligare i verkligheten än i teorien. En och annan kvinna har väl också lyckats intaga den särställning i samhället, som en originell begåvning eller stora karaktersegenskaper gjort henne förtjänt av. I stort sett torde Kinas kvinna dock ha intagit en gynnsammare

kristna hemideal. Unga kineser, som för studier vistats i Västerlandet ha där tillägnat sig och sedan bland sitt eget folk spritt den västerländska uppfattningen om kvinnan. Västerländsk uppfostran och kristen religion kunna icke påverka Osterns samhälle utan att väcka frågan om dess kvinnor. Sedan detta århundrades början har ock en stor iver gripit Kinas folk att råda bot för de missförhållanden i hem och samhälle, som ha sin rot i kvinnans brist på bildning och hennes föraktade ställning. Härvidlag är den kristna missionen främste föregångaren. Särskilt i fråga om kvinnobildningen har den protestantiska missionen varit banbrytare. Redan 1842 öppnades den första kristna flickskolan i Kina, under det att den kinesiska regeringen öppnade sin första skola för flickor först år 1887. Särskilt missionens högskolor ha en oerhörd betydelse för fostrandet av ledare på kvinnobildningens område. De vid dessa skolor utbildade kvinnorna gå ut och öva såsom läkare, lärarinnor, författarinnor och sociala arbetare det starkaste inflytande på frigörelsearbetet i Kina. I missionens lägre skolor utbildas tusentals kvinnor, som redan arbeta bland sitt folk, såsom lärarinnor, bibelkvinnor eller mödrar i hemmen.

Ej mindre genom sitt rena evangelisationsarbete och genom sin omfattande filantropiska och sociala verksamhet har den kristna missionen verksamt bidragit till kvinnans frigörelse i Kina. Ett stort antal föreningar av kristna unga kvinnor arbeta i Kina för kvinnans sociala, intellektuella och andliga utveckling.

De senaste åren ha ock fått bevitna en glädjande förändring av kvinnans moraliska standard, av den allmänna livssynen, av den sociala ställningen o. s. v. i Kina. Dessa hasliga förändringar ha ställt Kinas nyvaknande kvinna inför stora möjligheter och inför stora svårigheter och faror. Goda och onda makter kämpa om hennes själ. Många kvinnor i Kina genomleva i dessa dagar på kort tid en utveckling, som i andra länder tagit årtusenden.

Den kristna missionen har äran och ansvaret av att ha varit den förste att bära budskapet om frihet till Osterns fångar, till dessa slavar och kvinnor. Den kristna missionen bär ock ett stort ansvar i dessa brytningstider. Den måste sätta in all sin kraft på att hjälpa de frigjorda att rätt bära frihetens gåva och bruka den till eget och samhällets bästa. Kinas största behov är alltfört evangelietts Kristus främst som själarnas Frälsare och sedan som leynadens ideal och rättesnöre. Endast hos Kristus kan Kinas folk och vi alla lära det sanna tjänandets och offerandets sällighet, utan vilken kunskap och erfarenhet ingen människa kan rätt fylla sin kallelse och uppgift i världen.

青島泰晤士報
THE TSINGTAO TIMES
 Published Every Day Except
 Mondays & Holidays
 1 Hsin Tai Road, Tsingtao.
 Telephone 4115
 Telegraphic Add: "Times" Tsingtao

One Year \$20.00
 Six Months \$11.00
 One Month \$ 2.00
 Single Copy \$ 0.20
 Advertising Rates will be
 supplied on application to
 Business Dept.

Tsingtao, June, 18th, 1932

**THE CULTIVATION
 OF THE POPPY**

Foreign Governments have of late years joined so wholeheartedly in assisting in every way to prevent the trade in opium between their dominions and China, in order to meet Chinese demands that this iniquitous trade shall cease, and the British-Indian Government in particular, India being formerly the chief source of China's foreign opium supply, has willingly agreed to a huge loss of revenue from the embargo on this dangerous drug, in order to meet the Chinese Government's oft-expressed desire to stamp out the smoking of opium in China.

It is disheartening, therefore, when evidence annually at this season comes to hand from almost every Province in China, that the local cultivation of the opium poppy, far from being eradicated, appears to be flourishing. It is apparent that were the local authorities really sincere in preventing the growing of this crop nothing would be easier than to have local commissions at work in each area seizing the crops, and arranging for the punishment of the growers as these crimes occur. In every village throughout China there are people of power and influence who are determined to assist in preventing the growing of opium poppies, and it is only where areas are under lawless conditions that these people are unable to function in the way indicated; unfortunately so much of China is not amenable to the laws, that the regulations against poppy growing cannot everywhere be put into force successfully.

It is gratifying, so far as the Kiaochow district of this Province of Shantung is concerned, to read from the report of the Special Correspondent of "The Tsingtao Times" in that district, that the "strong arm of the law" is active against the numerous opium growers there now the poppies are in full bloom, and if similar measures are being adopted in other districts then the Provincial Government deserves high commendation.

It is a disgraceful state of affairs however, that permits a foreigner dealing in the drug traffic for years to be allowed liberty in a Chinese city, as asserted by our correspondent, by sheltering under the protection of extraterritoriality, and we beg to draw the attention of the American, British and Japanese Consuls to the question so that we can, if desired, provide further particulars which will help to sift this matter as to its source and bring the evidence to condign justice. It is worthy of note that our correspondent is himself a foreigner, so that he is not likely to be making a statement of the kind he does with any particular

KIAOCHOW NOTES.

Suppression of bandits.

June 16:—Six heads have recently been hanging outside the City proper. They were trophies taken in a fight against bandits by local military and police. The kidnapers have been operating some time in the southern part of Kiaochow district with the hills as their base. It is said that the bandit leader known as "Ironneck" is amongst the beheaded. "North-east Wind" and "The Great Priest," two of his companions, had earlier met the same fate. On the whole the last few months have been more peaceful than former years. It is however feared that the kidnaping season will not be dull the higher the sorghum grows, and the hotter the weather gets.

Poppy cultivation.

While making a trip off the beaten paths in certain sections of this district early this spring, your correspondent observed the widespread cultivation of poppy. Just as the poppy blossoms showed all their glory on hilly slopes and in hidden valleys the government ordered an inspection. Many opium planters were rounded up and are now awaiting punishment. Yesterday a Chinese dealer in morphia and heroin was punished by death here. A foreigner in this city has been engaged in the narcotic traffic for several years. This has been and still is a flourishing business thanks to the protection of extraterritoriality!

Wheat harvest.

At present the farmers are busy reaping a bumper wheat crop. Badly damaged the harvest somewhat in a small section around Chang Tsang and Wangshiang. These two villages, 100 li south of Kiaochow, are now connected with the said city by telephone lines as are several other important places in the district. Roads south of Wangtai have been improved during the spring. Buses are daily running in three directions with Kiaochow as center. The police have taken up their quarters in the City Temple. Some of the gods were locked up in a room, while others compelled to open the bathing season in the neighboring pond.

KIAOCHOW NOTES.

Protective measures Japanese students snubbed.

May 17:—General Yang Kong-huang's military force has recently been transferred from Kiaochow to Chefoo. The troops under the command of general Chen Teh-tee at Weihai are in the near future to take up garrison duties here.

Before the former general left his troops had dug an extensive system of trenches. They are to be found close to the city and continuing southward along the coast some hundred li down to Wang Kia Chong. Troops were also stationed at the latter place during the last three months. This has formerly been a bandit infested area, but has been unusually quiet this year or so.

General Yang commanded the moat around this ornate walled city to be deepened and filled with water. According to estimates the project would cost some \$60,000. This sum is exclusive of damages to the farmers cultivated lands. The military dug out a few meters of the moat as an object-lesson for the civilian workers. \$8,000 was borrowed by the military. As General Yang has now left it is hoped that this project will be discarded as unpractical.

Some twenty Japanese students arrived here yesterday from Tsingtao. The object of their visit seems to have been to study Chinese educational conditions in this city. Owing to the tension between China and Japan all Chinese Schools that were visited refused them admittance. The students returned therefore on an early train to Tsingtao without being much the wiser for having made the trip.

Single Copy \$ 0.20

Advertising Rates will be supplied on application to Business Dept.

Tsingtao, June, 18th, 1932

THE CULTIVATION OF THE POPPY

Foreign Governments have of late years joined so whole-heartedly in assisting in every way to prevent the trade in opium between their dominions and China, in order to meet Chinese demands that this iniquitous trade shall cease, and the British-Indian Government in particular, India being formerly the chief source of China's foreign opium supply, has willingly agreed to a huge loss of revenue from the embargo on this dangerous drug, in order to meet the Chinese Government's oft-expressed desire to stamp out the smoking of opium in China.

It is disheartening, therefore, when evidence annually at this season comes to hand from almost every Province in China, that the local cultivation of the opium poppy, far from being eradicated, appears to be flourishing. It is apparent that were the local authorities really sincere in preventing the growing of this crop nothing would be easier than to have local commissions at work in each area seizing the crops, and arranging for the punishment of the growers as these crimes occur. In every village throughout China there are people of power and influence who are determined to assist in preventing the growing of opium poppies, and it is only where areas are under lawless conditions that these people are unable to function in the way indicated; unfortunately so much of China is not amenable to the laws, that the regulations against poppy growing cannot everywhere be put into force successfully.

It is gratifying, so far as the Kiaochow district of this Province of Shantung is concerned, to read from the report of the Special Correspondent of "The Tsingtao Times" in that district, that the "strong arm of the law" is active against the numerous opium growers there now the poppies are in full bloom, and if similar measures are being adopted in other districts then the Provincial Government deserves high commendation.

It is a disgraceful state of affairs however, that permits a foreigner dealing in the drug traffic for years to be allowed liberty in a Chinese city, as asserted by our correspondent, by sheltering under the protection of extraterritoriality, and we beg to draw the attention of the American, British and Japanese Consuls to the assertion so that we can, if desired, provide further particulars which will help to sift this matter at its source and bring the evildoer to condign justice. It is worthy of note that our correspondent is himself a foreigner, so that he is not likely to be making a statement of the kind he does with any particular bias against extraterritoriality. On the other hand it does seem to us that foreign Consuls will be certain to welcome information from Chinese sources direct against the illegal trading in opium of foreign nationals in the interior of China, and if a foreigner has remained scatheless who for years has apparently openly been profiting by this traffic, then it is a disgrace to his country's Government that such a state of affairs persists.

We append our Correspondent's letter:

season will not be dull the higher the sorghum grows, and the hotter the weather gets.

Poppy cultivation.

While making a trip off the beaten paths in certain sections of this district early this spring, your correspondent observed the widespread cultivation of poppy. Just as the poppy blossoms showed all their glory on hilly slopes and in hidden valleys the government ordered an inspection. Many opium planters were rounded up and are now awaiting punishment. Yesterday a Chinese dealer in morphine and heroin was punished by death here. A foreigner in this city has been engaged in the narcotic traffic for several years. This has been and still is a flourishing business thanks to the protection of extraterritoriality!

Bumper wheat harvest.

At present the farmers are busy reaping a bumper wheat crop. Hail damaged the harvest somewhat in a small section around Chang Tsang and Wangsachong. These two villages, 100 li south of Kiaochow, are now connected with the said city by telephone lines as are several other important places in the district. Roads south of Wangtai have been improved during the spring. Busses are daily running in three directions with Kiaochow as center. The police have taken up their quarters in the City Temple. Some of the gods were picked up in a room, while others compelled to open the bathing season in the neighboring pond.

system of trenches. They are to be found close to the city and continuing southward along the coast some hundred li down to Wang Kia Chong. Troops were also stationed at the latter place during the last three months. This has formerly been a bandit infested area, but has been unusually quiet this year or so.

General Yang commanded the moat around this walled city to be deepened and filled with water. According to estimates the project would cost some \$60,000. This sum is exclusive of damages to the farmers cultivated lands. The military dug out a few meters of the moat as an object-lesson for the civilian workers. \$8,000 was borrowed by the military. As General Yang has now left it is hoped that this project will be discarded as unpractical.

Some twenty Japanese students arrived here yesterday from Tsingtao. The object of their visit seems to have been to study Chinese educational conditions in this city. Owing to the tension between China and Japan all Chinese Schools that were visited refused them admittance. The students returned therefore on an early train to Tsingtao without being much the wiser for having made the trip.

青島泰晤士報
THE TSINGTAO TIMES
 Published Every Day Except
 Mondays & Holidays
 1 Hsin Tai Road, Tsingtao,
 Telephone.....4116
 Telegraphic Add: "Times" Tsingtao

One Year \$20.00
 Six Months \$11.00
 One Month \$ 2.00
 Single Copy \$ 0.20
 Advertising Rates will be
 supplied on application to
 Business Dept.

Tsingtao, September, 20th, 1932

THE NEW WAR IN SHANTUNG

In our Sunday's issue of this newspaper we reported the outbreak on Friday evening of hostilities between the troops of General Han Fu-chuh, Chairman of Shantung Province, and those of the actually independent General Liu Chen-nien of Chefoo. We added a rider to the effect that as our information came through Japanese sources and had then no other corroboration, it should be accepted with reserve.

We must confess that our editorial note was added more in the hope than the confidence that the trouble, if any, was only in the nature of a local quarrel between the soldiers of different commanders, and was not a considered action between rival commanders and their forces.

Information now to hand from Chinese and other sources makes it evident that the military activities developing in Shantung are the result of the actual independence of General Liu Chen-nien, who ever since the retreat of the forces of the former, Shantung Tupan, the late Marshal Chang Tsung-ph'ang, has remained the supreme ruler of a large portion of Eastern Shantung, including the Kiaotung Peninsular, with

ENTERED

the destruction of a bridge on the omnibus road between Kiaochow and Pingtu, by General Liu's "frontier" force in that region. What further activities have transpired remain yet to be made known, but that relations have been strained to breaking point is evidenced by the blowing up of a bridge at the confines of the rival territories.

General Liu undoubtedly played the part of a valuable ally of the Nanking Government during the advance North of the Southern Army of conquest against Chang Tsung-ch'ang and the Northern War-lords Liu's doubtful attitude at first necessitating the deflection of a considerable portion of the Tsinan forces in his direction in order to watch his

man, but actually Eastern Shantung has been a separate area under the redoubtable and calculating General Liu.

It may well be that General Han Fu-chuh has decided to put matters to the test, in order to see if he cannot bring his nominal subordinate General to definitely recognise the suzerainty of the Provincial Government over Kiaotung.

We cannot imagine a more unfortunate time for internecine bickerings of this nature than the present, September 18th being the date upon which all China mourned the dismemberment of Manchuria as a result of the Sino-Japanese dispute there a year ago. National unity at this particular time is of such paramount importance to the people of China, that this latest exhibition of the conditions of turmoil and chaos into which most of China has been thrown as a result of personal animosities on the part of Chinese Generals and politicians is a pathetic proof of the aloofness of the people of the different Provinces of China when occasions of tremendous national importance arise that call for recognition of their gravity by an united and undivided front. That the Provincial embroglio may not grow into a first-class civil war we must all devoutly wish, but latest intelligence is far from reassuring.

Rumour has it from Chinese sources that General Liu has recently been in communication with the Communist elements in China, so that for this reason General Han has begun action against him, but it is a popular slogan nowadays to proclaim anyone a Communist who is not ranged on the same side as the legal authority in China, and too much credence should not be placed upon this argument.

The fact remains that Kiaochow has been made very much a base for an expeditionary force to act from, according to latest information, and it may be that a military force may have the desired result without the loss of life which belligerent moves of this nature usually entail.

POPPY CULTIVATION IN KIAOCHOW

(By Our Own Correspondent)

"May 27th—In the South-western section of Kiaochow the cultivation of the opium poppy is extensive. Your correspondent observed, during a trip to this district, the poppy flowers in full bloom. Hidden mostly in the valleys and along dry river beds, often surrounded by wheat and other crops, could be seen the beautiful poppies with their different colours. Farmers were active in process of extracting the juice from some ripe poppy capsules, by scraping their outer surfaces. If the crops were not seized the outlook for a bumper opium harvest is assured.

In spite of official restrictions the cultivation of this poppy and the traffic in opium is evidently flourishing. While one Mu, under the most favourable circumstances, will only render the farmer twenty odd dollars for a wheat crop, the same area will yield the opium planter between three and five hundred dollars if the land is fertile and well tilled, and the market price good. This is the reason for the planting of opium, according to the natives of the district.

The deleterious effects of opium are of course recognised. This narcotic will surely be eradicated if it were not for the irregular and profitable uses urged by the local authorities. Opium must be stamped out, according to the dictum of Chinese law, but punishment by fines only means that handsome revenues are derived without suppression of poppy cultivation and the traffic in opium.

The public and military forces in Kiaochow are perfectly capable of controlling the area. It is not a bandit-infested district outside of their control. Other nations may have profited by selling opium to China in the past, but the presence of the evil in this particular district must be laid to the blame of the Chinese officials and people who permit it.

A SUPPLEMENT IS ABOVE

June 1st—General Han Fu-chuh, Chairman of Shantung Province, has ordered the suppression of opium in Kiaochow. Troops under command of General Chen Tshih-hsi have commenced to eradicate the opium poppy in this district, and the Magistrate responsible for this area, Mr. Lo Shi fo is now held a prisoner by the authorities. Some forty local officials in the Southern and Western districts have been seized, bound, under military escort sent to the Capital of the Province for trial. The punishment of some of these is sure to be severe. The strictness of the law, now functioning, will probably completely stop the cultivation of opium in Kiaochow.

(NOTE:—Such is the information received from our correspondent, and our readers will observe the remarkable differences in the report under date May 27th, from that of June 1st. Action has evidently been taken at the very time when the cultivation is most apparent. But we beg leave to differ with our correspondent in his optimistic hopefulness regarding eradication of this evil. If we know anything about China we are convinced that many a poppy patch will be harvested of the opium. The mere fact that the poppies have been allowed to reach their bloom is a sure sign of turpitude somewhere, and it would have been as easy to take action earlier and so obviate the existence of any opium at all from the poppies.)

Six Months \$11.00
 One Month \$ 2.00
 Single Copy \$ 0.20
 Advertising Rates will be applied on application to Business Dept.

Tsingtao, September, 10th, 1932

THE NEW WAR IN SHANTUNG

In our Sunday's issue of this newspaper we reported the outbreak on Friday evening of hostilities between the troops of General Han Fu-chuh, Chairman of Shantung Province, and those of the actually independent General Liu Chen-nien of Chefoo. We added a rider to the effect that as our information came through Japanese sources and had then no other corroboration, it should be accepted with reserve.

We must confess that our editorial note was added more in the hope than the confidence that the trouble, if any, was only in the nature of a local quarrel between the soldiers of different commanders, and was not a considered action between rival commanders and their forces.

Information now to hand from Chinese and other sources makes it evident that the military activities developing in Shantung Province are the result of the actual independence of General Liu Chen-nien, who has since had the support of the forces of the former Shantung Tupan, the late Marshal Chang Tsung-ch'ang, has remained the supreme ruler of a large portion of Eastern Shantung, including the Kiaotung Peninsular, with his headquarters at Chefoo. The advance, or encroachment of large forces from Western Shantung strengthening the garrisons at Weihsien, Kaomi and Kiaochow, and the commandeering of carts at Kiaochow and elsewhere, presumably with a view to an advance of troops Eastward, together with the presence of a large force of General Han Fu-chuh's troops at Pingtu, has been the direct cause of the destruction of a bridge on the omnibus road between Kiaochow and Pingtu, by General Liu's "frontier" force in that region. What further activities have transpired remain yet to be made known, but that relations have been strained to breaking point is evidenced by the blowing up of a bridge at the confines of the rival territories.

General Liu undoubtedly played the part of a valuable ally of the Nanking Government during the advance North of the Southern Army of conquest against Chang Tsung-ch'ang and the Northern War-lords Liu's doubtful attitude at first necessitating the deflection of a considerable portion of the Tsinan forces in his direction in order to watch his movements, and his later activities making it apparent that he counted upon great advancement for his services to the Central Government. Upon the appointment of another Commander to be Chairman of Shantung Province General Liu retired into his territories where he has been ever since, a very doubtful factor when the consolidation of all Shantung under the Tsinan regime has been under public consideration. Ostensibly the Province has been under the Provincial Government at Tai-

than the present, September 18th being the date upon which all China mourned the dismemberment of Manchuria as a result of the Sino-Japanese dispute there a year ago. National unity at this particular time is of such paramount importance to the people of China, that this latest exhibition of the conditions of turmoil and chaos into which most of China has been thrown as a result of personal animosities on the part of Chinese Generals and politicians is a pathetic proof of the aloofness of the people of the different Provinces of China when occasions of tremendous national importance arise that call for recognition of their gravity by an united and undivided front. That the Provincial embroglio may not grow into a first-class civil war we must all devoutly wish, but latest intelligence is far from reassuring.

Rumour has it from Chinese sources that General Liu has recently been in communication with the Communist elements in China so that for this reason General Han has begun action against him, but it is a popular slogan nowadays to proclaim anyone a Communist who is not ranged on the same side as the legal authority in China, and too much credence should not be placed upon this argument.

The fact remains that Kiaochow has been made very much a base for an expeditionary force to act from, according to latest information, and it may be that a military force may have the desired result without the loss of life which hitherto usually entails.

IN
V
R

trip to this district... hidden mostly in the mountains...
 The process of suppressing the opium trade...
 In spite of official restrictions the cultivation of the poppy and the traffic in opium is evidently flourishing. While one Moan, under the most favorable circumstances, will only render the farmer twenty odd dollars for a wheat crop, the same area will yield the opium planter between three and five hundred dollars if the land is fertile and well-tilled and the market price good. This is the reason for the planting of opium, according to the natives of the district.

The distasteful effects of opium are of course recognized. This narcotic can easily be eradicated if it were not for the irregular and profitable uses served by the local authorities. Opium must be stamped out, according to the dictum of Chinese law, but punishment by law only means that handsome revenues are derived without suppression of poppy cultivation and the traffic in opium.

The public and military forces in Kiaochow are perfectly capable of controlling this area. It is not a bandit-infested district outside their control. Other nations may have profited by selling opium to China in the past, but the existence of the evil in this particular district must be laid to the blame of the Chinese officials and people there who permit it.

A SUPPLEMENT TO ABOVE
 June 15—General Han Fu-chuh, Chairman of Shantung Province, has ordered the suppression of opium in Kiaochow. Troops under command of General Chen Tshun-shan have commenced to eradicate the opium poppy in this district and the Magistrate responsible for this area, Mr. Li Shi-tou, has held a prisoner by the name of Wang Tery. Local officials in the Southern and Western districts have been seized, bound, and taken to the provincial capital of the Province for trial. The punishment of some of these is sure to be severe. The strong arm of the law, now functioning, will probably completely stop the cultivation of opium in Kiaochow.

It is the information received from our correspondent, and our readers will observe the remarkable difference in the report under date May 27th, from that of June 15. Action has evidently been taken at the very time when the cultivation is most apparent. But we beg leave to differ with our correspondent in his optimistic hopefulness regarding eradication of this evil. If we know anything about China we are convinced that many a poppy patch will be harvested of its lopiium. The mere fact that the poppies have been allowed to reach their bloom is a sure sign of turpitude somewhere, and it would have been as easy to take action earlier and so obviate the obtaining of any opium at all from the poppies.

WHAT BAPTIST MISSIONS DID FOR THE PEOPLE OF CHINA

By the
Rev. Tom W. Allen
(B.M.S. Mission, China, 1931-50)

CHINA in 1860 was in a desperate condition. The Manchu Dynasty which had governed the country for 220 years was corrupt and effete. Law and order were breaking down. Banditry was common, property was insecure and life was cheap. The Taiping Rebellion devastated the country and wiped out 20 million people. Lack of sanitation and hygiene led to frequent outbreaks of plague; while malaria, leprosy, smallpox and tuberculosis were common and widespread. Flood and famine took fearful toll of the population and in the great North China Famine of 1876-78, 15 million people died.

There was no government medical service or hospitals, no sanatoria or leprosaria, no institutions for the blind and handicapped and no Gospel for the poor. No community existed within China able to breath new life into the stricken country. This was to come from outside.

Into this situation in 1860 came our first Baptist missionaries, the Revs. H. Z. Kloekers and C. J. Hall, to be joined later by Timothy Richard, the first of a long line of devoted missionaries, all with a burning desire to preach the saving gospel of Christ to the Chinese. But as they lived amongst the people and journeyed into the interior and spoke to the condition they found there, they became at once involved in the whole life of the Chinese peasants and plunged fearlessly into the Christlike task of helping them. No human need was outside the scope of their deep concern and compassion.

Medical and Social Services

Every single one of these early missionaries and their wives used any medical knowledge they had, to heal the sick. They were later followed by qualified missionary doctors and nurses, who set up hospitals for men, women and children in all three of the B.M.S. provinces, Shantung, Shansi, and Shensi. In these hospitals Chinese men and women, who had caught the same spirit of self-sacrifice and compassion, were trained to take full responsibility as doctors and nurses, and in times of war and crisis, when missionaries were withdrawn, proved their Christian quality. At the same time the missionaries also fought the many social and economic ills around them, such as opium-smoking, foot-binding and degrading conditions of poverty. Orphans and lepers were cared for as persons. Women were welcomed into the Christian community and given a new standing. Poor villagers were taught crafts in industrial schools. Thousands of illiterates thronged the B.M.S. Museums to learn, from pictures and models, commonsense lessons of hygiene and general knowledge. All this and more was regarded by the missionaries as an essential part of preaching the Gospel of the New Life in Christ, and became a permanent contribution to the regeneration of Chinese society, reaching out beyond the confines of the Christian community.

Teaching and Education

If this was true of the medical and social work of the B.M.S. in China, it was also true of the mission schools which were founded. From the very first beginnings of our B.M.S. work in China, Church and school grew up together, often on the same premises. Indeed the Christian school was basic to the life of the Church. Regular worship and Bible study were an integral part of the school curriculum and on Sundays, the schoolboys and schoolgirls formed a large part of the congregation.

In the past, education had been limited chiefly to the learning of the ancient Confucian Classics. Now the door was open wide to rich and poor, boy and girl, Christian and non-Christian, and as schools developed and teachers were trained, modern subjects were taught and the best modern teaching methods were introduced.

First of all Christian Primary schools were started, mainly in the villages. Then, as the need for higher education arose, central boarding schools for boys and girls were established in the towns where at first missionary educationists were in charge. Later, Chinese men and women, fully qualified teachers, took over the headships.

In 1916, the B.M.S. together with other missionary societies, joined to establish the Shantung Christian University, later called Cheeloo University, in Tsinanfu, the capital of Shantung. Here the four faculties of Science, Arts, Medicine and Theology were served by

Christian men and women; Chinese, British and American. So it was possible now for a Chinese boy or girl, living in our B.M.S. field, to receive a complete education, from kindergarten to university, in Christian institutions, and this, only 56 years after the B.M.S. work was begun in China.

These schools and colleges provided "a continuous evangelistic opportunity among young people" and many were won for Christ in their early years, later becoming Christian leaders in every sphere of life, both in the Christian community and outside it. Young Chinese men and women, baptised members of the Christian Church were more and more to be found in positions of responsibility in the Government and civil service, in business firms and on the land, as well as in schools, hospitals and churches. An observer outside mission circles once said, "In the moulding of personality, the mission educational system has served China more than any other agency."

For many years the best schools and colleges in China were Christian, and of these our B.M.S. institutions ranked high. With the coming of the Republic in 1911 and the setting up of a National modern system of education, the mission schools naturally served as a pattern. Popular education in China today owes a lasting debt to the vision and devotion of our early missionary teachers.

Evangelism and Church Building

Yet through all the work of educational reform, social uplift and medical care, the central aim of the mission was always to win men and women to Christ and through them to establish a Church of Christ in China. In 1869, the first B.M.S. missionaries were all thinking along the lines of an independent Chinese Church, and one of them said, at that time, "I shall never rest until I see the native Church self-governing, self-supporting, and free from every kind of foreign influence." This was to be the guiding principle behind the organisation which developed: as numbers increased and churches were founded. Before there were enough pastors trained to take

charge, elders were appointed, men of character and Christian experience, who took the oversight often of some dozen small churches. In addition, each group had its own leader, who was responsible for the Sunday services and for keeping a record of the attendance and gifts. The training of pastors was begun at a very early stage and in 1891, six men were admitted to the Ministry in Tsingchowfu, Shantung. Of these, five became pastors in Shantung province and one went away to the province of Shensi. These were to be the first of a long line of well-trained Chinese pastors.

Training Chinese Church Leaders

In addition, many devoted men and women were trained as evangelists, and gave up their lives to the arduous and slow task of preaching to their own countrymen and women "unsearchable riches of Christ." As the churches grew, annual Baptist Union meetings were held in every province, when reports were received, work was planned and appointments made. At first, the missionary played a leading part in this but gradually the Chinese Church developed its own leadership and became increasingly self-propagating and self-governing. For many years in Shantung Province the Chinese Churches paid the salaries of its pastors. That the churches in all three provinces were not able to do so, was due partly to the grinding poverty in which most of the members lived and partly to the recurring disturbances which shook China from 1900 to 1950.

The fact that the structure of the Church survived at all was a tribute to the faithfulness of the Chinese Christians and to the vision of the men and women, who, under God, were sent out by the B.M.S. to bring this Church into being. In 1951, the last B.M.S. missionary left China but the Chinese Church still remains in all three B.M.S. provinces of Shensi, Shantung and Shantung.

How the Christians are meeting the present challenge of atheistic Communism we have no certain knowledge, but in saying "Goodbye to the last Shantung missionary, the Chinese secretary of the Shantung Baptist Union, the Rev. Chang/Ssu Ching said, "Thank God, old Society taught us to trust in God and not in man."

May it not be that 300 years hence a Christian in Communist China today will say of man, stand upon your feet, and I will speak with you."

PENTECOST POSSIBLE AT RIO (continued)

at evangelism be made to reach the masses of the people in Rio?

- A. Definitely yes! The Congress finale will come on Sunday afternoon, July 3, after a full week of meetings. We have asked authorities for the use of our big athletic stadium, adjacent to the coliseum, which will provide comfortable seating for 150,000. Billy Graham will speak.
- Q. Do you think the Brazilian people will be receptive to an evangelistic appeal?
- A. Though Brazil is considered a Roman Catholic nation, the average man and woman here lives in a spiritual vacuum. If you asked him his religious preference, he may or may not say Catholic. If he said Catholic, chances are that it is his grandfather who was a practising Catholic. He has not, this average Brazilian, been in a church in many months or even years. These people respond readily when they hear the gospel. That is why the Baptist work in Brazil has grown like it has. There were 49 Baptist churches in the city of Rio in 1948. Now there are 125, and the total metropolitan area, which includes the suburbs outside the Federal District, has 241.
- Q. Many are asking us about the availability of good hotel rooms in Rio. Are the hotel owners co-operating with your committees?
- A. Hotel owners have been extremely co-operative in opening their rooms for reservations of Congress delegates. They have promised about 40 per cent. of their first-class accommodation, and we believe even more will be made available. Rio people are also opening their homes.
- Q. Is it necessary for Congress delegates to register early?

- A. Let me urge you to register as early as you can. Big numbers will encourage early registration will help you get your choice of the available hotel rooms. Beyond that, big numbers of advance registrations will help us get more hotel rooms.
- Q. What can our Baptist visitors do to bear an effective witness during the Congress?
- A. There are many things Baptists in other parts of the world can do to help the Congress achieve a triumphant witness. First, we want every visitor to be an evangelist? Second, show the Brazilian people, when you come to the Congress, that Baptists are concerned about them. Third, be Christian. Please don't be impatient because a Brazilian waiter takes longer to serve you than you are accustomed to waiting for your food in the United States. Eating is an art, not a duty, in Latin America. Avoid the use of tobacco, because to most Baptists in Latin America tobacco takes its place along with beverage alcohol as a thing that Christians do not use. Women should go light on cosmetics. If you have any race prejudices, leave them at home; there is no colour line in Brazil.
- Q. What else would you like to tell the Baptists of the world?
- A. One of the reasons for the pouring out of divine blessing at Pentecost was the prayer that went up from the disciples to the throne of God: "If we should have only one word to say to Baptists everywhere, it would be this: Pray! Pray for the Baptist World Alliance personnel in Washington as they and others prepare the Congress programme."

12/5/30
Ar Kina värt att räddas?

Tal av missionär Oscar Rinell vid yttre missionens högtid den 3 juni 1930 i Blasieholmskyrkan, Stockholm.

Det är svårt för oss att fatta, att Kina utgör 1/6 av jordens landområden och omfattar över fyra hundra miljoner människor eller 1/4 av världens befolkning. Vilken uppfördan ställer icke denna jätte bland nationer till den kristna rörelsen i världen!

Vilken bakgrund ha vi i vårt tänkande rörande detta folkrika land och den betydelsefulla kristna missionen därstädes? Huru underbart är icke det kinesiska folkets kultur-

arv! Kina representerar en civilisation, som är den förnämsta bäraren av orientalsk kultur. Medan många riket fallit i spillror, mångt folkalag, på höjden av sin tids kultur, försvunnit, har Kinas andliga och materiella odling ägt oavbruten följd. Den kinesiska civilisationen var redan gammal, när Västerns var ny. Vil må vi känna oss stolta över Svea rikets historiska utveckling, men när våra förfäder och våra förfäders förfäder ströfvade nakna och vilda genom skogarna, så läste den bildade kinesen, klädd i siden, sitt lands kulturhistoria, som redan då var flera hundra år gammal. Gud har icke bevarat den kinesiska civilisationen i 40 seklér utan en beständigt avsikt!

Vad tänka vi om kinesernas intellektuella egenskaper och bedrifter? Är en del västerlänningars känsla av rasöverlägsenhet berättigad? Tänk på kinesernas litteratur, konst och filosofi, som vilken nation som helst vore stolt att äga! När Mooses ledde israeliterna utur Egypten, hade kineserna en lagstiftning och litteratur övertärfande det stolte Egyptens bästa produkter. Kina hade ett omsorgsfullt utarbetat skolsystem omkring 2,000 år f. Kr. och har under alla tider visat lärdomen och dess representanter den allra största aktning. Under det 18:de seklet utarbetades en encyklopedi, omfattande 5,280 volymer med 852,408 sidor. Det beräknas, att den har fyra gånger så mycket textmaterial som Encyclopaedia Britannica (motsvarande Nordisk Familjebok i Sverige). Kinakännare ha även lovsagt den omfattande kinesiska litteraturrens halt. Kineserna tryckte medelst träblock flera hundra år innan tryckpressen uppfanns i Europa. Och så kunde vi fortsätta att visa, vad de fullborat inom det intellektuella området. Vad, de i det flyende förmitt åstadkomna vara, har kanske om vad de komma att förmå, när Kristi ande upplyst deras förstånd och hjärta.

Vi bevitnas för närvarande den kinesiska nationens och civilisationens pågående tillflykt av korruptionen mellan den västerländska och kinesiska kulturen. En kristen kan icke undgå att se, huru Gud uppenbarar sig själv i det nydänningsverk, som nu försiggår i Kina. Dr T. Z. Koo, en framstående kinesisk missionsledare, säger träffande: »Gud har i sin underbara omtänksamhet tagit Kina i sin hand, andats på det och sagt: 'Varde liv!'» I våra dagar Kina försigår kanske den mest gigantiska omdaning, som någonsin förekommit i människolänkets historia. Det kinesiska folket genomgår nu fem slags revolutioner: intellektuell, religiös, industriell, social och politisk revolution. Liknande revolutionära rörelser uppkomst och utveckling i Europa omfattade omkring fem århundraden, och de stora förändringarna skedde gradvis, så att folket hade tid att åtminstone delvis anpassa sig efter den ena processen, innan den andra hunnit börja verka. Ett oerhört betydelsefullt faktum är, att alla dessa revolutionerande rörelser ha i Kina sammanträngts i en enda generations livstid. Ett nytt och modernt Kina skall framträda ur kaos liksom sagans nya fågel Fenix uppsteg ur askan. Prof. Reinsch, som ägnade fjärran Östern ett livslångt studium, har uttalat, följande beaktansvärda ord: »Kina är bestämt att industriellt och kommersiellt bli världens centrum, och Stilla Oceanen den förnämsta skådeplatsen för världens stora händelser. Det 20:de seklet är Kinas sekel.» Kina kommer att påverka mänsklighetens utveckling — men påverka den för eller emot Gud? Om Kina blir den gyllene välsignelsen eller den gula faran, det beror på kristendomen och dess representanter. Kristendomen har mäktigt bidragit till Kinas uppståndande, men förmå dess representanter att behålla ledarskapet i denna nydännings timma? Kina måste frälsa icke för sig självt allena utan för mänskligheten.

Vi skola icke som bakgrund för vårt tänkande sätta endast kinesernas stora förtjänster, utan också söka uppfatta deras skriande nöd. Trots det stora kulturen och den moderna renässansrörelsen är det kinesiska folket alltför en behövande ras. Att den kinesiska civilisationen under flera århundraden stagnerat har sin orsak i vissa allvarliga brister. Nutidens problem äro oerhört invecklade även till följd av kaotiska förhållanden inne i landet och ett högst komplicerat internationellt läge. Luften är nu full med projekt i syfte att genomföra politiska, ekonomiska och sociala reformer. Tänk på några av de stora behoven! Skolväsendet har sedan gammalt legat på en demokratisk bas, men samtidigt har dock sett vetandets aristokratiska skap. Sedan republikens införande har regeringen visat större intresse för folkskolornas uppträning. Likväl äro 80 proc. av Kinas befolkning

eller 320 miljoner människor varken läs eller skriva. — Kina har upptecknat många medicinalväxter. Likväl äro miljoner fruktansvärt på grund av brist på moderna hälsovård och medicinsk hjälp. Kina har det största antalet barn i världen, men minst 50 proc. dö, innan de äro ett år gamla. Miljoner människor ha fallit offer för inbördeskriget, banditväsendet, hungersnöden, m. fl. olyckor. — Långt större än den fysiska är den andliga nöden. Med all uppskattning av de orientalska religionernas insats i religiöst liv och tänkande, så kvarstår det faktum, att dessa saknat kärlekens dynamiska kraft och renhetens helgade livsgemenskap med Gud Fadern genom Kristus, som är Vägen, Sanningen och Livet. Ingen som levat mitt i den vidskepliga fruktan, som dominerar icke-kristna folk, kan någonsin glömma, huru tragiskt de flesta av dessa människor levat och dött. Kinas enda hopp ligger i Guds frälsande nåd i Kristus Jesus. Så kunde vi fortsätta att visa behoven i varje fas av livet. Särskilt under den nuvarande krisen bör kristendomen göras till en levande faktor i individens och nationens liv.

Slutligen böra vi gripas i vårt tänkande av den kristna rörelsens fruktbara arbete. För omkring 11/4 århundrade sedan framställdes den bänande frågan till Kinas första protestantiska missionär, dr Robert Morrison: »Tror Ni, att Ni kan omvända hedningarna i Kina?» På denna fråga svarade han ödmjukt: »Nej, men jag tror, att Gud kan göra det». Och hans tro kom icke på skam. Han arbetade 7 år, innan den förste kinesen blev omvänd, och 36 år för de första sex' omvändelse. Så svar var missionsuppgiften, att han anse 100 år nödvändiga för att vinna 1,000. Hur ter sig missionsläget just nu? Endast på Svenska Baptistmissionens fält i Shantung finnas omkring 3,000 kristna. Protestantiska kristna i hela landet räknas sammanlagt närmare en halv miljon.

Det var oundvikeligt, att en ras, som strävade att revolutionera mänskligheten, också skulle göra sitt inflytande gällande i samhället. Kristendomens representanter förkunnade ej endast ett andligt budskap, de utförde också ett socialt arbete med kristligt instag, grundade skolor och sjukhus, vilket allt bidrog till, att skänka kineserna ett enastående exempel på praktisk filantropi. Dessa kristna institutioner gavs impulser åt en rad inhemskt välgörenhetsorganisationer. Fotbändningen, månggiftet och opiumrökningen voro sociala olyckor, som missionärerna ha bekämpat. Sjukhus här och var i landet lärde kineserna hygienens första grunder och födde dem i kontakt med moderna medicinsk vetenskap. Missionskolor och högre läroanstalter blevo betydande utbildningscentra, som direkt eller indirekt uppträdde ett avsevärt antal av församlingens och nationens ledare.

93

Örfärdighet visar, att kristendomen släppte för djupa böter i Kinas jord för att förestå sig för förtroendet i kinesernas stormar. Den evige Kristus, mejslad i kinesernas hjärtan, kan aldrig utplånas. De senaste åren ha renat och stärkt församlingslivet. Den kinesiska församlingens vaknande självmedvetande är vår tids mest förhoppningsfulla tecken. Alldeles som barnet en dag helt plötligt vaknar till medvetande om att det är en självständig varelse, så börjar den kinesiska församlingen att komma till den period i sin historia, då hon blir medveten om sig själv som en verkande kraft i kampen för sanning och rättfärdighet. Nutidsläget visar tydligt, att den kristna församlingen därute ingalunda saknar andligt och intellektuellt rikt utrustade inhemska missionsarbetare med ledaretalanger. Skada blott, att de äro för få i förhållande till de många och krävande uppgifterna. De kinesiska kristna anse »missionärer med de högsta andliga och intellektuella kvalifikationer mera än någonsin behöfliga i Kina». De förändrade förhållandena kräva ett framtidens missionärer icke skola leda och styra, utan tjäna och inspirera. Tiden är inne för skapandet av ett kärleksfullt och effektivt samarbete mellan missionärer och infödda missionsarbetare i den kristna verksamheten i fjärran Östern.

Från tiden för Xaviers förtvivlade dödsrop, »O klippa, när vill du öppna dig för min Mästare?» till tiden för martyrens död år 1900 har denna bön varit karaktäristisk för de kristnas hopp. Gud hör bön. Nu har klippan (Kina) krossats, ja, sönderamulats. Intet land är i dag mera formlöst, mera flytande, mera plastiskt. Människorna söka efter nya ideal, nya ideer och nya former för sitt handlande. Skall Kina bli ett kristet land? Det kommer icke att bli hedniakt. Därtill är det för upplyst. Det kommer ett antingen bli kristet eller ateistiskt. Den allvarliga faran består icke däri, att det

unga Kina kommer att dyrka av-gudar, utan att det icke kommer att tillbedja något, icke ens vid ett ätare, så en okänd gud. Kunna vi kristna hjälpa oss med att låta ett hedniakt Kina bli ett ateistiskt Kina? Krisen har skapat större missionsmöjligheter men allvarigare faror än förut. Tidslägets allvar ställer oerhörda krav på den kristna rörelsen. Gripas vi av pessimismens ande? Bör Kina missionen inkränkas eller avvecklas? Vem vill kraftigare än hittills understödja den kinesisk-kristna församlingen, evangelisationsarbetet, skolmissionen, skriftspridningen, kärleksverksamheten, allt i syfte att vinna Kina för Kristus! Vid ett fältslag, då fienden ströcker våldsam, befallde befälhavaren trumslagaren

giva signal till reträtt. Gossen svarade: »Jag har aldrig lärt signalen till reträtt, men jag kan giva signal till anfall». Trumslagaren befalldes att giva anfallssignalen, och fienden blev i grund slagen. Vi därute i Kina vilja icke slå till reträtt, vi ha aldrig lärt sättet. I lydand för missionens Herres befallning och driven av hans kärlek lät oss gå till förnyade anfall och härligare segrar! Är Kina värt att räddas? Se på kinesernas goda egenskaper och värdefulla bidrag, sådana de uppenbaras i deras urgamla odlingshistoria eller moderns renässansrörelse, ty vad kineserna varit och äro lovar gott för vad de möjligen kunna bliva. Tänk vidare på folkmassornas hjärtslitande och förståndsövertygande nöd, som endast Kristus tillfullo kan avhjälpa. Fatta slutligen mod med anledning av den kristna missionens redan vunna stortvå frångångar, ty de utgöra borgen för ännu större segrar i Jesu namn under den närmaste framtiden.

94

Väckelserörelser på baptistmissionens Kinafält.

Missionärskonferens har hållits i Kiaochow.

Kiaochow i febr.
Fyra och en halv månad har redan gått sedan Japan med beväpnad makt ockuperade Mukden och andra delar av Mandchuriet. Japansk militär aktivitet har även utsträckt sig till det egentliga Kina. I skrivande stund är Sjanghai — Kinas kommersiella metropol — krigsskadeplassen. Här i provinserna Shantung råder f. n. relativt lugna förhållanden. Den anti-japanska opinionen växer sig dock allt starkare hos det kinesiska folket. Avvecklingen av den nuvarande konflikten i fjärran Östern utgör en trängande uppfordran till Nationernas Förbund och kan betraktas som ett allvarligt prov på dess kapacitet att befrämja fredens och rättens sak i världen.

Detta kritiska läge bildade liksom bakgrunden för Svenska Baptistmissionens sedvanliga missionärskonferens, som i år hölls den 31 jan. — 3 febr. i Kiaochow, Shantung, Kina. Med ledning av Psalm 123 erinrade J. A. Rinell om Guds beaktelse under oroligheter, och hans välsignelser under det svurna året. Sämtliga på fältet varande missionärer hälsades därefter till födelseplatsen om Guds rikas angelägenheter. Ett särskilt välkommande riktades till de fyra nyblivna till Kina återkomna missionärerna.

Därpå hölls konferenspredikan av O. H. Rinell över ämnet: »Missionens motiv. Kristendomen är till sin grundkaraktär en missionserande religion. Missionsbrevet föddes i Guds eget hjärta. Frälset är den största av alla missionärer. Den kristna erfarenheten inbegriper ett fundamentalt missionsmoment. Kristendomen flyter från Guds mest universella behov. Kristus måste därför göras känd bland alla folk och hans Abde ingjutas på varje område av det mänskliga livet.

Bland funktionärer valdes J. A. Rinell, förste ordförande, och fil. kand. Thure Sköglund, som förste sekreterare. På utsågos val- och beredningskommittéerna. Föredragningslistan upptog en del frågor rörande evangelisation, skolmission, filantropi och organisation. Vid skand av 1933 års budget tog konferensen särskild hänsyn till den allmänna religiösa ekonomiska depressionen. Antalet motioner och ärenden, som i år behandlades, voro mindre än vid föregående konferenser.

Missionens 40-årsjubileum.

Av rapporterna från huvudstationer och gemensamma institutioner framgick att 1931 varit ett märkesår i Sv. Baptistmissionens historia. 40-årsjubileet hade firats i oktober på ett värdigt sätt både av baptistförsamlingar i Sverige och i Kina. Högtiden här ute förlades till missionens äldsta huvudstation, Kiaochow. Till slutningen fråg den inbetska församlingens sida var givetvis den allra bästa. Granmissionssällskapet av luthersk, presbyteriansk och baptistisk trosåskådning läto även representera sig. Den jubilerande missionen hedrades genom närvaron av dr McNiell, baptisttridsalliansens ordförande, och hans fru. Om jubileet heter det i en skrivelse, satt det var ett på andliga minnen och välsignelser högt

givande möte. Det skall länge bevaras i minnets och hjärtats helgedom.

Frälsningens och förnyelsens väg.

Missionens 40-årsjubileum blev glädje- och klangdagur icke minst på grund av de kraftiga väckelserörelser, som övergingo hela vårt fält under det senaste året. Med tanke på den väckelsens, frälsningens och förnyelsens väg, som berört såväl kristna som utomstående, säger föreståndaren för Kiaochowstationen följande: »År 1931 kan betraktas såsom ett Nädeligt Herrens år — det bästa sedan missionens början.» Samtliga andra huvudstationer kunna helt visst göra detta uttalande till sina. En norsk luthersk missionär, fröken M. Monsey, var det förnämsta mänskliga redskapet. Några år tillbaka föll hon i sjödrövhänder. Tidigare hade hon genomgått en andlig kris och har på flera platser i Kina därefter varit medlet till själars pånyttfödelse och förjupande av det andliga livet i församlingarna. Syndabekännelse, ömsesidig uppgörelse rörande gamla trötter, återställande av orättfärdigt gods, bön om och tacksägelse för undgången nåd åro några av de verkningar, som följa hennes verksamhet. Dopsiffran är i år mindre än under några föregående. Men så ha kraven på de personer, som önska bli kristna höjts enligt en rapport. En synnerligen ansvarfull uppgift föreligger dem, som skola leda och fostrade väcka och förnyade själarna.

Besöksstämman har även berört det uppväxande släktet i missionens skolor. Ur mellanskolans för flickor och gossar rapport citeras vi nedanstående: »Framför allt åro vi tacksamma och glada för den Andens sanning, som vi fått känna även i skolarbetet. Det gångna året har tillfört oss rika välsignelser och många uppmaningar. De sanningens blår, som denna Herrens tjänarinna (fr. Monsen) fick nåd att känna, sargade många hjärtan och flera elever, både gossar och flickor, ha blivit vunnit för Herren... Bönen möten ha hållits, såväl i goss- som flickskolan, på elevernas eget initiativ, utom de av skolan bestämda dagliga andaktsstunderna. Under hösten ha vi dessutom varje söndagskväll samlat i kapellet till ett sång- och vittnesbördsmöte. Eleverna ha visat ett särskilt intresse för dessa möten.»

Härav framgår med all önskvärd tydlighet att allt göres för att bibehålla missionskolornas kristliga karaktär trots nationalregeringens nya skolförordningar. Samskolan är icke formellt inregistrerad. De lokala myndigheterna ha visat mycken förståelse för denna verksamhet. Mandarinen, statens skolinspektör och andra ha givit missionens bildningssträvanden vackra vittnesbörd. Den kinesiske rektorn, hr Wang Feng-yong, har visat sig vuxen sin krävande uppgift i samskolan.

Vår Kinamissions omfattning.

Svenska Baptistmissionen i Shantung består av 8 församlingar med sammanlagt 3,094 medlemmar. 186 ha

under året blivit döpta. 23 missionärer äro engagerade, varav 4 f. n. befinna sig i hemlandet. Utom på de fyra huvudstationerna bedrives reguljär evangelisk verksamhet av 79 infödda evangelister och 27 dö. bibelkvinnor å 66 utstationer. Biblar och delar därav samt god litteratur ha spritts. I 58 söndagsskolor undervisas över 1,300 barn. Vidare finnas 43 vardagskolor med 1,103 elever. Missionens gemensamma mellanskola är förlagd till Kiaochow och har 79 elever. Bibelklasser för kristna och »sökare» ha hållits å olika missionsstationer, liksom en bibelskola i Kaomi för evangelister och i Kiaochow för bibelkvinnor. Barnhemmet i Chuehng har vårdat 22 värdlösa flickor. Sjukkliniken i samma stad har behandlat omkring 3,000 patienter. Dessa statistiska uppgifter torde giva en föreställning om omfattningen av de svenska baptisternas mission i Shantung.

Andligt givande konferens.

Under konferensen bereddes rätt mycken tid åt bön och uppbyggelse. En för konferensen särskilt inövd sångkör bidrog med flera vackra nummer. Andaktstunderna leddes av olika personer med lämpliga tal. J. A. Rinell höll även en i hög grad intressant och instruktiv föreläsning. Ämnet lydde: »Nestorianism i Kina». Sedan en historisk överblick lämnats rörande den nestorianiska rörelsens uppkomst och utveckling belystes dess förfall och därmed sammanhängande orsaker. Föreläsaren underströk att kristendomen, om den, i likhet med nestorianismen, identifierar sig med utomkristna religioner och seder, icke kan bli en levande makt i individens och nationens liv. Han slutade med orden: »Må vår mission lämna ett bättre minne efter sig än ett stenmonument.»

En s. k. svensk afton anordnades med ett omväxlande program. Därmed uppiyades det inledningsvis i en för kvällen särskilt avfattad spirituell sång. De återkomna missionärerna jämte Sten Lindberg skildrade intressant sina minnen från stundom ärenyttliga färdert samt sina uttryck av förhållandena i Sverige och Amerika. Deklamation och förfriskningar i den av svenska flaggan och levande ljus dekorerade salen bidro även att höja stämningen. Här bör också det trevliga samkvämet i Rinell seniors gästfria hem vid konferensens början noteras.

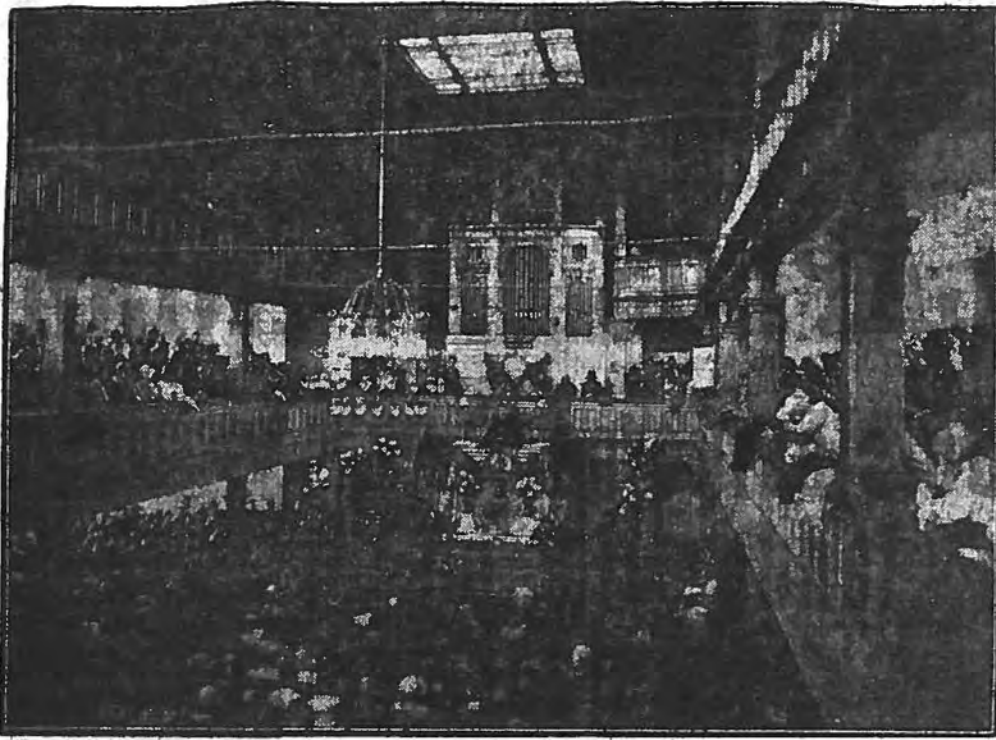
När konferensen nalkades sitt slut uttalade missionsveteranen J. E. Lindberg i ett gediget avslutningstal bl. a. att »konferensen varit den bästa på flera år.» Sessionerna präglades av en samförståndsanda och en allvarlig önskan att utbreda Guds rike i Kina.
Oscar Rinell

94

Tisdagen den 8 juli 1930.

95

Baptistungdomens jubileums- högtid.

Jubileumshögtiden i Immanuelskyrkan.

96

Göteborg Morgonpost 14/4/20.

Fruktlösa försök att rädda de sex missionärerna.

MISSIONÄR RINELL BERÄTTAR.

Mr Rinell, som f. n. vistas i Göteborg, var själv med i den delegation, som sökte befria de svenska fångarna i Chucheng.

Allt sedan missionären Rinell i Kiaschow avslöjade det i någon mån lugnande telegrammet angående de i den belägrade kinesiska staden Chucheng instängda svenska missionärerna, har upmärksamheten omkring dessa öde givit anledning till mycken oro. En speidarbetare i Göteborgs Morgonpost har haft ett samtal med den i dagarna från Kina hemkomne missionären Hr Oscar Rinell, som till den förut nämnde missionären Rinell i Kiaschow, och som följaktligen kan lämna en hel del intressanta upplysningar om det oroliga läget i Kina och utsikterna för de fångna missionärerna.

Belägringen av staden Chucheng hade redan börjat innan jag lämnade Kina, berättade Hr Rinell, och jag var själv i den delegation av tre missionärer, som den 19 februari uppsökte generalen för belägringstrupperna, Fung Tsi Chang, för ett möjligtvis kunna förmå honom att medverka till att de i den belägrade staden verkande svenska missionärerna skulle få slippa ut ur sin fångenskap. Generalen lofvade att göra vad han kunde, men så som det ser ut så lida missionärerna tillräckligt inte kunde vänta långt. Om ett par veckor varit staden instegen och missionärerna på så sätt föra. Generalen var emellertid allt för optimistisk i sina kalkyler och ingen vet, hur länge belägringstillståndet kommer att råka länna. De belägrade trupperna, som tillhört regementet, var utpräglat en tio-

tusen man starka, men avsevärda styrkor ha sedan dess dragits därifrån. Där alltså inte 10,000 man kunde komma till något snabbt avgörande, har väl knappast ungefär halva denna styrka några utsikter. Det vill synas, som man i stället gått in för utsvaltningemetoden. Chucheng är emellertid en stad med många rika invånare och dessa bruka vanligtvis ha stora förråd av spannmål och andra livnödigheter, varför ett avgörande kan låta vänta på sig ännu länge till. Inom staden, som har ett halvt hundratusental invånare, torde finnas väl femtonhundra beväpnade försvarare. Några särdeles moderna krigsartillerier finns inte på någonsida sidan av den mur, som är stadens enda befästningsanordning. De belägrande ha haft ett par flygmaskiner till sitt förfogande, men att de kommit till någon större användning är föga troligt. Striderna ha dock tillräckligt varit rätt blodiga, och belägringstrupperna ha fått vidkänna stora förluster i skador och döda. Vilka skador, som anställts hos fångarnas undandreges utgått på ett betydande försvarsförstärkt ha gjorts då och då, varvid man medelst stegar försökt komma upp till och över murarna, men försöken ha strandat och fångarnas på murarnas krön ha vid dessa tillfällen åstadkommit rätt stor manspillan i de närliggandes led.

Två av de i staden instängda svenska missionärerna, som utpräglat en tio-

Fruktlösa försök.

Fort. fr. sid. ett.

De svenska missionärerna äro amerikanska medborgare och de amerikanska myndigheterna ha även gjort energiska försök att befria dem, vilka emellertid hittills haft lika negativt resultat. Från amerikanska konsulatet sändes sålunda telegram till generalen för trupperna i den belägrade staden. Denne svarade också, att han skulle ombesörja att missionärerna kommo ut, men det stannade vid blotta löftet.

De instängda svenska missionärerna, som tillhört baptistmissionen, äro Hr J. E. Lindberg med hustru, son, dotter och sonhustru samt fröken Mathilda Persson. Det unga paret Lindberg, som äro amerikanska medborgare, ha dessutom ett ett halvt år gammalt barn. Hr Lindberg senior, som är född i Högby i Kalmar län, kom ut till Kina som missionär redan 1891 och är nu den äldste svenske baptistmissionären där ute.

Förutom svenskarna befinna sig i Chucheng också ett par katolska missionärer.

Hr Oscar Rinell är född i Kina och har företagit sin Sverigeresa för att rekrea och vila sig. Nästa år återvänder han för att åter, tillsammans med sin fru, som är göteborgska, dotter till fru Ida Collén och missionär sedan 6 år tillbaka, återtaga sin verksamhet. Hr Rinells far kom till Kina redan 1893 och av hans barn är ytterligare en son missionär, under det att en annan är ingenjör, först i Kina och sedan i Amerika. De två döttrarna ha i flera år ägnat sig åt kärleksarbetet som sjuksköterskor i Peking, men äro även de numera bosatta i Amerika.

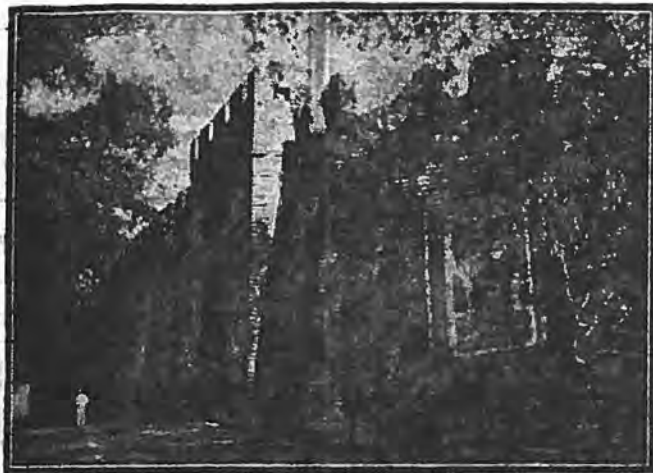
Hr Oscar Rinell har givetvis, uppfödd i Kina och väl förtrrogen med kinesiska förhållanden som han är, blivit en stor kännare av detta land och har även samlat sina intryck i ett arbete Den kinesiska frihetsrörelsen och missionen, som kom ut här i Sverige 1920.

Missionärerna ^{Gebo Morgonpost} måste sex dagar bo i en källare.

1/5/30.

SEX BOMBER TRÄFFADE HUSET.

Chucheng tros snart komma att kapitulera.
Den värsta fiden synes nu vara över.

STADEMUREN.

Utaktierna för de i den kinesiska staden Chucheng varande svenska missionärerna att bli befriade ur fångenskapen synas på senaste tiden, enligt vad Göteborgs Morgonpost berättar, ha ljusnat högst betydligt. Belägringen, som nu pågått i nära tre månader och härvid utflöta i skarpa strider mellan belägrare och försvarare, har nu mistat mycket i intensitet. Av de utsäntliga till ett tiotal man upplösta belägringstrupperna finns nu endast om 2,000 kvar, sedan stora avdelningar dragits därifrån till andra krigsfronten. Även de två flygmaskiner, som använts för att bombardera staden, ha sänkts bort och över huvud taget har ett lugn intäkt, som ger anledning till en förhoppning om ett snart slut på belägringstillståndet. General Fang Tji Chang har över meddelat, att fredsunderhandlingar inlett, och själv var han mycket optimistisk beträffande städens utgång. Flera tecken tyda på, att befälhavande generalen inom Chucheng resignerat inför uppgiften att med sina 1,500 soldater hålla stånd mot den överlägsna belägringsstyrkan och inte skulle vara villig att kapitulera. En bidragande orsak här till kan även tänkas ligga däri, att en annan avdelning av denne generals armé, som befinner sig utom staden på en annan front, blivit inringad, och för vilken utaktierna låra te sig mycket mörka.

Under belägringstidens tidigare skede hade emellertid Chuchengs invånare det mycket svårt, ständigt utsatta för faran av det fientliga bombardemanget och med för varje dag minskande tillgångar på livsfrödenheter. Missionsegenodomen har blivit träffad av ett flertal gevärskulor samt inalles 6 granater, som åstadkommit allvarigare skador på byggnaderna. Själva kyrkan har blivit ramponerad av en granat. Som dessutom en del av missionsanstaltens bus, i likhet med de flesta hus i Chucheng, voro halkväckta, måste invånarna själva för att minska eldfaran riva bort taken. När striderna voro som häftigast, fingo missionskoloniens medlemmar tillbringa sex nätter i källaren för att skydda sig från det kraftiga bombardemanget. Missionärerna ha utfört ett mycket välsignelsebringande arbete bland stadens hårt prövade befolkning, vårdat de sårade och påvällt sätt

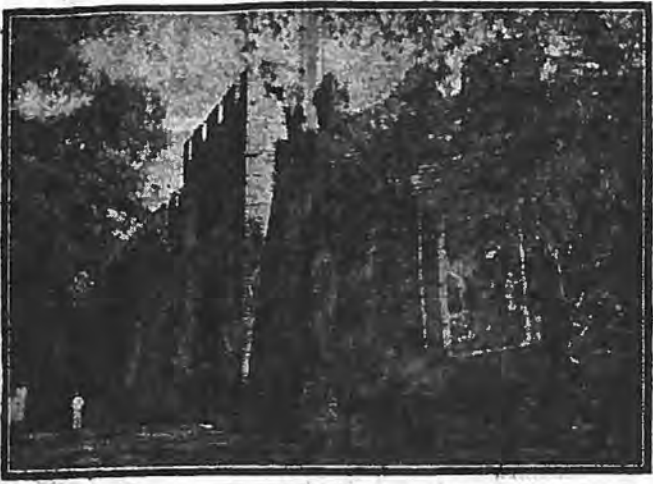
ro som belägrare behandlat främlingarna i staden med största hänsyn. Så lyckades det t. ex., när Evemedlen började tryta, missionärer från närliggande stationer att få matvaror och medicin införslade till de fångas köbena. Två lådor konserver och en låda medicin ha sålunda räddat över stadens, sedan belägringstruppernas befälhavare lämnat värdligt tillstånd till.

Belägringen av Chucheng är en rätt ovanlig företeelse i det stora inbördeskriget i Kina. Som bekant är det i vapningstrupperna som belägrare och en upprorisk general, som försvarar staden. I övrigt är provinsen ansluten till regeringspartiet och Chucheng är alltså en ganska isolerad krigsskådeplats, långt från de övriga fronterna, i ett eljest av krigsoperationer ganska litet berört land.

Missionärerna ^{sbzo Morgon} måste sex dagar bo i en källare.

SEX BOMBER TRAFFADE HUSET.

Chucheng tros snart komma att kapitulera.
Den värsta tiden synes nu vara över.

STADSMUREN.

Utsettarna för de i den kinesiska staden Chucheng varande svenska missionärerna att bli befriade ur fångenskapen synes på senaste tiden, enligt vad Göteborgs Morgonpost berättar, ha ljusnat. Högst betydligt. Belägringen, som nu pågått i nära tre månader och härvid utlösts i skarpa stötar mellan belägrare och försvarare, har nu mistat mycket i intensitet. De svenska utsettarna har uttalat sig om uppgiften att befria missionärerna. Finns nu endast ca 2,000 kvar, sedan stora avdelningar dragits därifrån till andra krigsfrontar. Även de två flygmaskiner, som använts för att bombardera staden, ha sänkts bort och över huvud taget har ett lugn inflytt, som ger anledning till en förhoppning om ett snart slut på belägringstillståndet. General Fang Tji Chang har även meddelat, att fredsunderhandlingar inlett, och själv var han mycket optimistisk beträffande stridens utgång. Flera tecken tyda på, att befälhavande generalen inom Chucheng resignerat inför uppgiften att med sina 1,500 soldater hålla stånd mot den svenska belägringsstyrkan och inte skulle vara villig att kapitulera. En bidragande orsak härtil kan även tänkas ligga däri, att en annan avdelning av denne generals armé, som befinner sig utom staden på en annan front, blivit inringad, och för vilken utsettarna lära te sig mycket mörka.

Under belägringstidens tidigare skede hade emellertid Chuchengs invånare det mycket evårt, ständigt utsatta för faran av det fientliga bombardemanget och med för varje dag minskande tillgångar på livsfrnödenheter. Missionsegendomen har blivit träffad av ett flertal gevärskulor samt inalles 6 granater, som åstadkommit allvarigare skador på byggnaderna. Själva kyrkan har blivit ramponerad av en granat. Som dessutom en del av missionsanstaltens bus, i liksbet med flesta hus i Chucheng, voro halmtäckta, måste invånarna själva för att undvika eldfaran riva bort taken. När striderna voro som häftigast, fingo missionskoloniens medlemmar tillbringa sex nätter i källaren för att skydda sig från det kraftiga bombardemanget. Missionärerna ha utfört ett mycket välsignelsebringande arbete bland stadens hårt prövade befolkning, vårdat de sårade och på allt sätt sökt lindra nöden.

I den utsträckning, krigstillståndet sammanhåller det, ha såväl försvarare

re som belägrare behandlat främlingarna i staden med största hänsyn. Så lyckades det t. ex., när livsmedlen började tryta, missionärer föra nödbelägrade stationer att få matvaror och medicin införlade till de fångna kolleger. Två lådor konserver och en låda medicin ha sålunda häsats över stadsmuren, sedan belägringsstyrkans befälhavare. Mannet värfylligt tillstånd berättat.

Belägringen av Chucheng är en rätt egendomlig företeelse i det stora inbördeskriget i Kina. Som bekant är det regeringstrupperna som belägrar och en upprorisk general, som försvarar staden. I övrigt är provinsen ansluten till regeringspartiet och Chucheng är alltså en ganska isolerad krigskoloni, långt från de övriga fronterna, i ett ojäst av krigsoperationer ganska litet berört land.

DELTAGARE

i Svenska Missionsrådets fortbildningskurs för hemmavarande
missionärer och missionärskandidater vid
HOLSBYBRUNN den 20—31 aug. 1930.

Missionärer och missionsanställda:

Ackzell Ingeberg, lärarinna (Kina), Katrineholm, S. M. K.
Alm, Sigfrid, pastor, missionssekreterare (Indien), Uppsala, S. K. M.
Andersson, Elsa, sjuksköterska (Indien), Norrköping, E. F. S.
Andersson, Emma, fröken (Kina), Duvbo, S. M. K.
Andersson, Eva fröken (Kongo), Enskede, S. M. F.
Andersson, Hulda, fru (Kina), Örebro, S. B. M.
Andersson, Susanna, sjuksköterska (Kina), Hjorted, S. B. M.
Anholm, Maria, fru, Hellerup, Danmark, Jesuimissionen.
Anvill, Elis, missionär (Kina), Karlstad, S. M. F.
Anvill, Greta, fru (Kina), " " "
Arell, Gustav, missionär (Östturkestan), Katrineholm, S. M. F.
Aronsson, Ester, fröken (Sydafrika), Brötjemark, S. A. M.

Bauer, Alma, fröken (Indien), K. F. U. K., Stockholm, E. F. S.
Berg, August, missionär (Kina), Duvbo, S. M. K.
Berg, Emil, missionär (Kongo), Tidaholm, S. M. F.
Berg, Märta, fru (Kongo), " " "
Berg, Signe, fru (Eritrea), Lövänger, E. F. S.
Berggren, Maria, bitr. sekreterare, Stockholm, E. F. S.
Bergling, Dagny, fru (Kina), Duvbo, S. M. K.
Bergling, Morris, fil. kand., pastor (Kina), Jönköping, S. M. K.
Bergling, Carola, fru (Kina), " " "
Björkquist, Laila, fil. kand., utg. missionär (Kina), Uppsala, S. K. M.
Burell, Oscar, missionär (Kongo), Södertälje, S. M. F.
Burell, Mary, fru (Kongo), " " "
Byström, Otto, missionär (Kongo), Linköping, S. B. M.
Börjesson, David, köpman, Göteborg, S. B. M.

Carlsson, Erhard, missionär (Kongo), Stockholm, S. B. M.
Carlsson, Ruth, sjuksköterska (Rhodesia), Göteborg, S. K. M.

Ehne, Ivan, missionär (Kina), Tisselskog, S. M. F.
Eklöf, Signe, föreståndarinna (Indien), Stockholm, Ö. M. F.
Elgner, Oskar, missionär (Indien), Kultorp, S. A. M.
Elgner, Rut, fru (Indien), " " "
Engbäck, Nath., pastor (Kina), Hasslerör, S. M. K.
Engbäck, Elsa, fru (Kina), " " "
Eriksson, Anna, fröken (Kina), Duvbo, S. M. K.
Eriksson, Joel, missionär (Mongoliet), Tärsjö, S. M. M.
Eriksson, Annie, fru (Mongoliet), " " "

Flodén, S. A., missionär (Kongo), Huskvarna, S. M. F.
Flodén, Hildur, fru (Kongo), " " "
Folke, Erik, missionsdirektor (Kina), Stockholm, S. M. K.
Folke, Mimmi, fru, Stockholm, S. M. K.
Franzén, Elof, missionär (Kina), Vetlanda, S. M. F.
Franzén, Esther, fru (Kina), " " "
Fredberg, Gustaf, missionssekreterare (Kina), Alingsås, H. F.
Fredberg, Ester, fru, " " "
Fredriksson, Nanny, fröken (Kina), Gränna, H. F.

Frykholm, Harald, teol. lic., pastor (Indien), Uppsala, S. K. M.
Fröberg, P. E., pastor (Indien), Stockholm, E. F. S.

Gustafsson, Ellen, lärarinna (Eritrea), Hult, E. F. S.

Hammarsten, Helga, fru (Indien), Vetlanda, Ö. M. F.
Hedberg, Enok, pastor (Indien), Kortebe, S. A. M.
Hede, Sam., missionär (Kongo), Gråbo, S. M. F.
Hede, Hulda, fru (Kongo),
Henoeh, Maria, missionär (Eritrea), "Bremen", Tyskland, E. F. S.
Henriksson, Frank, missionär (Indien), Rydsnäs, Ö. M. F.
Henriksson, Hanna, fru (Indien),
Hermansson, O., missionär (Östturkestan), "Södra Vi", S. M. F.
Holm, Anny, fröken (Indien), Göteborg, S. K. M.
Hult, G. A., missionär (Kongo), Sunne, S. M. F.
Hult, Ester, fru (Kongo),
Höök, Bertil, missionär (Kongo), "Stockholm", S. M. F.
Höök, Sara, fru (Kongo), " "

Jakobsson, Gustaf, missionär (Kongo), Lidingsö, S. M. F.
Jakobsson, Ruth, fru (Kongo), " "
Jacobsson, Olga, husmor (Betlehem), Västervik, S. J. F.
Johansson, Alma, fröken (Armenien), Stockholm, K. M. A.
Johansson, Emma, lärarinna (Indien), Stora Levens, S. A. M.
Johansson, K. J., missionspredikant, Uppsala, F. I. M.
Johansson, Magnus, missionär (Mongoliet), Drottningholm, S. M. M.
Johansson, Signe, fru (Mongoliet), " "
Johansson, Viktor, missionsföreståndare, Jönköping, S. A. M. "
Jonsson, Maja, lärarinna (Indien), Stockholm, S. K. M.
Josephsson, Märta, sekreterare, Stockholm, K. M. A.
Jönsson, Beatrice, fröken, utg. missionär (Armenien), K. M. A.

Karlsson, Anna, fröken (Israel), Wien, F. I. M.
Karlsson, Uno, missionärskandidat, Störvik, E. F. S.
Kronsell, Ester, lärarinna (Indien), Hässleholm, S. K. M.
Kugelberg, Fredrik, missionsläkare (Indien), Uppsala, S. K. M.
Kugelberg, Eva, fru (Indien), Uppsala, S. K. M.
Kängström, Petrus, missionär (Östturkestan), Stockholm, S. M. F.
Kängström, Ingrid, fru (Östturkestan), " "

Larsson, E. John, missionär (Kaukasien), Kristinehamn, S. M. F.
Larsson, Helfrid, fröken (Kina), Haurida, S. A. M.
Larsson, Matilda, fru (Kongo), Osby, S. M. F.
Larsson, Sigrid, sjuksköterska (Östturkestan), Väse, S. M. F.
Lilja, Gösta, missionär (Kongo), Malmö, S. M. F.
Lilja, Ester, fru (Kongo), " "
Lindberg, Gertrud, fru (Indien), Stockholm, E. F. S.
Ljungfält, Cecilia, med. stud., missionärskandidat (Indien), Edinburgh, S. A. M.
Ljungfält, Hilma, fru (Indien), Malmö, S. A. M.
Lundahl, Jakob E., missionssekreterare, Stockholm, S. M. F.
Lundell, Frida, sjuksköterska (Östturkestan), Dannemora, S. M. F.
Lundholm, Lydia, sjuksköterska, Stockholm, S. M. F.
Lundvall, Hanna, lärarinna (Kina), Stockholm, Sk. A. M.

Marcusson, Rosa, missionär (Nordafrika), Stockholm, K. M. A.
Morfeldt, Oskar, missionär (Kongo), Hedemora, S. M. F.
Morfeldt, Judit, fru (Kongo), " "
Myrberg, Axel, missionär (Kongo), Vättersnäs, S. A. M.
Myrberg, Ingeborg, fru (Kina), " "
Mårtensson, Stina, ackuchörska (Östturkestan), Ovanåker, S. M. F.

Nilenius, K., apotekare, Göteborg, S. M. K.
Nilsson, Nils, pastor (Abessinien), Bollnäs, E. F. S.
Nilsson, Thekla, fru (Abessinien), " "

Nilsson Tekla, lära
Norberg, Anna, lär.

Ollén, Gerla, fröke
Othenius, Elisabet.

Palmær, Georg, mi
Palmberg, Gottfrid
Palmberg, Ingeborg
Palmkvist, Efraim,
Palmkvist, Elin, fru
Persson, J. A., pasi
Persson, Henny, fru

Reinholdson, Gustaf
Reinholdz, J., miss
Rinell, Oscar, miss
Rinell, Hellen, fru
Roberts, Elizabeth
Rudbeck, K. A.,
Rudvall

Samuelsson, Ivar, i
Scheiander, C. W.,
Schlyter, Titti, fru
Schultheis, Anna, f
Selin, A. J., missio
Selin, Viktoria, fru
Silfverbrand, Carl,
Severin, Vilh., stu
Sköld, Johan, missi
Sköld, Eva, fru (K
Sköld, Sam., fil. m
Sköld, Eva, fru (K)
Smedberg, Paul, i
Sonell, Albin, miss
Sonell, Hilda, fru
Stolpe, Isabella, sju
Svensson Axel, mi
Svensson, Brita, fr
Svensson, Hosea, n
Svensson, Tyra, fru
Svensson, Knut, n
von Sydow, Elsa, s
Söderberg, Ellen, i
Söderström, Ellen,
Söderström, Erik B
Söderström, Gusti,
Söderström, Karin,

Tonnér, G. missio
Vitus-Anderson, K
Österlind, Ellen, lär

Andersson, Elisab.,
Arnér, Gertrud, lär

Berglund, Frida, fru
Bölling, Inga, lära

Clæsson, Gina, sju

Indien) Uppsala, S. K. M.
Stockholm, E. F. S.

Hult, E. F. S.

Ungland, Ö. M. F.

Uppsala, S. A. M.

Uppsala, S. M. F.

Uppsala, Tyskland, E. F. S.

Rydshäls, Ö. M. F.

Uppsala, "Södra Vi", S. M. F.

Uppsala, S. K. M.

Uppsala, S. M. F.

Stockholm, S. M. F.

Stockholm, "

Uppsala, Lidingsö, S. M. F.

Uppsala, Västervik, S. J. F.

Stockholm, K. M. A.

Uppsala, Stora Levens, S. A. M.

Uppsala, F. I. M.

Uppsala, (Indien), Drottningholm, S. M. M.

Uppsala, Jönköping, S. A. M.

Stockholm, S. K. M.

Stockholm, K. M. A.

Uppsala, (Armenien), K. M. A.

Uppsala, F. I. M.

Uppsala, Storvik, E. F. S.

Uppsala, Hässelholm, S. K. M.

Uppsala, (Indien), Uppsala, S. K. M.

Uppsala, S. K. M.

Uppsala, (Turkestan), Stockholm, S. M. F.

Uppsala, "

Uppsala, (Indien), Kristinehamn, S. M. F.

Uppsala, (Indien), Aurida, S. A. M.

Uppsala, S. M. F.

Uppsala, (Turkestan), Väse, S. M. F.

Uppsala, (Indien), Lalmö, S. M. F.

Uppsala, Stockholm, E. F. S.

Uppsala, (Indien), Edinburgh, S. A. M.

Uppsala, S. A. M.

Uppsala, Stockholm, S. M. F.

Uppsala, (Turkestan), Dannemora, S. M. F.

Uppsala, Stockholm, S. M. F.

Uppsala, Stockholm, Sk. A. M.

Uppsala, (Sydafrika), Stockholm, K. M. A.

Uppsala, Hedemora, S. M. F.

Uppsala, Vättersnäs, S. A. M.

Uppsala, (Turkestan), Ovanåker, S. M. F.

Uppsala, S. M. K.

Uppsala, Bollnäs, E. F. S.

Uppsala, "

Uppsala, Nilsson Tekla, lärarinna (Eritrea), Ystad, E. F. S.

Uppsala, Norborg, Anna, lärarinna (Indien), Göteborg, S. K. M.

Uppsala, Ollén, Gerda, fröken (Mongoliet), Stockholm, K. M. A.

Uppsala, Othenius, Elisabet, fru (Sydafrika) Hindås, S. K. M.

Uppsala, Palmær, Georg, missionsläkare (Kongo), Jönköping, S. M. F.

Uppsala, Palmberg, Gottfrid, missionär (Östturkestan), Vetlanda, S. M. F.

Uppsala, Palmberg, Ingeborg, fru (Östturkestan), "

Uppsala, Palmqvist, Efraim, redaktör, Jönköping, S. A. M.

Uppsala, Palmkvist, Elin, fru (Kongo), Lidingsö, S. M. F.

Uppsala, Persson, J. A., pastor (Sydafrika), Stockholm, M. K.

Uppsala, Persson, Henny, fru (Sydafrika), "

Uppsala, Reinholdson, Gustaf, missionär (Kongo), Stockholm, S. M. F.

Uppsala, Reinholdt, J., missionär (Sydafrika), Forserum, H. F.

Uppsala, Rinell, Oscar, missionär (Kina), Göteborg, S. B. M.

Uppsala, Rinell, Hellen, fru (Kina), "

Uppsala, Roberts, Elizabeth S., sjuksköterska (Korea), Upplands Ekeby, M. K.

Uppsala, Rudvall, K. A., stadsfogde, Jönköping, S. A. M.

Uppsala, Samuelsson, Ivar, missionär (Kina), Linköping, S. M. F.

Uppsala, Schelander, C. W., missionär (Indien), Jönköping, Simonska missionen.

Uppsala, Schlyter, Titti, fröken (Kina), Stockholm, S. B. M.

Uppsala, Schultheis, Anna, f. skolföreståndarinnan, Stockholm, S. K. M.

Uppsala, Selin, A. J., missionär (Indien), Kortebo, S. A. M.

Uppsala, Selin, Viktoria, fru (Indien), "

Uppsala, Silfverbrand, Carl, missionärskandidat (Kina), Hagalund, H. F.

Uppsala, Severin, Vilh., stadskamrer, Jönköping, S. A. M.

Uppsala, Sköld, Johan, missionär (Kina), Uppsala, S. M. F.

Uppsala, Sköld, Eva, fru (Kina), "

Uppsala, Sköld, Sam., fil. mag. (Kina), Skärblacka, S. M. F.

Uppsala, Sköld, Eva, fru (Kina), "

Uppsala, Smedberg, Paul, missionär (Kongo), Långared, S. M. F.

Uppsala, Sonell, Albin, missionär (Kongo), Ed, S. M. F.

Uppsala, Sonell, Hilda, fru (Kongo), "

Uppsala, Stolpe, Isabella, sjuksköterska (Eritrea), Stockholm, E. F. S.

Uppsala, Svensson, Axel, missionär (Indien), Jönköping, S. A. M.

Uppsala, Svensson, Brita, fru (Indien), "

Uppsala, Svensson, Hosea, missionär (Kina), Gislaved, S. A. M.

Uppsala, Svensson, Tyra, fru (Kina), "

Uppsala, Swensson, Knut, missionär (Sydafrika), Göteborg, S. K. M.

Uppsala, von Sydow, Elsa, sjuksköterska (Indien), Strängnäs, S. K. M.

Uppsala, Söderberg, Ellen, lärarinna (Östturkestan), Öjervik, S. M. F.

Uppsala, Söderström, Ellen, fru (Indien), Uppsala, S. K. M.

Uppsala, Söderström, Erik B., missionsläkare (Abessinien), Stockholm, E. F. S.

Uppsala, Söderström, Gustå, fru (Abessinien), "

Uppsala, Söderström, Karin, sjuksköterska (Abessinien), Stockholm, E. F. S.

Uppsala, Tonnér, G., missionär (Kina), Jönköping, S. M. F.

Uppsala, Vitus-Anderson, Karin, fru, Stockholm, S. M. M.

Uppsala, Österlind, Ellen, lärarinna (Indien), Ö. Karup, S. K. M.

Övriga deltagare:

Andersson, Elisab., fröken, Vetlanda. Colldén, Ester, kassörska Göteborg.

Arner, Gertrud, lärarinna, Eksjö.

Eeg-Olofsson, Richard, med. lic., Holsbybrunn-Stockholm.

Berglund, Frida, frök., Valdemarsvik.

Eeg-Olofsson, Linnéa, fru, dito.

Bölling, Inga, lärarinna, Vadstena.

Ehnberg, Ellen, fröken, Norra Rörum.

Clæsson, Gina, sjuksk., Kalmar.

von Essen, Cecilia, fröken, Stockholm.

Vitala frågor för missionen dryftas i Holsby brunn.

Särskild vikt vid läget i Indien och Kina.

SÖNDAGEN STOR HÖGTIDSDAG.

Missionsdirektör Folke leder bibelstudierna.

Missionsdirektör E. FOLKE.

Holsbybrunn, måndag.

Med anledning av missionskursen blev söndagen för hela Holsbybrunn omnejd en missionsdag. I icke mindre än 11 kyrkor och missionshus i den närbelägna trakten hölles högmässogudstjänster och missionsföreläsningar av i kursen deltagande missionärer.

I Vetlands kyrka bland andra var både på förmiddagen och eftermiddagen missionsspöken anordnade. Dessutom firades gemensam nattvardsgång i samband med högmässan.

Denna kurs, den 4:de i ordningen, pågår den 30-31 augusti. Kursens ledare är missionsdirektör E. Folke och pater indiamissionären pastor S. Alm. Icke mindre än 148 missionärer, representerande nästan 14 olika missionsällskap, samt 88 andra deltagare äro närvarande.

Redan vid ankomsten till Nässjö förmärktes, att något särskilt var å färde, ty från alla håll såg man missionärer komma för att fara till Vetlanda och Holsbybrunn. Senare på aftonen hölls välkomstmöte i kapellet, som var vackert dekorerat. Missionsdirektör Folke påminde om hjerta hilsningar och ord om de som frukta Herren, komma tillsammans för att rådgöra med varandra om huruvida det är lämpligt att tjäna Gud, och vad vinning vi hava därav. Så, med tillägnad Guds välsignelse, öfver samvaran.

På fredagen höll dr. Enoch Hedberg föreläsning om de nationalistiska strömningarna och den kristna missionen i Indien. Nationalismen i Indien har knappast kommit till uttryck. Den har emellertid av landets Guds beaktande utveckling av den gamla och förhållandevis högtidliga med VI-missionen. Den har fått värpa sig och stannat vid sig av de 221 språk, som där talas, varje religion. Man vill omkärpa landet, samhället, folket både socialt och ekonomiskt. Religionen fick ej heller vara i fred. Hinduismen börjar missionera och föra folk in i sin eviga religion. Industrialismen tränger in i varje provins trots Gandhis reaktion och kamp för gångna tidens hantverk. Strejker och nöd följa i dess spår.

Denna kamp synes ha vidgat klyftan mellan indier och engelsmän. Det tog tid, innan de kristna drog in i de nationalistiska strömningarna. Men under de flera sista åren ha de kristna dragits med lika långt som de icke kristna indiern.

Medan de kristna strömvandarna ha lett till omfattande resultat såsom Sydnindias förenade kristna kyrka och förbundna kyrka. Målet synes vara att kunna bjuda en kyrka, där alla lika samfund kunna inrymmas. Ett märkligt tecken är också, att den protestantiska kyrkan i Indien håller på att skilja sig från metodisterna och uppträder som Church of India, Brut Church of England.

traktats som en betydelsefull faktor vid Kinas nationella frigörelse. Men så förföll myten om Västerlandets överhöghet. Man började granska och omvärdera främlingarnas ställning i Kina. Genom nationalisternas fälttåg i Syd-Kina spred sig hatet mot de kristna.

Att de infödda kristna kallas för »utländska slavar och jagande hundar» etc. beror i första hand på deras förbindelse med utlänningar. Man torde kunna säga, att sådana personer åtnjutit missionärens skydd vid rättstillfällen. Kineserna tro gärna, att utländska regeringar stå bakom missionsföretagen.

Nationalisternas ändamål är, att kristendomen är föräldrad, att dess representanter ej leva som de lära, och därtill kommer stor söndering. Kina är ett bevis härpå med ej mindre än 187 olika samfundsbildningar.

Ingen grupp av kineser hyllar det nationalistiska programmet mera enhälligt än de kristna. Den nationalistiska rörelsen tolkades av 1,000 kinesiska kristna i Shanghai den 6 febr. 1927 såsom »en kamp för ett starkare och friare nationellt liv». Många av ledarna i den nationella rörelsen ha varit och äro kristna. Dr Sun var en kristen och dennes son är kristen och medlem av baptistförsamling. I allmänhet ha missionärerna i Kina, ehuru med vissa reservationer, intagit samma sympatiska ställning.

Missionsledarna ha yrkat på att de ingångna traktaterna måtte revideras, så att inga föregivna rättigheter må förloras till förvecklingar. Den kristna missionen är ett andligt försök och bör för den skull förlita sig på själva och ej ty sig på fysiska krafter. Med traktatförändring skulle kineserna goda vilja vinna i sådana strider och därmed bättre förhållanden skapas för Guds rikas utbredande i landet. Nu erkännes den infödda församlingen såsom kinesisk, och den saknar ej vikt utrustade ledareförmågor, ehuru de äro för få på det stora fältet.

Det är alltför problematiskt att våga uttala sig om nationalismens och missionens framtidsutsikter. Dock syntes för talaren fyra saker mera framträdande. En skillnad bör göras mellan nationalistiska partier och nationalistiska rörelsen. För det andra bör skiljas på den kristna rörelsen och de a. k. kristna nationerna. För det tredje bör skiljas mellan den kristna missionen och den kristna församlingen i Kina. Skiljekapen böra arbeta på ett göra sig självöverflödiga. Men då blir det fråga om de västerländska samfundens upphöja att bistå Kinas församlingar. För det fjärde synes det med anledning av tillägget vara nödvändigt att göra mera markerad skillnad mellan kristendom och Kristus.

Varje dag efter morgonbönen och frukosten hålles bibelstudium, som ledes av missionsdirektör Folke, öfver ämnet »Plin inför Akaba. Tel. 28

Missionen och nationalistiska strömningarna.

Intressanta föredrag om ställningen i Kina och Indien.

Från missionskursen i Holsbybrunn under gårdagen.

HOLSBYBRUNN, fredag. (Priv.) Under gårdagen fortsattes missionskursen i Holsbybrunn.

Med utgångspunkt från Jes. 52: 11 talade vid morgonbönen missionär Emma Johansson från Indien om vikten av att vara rena Herrens käril. Med ledning utav den givna versen samt 4 Mos. 31: 23 betonades kallelsen att stå inför den store översteprästen samt att gemensamt bära bördorna allt efter vars och ens förmåga.

Missionsfältet är en reningseld, som kanske är hetare än någon annan eld för den troende, men »Herren sitter vid degeln där Levis söner renas». Så tillåter Herren ej att någon prövas öfver förmågan i luttningens eld.

Bibelstudiet, även denna dag ledd av missionsdirektör E. Folke, handlade som föregående dag om Hjälparen. Hela 1 Kon. 17 lästes och lades till grund för studiet. Med ledning av orden om Elia framställdes många utomordentliga sändningar, som även ha sin tillämpning på oss.

Det är den enskilda själen som är dyrbar i Herrens ögon. I det ena som det andra fick Elia erfara att det håller att lita på Gud. Detta fick han erfara, även då han sändes av Herren till den gudlösa Isebels hemland.

Missionen och de nationalistiska strömningarna bland de icke kristna folken.

Öfver detta ämna höll missionär O. Kinnell föredrag kl. 12-12,45. Den i Kina födde och uppfostrade föredragshållaren var, som man under dessa omständigheter kunde vänta, mycket väl insatt i kinesiska förhållanden. Föredraget blev också något av det bästa man i denna väg kunde få höra.

Den nationalistiska rörelsen kan spåras i tre skeden: För det första under tiden från revolutionen 1911 fram till 1919. Under denna dess första period var det huvudsakligen studenterna och de mera äpplysta inom de merkantila klasserna. Den andra perioden är den som omfattar tiden 1919-1925. Under denna period var det arbetareklassen, som rycktes med i den nationalistiska rörelsen. Den tredje perioden är den som vi nu befinna oss i och som började år 1925. Under denna tid har allmogon börjat att i stor utsträckning komma med. De mål man i denna rörelse kämpar för är för det första Kinas internationella likställighet, för det andra dess politiska enhet och för det tredje landets ekonomiska förbättring. »Kina åt kineserna» är lösenordet för den nationalistiska rörelsen.

Då det gäller dessa rörelser förhållanden till kristendomen, kan man anteckna, att det sedan 1922 finnes ett organiserat motstånd mot kristendomen. På tal om vad som hindrar kristendomens utbredande eller inträngande bland folket, ville talaren peka på den splittring som förefinnes inom de kristna lägren. Inte mindre än 187 olika samman-

riktning ningar. flera på ligt på har flera gar att 1924 gav sedan ha årligen.

Såväl Turkiet som ex. stod två missionärer anklagade, för att de utom lekhus-timmarna undervisat om Kristus. Många anse att Västern ej är bättre än Östern. Låt oss därför söka bättre oss, innan vi bedriva ytter mission. I Europas är fattigdom ett hinder för missionen. Dock ha de tyska

99

slutningar bedriva mission i Kina. Att det vore bättre med mera sammanhållning på denna punkt, är klart.

En glädjande företeelse mitt i allt virrvarret i Kina är dock att i den nu sittande regeringen och bland de styrande finnes ej mindre än 300 à 350 kristna ämbetsmän, vilka regelbundet samlas till bönemöten, då man beder om hjälp och framgång i sitt maktpåliggande värv.

Så har under vad som hänt och händer det blivit mer och mer klart för missionärerna, att det ej håller eller går att stödja sig på fördrag och bestämmelser regeringar emellan. Kristendomen är andlig och måste stödja sig på Guds makt och kraft allena.

De senare årens händelser hava renat och fostrat den kinesiska kristna församlingen. Likaså har dess tvungna isolering hjälpt kyrkan fram till mer självständighet.

Efter det utomordentligt väl utarbetade föredraget fortsatte indiamissionären, dr Enoch Hedberg föredrag öfver samma ämne, som föregående talare, nu med tanke på Indien, varest föredragshållaren arbetat 30 år. Såsom varande en av världens främsta indiakännare rullade talaren upp en massa betydelsefulla erinringar i samband med sitt ämne. Föredragshållaren höll före, att vad som nu sker i Indien, är den märkligaste och på samma gång ödesdigraste, som gått öfver Indien folk i historisk tid. Då det gäller kristendomens inflytande på Indien under denna tid, har detta varit stort. Kristus och hans korset är nu som aldrig förr centralt i den kristna förkunnelsen.

STOR HOG-TIDSDAG.

Missionsdirektor Folke leder bibelstudierna.

Missionsdirektor H. FOLKE.

Holsbybrunn, måndag. Med anledning av missionskrusen blev söndagen för hela Holsbybrunn omgjord en missionsdag. I hela mindre än 11 kyrkor och missionsstämor i den närbelägna trakten hölls missionsstudier, och möjligheten av i krusen deltagande...

I Vetlands kyrka bland andra var både på förmiddagen och eftermiddagen missionsstudier anordnade. Deras första gemensam nattvardsgång i samband med högmässan.

Denna kurs, den 4:de i ordningen, pågår den 30-31 augusti. Kursens ledare är missionsdirektor E. Folke och pastor indiamissionären pastor S. Alm. Inom mindre än 148 missionärer, representerande nästan 14 olika missionsällskap, samt 88 andra deltagare äro närvarande.

Redan vid ankomsten till Näsby församling, att något särskilt var å förde, ty från alla håll såg man missionärer komma för att fara till Vetlands och Holsbybrunn. Senare på aftonen hölls vilkomsnöte i kapellet, som var väskart dekorerat. Missionsdirektor Folke påminde om huru Hissons fardom även nu de, som frukta Herren, komma till stånd för att pågå med varandra om huruvida det är förfångt att tjäna Gud, och vad vinning vi hava därav. Så nekades Guds välgång över samvaron.

På fördagen höll dr Enock Hedberg föreläsning om de nationalistiska strömningarna och den kristna missionen i Indien. Nationalismen i Indien har knappt kunnat bli tveksam. Den har framkallats av lord Curzon och förberetts genom beströmming till Västern. Den har nått varje folk och stad, varje av de 22 språk, som äro talade, varje religion. Man vill emskapa landet, samhället, folket både socialt och ekonomiskt. Religionen fick ej heller vara i fred. Hinduismen börjar missionera och föra folk in i sin eviga religion. Industrialismen tränger in i varje provins trots Gandhis reaktion och kamp för gångna tidens häpnverk. Strejker och nöd följa i dess spår.

Denna kamp synes ha vidgat klyftan mellan indier och engelsmän. Det tog tid, innan de kristna drog sig in i de nationalistiska strömningarna. Men under de ålra sista åren ha de kristna dragits med lika långt som de icke kristna indiern.

Mellanfärliga strävanden ha lett till omfattande resultat såsom Sydindiens förenade kristna kyrka och Nordindiens kyrka. Målet synes vara ett kunna bilda en kyrka, där alla lika samfund kunna inrymmas. Ett märkligt tecken är också, att den engilskanska kyrkan i Indien håller på att skilja sig från moderkyrkan och uppträder som Church of India, brut Church of England.

Den nationalistiska rörelsen i Indien håller på att omgestalts lärar och regler, som bestått i tusende år. Allt ställes under debatt för att prövas. Det som för kort tid sedan påstades kunna trots världens anlopp, ökar och faller samman.

Vilken som skall segra i striden är ännu ovisst.

Pastor O. H. Rinell höll föredrag om »De nationalistiska strömningarna i Kina». Man märker i det riket trenne skeden i dess nationalistiska uppvaknande. Intill tiden 1919 berörde de studerande och bildande klasserna, 1919-25 arbetarklassen, som blivit en faktor att räkna med i kritiska tider, därefter har även allmogens dragits med i rörelsen. Det nya Kina kräver självbestämmanderätt i politiska, ekonomiska, kulturella och religiösa ting. Under ett tidigare skede av revolutionen hade kristendomen be-

traktats som en betydelsefull faktor vid Kinas nationella frigörelse. Men då förföll myten om Västerns överhöghet. Man började granska och omvärdera främringarnas ställning i Kina. Genom nationalisternas fälttåg i Syd-Kina spred sig hatet mot de kristna.

Att de infödda kristna kallas för »utländska slavar och jagande hundar» etc. beror i första hand på deras förbindelse med utlänningar. Man torde kunna säga, att sådana personer åtnjutit missionärens skydd vid rättstillfällen. Kineserna tro gärna, att utländska regeringar stå bakom missionsföretagen.

Religionisternas åmdöme är, att kristendomen är föråldrad, att dess representanter ej leva som de lära, och därtill kommer stor söndring. Kina är ett bevis härpå med ej mindre än 187 olika samfundsbildningar.

Ingen grupp av kineser hyllar det nationalistiska programmet mera enhälligt än de kristna. Den nationalistiska rörelsen tolkades av 1,000 kinesiska kristna i Shanghai den 6 febr. 1927 såsom »en kamp för ett starkare och friare nationellt liv». Många av ledarna i den nationella rörelsen ha varit och äro kristna. Dr Sun var en kristen och dennes son är kristen och medlem av baptistförsamling. I allmänhet ha missionärerna i Kina, ehuru med vissa reservationer, intagit samma sympatiska ställning.

Missionsledarna ha yrkat på att de ingångna traktaternas måtte revideras, så att inga förtvungna rättigheter må förenas till förvecklingar. Den kristna missionen är ett andligt företag och bör för den skull förlita sig på andliga och ej fysiska krafter. Med traktatförändring skulle kinesernas goda vilja vinna i större utsträckning och därmed bättre förutsättningar skapas för Guds rikes utbredande i landet. När erkännes den infödda församlingens såsom kinesisk, och den saknar ej värt utrustade ledarskikt, ehuru de äro för få på det stora fältet.

Det är alltför problematiskt att våga uttala sig om nationalismsens och missionens framtidsutsikter. Dock syntes för talaren fyra saker mera framträdande. En skillnad bör göras mellan nationalistiska partier och nationalistiska rörelser. För det andra bör skillas på den kristna rörelsen och de a. k. kristna nationerna. För det tredje bör skillas mellan den kristna missionen och den kristna församlingen i Kina. Sällskapet bör arbeta på att göra sig själva överflödiga. Men då blir det fråga om de västerländska samfundens upphöra att bistå Kinas församlingar. För det fjärde synes det med säiledning av tidsläget vara nödvändigt att göra mera markerad skillnad mellan kristendom och Kristus.

Varje dag efter morgonbön och frukost hålles bibelstudium, som ledes av missionsdirektor Folke, över ämnet »Eliä inför Akabs». Tal påpekade huru denne profet kämpar för sin Gud bland hedendom. Eliä historia är full av tröst och väckelse. Den visar huru Herren tänker även på dem, som ej öppet våga bekänna honom, ja, även på dem, som misströta. Eliä exempel bör kunna hjälpa särskilt missionärerna.

»En allmän översikt av det nutida missionsläget» var ämnet för tvänne föredrag av dr Karl Fries. Under kriget inkallade ententmakterna från olika länder hundratusent soldater, vilka lärde känna europeen bättre än förut. Den överlägsenhet, som förut omgivit den vita rasen, har härefter försvagats. Kriget var ett uttryck för nationalism. Man ville frigöra sig. Den har nu gripit de färgade folken, vilka därför resa sig mot bl. a. europeisk skolundervisning. Besläktad med nationalismen är

nar Emma Johansson från Indien om vikten av att vara rena Herrens käril. Med ledning utav den givna versen samt 4 Mos. 31: 23 betonades kallelsen att stå inför den store översteprästen samt att gemensamt bära bördorna allt efter vars och ens förmåga.

Missionsfältet är en reningseid, som kärake är hetare än någon annan eld för den troende, men »Herren sitter vid degeln där Levis söner renas». Så tillåter Herren ej att någon prövas över förmågan i luttningens eld.

Bibelstudiet, även denna dag lett av missionsdirektor E. Folke, handlade som föregående dag om Hjälparen. Hela i Kon. 17 lästes och lades till grund för studiet. Med ledning av orden om Eliä framställdes många utomordentliga sanningar, som även ha sin tillämpning på oss.

Det är den enskilda själen som är dyrbar i Herrens ögon. I det ena som det andra fisk Eliä erfara att det håller att lita på Gud. Detta fick han erfara, även då han sändes av Herren till den gudlösa Isebels hemland.

Missionen och de nationalistiska strömningarna bland de icke kristna folken.

Över detta ämna höll missionär O. H. Rinell föredrag kl. 12-12.45. Den i Kina födde och uppfostrade föredragshållaren var, som man under dessa omständigheter kunde vänta, mycket väl insatt i kinesiska förhållanden. Föredraget blev också något av det bästa man i denna väg kunde få höra.

Den nationalistiska rörelsen kan spåras i tre skeden: För det första under tiden från revolutionen 1911 fram till 1919. Under denna dess första period var det huvudsakligen studenterna och de mera upplysta inom de merkantila klasserna. Den andra perioden är den som omfattar tiden 1919-1925. Under denna period var det arbetarklassen, som rycktes med i den nationalistiska rörelsen. Den tredje perioden är den som vi nu befinna oss i och som började år 1925. Under denna tid har allmogens börjat att i stor utsträckning komma med. De mål man i denna rörelse kämpar för är för det första Kinas internationella likställighet, för det andra dess politiska enhet och för det tredje landets ekonomiska förbättring. »Kina åt kineserna» är lösenordet för den nationalistiska rörelsen.

Då det gäller dessa rörelsers riktningen för inhemska kyrkbildningar. Denna förändring har på flera platser i världen varit märkligt på missionsmedel. U. S. A. har flera missionärer och mera pengar att giva än något annat land. 1924 gavs därifrån 54 milj. dollars, sedan har det sjunkit till 38 milj. årligen.

Skolväsendet nationaliseras. I Turkiet t. ex. stod två missionärer anklagade, för att de utom lektionstimmarna undervisat om Kristus. Många anse att Västern ej är bättre än Östern. Låt oss därför först bättra oss, innan vi bedriva yttre mission. I Europa är fattigdom ett hinder i missionen. Dock ha de tyska missionssällskapen, ehuru mycket hårt pressade efter kriget, redan kommit upp till fem sjättedelar av vad de varit.

Därpå gjordes jämförelser mellan olika länders missionsutgifter. De skandinaviska ha ökat. Men man måste räkna med att de krafter, som i andra länder äro verksamma att underminera, finnas verksamma även hos oss.

I sitt andra föredrag berörde dr Fries de märkligaste händelserna i nutida missionshistoria och nämnde bl. a. mötet i Jerusalem våren 1928. Där funnos 250 delegater, de flesta valda från nygrundade kyrkor. Tal. nämnde vidare »Free Religions Council» i Indien, profeten Harris på Elfenbenskusten, konferensen i Leopoldville, Eritreas gränsspärr för missionärer, Turkiets nyvaknande m. m.

slutningar bedriva mission i Kina. Att det vore bättre med mera sammanhållning på denna punkt, i klart.

En glädjande företeelse mitt i al virrvarret i Kina är dock att i den sittande regeringen och bland styrande finnes ej mindre än 300-350 kristna ämbetsmän, vilka regelbundet samlas till bönenöten, som man beder om hjälp och framgång sitt maktpåliggande värv.

Så har under vad som hänt och händer det blivit mer och mer klart för missionärerna, att det ej håller eller går att stödja sig på fördragen och bestämmelser regeringar emellan. Kristendomen är andlig och måste stödja sig på Guds makt och kraft allena.

De senare årens händelser har renat och fostrat den kinesiska kristna församlingen. Likaså har des tvungna isolering hjälpt kyrkan frar till mer självständighet.

Efter det utomordentligt väl utarbetade föredraget fortsatte india missionären, dr Enock Hedberg föredrag över samma ämne, som föregående talare, nu med tanke på Indien värest föredragshållaren arbetat 30 år. Såsom varande en av världens främsta indiakännare rullad talaren upp en massa betydelsefulla rön i samband med sitt ämne. Föredragshållaren höll före, att vad som nu sker i Indien, är de märkligaste och på samma gång ödesdigraste, som gått över Indien folk i historisk tid. Då det gäller kristendomens inflytande på Indien under denna tid, har detta som känt varit stort. Kristus och honom korsfäst är nu som aldrig förr del centrala i den kristna förkunnelsen A. x.

EN POPULÄR BILDNINGSRÖRELSE I KINA

FÖR "MIDSOMMAR" AV MISSIONÄR OSCAR RINELL

Kina, det urgamla kulturlandet i fjärran östern, hade ett omsorgsfullt utarbetat skolsystem 2,000 år f. Kr. och har under alla tider visat lärdomen och dess representanter den allra största aktning. Medan vägen för både kullen och prinsen var öppen till den klassiska skolbildningen, hade intet försök gjorts att bibringa de bredare folklagen boklig bildning. Samtidigt som skolväsendet lagts på en demokratisk bas, hade dock "ett vetandets aristokrati" skapats. När modern undervisning först introducerades under den senare delen av Manchudynastien, nåddes blott ett begränsat fåtal. Sedan republikens grundande har regeringen visat större intresse för folkmassornas upplysning. Demokrati och okunnighet äro varandras motsatser. Denna artikel vill fästa uppmärksamheten vid en populär bildningsrörelse i Kina, som synes utgöra början till en verklig och stor renässans icke blott bland några få literati utan även det vaniga folks stora massor. Den är en början till ett nytt liv för dem, och den är kanske dagbräckningen till en ny civilisation i Östern.

Denna populära bildningsrörelsens främsta ledare är herr Y. C. James Yen, en K. F. U. M. sekreterare, och graduant från universitetet i Yale, U. S. A. Sedan sin

återkomst till Kina har han ägnat sig uteslutande åt massornas upplysning. Vår framställning grundar sig väsentligen på hans uppgifter om denna rörelse. Enligt den senast tillgängliga statistiken kan 80 procent av Kinas befolkning eller 320,000,000 varken läsa eller skriva. Av denna summa finns det approximativt 73 miljoner barn i skolåldern (mellan 6 till 12 år), som icke gå i någon skola, och över 100 miljoner i uppväxtåren (mellan 12 och 22) för att icke tala om mera än 100 miljoner fullvuxna. Uppfostran av barn i skolåldern har erkänts som en regeringens uppgift och ingår i det nationella skolsystemets plan. Men vad skola de andra två hundra miljoner personer, som passerat skolåldern, göra? Det är särskilt med hänsyn till denna stora grupp icke-läskunniga, som massupfostringsrörelsen kommit till stånd. Att nå alla dessa under de närmaste tio åren är emellertid tydligen omöjligt. Det är därför rörelsens politik att väsentligen, ehuru icke uteslutande, koncentrera undervisningen på dessa 100 miljoner icke läskunniga i uppväxtåren. Detta på grund av deras förmåga och lust att lära och emedan de om 5 å 10 år skola bliva de medborgare, som komma att spela en betydande roll, då

det gäller att bestämma nationens öde. Att rörelsen lyckats i detta hänseende, framgår av det faktum att i. n. 70 procent av de inregistrerade i "populära skolor" äro mellan 10 och 22 års ålder.

Att en så överväldigande stor procent av kineserna icke varit läskunniga beror på flera orsaker. Här nämna vi blott en av dem. Det finns två utpräglade språk i Kina, nämligen båda använda samma skriftecken. Det klassiska "Wen-li", som under flera århundraden varit det officiella erkända litteraturspråket, har varit ett döft språk och har knappast haft större släktskap med talspråket än latin med svenskan. Endast efter mångåriga, trängna studier har det varit möjligt att göra sig förtrogen med detta litterära instrument, och därtill har gemene man, som arbetat dagen i ända för sitt levebröd, lämnats ur räkningen. Tack vare den litterära revolutionen har talspråket, "Pai-hua", sedan några få år tillbaka accepterats såsom nationalspråk. Numera utges tidningar, skolböcker och t. o. m. standardverk av filosofi och sociologi på detta språk. (Den kristna missionen har varit en banbrytare för detta genombrott, i det biblar och annan litteratur trycktes på "mandarinspråket" långt innan kineserna fattade betydelsen av ett populärt skriftspråk.) Detta sätt att förenkla det kinesiska språket har visat sig mycket mera tillfredställande än fonetisk stavning och andra metoder. Den populära bildningsrörelsen har adopterat "Pai-hua" och därmed i hög grad förenklart processen vid inlärandet av det skrivna språket.

Under världskriget voro 200.000 kinesiska kulis engagerade vid de brittiska och franska arbetarkärnorna i Frankrike. K. F. U. M. var bland de organisationer, som intresserade sig i deras välfärd, och bland dess representanter i Frankrike funnos två unga kineser, herrar Y. C. James Yen och Daniel C. Fu. Dessa arbetare voro nästan samtliga icke-läskunniga och det föreföll som om den största nyttan bestod uti att lära dem läsa och skriva deras eget språk på lediga stunder. Men textböcker eller kinesisk litteratur voro icke tillgängliga. Det blev därför nödvändigt att åstadkomma sådana på platsen. Detta medförde många svårigheter — inga kinesiska typer voro tillgängliga — och det blev slutligen nödvändigt att skriva text- och andra böcker med hand och sedan reproducera dem medelst kopparblock, gjorda genom en fotografisk process. Den tid, som stod till K. F. U. M.-sekreterarnes förfogande var mycket begränsad, varför de helt naturligt sökte göra kursen i läsning och skrivning så enkel och så praktisk som möjligt. Och härigenom resulterade en ny idé — de obildade kinesernas undervisning i läs- och skrivkonsten genom att lära dem igenkänna, förstå och kopiera ett begränsat antal skriftecken. Den första arbetaretidningen startades. De resultat, som vunnos i Frankrike, uppmuntrade

pionjärerna att studera hela problemet om de icke-läskunnigas uppfostran mera vetenskapligt efter kriget.

Som det kinesiska språket har ett ordförråd på 40,000 skriftecken var det nödvändigt att först utforska det grundväsentliga ordförrådet i "Pai-hua", som varje människa med nödvändighet använder i det alldagliga livet. Omkring 200 publikationer samlades och under 4½ år granskades 1,600,000 kinesiska skriftecken. Professor H. C. Chen nedlade sedan även ett betydelsefullt arbete i samband med bestämmande av dessa fundamentala skriftecken. Resultatet blev en reducering av det kinesiska ordförrådet till 1,300 skriftecken. Grundade på dessa fundamentala skriftecken utarbetades fyra läroböcker. Varje bok består av 24 lektioner. En strängt upptagen lantbrukare (eller hushållerska) behöver endast använda 1 timme pr dag i klassrummet, 6 timmar pr vecka, 24 timmar pr månad, och då slutar han (eller hon) en textbok, som omfattar mera än 300 Pai-hua skriftecken. Hela kursen tager blott 96 timmar. Personen kan då läsa tidningar och böcker på Pai-hua samt skriva enkla brev och föra räkenskaper. Dessa textböcker kosta den tabulösa summan av omkring 8 öre pr exemplar. Alltså 32 öre. Med hänsyn till tiden tar kursen sålunda 96 timmar, med hänsyn till kostnaderna 32 öre. Dessutom har ett s. k. folkets ficklexikon, som ytterligare upptager 2,000 skriftecken, utarbetats. I allmänhet använder icke genomsnittsskribenten mera än 2,000 skriftecken. När en person sålunda kan 1,300 grundkaraktärer och dessutom äger detta lexikon, kan han vad som möjligen fordras i Pai-hua-litteraturen av en medborgare i den kinesiska republiken.

Härnäst gäller det att förmå folket tillgodogöra sig den hjälp, som erbjudes. Vid organiserandet av en massuppfostringskampanj formas olika metoder för att möta varierande förhållanden på skilda orter. Detaljerna må skilja sig, men huvuddragen torde i huvudsak sammanfattas i följande: Platsen besökes först av herr Yen eller några av hans kollegor och ett försök göres att få lokala ämbetsmän, affärsmän, pastorer, lärare och studenter att skänka företaget sin sympati och sitt understöd. Medan detta försiggår väckes allmänhetens intresse genom demonstrationer, föredrag, affischer och andra medel. Kampanjens mål måste, om möjligt, förstås av alla folkskikt. Sådana penningmedel, som äro behöfliga, (och de äro förvånansvärt ringa jämfört med verksamhetens omfattning) samlas genom lokala subscriptions. De flesta klasserna hållas på kvällarna, varför skolbyggnader, tempel, affärshus, etc. tjäna som lektionssalar. En kallelse till lärare och studenter utfärdas i avsikt att erhålla deras frivilliga hjälp vid undervisningen. De frivilliga lärarna erhålla icke någon lön annat än 6 eller 8 kronor pr månad som resebidrag. Studenterna turas om att biträda

a för
Men
läru-
ingar
ar är
it ej de
an spor-
t! Skall
ina eller
Rinell.

sina lärare en timme på kvällarna. Så kommer rekryteringskampanjen. Platsen uppdelas i flera distrikt och varje område har ett antal frivilliga. De gå från hus till hus för att värva så många icke-läskunniga som möjligt och hänvisa individerna sedan till närmaste bildningscentrum. Så kommer själva undervisningen. De frivilliga lärarna förberedas först för sin uppgift genom en veckas specialutbildning. Fyra klasstyper organiseras: klasser som undervisas av individuella lärare med 20—40 personer; större klasser på 40—80 personer, som undervisas medelst tabeller som åskådningsmaterial; läsgrupper i hemmen på 5—20 personer och slutligen "mass" klasser på 80—200 eller även mera, vilka undervisas med tillhjälp av skioptikon. Vid slutet på varje kampanj examineras samtliga personer i läs- och skrivkonsten och en förvånansvärt hög procent graderas med vackra betyg.

Det första experimentet skedde i en mindre provins i Centralkina. Omkring 1,400 personer rekryterades för att studera de 1,000 skriftecknen. 80 frivilliga lärare tjänade vid undervisningen. Omkring 50 skollokaler användes. Detta var i mars 1922. Av de anmälda fortsatte 1,250 hela kursen ut och voro sålunda även närvarande vid examen. Vid avslutningshögtiden hade 4,000 personer samlats. Provinsens guvernör, som motsatte sig kampanjen i början, var själv närvarande och gav den litterärt-bildad-medborgargraden till 967 personer, vilka hade godkänts i examen. Även de lärda av den gamla typen, som icke ansett rörelsen äga något existensberättigande, understödde den sedermera ivrigt efter att ha sett dylika resultat. En förening för massuppföstran organiserades för hela provinsen Kiangsu. Innan 1925 funnos icke mindre än 150,000 studerande i denna enda provins! — Härefter besöktes norra Kina. I provinsen Shantung vid hamnstaden Chefoo erhöles liknande resultat. Av 1,600 som examinerades godkändes 1,147, varav 372 voro kvinnor eller flickor. Madam Hsiung Hsi-lin, fru till f. d. premierminister Hsiung, en av Kinas 3 äldre statsmän, utdelade diplomerna. Vid den gripande åsynen av dessa talrika graduanter, representerande alla åldrar och folkskikt brast hon ut i gråt. Hon sade sedan till Yen: "Jag har varit intresserad i alla slags organisationer i Kina. Jag är president för kvinnornas nationella förbund. Jag är president för Röda Korsets nationella kvinnoförening. Men jag skali resignera från dem alla, emedan jag nu funnit min livsuppgift. Härefter skall jag ägna mitt liv åt utbredning

av den populära bildningen i Kina." — Senare besöktes östra och södra Kina samt skilda delar av landet. Endast stora städer besöktes i början men sedermera även en del jordbrukande centra och arméer. De konkreta resultaten på olika platser skapade ett nationellt medvetande om vikten av att utplåna icke-läskunnigheten. Under hösten 1923 hölls i Peking en nationell konferens för populär bildning, representerande Kinas 21 provinser och speciella distrikt. Den organiserade ett nationellt massbildningsförbund med avdelningar sedermera över hela Kina. Det uppges att mellan 4—5 millioner av olika åldrar erhålla nu undervisning. Det finns mellan 1—2 hundra tjugotusen frivilliga lärare. En hel nation håller på att få en intellektuell chock!

Vi läsa mycket litet om denna märkliga populära bildningsrörelse i dagspressen. Den är dock en betydelsefull strävan av enastående slag under de senare åren av inbördeskrig och oroligheter. Politiskt sett har Kina varit söndrat, men på skolväsendets område och särskilt den populära bildningens gebit är det ett. Denna rörelse, som avser läskunnigheten hos massorna av folket, har också verkat stimulerande på undervisningsväsendet i allmänhet. Att den också har sin stora betydelse för den kristna rörelsen behöver icke ens påpekas. Det är självklart. Med rörelsens utveckling under snart tio år har en rad trängande och invecklade problem uppstått. Det gäller att vidare utbilda kvalificerade lärare för de ständigt tilltagande skolorna och nya ledare för de många skolorganisationernas överinseende. Det gäller icke blott att lära folket läsa utan även att skapa en ny litteratur för de kommande läskunniga millionerna. Det gäller att finna utvägar att introducera modern jordbruksvetenskap för att öka jordens produktivitet och lantbrukarnas effektivitet och därigenom finna en motvikt mot böndernas armod och stegrade levnadsstandard.

Vi sluta med att citera följande ord av herr Yen, den populära rörelsens entusiastiska ledare. Han säger: "Betraktande de resultat, som hittintills vunnits, synes rörelsen istånd att tränga in överallt i hela landet inom några år. Med hänsyn till den medfödda kärlek bland folket för vetande, med hänsyn till den populära bildningens praktiska och beprövade program och med hänsyn till de lärda och förmögna osjälviska tjänst och samarbete skulle det vara för ärelystet av den populära bildningsrörelsen att adoptera som dess lösen: "Kinas icke-läskunniga millioners uppfostran i denna generation?"

Kinas gudabilder förintas

En allvarlig apell.

Kina är templens förlovade land. Tempel smycka städer och byar samt många av landskapets mest natursköna dalar eller dominerande bergshöjder. Tempelbyggnader ha ej sällan en arkitektur med rik konstnärlig utsmyckning. Med fog kan sägas att tempelhusen i allmänhet hör till de bästa byggnaderna i samhället. Mycket sevärt gömmer i deras interiörer. Under tempelgårdarnas lummiga träd erfar man en sällsam känsla av lugn. Endast vid stora högtider eller särskilda tillfällen förekommer ett rörligt liv. Smarta affärsmän bjuda då ut sina varor till besökare på tempelgården. Utom förfriskningar säljes mest sådant som brukas vid de religiösa ceremonierna. Papper och rökelse bränns i bronskar eller skålar på gården och framför gudabilder i templet. Medan prästen slår på klockan och trummor och cymbaler ljuda faller den bedjande på knä inför guden och berör golvet med pannan trenne gånger. Så ha fridsökande själar under sekler sökt tillfredsställa hjärtats djupaste krav genom tillbedjan i dessa tempel. Detta sker även i våra dagar.

Iakttagare av religiösa förhållanden i nutidens Kina kunna ej annat än också lägga märke till fallfärdiga tempelbyggnader, illa vårdade tempelgårdar eller gudabilder och andra religiösa symboler, som utsatts för ele-

Himmelens tempel i Peifing (Peking).

En del av det buddhistiska helvetet i stadstemplet i Kiaochow, Shantung.

mentens destruktiva krafter och befinna sig i olika stadier av förvittring. En övergiven gudabild är verkligen en patetisk figur; regnet har spolat bort dess glada färger och anfrätt dess »lerkött» så att själva skelettets trästomme syns på flera ställen. Vidskeplig fruktan förhindrar i allmänhet ett värdigt eller anständigt borttagande av det förmultnande. Ingenting kan göras för så vitt någon välgörare icke bisträcker med medel för en fullständig restaurering. Den stackars guden förhindrar så småningom och dess förnämsta beståndsdel återgår till det element, varav den formats. Visserligen givas platser, där nya bilder och reparerade tempel finnas, men tillräckligt belägg finnes för att kinesernas religiösa idéer och den hedniska kulten börjat förlora sitt järnhårda grepp om folksjälen. Många millioner människor ha erfarit att de gamla symbolerna för andliga ting icke kunna fylla moderna krav eller själens evighetslängtan.

Under de senare åren har nationalregeringen fört en målmedveten kamp mot avgudadyrkan och vidskepliga bruk. De nya ämbetsmännen av vilka de flesta äro unga och utbildade i utlandet, ha här och var gått i spetsen för denna rörelse. På flera platser ha de engagerat de nationalistiska trupperna för att förinta gudabilderna i templet.

Kristendomen har aldrig uppmärksammats så av det kinesiska folket som i dag. Detta tack vare de senare årens angrepp och försvar. Fastän många äro kritiska saknas ingalunda villighet från folkskarornas sida att lyssna

tusenfalt mera maktpåliggande. Lat ej de stora kraven verka nedtryckande utan sporrande! Sök de andliga kraftkällorna! Skall det hedniska Kina bliva ett ateiskt Kina eller ett kristet Kina?

Oscar Rinell.

a för
Men
lärote
ingar
ar är

re en timme på kvällarna. Så kom kompanjen. Platsen uppdelas i flera områden har ett antal frivilliga. Därför att värva så många icke-lärligt och hänvisa individerna sedan bildningscentrum. Så kommer själva

De frivilliga lärarna förberedas för genom en veckas specialutbildning organiseras: klasser som undervisar lärare med 20—40 personer; större klasser med 40—80 personer, som undervisas medels skådningsmaterial; läsgrupper i hemmet för personer och slutligen "mass" klasser för 10 eller även mera, vilka undervisas med optikon. Vid slutet på varje kamp samliga personer i läs- och skrivkårens vänansvärt hög procent graduera med

Det första experimentet skedde i en mindre skala. Omkring 1,400 personer rekryterades för att studera de 1,000 skrifttecknen. 800 lärare tjänade vid undervisningen. Omkring 100 användes. Detta var i mars 1927 då fortsatte 1,250 hela kursen ut och även närvarande vid examen. Vid examen hade 4,000 personer

godkändes, som motsatte sig kampanjen, närvarande och gav den litterärt-bildningen till 967 personer, vilka hade godkänt

Även de lärda av den gamla typen, som rörelsen äga något existensberättigande för den sedermera ivrigt efter att ha fått. En förening för massuppföstran för hela provinsen Kiangsu. Innan 1927 mindre än 150,000 studerande i denna utbildning. — Härefter besöktes norra Kina. Utbildning vid hamnstaden Chefoo erhöles liksom. Av 1,600 som examinerades godkändes 372 voro kvinnor eller flickor. Madam Lin, fru till f. d. premierminister Hsi, är 3 äldre statsmän, utdelade diplomerna för utövande av dessa talrika graduante för att ge alla åldrar och folkskikt brast hos dem. I sade sedan till Yen: "Jag har varit i olika slags organisationer i Kina. Jag är på alla Kinas nationella förbund. Jag är på alla Kinas nationella kvinnoförening. Många ignera från dem alla, emedan jag nu funnit en väg. Härefter skall jag ägna mitt liv åt

Medan den som skriver dessa rader på våren 1929 var i Chucheng, Shantung, intågade en del av den segrande nationalarmén. Soldaterna hade icke varit länge i staden förrän de begåvo sig till de största templet i avsikt att pröva sin krafter på skräckinjagande avgudar. Gudabilderna av lera krossades obarmhärtigt, medan de av trä höggos sönder. Den mäktige stadsguden liksom det buddhistiska helvetets ringaste tjänsteande delade samma öde. Vad skickliga yrkesmästare skapat och folkskaror i århundraden tillbedit slogo dessa soldater på en halv dag i spillror. Detta var jag i tillfälle att konstatera vid besök i flera tempel. Endast ett fåtal konstnärliga bilder eller sådana som tillverkats av metall eller sten hade icke detroniserats eller vandaliserats. Prästerna drevs ut på gatan berövade sina existensmöjligheter. Inför detta helgerån begingo två präster självmord, den ena genom att intaga gift och den andra medelst hängning. Att döma av soldaternas ansiktsuttryck och yttranden verkade det hela som ett lustigt skådespel. Den stora folkhopens greps av förfäran men var nog icke övertygad. Den tror blint på att högre makter komma att bestraffa dessa våldsverkare. Först när tiden visar att detta icke sker, kommer dess tro på avgudar att fullständigt undermineras.

Sedan republikens införande ha flera tempel förvandlats till skolor. Tempelklockans klämtande sammankallar en skara vakna ungdomar till lektioner i de förut så fridsamma tempelgårdarna. Kampanjen mot avgudadyrkan har varit rätt grundlig i vissa landområden medan andra ännu icke berörts. Även i trakter som ligga avlägsna från de stora stråkvägarna, kan man stundom se tempel utan gudabilder. Sant är att Tu Ti Miao eller »markens tempel» fortfarande existerar i talrika byar men även en del av dem har berövats sina gudar. Stundom kan man få se helgedomar, som förlorat sin gudabild, men ersatt den med ett papper varpå ordet »Shen» (Gud) är skrivet och vilket uppklistrats på den plats guden innehaft. Någon gång har en egendomligt formad trädstam eller en

ohuggen sten placerats på tronen. Man undrar om det inte är bättre att tillbedja sådant än ingenting alls. Måne icke i så primitiv form det ger uttryck för en religiös känsla? Gripande är emellertid att se huru ståndaktig den religiösa instinkten är hos somliga människor.

Gudabilderna förintas och det med stor hastighet. Detta faktum innebär en den största uppfordran till och den största faran för kristendomen och civilisationen i Kina. Inom vissa kretsar söker man bringa nytt liv i de gamla religionerna. Men när folket en gång insett deras otillräcklighet torde det vara svårt att övertyga det om deras andliga livskraft. Det finns en tendens hos somliga, som förlorat tron på avgudarna, att betrakta religion överhuvud som en lyxartikel. Läkare framhålla att botandet av ett symptom icke är bästa sättet att hjälpa en patient. Han tror sig kanske vara botad och blir ovillig att eliminera själva roten. Är måne detta fallet med Kina och dess avgudar? Nationalregeringen tenderar att söka tillgodogöra sig civilisationens frukter såsom modern undervisning, medicinska hjälpmedel, sociala reformer, moraliska normer och industriella framsteg. Kina vill med andra ord adoptera den västerländska kulturens frukter, men samtidigt vägra mottaga den kristna religionen — den verkliga drivkraften och inspirationen till alla dessa framsteg. Skall agnosticism och ateism ersätta hedendom och vidskepelse?

Gudabildernas sönderfallande konstituerar en väldig apell. Stora folkmassor med sin sekelgamla religionsutövning kommer icke att lättvindigt överge allt. Ämbetsmännen börja inse detta och ha därför givit order om att kampanjen icke forceras allt för fort. Den kristna religionens representanter anse att användandet av maktmedel i religiösa frågor är förkastligt. De mera upplysta bland kineserna framhålla dess berättigande i fråga om bekämpandet av vidskepliga element i religionen. De kristna ledarnas utbildning, deras uppfattning av religionsfrihetens princip och evangeliets anda, allt bidra

igen sten placerats på tronen. Man undrar om det inte är bättre att tillbedja sådant ingenting alls. Männe icke i så primitivt det ger uttryck för en religiös känsla? I emellertid att se huru ständaktande är religiösa instinkten är hos somliga iiskor.

Abbilderna förintar och det med stor övertygelse. Detta faktum innebär en den största förordran till och den största faran för den kristna religionen i Kina. Inom dessa kretsar söker man bringa nytt liv i de olika religionerna. Men när folket en gång har övertygats om deras andliga livs

Det finns en tendens hos somliga, att betrakta den förlorade tron på avgudarna, som en lyxartikel. Läkaren är överhuvud som en lyxartikel. Läkaren vill att botandet av ett symtom icke ska sättas till hjälp av en patient. Han vill kanske vara botad och blir ovillig att någonsin själva roten. Är männe detta i Kina och dess avgudar? Nationalismen tenderar att söka tillgodogöra sig religionens frukter såsom modern medicin, medicinska hjälpmedel, sociala reformer, moraliska normer och industriella framsteg. Kina vill med andra ord adoptera värderna av den kristna religionen, men vägrar mottaga den kristna religionens verkliga drivkraften och inspirationen till alla dessa framsteg. Skall agnosticism ersätta hedendom och vid

Andens sönderfallande konstitutioner är ett stort problem. Stora folkmassor med gamla religionsutövning kommer lättvindigt överge allt. Ambetsborja inse detta och ha därför givit att kampanjen icke forceras allt för i kristna religionens representanter användandet av maktmedel i religionen är förkastligt. De mera upplysta ledarna framhålla dess berättigande i bekämpandet av vidskepliga element i religionen. De kristna ledarnas utvärdering av religionsfrihet och evangelii anda, allt bidra

ger till att fördöma begagnandet av tvångsmedel. Människorna måste vinnas på övertygelsens väg. De kristna ställas inför ett faktum. Här gäller det icke att diskutera utan blott acceptera ett givet sakförhållande. Kristendomen har aldrig uppmärksammat så av det kinesiska folket som i dag. Detta tack vare de senaste årens angrepp och försvar. Fastän många äro kritiska saknas ingalunda villighet från folkskarnas sida att lyssna

till evangelii budskap. Att vinna dessa för Kristus är en överväldigande uppgift. Men att å ena sidan söka omvända dessa därute och å andra väcka slumrande församlingar härhemma att inse missionslägets allvar är tusenfalt mera maktpåliggande. Låt ej de stora kraven verka nedtryckande utan spörande! Sök de andliga kraftkällorna! Skall det hedniska Kina bli ett ateistiskt Kina eller ett kristet Kina?

Oscar Rinell.

egna skulle komma i fara. Svårt är att säga, vad det i längden skall bli av det stora och folkrika Kina. Det ser ut, som skulle det sönderslitas bit för bit av sina egna inbyggare. Men kanske fullbordas någon gång revolutionen och lugnet återställs, och då torde Kina komma att med heder taga sin plats bland världens stora nationer.

Den kinesiska frihetsrörelsen och missionen

Uppläst vid årets predikantmöte i Iron Mountain, Mich.
av pastor Simon P. Englund

(Forts. fr. föreg. no.)

Bokens sista kapitel behandlar nationalismens och missionens framtidsutsikter. Författaren säger härom, att det framtida förhållandet mellan de kinesiska nationalismen och den kristna missionen är alltför problematiskt att i detalj diskuteras. De, som äga bästa kännedomen om Kina och de nuvarande svårigheterna, torde vara de mest tystlåtna rörande denna fråga. Men, säger han, då jag tänker på problemet om det nationalistiska Kina och det kristna arbetet, synes mig fyra riktlinjer så klara, att jag tar risken och omnämner dem. Det kan icke vara fråga om förutsägelser. Ingen, vare sig utlänning eller kines kan med ledning av det nuvarande komplicerade läget profetera om framtiden med någon säkerhet. Det är endast några observationer.

Den första observationen är, att en bestämd skillnad bör göras mellan det nationalistiska partiet och den nationalistiska rörelsen, mellan revolutionens instrument och själva revolutionen.

Dr David Yui, dåvarande ordförande för det Nationella Kristna Rådet, fällde några ord vid årsmötet 1927, som förtjänar att begrundas i detta sammanhang. Han yrkade enligt rapporten på samarbetet mellan den kristna och den nationalistiska rörelsen. Detta borde vara möjligt, då den nationalistiska rörelsens väsentliga mål icke vore oförenliga med den kristna rörelsens principer. Han framhöll tydligt, att det nationalistiska och det kommunistiska partiet måste skiljas från den nationalistiska rörelsen. Den nationalistiska rörelsen, försäkrade han, är en populär rörelse, som omfattar folk i alla delar av Kina, och ehuru den f. n. icke har någon erkänd ledare eller någon organisation, är och blir den likväl en allt mer betydelsefull faktor i nationens liv.

Den andra observationen är, att en bestämd skillnad bör göras mellan den kristna rörelsen och de s. k. kristna nationerna. Om icke en utväg kan finnas att effektivt frigöra den kristna missionen, företrädd av den kristna församlingen, från den kommersiella inkräkningen, påtvingad Kina med militärmakt, så att kineserna klart inse, att dessa tvenne

företeelser icke blott är särskilda, men mot varandra stridande, finner det ingen framtid för missionen på någon som helst grundval, som rättvisligen kan kallas andlig. Det kinesiska folket måste inse, att missionärerna, som i Kristi namn arbeta bland dem, absolut fördöma sina respektiva regeringars imperialistiska och militaristiska politik. Svårhet måste skiljas från korset.

Den tredje observationen går ut på att en tydligare skillnad än hittills bör i framtiden iakttagas mellan den kristna missionen och den kristna församlingen i Kina. Vid en icke officiell konferens i Shanghai år 1926 enades en representativ grupp av kristna ledare om följande uttalande rörande den kinesiska församlingen:

1) "Denna konferens anser att missionsuppdragets slutmål är grundandet av en självstyrande, självarbetande och självunderhållande kyrka. Denna kyrka skall äga full frihet att utveckla sitt andliga liv och äga kyrklig självstyrelse. Varken de kinesiska kristna eller de utländska missionärerna kunna vara tillfredsställda med något mindre än detta.

2) Förvaltandet av hela det kristna företaget bör så fort som möjligt överlämnas till den kinesiska kyrkan.

3) Missionen (missionsällskapen) har hittills varit en nyttigt enhet i det kristna arbetet, men perioden för dess ansvarsfulla arbete naikas nu slutet. Tiden, då dess myndighet skall upphöra, kommer att variera med hänsyn till missionsfält och kyrkliga organisationer, men de utländska organisationernas myndighet bör så snart som möjligt upphöra."

Det nationalistiska Kina respekterar icke en förfalskad tro, ej heller accepterar det en utländsk sådan. Problemet går oändligt djupare än till frågor rörande styrelse, kontroll eller underhall. Det är en öppen fråga, huru mycket den kinesiska församlingen framdeles kommer att behålla eller övergeva av den västerländska kristenhetens uppfattningar, angående organisationer, gudstjänstritual, teologi etc. Men ett är visst. Endast i den mån kristendomen i Kina blir andligt inhemsk, kommer den att förbli och vinna ökat utrymme.

Genast uppstår då frågan, om västerlandets kristna samfund, vilka frikostigt lämnat sitt understöd till dess av utlänningar kontrollerade institutioner, komma att fortsätta detta understöd, även sedan ledningen en gång överflyttats från missionärerna till de kinesiska kristna ledarna. Det finns element i den antikristliga kampanjen som framhålla, att missionen liksom andra utländska företag, uteslutande bedrivs i självskhetens intresse. Det råder en utbredd känsla i Kina, att hela det utländska missionsföretagets uppriktighet kommer att prövas genom de västerländska kristnas svar på denna nödvändiga omläggning. Missionen har skapat en så

stor missionsapparat i Kina, att den kinesisk-kristna församlingen icke blir i stand att under den närmaste framtiden övertaga det ekonomiska ansvaret för den i dess helhet. Det är salunda hemförsamlingarnas moraliska plikt att i fortsättningen ekonomiskt understödja den kristna verksamheten i Kina, även om den ställes under kinesisk ledning.

Den fjärde och sista observationen med anledning av tidsläget är nödvändigheten av att göra en mera markerad skillnad mellan kristendomen och Kristus. Dr. C. S. Mino, en av Kinas mest framstående religiösa ledare, säger: "De kristna erkänna, att vad de kristendomsfientliga sökt kritisera och angripa är icke Kristus utan dåliga församlingar och dåliga kristna. Det avgörande problemet, inför vilket kristendomen i dag ställes, är bristen på personlig religiös erfarenhet å de kristnas sida." Dr. P. W. Kuo, ävenledes känd som en nitisk kristen ledare, gör en liknande iakttagelse. Han säger: "Det är ett sällsynt faktum, att vi ibland all ogynnsam kritik av kristendomen finna mycket få, om ens något angrepp, riktat mot Jesu Kristi personlighet eller Hans lära. De invändningar, som rests, riktas då icke så mycket mot kristendomens kärna, den verkliga religionen, som mot sättet, varpå den är organiserad och förkunnad. Härutinnan ligger den kristna missionens budskap samt hoppet om en bättre och större kristen kyrka i Kina."

Citerande Stanley Jones, säger författaren: "Syftet med den kristna missionen är icke att göra propaganda för Västerterns civilisation eller kyrkoforum, utan det är helt enkelt att göra människorna lika Jesus Kristus. Själva vilja vi vara lika Honom. Vi vilja delaktiggöras av Hans kraft. Vi vilja giva ut oss själva på samma sätt som Han gav ut sig för världen. I Honom ser jag hela det mänskliga livets fullkomning. Därför är det missionens uppgift att göra människorna lika Honom. Och till detta mål finnes ingen annan väg än Jesus Kristus själv, ty Han är Vägen, Sanningen och Livet."

Under denna kritiska tid i Kina måste allt göras för att Kristi Ande må mäktigt påverka varje område av det mänskliga livet. Kinas djupaste behov är Kristus. Det behöver icke i första hand teologiens Kristus, ej heller konstens Kristus eller den västerländska kulturens Kristus, utan evangeliets Kristus, Nasarets, bergspredikans, korsets och uppståndelsens Kristus.

Författaren avslutar sin ytterst intressanta och värdefulla bok med följande tankvärda ord: Nutidsläget i Kina är fruktansvärt kritiskt men har likväl under de senare åren aldrig varit så förhoppningsfullt som just nu. Det företar många problem och faror men även inspirerande framtidsutsikter. Författaren tror, att det finnes något i det kinesiska folkets karaktär, något i landet

outtömliga resurser och något i nationens kulturarv och moderna renässansrörelse, som gör hopplöshet även under den nuvarande krisen omöjlig. Jag kan icke och vill icke tro, att Kinas gyllene tid har förflutit. Jag tror detta, även emedan jag tror, att den kristna rörelsen har ett oerhört betydelsefullt bidrag att lämna till det Kina som skall komma. De skuggor, som lägrat sig över horisonten till den gule mannens land, bebåda icke aftonskymning med natt, utan morgonrodnad till en ny dag. Västeras kristna, som gjort en vacker insats i Kinamissionen, hava alltför en stor missionsuppgift att utföra i Kina. Den kinesisk-kristna församlingen, som vuxit i andlig mognad under förföljelsernas stormar, skall säkerligen sträva efter att ytterligare vinna i inre styrka och yttre slagkraft. Omläggningen av missions-tekniken och de framtida relationerna mellan de yngre och äldre församlingarna komma att gå i den kristna gemenskapens och solidaritetens tecken. Den ömsesidiga ansvarskänslan borgar för större kraftutveckling i utbredandet av Guds rike. Det kristna arbetet i Kina går helt visst mot en härligare tid än det haft i det förflutna. Jag tror på den kristna rörelsen i Kina, emedan jag tror på Gud. Har han bevarat Kinas civilisation i flera tusen år och berett dess fridsökande miljoner för sitt evangelium utan en bestämd avsikt? Kristus har även dött för Kinas odödliga själar och många skola ännu genom Honom komma till livsgemenskap med Gud och finna svaret på alla det mänskliga hjärtats, ja, hela människosläktets tids- och evighetsfrågor. Kina måste frälsas, icke för sig självt allenast, utan för mänskligheten. Kina skall påverka mänsklighetens utveckling, och Gud behöver det i sitt världsomspännande frälsningsverk. En kristen kan icke undgå att se, huru Gud uppenbarar sig själv i det pånyttfödelsens verk, som nu försiggår i Kina. Härligare förmån och ädlare uppgift än att arbeta och bedja för Kristi andes blomstring i det nya Kinas hjärta och själ, finnes ingenstades i världen! Verket är Guds, och Han skall understödja det. Kristus är densamme i går — det förflutna — i dag — det närvarande — och desslikes i evighet — det oändliga och icke uppenbarade tillkommande. Därför är jag optimist och tror på en storlagen framtid för den kristna rörelsen och det nya Kina.

Det sjuttioåttonde årliga lägermötet på Ossining, N. Y.

Till Ossining, till Ossining! Kloccan mellan sex och sju på morgonen fredagen den 25 juli, rullade automobilen så glättigt ut genom Brooklyns gator. Den tidiga timmen var vald i Es-damål att hinna igenom Manhattan, innan den väldiga trafiken av lastbilar började. "The underworld" höll väl som

bäst på att söka vila ifrån sina nattliga strapatser och affärsmänniskorna kunde gott sova en timme eller så, innan de likt en böljande ström började ringla sig mot tunnlarna och spårvagnar. Men en klass var vaken och fyllde nu som bäst trottoarerna i långa taktfasta trupper på väg till sina arbetsplatser, det var arbetsfolket, de, som påstås arbeta, icke med huvudet, utan med händerna. Vi voro glada att se så många av dem och voro färdiga att tro med Lincoln: "Gud måste tycka om dem efter han skapat så många av dem," men det var ju ej för det, som de skapades, utan därför att de behövdes så väl.

Har någon av er stått på en av de stora jättebroarna, som spänna sig över East River, förbindande Brooklyn med Manhattan, tidigt en morgonstund, så där i soluppgången? En lätt morgondimma hänger luftigt likt en brudslöja i rymden och försöker att skymma topparna av vår skyskrapor, dessa magnifika, ståtliga industripalats, som höja sig likt gigantiska monument över människosnillet och arbetsförmågan. Tusentals fönster glimma i den uppgående solens sken likt guld och diamanter. I djupet ser man gatorna likt smala dalgångar tränga sig fram. Där nere är ännu mörkt, men där ovan dansa solstrålarna sin muntra morgondans och därborta utbreder sig den väldiga oceanen med frihetsgudinnan som vakt vid inloppet till metropolerna. En bakgrund värdig tavlan — Vem var det som gav våra underbara, vackra jättebyggnader namnet skyskrapor? Ett banalt namn! Det var en prosaisk personlighet, han stod ej på någon av broarna, han måste ha stått i en trång mörk gränd och sett en brant vägg gå lodrätt upp i skyn. Trots skyskrapor är dock New York ännu icke lika hög som den är lång och bred. I Upph står att läsa om en stad, vars längd och bredd och höjd äro lika.

Men automobilen ilade genom gatorna och följde icke denna gång den förnäma och förtjusande Riverside Drive, utan gick i stället genom Bronx River Park. Lika vackert, lika underbart, lika morgonfriskt i den tidiga timmen. Här är natur, men ej vild natur. Man skulle vilja kalla den tam eller rättare tämjd natur. Människokonsten och naturen gå här hand i hand. Gräsplanerna äro här klippta och rena, träden äro ansade och välskötta, blommorna hålla sig så snällt på rabatterna, här och där en liten konstrikt byggd bro över en porlande bäck eller ett litet miniatyrfall över en liten pittoresk klippformation. Min unge brorson, som nyss anlänt från Sverige, blev alldeles hänryckt över det vackra skådespelet. Han visste ej om, att landet var så vackert. I Europa är ju U. S. A. endast känt, som landet av dollar och fläsk. Men ack, nu ilade själens öga bort, långt bort till oslagna ångar fulla av vildblomster, till skogsdungar, där träden få växa som de själva vilja och slingra sig ut och in

Arbetsrörelsen och missionen

Årets predikantmöte i Iron Mountain, Mich.
av pastor Simon P. Englund

Mitt ämne utgör snarare en revy över en bok med ovanstående titel än en avhandling. Bokens författare är Oscar Rinell, en missionär i Kina och son till en svensk missionär i Kina.

Senaste tidens händelser visa, att världshistoriens brännpunkt håller på att förflyttas till fjärran Östern. Theodore Roosevelt yttrade på sin tid: "Medelhavets era slöt med upptäckandet av Amerika. Den atlantiska eran är nu vid höjdpunkten av sin utveckling och måste snart uttömma de resurser, som den för fogar över. Stilla havets era, ämnad att vara den största av alla är just i gryningen". Med förbrukandet av de europeiska marknaderna, vilket nu rådanhet kris utgör ett tydligt bevis på, med Sydamerika avlägsnat från den internationella tävlan genom tillämpning av Monroe-doktrinen, och med Afrika ännu för nära det ociviliserade tillståndet för att kunna giva mycket till världsmarknaden, tyder allt på att nästa stora arena för internationell tävlan med nödvändighet blir fjärran Östern och i synnerhet Kina. För omkring 25 år sedan sade John Hay om Kina: "Den som förstår detta stora rike socialt, politiskt, ekonomiskt och religiöst, har nyckeln till världspolitik under de nästa fem seklen". H. G. Wells fällde nyligen följande behjärtansvärda yttrande: "Man må tvivla på att någon enda av de senaste tolv månadernas händelser i Amerika eller Europa komma att spela en framstående roll i framtidens historia. Men när vi betrakta Kina, synes det finnas något mera än framåtskridande där. Det är en förändring i rytmen. Det är en tydlig ansats till att skapa en ny fas, ett nytt Kina, ingenting likt vad världen någonsin förut skådat: en uppförande, ett löfte till hela mänskligheten. Mig synes, som om detta nya Kina är ojämförligt det intressantaste på de nuvarande händelsernas scen, och värt studium och uppmärksamhet mera än något annat."

I våra dagars Kina, säger författaren, försiggår kanske den mest gigantiska revolution, som någonsin förekommit i människosläktets historia. Det kinesiska folket genomgår nu fem slags revolutioner—intellektuell, religiös, industriell, social och politisk revolution. En jämförelse mellan övergångsperioden från gamla former till en tidsenlig organisation i Kina med liknande situationer i de västerländska folkens historia giver vid handen, att vad som nu pågår i detta land, är ingenting mindre än danandet av en modern nation, jämförlig med den process, vilken de västerländska folken genomgått under den pe-

riod i sin historia som kallas den "moderna". Det gives dock flera olikheter mellan de historiska processer, som förekommit i Västern och de, som nu försiggår i Kina. Först bland dessa är olikheten i tidpunkten. I de västerländska länderna började den intellektuella renässansen stimulera människors tänkesätt och utvidga deras kunskaper i det 13de seklet. Den religiösa reformationen med förändringar i människornas religiösa liv och organisation kom i de 15de och 16de seklen. Den politiska revolutionen, som gav upphovet till demokratiens utbredning och en omgestaltning av den sociala strukturen, framträdde i det 18de seklet, och slutligen åstadkom den industriella revolutionen i de 19de och 20de seklen stora förändringar i ekonomiskt hånseende. Dessa revolutionära rörelser uppkomst och utveckling i Europa omfattade sålunda omkring fem århundraden, och de stora förändringarna skedde gradvis, så att folket hade tid att åtminstone delvis anpassa sig efter den ena processen, innan den andra hunnit börja verka. Det oerhört betydelsefulla faktum är, att alla dessa revolutionerande rörelser ha i Kina sammanträngts i en enda generations livstid.

En annan olikhet mellan den yttre omväxlingen och den inre nydaningen i Kina och motsvarande processer i Västerterns historia är befolkningens omfattning.

Vid tidpunkten för dessa händelser hade hela Europa långt mindre folkmängd än Kina nu har. Hela den vita befolkningen i de 13 staterna vid tiden för den amerikanska revolutionen var mindre än den nuvarande befolkningen i det område, som tills helt nyligen kallas det kinesiska huvudstadsdistriktet. När fransmännen började sin hundraåriga strävan att införa en republikansk styrelseform, levde mindre folk i Frankrike än nu är fallet i provinsen Hupah. När Garibaldi ledde frihetsrörelsen i Italien, var hela den italienska befolkningen mindre än den nuvarande befolkningen i provinsen Chekiang. Bismarck började sitt arbete i ett land med mindre folkmängd än den nuvarande provinsen Chili. Ännu så sent som år 1832, då den stora engelska parlamentsreformen genomfördes, hade Storbritanien en mindre befolkning än den nuvarande invånareantalet i provinsen Kwangtung, Skandinavien hela folkmängd är mindre än befolkningen i provinsen Fukien. Europa (exklusive Ryssland) och Mindre Asien tillsammans ha mindre antal människor än Kinas 21 provinser. Nord- och Sydamerikas totala befolkning är mindre än hälften av befolkningen i Kinas 21 provinser. Kineserna utgöra en fjärdedel av hela jordens befolkning. Om det kinesiska folket skulle passera en given punkt en och en, skulle processionen aldrig taga slut, ty innan den sista personen av denna generation hunnit förbi, skulle en annan generation inträtt på scenen. Dessa fakta om befolkningens omfattning böra ihågkommas, när man stundom är benägen att bli otålig över att nyordningen i Kina går alltför långsamt. Att vänta att de stora omvälvningar, som nu försiggår i Kina, kunna åstadkommas utan allvarlig desorganisation eller inom ett par decennier och att anse, att kineserna själva icke äro i stånd att lösa sina egna problem i sinom tid, är att visa okunnighet om de många betydelsefulla åtgärder kineserna vidtagit för att lägga grunden till ordning och framåtskridande för framtiden.

Den kinesiska nationens och civilisationens pånyttfödelse är en följd av kontakten med den västerländska kulturen och korsbefruktingen mellan den västerländska och kinesiska kulturen. Kinesernas förbindelser med utlänningar före det 19de seklet kunna kortligen beskrivas sålunda: de mötte och besegrade eller absorberade mindre, halvciviliserade stammar, vilka voro mycket underlägsna i kulturellt hånseende. Under dessa sekler, då kineserna utvecklade sin egen civilisation, sina egna sociala och politiska idéer och system, var det helt naturligt, att de skulle anse sig själva och sina tänkesätt i hög grad överlägsna andra folk och deras idéer. De antogo, att Västerterns folk tillhörde samma kategori som de i Tibet, Siam, Birma, Korea och andra närliggande länder, som de besegrat och utkrävt undersåttlig lydning av. Brev från Kinas kejsare till franska och engelska konungar och ryska tsarer, äro alla avfattade på ett språk, avsett för underlägsna och tributskyldiga härskare. Sändebud från grannländerna måste genomgå ceremonien att genom knäfall med pannan mot marken visa tecken på underdånighet från deras härskares sida inför kejsaren, som var Himmelens son. De förväntade alltså, att de västerländska härskares ambassadörer och andra officiella representanter, som kommo till Kina i det 19de seklet, skulle följa de former som gävo uttryck åt en underordnad ställning, och som varit avsedda för alla mellanhavanden mellan Kinas kejsare och andra folks regenter. Dessa moderna västerlänningar vägrade emellertid att bli av kineserna betraktade såsom en underlägsen ras med en underlägsen civilisation. I stället hävdade de sin egen överlägsenhet, de fordrade rätt att kontrollera vissa områden, där de uppehölo sig. De krävde, att deras medborgare skulle styras enligt deras egna lagar och icke efter kinesisk lag. De anförde skäl för att deras sociala seder, deras sätt att leva och tänka voro bättre än kinesernas. Framförallt voro de till det yttersta otåliga över kinesernas övertygelse om deras urgamla institutioners och metoders överlägsenhet.

Vissa västerlänningar önskade allvarligt hjälpa kineserna. De ansågo, att upprättandet av kontroll över ett militärt svagare folk var dålig etik och dålig af-

Pastor Ahlund, biträdd av
Många vackra presenter
d. Måtte lycka och glädje
de unga ta på deras gemensam-
djupret. i Seattle var i sjuet av
de unga ta på deras gemensam-
ri genom livet. Fred Soderborg samt
på besök i Seattle var i sjuet av
i Chicago och dottrarna miss My-
tie Edlund och mrs Betty och Howard.
De senares två barn, Betty och Howard.
De hava förtäts längs hela västkusten
"in södra California och upp till Wash-
Efter en veckas vistelse i Seat-
Columbo. De äro släkt
Ahlund i Seattle.

fär eller bådadera. Aldrig förr hade kineserna på så sätt haft nära förbindelse med främlingar, som icke utnyttjat alla fördelar av sin överlägsna militärstyrka för att få vad de önskade, utan som också förklarade att de av humanitära skäl ville oegennyttigt hjälpa Kina och handlade på sådant sätt, att intrycket blev, att åtminstone somliga bland dem voro uppriktiga. Ej heller hade kineserna hört främmande makter framhålla, att rätt i stället för makt var den enda rätta grunden till internationella mellanhavandens lösning. Förvirringen hos kineserna ökades därigenom att främlingarna själva icke handlade konsekvent. Stundom talade och handlade de som om rätt och icke makt var avgörande. Ibland återigen anlände de makten för att utverka nya "rättigheter", och samtidigt beskyllde de kineserna för att dessa icke uppfyllde de genom vapenmakt påtvingade förpliktelserna. Alldeles som om vilket folk som helst icke skulle söka undkomma sådana förpliktelser, om det vore möjligt, resonerade kineserna. Det var sålunda inte underligt, att kineserna icke visste, vad som borde med rätta göras, då de ställdes inför dessa nya förbindelser med Västern, ej heller var det underligt, att rätt stor förvirring rådde i den omorganisation, som blev oundviklig, i den mån förbindelserna började tilltaga i antal och intensitet.

Vår svenske kinamissionär, dr J. G. Anderson, stämplar i sin bok, "Draken och de främmande djävlarerna", vissa drag i de främmande makternas uppförande mot Kina som "den vita faran". Han är dock givetvis icke blind för, "att den vite mannen under de senaste 50 åren oerhört vidgat kinesernas andliga horisont och satt i deras händer mätliga hävstångar till materiell förkovran." Den kristna missionen från Västern har varit en av de bidragande faktorerna till Kinas utveckling. Kristendomen har i skilda länder varit den moraliska revolutionens religion. För nära 2,000 år sedan varnade man folket i Mindre Asien för de missionärer, som hade "vänt världen upp och ned." Det var oundvikligt även i Kina, att en tro, som strävde efter att revolutionera människosjälens, också skulle göra sitt inflytande gällande i samhället. Kristendomens representanter förkunnade ej endast ett andligt budskap, de utförde också ett socialt arbete, grundade skolor och sjukhus, vilket allt bidrog till att skänka kineserna ett enastående exempel på praktisk filantropi. Dessa kristna institutioner gävo impulser åt en rad inhemska välgörenhetsorganisationer. Fotbindningen och kvinnans slaviska ställning voro tvenne i ögonen fallande sociala olyckor, som missionärerna ha bekämpat. Sjukhus här och var i landet lärde kineserna hygienens första grunder och förde dem i kontakt med modern medicinsk vetenskap. Missionsskolor och högre läroanstalter blevo snart betydande bild-

ningscentra, som ha direkt eller indirekt uppfostrat ett ansenligt antal av Kinas nuvarande ledare och ha verkat i hög grad stimulerande på nationens skolväsende.

Men det fanns ett annat område, där missionens aktivitet skulle så revolutionens frö, nämligen det politiska. Vid tiden för revolutionen år 1911 blev en av de unga kinesiska ledarna tillfrågad om, när denna moderna rörelse kunde sägas hava börjat. Han svarade, att han trodde den verkliga började, när Robert Morrison först landade i Kanton. Svaret var måhända en överdrift, men betydelsefullt i betraktande av de senare årens händelser. Missionens skolor voro i icke ringa grad ansvarige för de kinesiska studenternas undervisning i principer rörande modern historia och statskunskap. Teoretiskt sett ha frihetens, demokratiens, patriotismens och nationalismens idéer, vilka voro helt och hållet nya för det unga Kina, påverkat ett växande antal därefter, att de blivit otillfredsställda med manchudynastiens despotism och rutenhet och arbetat för en förändring till varje pris. Praktiskt sett var kristligt inflytande i viss mån ansvarigt för Taipingupprorets ledare, som nästan lyckades att med sina anhängare störta manchuerna i det 19de seklets mitt, och även för dr Sun Yat-sen, som föddes 1866 och är känd som "revolutionens fader." Lägg härtil de många unga kineser, utbildade helt eller delvis under missionens inflytande, vilka nu utgöra en rätt stor del av den nationalistiska rörelsens förnämsta ledare. På ett indirekt, men ganska avgörande sätt voro missionssträvandena sålunda i viss utsträckning ansvariga för revolutionen år 1911 och det nationella uppvaknandet i vår tid.

Dr Hu Shih, ledare av den litterära revolutionen och ateist, säger i en artikel om "Kina och kristendomen" bl. a. följande: "Den roll, som missionärerna spelat i Kinas modernisering, komma kineserna att länga minnas. De äro det nya Kinas pionjärer. De hjälpte kineserna kämpa för utrotandet av opium, som piratköpmän förde till oss. De agiterade mot fotbindningen, som åtta seklers esoterisk filosofering i det inhemska Kina ej förmått erkänna vara en omänsklig institution. De bringade oss den europeiska vetenskapens första grunder. De tidigt anlända jesuiterna gävo oss den för-newtonska astronomien, och de senare protestantiska missionärerna grundade moderna sjukhus och skolor. De lärde oss känna, att det fanns en ny värld och en ny civilisation bakom piratköpmän och krigsbåtar. Många av de protestantiska missionärerna arbetade på att väcka Kina och åstadkomma en modern nation. Kina har nu vaknat och har beslutat att modernisera sig." Forts.

Förnya Eder prenumeration i dag!

Årskonferensen

är ej så långt avlägsen. Bland andra konferensstyrelser och kommittéer förrekommer konferensskaffarnes, vilkas uppdrag är att tillse att konferensens anspråkshavande, det vill säga våra pensionerade pastorer samt änkor och barn efter avlidna pastorer erhålla det understöd kyrkan har bestämt. Konferensen har rekommenderat att vi hemställa till våra församlingar att de godhetsfullt i år i likhet med förra året giva en summa motsvarande en dollar per medlem.

Vi hade förlidet år 21 pensionerade pastorer, 26 änkor och åtta barn, som hade anspråk på understöd.

Enligt kyrkans disciplin bestämmes, att de pensionsberättigade inom vår konferens skola betalas efter \$18 per tjänsteår. Vi kunde dock ej betala mera än efter \$14 för tjänsteår. För att kunna göra det, måste vi förlidet år begära \$5,456 av konferensfondens intresse.

De pensionerades antal ökas årligen. Vi nödgas därför bedja våra pastorer att de tillse, att icke mindre än \$1.00 per medlem insändes till konferensen från alla våra församlingar. Vi äro övertygade om att vårt kära folk beredvilligt tillmötesgår denna vår rekommendation, så att vi ej av brist på medeltvingas nedsätta den redan knappt tilltagna pensionen.

Vördnadsfullt,
å konferensskaffarnes vägnar,
G. E. Gordon, ordf.

THE LAYMEN'S ASSOCIATION of the Central North West Conference

will hold its annual session in the chapel of the Bethany Home, 5015 N. Paulina Street, Chicago, Illinois, (adjacent to Bethany M. E. Church) Friday and Saturday, September 5th and 6th, next. We earnestly urge each local church to send at least two delegates to this meeting, which is of great importance to our church at large. A splendid program has been arranged, including subjects which are of vital importance to each local church, and we are looking forward to a most interesting and inspiring meeting with the representative laity of our churches.

J. A. Regnell,
President.

THE PREACHER'S ANNUAL PICNIC

The Preachers of the Chicago District, together with their families, will hold their Annual Picnic on Tuesday afternoon, August 12, at the usual place near the Wisconsin Street Bridge in Lincoln Park. All families are most heartily invited and urged to come.

Mrs. C. J. Erickson, Pres.
Mrs. C. F. Edwards, Sec'y.

Guds kärlek lämnar ej ett villat barn, så länge det finns hopp om frälsning.

SÄNDEBUDET

En tidning för altare och bård
Metodist Episkopalkyrkans officiella organ
bland svenskarna i Amerika

D. K. ENGLUND Redaktör

Prenumerationspris	
För ett helt år	\$2.00
För ett halft år	\$1.00
Till Sverige för ett år	\$2.50
För ett halft år	\$1.00

Alla metodistpastorer äro berättigade att upptaga prenumeration. Framflyttad datum & adressremsan är kvitto på insänt prenumerationssvode.

Vid adressförändring glöm aldrig att insända er gamla adress.

Allt som rör tidningens redaktion och expedition, insändes under adress:

SÄNDEBUDET, 740 Rush St., Chicago, Ill.
Telephone Superior 6460

Chicago, Ill., den 7 augusti 1930

Västkustens svenska distrikt

(Forts. fr. föreg. no.)

Vid avresan från Mount Vernon gävo vi det lilla idylliska samhället en dröjande blick; det var ingen lätt sak att lämna det folk vi dessa dagar lärt högakta och älska. Den sista dagens angenäma bjudning hos vännerna Castells, systertöreningens välbesökta möte kvällsdags, då bl. a. "Myran" deltog med en uppläsning (en av föreningens medlemmar, vars litterära alster förekomma i Svenska Amerikanska Posten), de många vänner, som godvilligt antecknade sig för "Sändebudet", nästa morgons avskedsbön i bostället och några klick från kameran, allt tillhörde det flyddas område. Nu sättes fräs på motorn och söderut ilar den Burdellska bilen. Framkomna till Seattle bjödo vi det charmanta värdfolket farväl, ty resan måste fortsättas med järnvägståg. Klockan 5 e. m. ankommo vi till Portland, Oregon, "rosornas stad", ett namn staden sannerligen gör sig förtjänt av. "Den svenske blomsterkungen" vilja vi kalla pastor G. A. Nelson, som värdar den metodistiska telningen i Portland. Härmed mena vi inte, att han vid offentligt uppträdande lägger an på blomsterspråk, snarare är han känd för "att ta bladet från munnen" och förkunna sanningen i Jesus Kristus rättframt och utan om och men. Hans förmåga att omdana en kyrkas omgivning till ett paradys av blomster och grönt är välkänd, sedan hans tolvåriga termin i Emmanuel, Minneapolis. Samma underverk har försiggått med egendomen i Portland. Om-

givna med en slätstruken häckgård, blomsterrabatter och en rik variation av småbuskar i alla tänkbara former och fasoner samt en gräsplan, som får underkasta sig en lika regelbunden klippning som bevattning, skänker egendomen intryck av ett sago-slott och har den vunnit anseende som den bäst tillvaratagna av sitt slag i staden. Bilden å nästa sida lämnar endast en svag föreställning om verkliga utseendet.

I mötet på kvällen samma dag sammanträffade vi med en grupp kärnfriska metodister, som troget bistår sin pastor i hans arbete för själars frälsning. Vad själva staden beträffar gör den ett rikt och välmående intryck, dess läge är också idealiskt vid Columbiafloden som tillåter havets jätteångare att gå upp ända till samhällets centralaste delar. En av församlingens medlemmar C. G. Anderson ställde sin lyxbil till vår disposition bemannad av en chaufför, som hanterade ratten lika säkert och skickligt som många av samma kön håller i synålen. Ja, att bilföraren skötte sig oklanderligt framgår därav, att varken varnings- eller befallningsrop emanerade från baksätets passagerare, icke ens då bilen slingrade sig utmed vägar, som med skenbar möda höllo sig kvar vid tvärbranta bergsstup och som vid en bils eventuella kullerbytta erbjuder ingen annan utväg än Columbiaflodens djupa vatten. Ty det var uppför denna flods stränder vi bilade för att njuta av västerns kanske vackraste scenerier. Floden har skurit sig igenom de skogklädda bergen och att åtfölja den några timmar är en behaglig upplevelse. En gammal indiansk legend förtäljer, att man fordomdags kunde gå över den på en naturlig bro, som gudarna uppfört över den smalaste delen. Skarpa klippor och vindlande vägar, ruggiga stup och fjärran blånande kammar tränga inom synranden. Från höglandet ovanför störtar en mängd mindre floder ner i dällden, bildande det ena vattenfallet efter det andra. Multnomah fäste vi oss särskilt vid. Det föll från sådan höjd, att vattnet trasades sönder till idel stänk på sin svindlande färd mot botten och därför tycktes bli hängande på halva vägen. Vi trängde oss helt nära och mottogo på vårt kala huvud av Multnomahs uppfriskande bestänkning. Senare på

kvällen betraktade vi från en dominerande höjd den stora staden, som låg glittrande i sin elektriska belysning. Tiden var allt för kort för en bekantskap med det imponerande samhällets uppsjö av sevärda platser. Att vi under de två dagarnas lopp kände oss som "pärla i gull", omhändertagna av det jovialiska prästfolket, pastor och fru Nelson, under vilkas tak en och annan ledig minut tillbringades i upplivande av gamla minnen från de gemensamma åren i kvarnstaden österut, är självklart. Påståendet, att Oregons plommon och bigarrär äro de läckraste och saftigaste i världen, konstaterades muntligen, trots av att en längre tid åtgick att göra sanningen härav fullt övertygande.

Den 4 juli randades solklar och befriad från dagens karaktäristiska buler och bång. Jämnt sex timmar sutto vi på tåget mellan Portland och Seattle och lät sinnet fängslas av en nästan outtömlig rad överträffligt sköna scenerier. Då vi skyttade det stolta Mount Rainier, erinrade vi oss löftet, mottaget några dagar tidigare, att få en bilripp dit och beskåda med egna ögon landets näst högsta berg och med egna fötter klättra uppför dess svindlande höjder. Past. Ahlund var löftesgivaren. Då tåget slutligen rullade in i Seattles spatiösa stationsbyggnad var han oss till mötes, denna gång för att ledsaga oss till sitt hem.

Forts. i nästa no.

Från årskonferensen i Sverige

Under loppet av tisdagen den 1 juli anlände flertalet konferensmedlemmar till Karlskrona, vilken stad i år utsetts till mötesplats för Sveriges årskonferens. Redan halv åtta på aftonen började samling att äga rum på stora torget framför den helgedom, där välkomstmötet skulle äga rum. Man måste säga om denna öppna plats, att den är synnerligen ståtlig och väl proportionerlig, och kanske stadens planritare, Erik Dahlbergh, hade i tankarna att skapa en motsvarighet till de torg, som han sett i Italienska städer. Och han har icke misslyckats, även om hans plan inte genomförts fullständigt. Men tänk ändå hur ståtligt rådhuset är! Och Trefaldighetskyrkan sedan! Båda förresten av vårt lands yppersta byggnadskonstnär Nikodemus Tessin d. y. Trefaldighetskyrkan är icke särdeles stor, men man betages av dess skönhet och ädelhet i former och linjer. Dess inre är kanske i vissa fall något svagare än dess ytra.

svart kvinna. Det ligger någonting oer, mr S. B. Reid. Vigselakten för- la hemlandet.

vårt land från både lärorna och från kommunismen i praktiken.

Turkiet har haft ett litet krig helt nyligen, och det kriget stod på berget Ararat, där fordom arken stannade. sedan floden började avtaga. Kring det berget bor numera kurderna, en krigisk ras, som på intet sätt velat nöja sig med de reformer, som föreskrivas av Kemal Pasha. Kurderna höra nämligen under Turkiet. Nu började de ett uppror, ett "heligt krig" mot allt det nya, som de icke kunde med, och man undrade, vad slutet skulle bli av detta. Men Kemal Pasha visste råd. Han sände femton tusen reguljära soldater och lika många i reserv samt hela sin luftflotta till Ararat, och han gav order om, att varenda kurd skulle dödas. Så skedde även. Kurderna bombarderades med bomber från höjden och med maskingevär från de påträngande soldaterna. Alla kurdiska byar kring berget brändes, och kvinnor och barn dödades tillsammans med männen. När muhammedanerna börja vad de kalla ett "heligt krig", så kämpa de till det yttersta, och de visa ingen som helst barmhärtighet. Det var detta Kemal visste, och därför hans stränga order, att alla skulle dödas. Det är underligt nog, att han så länge fått hålla på med sitt reformarbete i Turkiet utan att oroligheter uppstått, ty han har så gott som omskapat sederna och levnadsförhållandena i landet. Men det har gått lugnt och bra ända tills nu, och denna gång var svårigheten icke så stor. Men det torde bli mer efterhand.

För någon tid sedan nämnde vi om, att flera personer, som sökt medborgarskap i vårt land, nekats sådan på grund av, att de icke voro villiga att lova att gå ut i krig för landet, om så skulle fordras. Den ene av dessa var en baptistpastor, och han sade sig vilja göra vad han ansåg vara rätt, men att lova gå ut i krig, även om vårt land börjat ett sådant utan orsak, det ville han icke. En annan var en kvinna, och hon svarade, att hon icke trodde på att döda någon människa, varför hon icke kunde lova att tjäna i krig. Det väckte icke så litet uppseende, då dessa nekades medborgarskap, ty det stämde alls icke överens med de principer, vilka städse framhållits såsom de fundamentala för landet. Nu har emellertid en högre domstol avgjort, att dessa personer icke borde nekats medborgarskap, då de lova vara landets lagar trogna och leva såsom värdiga medborgare, och så ha de nu blivit medborgare. Om var och en som söker medborgarskap måste lova att, om nödigt är, gå ut i krig, så gör man ju detta land till ett riktigt militaristiskt sådant, och vi ha alltid påstått oss vara den mest fredsälskande nation i världen och det land, där den största möjliga frihet gives åt individen.

Den kinesiska frihetsrörelsen och missionen

Uppläst vid årets predikantmöte i Iron Mountain, Mich.

av pastor Simon P. Englund

(Forts. fr. föreg. no.)

Kristendomen har i flera århundraden förkunnats i Kina. Dess tidigaste kontakt var genom den gamla nestorianska kyrkan. Enligt den s. k. nestorianska stenen, som upptäcktes år 1625 i närheten av staden Sianfu i Shensi, kom den nestorianska kyrkan till Kina år 635 e. Kr. och blomstrade minst under två sekl. Under de 13de och 14de seklen kommo katolska missionärer till Kina. Johannes av Monte Corvino's arbete utgör de första framgångsrika försöken å de europeiska kristnas vägnar att evangelisera Kina. År 1307 utnämndes han till ärkebiskop i Peking. Kontakten upphörde dock med spårandet av vägen över land. Jesuitordens grundläggare, Franciscus Xavier, dog inte långt från Kinas kuster år 1552 utan att ha lyckats bringa kristendomen till "Mittens rike". Med den första jesuitmissionären, Matteo Ricci, som anlände till Kina år 1580, hade den katolska missionen stor framgång. Missionärerna vunno stor ynnest vid hovet, mest på grund av deras vetenskapliga arbeten och deras anpassning efter Konfucius- och andekulten. När denna hållning senare fördömdes av påven, igångsatte kejsaren en blodig förföljelse. Trots de styrandes fiendliga ställning fortsatte missionärerna sina strävanden och vunno inträde i de flesta provinserna. Under denna förföljelse-tid, vid början av det 19de seklet, anlände de första protestantiska missionärerna till Kina och grundade ett permanent evangeliskt missionsföretag. Den första protestantiska missionären var engelsmannen Robert Morrison, som kom till Kanton 1807 å en amerikansk handelsångare, i trots av motståndet från Ostindiska kompaniet. Detta ansåg nämligen missionsidéen vara "det galnaste, dyraste och mest oberättigade projekt, som någonsin föreslagits av en vansinnig entusiast." Medan Morrison bodde hos amerikanska affärsmän, studerade han språket, översatte bibeln och utarbetade ett stort kinesiskt lexikon. Det fiendliga Ostindiska kompaniet var icke obenäget att senare använda honom som tolk. Fastän många andra missionärer följde, kunde dock endast litet utträttas, fränsett litterärt arbete, för att införa kristendomen i Kina, så länge dessa missionärer ej kunde komma utanför de utländska faktorierernas områden i Kanton. Detta var icke möjligt förrän år 1842 genom traktaten i Nanking. Vid denna tid, då dessa begåvade män arbetat en generation, funnos endast sex omvända protestantiska kineser. Under loppet av 40 år efter Tientsin-traktaten 1860 utvidgades det protestantiska mis-

sionsarbetet betydligt, till dess att varje provins och varje betydelsefull stad hade nåtts av missionen. Trots periodiska lokala uppror hade kristendomen dock ett fast grepp om en stor del av folket. Detta visade sig i all synnerhet under boxarupproret 1900, då tusentals kinesiska kristna i olika delar av Nordkina tillsammans med 221 missionärer eller medlemmar av missionärsfamiljer beseglade sin tro med sitt blod.

Det sätt, på vilket så många kristna mötte döden, och det omedelbara återuppbyggandet av de kristnas förstörda gudstjänstlokaler, öppnade kinesernas ögon och väckte eftertanke. Från denna tid blev det kinesiska folket mera mottagligt för det kristna budskapet. Inom missionens olika verksamhetsgränar märktes större aktivitet, rikare utveckling och allmänare framgång. Enligt den senaste protestantiska missionsstatistiken utgjorde hela missionärstyrkan 8,158 år 1925, en ökning från 6,395 år 1918. Antalet missionsstationer hade stigit från 979 år 1918 till 1,133 år 1925. Där funnos 5,428 församlingar med omkring 2,000 kinesiska pastorer; sammanlagt 27,000 kinesiska män och kvinnor anställda i missionens tjänst, kommunikanternas antal var 402,539 eller om "intresserade" medräknas 795,075 personer. I missionens elementar- och sekundärskolor undervisades inalles 293,143 elever. Härtill komma 24 högskolor och universitet, 125 teologiska seminarier och bibelskolor samt 37 medicinska skolor med sammanlagt 7,664 studenter. Antalet sjukhus och kliniker uppgick till 797 samt asyler för föräldralösa barn eller spetsälska personer till 61.

Inga fullständiga uppgifter finnas angående de olika missionsorganisationernas ekonomiska förhållanden i Kina. Dr Warnshuis giver oss dock en intressant föreställning om de frivilliga penninggåvorna från amerikanska församlingar till missionen i Kina. Han säger: "Amerikanarnas största intressen i Kina äro de kristna missionerna. Det i skolor, sjukhus, kyrkor, byggnader och landområden nedlagda kapitalet beräknas till approximativt 80 miljoner dollars. Det av amerikanska handelsföretag placerade kapitalet beräknas till omkring 70 miljoner dollars. De amerikanska missionsföretagens årliga utgiftsstat understiger icke 10 miljoner dollars. I denna siffra äro icke inbegripna gåvobidragen från kinesiska församlingar eller avgifter, erlagda av skolelever eller patienter, vilket troligen överstiger två miljoner dollars årligen."

Den katolska kyrkan är organiserad i 66 självständiga missionsområden i Kina med omkring 3,000 missionärer och över 2,200,000 anhängare.

Till för några år sedan voro kineserna i allmänhet icke otacksamma för de millioner i guld, som olika utländska missionsorganisationer frikostigt skänkte detta land, och för de flera tusen mis-

sionärer, som ägnade sina liv åt grundandet av sjukhus, skolor och kyrkor i kampanjen för en internationell filantropi, som är utan motstycke i historien. Boxaupproret år 1900, som föranledde flera iakttagare att förutsäga kristendomens undergång i Kina, var ej ett uttryck för någon antikristlig rörelse bland massorna. Det hade utan tvivel ett visst stöd hos folket, men det var i första hand ett förök av änkekejsarinnan i Peking att återställa manchuhovets tynande anseende genom att förena folket i ett gemensamt främlingsfientligt uppror.

I våra dagar kan den stora oavgjorda massan alltför anses tolerant mot kristendomen liksom mot andra religioner. Men på skilda platser i landet finns en mindre, utpräglad grupp, som är kritiskt stämd mot religionen i allmänhet och särskilt mot kristendomen. Det är att befara, att när den oklara massan vaknar, kommer den att följa den utpräglade gruppens ledning. Denna kritiska hållning mot kristendomen har vid flera tillfällen utvecklats till öppet våld. Ehuru agitatorerna avhållit sig från att uppegga till ett nytt missionärsblodbad, har dock det antikristliga fälttåget å somliga platser fördrivit missionärerna, förföljt de kinesiska kristna, stängt skolorna och konfiskerat missionsegendomarna.

Den antikristliga rörelsen riktar sina anfall mot den kristna missionen utefter fyra linjer:

1) Kyrkan angripes på grund av dess främmande karaktär, ifråga om organisation, förvaltning personal och understöd. Den beskylls för att vara en förkämpe för västerländsk exploatering av Kina. Här förnimmes tydligt nationalisternas röst. Anfallet gäller icke så mycket religionen som det främmande inflyttandet i religionen.

2) Kyrkan angripes, enär den är ett kapitalismens verktyg. Den har skapat uteslutande för att förgifta sinnet och förlösa anden hos de förtryckta klasserna i samhället. Här talar den kommunistiska rösten.

3) Kyrkan fördömes som en föräldrad institution, en kvarleva av vidskepelse och en motståndare till det mänskliga framåtskridandet. Ateisternas och de religionsfientligas röst höres i denna kritik.

4) Kyrkan anfallas, emedan den icke lever, som den lär. Det är gemene mans kritik.

Till detta, att kristendomens representanter icke leva som de lära, kommer det beklagliga faktum, att de äro söndrade inom sig själva. Missionärerna begära, att kineserna skola mottaga en kärlekens religion, som de själva icke tillämpa i sina inbördes förhållanden.

Omkring 140 olika kristna samfundsbildningar bedriva mission i Kina. Eftersom avundsjuka och partisinne också förekomma i missionsarbetet liksom i andra företag, ha missionssällskap med olika uppfattning oundvikligen kommit

i konflikt med varandra. Lagg här till den söndringsrörelse, som skär rätt igenom flera samfund, nämligen den s. k. fundamentalist-modernist-schismen, som också i Kina präglats av bitterhet. Utom denna tudelning mellan kristna gives en konservativ och en liberal riktning beträffande de kristnas rätta ställning till kinesiska sedvänjor och kinesisk nationalism samt det nya liv, som nu håller på att forma sig i Kina på det religiösa, sociala, ekonomiska, politiska och kulturella området. Med tanke på dessa söndringar och meningsskiljaktigheter synas följande ord, som kejsar K'ang Hsi för 200 år sedan riktade till katolska missionärer, som voro inbegripna i en religionstvist, hava mera än akademisk betydelse. Han sade: "När de, som redan omfattat eder religion, iakttaga de ständiga strider, som förekomma bland eder, börja de tvivla på dess sanning, och andra bliva för varje dag mindre benägna att mottaga den. Själva anser jag eder vara personer, som komma till Kina, icke för att grunda eller stabilisera eder religion, men för att bryta ned och förstöra den. Om edra ansträngningar bli resultatlösa, kunnen I enbart tillvita eder själva detta."

Kinesiska studenter erhålla ej sällan en hög tanke om Västern av sina västerländska lärare och vänner. För missionseleverna är det naturligt att sammanbinda deras lärares religion med dennes hemland. När sådana studenter resa till utlandet för vidare utbildning och själva se, huru livet i ett "kristet" land ter sig, vände de ej sällan tillbaka till Kina med en djupt grundad fördöm mot kristendomen. Det är bland unga kineser, vars religion övergått till förakt genom direkt kontakt med de sämsta elementen i den västerländska civilisationen, man finner några av de bittraste fienderna till kristendomen och till missionärerna, vilka senare göras ansvariga för bländverket. Ett av de största hindren för kristendomens utbredande är sålunda förefintligheten av en "kristen" kultur, som icke står i harmoni med Kristi principer.

Forts.

THE LAYMEN'S ASSOCIATION of the Central North West Conference

will hold its annual session in the chapel of the Bethany Home, 5015 N. Paulina Street, Chicago, Illinois, (adjacent to Bethany M. E. Church) Friday and Saturday, September 5th and 6th, next. We earnestly urge each local church to send at least two delegates to this meeting, which is of great importance to our church at large. A splendid program has been arranged, including subjects which are of vital importance to each local church, and we are looking forward to a most interesting and inspiring meeting with the representative laity of our churches.

J. A. Regnell,
President.

sett en vit man, som girt sig med en svart kvinna. Det ligger någonting

vilken ledsagades till altaret av sin fader, mr S. B. Reid. Vigselakten för-

Central Northwest Conference

Rev. K. G. Norberg,
Conference Host

PROGRAM

of the Third Annual Session of the Central Northwest Conference of the Methodist Episcopal Church, to be held in the Bethany Swedish Methodist Episcopal Church, Ashland and Winnemac Avenues, Chicago, Illinois, September 3-7, 1930; Bishop William F. Anderson, D.D., LL.D., presiding.

Wednesday, Sept. 3

5:00 p. m.—Reception.
5:30 p. m.—Banquet and Program.
Rev. K. G. Norberg, Chairman.
Doxology—In unison.
Invocation—Dr. James T. Wigren.
Music—Oriental Trio.
Vocal solo—Mr. Einar Wærmö.
Welcome—Messrs. Aug. H. Skoglund, Andrew Nilson and Rev. Eric P. Swan.
Music—Oriental Trio.
Response—Rev. A. W. Carlson.
Vocal solo—Mr. Einar Wærmö
Intermission.
7:45 p. m.—Evening Service. Rev. Ivar F. Pearson, Presiding.
Invocation—Rev. Swan W. Mattson.
Conference Sermon—Rev. Emil Malmstrom.
Singing—Ario Male Chorus.
Closing prayer—Rev. O. G. Sandstrom.

Thursday, Sept. 4

9:00 a. m.—Conference Session. The Sacrament of the Lord's Supper administered by the Bishop.
10:00 a. m. Conference business.
12:30 p. m.—Dinner.
2:00 p. m.—Committee meetings.
2:30 p. m.—Anniversary Woman's Home Missionary Society; Mrs. C. H. Malmquist in charge.
3:30 p. m.—Anniversary Woman's Foreign Missionary Society; Miss Ruth Gordon in charge. Address: Miss Elizabeth Roberts.
5:30 p. m.—Supper.

rer, som i. n. visade på den stora hemlandet.

SÄNDEBUDET

An Official Organ of the
Methodist Episcopal Church

D. K. ENGLUND, Editor

All traveling preachers of the Methodist
Episcopal Church are authorized to
take subscriptions.)

Subscription Price, \$2.00 a Year in Advance

Published Weekly by
THE METHODIST BOOK CONCERN
740 Rush St., Chicago, Ill.Publishing Agents
John H. Race George C. Douglass
Osman Grant Markham
Publishing Agent Emeritus
G. F. MalinADVERTISING RATES
50 cents per column inch each insertion

lever Gud, än är hans nåd stor, ännu tänker han i förbarmande på sina barn i tiden. Skurar av nåd skola falla på nytt, uppfriskande, livgivande, förhärligande. Se till, min vän, att du är bland dem, i vilkas hjärtan dessa skurar falla.

L. S—g.

I DAGENS FRÅGOR

Att sätta uthållighetsrekord har ganska länge varit någonting på modet bland Amerikas folk, det vill säga, försök att sätta sådana rekord. Vi minnas för något år sedan, hur folk dansade i veckor för att kunna skryta med, att de dansat längre än någon annan. Just nu hålla ett par män i St. Louis, Mo. på att söka slå ett rekord i uthållighetsflygning i aeroplan. Ett par unge män i Chicago hålla rekordet för tillfället, sedan de hållit sig uppe i luften i över tre veckor. Det torde bli ganska svårt för dem i St. Louis att bryta detta rekord, men kanske är det inte omöjligt. Det beror egentligen på om aeroplanet håller och maskinen icke går sönder. Men vad som f. n. väcker största uppmärksamheten är "trädsittarne". Dessa äro barn, pojkar och flickor, som klättrat upp i något träd och stannat där i dagar och nätter, ja, nära nog i veckor. Om de helt enkelt klättrade upp i ett träd och försökte sitta på en gren så länge som möjligt, så vore kanske intet att säga därom, ty då tröttnade de snart. Men nu göra de i ordning riktiga små plattformar uppe i träden, taga med sig kuddar och kläder och se till att de skyddas för regn, och de sätta upp staket omkring sig, så att de inte skola falla ner. Mat langas upp till dem så att de slipa svälta eller törsta. Somliga förtjäna pengar på det. De få pengar som gåvor av nyfikna människor, vilka tycka dylika tilltag vara sportmanaktiga. Somliga ha satt upp sparbössor, i vilka nyfikna besökare lägga sina bidrag, och det finns även andra sätt, på vilka de förtjäna. Vad verkligen göres med dessa trädsittare av länska folken genomgått under den pe-

är svart att fatta, men icke desto mindre är det modernt, och därför sker det. Nere i södern rakade en pojke ramlar ner ur ett träd, där han satt, och skada sig livsfarligt, och ett dussin andra pojkar, som också sutto var och en i sitt träd, blevo av polisen tvingade att komma ner. Bäst vore nog, om polisen ville tagga ihåll med det överallt och tvinga de dåraktiga pojkarna och flickorna att komma till jorden igen. Framstående läkare säga, att dylikt trädsittande är farligt icke blott för den fysiska hälsan, men även för sinnet.

Den förfärande hettan och långa torkan i en stor del av landet under hela juli månad har på många ställen förstört alla utsikter för skörd, och det börjar redan råda nöd bland dem, som drabbats svårast. Det synes som om Chjo haft det värre än någon annan stat, och där ha två hundra farmare inom ett county vänt sig till myndigheterna med begäran om hjälp, ty deras familjer svältat, och det blir ingen som häst skörd. Myndigheterna dröjde icke heller med att avslå väldiga summor för vägarbeten, och så sändes männen genast till arbete, så att de kunde förtjäna något till de sinas underhåll. Det befaras, att nöd skall komma att råda på många håll i landet på grund av torkan. Mejerihandlingen har lidit ofantligt, och mjölk och smörbrist råder redan i många trakter. Det är dock möjligt, att de regn som under de sista dagarna fallit, till en viss grad förbättra ställningen, ehuru brist nog kommer att råda, hur mycket det än regnar.

Det av jordbävning så nyligen härjade Italien har haft flera mindre jordkalv sedan det första större inträffade. Man har hunnit leta reda på alla de döda i ruinerna och begrava dem, och man har egnat omsorg åt alla skadade och givit all hjälp man möjligtvis kunnat åt de många tusenden, som förlorade allt de ägde i jordbävningen. Hjälp har erbjudits från olika länder, men den stolte Musolini har förklarat, att Italien är i stånd att taga vara på det hela utan hjälp utifrån. Det är måhända någonting stort att vara stolt och att neka mottaga hjälp i nödens tid, men när så många drabbats av nöden, borde man allt låta stoltheten fara och med tacksamhet mottaga den hjälp som erbjudes.

Det av inbördes krig så länge sönderslitna Kina synes nu stå i fara att falla i händerna på kommunistiska rebeller, vilka i väldiga skaror fara fram i landet, mördande och plundrande. Dessa kommunistar ha icke blott till mål att plundra och mörda sina egna landsmän utan fara också hotande fram mot utlänningarna. I en större stad förstörde de egendom för utlänningar till ett värde av flera miljoner dollar, och utlänningarna måste fly för sina liv. Alla utlänningar ha blivit varnade, och de fly så fort de

möjligtvis kunna till befästa platser, där de kunna finna skydd. Ganska många utländska krigsskepp finnas nu i de kinesiska fatvattnen, färdiga att skydda undersåtar från deras respektiva länder. Som nationalistregeringen icke synes vara stark nog att möta angreppen från kommunisternas sida, så borde de utländska trupper, som finnas tillhands taga initiativet till försvar, ty att tillåta en hop laglösa banditer fara fram hur de vilja utan att röna motstånd, det är alls icke förståndigt. Och inbördes kriget i Kina torde icke komma till något slut, förrän de utländska makterna blanda sig i det och driva bort rebellerna.

För ett par år sedan läste vi mycket om huru tio stycken kvinnor, som arbetat i United States Radium Corporation i Newark, N. Y., med att måla tavlorna på fickur med radium färg blivit förgiftade av radium och icke hade lång tid kvar att leva. En rättgång hölls med deras arbetsgivare, och bolaget dömdes att till var och en av kvinnorna utbetala en summa av tio tusen dollar. Ingen av de förgiftade beräknades kunna leva så länge som ett år. Men ännu leva flera av dem, bland andra en miss Schaub, som, då hon visste sitt liv vara så ofantligt kort, började leva så storslaget som möjligt på de pengar hon fått. Varför skulle hon inte njuta av livet, då hon icke hade mer än högst ett år kvar? Pengarna kom ju att räcka till så bra för den korta tiden. Men nu lever hon ännu, efter två år, och hennes kapital börjar taga slut. Skulle det nu så vara, att hon får leva någon längre tid ännu, så är det möjligt, att hon får dragas med fattigdom och nöd, då hon icke sparat något åt sig. Dock påstås det, att hon under de senaste dagarna blivit mycket sämre än hon varit förut, och att slutet antagligen nu närmar sig. Det beror således på, vilket som först tar slut, hennes kapital eller hennes liv. Ljusa utsikter har hon visserligen icke.

Den kinesiska frihetsrörelsen och missionen

Uppläst vid årets predikantmöte i Iron Mountain, Mich.
av pastor Simon P. Englund

(Forts. fr. föreg. no.)

Den kristna missionen liksom varje annat företag i Kina måste naturligtvis taga ställning till den sig hastigt utbreddande nationalistiska rörelsen. I stort sett har den kristna religionens representanter varit sympatiskt stämde mot Kinas nationella strävanden. Ingen grupp av kineser hyllar det nationalistiska programmet mera enhälligt än den kristna. De tusen kinesiska kristna, som avfattade trenne budskap i Shanghai år 1927, riktade till missionärer, kinesiska kristna och kinesiska medborgare, talade den nationalistiska revolutionen såsom "en

under att människorna började se allvarsamma ut. Leendet kom icke så lätt på läpparna, orden blevo icke så glada. Hoppet höll på att dö. Få vi icke regn, så blir det missväxt, och fattigdomen står för dörren, och vi veta icke, vad vi skola taga oss till. Det var dystert och nedslående. Kommer icke regnet nu, så betyder det sedan ingenting, när det kommer, ty då är det för sent. Farmarne avskedade sina drängar. Vi ha icke råd att hålla oss med hjälp, vi måste sträva allena. För resten är det icke mycket att göra. Vi få sitta ner och se på, hur skörden brinner upp helt sakta inför våra ögon. Och vi som ha arbetat så hoppfullt, och vi som känt oss så säkra och gjort sådana ypperliga beräkningar. Allt var lönlöst. Himlen brinner, solen glöder, jorden förtorkar, hoppet dör. Vi arma, hjälplösa varelser, som trodde oss så mäktiga. Att det icke behövdes mer för att krossa allt det stora och vackra och glänsande. Bara några veckors torka och hetta, intet mer. Världens mäktigaste land, världens stoltaste folk i ängslan, bara för att Guds mäktiga hand höll sköyarna borta för en liten tid, för att han höll regnet och daggen tillbaka för några korta veckor. Egendomligt i alla fall.

I staden voro affärsmännen nedslagna. Butikerna stodo så gott som tomma. Man fick vara försiktig med ved man köpte nu. Det nödvändiga måste man ju ha, men resten fick gå tills senare, ifall det bleve bättre någon gång. Lida farmarne så lida vi alla. Misslyckas de, så misslyckas andra också. Arbetslösheten började se hotande ut. Och intet kunde man göra, endast vänta. Ängsliga frågor framställdes. Skall det då aldrig regna? Syns intet moln till? När skall denna förfärliga hetta brytas? Ingen visste. Alla voro lika hjälplösa.

Och vi sjöngo vid gudstjänsten: "Väldiga skurar, vi efter dessa nu se." Det kom ett egendomligt leende på somligas läppar. Betydde den sången någonting alls? Varför skulle vi sjunga den, då inga skurar föll? Men vi, som tro på Gud, vi hade all anledning sjunga den, ty vår Gud kan allting förvandla, och han kan ge regn och ymniga tider, då människorna intet alls förmå. När vi sjungit, både vi om regn, och jag är

viss om, att varje hjärta suckade med i den bönen.

Detta var på söndagen. Måndagen var lika het. Det började komma ett hart uttryck i somligas anleten. Brydde sig då Gud inte om dem alls? Frågade han inte efter, hur det gick med dem? Ack, det är så svårt att verkligen tro, att riktigt förtrösta på den himmelske Fadern och hans nåd. Hur länge vi vandra med Gud, hur mycket vi än se av hans underbara gärningar, hur mycket vi än njuta hans omsorg och hans nåd, så kommer tvivlet så lätt in i hjärtat, när han icke sänder oss det ombedda utan dröjsmål. Om vi hade tro så stor som ett senapskorn, skulle vi förmå flytta berg, förklarade Jesus för oss. Och likväl flytta vi så sällan berg, vare sig av ett slag eller annat. Detta talar icke väl för vår tro. Varför lita vi icke mer på löftena? Varför pröva vi dem icke mera? Dessa frågor borde vi alla fråga oss själva och söka besvara dem.

Inemot kvällen började molnen samla sig. De kommo icke fort, de togo sig god tid, och det såg ut, som skulle de vara färdiga att draga sig tillbaka när som helst. "Det där få vi intet av," sade någon. "Nej, det drar sig åt väster och far oss förbi," inföll en annan, och jag kunde så väl höra, hur hopplösheten och tvivlet och sorgen darrade i varje ord. Men de drogo sig icke tillbaka. Majestätiskt höjde de sig, bredde ut sig, dolde solen, gömde purpurskimret och lindrade hettan. "Det blir kanske några droppar," anmärkte någon. "men mycket få vi inte av det där." Elia väntade icke längre än till dess molnet var såsom en mans hand, då sprang han ner från berget, och han kom icke undan skurarna. Vi behöva se det störtrügna, innan vi tro.

De första dropparna föllo, bara några få, icke nog för att det skulle kunna kallas regn. Men så vände vinden, och molnen tågade högre. Långt i väster stod det som en gråaktig vägg med vita streck. När den väggen hunnit flytta sig fram till oss, föll regnet i rika strömmar, varligt, i fina, vackra droppar, föll i timmar, fyllde diken och hålor, läkte alla sår, som torkan givit jorden och vederkvickte hela naturen. Det susade lovsång i träd och buskar. När naturens eolsarpa börjar klinga, åkompanjerad av ragnets trumvirvel, då

är det musik som heter duga, kunde höra hur allting stämde in efter hand. Människorna själva suckade en förlösande suck, och den blev kanske som det skönaste ackordet i hela den väldiga symfonien. Gud hade givit, skurarna föllo, allt skulle bli väl. Ingen hopplöshet längre, ingen nedsagenhet. Vi ha en mäktig Gud, en kärleksfull Fader i himmelen. Först nu fattade vi det på allvar.

"Skurar av nåd." Så var det jag började denna lilla uppsats, och nu är jag färdig fortsätta med att tala om dessa skurar. Det är fullkomligt lika nödvändigt att få skurar på det andliga livets område som på det fysiska. Det förefinnes en säreigen analogi mellan det fysiska och det andliga livet. Liksom jorden lider och allt materiellt lider av en svår torka, så lider det andliga livet, om icke nådeskurarna falla. Jag har hört kristne klaga ibland över, att det är så torrt på det andliga området. Gudstjänsterna bli torra, predikan blir torr, bönerna likaså, själva sången ljuder torr och livlös. Då blir hjärtan nedslagna, då blir hoppet så förkrympt och tron är som en döende blomma på en torkande stjälk. Då är det som vi behöva skurar av nåd. Iuru skola vi få dem? Bed om dem, tro att de skola komma som svar på bön, bida dem, ack, bida dem hjärtligt och öppna ditt eget hjärta för dem, och visserligen skola de komma till dig. Ju flera som tro med öppna hjärtan, ju större blir området, på vilket nådens skurar falla.

Har du lagt märke till, att när det regnar efter en lång torka, så vederkvickas alla blommor och örter? Visst har du det. Men har du också lagt märke till, att det ofta nog skjuter upp plantor och blommor, där det inga var förut? Det har du kanske icke ens tänkt på. Men så är det. På andens område betyder detta, att de troende i första hand vederkvickas och få nytt liv, men också att hjärtan vinnas för Herren, vilka förut icke haft något andligt liv. De äro de nya plantorna. Vi borde vara mycket angelägna om att få se sådana plantor börja gro. Ett väldigt nådens regn kan åstadkomma det. Du skall icke inbilla dig, att allt är hopplost, att allt är slut, bara för att det kom en torr tid. Giv Herren tillfälle. Bida tills han sänder skurarna, och det blir annerlunda i allting. Än

svart kvinna. Det ligger någonting der, mr S. B. Reid. Vigselakten för-

la hemlandet.

kamp för ett starkare och friare nationellt liv; en kamp för ett fullare och rikare innehåll i massornas liv; en kamp för en mera värdig plats i nationernas familj; en kamp för en ny kulturell livsytring, som kommer att förena det bästa i vårt intellektuella och andliga liv med det bästa i den moderna vetenskapliga civilisationen." Dessa kristna talesmän beskriva den nationalistiska rörelsen såsom "en av de mest betydelsefulla och förhoppningsfulla rörelserna i Kinas uråldriga historia. Dess centrala syfte och mål äro frigörelse från sådana inre och yttre förhållanden och mellanhavanden, som förhindrat förverkligandet av Kinas nationella frihet och fullbordandet av en demokratisk styrelse.

Många av ledarna i den nationalistiska rörelsen ha varit eller äro kristna. Dr Wu Ting-fang, som mer än många andra varit Sun Yat-sen behjälplig att skapa den nya tiden, var visserligen icke förenad med någon kristen församling, men trodde likväl alltigenom på kristendomen. Sun Fo, dr Suns ende nu levande son och minister för järnvägarna, är medlem av baptistförsamlingen i Macas, Svdkina. Dr Suns första hustru var också medlem av samma församling. Hans andra hustru är medlem av metodistkyrkan. Många av de nuvarande ledarna i den nationella regeringen äro också kristna. Det är t. ex. fallet med Tan Yen-kai liksom hans privatsekreterare, vidare den bekante "kristne generalen" Feng Yu-hsiang, onekligen en av de mest inflytelserika generalerna i hela Kina. De, som häst känna honom, tro, att han är en sann kristen, och som sådan är han känd i Kina. Den nuvarande utrikesministern, dr C. T. Wang, är känd som en bland de ledande kristna i landet. Han har beklätt många höga poster i regeringen under de senaste tio åren och har varit mycket aktiv i kristen verksamhet i Kina. Även vice utrikesministern, Y. L. Tong, är en kristen. Kans finansministern T. V. Soong, och handels- och jordbruksminister H. H. Kung, Vice och tjänstförrättande inrikesministern och sekreteraren för The Overseas Association äro båda välkända kristna. Den speciella envoyén till För. Staterna, Mon. Frank W. Lee, är aktiv medlem av en baptistförsamling i Kanton. Majoriteten av de främsta ledarna äro alltså kristna. Detta sakförhållande är nästan utan motstycke i historien. Missionär J. R. Saunders säger träffande: "Tänk dig jordens största nation i fråga om folkmängd och slumrande krafter, med mindre än en procent av befolkningen kristna, men likväl är majoriteten bland de stora ledarna medlemmar av någon kristen församling!"

Under oroligheterna 1926 och 1927 tvingades många missionärer att lämna det arbete och det folk, de lärt älska så högt. Beträktat från den kristna missionens synpunkt liknade utrymmandet mera ett fullständigt nederlag för missionärerna. Från skilda provinser flydde med den process, vilken de västerländska folken genomgått under den pe-

de liksom före stormen. Alla missionärer lämnade dock icke sina poster som svar på de utländska myndigheternas befallning. Fragan om lojalitet till konungarnas Konung eller trohet mot regeringens befallning avgjordes mera än en gång på så sätt, att missionären i lydnad för Kristus, stannade kvar i en farofylld trakt utan skydd av vapenmakt. Några få ville hellre lida för evangeliets skull än visa kineserna, att de voro offer för det västerländska krigssystemet. De ansågo, att kristendomen icke var en lyxvara att åtnjuta i fredstid men övergiva i nödtid. Under abnorma förhållanden äro människor i större behov av hjälp, och nya tillfällen erbjudas för sådana handlingar, som ådagalägga evangeliets väsen. De kvarhöllos å sina stationer av kärleken till det kinesiska folket, av omtanke om de kinesiska kristnas öden och en önskan om att kunna bidra till vidmathållande av de institutioner, som under ett halvt sekel upprättats medelst kärleksgåvor. Vem kan föreställa sig de känslor, som bemäktigade sig dem, när de togo farväl av sina avresande medarbetare, för att sedan återupptaga det ännu mera ensamma arbetet i en avlägsen vrå! "Här är i sanning hjältemod och trohet! Här är den ande, som besjälade Corey och Morrison och Judson och Duff, vilka utgingo för att predika Kristus, innan den tid var kommen, då missionshjeltemodet försvagats genom att man sökt skydd hos diplomater och krigssystem. Här stå de härliga ensamma få, med blottade händer och blottade bröst, ånyo förkroppsligande deras Mästares allsmäktiga hjälplöshet, i vilkens namn de gingo till Kina för intet annat än Hans syfte — att folket må hava liv och hava övernog." The Christian Century, som är här citerat, betecknar dessa få som "guldmisionärer, hjältnar och kanske — Gud beskyddde dem! — martyrer, bärande vittnesbördet om sin tro på Kristus mot mammonism, imperialism och militarism i förening med en civilisation, som inbillar sig vara kristen!"

När missionärerna reste, konstaterade kristendomens fiender med en viss skadeglädje, att hela missionsföretaget var ett fiasko, och även många missionärer och missionens vänner grepos av pessimismens ande. En amerikansk nyhetsbyrå telegraferade sålunda: "Framstående missionärer, tillhörande alla trosåskådningar, ha upplyst The United Press, att de betrakta kristendomen såsom dömd till undergång i Kina. De rapportera, att kineserna äro inbegripna i en systematisk förföljelse mot kristendomen, och att hela byggnaden i verkligheten sammanfallit." Den stora engelska tidningen Daily Telegraph hade följande meddelande: "I Kina finns knappast något kvar av de väldiga missionsföretag, till vilka den brittiska och amerikanska allmänheten lämnat så mycket pengar. Missionärerna ha med allt sitt sparkats ut ur landet. Deras kyrkor, sjukhus, skolor och privata bostäder äro nu plundrat, ty innan den nya generation hunnit förbi, skulle en an-

rade eller förstörda och hålla på att förfalla." En norsk korrespondent skrev: "Nu är missionsstationerna övergivna över hela Kina, hjorden har mist sina herdar, och ulvarna skola vara över dem."

Läget var och är allttjämt visserligen allvarligt, men är det likväl så ödesdigert, som dessa pressuttalanden giva vid handen? Det finnes kanske ljusare sidor, vilka journalister och andra iakttagare lätt förbise. Andliga fakta äro icke alltid så i ögonen fallande som de ovannämnda förhållandena. Att missionärerna lämnade landet var en olycka. Ingen vill förringa detta. Blott för några år sedan funnos ju över 8,000 missionärer i Kina. Sommaren 1927 hade antalet av de i landet varande missionärerna reducerats till omkring 3,000. Ett rätt anseeligt antal missionärer hava emellertid nu återvänt till Kina och till sina stationer, så att antalet f. n. uppgår till omkring 4,000.

Många missionärer och kinesiska kristna ha genomgått fysiska prövningar och andligt lidande. Några få ha under oroligheterna mistat livet. Många gripande händelser ha berättats om trogna kinesiska missionsarbetare, som under stora svårigheter sökt värda sina kristna landsmän, liksom de även sökt hjälpa icke-kristna landsmän i prövningens tid. Med beundransvärd frimodighet ha kinesiska kristna ledare åtagit sig tunga arbetsbördor till följd av missionärernas hastiga avresa. Kristendomens byggnad har ej fallit samman. Huset har våldsam skakats, men grunden i kinesernas hjärtan är fast. Det kanske ingår i Guds plan att på denna grund uppbygga en mera storartad byggnad än förut, nu under kinesiska byggmästares ledning, med sådan hjälp som västerlänningarna kunna och vilja erbjuda i samförståndets och broderskapets uppriktiga anda.

Forås.

KVINNANS YTTRE MISSION

(Skrivelser för denna avdelning mottagas med tacksamhet och böra adresseras till miss Ruth Gordon, 820 Clay St. Joliet, Ill.

Mrs. Henry Swan writes from Pakaur, India, June 26:

"I have just returned from Darjeeling where I have been with my children since the middle of March. I left them all in boarding schools and came down here a week ago. Our lives here seem to be made up of farewells. For us missionary wives it is a constant deciding between your work and your children. Our children have always taken these partings so bravely that it has been easier for me because of that.

After the cool of Darjeeling I feel the heat here very much. After a week of it however, I am beginning to be acclimatized.

We see the need for rearranging the svagare folk var dag etik och dag

work here as the great growing Santali work needs to be quite separate from the Bengali work.

We have been having an exciting time in India of late. Here in Pakaur we have had a peaceful time. The people here seem so friendly to us. Then too, the great masses of the people are very friendly towards the British government. If only those who are trying so hard to get political freedom would bend their efforts to securing a social revolution, they would probably secure both. It seems now from the Simon report that we will probably have provincial government with the great majority of office holders Indian.

Miss Grandstrand and Mrs. Beeken have had no holiday this hot season. Miss Grandstrand will perhaps go a little later on but Mrs. Beeken does not expect to take any vacation.

Miss Pierce has just returned from Sat Tal where she has spent much of her time at Dr. Stanley Jones Ashram. It is always a rare privilege to hear him.

Miss Norberg returns from Kashmir next week. Our son Charles is teaching in our school in Darjeeling. He seems so happy to be back in India and they seem happy to have him."

The Santali work of which Mrs. Swan speaks, is where our Thank-Offering is going this year to help erect a new school building.

R. S. G.

Skandinavien

Mrs Evelyn Riley Nicholson skriver, att Kvinnans Yttre Missionssällskap i Skandinavien har gjort stora framsteg sedan minnesfästen i Columbus, Ohio.

De olika skandinaviska länderna, Sverige, Danmark och Norge ha organiserat ett nationalt förbund, samt valt sina egna ledare. Mrs. R. J. Wade, president och miss Marie Johanson, sekr.

Sällskapets halvårsmöte röstade för antagandet av den nya ställning, som verksamheten i sagda länder därigenom intager till sällskapet, vilket giver dem större självständighet, med tillåtelse att sända sina penningar direkt till missionsfältet, istället för som förut, genom huvudkassören. De komma också att bli ansvariga för träning och underhåll av sina egna missionärer, så långt som det för dem blir möjligt.

De ha bildat en fond, till minne av Mrs Anna Leikly, för bekostande av utbildandet av missionärkandidater. K. Y. M. S. vill assistera det skandinaviska nybildade Kvinnans missionssällskap, såväl som det central-europeiska kvinnans missionssällskap, med ett tillfälligt understöd.

Den italienske kronprinsen hälsar på och samtalar med en valdensare

Då vi tänka på de grymma förföljelser och utsägliga lidanden, som detta gudsfruktiga folk fått utstå under århundraden, icke minst av den katolska kyrkan, som nedslaktade tusen inom tusen,

da kan en liten händelse under ovanstående rubrik, tjäna till uppmuntran.

Den valdensiska kyrkan i Italien, har snarare vunnit än förlorat genom den officiella förlikningen mellan Italien och Vatikanen. Hon har erhållit publicitet av en natur, som varit till hjälp.

I Italien förekommer nu en känsla av vänlighet gentemot valdensarne, som ej varit känd förut. Under sommarens fältmanöver av det 92 infanteriregementet, för vilket kronprinsen Umberto är överste, har kronprinsen haft tillfälle göra sig själv bekant av folket, som beundrat hans vänlighet och artighet. En dag under manövern i "the Charcoalburners Glen", mötte prinsen en gammal valdensare, och stannade och samtalande med honom. Han fann den gamle mannen rätt så stolt över, att han sett tre av Italiens konungar, nämligen Victor Emanuel II, Humbert, och Victor Emanuel III. "En av mina återstående önsningar," sade valdensaren, "är att få se vår unge kronprins, som de sagt mig, lär vara en mycket vänsäll och präktig ung man, men jag är för gammal, och kommer aldrig att få ett så lyckligt tillfälle. Jag har alltid hans fotografi med mig." Han tog fram det från sin ficka och sade: "här är det". Prinsen såg på det och sade: "Tycker ni icke att jag liknar honom rätt mycket?" Valdensaren blev förlägen och glad, samt utropade: "Ni är prinsen, och jag har talat med Eder, som om vore Ni endast en officer. O, vad jag är glad, att jag fick se Er innan jag dog." "Så är jag," sade prinsen, och med en hjärtlig handskakning krönte han den gamle mannens lycka. En liten flicka från Bobbio hade blivit ormbiten och prinsen ställde genast sin egen automobil till pastorans hustrus förfogande, som tog barnet till Pinerolo, där hon genom läkares behandling räddades ur faran.

Metodistbiskopar invigda i Kina

The Foochow News, för april 1930, har en tilltalande artikel om den centrala konferensens sammanträde i Nanking, där biskoparna Gowdy och Wang blevo valda. Invigningshögtidigheterna voro mycket intrycksfulla. Biskop Nuelson höll en underbar predikan. Efter vilken biskop Birney tog hand om invigningsceremonien. De nyvalda biskoparna Gowdy och Wang framträdde och med dem kommo de assisterande äldste, Rev. H. R. Caldwell, Rev. Liu Fang, Rev. Lincoln Dsang, dr Uong Gang Huo och dr C. A. Felt. Under det att bisköpen läste ritualen för invigningen, både på engelska och kinesiska språken (så att biskopskandidaterna mottogo sitt uppdrag på deras eget språk) föll en djup tystnad över den stora församlingen. Det var ett historiskt ögonblick, en stund av möjligheter och löften för Kristi rikets utbredande. Fastän biskop Gowdy blev först vald, invigde biskop Birney biskop Wang först, vilket mötte med ett allmänt erkännande.

Bibelklass i Shantung

Dr. C. E. Scott, i Tsinan, skriver om en klass för ledare uti lantdistrikten omkring Yu Cheng, en stad omgiven av murar, där äldste och diakoner mötte under en månad av hårda studier. Dessa ansträngningar förtjåna en kraftig rekommendation, vid tanken på de lidanden som förekommo i den trakten, försakade av kringströvande soldater och en mängd banditer. Man tog sig tid att organisera en ny församling i denna hårt prövade trakt. Under torgdagar predikade medlemmar av klassen till rätt stora skaror. Delar av evangelierna saldes. Den mest fördelaktiga plats som erredde de bästa tillfällen, var platforn framför kapellet. Under lördagar och söndagar uppdelades klassen uti grupper som gingo ut och predikade i de staden omgivande byarna. Den sista söndagsaftonen, under belysning av ljus och lantärnor, hölls en högtidlig nattvardsgång. Varje delegat återvände till sina respektiva byar, beslutna att helt tjäna Herren Jesus och helt oppoffrade utgiva sig själva som aldrig förr.

Kina undersöker de gamla traditionerna

Rev. E. M. Norton i Fukien provinsen säger, att i det religiösa, sociala och politiska livet, allt som ej kan utstå en undersökning fördömes och övergives. Han tror att det är anledningen till att tempel förstöras eller förändras till skolor och museer. Avgudabilder halshuggas och uppbrännas. Med ett ord alla gamla idéer och traditioner genomgå smältelden. För fjorton år sedan var det alldeles omöjligt att förnä en skolgosse att framställa frågor. De antogo allt vad läraren sade som sant och trovärdigt. Nu vare sig ämnet är engelsk grammatik eller stavning, matematik, vetenskap, astronomi eller religion, fråga de varför — är det verkligen sant? Huru vet ni?

En kinesisk general besöker en missionsstation

General Chang Chin Chiang, en av det kinesiska guvernementets ledare, besökte metodistkyrkans centrala konferens, som hölls i Nanking. Han talade till de församlade delegaterna med en profets energi och insikt. "The China Christian Advocate" beskriver generalens föredrag, som ett av de bästa som förekom vid konferensen. Han och hans hustru kommo till söndagsmorgonens gudstjänst med sina två barn, vilka döptes och erhöillo namnen Mary och Samuel.

Småplock från Kingsburg, Calif.

En rad, eller två, från kungstaden i San Joaquinvalen, Californias största och bördigaste fruktbälte, torde ej vara ur vägen, hälst som jag sällan förut berördat Sandebudets spalter. Man tycker ju alltid om litet småplock, eller hur? Det som man ser "genom egna glasögon", och något annat vill man gärna inte erkänna, så det räknas icke. Man hortser

Missionen — en kraftfaktor.

För U. V. av civilingenjör Arthur Hultling.

Erfarenheten har visat, att missionsintresset växer i samma mån, som den positiva livsinställelsen till Kristus blir markerad i en människas liv. Detta gäller inte minst ungdomen. Därför drages missionen och ungdomen till varandra genom evangeliet om Kristus. Är han vår Frälsare, och erfara vi sålunda personlig gemenskap med Gud, äro vi i besittning av det högsta goda i religionen och livet. Detta medvetande om att äga svaret på alla det mänskliga livets, ja, alla hela människoläktels tids- och evighetsfrågor tvingar oss att göra Jesus känd i världen. Andreas grepp av Mästarens förkunnelse, uppsökte strax sin bröder Simon Petrus, och förde honom till Jesus. Paulus, den store hednissionären, utbrister: »Ve mig, om jag icke förkunnade evangelium! — För alla har jag blivit allt för att i alla händelser frälsa några.» Henry Martyn, den av feber tärde och döende missionären i Persien, hälsade missionsvunnerna med orden: »Lev närmare Kristus, mottag ett rikare mått av hans ande, ty Kristi ande är missionens ande.»

Oförstörbar har kristendomen gått igenom tiderna och erövrat folk och raser. Icke av en slump har det gått så. Missionens Herre visste det själv, han kom i ringhet och fattigdom utan makt och utan våld. »Himmelriket är likt ett senapskorn, som när det lägges ned i jorden är minst av alla frön — men skjuter upp och bliver störst av alla kryddväxter och får så stora grenar, att himmelens fåglar bygga sina nästen i dem.» Så föll sig hans förutsägelse om världsevangelisering redan i dess begynnelse. Och vid slutet av sin jordvandring gav han åt sina efterföljare den stora missionsbefallningen, som gömde sig i orden: »Mir är given all makt i himmelen och på jorden: gån för den skull ut och göra alla folk till lärjungar.»

Missionen vittnar om kristendomens livskraft.

Missionens historia är således berättelsen om, hur senapskornet växer till ett världsfamnande träd. Den är en historia om under och omgestaltningar, som komma all mänsklig beräkning och maktteori på skam. Den uppenbarar, vad vi annars ha svårt att se, nämligen hur den andliga makten är oändligt överlägsen all annan makt. Den vittnar om kristendomens livskraft, dess realitet och universalitet, ja, den bevisar bättre än ord, att kristendomen är icke en religion bland religioner utan Religionen. Ja, missionens historia låter oss förnimma den levande, i människohistorien handlande Guden. Den är ett ovedersägligt vittnesbörd om kristendomens allt betvingande makt, om huru Jesu Kristi lära obunden av folk, tider och visst kulturstadium — universell som ingen annan religion — aldrig föråldrad gått och går genom tiderna och vunnit och vinner folk efter folk och släkte efter släkte. Endast den har förmått att stilla människohjertats längtan och fylla dess djupaste behov. Genom den har folk efter folk inspirerats att för Kristi fötter lägga det bästa de ägt. Intet folk har den mött och lämnat oberört eller oförändrat.

Mission och ungdom.

Detta missionens förvandlande inflytande har utövats av svaga män-

niskor, som genom Guds kraft fått mått stora ting. Somliga ha gj

okända och förgätna. Alla slags människor ha kämpat för detta mål, starka, stridbara människor, stilla hängivna människor, män och kvinnor, unga och gamla, lärda och olärda. Icke minst iögonfallande är det faktum, att många av de tongivande gestalterna på missionens område voro unga män, när de började sin gärning. Så var det med Jesu egna lärjungar, som först fingo befallning att gå ut i världen med evangeliets budskap. Stefanus, den första martyren, var blott en ung man. Timoteus var blott en adertonårig yngling, då han började sitt arbete i evangelium. Stifteraren av den moderna hednissionen, William Carey, var endast tjugoett år gammal, då han höll sin mycket omtalade predikan över ämnet: »För sök stora ting för Gud, vänta stora ting av Gud.» — Namn Judson, Birmas apostel, var tjugo två år, då han bestämde sig för att bli hednissionär. — Robert Morrison, Kina missionens banbrytare, var även en helt ung man, när han började sitt arbete bland Kinas myllrande skaror. Hudson Taylor, Kina Inland Missionens grundläggare, hade, fyllt tjugoett år vid avresan till Kina. Afrikas apostel, David Livingstone, yeste vid tjugoett år till de väntas världsdal. Ja, de alla flesta som gjort sina namn odödliga på missionshistoriens blad, ha börjat sin bana på missionsfältet som unga.

Detta sakförhållande finner sin förklaring där, att de unga äro utrustade med en kraft som äro utrustade med en betydelse för missionsarbetet. De älska heta och stora saker, de äro brinnande för dem. De äro utrustade med en världens förstånd och hjärtekrifter. Blir ungdomen gripen och entusiasmerad för en uppgift, lägges hela personligheten in i arbetet för att få denna uppgift löst. Intet halvgjort arbete i kampen för sanning och rätt. Svårigheter avskräcka ej, och på offer är man betedd. Missionen kräver hjältemod och osviklig trohet, därför fyller känslan att få deltaga i detta krävande men fruktbara arbete själen med glädje. Ungdomen ser framtiden med alla dess rika möjligheter i hoppets rosenkimmer, därför är ungdomen och missionen skapade för varandra.

Ungdom och arbete.

Guds kallelse till de unga att gå in i missionsarbetet ljuder i dag starkare än någonsin. Ett oerhört betydelsefullt faktum är ungdomsrevolutionens framträdande under vår generation i flera icke-kristna länder. Varje nationalistisk rörelse från Cape Town till Shanghai är ett av ungdomen lett företag. Liksom de unga utgöra själva drivkraften i arbetet för nationernas utveckling, måste missionen främja och använda kristen ungdom i sin tjänst. Missionsfältets största behov för närvarande torde därför vara unga, hänfödda män och kvinnor, som våga offra sig för lekmanmissionens betydelsefulla uppgift. Det kan lätt tänkas, vilket inflytande kristna bankmän, tekniker, läkare, arbetsledare, lärare och andra arbetsutövare kunna bli till bland ett folk, som fäster den största betydelse vid omsättandet av Kristi etik i det rent praktiska livet. Vardagslivets profetgestalter äro många gånger värdefullare banbrytare för kris-

nya arbeten — det trevliga äramötet förande.

Ett andligt uppvaknande.

Kina genomgår för närvarande en besörelsetid. Nöden ligger tung över större delen av folkmassan. Nödlaget har intensifierat strävandet att få en räddning för individen och nationen. På skilda platser i landet och i provinserna Shantung föregår ett andligt uppvaknande. Som dessa väckelser utan tvivel representera andliga värden anse många att de äro av Gud. Somliga ha däremot fått sig mest vid en del uppenbara överdriifter i samband med dem och intaga en reserverad ställning. Gud verkar på ett mäktigt sätt i dag, ägan om satsamtidigt passar på att utföra sitt verk. Ljuset och mörkret brottas vid ett och samma religiösa möte. T. o. m. i en och samma person förekommer denna kamp alldeles som man måste räkna med en positiv och negativ ström på det elektriska området. Om någonsin måste en kristen ledare nu pröva andarna och vasa i stånd att skilja mellan det fysikaliska, själiska och andliga. Av frukten känner man trädet, och en rätt värdesättning av dessa rörelser erhålles genom deras resultat. Må missionens vännar innerligt bedja Gud att dessa väckelserörrelser ledas i sunda andliga banor och bli av betydande värde.

ten tro och gärning än förklaringsbergets strålände män. Kristi ande måste påverka varje fas av det mänskliga livet både här hemma och ute på missionsfältet. Missionen behöver utöga i detta utomordentligt härliga och betydelsefulla arbete, ty besjälade av nyskapareanda och dådkraft vägra de att vara hundna av ett oföränderligt förflutet och våga oreserverat tro på framtiden.

Inför talet om missionen är det många, som vrida sina händer i förtyvlan över de offer av liv och pengar den kräver. Vål kan det tyckas ibland, då de bästa, de som syntes oss omistliga, lämna verksamheten och den alldagliga gärningen i hemlandet för att ge sin kraft åt missionsverket, som om det vore en förlust. Känna vi då så föga det andliga livets lagar? Ha vi glömt de allvarliga orden: »Den som vill bevara sitt liv skall mista det.» Ju mer vi ge oss ut för evangeliets sak, desto rikare bli vi, så lyder kärlekens livslag. Den gudomliga kärleken vet ej av några gränser, och vi avskära en av kristendomens livsnerv, om vi förneka denna kristendomens broderstanke, som botten i varje människas evighetsvärde. Äro vi kristna, då följer därmed konsekvensen: en ohämmad kärlekens erövringsgärning. Missionen är icke en de kristna folkens äderlätning, den är — en kraftkälla.

Arthur Hultling.

Upplysningar om denna tidning tillhandahålls av den ansvariga utgivaren, som kan nås på adressen: Frödingen, Box 100, Stockholm.

Missionen — en kraftfaktor.

För U. V. av civilingenjör Arthur Hulting.

Erfarenheten har visat, att missionsintresset växer i samma mån, som den positiva livinställningen till Kristus blir markerad i en människas liv. Detta gäller inte minst ungdomen. Därför drages missionen och ungdomen till varandra genom evangeliet om Kristus. Är han vår Frälsare, och erfara vi sålunda personlig gemenskap med Gud, äro vi i besittning av det högsta goda i religionen och livet. Detta medvetande om att äga svaret på alla det mänskliga livets, ja, alla Mela människosläktets tids- och evighetsfrågor tvingar oss att göra Jesus känd i världen. Andreas grasps av Mästarens förkunnelse, uppsökte strax sin broder Simon Petrus, och förde honom till Jesus. Paulus, den store hednissionsären, utbrister: »Ve mig, om jag icke förkunnade evangelium! — För alla har jag blivit allt för att i alla händelser frälsa några.» Henry Martyn, den av feber tärde och döende missionären i Persien, hälsade missionsvännerna med orden: »Lev närmare Kristus, mottag ett rikare mått av hans ande, ty Kristi ande är missionens ande.»

Oförstörbar har kristendomen gått igenom tiderna och erövrat folk och raser. Icke av en slump har det gått så. Missionens Herre visste det själv, han kom i ringhet och fattigdom utan makt och utan våld. »Himmelriket är likt ett senapskorn, som när det lägges ned i jorden är minst av alla frön — men skjuter upp och bliver störst av alla kryddväxter och får så stora grenar, att himmelens fåglar bygga sina nästen i dem.» Så föll sig hans förutsägelse om världsevangeliseringen redan i dess begynnelse. Och vid slutet av sin jordvandring gav han åt sina efterföljare den stora missionsbefallningen, som gömde sig i orden: »Mitt är given all makt i himmelen och på jorden: gån för den skull ut och gören alla folk till lärjungar.»

Missionen vittnar om kristendomens livskraft.

Missionens historia är således berättelsen om, hur senapskornet växer till ett världsfamnande träd. Den är en historia om under och omgestaltningar, som komma all mänsklig beräkning och maktteori på skam. Den uppenbarar, vad vi annars ha svårt att se, nämligen hur den andliga makten är oändligt överlägsen all annan makt. Den vittnar om kristendomens livskraft, dess realitet och universalitet. Ja, den bevisar bättre än ord, att kristendomen är icke en religion bland religioner utan Religionen. Ja, missionens historia låter oss förnimma den levande, i människohistorien behandlade Guden. Den är ett ovedersägligt vittnesbörd om kristendomens allt betvingande makt, om huru Jesu Kristi lära obunden av folk, tider och visst kulturstadium — universell som ingen annan religion — aldrig föräldrad gått och går genom tiderna och vunnit och vinner folk efter folk och släkte efter släkte. Endast den har förmått att stilla människohjärtats längtan och fylla dess djupaste behov. Genom den har folk efter folk inspirerats att för Kristi fötter lägga det bästa de ägt. Intet folk har den mött och lämnat oberört eller oförändrat.

Mission och ungdom.

Detta missionens förvandlande inflytande har utövat av svaga män-

niskor, som genom Guds kraft fått mått stora ting. Somliga ha gj

ökända och förgätna. Alla slags människor ha kämpat för detta mål, starka, stridbara människor, stilla hängivna människor, män och kvinnor, unga och gamla, lärda och qlärda. Icke minst iögonfallande är det faktum, att många av de tongivande gestalterna på missionens område voro unga män, när de började sin gärning. Så var det med Jesu egna lärjungar, som först fingo befällning att gå ut i världen med evangelii budskap. Stefanus, den första martyren, var blott en ung man. Timoteus var blott en adertonårig yngling, då han började sitt arbete i evangelium. Stif-

taren av den moderna hednissionsen, William Carey, var endast tjugoett år gammal, då han höll sin mycket omtalade predikan över ämnet: »För sök stora ting för Gud, vänta stora ting av Gud!» James Judson, Birmas apostel, var tjungotvå år, då han bestämde sig för att bli hednissionsär. Robert Morrison, Kina-missionens banbrytare, var även en helt ung man, när han började sitt arbete bland Kinas myllrande skaror. Hudson Taylor, Kina Inland Missionens grundläggare, hade, fyllt tjungotvå år vid avresan till Kina. Afrikas apostel, David Livingstone, reste vid tjungotvå år till det stora flodområdet och att även vi, som nu leva,

kommit under dess inflytande samt därför att jag tror, att kristendomen är livsviktig för såväl den enskildes som ett folks verkliga lycka, känner jag ett inre och ofrånkomligt måtade inför den kristna missionen och har så blivit dess vän.

Därför att jag just genom den mission, som blivit vår, fått mottaga så mycket av värde; den skall även med Guds hjälp förbliva vår och stödjas av oss svenska baptister.

Herbert Lindholm.
Stockholm.

Missionsarbetet gör mitt andliga liv rikt.

1) Jag är, missionsman därför, att det är en befällning av min Frälsare. Matt. 28: 19; Mark. 16: 15-16. Världen behöver räddas från synden och för att rädda den, så har Herren Jesus givit sina barn uppgiften att missionera.

2) Det är en avbetsning på min skuld till mina medmänniskor. Paulus

skall komma och dricka kaffet, eller muller: »Mamma blanda läger, att du har dukat till minnarna Sara och an-jert i det här landet?» Ibland springer ut hönsen? Vill du ha bort ordfäret? Skall jag säga, att jag spårar och undrar: »Vill du, att jag tonne tiller han numera medame i släkt i önder. Och som en liten hus-tallrikar. Inte en sak har han hittat stor värdehet våra katteköppar och med

En andligt uppvaknande.

Kina genomgår för närvarande en besöksstid. Nöden ligger tung över större delen av folkmassan. Nödlaget har intensifierat strävanden att få en räddning för individen och nationen. På skilda platser i landet och i provinserna Shantung föreligger ett andligt uppvaknande. Som dessa väckelserörelser utan tvivel representera andliga värden anse många att de äro av Gud. Somliga ha däremot fast sig mest vid en del uppenbara överdrifter i samband med dem och låtaga en reserverad ställning. Gud verkar på ett mäktigt sätt i dag, ägen om satan samtidigt passar på att utföra sitt verk. Ljuset och mörkret brottas vid ett och samma religiösa möte. T. o. m. i en och samma person förekommer denna kamp alldeles som man måste räkna med en positiv och negativ ström på det elektriska området. Om någon måste en kristen ledare nu pröva andarna och vasa i stånd att skilja mellan det fysikaliska, själiska och andliga. Av frukten känner man trädet, och en rätt värdesättning av dessa rörelser erhålles genom deras resultat. Må missionens vänner innerligt bedja Gud att dessa väckelserörelser leda i sanna andliga banor och bliva av bestående värde.

En givande bibliotek.

Detta andliga uppvaknande torde i viss mån förklara att den i Kiaochoow krigen återkommande bibliotekens blev så väl besökt och givande som fallit var. Den hölls den 4-15 juli och var gemensam för baptistförsamlingarna i Kiaochoow, Lungkiatsun och Wangtai. Samtliga platser läso representera sig genom infödda missionsarbetare, församlingmedlemmar och sjöfare. Hela antalet steg till omkring 200. Gemensamma möten anordnades, där väckelsens- och förnyelsebudskap betonas. Ordförande-grupper inddelades i sex klasser, tre för vardera könen, och undervisning gavs i kristendomens elementära läror och bibelns grundläggning. Som lärare och talare tjänade samtliga Kiaochoow-missionärer jämte en del infödda medarbetare. Under kursen erhöles vi ett uppskattat besök av dr Newton, tillhörande de amerikanska sydstaternas baptistmission i Shantung. Bibliotekens gav åtskilligt både för hjärtat och minnet.

En stämningfull dopföreläsning.

Bibliotekens avslutning följdes omedelbart av Kiaochoowförsamlingens sedvanliga månadsmöten, som denna gång präglades av en större dopföreläsning. Lördagen den 16 juli ihäddade sig 87 personer genom dopet Kristus. Pastor Wang föreläste den stämningfulla dopakten. Bland dopkandidaterna räknades icke mindre än 24 kvinnor — en ovanligt stor procent i detta land. Fem av de i Kiaochoow öfsta tillhöra Lungkiatsun-församling. Ett par söndagar tidigare hade denna församling förmånen att döpa 18 personer. Detta är så mycket mera glädjande som församlingen under fjolåret ej hade någon dopföreläsning. Vid båda här omtalade tillfällen hälsades sedan de nydöpta vid Herrens bord till respektiva församlingars gemenskap. Baptistförsamlingen i Wangtai kommer att ha sin dopföreläsning första söndagen i september.

Oscar Rinell.

Yttre missionsfältet.

Kristendomens utfikter i Kina.

V.B. Ett moget fält.

»Kina är det mest mogna evangeliska fältet i världen i nutiden. Hela läget väntar en stöt — en mild, kärleksfull kristlig stöt. När människorna, i Indien kunna stanna i sina hem och vara kristna såsom de kunna i Kina, då komma vi att ha en situation jämförbar med Kinas. Men Kina är det mest vidöppna fältet i världen i nuvarande tid», så sammanfattar Stanley Jones sina intryck efter en nyligen avslutad resa i Kina.

Detta uttalande torde förefalla minst sagt egendomligt för många i Väster, där depressen i sina meddelanden om detta oroliga land nästan uteslutande berättar om ödesdigra följder från övervåningar, hungersnöd, banditväsende, inbördeskrig, kommunism samt militäristisk och politisk aggressivitet från grannlandet. Öroverkande som dessa är, utgöra de i verkligheten väsentligen eruptioner på ytan på grund av inre svaghet och brister. Det gives även ett djupare liv i våra dagars Kina; viktigare händelser, varom många stå i okunnighet. Mitt i den yttre oron, fattigdomen och nöden fortsätta utländska missionärer och kinesiska kristna arbetet för kristendomens- och sanningens utbredande. Kinas nationella kristna råd inbjöd nyligen Stanley Jones att hålla speciella evangeliska möten på elva olika provincentra. Övansittande citat gjordes på grundval av de erfarenheter, som han gjorde vid detta besök. Med rätta säger Courtenay H. Fenn följande: »Det är ej blott ett sammankommande, ej en yttlig iakttagelse, som har lett flera framstående besökare av missionsländer att vara eniga om att förklara Kina, även i dess nuvarande belägenhet, såsom det största och mest löftesrika evangeliska tillfället i hela världen. Det är ingen tid att försiktigt vänta fredens dag innan man ger Föreläsningens evangelium till detta stora, bebövande och förberedda land!»

Förändring av den kinesiska mentaliteten.

»Missionsarbetet hade ockuperats av Japan innan Stanley Jones anlät till Kina. Den studerande ungdomen fann han mestadels men besluten att bli så småningom till när den var redo. »Det finns ingen studentgrupp i världen, som utmärks av en större påfrestning än Kinas studenter. Denna har i hög grad gjort dem mogna. För tio år sedan när jag var i Kina tänkte de ytliga ting — populära och uppförande. Nu behandla de verkligt stora frågor. Hela vägen från Mandschou till Kanton försöker inte de, många stö-

rande moment av något slag på något möte, intet försök att häckla talaren och intet försök att ställa till panik på möten. De lyssnade med andlös intresse. Detta är mycket anmärkningsvärt när man ihågkommer de studerandes bråk ett år sedan. Och det är ännu mera märkligt då man minns att den antikristliga rörelsen gick som en löpeld över Kina under åren 1925—27 och där omkring. Denna rörelse utdrev i huvudsak alla missionärer ur Kina och överförde alla missionskolor till kinesiskt ledarskap, egendomlar beslagtogs och konfiskerades och stundom brändes, bilargingo genom Foochows gator med inskriptioner på dem upplysande att kristendomen nu skulle utrotas och för alltid bannlysas. En sådan känsla fanns överallt. Och likväl inom mindre än fem år äro alla dessa missionärer i huvudsak tillbaka, nästan all egendom har återlämnats, relationerna mellan missionärerna och kineserna är kardial. Jag fann knappast något av den bittra kritik mot missionärer, som jag var van att finna i Indien. Och i mina möten föreföll det som om Kina satt framför mig i dessa stora skurar studenter och andra, frågande med andlös intresse om kristendomen var utvägsn.

Andligt uppvaknande i radikalsmens drivbänka — Kanton.

»Såsom en del av den andliga rörelsen, som sprider sig över norra Kina, har väckelsen i Peiping utgjort kronan på verket. Under en månads väckelsemöten ha vi sett åhörarskaror på 1,000 till 1,500 knäböjande i gemensam bön. Aldrig förr ha vi vetskap om att så många människor besöka fyra möten om dagen. Aldrig förr ha vi hört så inspirerande unison sång. Aldrig förr ha vi sett våra församlingsmedlemmar nedtyngda av passion för själar. Hundratals bekände sina synder, och togo offentligt ställning för Jesus Kristus. Ett stort antal lovade att återbetala pengar, som förvärvats på ett oärligt sätt. En gammal rik man övergav sin unga hustru; en annan sin opiumpipa; en äldre dam, som rök sedan hon var nio år, sina cigarettor; en student avlade sig sina anarkistiska intentioner. Tjänare beklade sina vapen att föranilla, och värdiga ämbetsmän sina själva anspråk. Djupt fördolda synder avslöjades och Kristi blods renande kraft blev uppenbar genom glädjetårar och strålande ansikten. Församlingsmedlemmar, fordom kalla och kritiska, ha på ett härligt sätt förvandlats och fyllts med ny eld. Deras högglödda vittnesbörd ha visat verkliga yttningar av gudomlig energi i verksamhet. Pastorer och evangelister likaså ha på nytt invigt sig själva åt sin kallelse, åtföljda av frivilliga församlingsarbetare. Vid en söndagsförmiddagsgudstjänst höjde 80 församlingsmedlemmar sig på talarestolen för att inviga sig åt evangelisk aktivitet. Vid avslutandet av de speciella mötena i vår presbyterianska kyrka spred rörelsen sig till andra delar av staden och 32 dagars möten höllas. I allt ha 70 frivilliga evangeliska grupper bildats vardera omfattande 3 till 5 personer. Folkets iver att följa korets ledare har varit inspirerande att se.»

»Kina är det mest mogna evangeliska fältet i världen i nutiden. Hela läget väntar en stöt — en mild, kärleksfull kristlig stöt. När människorna, i Indien kunna stanna i sina hem och vara kristna såsom de kunna i Kina, då komma vi att ha en situation jämförbar med Kinas. Men Kina är det mest vidöppna fältet i världen i nuvarande tid», så sammanfattar Stanley Jones sina intryck efter en nyligen avslutad resa i Kina.

Väckelsen i Kinas kulturcentrum — Peking.

Väckelser och ett andligt uppvaknande rapporteras från skilda delar av Kina. Efter att ha tagit en plats i sydkina som exempel, gå vi till norra Kina. Peiping (= Peking) är alltför landets kulturcentrum, fastän huvudstaden flyttat till Nanking. Fem kinesiska evangelister, tillhörande The Bethel Evangelic Band, ha nyligen hållit en väckelsekampanj i den urgamla staden Peiping. James P. Leynse omtalar resultaten på följande sätt: »Såsom en del av den andliga rörelsen, som sprider sig över norra Kina, har väckelsen i Peiping utgjort kronan på verket. Under en månads väckelsemöten ha vi sett åhörarskaror på 1,000 till 1,500 knäböjande i gemensam bön. Aldrig förr ha vi vetskap om att så många människor besöka fyra möten om dagen. Aldrig förr ha vi hört så inspirerande unison sång. Aldrig förr ha vi sett våra församlingsmedlemmar nedtyngda av passion för själar. Hundratals bekände sina synder, och togo offentligt ställning för Jesus Kristus. Ett stort antal lovade att återbetala pengar, som förvärvats på ett oärligt sätt. En gammal rik man övergav sin unga hustru; en annan sin opiumpipa; en äldre dam, som rök sedan hon var nio år, sina cigarettor; en student avlade sig sina anarkistiska intentioner. Tjänare beklade sina vapen att föranilla, och värdiga ämbetsmän sina själva anspråk. Djupt fördolda synder avslöjades och Kristi blods renande kraft blev uppenbar genom glädjetårar och strålande ansikten. Församlingsmedlemmar, fordom kalla och kritiska, ha på ett härligt sätt förvandlats och fyllts med ny eld. Deras högglödda vittnesbörd ha visat verkliga yttningar av gudomlig energi i verksamhet. Pastorer och evangelister likaså ha på nytt invigt sig själva åt sin kallelse, åtföljda av frivilliga församlingsarbetare. Vid en söndagsförmiddagsgudstjänst höjde 80 församlingsmedlemmar sig på talarestolen för att inviga sig åt evangelisk aktivitet. Vid avslutandet av de speciella mötena i vår presbyterianska kyrka spred rörelsen sig till andra delar av staden och 32 dagars möten höllas. I allt ha 70 frivilliga evangeliska grupper bildats vardera omfattande 3 till 5 personer. Folkets iver att följa korets ledare har varit inspirerande att se.»

Denna andliga rörelse har från plats till plats och från provinns. Framtiden tillhör domen eller kommunismen. Dr. Jones har gjort en sådan iakttagelse. Han skriver: »Kina av i dag den stora, villrådhighetens ögonblick. Det har beslutat sig för att icke vara antikristligt, men har icke bestämt sig för att bli kristet. Kommunismen knacker på vid folksjälen och men hålls tillbaka medelst makt och förtryck. Om denna försäkringsfaller, då blir kommunismen alternativet. Under mellantiden har kristenmen plattformen. Kan de de fem åren tillhöra henne.» Japans våldspolitik gentemot Kina stärks återknutna banken mellan Ryssland och detta land. Kommunismen har redan fört ett starkt fäste i central-Kina. Sherwood Eddy, som besökt av Kinas städer, där kommunismen är stad i tillväxt, säger: »Tio miljoner förgingos i Ryssland, innan det stabiliserades. Många flera komma att förgås om Kina vänder sig till kommunismen. »Ett kommunistiskt Kina innebär ej endast en hotande fara för organiserad kristendom i landet och folkets välfärd, utan även för världen i sin helhet. Vi veta ej vad framtiden bär i sitt sköte. Låt oss i Kinas nationella kris göra allt för att tillvarata de gyllene tillfällena och befrämja kristendomens sak bland de kinesiska miljonerna. Kristus är Kinas och världens enda hopp.»

Oscar Rinell.

eller för
a pr
r. k
r. St
kttagelse
ag står i
ögonblik
i öke vara
stämt sig
munismen
citadell
makt och
regering
alternati
ristendo
de nästa
Japans
ärka de
Ryssland
sma ha
ral-
21
amen är
miljoner
t stabili
ma, att
ll kom-
t Kina
e fara
landet
en för
ej vad
åt oss
llt för
fallena
bland
us är
nell.

V. P. 18/5/33

Väckelsemöten i Kiachow.

»Betelbandets» besök.

Fem unga kinesiska män ha bildat The Bethel Evangelistic Band of Shanghai. Dr John Sung och pastor Andrew Gih tjäna som väckelsepredikanter, herr Frank Lin som tolk och bröderna Philip Lee och Lincoln Nieh som sångledare och ungdomsmissionärer. Dessa infödda missionsarbetare äro andligt och intellektuellt rikt utrustade för sitt själsvinnande arbete bland Kinas millioner. De stärka den allmänt antarna uppfattningen att varje land bäst evangeliseras genom sina egna helgade söner och döttrar.

»Betelbandet» har satt som mål att hålla väckelsemöten i samtliga av Kinas provinser inom en period av tre år. Efter denna tid kommer längre tid att ägnas de platser, som särskilt önska besök. Denna evangeliska kampanj inleddes 1931. Redan ha många provinser erhållit besök och kallelser komma från alla håll. Provinserna Shantung har Betelbandet ägnat omkring sex månader av de snart gångna två och ett halvt år. Under förra veckan anlände detta sällskap till Kaomi och höll evangeliska möten. Kiachow erhöi ett uppskattat besök av pastor Gih och sångledaren Nieh.

Som tiden var ytterst begränsad höllos endast fem möten i denna stad. Dessa voro dock väl besökta och välsignelsebringande. Nieh inleddes mötena med att läsa de församlade en väckelsepsalm, helst någon kör, vars innehåll hade anslutning till pastor Gih's predikan. Den inlärdasången sjöngs flera gånger under mötets gång och upprepades, när mötesbesökarna lämnade kapellet. Både före och efter talet förekom gemensam bön, då alla både spontant och högt. Detta att samtliga bedja högt är i överensstämmelse med kinesisk tradition och sed. Som bekant läsas

125
Kineserna högt av alla i kinesiska skolor. Vid bibelundervisning hade predikanten följt att läsa bibelställen med honom såväl före predikan som under dessa gång. Samarbetet mellan mötets ledare och åhörare var ett utmärkande drag i gudstjänsten och gjorde den mindre predikantcentrisk.

Pastor Gih's framställning var enkel, målmedveten, andefylld och i högsta grad dramatisk. Nyckelorden i hans förkunsel voro synd, pånyttfödelse, helgelse, andeuppfyllelse och plikten att evangelisera. Bibelns sanningar belystes medelst träffande skriven tecken och bilder på svarta tavlan. Ej nog härmed, utan hans tankar gjordes levande genom en för kineserna lätt förståelig dramatisering. Syndens fångenskap och befrielse visades t. ex. genom att binda tre personer med rep och senare släppa dem lösa. Människor med stenhärda hjärtan illustrerades genom en hel del stenar innanför predikantens rock. Den över sina synder olycklige personen bekänner ofta i början endast mindre begångna fel. En mindre sten tages bort från predikantens rock, medan stora stenar ännu sticka fram där. Först när alla synder bekänts och alla stenar eliminerats, vinnes rening och frid genom Jesu blod. Det finns sådana människor, som föra en hög beaktelse men som dock leva i synd. De liknades vid ett glas fyllt med papper. När vatten hälls i glaset, så rann det ut på golvet. Men så tog predikanten ut den ena efter den andra av papperslapparna. Olika synder voro skrivna på alla. När glaset var tomt kunde det fyllas med vatten. Vi mottaga Andens fullhet endast när vi fullständigt överlämna vårt liv åt Gud. Det åskådliga budskapet präntades samlingen in i alla hjärtan.

Vi som endast se ändels ha svårt att bedöma de ändliga resultaten av dessa väckelsemöten. Vid varje möte riktades en allvarig vädjan till syndare att omvända sig till kristna, att leva ett rikare andeliv i Gud. Som ett tecken på en dylik önskan gingo många fram till talarestolen och båd om »bön». Vi tro att syndare mötogo Jesu förlåtande nåd, och att församlingsmedlemmar och missionsarbetare erhöi kraft att leva ett segrande liv. Många kristna, däribland flera studerande i våra skolor, ha fattat heliga beslut att viga sina liv åt Gud. Flera frivilliga evangeliska grupper, bestående av tre till fem personer, ha bildats. Dessa »band» ha till uppgift att vittna om Guds kärlek och frälsande nåd. — Pastor Gih anmärkte i avslutets ögonblick att fastän mötena ej på ett stort mera än en dag, så hade resultatet dock varit lika bra som efter fem dagars möten. Jordmännen var väl beredd. Våra sedvanliga möten under den senaste tiden ha varit väl besökta och andligt givande.

Om några dagar vänta vi pastor Gih's återkomst från Chefoo. Han kommer att leda en serie väckelsemöten för skolungdomen och bibelstudier för våra infödda arbetare. Med vänliga hälsningar i Kiachow.
Oscar Rinell

Kristi ande skall rädda Kina.

General Chiang om läget.

För U. V. Missionär O. Rinell.

Medan general Chiang Kai-shek var upptagen med att utrota kommunismen i Centralkina, besökte han bland andra platser även Changshu i provinsen Hunan. Vid detta tillfälle gav ett teologiskt seminarium i Bible School, en bank och en skola och Madam Chiangs fru och hennes söner voro guvernör Ho, och några andra höga ämbetsmän. I förtärande kan det sägas att den i Sverige väl kända generalen är en av lärarna i denna skola. Tre av vår missions prästverksamhet i teologiska utövningar vid denna skola. När general Chiang

Kinas president, ombudsman att tala till studenterna i skolans kapell, sade han bland annat enligt The Hunan People's Daily:

Vid inträdet i Edert institut var min ande inspirerad. Många människor misslänkade missionsarbetarna, ty de föröt dem ej. I vänt på att rädda vårt land från dess kaotiska tillstånd, att återställa stabiliserade förhållanden, och att hjälpa de fattiga tror jag i måste försöka att rädda oss om de kristna institut som ni. De ha en stor insats att göra.

Det givits medel till att rädda Kina genom Jesus angivet till oss av folket på grund av deras kärlek och uppsänt. Han är självförsakande och beaktar för att kunna frälsa andra människor.

Om vi skola rädda Kina, måste vi vara besjälade av Kristi ande och hans uppoffrande. Jag hoppas uppriktigt att lärare ähörare skola bidra till att Kristi personlighet kommer att utöva intlytande på hela nationens framdom, så att våra studenter komma att i Kristi anda gå till verket för att frälsa land och folk. Detta är Edert stora ansvar, som jag hoppas ni alla skola bära, för att hjälpa till att rädda landet och dess folk, och bringa välsignelse över det. Detta är mitt uppdrag till er beträffande Eder alla.

Bibelkursen i Kiaochow.

Vår tids största behov — bibelundervisning. 8/6/33

En kristens trefaldiga uppgift består uti att så, ansa och vattna, sade pastor Chen Swe-ting nyligen i en predikan i Kiaochow. Evangelii ädla utsäde bör sås både i tid och stid. Den växande brodden eller planteringen måste nog värdas. De på Kristus troende behöva ledas in i Bibelns sanningar. Guds rikes åkerteg måste värdas för att giva rika skörden. Väckelsearbete har även sin gynna plats i den kristna missionen. Ingen av vår omtalade uppgifter kunna negligeras utan stor skada för det hela. Varje verksamhetsgren är betydelsefull för Guds rikes framgång. Under en följd av år har evangeliet förkunnats i de äldsta delar av Kina. En härlig väckelse har utbrutit på flera platser. Det finns rätt gott om väckelsepredikanter. Faran föreligger dock att mycket av värde kan förloras i sanden, för så vitt större vikt ej lägges vid mera förtrogenhet med den bibliska föreställningsvärlden. Vi sakna f. n. bibelundervisare. Vår tids största behov är en bibelundervisning, som leder människor djupare in i Guds ord.

Pastor Chen som bibelundervisare.

Här i Kiaochow ha vi även känt ett sådant behov göra sig gällande, som uttryckes i detta citat. Våra gudstjänster ha under flera månader gått i väckelsens tecken. Människor ha varit flitigt med på mötena och synas mycket berörda. Ett andligt uppvaknande, som ej åtföljes av ett grundligt bibelstudium, tenderar snart att bli ensidigt inriktat. Under sådana omständigheter förvanskas den kristna trosuppfattningen. Vi ha därför ansett det lämpligt att anordna en bibelkurs för kristna och missionsarbetare tillhörande Kiaochow, Longgatsun och Wangtai baptistförsamlingar. Den hölls den 20—30 april. Glädjande nog lyckades vi förvärva en så betydande bibelundervisare som pastor Chen Swe-ting. Han har under flera år varit lärare vid den amerikanska baptistmissionens seminarium i Hwanghsien, där flera av vår missionspredikanter erhållit sin teologiska utbildning. Numera förestår han sin egen bibelskola i Chefoo, vilken kan glädja sig över rätt många elever. Enkel och flärdfri äger han en samlad fond av bibelkunskap och andlig erfarenhet för sitt viktiga värv.

Bibeln som rättesnöre.

Varje dag på f. m. mellan kl. 10—12 ledde pastor Chen bibelstudium speciellt för missionsarbetare och församlingemedlemmar. Omkring ett hundra personer deltog regelbundet. Pedagogiskt sett hade han önskat att denna klass varit mycket mindre till antal. Frälsningsläran belystes övertydligt och övertygande från utkörens, pånyttfödelsens, omvändelsens, helgensens och rättfärdiggörelsens synpunkt. På ett klart sätt framhöll skillnaden mellan det fysiska, själsliga och andliga livet. Kvällsmötena vare tillgängliga för all-

mänheten. Tillslutningen var synnerligen god under hela tiden. Andarnas kamp och de kristnas vapenrustning var det genomgående ämnet då för hans gripande framställningar.

Pastor Chens förkunnelse präglades av en bibelundervisande predikan. Varje sanning fastlogs genom hänvisning till flera bibelställen. Hans stora förtrogenhet med Ordet framgick därigenom att han utan anteckningar kom ihåg var alla dessa tairika citat funnos både i Gamla och Nya testamentet. De närvarande följde noggrant med genom att slå upp bibelställena, varvid någon föreläste högt. Skarpt kritiserade han vissa avarter i den pågående väckelsen, liksom vissa villfarelser, som under tidens gång smugit sig in i den kristnat trosläran. Syner, drömmar, tungomåtal och extatiska ytringar få under inga omständigheter ersätta den bibliska sanningen. Gud tag i något Guds ord, något Guds löfte, var en ofta förekommande uppmaning. Ordet allena måste vara rättesnöret för den kristna tron och praxis.

Ordet överlever varje människoverk.

Utom pastor Chens möten förekommo andaktestunder ledda av infödda missionsarbetare. Schemat för varje dag — söndagar undantagna — upptog också trene lektioner. Pastor Wang Ge-shan fortsatte sin exegetiska utläggning över romarbravet. Under tecknad hade kristologi enligt synoptikerna som ämne. Gerda och Hellen Rinell undervisade i sång.

I motsats till föregående år var den nuvarande bibelkursen helt självvanderhållande. De inhemaka församlingarna skickade sig även extra utgifter för pastor Chens resor och besök.

Som totalintryck må sägas att bibelklassen var väl besökt och andligt givande. Vålsigne Gud pastor Chen, som rätt delade sanningens ord. Må det aldrig kunna sägas om kursdeltagarna att de kommit dithän, att de behöva förtjäl i stället för stadig mat (Ebr. 5: 12). Må Ordet här efter bättre förkunnas genom våra liv och vittnesbörd. Skaldernas och de stora tänkarnas ord sägas komma att överleva människohänders mest permanenta verk — pyramid, mohument, etc. Jesu ord överleva dock även Guds händers stabilaste verk — Himmel och jord skola förgås, men mina ord skola aldrig förgås.

Oscar Rinell.

Från Kiaochow-horisonten.

Väckelsen, fortsätt.

Dopföreläsnings.

Inom Kiaochow härads flera dopföreläsnings nyligen ägt rum. Så har Wangtaiförsamlingen haft tvenne dophögtider med sammanlagt 71 döpta. Den 3 sept. ikläddes 40 personer sig Kristus genom dopet i Wangtai. Två dagar senare döptes 31 i Wanggachuang, en av Wangtaistationens större utstationer.

Dop förekom i Longgatsun den 2 juli, då 14 personer blevo döpta och förenade med därvarande församling. I staden Kiaochow ha 12 personer på sin bekännelse och tro nyligen erhållit dop. Den första dopföreläsningen här försiggick den 9 juli då 8 döptes, och den andra den 17 sept., då lika många döptes. Samtliga hälsades efter dopakterna vid Herrens bord till respektive församlingens gemenskap. Må Gud fullborda sitt verk i varje hjärta.

Evangelisation.

Under själva högsommaren har en förmakning i missionsarbetets intensitet kunnat iakttagas här såsom på andra platser. En intensiv evangelisationsverksamhet har eljest varit ett utmärkande drag för missionsarbetet i Kiaochow. Och Wangtaihuvudstationer och deras utstationer. Utom den regelbundna religiösa verksamheten och skolmissionen har tidigare omnämnts att Bibel Evangelistie Band höll välbesökta väckelsemöten i Kiaochow samt Pastor Chen Swe-ting ledde en givande bibelkurs här. Fröken Esther Wahlén har hållit väckelsemöten och bibelklasser på flera utposter i Wangtaidistriktet. A. Leonard, Koa Shing-han, m. fl. från Kiamoi höllo en åtta dagars väckelsekampanj i Wangtai köping, dit infödda missionsarbetare, kristna och intresserade blifvit inbjudna. Mötena varade så gott som hela dagen med endast kortare uppehåll för måltider. Kosas fina personlighet och gedigna predikningar äro ett belägg för att missionen äger i honom en rik andlig tillgång. Många bekände sina synder och vi tro att resultatet av dessa möten blev sinnesändring för syndare och förnyelse för kristna.

Avskedsfest.

Strax efter den första av de här ovan omtalade dopföreläsningsarna i Kiaochowstad anordnades för fröken Nina Fredrikson en avskedsfest. Under denna andra period som missionär i Kina har hon tillbringat sina två sista år i Kiaochow. Fröken N. har dels undervisat i kristendom i missionens gemensamma skolor, dels tjänat som föreläsarinna i bibelkvinneskolan.

Uppbrötet från Kina, närmare bestämt Tsingtau, skedde dock först den 25 augusti. Resan till Sverige anträdde med svenska ångaren »Formosa». Det är ej uteslutet att hon på oceanen passerar eller i en hamn sammanträffar med familjen Strutz som väntas inträffa i Kiaochow mot slutet på september. Innan julen hoppas vi även få glädjen hälsa missionsveteranen J. A. Rinell med fru välkomna.

Skandinavism.

Under sommarvärmen har Tsingtau visat sig vara en populär tillflyktsort. Denna badort, pärlan i Östern, är lätt tillgänglig från vårt missionsfält. Under de senaste åren i synnerhet flera baptistmissionärer i likhet med andra funnit en kort tids rekreation och i en del fall rekuperation mycket välgörande. Vår mission har i sommar varit ganska starkt representerad där. Örebromissionen har representerats genom familjen Thomassen, Svenska Missionen i Kina genom Martin Bergling med fru och Pingstmissionen genom 2 norska damer och 1 svensk. Tillsammans torde de skandinaviska missionärerna utgjort det största antalet skandinaver, som någonsin på en och samma gång vistats i Tsingtau. Denna kristna skandinavism tog sig uttryck bl. a. i speciella uppbyggelsemöten för norska och svenska landmän. En mycket intressant och givande mötesserie för allmänheten hölls av dr. French Oliver, som varit ett utkort redskap i stora väckelskampanjer i flera världsdelar. Han är en kämpande »fundamentalist», som utan fruktan men med bindande bevisföring attackerar rationalism, ateism och vidskepliga föreställningar. Med starka kropp- och själskraft återvände vi till Kiaochow vid slutet av augusti för att i Herrens namn upptaga höstens missionsarbete.

Oscar Rinell.

Dop i Wangtai och Long-Kia-tsun.

Den 4 sept. döptes 33 personer i Wangtai och den 18 39 personer i Long-kia-tsun.

Samtliga hälsades omedelbart välkomna till Herrens bord och sina respektive församlingar.

Vår bön är att de skola »föra en vandel, som är värdig Herren, honom i allt till behag, och genom kunskap om Gud bära frukt och växa till i allt gott verk.»

O. ar Rinell.

Vår Kinarapporterna.

Kiaochow och Wangtai. 20/11/22

Under en följd av år har J. A. Rinell med fru förestått resp. Kiaochow-stationen och bibelskolan. I april anträdde de resan till Sverige. O. H. Rinell har sedan fyllt vikariatet i Kiaochow-distriktet vid sidan av ansvaret för verksamheten i Wangtai. E. G. Rinell, som varit upptagen med missionens gemensamma skolor, har även flitigt deltagit i den allmänna verksamheten. Nina Fredriksson har förestått bibelkvinnoskolan och även undervisningen i kristendom i småskolan. Hellen Rinell har deltagit i bibelkvinnoskolans undervisning och Gerda Rinell i slöjd samt skött organistsysslan. Ester Wallin har ägnat sig åt arbetet bland kvinnor i Kiaochow och Wangtai-distrikten. Titti Schlyter har varit behjälplig i kvinnoverksamheten och sedan höstterminen meddelat Roy Rinell svensk undervisning. Samtliga i skolmissionen engagerade missionärer ha gjort en god insats i söndagskola och evangelisk verksamhet i allmänhet.

Inom Kiaochow-distriktet finnas nu fyra baptistförsamlingar. Döpta under året: Kiaochow 33, Longtansen 28, Wangtai 33. Medlemsantal resp. 488, 350 och 678. Den fjärde församlingen, Po, skötes sedan ett par år tillbaka från Chucheng huvudstationen. Se dess rapport.

Missionsarbetet har i huvudsak följt samma riktningar, som föregående år. Regelbundet verksamhet bedrivs i staden och på nio utposter. I Wangtai-distriktet finnas 12 kapell, i Longtansen 6. På vardera platsen finnas en infödd evangelist, som svarar för verksamheten. Där till komma 6 bibelkvinnor i K., 2 i L. och 3 i W. Denna uppgift är att i evangelii införas nya omkring i distriktet. Under våren ha följande hållits på alla utstationer och i många andra byar. Varje församling samlas en gång i månaden till uppbyggelse och Herrens nattvard eller församlings- eller predikantmöten. Undersökning har beviljats hela missionsområdet två gånger, medan vissa delar av det erhållit flera besök. Under mina missionsresor på fältet har jag färdats 3,330 kilometer på härra, åsmygg eller med motorcykel. I samband med predikoverksamheten ha många biblar, traktater och kristliga böcker blivit spridda. De infödda missionsarbetarna utgöra en mycket viktig faktor i evangelisationsarbetet. Vi längta efter att få se varje enskild medlem växa till i inre styrka och stridbarhet, så att själva församlingallivet blir ett ännu mäktigare vittnesbörd om Kristi nåd och härlighet.

Skolmissionen är också ett betydelsefullt led i vårt missionsarbete. S.-skolan i staden har gjort stora framsteg.

10

Givande bibelkurser och dopklasser hölles i K. i juli och voro gemensamma för alla tre församlingarna. Hela antalet deltagare var omkr. 200. Ester Wallin har även i år hållit bibelklasser i staden och i flera landsbyar. De ha varit väl besökta av både kvinnor och män och goda resultat ha uppnåtts.

Småskolan i K. har cirka 130 elever, gosskolan i W. har omkring 70. På landsbygden finnas 23 småskolor. Regeringen har i denna kristid ej varit i stånd att tillämpa sina skolförordningar för de lägre skolorna. Missionskolorna göra väl i att begagna sig av de för handen varande förhållanden för att höja sin intellektuella standard och stärka sin kristliga karaktär.

Insamlade medel: K. 826:90, L. 789:73, W. 829:27 — allt i mexikanska dollars. Församlingen i K. underhåller en infödd pastor och en kolportör, L. en bibelspridare och W. en evangelist. Kvinnoföreningen i K., som räknar 40 medlemmar, lämnar ekonomiska bidrag till samskolan och till Barnhemmet i Chucheng. Hittills har skolmissionen nått längst på självunderhålls väg. Vi uttala den förhoppningen, att den inhemska församlingen måtte än kraftigare stödja evangelisationsarbetet.

Hälsotillståndet bland svenska och kinesiska arbetare har i stort sett varit gott. Nina Fredriksson har genomgått en rätt allvarig operation. Hon är nu, Gud till ära, fullt återställd.

Samarbetet mellan missionärerna, mellan dessa och de kinesiska arbetarna och liksom med Missionsledningen har varit snbart angenämt.

O. H. Rinell.

Samhällets inställning till vår samskola.

Märkliga tal vid avslutningshögtiden.

V.P. Av Oscar Rinell 21/7/22
Kiaochow den 29 juni 1922

I dag pryda två stora kinesiska flaggor entrén till Baptistmissionens gemensamma samskola. Under musikens toner hälsas särskilt inbjudna gäster till skolans avslutningshögtid. Representanter för icke mindre än sexton institutioner i samhället ha hörsammat kallelse. Bland de närvarande finnas ombud från armén, den nationalistiska partistyrelsen och Kiaochowhärråds regering, rättsväsende, skolkommission, rekonstruktionsbyrå, polisavdelning, handelskammar, mellanskola samt tidningsbyrå. Ett antal kineser och svenska missionärer representera baptistförsamlingen och missionen. Denna representativa samling jämte samskolans lärarekår och den avgående klassen ställa sig så framfö kameran och förevigar minnet.

Sedan samlas hela skolan tillika med gästerna i den med blomster smakfullt dekorerade hörsalen. Rektor Wang Feng-yung upplyser att dagens graduering är den 18:de i ordningen i mellanskolans historia. Tretton elever, däribland en flicka, skola nu erhålla avgångsbetyg. Antalet graduanter blir härmed sammanlagt 170. Tre av dessa ha tagit sin grad i kristna universitetet i Kina. De deltaga nu aktivt i det kristna utbildningsarbetet. Ett stort antal frid. elever ha sökt evangeliser och lärare engagerats i missionens tjänst. F. n. tilläda en del graduanter förtroendeposter i distriktets regeringssystem, skolväsende och affärsföretag. Särskilt nämndes hert Gong Ge-po, som under en följd av år varit chef för ett av häraderna. Han är högt uppskattad av mandarinen och går under benämningen mo-fan-chiang, d. v. s. ett mönster för distriktlejarna. Till dessa f. d. eleverna goda egenskaper höra redbarhet, plikttröhet och nykterhet. Enligt samlas mening torde de brista något i allmänna och i vissa världsvanor.

Ordet lämnades härpå, till samhällets representanter. Sex talare begagnade sig av tillfället. Några berörde folkuppföstran i allmänhet, dess betydelse och brister. Andra delgav sin uppfattning med hänsyn till religionsundervisning över huvud taget och särskilt betonade vår samskolas plats och uppgift i våra dagars Kina. Vi inlämnade oss här att göra några utdrag ur krasse tal, som kasta ljus över talarnas inställning till kristna skolor.

Domaren, en äldre sympatiak herre, lovordade skolans arbetsresultat. Han hoppades att graduanterna alltid skole bära kristna världsvanor av det slag, som en del betraktade som f. d. eleverns svaga punkt på grund av deras frånvaro. Enligt min mening, sade han, äro missionselever ärliga och samvetstagna. Regeringsskolornas elever äro raka motsatsen. När missionselever slutat sitt arbete läsa de sin bibel eller sjunga andliga sånger. De äro förnöjsamma och äga en ljus syn på livet. Så är ej fallet med deras kamrater i statens skolor. De jaga efter pengar och makt men sluta otillfredsställda, rent av förtvivlade. Samhället behöver i dag redbara, tålmodiga och självförakande personligheter. Må graduanterna bliva sådana och därmed bevara samskolans goda anor.

(Forts.)

Samhällets inställning till vår samskola.

(Forts. fr. föreg.)

Rektorn för regeringens mellanskola var glad över inbjudan. Som denna skola grundats först i år, ansåg han den som ett några månaders gammalt barn, som blott kunde krypa och knappast säga något. Barnet var dock stolt över att få i samskolans äga en stor bror på ett 20-tal varar. Vi se upp till Eder och ämnasöka följa Eder exempel i allt. Vi skola bliva de bästa bröder och hjälpas åt att befärma upplysningen bland det uppväxande släktet. Om graduanterna planera att fortsätta sin utbildning vid högre skolor, så var försiktig med val av skolor och gå ej genvägar för att endast få ett betyg. De som icke fortsätta med bokliga studier böra söka göra en god insats i samhället. Om någon skulle stanna kvar i hemmet, så bör Ni ej anse Eder för god att hjälpa till med allehanda göromål.

Herr Lien, chefen för polisavdelningen, en intelligent man vid mogen ålder, kände sig djupt rörd, ja, ovärdig att tala vid ett sådant tillfälle. Som ung hade han studerat i en missionskola. Jag hoppades att bli en hög ämbetsman efter slutade studier. Snart nog lärde jag mig samhällets många och fruktansvärda syndar. I dag ångrar jag allt. Må graduanterna vilja samma tankar som jag tidigare haft: de äro felaktiga. Kinas skolundervisning är till stor utsträckning oriktig. Både elever och deras föräldrar ha i allmänhet den falska uppfattningen att bildningens största värde består däruti att en väg banas till väl avlönade ämbetsmannabefattningar. Majoriteten av den i utlandet studerande kinesiska ungdomen utbildas för politiska och juridiska värv. Kinas hopp ligger i naturvetenskapen och religionen.

Missionskolornas speciella bidrag till nationens nydning och lyftning är religionsundervisning. Vetenskap och religion äro icke varandras motståndare. Amerika har med framgång utnyttjat sin vetenskap samtidigt som en stor procent av befolkningen tror på religionen. Religionist skapar en viss fruktans hos individet. De kristna måste handla i överensstämmelse med samvetet. De veta att det finns en Kristus. Ateister räkna varken med samvetet eller Gud och handla därför efter gottfamnande. Kina har liknats vid en hög drivsande, emedan det saknar trosåskådning. Vi måste ha religion för att sammansvetsa nationen. Samhällets bästa person går icke upp mot den kristna församlingens sänsta medlem enligt mina iakttagelser. Må skolan allfort hålla religionsideal högt. Härigenom bidraget den till Kinas räddning i denna kritiska tid.

Rektor Wang Feng-yung nämnde ytterligare några förmaningsord till den avgående klassen. Varen upplästa över talarnas erkännandord, utan sträven att nå det högt över Eder liggande målet. Odlen allfort Edert intellekt. Inhäkommen en sann bildning består i personlighetens harmoniska utveckling. Varen trogna i kallelseuppgiften, rättaktiga i umgänget, sparsamma i levnadsförhållanden och uthålliga i svårigheterna. Kämpen ständigt för det goda och rätta. Bevaren skolans goda namn och rykte.

Samtliga främmande talares tal applåderades. Livligast senterades härövan citerade gästernas anföranden. Polischefen avlade en modig bekännelse. Han måste ha varit medveten om att hans kritik över tillståndet i samhället och hans uppskattning av religionen ej i allt delades av alla närvarande. Det var en tid, då man rasade så snart ordet religion nämndes, sade han, men det torde vara förbi. Helhetsintrycket av denna avslutningshögtid kan sammanfattas sålunda: kristendomens prestige är i stigande och en mera gynnsam opinion med hänsyn till kristna skolor är på frammarsch härute.

Oscar Rinell.

Svensk-kinesisk konferens.

Den svensk-kinesiska baptistkonferensen i Shantung, Kina, hölls den 3-8 oktober i Chucheng. Utom ett rätt stort antal missionärer hade 31 ombud, representerande åtta församlingar, infunnit sig till högtid och rådplägning.

Konferensen föregås i regel av kvinnoföreningens sedvanliga årsmöte. Det finns tre kvinnoföreningar på vårt fält. Årsmötet uttalade den förhoppningen, att konferensen genom sina församlingar skulle göra mera än hittills för kvinnans lyftning, befrämja kvinnans sak genom att bilda flera kvinnoföreningar samt låta kvinnan vara bättre representerad än förut vid den svensk-kinesiska konferensen. De kvinnliga delegaterna synas vara eniga om att deras årsmöte varit mycket gott.

Vid den svensk-kinesiska konferensens början höll vice ordf. Sten F. Lindberg en inspirerande predikan. J. E. Lindberg hälsade därefter å Chucheng baptistförsamlingens vägnar konferensen välkommen. Ordf., Han Feng-ming, tackade förbindlöst och förklarade efter ett högstämt tal konferensen öppnad.

Konferensen hade förmanen få besök av flera långväga gäster och återvändande missionärer. Pastor Wang Bei-de, en framstående väckelsepredikant, tillhörande Sydstaternas baptistmission i Shantung, hade hörsammat kallelsen att vara huvudtalare vid uppbyggelsemötena. Broder Thomas Thomasson och fru voro troligen de första representanter från Örebro Missionsförening, som deltagit i en av våra kinesiskkonferenser. Vännerna Doris och Eric Strutz hade just anlänt till Kiaochow, Kina, varifrån de omedelbart reste till konferensen. Br. Martin Jansson har ju bedrivit flera månaders språkstudier i Peking och var nu i tillfälle att närvara vid sin första konferens i vår Kina-mission.

Rapporter och överläggningsämnen.

Under de sex dagar konferensen var samlad, fördelades tiden i huvudsak sålunda: bönemöte i arla morgonstund. Efter en kort andaktstund såsom inledning till f. m. och e. m. sessioner förekommo konferensförhandlingar. Varje kväll användes till offentlig predikan. Lördagen och söndagen utgjorde ett undantag från detta allmänna program, ty hela tiden ägnades åt uppbyggelse.

De fyra kommittéer, som valdes att handhava verksamheten under det gångna konferensåret, avlade rapport. Dessa äro: predikantkommitté, skolkommitté, välgörenhetskommitté och ekonomikommitté. Med ett undantag hade dessa kommittéer en utländsk missionär till ordförande. Samtliga ha haft utländska och kinesiska ledamöter.

Predikantkommitténs uppgift bestod

Svensk-kinesisk konferens.

(Forts. fr. föreg. nr.)

Välgörenhetskommittén har att sorja för de fattiga och sjuka. Under den sorterar barnhemmet i Chucheng. Det var ett känsligt ögonblick, då barnhemsbarnen föreställdes för konferensen. Denna kommitté fick ock i uppdrag att i förening med ekonomikommittén inkomma med förslag om pensionsfrågans ordnande. Konferensen beslöt att vädja till den inhemska församlingen att skapa en pensionsfond, vars ränta skulle användas för att hjälpa infödda missionsarbetare, som under en följd av år tjänat Guds rike. Det kommande årets insamling kommer att utgöra grundplåten. Beslut fattades även om tre nio offerdagar för det evangeliska arbetet i Jihchao, samskolan i Kiaochow och barnhemmet i Chucheng. Trots följets ökade utgifter slöt konferensen med obetydlig ekuld.

Årens konferens hade uppsatt tre nio frågor eller överläggningsämnen, som vid denna konferens skulle diskuteras. Endast ett av ämnen behandlades, nämligen det filantropiska arbetets syfte. J. E. Lindberg höll en utmärkt inledningsföreläsning. De öfriga föreläsningarna var mindre intressanta. Konferensen hade nu varit på denna gång med en hel dag spörelst för detta. Pastor Thomasson ställde i en erfarande predikan en kväll korset i vår mitt. Pastor Wang Bei-de betonade på ett övertygande sätt vikten av helgelsesmomentet i de kristnas liv och nödvändigheten av omvändelsen för en syndig mänsklighet. O. H. Rinell erinrade om den kristna kärleken såsom det största i Eristendomen och i världen.

Statistik. Några av de viktigaste statistiska uppgifterna följa. Under konferensen sorterar åtta församlingar. Dessa hade under konferensåret genom dop upptagit 465 nya medlemmar. Av dessa voro 104 st. skolorbarn. Hela medlemsantalet är 3.752. Rekelbunden predikoverksamhet bedrivs i 73 kapell. I 73 söndagsskolor undervisas 1.864 elever av 63 lärare och lärarinnor. Missionen har 40 småskolor, 1 mellanskola och 2 bibelskolor med tillsammans 1.419 elever. Barnhemmet har 23 skyddslingar. Något över 9.300 biblar, nya testamenten och bibeldelar ha spritts. Å fältet insamlade medel steg till 5.692:92 doll. I denna summa äro elevavgifterna för inackorderingskolorna i Kiaochow ej inberäknade.

108

Et omdom. Denna konferens kan knappast sägas vara den bästa i sitt slag. Den var uppbygglig, men högst få nya beslut av vikt fattades. Beslutet att denna gång först klara av konferensförhandlingarna var mindre lyckligt. Följden blev att tiden för föredrag över angivna ämnen var för knapp. Ja, hotades nästan att helt indragas. Orienterande inledningsföreläsning rörande nutida missionsuppgifter och problem omväxlande med förhandlingar skänka inspiration, lyftning och klarhet. Mindre betydelsefulla frågor böra i långt större mån än hittills behandlas av konferensens fyra kommittéer. Tre hela dagar avsedda för förhandlingar och föredrag samt två uteslutande för uppbyggelse synes vara en ganska proportionell uppdelning av konferenstiden. Att kvällsmötena voro tillgängliga för allmänheten och buro karaktären av väckelse är av stor betydelse, jeke minst för den lokala verksamheten. Speciella möten däremot för ombuden böra ha det andliga livets fördjupande till syfte. Namnet »väckelsemöten» för dylika uppbyggelsemöten är mindre väl valt. Pastor Wang Bei-de lyckades förena

dessa syften på ett utmärkt sätt. Påverkad av vissa andliga tidsströmningar var en särskild grupp ombud allt för högljudd i den gemensamma bönen och under sången förekom stundom väl livliga kroppsrörelser. På flera deltagares verkade sådana yttringar mera som fysisk kraft än tillbedjan i anda och sanning. Det är min förhoppning att konferensen i framtiden må återgå till sina mera värdiga former för årshögtider. Med tanke på de andliga väckelserörelser, som förekommit under de senare åren, hade man rätt att vänta att den helige Andes största nådegåva — kärleken — fått större utrymme i hjärta och mission. Till konferensens huvudtalare böra endast kallas sådana som äro fullt lojala gentemot baptistsamfundet och dess grundprinciper. Frammande talare befria ej oss missionärer eller våra infödda missionsledare från att sätta baptistens speciellt kristliga prägel på årshögtider.

Till nästa års konferensordförande valdes Riksdagsförbundets missionär E. G. Rinell. Konferensen kommer d. G. v. att hållas i Wangtai.

Oscar Rinell

Samhällets inställning till vår samskola.

(Forts. fr. föreg. s. 17)

Rektorn för regeringens mellanskola var glad över inbjudan. Som denna skola grundats först i år, ansåg han den som ett några månaders gammalt barn, som blott kunde krypa och knappast säga något. Barnet var dock stolt över att få i samskolan äga en stor bror på ett 20-tal vänner. »Vi se upp till Eder och ämna söka följa Edert exempel i allt. Vi skola bli de bästa bröder och hjälpas åt att befrämja upplysningen bland det uppväxande släktet. Om graduanterna planera att fortsätta sin utbildning vid högre skolor, så var försiktig med val av skolor och gå ej genvägar för att endast få ett betyg. De som icke fortsätta med bokliga studier böra söka göra en god insats i samhället. Om någon skulle stanna kvar i hemmet, så bör Ni ej anse Eder för god att hjälpa till med allehanda göromål.»

Herr Lieu, chefen för polisavdelningen, en intelligent man vid mogen ålder, kände sig djupt rörd, ja, ovärdig att tala vid ett sådant tillfälle. Som ung hade han studerat i en missionskola. »Jag hoppades att bli en hög ämbetsman efter slutade studier. Snart nog lärde jag mig samhällets många och fruktanvärda synder. I dag ångrar jag allt. Må graduanterna ej hysa samma tankar som jag tidigare haft: de äro felaktiga. Kinas skolundervisning är till stor utsträckning oriktig. Både elever och deras föräldrar ha i allmänhet den falska uppfattningen att bildningens största värde består däruti att en väg banas till väl avlönade ämbetsmannabefattningar. Majoriteten av den i utlandet studerande kinesiska ungdomen utbildas för politiska och juridiska värv. Kinas hopp ligger i naturvetenskapen och religionen.»

»Missionskolornas speciella bidrag till nationens nydaning och lyftning är religionsundervisning. Vetenskap och religion äro icke varandras motsatser. Amerika har med framgång utvecklat sin vetenskap samtidigt som en stor procent av befolkningen tror på religionen. Religiositet skapar en viss fruktan hos individen. De kristna måste handla i överensstämmelse med samvetet. De veta att det finns en Kristus. Ateister räkna varken med samvetet eller Gud och handla därför efter gottfinnande. Kina har liknats vid en hög drivande, emedan det saknar trosåskådning. Vi måste ha religion för att sammansvetsa nationen. Samhällets bästa person går icke upp mot den kristna församlingens sämsta medlem, enligt mina iakttagelser. Må skolan alltfört hålla religionens ideal högt. Härigenom bidraget den till Kinas räddning i denna kritiska tid.»

huvudsakligast i att ordna det evangeliska arbetet i Jihchao. Evangelisten Sjang Bo-yong har varit anställd som predikant i staden Jihchao under flera år. Sedan januari har en ny kraft anskaffats för utpostverksamheten. Framgångar rapporterades ifrån detta distrikt. Jihchao församling har förut endast haft en kvinnlig medlem, men i år hade sju kvinnor döpts och två varit inträde som elever vid bibelkvinnoskolan i Kiaochow. Under året hade A. Leander och Koa Shing-han valts att resa omkring och hålla väckelsemöten. De ha med framgång besökt ett antal platser i detta syfte.

Skolkommittén fick i uppdrag att ordna skolväsendet å hela fältet och söka få det så enhetligt som möjligt. Rapporter från de olika stationernas missionskolor infordrades. Undersökningen gav vid handen att de kristna skolorna långt ifrån följa något enhetligt system. Kommittén ansåg, att endast en mera centraliserad skolläddning med ekonomiskt ansvar hade förutsättningar att nå detta mål. Tiden synes f. n. dock knappast vara inne för detta steg. Ett predikantseminarium ansåg kommittén ej vår mission lämpligt att öppna. Detta dels på grund av missionens relativt små resurser, dels emedan ett utmärkt baptistseminarium redan finns i vår provins. Behovet däremot att utvidga de förefintliga bibelskolor och höja deras standard gjorde sig rätt allmänt gällande.

(Forts.)

Religiös lyrik.

— Fortsättning från 5:te sidan. —

är en bok som man vill behandla med lätta och varsamma händer.

Xven Nils Bolander är en poet, som man har skäl att särskilt observera redan vid första framträdandet. Hans diktning, när den är som bäst, har spänst och svikt, vad mer är, det har en gnista av den levande anden. Genom Bolanders strofer går den ljusa, hoppfulla ton, som alltid utmärkt den kristne optimistens sång. Mera sällan träffar man dock hos Bolander en dikt, som är poetiskt alldeles fullgånge, det förefaller som om hans lyriska ingivelse vore större än hans formella härdighet, vilket åt dikterna ger något brutet, ofärdigt, som på sitt sätt griper och fånglar. Vackrast är den avdelning i boken som rubricerats Helgon; där återfinner man den gripande teckningen av Kyrkogårdsgummorna med slutstrofen:

Snart bäras de utanför tullarna till mullens tysta advent

"Om denna bok utkommit för en 25 år sedan,

skulle de många och långa, missvisande diskussionerna om det

Ur vä

PRENUM
D

Inunder de blåa skönt i står deras nam

Under det I och annan gången dikt, lyrik, bli religiös vers, li predikan på rit fogar över en versdrå, han tryckets glans det är mest gån gå igen. Luther här hemma, ä bäst är han ren psalmtön, varon av djup fer som man har gjort någ och en Somn gen något av ten doft och Den ljusa nat och vek dess Den längtan aft till Guds nu ordlös höj och viskar so i Faderens fa din sorg och

Linnæus, Kr Ungas Förä

Det är ett gängen av gångare fyll Dess innehå rekommende domen som är tyvärr i fylla dessa ren skall ic boken inne för innehå något som Docent W dinal New prof. Linde av denne Light" är sång, läser Hjelms b andlig sån vit en stu maren och har ett bl Dessa bid de ensam stig boken. Linnæus ringar, en

Svensk-kinesisk konferens.

(Forts. fr. föreg. s. 17)

Valgörenbetskommittén har utt för de fattiga och sjuka. Under sorterar barnhemmet i Chucheng, var ett känsligt ögonblick, då h hemsbarnen föreställes för konferen Denna kommitté fick också i upp att i förening med ekonomikommitt inkomma med förslag om pensio

gans ordnande. Konferensen beslut värdja till den inhemska församli att skapa en pensionsfond, vars skulle användas för att hjälpa till missionsarbetare, som under en följ år tjänat Guds rike. Det komma äret, insamling kommer att ur grundplåten. Beslut fattade: även

tre till offerdagur. För det evangel arbetet i Jihchao, samskolan i K chew och barnhemmet i Chucheng. T

ju årets ökade utgifter blir konferen lasset med obetydlig skuld.

Årens konferens h uppsatt till tre tillfällen eller övert ningsämnen, som vid denna konti skapas diskuteras. Endast ett av an när behandlades, nämligen det filan pliktens syfte. J. E. Lind höll en utmärkt inledningsförel

den kristna kärleken samom det sto i Kristendomen och i världen.

Statistik. Några av de viktigaste statistiska uppgifterna följa. Under konferensen sorterar årets församlingar. D hade under konferensen genom upptagit 465 nya medlemmar. Av de voro 104 st. skolorbarn. Hela m lemsantalet är 3,752. Regelbunden p dikoverksamhet bedrivs i 73 kapell, 73 söndagsskolor undervisas 1,864 ver av 63 lärare och lärarlunor. M skolen har 40 småskolor, 1 mellansk och 2 bibelskolor med tillsam. 1,419 elever. Barnhemmet har 23 skyo lingar. Något över 2,300 biblar, i testamenten och bibelölar ha sprit

A fältet insamlade medel steg 5,692:92 doll. I denna summa äro et avgifterna för inackorderingsskolorna. Kiaochow ej inberäknade.

110

ATHLETIC SPORTS IN KIAOCHOW.

The Times 17/4/34
 Educational facilities.
 Census of population.

Kiaochow, March 15—In spite of unfavorable weather conditions the athletic exercises at Kiaochow have been a great attraction. This is the first time the newly laid out grounds by the city for games and sports have been used. Beginning yesterday morning the programme covered two days. All the athletes belong to general Chen Te-hing's military forces. Although the headquarters of the said general are at Kiaochow, his 4,000 odd soldiers are also garrisoned at Kaomi, Pingtu and Tsini. The entire troops under his command are present at this athletic meeting. These sports cost the city according to reliable sources a few thousand dollars as contribution toward traveling expenses and prizes.

Schools and different organizations here commemorated the death of Dr. Sun Yat-sen last Monday. On account of rain the planting of trees was postponed until Friday. The Government has a fairly extensive system of schools in this district, although educational facilities are far from enough for all children in school age. The Government has 230 Primary schools, one Junior Middle School and Normal School. In addition different Missions have established a Junior Middle School and some thirty Primary Schools.

The Kuomintang District Party Headquarters at Kiaochow has not received any subsidies from Taiwan for about half a year. It is now entirely dependent on local subsidies for its support. Some time ago it started a weekly, which later became a daily. Owing to financial and other reasons the journal has been discontinued from the beginning of the year.

The approximate population of Kiaochow is estimated to 586,000 according to the latest official census. The inhabitants in the city amounted to some 60,000, as while more than 530,000 live in 1,570 villages scattered over the district.

KIAOCHOW TROOPS ORDERED TO SUPPRESS DISORGANISED FORCES OF LIU KUEI-TANG

The Times 17/4/34
 Kiaochow, March 30—Some of the disorganised forces of the independent General Liu Kuei-tang are reported to be advancing along the Weishien-Chafob motor road with Fushan as their destination. This mountain range has formerly been the scene of bandit activities under his notorious leadership and has been a strategic base for warlike operations. General Chen Te-hing's troops, which have been garrisoned at Kiaochow and Kaomi, have received orders to assist in suppressing the scattered forces of Liu. General Chen left for Weishien yesterday with some troops. The remaining part of his military force proceeded in the direction of Chucheng today. The only exception being a small artillery unit at Kiaochow.

GOVERNMENT TROOPS CLASH WITH FORCES OF GENERAL LIU KIEU-TANG IN KIAOCHOW DISTRICT.

The Times 17/4/34
 Notorious bandits shot.

Kiao-chow, April 12—Yesterday the forces of the independent general Liu Kieu-tang are reported to have clashed with government troops on the boundary between Kiaochow and Chucheng. Troop movements through Kiao-chow to points south and west were continuous last night. Many homes in the city were woken up during the night in order to prepare food for the troops.

Five bandits were shot here yesterday. Two are claimed to be notorious leaders. Their heads were later severed from their bodies and are now to be seen hanging on the city wall. Some time ago five others belonging to the same gang were shot. At the end of the year six people were burned to death in the northern part of Kiaochow by this gang. Relatives of the murdered removed the hearts of the executed bandits as an act of vengeance.

CLASH WITH THE "BLACK" GENERAL'S FORCES SEVENTY LI FROM KIAOCHOW.

The Times 17/4/34
 Communications between Kiaochow and Chucheng severed.

Kiaochow, April 13—An eyewitness from Lianghsiang, a village 70 li southwest of Kiaochow, reports a minor clash between the forces of the "Black" general Liu Kuei-tang and the Government troops. The bandits had already surrounded the said village when the military forces arrived on the scene. The bandits retreated, leaving a few dead. Since the day before yesterday telephone and telegraph communications between Kiaochow and Chucheng have been broken.

INSURRECTION NEWS

Strength Of Rebels in Kuchien And Chucheng Districts
The Times 17/4/34

Kiaochow, April 14—Two spies sent out by the forces of the "Black" General Liu Kuei-tang, recently caught by Chinese patrol forces near Hung Shih Yeh, in Kiaochow Bay, gave their captors some information as to the strength of the rebels. They state that there are just now about 2,000 soldier-bandits at Kuchien, and some 600 in the Eastern sector of Chucheng district.

Liu Kuei-tang's main strength consists of cavalry.

—Bester.

KINAKRISEN

3/5/20.

främst ekonomisk och intellektuell.

Missionär OSCAR RINELL.

Missionärsparret Oscar och Hellen Rinell, som nyligen bemkommit till Sverige, ha nu anlänt till huvudstaden, där Baptistsamfundets Missionsstyrelse på söndagen anordnat välkomstfest för dem.

Svenska Morgonbladet hade därvid ett samtal med hr Rinell. Han är född i Kina, där han vistats i hela sitt liv utom sju år som tillbringats i Sverige. Han är alltså väl förtrogen med kinesiska förhållanden och tänkesätt.

Rörande belägringen i Chucheng kunde missionär Rinell komplettera vad som redan meddelats därom med de allra färskaste underrättelserna från Kina, vilka äro mycket lugnande. Enligt vad förut meddelats, uppging belägringstrupperna till 10,000 man men ha nu reducerats till c:a 3,000. De båda flygmaskiner, som belägrings-

Kriget blott reflex av djupgående omstöpning.

Hoppfullt för de belägrade i Chucheng.

Missionär Oscar Rinell om dagsläget i Mittens rike.

trupperna haft till sitt föregående för bombkastning ha nu förflyttats till annan ort. Fredsunderhandlingar ha upptagits mellan de upproriska och de belägrade regeringsstruppernas ledning. Det ena med det andra gör, att läget nu ser sig mera hoppfullt, även om utgången ännu är osäker.

Rörande det allmänna politiska läget byser hr Rinell den uppfattningen, att nationäregierungen i Nanking trots vissa fel, f. n. dock är den bästa regering Kina kan få. Den bekante oppositionsmannen general Feng, en kristna generalen, har givetvis sina stora förtjänster, men har hade det varit, om han kunnat samarbeta med Nankingregeringen. Det samma gäller general Ya Shi-Shan, som varit guvernör för mörsterprovinzen Shansu.

(Forts. å nästa sid.)

sedan republikens införande.

Men det är inte bara kriget, som oöfar och irriterar därborta. Det ekonomiska läget har på sista tiden avsevärt försämrats, vilket återverkar på alla förhållanden och inte minst på missionsarbetet och missionärernas personliga levnadsvillkor. Den ekonomiska depressionen är givetvis i hög grad-försäkrad av kriget men också af flera andra faktorer. Silverdollarvärdet har under innevarande år sjunkit katastrofalt. Då missionär Rinell under de senaste åren varit den svenska baptistmissionens i Kina kapten, har han haft så mycket större anledning att göra sig förtrogen med det ekonomiska läget i Kina, och hans iakttagelser ge anledning till oro. Då de svenska baptisternas hett ligger närmare kusten, får man där mera känning af det tryckta ekonomiska läget, än vad fallet är längre in i landet. Men dessa spänningar beröra all-

svensk mission. Från svenska synpunkt ställer sig nog växelkursen rygsam, men anmärkningsvärd är det för dem, som äro berövade av silvervalutan i Kina.

Även i allmänhet uppmärksammar ju helst krig, banditväsende och andra sensationella nyheter från Kina, läser hr Rinell. Det allmänna lägets mest utmärkande drag är dock den genomgripande omdaningsprocess, som nu förtegrar i Kina, och detta intresserar mig personligen mera än allting annat. Aldrig har det varit en tid i Kinas utvecklingshistoria, då förändringarna äro så stora och omfattande, på så många områden och i så hastigt tempo som nu. De pågående förändringarna beröra framför allt folks tankelag och verksamhet. Det intellektuella uppvaknandet där är det mest karaktäristiska för nutida läget. En kris har sålunda uppstått, som inneär både stora möjligheter och allvariga faror. Stora värden stå på spel. Kina omfattar ju en sjätte-

del af hela världens befolkning och representerar en civilisation, som är den förnämsta häraren av orientalisk kultur. Den kinesisk-kristna församlingen har under de 2 å 3 sista åren utsatts för en häftig antikristlig stormöppning. Det har dock visat sig, att kristendomen slagit fast rot i Kina och att den kinesiska församlingen gått fram starkt och luttrad ur prövningen. Infödda arbetare ha på

ett berömvärd sätt åtagit sig större ansvar för missionsarbetets fortsatta bedrivande. De infödda ledarna hälsa emellertid alltför de utländska missionärerna såsom medarbetare. Vi ha också en stark känsla av, att hemförsamlingen bör kraftigare än någonsin stödja missionsarbetet därborta. Ty läget är nu sådant, att det kan bli ödesdigert icke blott för Kina utan för hela världen, om man försummar tillfället.

Välkomstfest för missionärsparret Rinell.

Välkomstfesten för missionärsparret Rinell hölls på söndagsaftonen i Tabernaklet.

Sedan pastor Swedberg hållit hälsningstal, höll missionssekr. Lundin ett tal, vari han hälsade missionärens välkomna till Sverige. Hr Rinell, som är född och uppfostrad i Kina, vistades i Sverige 1914-21, under vilken tid han bl. a. studerade vid Betel-seminariet, fru Rinell, född Colldén, reste ut till Kina 1923.

Fru Rinell uttalade sin synnerliga glädje över att vara hemma i Sverige. Hon hade trivts bra i Kina, men det var ändå kärt att få resa hem efter sju års bortovaro. Slutligen berättade fru R. något om sina erfarenheter i Kina.

Missionär Rinell uttalade en farhåga för att hans livssyn möjligen blivit »kineserad», då han ju tillbragt nästan hela sitt liv där. Det var emellertid även för honom en stor glädje att få hälsas välkommen till ett land, där frid härskar. Han sade sig här representera 8 församlingar med 3,000 medlemmar på de svenska baptisternas fält i Kina och framförde hälsningar därifrån samt lämnade en intressant redogörelse för läget i Kina av i dag. Framställningen visade, hur viktigt det är att just nu sätta in all kraft på missionen i Kina, som trots allt ter sig lovande.

Slutligen höll red. J. Byström ett kort tal, vari han å Missionsstyrelsens vägnar hälsade missionärerna välkomna hem samt manade till att göra det goda medan tid är.

Missionsinsamling företogs. Det inspirerande missionsmötet avslöts med sången »Använd de tillfällen Herren dig giver».

112
 Ett intressant uttalande
 om våra dagars Kina.

Estetiskt
 12/7/30

Missionär Oscar Rinell.

Bland deltagarna i den i denna tidning förut omnämnda års- och jubileums-konferens, som Sveriges baptistungdoms-förbund under gångna veckan hållit i Norrköping, voro även en del utländska gäster. Och då äminstone ett par av dessa kommit från länder, där märkliga och för respektive länders framtida öden betydelsefulla händelser tilldragit sig, ha vi anmodat dem delge oss sin uppfattning om det som sker i dessa länder.

Missionären Oscar Rinell, som är född och uppväxt i Kina och med undantag av fyra år, då han studerade i hemlandet, tillbragt hela sitt liv där ute, berättar om förhållandena i fjärran Östern. Hs faders fader är född i Rinna socken och familjen uppehåller alltjämt sina östgötiska förbindelser.

Vår första fråga gäller inbördeskriget. Allvarigare drabbningar pågå mellan nordpartiets och nationalregeringens trupper, de förra under "kristne generalen" Feng-Uh-Helangs och Shansiguvörnören Yen-Sih-Shans, de senare under general Chiang-Kai-Shiks ledning. Utgången av dessa strider är svår att förut säga, emär båda parterna äga starka trupper och därtill bistås av tyska rådgivare.

Striden gäller denna gång icke principutan, makifrågor, och religionen står helt utanför gemen. Att striden dock verkat i hög grad förryckande på missionsarbetet är självklart. Shantung-provinsen, där svenska baptisterna bedriva mission, ligger mitt i stridslinjen, och dess huvudstad är starkt hotad av nordarmén. Krigets utgång beror till största delen på i vilkens händer staden och därmed provinsen faller.

Huru allvarliga de krigiska förvecklingarna i och för sig än äro, så komma de dock icke att få den största betydelsen för det framtida Kina. Nej, den verkliga "revolutionen" där ute betonas missionär Rinell med akärlig åger rum på det kulturella området. En mäktig renässansrörelse drager fram bland Kinas bildade ungdom. Denna rörelse syftar bl. a. till att göra talsspråket till skrift- och nationalspråk, medan landets klassiska språk, som hittills varit litteraturspråk, skall undasprågas.

Men rörelsen arbetar inte blott på skapandet av ett nytt språkligt instrument, den tager upp allt, som kommer i dess väg till diskussion. Nytt och gammalt, kinesiskt och västerländskt, allt ställs under debatt. Vad som kommer att utvinna ur denna jäsningsprocess är ej lätt att förutse, säger missionär Rinell, som tillägger, att det säkerligen vore lyckligast för Kina, om renässansrörelsens ledare kunde taga det bästa av kinesisk och västerländsk kultur och därav skapa en ny för Kina.

En kommer missionär Rinell in på skolväsendet och dess ordnande efter

En märklig renässansrörelse bland de unga.

nya skollagarnas ikraftträdande. Alla privata skolor, dit även missionskolorna räknas, måste införas i det nationella skolregistret, vartill kommer, att skolstyrelsens majoritet och ordförande måste bestå av kineser. Vidare skall skolans rektor vara kines. Skolans undervisning skall vara fostrande, men deltagandet i religionsundervisning och andaktsstunder skall vara frivilligt. Vidare måste det Sun-Yat-Sens — nationalismens fader — skrift "Folkets tre principer" läsas som lärobok i stats- och samhällslära. En gång i veckan skall därjämte en ceremoni, som dock, enligt vad kineserna själva påstå, icke har någon som helst religiös betydelse utan endast är ett uttryck för vördnad inför en nationalhjälte, hållas inför det Sun-Yat-Sens bild.

Det har bland missionsrörerna rått delade meningar om hur man borde ställa sig till registreringsfrågan, men i stort sett ha alla vidtagit åtgärder för skolornas registrering i de kinesiska församlingarnas namn, således icke i resp. missionsalliansens. Att döma om resultaten av dessa åtgärder är ännu för tidigt, men genom anpassning till de nya förhållandena ser det likväl ut, som om missionskolorna kunna bibehålla sin kristliga karaktär och ändå få arbeta i lugn och ro.

Ståtligt framhåller missionär Rinell, att den kristna församlingen i Kina gått starkt och renad ur de senaste årens förföljelser och synes tillväxa både utåt och inåt. Flera infödda kristna ha visat prov på goda ledar- och fostraregenskaper, vilka förut ensamt påvillat missionsrörerna. Och för att Kina skall kunna evangeliseras måste missionärer just inrikta sig på att utbilda landets egna söner och döttrar till dugliga missionsledare.

Pastor J. G. Hansmarberg (Sver) och missionär O. Rinell.

Svensk
 gay katchinfolket
 skrift och bibel.

Framstående baptister samlas till konferens.

På söndagen öppnas den 58:e allmänna baptistkonferensen i Konserthuset, och redan på fredagen hade några konferensens delegater och gäster anlänt till Stockholm.

Från Kina har missionären pastor Oscar Rinell och hans hustru även anlänt till konferensen. Och pastorn berättar, att oroligheterna därborta mången gång varit mycket svåra. En av de svenska baptisternas huvudstationer i staden Chau Cheng var också till helt nyligen belägrad i två och en halv månader, och baptistkopplet skadades bland annat av en bombrevad, dock inte särskilt allvarigt. De svenska baptistmissionärerna ha emellertid lyckligen undgått att falla offer för banditer. Inalles finns det åtta av svenska missionärer ledda baptistförsamlingar om cirka 3 000 medlemmar, vilka senare äro utestående kineser. Predikoverksamheten, skolmissionen, sjukvården och litteraturspridningen äro också helt på kinesiska. Varje missionär får först ägna tre år därborta åt att lära sig språket, innan han kan aktivt deltaga i arbetet. På alla huvudstationer finns det småskolor och folkskolor, och i staden Kiao Chow ha svenskar även en mellanskola. Tjugo svenska baptister verka inom ett område som omfattar 3 miljoner människor.

Det låter mycket, men det är inte så mycket i Kina, menar pastorn. Och de tjugo svenska missionärerna ha i sin tur en stab av infödda missionärer till sin hjälp i genskap av evangeliet, lärare och bokspridare. **Ernesto.**

**MISSIONÄRSPARER RINELL
ÅTER I SVEHIGE.**

Missionär Oscar Rinell med fru har efter en 9-årig vistelse i Kina i dagarna återvänt hem.

Missionär Oscar Rinell är född i Pingtu, Kina, och har genomgått Betelsseminariet samt någon tid studerat vid baptisternas seminarium i Hamburg. År 1921 utreste han till Kina som missionär, där han 1923 ingick äktenskap med fröken Hellen Colldén från Göteborg.

I Kina har Rinell några år förestått den högre folkskolan i Kaioschow, varefter han var föreståndare för Kaomi missionsstation 1925-28. Sedan ledde han 1928 och 1929 missionsarbetet i det nu belägrade Chucheng.

11/7/20
E K O

En hälsning från Kina.

Vil avresan från Kina sånde våra svenska missionärer, infödda missionsarbetare och kristna genom oss sina hjärtliga hälsningar till hemförsamlingen och missionsrörelserna i Sverige.

Undertecknade be härmde genom Eko få framföra deras varmaste hälsningar till alla våra missionsvänner, som bedja, offra och intressera sig för Guds rikets utbredande i Kina.

Hellen och Oscar Rinell.

P. S.

Kriget vid Chucheng slut.

Baptistmissionens expedition har i dag (måndag) erhållit ett telegram från Kina, vari meddelas att kriget i Chucheng upphört och att missionärerna äro berävarade. Telegrammet manar även till bön och offer för Kina-missionen. O. R.

Missionärsparer Rinell, som hör till Ekos gamla bekanta och trogna vänner, anlände för 14 dagar sedan till Seerige. I söndags hälsades de välkomna vid möten i Tabernaklet.

Eko förenar sig med välkomsthälsningarna skara. Må Gud vara med eder och edra barn även under vistelsen i hemlandet liksom han skyddar eder därborta i Östern.

Missionär O. H. Rinell talade som representant för missionen i Kina. Det kinesiska folkets kulturarv är, sade tal, av högsta värde. Den kinesiska civilisationen var gammal, när västeras kultur var ny. När världens första inbyggare vandrade omkring som vildar, hade den samtida bildade kinesen, klädd i siden redan, en månghundraårig kultur bakom sig.

Det kinesiska folket genomgår nu en väldig revolution på fem olika områden. Den utveckling, som Europas genomgått under en lång tidsepok, har sammanträngts i Kina till några korta år. Hvar utvecklingsområde skall bli inte blott för Kina utan för hela världen, det beror i mycket på, om kristendomen där avgår med segern eller ej. Den fysiska nöden är svår, men ännu större är den andliga nöden. Det är ett tragiskt liv de flesta kineserna nu leva. Kinas hopp ligger

11/7/20
SVENSKA MÖR

i den kristna religionen. Erfarenheten visar också, att kristendomen slagit för djupa rötter i Kinas jordmån, för att nu kunna utrotas. Tiden är inne för ett intimt samarbete mellan missionären och den infödde kristne. Skall Kina bli ett kristet land? Det kommer under inga förhållanden att fortsätta med att vara ett hedniskt land. Därtill är det för upplyst. Välet står mellan ett ateistiskt Kina eller ett kristet Kina. Vi missionärer där ute vilja ej så till reträtt, vi vilja gå till nya anfall och nya segrar.

Missionär Oscar Rinell, Kina: Riksdagsombudets jubileumskongressen var en sånkyldig missionsögonblick. Förbundet, som äger andrigt och intellektuellt rikt utrustade ledare, är baptistsamfundets livselixir. Alldeles som det kristna missionsföretaget i realiteten måste vara en ungdomsbevarelse, så är riksdagsombudet starkt missionscentriskt betonat. Detta att de unga och missionen är ockiljaktigt förenade, utgör borgen för en ljus framtid för förbundet.

11/7/20

113
11/7/20

bundssekreterare med sin mäktiga stämme utfäst, att intet regn skulle falla under tisdags e. m., då kursens båtutfärd till K. F. U. M:s vackra sommarhem skulle gå av stapeln. Men — då båtarna »Fram» och »Framåt» lade ut från kajen, började ett stilla regn att falla, som sedan med större eller mindre intensitet fortsatte större delen av e. m. och kvällen.

Men baptistungdom har aldrig fruktat det våta elementet. Och det gjorde ej heller de ca 200 utfärdsdeltagarna. På den båt, där signatören befann sig på utresan, var stämningen glad och kamratlig. Svenska, danska, finska, och norska nationalsångarna klingade friskt och hjärtligt och överröstade det smattrände regnet och den stönande ångmaskinen. Och när leveroppen för respektive länder dånade under båtens plattform, var det en sånande interskandinavisism, som behärskade alla. Och ännu mer gripande tonade de kristliga ungdomssångerna från frälsta ungdomar — i alla åldrar! — ombord. Maskinisten sade, där han stod bland kol och skyfflar: »Sjugg bara, så går det mycket bättre å eld!» Och enligt andrahandsuppgifter, var programmet i huvudsak lika och stämningen lika hög, även på den andra båten.

Därte vid det vackra sommarhemmet indaga föreläsning, allt under det hamerorna knäppte och de olika församlingarnas representanter bekantade sig med varandra. Utfärdens kinas var dock missionär Oscar Rinells tal. Det påträdde av tankeluxier och kom en till få nya inblickar i Kina-missionsproblemet — som alltid föresten, när den mannen talar. Stilla och lugnt och med sin sympatiska bytning uttalar han de mest originella tankar. Och att han hade auditoriets uppmärksamhet, märktes tydligt. Och sången av Norrbottens evangelisten E. A. Pettersson var en sånkyldig njutning för alla lyssnare.

Nog hade man velat stanna längre därute, trots molen himmel och enstaka regnskurar, men återfärden måste anträdes klokan halv sju på kvällen. Och »Fram» och »Framåt» visade, att de även kunde gå — tillbaka. Visserligen skrubbade de bottenstenarna och viest snarjode propellrarna in sig i sjögräset i det grunda vattnet, men med tillhjälp av den 60-åriga svensk-finske ynglingen pastor Swardson gick allt väl, och vi kommo ut på djupare vatten för att precis på slaget åtta glida in i Norrhöpings hamn igen. Vist voro väl en del lite våta av regnandet, men alla sade, att utfärden var trevlig och värdet alldeles idealiskt — om man nu vilje vara solidarisk med östgötalandsbygden, som väl behövde detta regn.

Kanske det också borde sägas, att några hade sin »båtutfärde» på bil — som vanligt — och den var ju något förrare men om den var lika trevlig, betvivlar

E. v. — d.
(Forts. av kursen skildras i nästa n.r. Red.).

Redaktion V. d. 19. 1930.

De unga och missionen.

Missionsfrågan har i dessa dagar ånyo aktualiserats genom den i dagarna hållna stora missionskonferensen.

Missionen är även en ungdomsfråga, varför vi böra ägna den aldrig slappnande uppmärksamhet. De unga och missionen — höra de också ihop? Män och kvinnor i livets vår finnas, som besvara frågan nekande. Enligt deras mening torde missionen överhuvud icke äga något berättigande. Glädjande nog växer dock den skaran, som hyllar en diametralt motsatt uppfattning i hithörande frågor. Större och ädlare uppgift än missionens finns ej för kristen ungdom.

Missionen och ungdomen dragas oemotståndligt till varandra genom evangeliet om Kristus. Är Han vår frälsare och erfara vi sålunda personlig gemenskap med Gud, så äro vi i besittning av det högsta goda i religionen och livet. Detta medvetande om att äga svaret på alla det mänskliga hjärtats, ja, hela människosläktets tids- och evighetsfrågor tvingar oss att göra Jesus Kristus känd i världen. Sedan Andreas gripits av Mästaren, uppsökte han strax sin broder, Simon Petrus, och sade till honom, »Vi hava funnit Messias». Och han förde honom till Jesus. Paulus, den store hednamissionären, utbrister: »Ve mig, om jag icke förkunnade evangelium». »För alla har jag blivit allt, för att i alla händelser frälsa några.» Den av febern tärde och döende missionären i Persien, Henri Martyn, hälsade missionsvännerna med orden: »Lev närmare Kristus, mottag ett rikare mått av Hans ande; ty Kristi ande är missionens ande».

Ungdomen är utrustad med gåvor och anlag av stor betydelse för missionsarbetet. De unga älska höga och stora ideal med en brinnande passion. De bästa förstånds- och och hjärtekrafter fordras för att erövra världen för Kristus. Är ungdomen gripen och entusiasmerad av målet, lägges hela personligheten i att vinna det. Intet halvgjort arbete i kampen för sanning och rätt. Svårigheter avskräcka ej, och på offer är man beredd. Missionen kräver hjältemod och osviklig trohet. Känslan av att få deltaga i ett krävande men fruktbarande företag fyller själen med glädje. Framtiden med alla dess rika möjligheter skådas i hoppets rosenskimmar. Verket är av Gud och Han skall kröna det med seger. De unga och missionen äro sålunda skapade för varandra.

(Forts. å sista sidan.)

(Forts. från 1:a sid.)

Bibeln och historien visa oss, att Gud brukar de unga i missionens tjänst. Jesu lärjungar, som först fingo befallningen att gå ut i hela världen med evangelii budskap, voro unga män. Stefanus, den förste martyren, var blott en ung man. Timoteus var blott en adertonårig yngling, då han började tjäna i evangelium. William Carey, stiftaren av den moderna hednamissionen, var blott 21 år gammal, då han höll sin missionspredikan över ämnet: »Försök stora ting för Gud och vänta stora ting av Guds. Judson, Birmas apostel, var 22 år, då han bestämde sig för att bli hednamissionär. Morrison, Kinamissionens banbrytare, var ock en helt ung man, då han fattade samma beslut. Hudson Taylor, K. I. M:s grundläggare, hade fyllt 21 år vid avresan till Kina. David Livingstone, Afrikas apostel, reste vid 23 års ålder som Kristi sändebud till de svarta världsdelen. Och de allra flesta män och kvinnor, som gjort sina namn oödliga på historiens blad, ha börjat sina bana på missionsfältet som unga.

Guds missionskallelse till de unga ljuder i dag starkare än någonsin. Ett oerhört betydelsefullt faktum är ungdomsrörelsernas framträdande under vår generation i flera icke-kristna länder. Varje nationalitetsrörelse från Cape Town till Shanghai är ett av ungdomen lett företag. Som de unga utgöra själva drivkraften i arbetet för nationernas nydaning, måste missionen framför allt använda kristen ungdom i sin tjänst. Ält i vår moderna tid flyter. Män och kvinnor, särskilt unga, söka, treva, famla och söka. De veta icke, huru framtiden kommer att se ut. De veta endast, att den blir väsentligen olik det förgångna. Gamla ekonomiska standard, sociala system och religiösa trosformer kastas i smältdegeln. Förespråkare för kristendomen i ett sådant laboratorium måste vara beredda att låta sin tro genomgå samma process; måste vara redo att slå vakt kring det centrala i kristendomen utan allt för stora bekymmer för dess säregna tidsdräkt. Med ungdomlig glöd och ett flammande budskap från Kristus brinnande i hjärtat måste de unga arbeta för världens evangelisering.

Missionen bör vara en profetiskt betonad rörelse. Under gångna tider har missionen haft siare, som frimodigt och klart uttala sig rörande samtidens brännande frågor. Endast profetgestalter kunna tjäna som vägledare vid lösningen av nutidens invecklade problem. De unga önska vara före sin tid och förenade med rörelser, som också äro det.

Profetiska röster böra höjas med hänsyn till de kristnas enhet. En indisk protestantisk biskop har sagt: »En splittrad kristenhet må anses som en källa till svaghet i väster-

landet. Det är en synd och skandal i icke-kristna länder.» Enhetsfråvanden med Kristus som brännpunkt måste upptagas på de kristnas program.

Inom de sociala relationernas område behöva profetior höras. Det är icke nog att blott fråga om antalet döpta utan även om, huru många av dessa individer leva och handla som kristna.

Profetiska röster fordras i internationella mellanhavanden. Mis-

sionsföretaget representerar västerns enda enhetliga ideella strävande i icke-kristna länder. Elimineras detta, förlora de färgade folken varje bevis på att kristendomen icke är såld till mammonism, imperialism och militarism. Därute måste speciella traktatprivilegier för missionen, vunna genom vapenmakt samt krigsbåtarnas skydd, förkastas.

Missionspolitiken, som bör präglas av trosfrihet, hjältemod och sund framåtanda, måste utformas så, att varje förbindelse med imperialism avklippes.

Inom dessa tre områden finnas möjligheter för djärva profetiska uttalanden. Kristi ande måste påverka varje fas av det mänskliga livet härhemma och därute. Missionen behöver ungdomen i detta arbete, ty besjälad av nyskapareanda och däckkraft vägrar den vara bunden av ett oföränderligt förflutet och vågar oreserverat tro på framtiden.

Den dag det kristna missionsföretaget i realiteten upphört att vara en ungdomsrörelse, har det underskrivit sin egen dödsdom. När den kristna ungdomsrörelsen slutar att vara missionscentrisk, har den därmed slagit en spik i sin egen likhista. Endast då den kristna ungdomen och missionen äro oskiljaktigt förenade gå de tu en ljus framtid tillmötes.

Oscar Rinell.

Marknings teckningar

Kineserna genära sig inte för att ha tre religioner samtidigt. 9/7/30.

Missionären O. S. a. R. y n e l l, en man i början av fyrtioalet, som hela sitt liv med undantag för några år, varit verksam i Kina, befinner sig nu hemma på visit hos trosfränderna under ett och ett halvt år, varefter han återvänder. Han framhåller, att de kinesiska nationaliststrävandena beredde missionen i Fjärran Östern stora svårigheter, och förtrycket var alldeles särskilt kraftigt för ett par år sedan. Då hörde förföljelseerna till ordningen för dagen, och den egentliga upprinnelsen till dessa förföljelser kan man spåra så långt tillbaka som till 1922, då Kristliga studentförbundets stora konferens i Peking ägde rum. 1926—1927 nådde förföljelseerna kulmen. Bolsjevikinslaget hotade att förkväva all mission, kyrkorna stängdes och skolorna tillhörande missionen tillätos ej fortsätta undervisningen. Sedan dess ha förhållandena blivit bättre, och man kan säga, att den antikristliga rörelsen ej gör sig så starkt gällande som förut. Den svenska missionen är ganska stark därute, men den amerikanska och anglosachsiska karakteriseras av än större livaktighet. Trots att missionen i Kina under årtal bedrivits ytterst effektivt, så är emellertid de kristnas antal mycket ringa, och om man säger, att i rundt tal en halv million av den talrika kinesiska befolkningen är kristna, så kommer man sanningen ganska nära. Kineserna äro emellertid ytterst toleranta, när det gäller religion. En kines kan alltså på samma gång bekänna både Konfutses läror, Buddhismen och Taoismen, vilka religioner teoretiskt skilja sig ganska starkt från varandra, men i folkmedvetandet äro de i stort sett likadana. Numera arbetas det inom varje missionsamfund i stort sett efter femårsrörelsen. Denna rörelse innebär, att man dels skall fördjupa och förgrundliga religionen år från år samt

inom en period av fem år fördubbla resp. församlingars medlemsantal.

— Och när kineserna en gång äro döpta, visa de sedan stor avfällingsprocent?

— Nej, det kan man inte säga, utan i stort sett bli de sin religion trogna. Den kristna missionen har slagit djupa rötter bland det kinesiska folket. Den hedniska religionen har förlorat sitt grepp om folksjälen, och man har insett den kinesiska antimissionen svårt att anpassa sig efter de krav, som tiden ställer.

115
sägna du och rådes. 19/11/31
Stämninganmittat missionsmöte i Betelkapellet.

B. Mötet i Betelkapellet inleddes av pastor O. Th. Lantz, som läste Davids 72:dra psalm. Därefter hälsade pastor E. Gehlin de närvarande välkomna, varvid han särskilt vände sig till de missionärer, som skulle tala under mötet.

Efter det att musikgruppen hade sjungit en sång, talade missionär O. Rinell från Kina. Nutidsläget i Kina, sade tal, präglas av stora omvälvningar och hastiga, radikala förändringar. Det gives ingen tidsperiod i Kina, då så stora förändringar på alla områden ha skett. De stora nationella rörelserna äro endast de yttre tecknen på de ändrade andliga förhållandena. Förflyttningen av huvudstaden från Peking till Nanking är ett exempel på, att man helt vill bryta med det gamla. De förändringar, som nu ske, skilja sig från föregående däri, att hela folkets tankevärld undergår en genomgripande omvandling. Vår tid kännetecknas av ett intellektuellt uppvaknande i Kina utan motstycke i dess föregående historia. Kina står i dessa dagar vid skiljevägen. Det är två röster, som göra sig gällande. Den ena är hedniak materialism, som pekar på Västerlandets maskinkultur och menar, att det är den, som Kina först av allt behöver tillägna sig. Den andra är kristendomen.

Läget är allvarligt, ja kritiskt, och det gäller att inse detta förhållande, och tillvarataga de tillfällen, som erbjudas. Gör man inte det kanna konsekvenserna bli fruktansvärda inte bara för Kina utan för hela världen. Om Kina blir kristet eller hedniak betyder oerhört mycket för hela världen på grund av Kinas stora resurser på alla områden. Mycket har dock gjorts i Kina genom missionen. Under stormen, som under senaste åren övergätt landet, har den kristna församlingen, som sedan sekelskiftet haft det lugna, renata. Den största behållningen är emellertid den, att de inlödda arbetarna på ett helt annat sätt än förut nu vilja ikläda sig ansvaret för verksamheten. Fast de kristna endast äro en bråkdel av befolkningen, så äro icke mindre än åtta av regeringens femton ministrar kristna och överallt finnas lärare och ledare som bekänna sig till kristendomen. Och om också inte kristendomen erkännes, så har dock dess idéer genomsyrat många sinnen. I stället för att hämmas under den antikristliga rörelsen, så har kristendomen befasts. Särskilt glädjande är den väckelse, som i dessa dagar övergår det baptistiska fältet. Dock är arbetet icke fullbordat utan mycket finnes ännu att göra.

B

F

L och Souches wes, ren

My

H

kor för mor Sar För ma gen

F

ytt Str lliga sko huv hög lan arb tali ner av lor fö] gen den stä tag hög stä inlä på den förh har soha

Den kristna missionen världens största företag.

Till den moderna tidens mest omfattande företag hör den koloniala expansionen. Samtidigt som man måste erkänna att de av stormakterna grundade besittningarna i skilda delar av världen i vissa hänseenden bidragit till vår boende folks välfärd, kan det dock inte förnekas, att deras strävanden allt för ofta dikterats av en hänsynslös världspolitik och vinningslystnad, och på grund härav bära de inom sig upplösningens frö.

Grundmotivet i kolonialpolitiken har varit befrämjandet av de egna nationernas ekonomiska intressen. Giganthiska affärsföretag med flera miljoner kronors rörelsekapital och en välutrustad armé arbetare spridda i olika världsdelar äro typiska för vår tid. Dessa finansiella korporationer liksom kolonialexpansionen lida av geografisk begränsning. Den vite affärsmannen i Asien och Afrika synes i allmänhet sträva att förtjäna så mycket som möjligt på så kort tid som möjligt för att sedan kunna bekymmerlösa tillbringa återstående delen av sitt liv i hemlandet.

Dessa omfattande företag engagera flera människor och röra sig med långt större penningsummor än den kristna missionen. Likväl vill jag väsentligen efter en artikel i en amerikansk tidning söka styrka påståendet att missionen är världens största idella företag. Först dock ett citat från profeten dr Gunnar Hogners utmärkta bok: Moderna missionsproblemen. Han säger: »Det finnes ingen historisk företagslös i världen, som dyftar så långt, som tränger så djupt, som famnar så vitt som den kristna missionen. Den går så långt som himlavalvet sträcker sig, ty den har inga gränser.»

Den kristna missionen är världens största företag, emedan den har det största potentiella arbetsfältet. Enligt den lägsta möjliga beräkningen finnes det en miljard människor i världen som ännu icke omfatta den kristna tron. De sakna både evangelium och dess frukter. De ha religioner, som i alla väsentliga delar äro underlägsna kristendomen. Om de blott blevo i stället att lika känna Kristus och förstå evangeliets verkliga innebörd, skulle miljoner hylla honom som sin frälsare. Vilket annat företag i världen har ett så universellt arbetsfält med så förhoppningsfulla framtidsutsikter? Den kristna missionen är världens största företag, emedan den fyller dess

mest universella behov. Öfverallt ha människorna bättre eller sämre förmått att fylla sina egna behov i fråga om föda, bostäder, kläder, samfärdsmedel, uppfostran, förbättringar, som borde bliva hela världens egendom, ha gjorts, men människorna kunna taga sig fram dem förutan. Inom religionens gebit ha människorna på ett uppsseendeväckande sätt misslyckats att tillfredsställa hjärtats behov. Den ena religionen efter den andra har uppfunnits av människorna, men även om de innehålla vissa sanningar ha de dock ej förmått fylla själens djupa krav. Som religionen har framförallt med Gud att göra, kan en sann och tillförlitlig kunskap om Gud icke härleda sig från människor, utan måste komma genom Guds initiativ såsom en gudsuppenbarelse. En sådan uppenbarelse får ej endast uttryckas i ord, utan måste även taga synlig form. Detta var vad som hände i den kristna religionen — Gud uppenbarade sig icke endast i den heliga boken utan också i sin sons person, som blev kött och bodde ibland oss. Kristendomen är ej en västerländsk religion — den hade sin upprinnelse i Östern. Den är icke en österländsk religion — den har samlat sina talrikaste anhängare i Västern. Betyder icke detta att kristendomen är en universell religion tack vare dess gudomliga ursprung och inneboende kraft? Former, ceremonier och tolkningar kunna vara österländska eller västerländska, men Kristus och hans evangelium äro universella, och endast de kunna tillfredsställa människornas djupa behov efter Gud och evigt liv.

Den kristna missionen är världens största företag, emedan den har de mest storlagna syften. Den strävar att revolutionera alla statsförvaltningar, all handel, all industri, alla sociala relationer, alla mellanfolkliga mellanhavanden, all uppfostran, all tillbedjan, allt mänskligt uppträdande, alla mänskliga motiv. Den strävar främst efter individernas pånyttfödelse, vilka individer skola sedan omdana samhället medels ett kristligt livs inflytande. Kristendomen förskäpper sig icke blott att ersätta andra lägre former av religiös tro och tillbedjan; den vill företaga ett korståg, varigenom Guds rike — Guds herravälde i alla människors hjärtan — skall grundas på jorden. Inträdet uti detta rike här innebär ett fortsättande genom ett oändligt tillkommande av identitet med Kristus och hans syften, icke endast i världen men även i universum, icke endast i tiden, utan också i evigheten. Kristi evangelium är varken enbart individuellt eller blott socialt. Det är Guds rikets evangelium. Vi göra orätt mot den kristna religionens stiftare, om vi icke fatta dess syften som ett besegrande av livet och samhället i dess helhet, både individuellt och kollektivt, både i tiden

och evigheten, tills det slutliga målet, då alla riken skola tillhöra vår Konung, nåtts.

Slutligen är den kristna missionen världens största företag, emedan den har Kristus och hans utvalda bakom sig. Jesus är den förste och störste missionären. Han befalld sine efterföljare att vara missionärer. Han kallade den störste av sina tolkare — Paulus — att vara missionär. De ljusaste kapitlen i kristenhetens mörkaste sköden handla om församlingens missionsaktivitet. I dag är missionen en samlingspunkt för alla dem som älska Kristus och hans rikssak. De, som gripits av missionens ande, ehuru ägande skiljaktiga meningar i vissa trosfrågor, finna sig allt mera dragna till varandra i gemensamma intressen och uppgifter. Detta närmande å missionsfältet bidrager mera än något annat att bryta ned av människorna skapade skiljemurar och bringa Kristi sanna efterföljare till en andlig enhet i Jesus. Det är i sanning världens största företag, som kan bringa de mest utsökta personligheter av olika kristliga missionsorganisationer tillsammans i lojalitet och hängivenhet för kristendomens höga uppgift — Guds rikets utbredande i världen.

Gud har i sin nåd även låtit svenska baptisterna göra en väcker insats i världsmissionen. Det är en förmån som förpliktar. Låt söndagen den 11 januari verkligen bliva en missions- och offerhögtid! Må vi fördubbla våra ansträngningar, ty Herren skall regera till dess han lagt alla sina fiender sig till en fotapall.

Oscar Rinell.

Ur Kina-rapporterna.

Kiaochow och Wangtai stationer.

Kiaochow har ett invånareantal av omkring 60,000 med ett häradssområde med samma namn, vilket har 1,570 byar och en jordbrukande befolkning av cirka 530,000, sammanlagt stad och landsbygd 588,700. Folket har alltid varit konservativt, endast så småningom har det gått efter för moderna strömningar. — Staden har under många år ägt järnvägs-, post- telegraf förbindelse med »den yttre världen». Runt Kiaochow-bukten är det en livlig ångbåtstrafik. Busslinjer förekomma i fem riktningar från staden. Större torg- och marknadsplatser stå i telefonförbindelse med staden.

Upplýsningen bland folket är i stigande. Regeringen har ett omfattande, men dock ytterst otillräckligt skolväsende: 280 småskolor och 1 realskola. Vår mission har sökt göra en insats på detta område, inseende kristna skolans betydelse för Guds Rike och samhället. Utom missionens gemensamma realskola- och bibelkvinnoskolan har vår mission 23 småskolor i distriktet med 770 elever. Små- och flickskolan i staden har 150 elever, därunder 70 flickor. Den största landsbygdsskolan är Wangtai med 90 elever. Regeringens inspektör har flera gånger besökt skolorna och yrkat på deras inregistrering. Inga åtgärder ha vidtagits härför, fastän privata skolor av den klassiska typen nödgats allmänt stänga. Själva ha vi måst nedlägga 7 landsbygdsskolor, då de icke fylla de krav, som församlingen och regeringen med rätta ställa på privata skolor.

Med upplýsningens stigande har otillfredsställelsen med de gamla hedniska kulterna ökat. Dessa ha börjat att förlora sitt grepp om folket. Avgudar förstöras, avgudatempel förvandlas till ämbetsverk eller skolor. Men den allvarliga frågan är: »Skall agnosticismen eller ateismen eller Kristi evangelium ersätta hedendomen och vidskepelsen?»

Den 30 april 1934 kan Kiaochow baptistförsamling (496 medl.) fira minnet av sin 25-åriga tillvaro. Under denna tid har den ett fyra dotterförsamlingar, av dessa tre i Kiaochow härad: Wangtai (725 medl.), Longgiatsuen (268 medl.) och Po (359 medl.), inom Kiaochow-distriktet finns ettat fyra församlingar med 1,846 medlemmar. I samband med den andliga besöksstid, som vi fått uppleva, kunna vi rapportera om att Gud förökar församlingen och fördjupar medlemmarnas andliga liv till helig mognad. Döpta under året: K. 13, W. 71, L. 15, P. 10, sammanlagt 108.

En intensiv evangelisk verksamhet har bedrivits under året. På hela denna del av fältet arbetar 78 infödda medarbetare. Britiska och Utländska Bibelsällskapet har under året en kolportör och på mycket ställen vilka tillhandahållit

betars som på sin höjd kan gälla förfrågarna om missionering och församlingens fostran. Missionen av andligt och intellektuellt väl rustade medarbetare är en av missionens viktigaste uppgifter, sedan arbetet kommit i gång på ett missionsfält.

Trots den ekonomiska depressionen ha församlingarna insamlat följande summor under året: Kiaochow 817:—, Longgiatsuen 709:48, Wangtai 768:68, och Po 120:—, allt i mex. dollars. K. underbåller en infödd pastor och W. en evangelist. Kostnaderna för de främmande talare, som besökt fältet, såsom the Bethel Band, ha bestritts av församlingen. Kvinnoföreningen i K. har bidragit till skolan i K. och till barnhemmet i Chu-cheng. Vi hoppas, att den tid snart skall komma då varje utstation betalar en bestämmd procent på sin predikants lön. Självunderhållets väg synes dock knagglig och lång. Tacksamheten för missionens ekonomiska och personliga understöd blir dess mera djup och allmän.

Missionärerna ha under året sökt att fylla de av konferensen bestämda arbetsuppgifterna. Hälso tillståndet har icke varit så tillfredställande som föregående år. Fru Hellen Rinell har måst genomgå en allvarlig operation. O. H. Rinell led ett par månader av ledgångsreumatism. Ester Wählin har trots klen hälsa flitigt deltagit i verksamheten. Pastor Wang Ge-shan och bibelkvinnor, Ho Sin-ih, vilka båda arbetat många år i missionens tjänst ligga då rapporten skrives på sjukbädden på grund av hjärnblödning.

Så skifta skuggor och dagar i det enskilda livet och i missionsgårdningen. Men under allt erfara vi Guds nåd och trofasthet.

Rapporten är undertecknad av Oscar Rinell och daterad Kiaochow den 31 jan. 1933.

**FATERNAL GREETINGS
FROM SWEDISH
DIGNITARIES.**

Swedish Baptist Convention
at Kiaochow. Globe-trotter
visits Tsingtao.

From our Correspondent.

Kiaochow, Oct. 15.—The Swedish Baptist Mission in Shantung has just held its annual Chinese conference at Kiaochow. The convention was honoured by the presence of Rev. Frits Peterson from Stockholm, Sweden.

The right Reverend brought fraternal greetings to his fellow-countrymen from Prince Oscar Bernadotte, the brother of King Gustaf of Sweden, and Archbishop Eldem of Uppsala.

On his trip around the world Rev. Peterson has during the past year visited America, New Zealand, Australia, Japan, Korea, Manchukuo and China. He is now enjoying a short visit in Tsingtao, the pearl of the East. Within the coming year or so he plans to see India and from South Africa travel through the heart of the continent northward with Europe as his final destination.

Considering Rev. Peterson's age, (he is almost 70 years old), one admires his physical and spiritual buoyancy. His purpose is not to inspect different fields, where Swedish Missions work, but to make their acquaintance and inspire them with high ideals. Several lectures were delivered by him at the convention and they were a great inspiration to all present.

Some ninety delegates were present during the week's sessions and meetings. They represented nine Chinese Churches and more than 4,000 members. 24 Swedish missionaries and 157 native workers are engaged in evangelistic and educational activities. More than 3,000 pupils are enrolled in Schools of different grades.

SWEDISH PRINCE CELEBRATES 75th BIRTHDAY TODAY
Prince Oscar O. Bernadotte of Sweden celebrates his 75th birthday today.

The Swedish Prince is the second son of the late King Oscar 11 and Queen Sofia. He is the oldest brother of King Gustav of Sweden.

Owing to his marriage (March 15, 1888) at Bournemouth in England with the maid of honour Ebba H. Munk of Fulkila, he surrendered all royal rights and titles but received instead the title Prince Bernadotte.

He originally devoted himself to a naval career, participated as Lieutenant and Captain in the Vane's frigate's world tour (1882-85) and advanced to Vice Admiral, but resigned the same year from the service.

Prince Bernadotte's warm religious nature brought him to a rather prominent position in the spiritual layman's movement. He is the leader of the annual Södertälje conferences for the deepening of the spiritual life. This conference corresponds to the wellknown Keswick meetings in England.

On the 75th anniversary of this popular Swedish Prince, congratulatory greetings from far and near will be expressed.

I Wangtai 10/13/34

Baptistföreläsningen i Wangtai har haft tre dopföreläsningar. Den 1 juli döptes 20 personer. Två veckor senare hölls 18 personer till Kristus genom dopet i Lowang, en utstation till Wangtai. Samtliga tillhöra Wangtai-föreläsningen.

Bland dopens föreläsare var kyrkans i majoritet. Detta tyder ju på kyrkans emancipation här i landet. Vid det första tillfället döptes tre generationer — morar, mor och dotter. Flera kvinnor och män äro samkända till dopet för september.

Dopklasser hålles både i Wangtai och Lowang. De infödda missionsarbetarna och kristna från Wangtai ha även i år deltagit i den ordinarie läbelskolan i Kiaochow för våra tre församlingars inre distrikt med samma namn. En annan pennabörde skriva om denna andliga livande klass.

Under våren har predikverksamheten och skolmissionen i Wangtai fortgått utan avbrott. Utom det regelbundna missionsarbetet har detta distrikt haft besök av missionär A. Leander och broder Susa Ge-ahn, vilka ledde några dagar väckelsearbetet i Wangchowwang. Fröken Eather. Wahn har även hållit läbelsklasser på trehne platser. Vid dessa tillfällen ha Herrens plantering bekänts andliga välsignelser.

Oscar Rinell.

Dop på Wangtai-fältet.

Den 9 sept. döptes 9 personer i Wangtai och den 12:te 27 personer på en utstation — Wangchowwang. Samtliga läshades vid Herrens nattvard till församlingens gemenskap.

Wangtaiföreläsningen har haft glädjen tidigare rapportera om tvenne dopstillfällen. Vid dessa fyra dopföreläsningar under innevarande år ha sammanlagt 74 personer iklätt sig Kristus genom dopet på Wangtai-fältet.

Under det vi prisar Gud för seger, tedja vi missionsvännerna att innesluta ovan nämnda bröder och systrar jämte församlingen i edra innerliga förbäner.

Kiaochow den 23 sept. 1934.

Oscar Rinell.

Min penningbekännelse.

Översättning av Hellen Rinell.

Jag tror att...

1. Mina pengar äro anförtrodda åt mig att förvaltas. De tillhöra Gud liksom jag gör.
2. Dessa pengar äro icke slem vinning. De tillhöra icke djävulens mynt. De bestå av magasinerad mänsklig kraft. De utgöra en del av mig själv, som sätter mig i stånd att verka i Kina eller Indien eller Afrika eller Sverige.
3. Gud räknar med dessa medel för sitt verk. De skola bygga hans kyrkor och förkunna hans evangelium, utbildna hans medarbetare och sända dem ut, undervisa och hela och frälsa hans barn, och bringa in ett nytt fridensrikedigtens, broderskapets och rättens rike.
4. Att använda mina pengar rätt är en av mina första uppgifter som kristen. Till dess jag så gjort bli mina böner och bekännelser lika med en som säger: »Herre, Herre, men icke gör sin Faders vilja.
5. Jag borde sätta åt sidan en bestämd del av min inkomst för församlingen och tjänat åt andra. Jag gör detta såsom ett erkännande av Guds herravälde över alla mina materiella egendomar. Jag gör detta för att skydda mig mot min egen själviskhet. Jag gör detta emedan det är affärsmässigt. Att giva under ingivelse och utan system överensstämmer icke med detta arbetes betydelse.
6. Den proportion som skall sättas åt sidan för dessa ändamål bör icke vara mindre än en tiondedel av min inkomst. Gamla testamentet föreskrev tionde i Israel, och förvisso mottager jag långt mer från Gud än människor gjorde i någon föregående generation. Jag borde börja med mindre än tionde. Jag borde giva mera om jag är i stånd därtil.
7. Jag bör placera dessa medel för Gud lika omsorgsfullt som i min egen affär och hålla noggrann räkning över denna fond. Jag borde studera församlingens verksamhet att jag må giva välsigt. Jag borde giva systematiskt. Jag borde bedja samtidigt som jag givar.

Lydnad för denna bekännelse skall leda oss till givandets välsignelser. I 2 Kor. 9: 6-15 givar Paulus en lång lista på välsignelser som tillfalla den frukostige givaren.

Specialnummer i juni 1934

VÄCKELSER I DA

EN UNDERSÖKNING.

Av PAUL R. ABBOT.

Den kinesiska församlingen är stadd i vädelse. Från många skilda områden och under olika auspicer komma sådana rapporter som dessa. »Som en del av den andliga rörelsen, utbredd sig över norra Kina, har en väckelse, som sätter kronan på verket, kommit till Peiping.» »Pingsten kom till Nanking.» »Missionen har i måfå erfarit en omisskännelig och övederläggelig utgjutelse av Guds And.» Denna utgjutelse är allmän. Både missionärer och kineser ha berättat. Men vi behandla här speciellt religiösa rörelser, som ha påverkat den kinesiska församlingen och den studerande klassen. Dessa väckelser kunna ungefärligen grupperas under tre avdelningar: 1. sådana under internationellt kända ledare eller som varit ett resultat av utländsk stimulans, 2. sådana som lettis av kinesiska ledare, kända mer eller mindre nationellt, och 3. sådana i vilka ledarskapet varit lokalt eller provinsiellt och som till stor utsträckning varit spontana rörelser inom församlingen.

I. RÖRELSE UNDER INTERNATIONELL INSPIRATION.

Västerländska ledare.

Berörelser under internationell inspiration härleda sig från evangelistiska möten under dr Stanley Jones och tidigare dr Sherwood Eddys ledning. Båda dessa män funno en sällsynt metod för att förkunnas för Kristus, som framträdde Kristus som svar på Kinas både personliga och politiska behov. Den studerande klassen här på många är icke varit så tillgänglig eller mottaglig för budskapet. Följande års förekommit i alla dessa områden och återvände lystnade på Kristus som synligt på dessa dagar. Dessa ledare ha varit sådana som dr Jones, framför. Kirkan hade, såsom någon uttryckt sig, lidit av granschock under de sista fem åren. Stanley Jones besök utgör en epok: slutet på defaitismens period och införandet av förhoppningens och frimodighetens.

Dr Jones mötte församlingens ledare från norra och södra Kina, från Mukden till Canton, och bringade dem en framställning av kristendom, som var enkel, effektiv, uppförande och gripande. Verkligheten av Jesus såsom en levande Herre, som är värdig att få och fordrar en obetingad självöverlättelse från sina efterföljares sida, grep många på nytt och gjorde dem till »Jesus-läkare». Betoningen av personlig evangelium och passionen för att dela med sig den frälsande erfarenheten intog en framskjuten plats såsom en normal och naturlig kristen metod. Överallt hölles möten; hundratals fattade beslut om att begynnande intress för Kristus eller övertygad undersättlig tro till och lydnad för hans herravälde. Men den största och mest permanenta insats, som dr Jones besök bringade, är en väckelse av församlingsledarnas hjärta, förstånd och samvete, hjälpsam

dem att upphöra med att blicka tillbaka och att i stället se framåt med ny vision, tro och förväntan.

Oxford-grupperörelsen har haft anseeligt inflytande på missionärer och utländska affärssammanslutningar och utbreder sig hastigt genom landet. Den har även influerat några kinesiska ledaregrupper, men har hittills icke i stor utsträckning genomträngt djupare led.

II. VÄCKELSER UNDER NATIONELLA LEDARE.

Kinesiska evangelister.

Det finns omkring tio kinesiska evangelister, som äro mer eller mindre nationellt kända. Några av dem ha hållit möten i alla delar av landet, andra endast i tre eller fyra provinser. Några av dem arbeta individuellt, medan andra verka två och två eller även i större, mer omsorgfullt organiserade grupper. Följande namn äro bekanta för många: hrr Wang Mingtao, John Sung, fil. dr, och pastor Andrew Gih, båda de sistnämnda ha tillhört Bethel Bands (fastän den förre arbetar med inre varande är självständigt. Överrättarens anmärkn.), hr Ni Tao-sheng, fröken Wang Peichen, general Chang Chih-kiang, som, medan han ej kan klassificeras som evangelist, är en predikare och befrämjare av religiösa rörelser. Wang-bröderna—Leland och John, pastor Chia Yu-ming, teol. dr, och pastor Han Fang-gang. (Den sistnämnde avled i dec. 1933. Överrättarens anmärkn.)

Det bör påpekas att dessa personer äro rätt bra fördelade med hänsyn till geografisk placering. De äro alla män med gedigen bildning. Många bland dem äro college-gradnarter och minst två äro i besittning av grader från amerikanska college och universitet. Några av dem ha varit lärare i många år, andra pastorer med lång erfarenhet, författare och administratörer. De äro ej nybörjare. I några få fall ha de en rik kulturell bakgrund. Deras synpunkter skilja sig, men de äro eniga i fråga om att vara konservativa till sin teologiska inställning. De äro mycket hemma i skrifterna, i vilka de ha en detaljerad kunskap. Dessa personer göra ett djupt intryck på den kristna sammanslutningen. Deras arbete kan icke negligeras rörande värdesättning av religiösa strömningar i våra dagars Kina.

Några av ledarna äro mycket still-

samma i sina metoder; andra gå till ytterlighet beträffande bullersamt, dramatiskt, sensationellt och salvefyllt predikande, överträffande t. o. m. deras prototyper i uppscendeväckande och »snastående» drag. Deras teknik är mer varierande än deras budskap. Den ömsplaner den enklaste till den högst utvecklade och fulländade. Attminstone en, vars uppförande är återhållsamt och konstruktivt, framställer högst sällan en inbjudan, och gör inget försök att draga in nätet. Andra åter anstränga sig att få resultat. De använda varje känslöbetonad uppföring att hjälpa personer »igenom». Några av dessa väckelsepredikanter betona nödvändigheten av »uppmana till offentliga syndsbekännelser, andra iakttaga bekännelsen i hvardagslivet till privata intervjuer, av vilka de ha hundratals under en kampanj, och varunder några äro sig ha utfört sitt bästa arbete. Återställelse kräves.

Deras predikan är i allmänhet bibeltilläggning, livlig, väl illustrerad, praktisk, etisk och andlig. Svarta tavlan och åskådningmaterial användas ofta med goda resultat, skapande utplånliga intryck. Budskapet berör det inre livet, men är ej i större mån förbundet med sociala frågor. Det finns ej mycket intresse för kristendomens sociala tillämpning, med kanske ett undantag för general Chang Chih-kiangs »Band av tio», om vilket vi senare skola tala. Speciell vikt lägges vid den personliga syndens dödande makt med påföljden att ett stort antal starkt övertygas om skuld och besjulas av en önskan att befrias från den.

Bethel Bands.

I stort sett är berättelsen om Bethel Bands arbete i norra Kina typiskt. Gruppen omfattade dr John Sung, fil. dr, en »retur» student och pastor Andrew Gih, båda kraftfulla, unika och erfarna predikatorer. Med dem finnas en tolk och två musikantier. Detta band hade definitiva och omfattande resultat i Peiping, Tientsin, Paotingfu, Chiefoo, och många andra städer och församlingar genomträngdes av väckelseandan. Blodtörstiga bandier, rovgiriga ämbetsmän, högdragna soldater, anarkistiska studenter, oärliga tjänare, kommunister, polygamister, sansade vetenskapligt bildade personer, sluga affärsmän, riksha coolies, tiggare, män och kvinnor, unga och gamla, stadsbor och landsfolk

förmåddes att bekänna och övergeva synden samt gottgöra begångna förtäringar och söka upprättelse. I Peiping ensamt återlämnades en total summa samvetsspengar på mer än tjugo tusen dollars.

Ivorn att andra människor skulle få del av det nya liv, som de erhållit genom omvändelsen, ledde överallt till organisationer av hundratals predikatorgrupper och personlig evangelisering. Studenter voro särskilt nitiska och talade med stor kraft om den förvandling, som försiggått i deras liv. I en mellanskola för flickor, där eleverna nästan alla voro från förmögna familjer, krävde de att få besöka mötena, trots lärarnas motvilja. Sedermånga bildade de aderton predikatorgrupper med sammanlagt över ett-hundra elever. I Peiping bildades 70 sådana grupper och i Tientsin 62, vari de väcktes entusiasm och nitiska kom till praktiskt bruk.

Kalla och indifferent församlingar ha blivit pånyttfödda och med flammande hänförelse vittna de om sin nyfunna lycka. Äntligen har ansvarskänslan för utbredandet av evangelium och för självunderhåll kommit till församlingsmedlemmarna. Predikatornngen kommer ej härafter att ske för anställningens och lönnens skull, men

på grund utan peng »De... g de evangel gång.

»Sången i rare erhåll toning. Så lita väckel åtsfjett av Bethel Bands lita och väl siktat väl sjungande glad berett deras vitala sann Sjungandet ten på gator representera självbedvata i religiösa dygter speglar. Och deras glädje tryk på en strukt, med i skott och troll, utan Sv i uppsamlingen att tillfölla dem, bönes hro skickligt dera Sjung

ÄR I DAGENS KINA.

ING.

metoder; andra gå till fande bullersamt, drannell och salvelsefullt träffande t. o. m. de i uppeendeväckande drag. Deras teknik de än deras budskap. den enklaste till den och fulländade. Att uppförande är återstruktivt, framställer nbjudan, och gör inga in nätet. Andra g att få resultat. De analobetonad uppförpersoner »igenom» väckelsepredikanter beten av och uppliga syndabekännelka bekännelsen i hu intervjuer, av vilka under en kampanj, ra anse sig ha utarbets. Återställelse

är i allmänhet big, väl illustrerad, ch andlig. Svarta ingamaterial använt resultat, skapande t. Budskapet be- med är ej i större ed sociala frågor. et intresse för kri- tillämpning, med g för general Chang av tio», om vilket t. Speciell vikt läg- onliga syndens dö- påföljden att ett övertygas om skuld n önskan att be-

Bands.
rättelsen om Bethel orra Kina typiskt. dr John Sung, neds student och 4, båda kraftfulla, predikanter. Med och två mnskandade definitiva och i Peiping, Tientsin, och många andra ingar genomträng- lan. Blodtörstiga ämbetsmän, hög- arkistiska studen- kommunistar, poly- etenskapligt bilde- affärsmän, ricksha och kvinnor, unga or och landsfolk

förmåddes att bekänna och övergiva synder samt gottgöra begångna förselsler och söka upprättelse. I Peiping ensamt återlämnades en total- summa samvetspengar på mer än tjugo tusen dollara.
Ivern att andra människor skulle få del av det nya liv, som de erhållit genom omvändelsen, ledde överallt till organiseringen av handståls predikogrupper och personlig evangeliser- ring. Studenter voro särskilt nitiska och talade med stor kraft om den för- vandling, som försiggått i deras liv. I en mellanskola för flickor, där ele- verna nästan alla voro från förmög- na familjer, krävde de att få besöka mötena, trots lärarnas motvilja. Se- dermera bildade de aderton prediko- grupper med sammanlagt över ett- hundra elever. I Peiping bildades 78 sådana grupper och i Tientsin 52, vari de väcktas entusiasmen och nit- ilskan kom till praktiskt bruk.
Kalla och indifferent församlingar ha blivit pånyttfödda och med flam- mande hänförelse vittna de om sin ny- funna lycka. Äntligen har ansvars- känslan för utbredandet av evangelium och för självunderhåll kommit till för- samlingsmedlemmarna. Predikogärnin- gen kommer ej härefter att ske för anställningens och lönens skull, men

på grund av en inre drivkraft och utan pengar och belöning. Ordet »De . . . gingo omkring och förkunnade evangelii ord», fullbordas ännu en gång.
Sången i evangeliets tjänst har snar- rare erhållit en ny och behaglig be- toning. Sådana perioder i den and- ligen väckelsens historia ha vanligen åtföljts av nya uttryck för sång. Bethel Band har genom sina skick- liga och väl tränade sångare och mu- sikanter satt igång människor med att sjunga glada, fånglande böror, som berott deras budskap och slagit fast vitala sanningar i deras hjärtan. Sjungandet har blivit spontant i mö- ten på gatorna och i hemmen. Det representerade en ny frigörelse från självedvetandet såväl som en ny glädje i religionen. Kristendomen har ingen tyngd i dessa strålade unga apostlar. Och folkskarorna fångas av deras glädje. Deras arbete gör in- tryck på en såsom sund och kon- struktiv, med sinnearörelser lösgivna i skritt och sång, men under kon- troll, utan överdrifter eller verkningar i uppblåsningens tecken. Deras metoder att följa arbetet med korrespon- dens, bönelistor och tryckt material äro skickligt utförda såsom en del av deras tjänst för församlingarna.

Inverkan på enheten.

De flesta av de rörelser, som ledas av dessa kinesiska ledare, tendera att bryta ned samsfundsrankorna och ena församlingarna på en basis be- stående av gemensam andlig erfaren- het och lojalitet till Kristus. De byg- ga upp församlingar och utvidga dem. Det finns emellertid en eller två per- soner, vilkas arbete har varit split- rande och resulterat i separatistiska rörelser, en inkränkning av den krist- na gemenskapen och ett uppsättande av skrankor mellan lärjungar. Dessa ha slutligen och årligt förklarar sina syften vara tillintetgörande av den nu- varande församlingen, emedan den sä- ges vara död, korrumperad och av- föllig, samt att bilda en rensad sam- manslutning, kallad »den lilla hjo- den». Där de ha varit istånd att fullborda sina avsikter har det resul- terat i en grupp allvarliga personers utträdande ur församlingarna och upp- rättandet av vad som i alla avseen- den utgör ett annat samfund.
Rörelsen under general Chang Chih-kiang, kallad »Band av tio» eller »Tro- och handlingsrörelsen», har in- tet fast eller fixerat program. Den avser att organisera hela den krist- na sammanslutningen i Kina till små

grupper. Dessa grupper ha frihet att taga upp vilken aktivitet de komma överens om; men den bärande idén är att göra något som hjälper na- tionen att möta dess nuvarande kris. Rörelsen har en bestämmelse, som be- tonar sådan aktivitet som personligt arbete, bönegrupper, bibelklasser etc. De kunna emellertid taga del i natio- nella och internationella frågor ge- nom försök att tillämpa den kristna andan på det närvarande dagaliget, att göra en insats i nationens fram- åtskridande och att tjäna Kina på något praktiskt sätt.

III. VÄCKELSEN UNDER PROVIN- SIELLA LEDARE.

»Andliga rörelser.»
Den tredje typen av väckelser, som förekomma i Kina av i dag, kan ka- rakteriseras som »andliga rörelser», icke emedan de äro mera andliga än andra, utan på grund av den speci- ella betoningen av Andens gåvor. Dessa kunna delas i tvänne allmänna grupper. Båda ha haft utpräglade pingstelement. Den första har varit mest märkbar bland amerikanska och svenska baptistiska grupper i Shan- tung. Den lägger vikten vid uppfylle- lse av Anden snarare än vid Andens gåvor och betonar den religiösa erfarenhetens källa mer än dessa fenomen.
Både lokala och utifrån kommande missionärer ha deltagit i rörelsen och den har varit under erkänt försam- lingaledarskap. Rätt många nationellt kända evangelister, omfattade härövan ha tagit del i och lämnat sina bidrag till den. I stort sett har den tillätit sig mindre överdrifter än den andra gruppen, som vi skola behandla här- näst. Resultaten ha varit välgörande, väckande, samlande till ny ansvars- känsla, ny nitilskan för själlars fräls- ning och en moralisk reform i per- son-, hem- och församlingsliv.
Den andra formen av »den andliga rörelsen» har tydligt hänt som »Den andliga nådegåvornas församling» (Ling En Hwei). Denna rörelse har varit

...församlingen är stadd
 från många skilda områ-
 under olika anspelser komma
 rapporter som dessa. »Som
 den andliga rörelsen, utbre-
 över norra Kina, har en
 som sätter kronan på ver-
 till Peiping.» »Pingsten
 Nanking.» »Missionen har
 varit en oerhörd framgång.
 »Värdigt uttryck av Guds
 denna utsträckning är allmän-
 »missionärer och kineser ha be-
 »vi behandla här speciellt
 »rörelser, som ha påverkat
 »kinesiska församlingen och den
 »klassen. Dessa väckelser
 »värdiga grupperas under
 »grupper: 1. sådana under in-
 »kända ledare eller som
 »resultat av utländsk stimu-
 »2. sådana som leda av kine-
 »kända ledare, kända mer eller mindre
 »3. sådana i vilka le-
 »varit lokalt eller provin-
 »och som till stor utsträckning
 »rörelser inom försam-
 ».

**II. VÄCKELSER UNDER INTERNA-
 TIONELL INSPIRATION.**

Västerländska ledare.
 »Kineser väder internationell inspi-
 »härda sig från evangelistiska
 »under dr Stanley Jones och ti-
 »dr Sherwood Eddys ledning.
 »Dessa två män funno 'en sällsynt
 »det kristna budskap-
 »som framställd Kristus som sva-
 »Kinas både personliga och
 »behov. Den studerande klas-
 »är på många år icke varit så
 »motlag för budskap-
 »föreläsningar förekommo i alla
 »och de äldsta lytnade
 »på dessa den
 »mogna ledare. Och i
 »skilt bland ledarna,
 »och kungande hjärtan
 »efter den vederkivade, som
 »dr Jones frambar. Kyrkan hade, så-
 »som någon uttryckt sig, lidit av
 »under de sista fem åren.
 »Stanley Jones besök utgör en epok:
 »sist på defaltismens period och in-
 »förändrad av förhoppningens och frimodig-
 »hetens.

Dr Jones mötte församlingens ledare
 från norra och södra Kina, från Muk-
 den till Canton, och bringade dem en
 framställning av kristendom, som var
 enkel, effektiv, uppförande och grip-
 panda. Verkligheten av Jesus såsom
 en levande Herre, som är värdig att
 få och fordrar en obefingad själv-
 överlåtelse från sina efterföljares si-
 da, grep många på nytt och gjorde
 dem till »Jesus-älskare». Betoningen
 av personlig evangelism och passionen
 för att dela med sig den frälsande
 erfarenheten intog en framskjuten
 plats såsom en normal och naturlig
 kristen metod. Överallt hölls möten;
 undratals fattade beslut antingen av
 begynnande intresse för Kristus eller
 bränd undersättning tro till och lyd-
 sed för hans herravälde. Men den
 första och mest permanenta insats,
 som dr Jones besök bringade, är en
 väckelse av församlingaledarnas hjär-
 ten, förstånd och samveten, hjälpsam

dem att uppbära med att blika till-
 baka och att i stället se framåt med
 ny vision, tro och förväntan.

Oxford-gruppens ledare har haft an-
 senligt inflytande på missionärer och
 utländska affärsmän i Kina och
 utbreder sig hastigt genom landet. Den
 har även influerat några kinesiska
 ledargrupper, men har hittills icke i
 stor utsträckning genomträngt djupa-
 re led.

**II. VÄCKELSER UNDER NATIO-
 NELLA LEDARE.**

Kinesiska evangelister.

Det finns omkring tio kinesiska
 evangelister, som äro mer eller mindre
 nationellt kända. Några av dem ha
 hållit möten i alla delar av landet,
 andra endast i tre eller fyra provin-
 ser. Några av dem arbeta indivi-
 duellt, medan andra verka två och
 två eller även i större, mer omsorgs-
 fullt organiserade grupper. Följande
 namn äro bekanta för många: hrr
 Wang Mingtao, John Sung, fil. dr,
 och pastor Andrew Gih, båda de
 sistnämnda ha tillhört Bethel Band
 (fastän den förre arbetar med inne-
 varande är självständigt. Översätta-
 rens anmärkn.), hr Ni Tao-sheng, frö-
 ken Wang Peichen, general Chang
 Chih-kiang, som, medan han ej kan
 klassifieras som evangelist, är en predi-
 kare och befrämjare av religiösa rö-
 relser. Wang-bröderna—Leland och
 John, pastor Chia Yu-ming, teol. dr,
 och pastor Han Fang-gang. (Den sist-
 nämnde avled i dec. 1933. Översätta-
 rens anmärkn.)

Det bör påpekas att dessa personer
 äro rätt bra fördelade med hän-
 syn till geografisk placering. De äro
 alla män med gedigen bildning. Många
 bland dem äro college-graduerade och
 minst två äro i besittning av grader
 från amerikanska college och univer-
 sitet. Några av dem ha varit lärare
 i många år, andra pastorer med lång
 erfarenhet, författare och administratö-
 rer. De äro ej nybörjare. I några
 få fall ha de en rik kulturell bak-
 grund. Deras synpunkter skilja sig,
 men de äro eniga i fråga om att vara
 konservativa till sin teologiska in-
 ställning. De äro mycket hemma i
 skrifterna, i vilka de ha en de-
 taljerad kunskap. Dessa personer gör
 ett djupt intryck på den kristna
 sammanslutningen. Deras arbete kan
 icke negligeras rörande värdesättning
 av religiösa strömningar i våra dagars
 Kina.

Några av ledarna äro mycket still-

samma i sina metoder; andra gå till
 ytterlighet beträffande bulleramt, dra-
 matiskt, sensationellt och salutsfullt
 predikande, överträffande t. o. m. de-
 ras prototyper i uppsedeväckande
 och väckelsearbete. Deras teknik
 är mer varierande än deras budskap.
 Den omspanner den enklaste till den
 högst utvecklade och fulländade. At-
 minstone en, vars uppförande är åter-
 hållsamt och konstruktivt, framställer
 högst sällan en inbjudan, och gör in-
 tet försök att draga in nätet. Andra
 åter anstränga sig att få resultat. De
 använda varje kämalobad uppfin-
 ning att hjälpa personer »igenom». Några
 av dessa väckelsepredikanter betona
 nödvändigheten av och upp-
 mana till offentliga syndabekännel-
 ser, andra inakränka bekvämligheten i hu-
 vudsak till privata intervjuer, av vilka
 de ha hundratals under en kampanj,
 och varunder några anse sig ha ut-
 fört sitt bästa arbete. Återställelse
 kräves.

Deras predikan är i allmänhet bi-
 beslutläggning, livlig, väl illustrerad,
 praktisk, etisk och andlig. Svarta
 tavlan och åskådningmaterial använ-
 das ofta med goda resultat, skapande
 outplånliga intryck. Budskapet be-
 rör det inre livet, men är ej i större
 mån förbundet med sociala frågor.
 Det finns ej mycket intresse för kri-
 stendomens sociala tillämpning, med
 kanske ett undantag för general Chang
 Chih-kiangs »Band av tio», om vilket
 vi senare skola tala. Speciell vikt läg-
 ges vid den personliga syndens dö-
 dande makt med påföljden att ett
 stort antal starkt övertygas om skuld
 och besjulas av »en önskan att be-
 frias från den».

Bethel Bands.

I stort sett är berättelsen om Bethel
 Bands arbete i norra Kina typiskt.
 Gruppen omfattade dr John Sung,
 fil. dr, en »retur» student och
 pastor Andrew Gih, båda kraftfulla,
 unika och erfarna predikanter. Med
 dem fanns en tolk och två musikant-
 ter. Bethel band hade definitiva och
 omfattande resultat i Peiping, Tientsin,
 Peotingfu, Chefoo, och många andra
 städer och församlingar genomträng-
 des av väckelsearbetet. Blodtörstiga
 banditer, rovgiriga ämbetsmän, hög-
 dragas soldater, anarkistiska studen-
 ter, oärliga tjänare, kommunister, poly-
 gamister, sanna vetenskapligt bilda-
 de personer, sluga affärsmän, rika
 coolies, tiggare, män och kvinnor, unga
 och gamla, stadsbor och landsfolk

förmåddes att bekänna och övergiva
 synder samt gottgöra begångna för-
 seelser och söka upprättelse. I Pei-
 ping ensamt återlämnades en total-
 summa samvetetspengar på mer än tjugo
 tusen dollars.

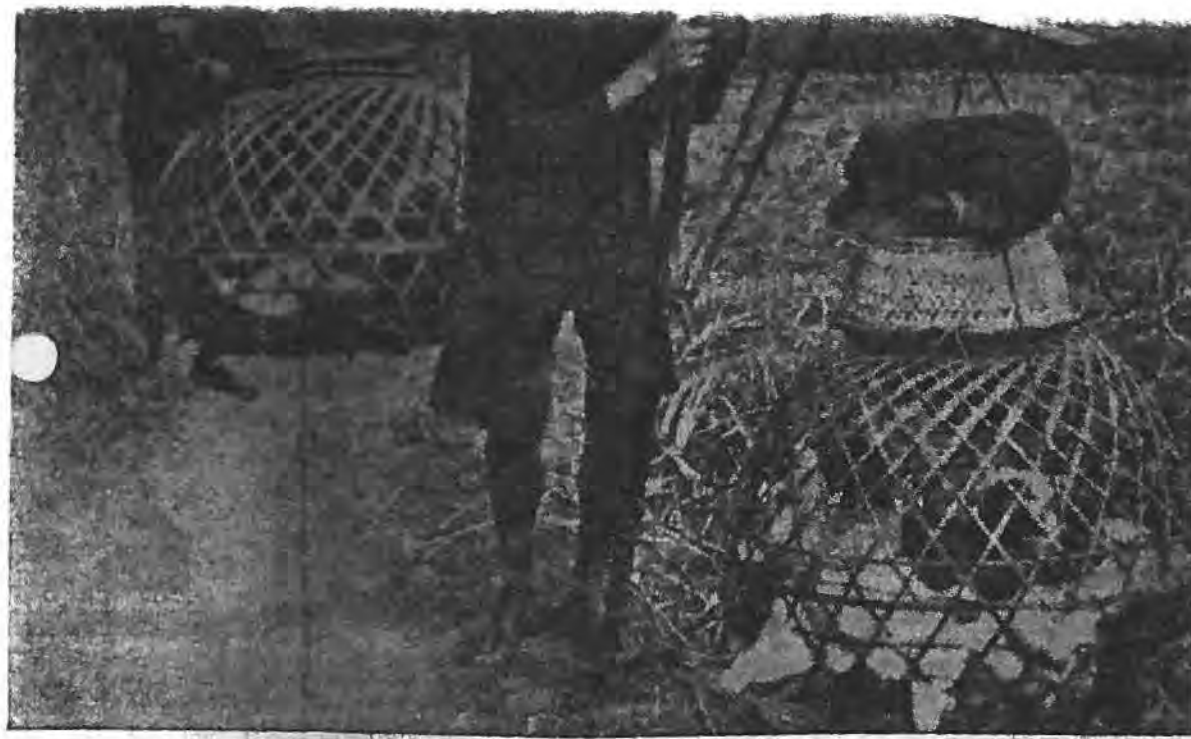
Ivra att andra människor skulle
 få del av det nya liv, som de erhållit
 genom omvändelsen, ledde överallt
 till organiseringen av hundratals predi-
 katorgrupper och personlig evangelise-
 ring. Studenter voro särskilt nitiska
 och talade med stor kraft om den för-
 vändning, som föresåggitt i deras liv.
 I en mellanskola för flickor, där ele-
 verna nästan alla voro från förmög-
 na familjer, krävde de att få besöka
 mötena, trots lärarnas motvilja. Se-
 dertill bildade de aderton prediko-
 grupper med sammanlagt över ett-
 hundra elever. I Peiping bildades 70
 sådana grupper och i Tientsin 62,
 vari de väcktas entusiast och m-
 ålekän kom till praktiskt bruk.

Kalla och indifferent församlingar
 ha blivit pånyttfödda och med flam-
 mande hänförelse yttna de om sin ny-
 funna lycka. Antigen har ansvar-
 känslan för utbredandet av evangellum
 och för självunderhåll kommit till för-
 samlingsmedlemmarna. Predikogrün-
 gen kommer ej härrefter att ske för
 anställningens och lörens skull, men

på grund av en i utan pengar och »De... gingo omk de evangelii ord», Sängen i evangeli rare erhållit en ny toning. Sådana pe ligen väckelsens hi åtföljtes av nya Bethel Band har ligen och väl tränad sikanter satt igång sjunga glada, sång berett deras budsk vitala sanninger Sjungandet har bli ten på pastorna oc representerade en gillmedvetenhet s i den kristna sällskapet. Och folks deras glädje. Der tryck på en såso struktiv, med sinn i skett och sång, troll utan överdrift i uppbyggningen tecl att tillförlis arbet dess, bönelistor oc äro sticket utford deras tjänst för f

Ordföranden i den presbyterianska missionen i provinsen Shantung, Kina, har i den nyligen publicerade »China Christian Year Book», (1932—1933) gjort en ytterst instruktiv sammanställning rörande väckelse-rörelserna i våra dagars Kina. Skildringen, som tymer uttryck för såväl kritik som tacksam beaktning, återges här. Den utgör utan jämförelse ett av de intressantaste dokument, som hittills publicerats i Sverige rörande hithörande företeelser. Artikeln är översatt för Svenska Morgonbladet av missionär Oscar Rinell.

att bekännas och övergiva ut gottgöra begångna försöka upprättelse. I Pei-nt återlämnades en total-ivetspengar på mer än tjugo tra.

tt andra människor skulle det nya liv, som de erhåll-omvändelsen, ledde överallt-oringen av hundratals pry-r och personlig evangelise-lenter voro särskilt nitiska med stor kraft om den för-som försiggått i deras liv. skola för flickor, där ele-tan alla voro från förmög-r, krävde de att få besöka-rofs lärarnas motvilja. Se-sildade de aderton prediko-ned sammanlagt över ett-er. I Peiping bildades 76 rupper och i Tientsin 82, räcktas entusiasman och nit-till praktiskt bruk.

ch indifferent församlingar pånyttfödda och med flam-aförelse vittna de om sin nya. Antligen har ansvar-ir utbreddandet av evangelium jälvunderhåll kommit till för-lemmarna. Predikogårn-er ej härefter att ske för-ens och lörens skull, men

på grund av en inre drivkraft och utan pengar och belöning. Ordet »De... gingo omkring och förkunnade evangelii ord», fullbordas ännu en gång.

Sången i evangelists tjänst har snarare erhållit en ny och behaglig betoning. Sådana perioder i den andliga väckelsens historia ha vanligen åtföljts av nya uttryck för sång. Befred Band har genom sina skickliga och vill tränade sångare och musikanter satt igång människor med att sjunga glada, fängslande körer, som berett deras budskap och slagit fast vitala sanningar i deras hjärtan. Sjungandet har blivit spontant i möten på gatorna och i hemmen. Det representerade en ny frigörelse från självedvetandet såväl som en ny glädje i religionen. Kristendomen har ingen dysterhet i dessa strålände unga apostlar. Och folkskolorna fångas av deras glädje. Deras arbete gör intryck på en såsom sund och konstruktiv, med sinnesrörelser lösgivna i skrift och sång, men under kontroll, utan överdrifter eller verkningar i uppläsnings tecken. Deras metoder att följa arbetet med korrespondens, bönelistor och tryckt material äro skickligt utförda såsom en del av deras tjänst för församlingarna.

Inverkan på enheten.

De flesta av de rörelser, som ledas av dessa kinesiska ledare, tendera att bryta ned samfundskrankorna och ena församlingarna på en basis bestående av gemensam andlig erfarenhet och lojalitet till Kristus. De bygga upp församlingar och utvidga dem. Det finns emellertid en eller två personer, vilkas arbete har varit splittande och resulterat i separatistiska rörelser, en inskränkning av den kristna gemenskapen och ett uppåttående av skrankor mellan lärjungar. Dessa ha antligen och kräftigt förklarat sina syften vara tillintetgörande av den nuvarande församlingen, emedan den säges vara död, korrumperad och avfällig, samt att bjuda en renad sammanslutning, kallad »den lilla hjorden». Där de ha varit istånd att fullborda sina avsikter har det resulterat i en grupp allvarliga personers utträdande ur församlingarna och uppriktandet av vad som i alla avseenden utgör ett annat samfund.

Rörelsen under general Chang Chih-kiang, kallad »Band av tio» eller »Tro- och handlingarörelsen», har intet fast eller fixerat program. Den avser att organisera hela den kristna sammanslutningen i Kina till små

grupper. Dessa grupper ha frihet att taga upp vilken aktivitet de komma överens om; men den bärande idén är att göra något som hjälper nationen att möta dess nuvarande kris. Rörelsen har en bestämmelse, som betonar sådan aktivitet som personligt arbete, bönegrupper, bibelklasser etc. De kunna emellertid taga del i nationella och internationella frågor genom försök att tillämpa den kristna andan på det närvarande daglägget, att göra en insats i nationens framstakridande och att tjäna Kina på något praktiskt sätt.

III. VÄCKELSEN UNDER PROVIN-SIELLA LEDARE.

»Andliga rörelser»

Den tredje typen av väckelser, som förekomma i Kina av i dag, kan karakteriseras som »andliga rörelser», icke emedan de äro mera andliga än andra, utan på grund av den speciella betoningen av Andens gåvor. Dessa kunna delas i tvänne allmänna grupper. Båda ha haft utpräglade pingetelement. Den första har varit mest märkbar bland amerikanska och svenska baptistiska grupper i Shantung. Den lägger vikten vid uppfyllelse av Anden snarare än vid Andens gåvor och betonar den religiösa erfarenhetens källa mer än dessa fenomen.

Både lokala och utifrån kommande missionärer ha deltagit i rörelsen och den har varit under erkänt församlingaledarskap. Rätt många nationellt kända evangelister, omtalade härövan ha tagit del i och lämnat sina bidrag till den. I stort sett har den tillåtit sig mindre överdrifter än den andra gruppen, som vi skola behandla härnäst. Resultaten ha varit välgörande, väckande, samlade till ny ansvarskänsla, ny nitiskhet för själlars frälsning och en moralisk reform i person-, hem- och församlingaliv.

Den andra formen av »den andliga rörelsen» har tydligt känts som »Den andliga nådegåvornas förening» (Ling En Hwei). Denna rörelse har varit

(Forts. å sid. 12.)

den presbyterianska missionen i Kina, har i den nyligen publicerade »Year Book», (1932—1933) gjort en sammanställning rörande väckelsens utveckling i Kina. Skildringen, som innehåller mycket intressant material, är en värdig kritik som tacksamt bör beaktas. Den utgör utan jämförelse ett viktigt dokument, som hittills publicerat i hithörande företeelser. Artiklarna i Morgonbladet av missionärer

pro-
rade
gjert
else-
rym-
ran,
av
i
har
car

Väckelser i dagens Kina

— Fortsättning från 5:te sidan. —

inhemsk, mera känslöbetnad och mera spontan än den andra. Utan att vara beroende av berömda ledare har den spritt sig från församling till församling. Den nådde Shantung från Nanking och slog först rot i Feih sien. De företeelser, som förekommo där, såsom öppen syndabekännelse, svängning av kroppen och armarna medan man upprepade gånger sjöng enkla köror, tungomålstalade och avlade ivriga vittnesbörd, tilldrogo sig uppmärksamheten av lokala ledare i andra distrikt. De besökte Feih sien och blevo undervisade i läran. Allvaret och uppriktigheten, livets glädje och förvandling, uppgjorda familje- och församlingskvister, villigheten av de väckta att giva till missionen som aldrig tillförne syntes förorda rörelsen som önskvärd för församlingen. Den spred sig till många delar av fältet, i synnerhet Weih sien, Shantung, där nästan hela församlingen och predikantkåren accepterat rörelsen. Närvaron av en bildad predikantkår och det faktum att den lätta rörelsen har i stor utsträckning bidragit till en gradvis skeende moderation av känslöbetnade överskrifter och villfarelser. Den presbyterianska synoden har utfärdat återhållsamma och inskränkande bestämmelser i avsikt att skilja mellan vad som är bibliskt och tillåtet och vad som icke är det. Dessa bestämmelser förbjuda att ersätta dopet med kottvagningen och Herrens nattvard med »den andliga festen». De förkasta tvångsbekännelser av synder genom församlingstuktens metoder och förbjuda strängeligen användning av extas för att angiva andra personers synder, samt bekännelse av synder för de avlidna. Församlingsauktoriteterna ha med vrednad uppsyn ogillat allt hokusfokus såsom inbillningen av »mannas nedkomst», »meddelande med de dödas», och dylikt.

Tvenne former av tungomålstal ha iakttagits, nämligen en sorts stammande till följd av temporär förlamning av röstorganen, mest förekommande erfarenhet vid extatisk bön, och talande eller sjungande med en sorts utstötande ljud, som är obegripligt för andra och även för personer själv. Några göra anspråk på att kunna tolka.

Metoder och väckelserfarenheter.

Mycket har gjorts av visioner och drömmar. Man gör anspråk på att tydligen ha iakttagit »en andlig värlukt». Bön för helbräddagörelse är vanlig så väl som besvärjelse av onda andar. Några sängliggande ha gått upp och andra helbräddagörelser ha rapporterat. Den begynnande och väsentligaste företeelsen har dock varit en religiös erfarenhet av en djup skuldskänsla, ledande till öppen bekännelse och upprättelse. Den har åtföljts av en glädjefull förnimmelse av frihet och befrielse. Långvariga möten, omfattande ofta hela natten, ha hållits. Vid dessa möten uppsändas ångestfulla böner av och för sådana som icke ännu funnit frid. T. o. m. icke-läskunniga människor lära sig snart nog denna enkla teknik och äro istånd att hjälpa varandra.

Erfarenheten gör människorna ivriga att dela med sig åt andra, likgiltiga för svårigheter, kritik och motstånd. Veka kvinnor ha trängt sig in i banditernas farofyllda hålor och lastens nästen i avsikt att predika för förhärdade personer. Kvinnor såväl som män, både bildade och olärdas, ha förenat sig med predikogrupper besökande plats efter plats för att vittna om deras nyförvärvade fröjd och att »tvunga» andra att ingå i riket. De ha givit frivilligt av sin tid och sina medel. Med denna aktivitet ha kvinnorna erhållit en ny frihet och i samma mån som de visat andliga förutställningar en ny ställning och auktoritet i kristna kretsar. De ha även smakat en ny glädje i livet, ett lösgörande av konventionellmans band och ut-

hjärtat. De äro ej nöjda, ej heller äro församlingsmöten längre tillfredsställda med blott kunskap. De önska att personen vet om något som hänt med den. Under det att känslorna bringats mycket i förgrunden kräver likväl rörelsen i sin bästa gestaltning en etisk förändring av livet genom ånger, bekännelse och återupprättelse.

Psykliska fenomen.

Tillgjorda företeelser igenkännas, och stundom ignoreras, blott för att senare bekännas av den skyldige, när han på allvar föres in i strömmen av äkta längtan efter Gud. Ledarna erkänna att väckelser ha sina ofalkomliga och t. o. m. farofyllda sidor. Men där det finns vis ledning växer man bort från barnsliga element, säges det, lämnande de permanenta och vitala krafterna kvar. De erkänna även existensen av en rent psykisk eller, såsom de säga, »demonisk» rörelse, som vill löpa parallellt med Andens äkta verk och efterapa det. Men falskheten avslöjas i sinom tid.

Missionärernas inställning till Ling En Hwei har långt ifrån varit enhetlig. Den överdrivna sinnesrörelsen, som är ett uttryck för omogna handlingar, varomvi senare skola tala, den bristande urakllingen vid mottagande av psykologiska företeelser såsom om de voro av den Helige Ande, det ovärdiga uppförandet av dem som behärkas av vad många anse vara hysteriskt det ofta förekommande självalmantrandet, »holy roller»-karaktärerna på en stor del av företeelserna, alla ha ett missionshärskåren i de flesta fall att vara försiktig ifråga om att giva sin sanktion till den. Den har ställt sig på sidan av rörelsen och låtit den löpa sitt eget lopp under känslan av att ju förr denna rörelse är över desto bättre blir det för den unga församlingen.

I andra fall har den utländske kristne arbetaren sett tecken på äkta andligt liv i rörelsen. Medan hans bifall till eller medverkan i utövningarna ej jämnas, har han visat sin sympati med och förståelse för kinesernas längtan efter fullare kristlig erfarenhet och kristligt liv. Hans villighet att stå vid deras sida, att närvara vid långa och tröttsamma möten, hans uppenbara sökande efter en djupare kristen erfarenhet för sig själv, och själva hans närvaro ha i några fall åtnutit honom hjälpt att behålla sinna mer sansade och att bevara deras syften att vara »mera sant andliga».

I dessa strävanden att icke vara allt för kritiska och deltaga så långt som möjligt med de kinesiska kristna ha många missionärer kommit till rikare kristlig erfarenhet. Det har förekommit ett hjärterännasakande, ett övergivande av synd, ett förödmjukande av sig själv, en längtan efter sann verklighet, ett genuint sökande efter vägar att hjälpa sina bröder, som resulterat i väckelse i deras egna hjärtan. Icke få missionärer föredraga att datera sitt djupare andliga liv från dessa nyligen hållna möten i stället för från sitt mera formella kristliga liv. Begynnande med en känsla av vanmakt och oförmåga att möta den störtflod, som förde församlingen med sig, såväl som i många fall i den medvetna bristen på ett vitalt budskap, buret av en grundlig och gedigen hegelse, ha män och kvinnor kastats tillbaka på Gud för att finna sin tro besvarad, vederkrävt och sporrad.

Självgjorda och inkompetenta ledare.

Där det har varit samarbete och sympati mellan missionärer och den kinesiska församlingens ledare har rörelsen icke gått till sådana klädervärda ytterligheter. Det har utan tvivel förekommit element i väckelserna, som varit fördärliga och moraliskt och andligt försvagande. Men de ha

ut i vilken stegen äro klart markerade och oföränderliga. Om man ej äger dessa har man ej Anden, och ens uppnådda punkt på andlighetens väg kan mätas med antalet mottagna nådegåvor. Stegen äro bekännelse, ryckningar, dansande, rullande, tungotal, extas, visioner, röster och direkta uppenbarelser. Vad som började såsom en fri spontan väckelse har inom ett större distrikt hårdnat till en lagkodex, som ingen vägar överträda eller invända emot för så vitt den icke vill stämplas som onadlig. De som hålla sig på avstånd från rörelsen mötas med beskyllningar och fördömande epitet, eftersom sådana erfarenheter bliva i deras ägares ögon beviset och normen på Andens uppfyllelse.

Under möten praktiseras i korus högt uttalade böner. I somliga delar av landet har detta urartat till »en ritual i kaos», och en liturgi i oordning. Dansande, hoppande och obehärskade handlingar praktiseras i församlingen utan restriktioner. Möten äro pandemoniska. Alldeles som man önskade bryta med gångna tidens stillsamma och högtidliga gudstjänster och i stället ville låta oväsen vara det förhärskande i samsamkomsterna. Missjudet under bön spränger nästan öronhinnorna. De vilda jätteropen och tårarna påminna om högljutt gråtblandad klagan vid gravarna. Allt detta rövar bort från gudstjänsten all andakt. De fortsätta ofta på detta sätt till småtimmarna. I den mån anhängarna hängiva sig åt dessa känslöströmningar bli de genom vakor och fasta ansträngda kropparna åtkomliga för »ryckningar», röstorganen framkalla oartikulerade ljud och hysteriskt skratt. Många falla i »religiös svimning» och förbliva i sådan vanmakt för långa perioder, stundom för tjugo fyra timmar. Några få ha dött som resultat på känslösträngningen; ej så få ha förlorat sitt förstånd.

Extas och andra ytterligheter.

Dessa svimningar eller dessa extastiska tillstånd såsom de kallas äro mycket uppskattade erfarenheter. De kallas även för hänyreckningar, att vara »suppyrktas» (2 Kor. 12: 2). Stundom bliva de efterapade, eftersom deras besittning skänker stor prestige. Återvändna till medvetandet omtala de hänyrktas personerna vad de sett. De förtälja underbara berättelser om resor till den himmelska staden, där de mottogos, undfångades och nipte av alla sorters behag. De säga sig ha sett ståtligt utrustade byggnader, höga murar och portar, goda ting att äta (persikor, mjöterna särskilt), välluktade och mångfärgade blommor, vackra kläder. De ha lyssnat till sång och musik. De ha haft social gemenskap med himmelska varelser. T. o. m. treenigheten är beskriven såsom Fader, Son och Moder. De ha visat såsom ett barn i Jesu sköte. De som sökt klassificera dessa typiska erfarenheter framhålla att synerna i allmänhet uppenbara sådant som fattiga och hungrande människoliv saknat, men genom det härovan omtalade har deras längtan blivit tillfredsställd. I visionerna få en del glimtar av platser för lidande och återvända för att skildra de fördömdas sorger och plågor på ett så levande sätt att förhärdade personer förvandlas. Vid ett sådant tillfälle blev ledaren för ettusen kommunister med bestämda avsikter att plundra en stad förhindrad i sina planer genom en dylik berättelse. Han bekände sina synder och förklarade, att han haft nog av kommunismen och skulle sedan åter tjäna Gud.

Det givas i denna ytterlighetsform av »Ling En Hwei» ringa betoning av Bibeln. Erfarenhetens är välgärande. Möjligheten av nya, privata uppenbarelser, som överträffa tidigare skrifter, som skriften jämförelsevis »betvörelse-

...nöta glädje och förvandling... stora familje- och församlingssamlingar, vilkheten av de vlocka att giva till missionen som aldrig tillförsäkras... rörelsen som ämmande för församlingen. Den spröd sig till många delar av fältet, i synnerhet Weihai, Shantung, där nästan hela församlingen och predikantkåren accepterat rörelsen. Närvaron av en bildad predikantkår och det faktum att den lätt rörelsen har i stor utsträckning bidragit till en gradvis ökande moderation av känslöbetonade övertro och villfarelser. Den presbyterianska synoden har utfärdat återhållsamma och inskränkande bestämmelser i avsikt att skilja mellan vad som är bibliskt och tillåtet och vad som icke är det. Dessa bestämmelser förbjuda att ersätta dopet med föttvagningen och Herrens nattvard med »den andliga festen». De förkasta tvångsbekännelser av synd genom församlingstuktens metoder och förbjuda strängligen användning av extas för att angiva andra personers synd, samt bekännelse av synd för de avlidna. Församlingssanktionerna ha med vrednad uppsyn ogillat all hokuspokus såsom inbillningen av »mannas nedkomst», »meddelande med de döda», och dylikt.

Tvenne former av tungomåltal ha iakttagits, nämligen en sorts stammande till följd av temporär förlamning av röstorganen, mest förekommande erfarenhet vid extatisk bön, och talande eller sjungande med en sorts utstötande ljud, som är obegripligt för andra och även för personen själv. Några göra anspråk på att kunna tolka.

Metoder och väckelseerfarenheter.

Mycket har gjorts av visioner och drömmar. Man gör anspråk på att tydligen ha iakttagit »en andlig välsignelse». Bön för helbräddagörelse är vanlig så väl som beväring av onda andar. Några sänglingarna ha gått upp och andra »helbräddagörelser» ha rapporterats. Den begynnande och väsentligaste förteelsen har dock varit en religiös erfarenhet av en djup skuldskänsla, ledande till öppen bekännelse och upprättelse. Den har åtföljts av en glädjefull förmännelse av frihet och befrielse. Långvariga möten, omfattande ofta hela natten, ha hållits. Vid dessa möten upppeandas ångestfulla böner av och för sådana som icke ännu funnit frid. T. o. m. icke-läkunniga människor lära sig snart nog denna enkla teknik och äro istånd att hjälpa varandra.

Erfarenheten gör människorna ivriga att dela med sig åt andra, likgiltiga för svårigheter, kritik och motstånd. Våra kvinnor ha trängt sig in i banditernas farofyllda hålor och lastens nästen i avsikt att predika för förhårdade personer. Kvinnor såväl som män, både bildade och olärd, ha förenat sig med predikogrupper besökande plats efter plats för att vittna om deras nyförvärvade fröjd och att »tvinga» andra att ingå i Riket. De ha givit frikostigt av sin tid och sina medel. Med denna aktivitet ha kvinnorna erhållit en ny frihet och i samma mån som de visat andliga förutsättningar en ny ställning och auktoritet i kristna kretsar. De ha även smakat en ny glädje i livet, ett lösgörande av konventionalismens band och utvidgningen av området för deras enformiga liv. Nya känslor ha genomträngt dem, nya och djupare verkligheter än vad de någonsin förtut erfart ha upplevts, nya och mystiska krafter ha vaknat inom dem. För första gången ha de lärt sig glädjas över religionen. Att se deras skinnande anleten och höra deras hjärtligt sjungna sånger, såväl som att lyssna till det väldiga sus av spontan bön, som uppstiger från Åhörarskaran, fördjupar övertygelsen att dessa människor hört vid verkligheten. Bönen är brinnande och ofta vackra. Var och en beder högt och denna praxis har gjort tusentals artikulerande och orädda för sina egna röster. De äro otaliga med fixerade och formella petitioner. Denna framgång ifråga om artikulering har varit ett steg framåt till att kunna vittna om vad Gud gjort för dem. Inlärandet av doktrinen har vikt åt sidan för vital personlig erfarenhet av religionen. Väckelsen »har ändrat trons säte från huvudet till

...att äkta längtan efter Gud. Ledarna erkänna att väckelser ha sina ofullkomliga och t. o. m. farofylla sidor. Men där det finns vis, ledning växer man bort från karaktäristiska element, såsom det, såsom de permanenta och vitala krafterna kvar. De erkänna även existensen av en rent psykisk eller, såsom de säga, »demonisk» rörelse, som vill löpa parallellt med Andens äkta verk och efterapa det. Men falakheten åväljas i sinom tid.

Missionärernas inställning till Ling En Hwei har långt ifrån varit enhetlig. Den övertroiska sinnestörelsen, som är ett uttryck för omogna handlingar, varom vi senare skola tala, den bristande urskillningen vid mottagande av psykologiska förteelser såsom om de voro av den Helige Ande, det ovärdiga uppförandet av dem som behärskas av vad många anse vara hysteri, det ofta förekommande självinslumlrandet, »holy roller»-karaktären på en stor del av förteelserna, allt har lett missionärskåren i de flesta fall att vara försiktig ifråga om att giva sin sanktion till den. Den har ställt sig på sidan av rörelsen och låtit den löpa sitt eget lopp under känslan av att ju förr denna rörelse är över desto bättre blir det för den unga församlingen.

I andra fall har den utländske kristne arbetaren sett tecken på äkta andligt liv i rörelsen. Medan hans bifall till eller medvetenhet i utövningarna »ej jämnt» har han visat sin sympati med och förståelse för kinesernas längtan efter fullare kristlig erfarenhet och kristligt liv. Hans vilighet att stå vid deras sida, att närvara vid långa och tröttsamma möten, hans uppenbara sökande efter en djupare kristen erfarenhet för sig själv, och själva hans närvaro i några fall åtminstone hjälpt att behålla mötena mer sannade och att bevåra deras syften att vara mera sant andliga. I dessa strävanden att icke vara allt för kritiska och deltaga så långt som möjligt med de kinesiska kristna ha många missionärer kommit till rikare kristlig erfarenhet. Det har förekommit ett hjärterännande, ett övergivande av synd, ett förödmjerkande av sig själv, en längtan efter sann verklighet, ett genuint sökande efter vägar att hjälpa sina bröder, som resulterat i väckelse i deras egna hjärtan. Icke få missionärer föredraga att datera sitt djupare andliga liv från dessa nyligen hållna möten; i stället för från sitt mera formella kristliga liv. Begynnande med en känsla av vanmakt och oförmåga att möta den störtflöd, som förde församlingen med sig, såväl som i många fall i den medvetna bristen på ett vitalt budskap, buret av en grundlig och gedigen helgelse, ha män och kvinnor kastats tillbaka på Gud för att finna sin tro bevarad, vederkvickt och sporrad.

Självgjorda och inkompetenta ledare.

Där det har varit samarbete och sympati mellan missionärer och den kinesiska församlingens ledare har rörelsen icke gått till sådana klandervärda ytterligheter. Det har utan tvivel förekommit element i väckelserna, som varit fördärliga och moraliskt och andligt försvagande. Men de ha oftast förekommit där självgjorda ledare rest sig och till följd av psykiska gåvor och hypnotiska personligheter varit i stånd att producera fenomen, som tilltalat primitiva människor såsom gudomliga ting. I många fall ha pastorer och församlingen, chura till en början motståndare till besök av sådana personer, förts in i rörelsen för att skydda sig själva. Personer av sådan kaliber, vilka skapat åt sig ett anseende och ett parti i församlingen på grundval av att vara »någon storhet», utöva en väldig makt inför vilken pastorer stå rådlösa. Härigenom har en icke-officiell klass vuxit upp. Den torde ännu vara rätt liten och har för det mesta ett mycket begränsat område men utövar stor makt för gott eller ont. Väckelser, ledda av dessa personer med ringa religiös eller kulturell bakgrund, ha gått till den största ytterlighet. Det har byggts upp eller rättare växt upp, en omfattande teknik,

mötas med beskyllningar och fördomsamt epitet, eftersom sådana verksamheter bliva i deras ägaras ögon beviset och normen på Andens uppfyllelse.

Under möten praktiseras i korus högt uttalade böner. I somliga delar av länder här detta »urartat till »en ritual i kaos», och en liturgi i oordning. Dansande, hoppande och obehörade handlingar praktiseras i församlingen utan restriktioner. Mötena äro pandemoniska. Alldeles som man önskade bryta med gängna tidens stillsamma och högtidliga gudstjänster och i stället ville låta övnen vara det förhärskande i sammankomsterna. Missljudet under bön spränger nästan öronhinnoerna. De vilde jätterroppen och lärarna påminns om högljutt gråtblandad klagan vid gravarna. Allt detta rövar bort från gudstjänsten all andakt. De fortsätta ofta på detta sätt till småtimmarna. I den mån anhängarna hängiva sig åt dessa känslöströmmingar bli de genom vakor och fasta ansträngda kropparna åtkomliga för »ryckningar», röstorganen framkalla oartikulerade ljud och hysteriskt skrätt. Många falla i »religiös svimning» och förbliva i sådan vanmakt för långa perioder, stundom för tjugofyra timmar. Några få ha dött som resultat på känslösträngningen; ej så få ha förlorat sitt förstånd.

Extas och andra ytterligheter.

Dessa svimningar eller dessa extatiska tillstånd såsom de kallas äro mycket uppkäddade erfarenheter. De kallas även för hänryckningar, att vara »upprekta» (2 Kor. 12: 2). Stundom bliva de efteräpade, eftersom deras besittning skänker stor prestige. Återvändna till medvetandet om tala de hänryckta personerna vad de sett. De förtälja underbara berättelser om resor till den himmelska staden, där de möttes, undfågades och njöto av alla sorters behag. De säga sig ha sett ståtligt smyckade byggnader, höga murar och portar, goda ting att äta (persikor noteras särskilt), välkända och mångfärgade blommar, vackra kläder. De ha lyssnat till sång och musik. De ha haft social gemenskap med himmelska varor. T. o. m. treenigheten är beskriven såsom Fader, Son och Moder. De ha vilat såsom ett barn i Jesu sköt. De som sökt klassificera dessa typiska erfarenheter framhålla att synerna i allmänhet uppenbara sådant som fattiga och hungrande, människoliv saknat, men genom det härovan omtalade har deras längtan blivit tillfredaställd. I visionerna få en del glimtar av platser för lidande och återvända för att skildra de fördömdas sorger och plågor på ett så levande sätt att förhårdade personer förvandlas. Vid ett sådant tillfälle blev ledaren för ettusen kommunnister med bestämda avsikten att plundra en stad förhindrad i sina planer genom en dylik berättelse. Han bekände sina synder och förklarade, att han haft nog av kommunismen och skulle hädanefter tjäna Gud.

Det gives i denna ytterlighetsform av »Ling En Hwei» ringa betoning av Bibeln. »Erfarenhetens» är viktigare. Möjligheten av nya, privata uppenbarelser, som överträffa tidigare orakler, göra skriften jämförelsevis betydelslös. Det förekommer en förvrängning av bibelundervisningen eller ett åsidosättande av den. Tillika med denna placering av Ordet i andra rummet praktiseras en fantastisk, allegorisk uttydning av skriften. T. o. m. kyrkofäderna, som voro mest skyldiga till detta skenbart riktiga sätt att förstärka dogmerna, äro ej överlägsna i gåvan att spinna mycket av litet och få enkla bibliska berättelser till överraskande förvar av deras egen praxis eller teori. Idéen om den Helige Anden såsom varande feminin, en Gud-Moder, har vunnit rätt stor utbredning och återspeglar sig genom uttrycket »Vår Gud-Moder», som brukas i böner.

Bibelstudier i grupperörelser.

Lyckligtvis är detta ej allmänt för väckelseörelserna. I stort sett kan det sägas, att en större iver har varit märkbar för studium av Bibeln. Föreläsningen av Bibeln har tilltagit. Föreläsningarna ha uppstått för

de ro... Detta har sp... städer och likande grup... riktiga troende ha mång... några fall samla de på... larva eller en veckoval... bröd» tillsammans. Det... apostoliaka församling... måltid», »ej heller käll... rens måltid, utan är e... liga gemenskapens guds... sa fall ha denna helt... församlingen, men i an... fort identifierade med... och ofta de närmaste... de för församlingens t... kande.

Kristen kom
I västra Shantung
grupp, som är kommu
ningen att allt äges
kallas »Jesushemme
med en familj har
till etthundra person
komma och gå efte
ves den största i
drag av medel oc
gemensamma livets
fälle hållas spec
samla ett större
givande distrikt.
av den extrema
typen. Dans utgå
sakligaste fr
upprepar hög

ansaka skrifterna. Mycken tid har använts, särskilt bland kvinnorna. Många bland dem ha lärt sig att läsa i avsikt att de må kunna läsa Bibeln. En församling, där väckelseandan varit mest verksam, rapporterar, att praktiskt varje kristen kvinna i distriktet kan läsa Bibeln. Vid afton- och morgoubön har hela Bibeln genomlästs och Nya testamentet trenne gånger under det gångna året. Därest denna betoning gjorts och vissa ledare lagt tonvikt vid bibelklasser ha överdrifter varit färre och verklig framgång kunnat antecknas. Bibeln har visat sig vara en stor konservator först då när man känt behov av förtrolighet med densamma.

Medan Oxfordgrupper ej berört församlingen i någon större utsträckning har en inhemsk gruppörelse vuxit sig fram under de senast flydda åren. Den började omkring Peiping med ett små grupper av liktänkande och i allmänhet socialt homogena människor samlades i hem för att bevista de reguljära församlings gudstjänsterna. Detta har spritt sig till andra städer och liknande grupper av uppriktiga troende ha mångfaldigats. I några fall samlas de på söndagkvällarna eller en veckoväll och »bryta bröd» tillsammans. Detta är ej den apostoliska församlingens »kärleksmåltid», ej heller kallas det »Herrrens måltid», utan är endast den heliga gemenskapens gudstjänst. I vissa fall ha dessa helt dragit sig från församlingen, men i andra äro de allt fort identifierade med organisationen och ofta de närmaste själarna, ivrande för församlingens tillväxt och stärkande.

Kristen kommunism.

I västra Shantung finns det en grupp, som är kommunistisk i den mening att allt äges gemensamt. Den kallas »Jesushemmet». Begynnande med en familj har det stundom växt till etthundra personer. De tillåtas komma och gå efter behag. Det gives den största frihet rörande bidrag av medel och arbete till det gemensamma livets uppehälle. Vid tillfälle hållas speciella möten som samla ett större antal från de omgivande distriktet. Dessa möten äro av den extrema »Ling En Hwei»-typen. Dans utgör en av de huvudsakligaste företeelserna. Historien upprepar sig själv i det sådana: I hög grad känslobetonade rörelser beståda åt antinomism (ringaktning av den mosaiska sedelagen under avangelietidsålder. Översättarens anmärkn.) En framstående ledare av den extrema falangen förfäktar och rättfärdiggör mera förtroligt umgänge mellan könen än den strikta kinesiska anständighetens fordringar, härutinnan tillåta. Efter långa nattmöten omfattande över en vecka eller tio dagar är det ett oundvikligt lossande av känslornas tyglar. Betydligt mera frihet tillåtes mellan könen än hövligt sällskapeliv sanktioneras. Det förekommer till och med ett avskilt tillrådande från vissa ledares sida att glömma Kinesens egenart. Denna moraliska förslappning har dock ej varit vitt utbredd. Där denna mötestyp odlats har kristendomen bland de icke-kristna lidit ganaka mycket.

A andra sidan har det varit stor tillökning i församlingen. T. ex. i Weihai-fältet i Shantung mottogs niohund på ett år, eller tre gånger så många som de föregående tolv månaderna. I Chefoo förenade sig femtio elever från Yih Wen Middle School och Commercial College samt ättio andra med en församling. Ett distrikt i Tengchowfu rapporterar femtio procenta tillökning och Taining-

stad gör anspråk på den största tillökningen i församlingens historia. Många nya centra ha öppnats och äldre församlingar ha väckts att mera bidra till kristligt arbete. Det kristna universitetet i Shantung har bevitnat en religiös rörelse bland studenterna, som påverkat hela institutionens liv.

Vissa grupper ha gjort mycket av uttryck sådana som »Halleluja» och »Pris ske Gud» till dess att de blivit meningslösa fraser likvärdiga med besvärjning. Upprepade sådana ha de förvandlats till kortare former sådana som »Ah-lu» för »Halleluja». Några ha betecknat uttrycken såsom kulor, varigenom djävulen bortjagas, och så anses ett snabbt avskjutande av dem medelst ett ivrigt upprepande vara mycket verkningsfullt. Fältrop och rytmiskt sjungande samt svängande av kroppen och taktslagning få stort utrymme, och tillsammans med viss praxis, såsom ett våldsamt blåsande för att driva bort djävulen, synas de vara en återgång till primitiva religiösa föreställningar.

Värden i rörelsen.

Från ovanstående beskrivning kan det lätt inses att väckelserörelserna i Kina ej ha varit en oblandad välsignelse för det kristna arbetet. Det goda och det dåliga har liksom vädet och ogräset växt upp tillsammans. Mästaren förbjöd försöket att förstöra ogräset under värtiden, på det att den goda säden icke må också ryckas upp. Det skulle vara lika oförnuftigt som färofullt att på grund av de uppenbara ofullkomligheterna och villfarelserna sluta ögonen för det goda i rörelsen. Grovhet, barnliga och primitiva element ha förkommit, men vi få ej glömma att många bland folket äro enkla, obildade och barnliga. De ha aldrig sammanträffat med sådana ting förr, och det är ej förvånansvärt att de ej förmått göra någon åtakillnad, utan varit lätt påverkade och dragit förhastade och falska slutsatser. Kineserna äro emellertid ett synnerligen sansat och förståndigt folk. Om de avvika från den sanna medelvägen komma de i samma tid att återvända till sunt sinnessittande och dekorum. De bli visligen för dessa känslobetonade utflykter, vilka med tiden komma att uppkastas efter sitt rätta värde.

Om det ännu givits erfarenhetsfaser, genom vilka församlingen påstås och vilka måste beklagas, så finnas andra utmärkande drag, som vi böra känna oss djupt tacksamma för. Att något sådant vägar väl ingen förneka. Att mycket gott blir följden av dessa väckelser komma få att bestrida. Låt oss som en summering betrakta de betydelsefulla resultat av dessa varierande och omfattande väckelser i församlingen: Vi behöva ej mycket orda om dem, och vi förstå, såsom vi utförligt framhållit häröfver, så inga äro helt fria från allvarig överbetoning eller parodisering.

I första hand har församlingen erhållit en nästan oskärpt känsla av synd. Den troddes till stor del saknas i kinesisk psykologi. Väckelserna ha ej endast manifesterat dess existens i den kinesiska kristna mentaliteten, utan har skärpt medvetandet av bestämda gynder. Med syndamedvetandet har Gud också blivit en verklighet för akaror, som förr endast kände honom som bekännelseformel.

Personlig religion.

Såsom man kanske väntat har kristendomen, upplevd som en personlig religion, blivit mera inbensk. De kinesiska kristna tänka ej nu i någon

större utsträckning på den såsom »en utländsk religion». Den har rotat sig själv i kinesisk jordmån och frambringat omiskänneliga frukter i deras egna, och deras gemennars liv. Religionen synes för dem vara av rikare värde i det mänskliga livet. Deras erfarenhet har öppnat nya utskåp för andliga ting. Formalism är osaklig; frihet fördras. Folket kräver medansvar och är otåligt rörande eklestiastiskt herravälde. Det gives mindre konventionell form och mera inre drift. De tänka på den Helige Ande som ledande.

Kristendomens läror ha för dem blivit mera levande genom de senaste årens väckelser än genom det föregående århundradets undervisning. Sanningen har erhållit en friskhet och ett nytt värde såsom den setts genom deras egen användelse och förändrade liv. Detta gör bibelstudier och vittnande för andra till en inre mening, en gläd plikt. Budskapet överlämnas icke häröfver åt den avlämnade evangelisten, utan delas av den frivilliga predikanten. Detta är också en viktig och länge efterlängtat vinst för församlingen, en sak som all möjlig förmaning ej tyktes istånd att åstadkomma. Tillika har en verklig passion för själavinnande varit synlig, en villighet att åtaga sig ansvar, att taga ledningen och använda tid och medel mera frikostigt än förr varit känt.

Det finns bland församlingens medlemmar mera öfjd över tron, mera broderlig tillgivenhet, mera nitälskan, mera frigjordhet från själmedvetande och mera andens demokrati till följd av den gemensamma erfarenheten. Och denna nekning som betalar kostnaderna. Det nya livet behövs ledas, fostras, fördjupas och tillämpas. Det är att hoppas att i den mån som det lodes still utliva vattens denna rörelse ej må förlora något av sin dynamiska kraft, sin friskhet eller sin vitalitet. Den borde studeras med sympati. Samarbetet med den bör ske i tross och förväntningens anda. Den bör med trott och hjältmod korrigeras och rensas, men detta bör ske inifrån och ej bara genom kritik utifrån.

**P. O. PETERSSONS
Kassaskåpsfabrik**

Tel. Vretstorp 29

och pris på begäran

aktik

lekar

35-årsjubileum i Kiaochow.

10/6/34

Kinabrev av Oscar Rinell.

Baptistförsamlingen i Kiaochow, Shantung, Kina, har just firat minnet av sin 35-åriga tillvaro. Jubiléet avhölls den 28-30 april. Tillslutningen var mycket god. Tacksamhetens och lovet's ande präglade högtiden.

Representativ samling.

Den jubilerande församlingen hade glädjen genom J. A. Rinell hälsa en synnerligen representativ samling välkommen. Representanter hade nämligen infunnit sig från samtliga församlingar tillhörande vår baptistmission i Shantung. Dessutom voro våra amerikanska trosfränder i provinzen representerade. Innan vår mission organiserat sin svensk-kinesiska konferens tillhörde den deras s. k. Nordkinas baptistmissionskonferens. Fastän vi numera äga en självständig organisation sändes årligen »fraternala» representanter till respektiva konferenser. Flera av våra infödda missionsarbetare ha erhållit sin teologiska utbildning vid baptistseminariet i Hwanghsien. Slutligen deltog även enskilda från andra samfund under högtiden.

Sivande program.

Programmet omfattade trenne dagar med tre möten varje dag. På söndagen utgjorde söndagsskola och nattvardsfirande ett tillägg till det allmänna programmet. Av praktiska skäl firades själva jubiléet på söndagseftermiddag, fastän årsdagen för församlingens bildande inträffade på måndagen den 30 april. Till huvudtalare hade särskilt inbjudits vår missions nestor, J. E. Lindberg, och doktorerna Glass och Lowe, båda seniormissionärer i den amerikanska baptistmissionens tjänst. Flera av våra infödda missionsarbetare jämte A. Leander deltog med tal. Gripande och instruktivt förde talarna våra tankar till den kristna församlingens grund, missionsuppgifter, kraftkällor och framtidsutsikter. Kören, som bestod mest av kinesisk skolungdom, förhöjde stämningen genom flera sångnummer. Kapellet var vackert smyckat för högtiden.

Jubileumsfestlighet.

Den tryckta årsberättelsen, som illustrerats med bilder från missionens tidigare verksamhet, var författad av J. A. Rinell. Som det svenska originalet kommer att inflyta i Veckoposten hänvisas läsaren till den. Utdrag ur den kinesiska årsberättelsen förelästes vid jubileumshögtiden. Gud har i sin nåd under med- och motgång bevarat, utvecklat och välsignat sin plantering. Den ringa begynnelsens dag har efterföljts av framgång. Seger- och klangtider har församlingen upplevt, då skuldmedvetna och

förlossade själar funnit frid i Fräl-saren och genom dop upptagits i församlingsgemenskapen. De tre små rummen, som först fingo tjäna som kapell, kök och sovrum ha utbytts mot en stor och ändamålsenlig kyrka samt komfortabla bostäder för missionärer och infödda missionsarbetare. Skolor ha öppnats och talrika elever ha åtnjutit eller åtnjuta undervisning. Nya utposter, ja, fyra dotterförsamlingar (nämligen Wangtai, Lungkiatsun, Kaomi och Po) ha tjänat som ljushärdar. Flera missionärer och många kinesiska medarbetare verka för kristendomens och sanningens utbredande. Nödlidande ha erhållit hjälp för sina behov och sociala olyckor ha bekämpats. Församlingen har ej endast utvecklats med hänsyn till antal medlemmar utan även i andlig mognad.

Sedan en för tillfället särskilt avfattad sång sjungits unisont, erinrade ledaren av festligheten om att fem av dem som voro närvarande vid församlingens bildande, allfort äro i livet, verksamheten och nåden. Fyra av dem äro missionsveteranerna J. E. Lindberg med fru, J. A. Rinell med fru. Den femte var en av de fyra, som döptes av vår första dopförrättare J. E. Lindberg. Bei Chin-ting, så heter han, avlade därefter ett gripande vittnesbörd om de svårigheter, som i början voro förenade med att vara en kristen, men huru Gud hade hjälpt i allt. J. E. Lindberg erinrade medryckande om sina minnen och intryck från banbrytningstiden. Dr. Lowe, som anlände till Kina för 35 år sedan, skildrade sina erfarenheter från vårt fält. Bland de infödda missionsarbetarnas anföranden öor fru Chis tal särskilt noteras. Hon har tjänat missionen över tjugo år. På ett livligt sätt omtalade hon huru mycket missionen ändå betydtt särskilt för henne och de kinesiska kvinnorna. Ett djupt intryck gjorde även representanterna för Kiaochows dotterförsamlingar och med Kiaochow intimt förenade institutioner, t. ex. bibelkvinnskolan, mellanskolan, småskolan. I samband med deras hyllning överlämnades även bonader med kinesiska inskriptioner om evangeliets välsignelser och oförgänglighet. Hela högtiden utgjorde ett mäktigt pris till Gud för hans underbara nåd.

Missionsarvet förpliktar.

Ett stort och rikt missionsarv har lämnats oss som tillhöra en yngre generation. Det är vår oavvisliga plikt att förvalta, om möjligt utöka och göra det rikare för kommande släktled. Göro Gud oss till trogna förvaltare av hans mångfaldiga nåd! Ledet han allt framgent sin församling och sitt verk till ännu större framgångar och härligare segrar!

Från Berlin till Kina.

Missionär Oscar Rinell berättar, om en amerikansk baptistmissionsledare, dr. Dodd, som besökt vårt Kina-fält på väg från baptistkongressen i Berlin. Han är jämte sin fru ute på en världsomsegling. Han är ordförande i Sydstatsbaptisternas missionsstyrelse, rektor för ett läroverk och mångårig pastor i första baptistförsamlingen i Sheveport, Louisiana, U. S. A. Han tillhör Baptistalliansens arbetsutskott. Han talade vid sitt besök på vårt fält om de svenska baptisternas insats i världskongressen. Svenska baptisterna sades ha gjort en

vacker insats. Den svenska kören sjöng. Rektor Nordströms föredrag hörde till de viktigaste tilläggen. Jag har lärt känna Nordström genom vårt samarbete i arbetsutskottet såsom en man av visdom, sunt förnuft och vederhäftigt omdöme, så föll hans ord. Red. Byström, missionssekr. Modén, pastor Swedberg och andra svenska namn nämndes med förkärlek. I ett särskilt tal till de amerikanska missionärerna härute upprepade dr. Dodd vad härovan sagts om svenskarna i samband med andra upplevelser under kongressen. Dr. Dodd gjorde följande reflexioner angående läget i Kina:

»Nu är det mest kritiska och viktigaste ögonblicket i Kinas, ja, världens historia. Kina övergår från en klassisk till en vetenskaplig tidsperiod. Ett enigt Kina med alla dess nationella resurser kan bli den mäktigaste nationen i världen. Om Kina blir hedniskt, antikristligt och kommunistiskt, kan det bli den största faran på jorden. Men Kina enat, med vetenskapliga kunskaper i sina händer, och evangelium kan bli den största kraften och välsignelsen i världen. För edra barn och barnbarns skull och för våra barns och barnbarns skull på andra sidan haven må vi söka vinna våra medmänniskor för Kristus. När jag gått genom Kinas städer och byar har mitt hjärta gripits av tanken: Om alla dessa människor blevo kristna, vilken välsignelse skulle då ej bli följden. Mitt hjärta brister vid tanken på alla dem som skola gå förlorade. Jag tänker särskilt på det unga Kina, de unga som skola bli Kinas framtida ledare. I våra skolor bör allt göras för att vinna de unga för Kristus. Tänk vad det skulle betyda för dem själva, deras hem, deras land, för Guds rike och Guds ära, om de vunnos för Kristus!»

Vad skall det betyda för Kinas miljoner och för hela världen, att baptisterna varit i Berlin!

scalliga
signa det
utländska
kinesiska
abeng.

Published Every Day Except

Telephone 4118

Telegraph Add: "Times" Tsingtao

Monday & Holidays

1 Hain Tai Road, Tsingtao.

One Year	\$20.00
Six months	\$ 11.00
One Month	\$ 2.00
Single Copy	10 Cents

Advertising on application to
supplied on application to Business
Dept.

Tsingtao, 1st March 1935

THE SWEDES IN ABYSSINIA.

(Contributed)

The present strained relations between Italy and Abyssinia has turned the attention of the world to the Ethiopian empire. When a commission for adjusting frontier incidents was recently suggested, the Abyssinian Government demanded Swedish and Belgian representatives. Abyssinia is a timely topic in Sweden just now also for another reason. During January the Swedish Crown Prince visited this African country, and the daily press has had a good deal to say about Swedish people who are in the service of the Abyssinian state. The old imperial empire, which legend and tradition claim was ruled by the Queen of Sheba, by peaceful means becoming a Swedish sphere of interest.

Christian Appointments of Swedes.

A few years ago a great sensation was created in Sweden, when Dr. Johannes Kohnen, attaché at the Swedish Legation at Constantinople, was called and appointed imperial diplomatic adviser, went to Adis Ababa and established himself as African statesman with immense influence. Since then a Swedish flying general, Eric Virgin, has been engaged in this capacity by the same Negus Negesti (-King of Kings). Five Swedish Officers have recently accepted the invitation to organize a modern military academy for King Solomon's present descendant in the dark continent. The monarch's personal medical attendants and superintendent of the large up-to-date imperial hospital is also a Swede, whose name is Knut Hanber. Another Swede, Rev. Olle Anderson, who formerly served as missionary in that country, has recently been appointed educational commissioner in the province of Tigre. His colleague, pastor Olle Eriksson in Adis Ababa, has made himself renowned in the intellectual sphere, especially as author of textbooks in the difficult native language.

The list of those who have appointments in Government service is by no means herewith exhausted. The nurses in the above mentioned hospital are of Swedish nationality. A young Dr. Nyström, educated at Beirut in Syria, has had many years practice in the capital. A fairly large staff of missionaries are working in the country. Swedish business men have tried to establish themselves as hunters of big game in virgin districts. The Swedish minister at Cairo is also accredited to the Ethiopian sovereign and there is a Swedish consul in Adis Ababa. All this is noteworthy as it is only a generation ago, during the reign of Queen Victoria in Britain when it was considered under the dignity for the head of an European power to even answer the personal letter from the ruler of Abyssinia.

they have made their own country known and esteemed in the opposite land.

Missionaries as Pioneers.

Nobody could imagine such results when the first Swedish missionaries of the Lutheran faith were sent out to this field by the Evangeliska Fosterländskiförbundet during the first decade of the 19th century. They were exceedingly poor, unfamiliar with the ways of higher society. The authorities often scattered them from place to place. When they did not do that, their subjects were in several cases permitted to kill them. It must have been a comical sight to see these Swedes clothed in long black clerical garb trudging along through the deserts with their few possessions loaded on a few camels, which they could afford to hire. Nowadays these missionaries do not in this way break against what is considered good style for the white man in Africa. Their social position has risen, and owing partly to that, they have been able to do, what had been done. The missionaries have also had good help through Emperor Haile Selassie's general attitude towards European culture. He is a wise and fairly enlightened man and strives to lift his people and better their conditions of life. Quite a lot of Europeans are now in the country—only in the capital they number two or three thousand against as many hundreds some tens of years ago, but the Swedes were amongst the first and, further, have the privilege of belonging to a small nation, which can never be a danger for the Abyssinian state. The French, Italians, British and even Americans guard their own special interests. Greeks, Jews and Armenians as a rule do not enjoy any great prestige so far in Africa. Only Swedes, Austrians and Swedes then remain. The Emperor has since days of yore had special liking for the latter, and they have never been disloyal to him.

The Emperor's Attitude to Western Culture.

His connections with the Swedish missionaries began very modestly, while he was only a regent called Ras Tafari. Educated by Catholic missionaries and religiously interested his first approach to the Swedes was only to find out their teaching, but after some time their acquaintance widened. He began to read Swedish journals, especially "the Illustrated". This was done by inviting one of other missionary to the palace, who explained the pictures and translated the text. When he later considered that he was in need of a white physician and an English adviser, who was acquainted with the "Gospel world's wisdom and peace, his confidants had to prove that he requested the missionaries advice and cooperation in procuring them. The medical attendant was found in Hamar, the diplomatist in Kismodi, whose family has always been very close to the Missionary Movement and Fosterländskiförbundet. By this time Ras Tafari had himself taken the pains of controlling the facts about Sweden and the conditions there. On his European trip some ten years ago, he also visited Sweden. It is characteristic of the man and his thoroughness that he did not only visit King Gustaf in the palace, but also Archbishop Söderblom in Uppsala and the missionary community at Johanneshov, the Sender from which the missionaries in his country came.

The relations between Sweden and Abyssinia are now more multilateral and extensive. Last autumn a Swedish geologist investigated Abyssinia's iron ore on the spot. Recently a Swedish firm announced the delivery of a large consignment of iron beds made to imperial Abyssinian order. The Swedish literature about Abyssinia is growing quite voluminous. All this shows that the Swedish Abyssinian missionaries have played an important-pioneer role as officers of the same nationality have done in Persia.

Wangtal. 29/3/35
Föreläsningen här kan nu tillbaka på en kvartseckellång tillvaro. Den räknar 792 medlemmar och har under året låst genom dop mottaga 74 personer. Regnböndens verksamhet har bedrivits även på 11 utposter, och arbetarstabben har bestått av 13 evangelister, 4 bibelkvinnor, 1 kolportör samt några tillfälliga medhjälpare. Ett stort antal bibeldelar och traktater har spritts på fältet. I samband härmed må nämnas Petrus Persson i Göteborg varma intresse och fruktiga gåva till traktatmissionen. En av hans traktater har översatts till kinesiska och spritts på fältet. Den kommer inom kort att utgivas även på japanska språket. Missionsskolornas antal ha under året varit sex, 242 elever ha undervisats av 17 lärare. Av eleverna ha 17 blivit döpta. Även här står man ånyo inför frågan om registrering av skolorna. Två viktiga beslut ha föranletts av verksamhetens utveckling; det ena gäller ledningskommande av en större gudstjänstbok och det andra bildandet av en församling i Wangochwan.

U.P. 29/8/35

PO.
På grund av bristande personliga missionärerfarenheter i Kiaschow har Po under

de senaste fyra åren sorterat under Chung-tationen. Sten F. Lindberg har under denna tid haft ansvaret för verksamheten på denna plats med omnejd.

Näst senaste missionärskonferens bestod uttryckt med innehavande årsberättelse till Kiaschow-stationen. Med undantag av ovannämnda tid har missionsarbetet i Po både före och efter församlingens grundande år 1928 bedrivits från Kiaschow. O. H. Rinell har åter kallats till församlingens pastor.

Den 21 juli iklädde 6 personer sig Kristna genom dopet. Antalet hade varit större, om ej ett ihållande regn förhindrat flera dopkandidater. Vi hoppas på en dopfirande i september. De dopade välkomnades vid Herrens bord till församlingen.

Oscar Ripell.

WANGTAL.

Under den 14 juli döptes 13 personer i Wangtal och dagen därpå 23 på orten Chang Ba Chu. Samtliga hälsades välkomna vid Herrens bord till församlingens gemenskap.

Oscar Ripell.

varns intresse och främmande traktatmissionen. En av förklarar överränt till kinesiska på tillit. Den kommer till utgivas även på japanska. ...

P.O.
bristande personliga misströf i Kiaochow har Po under

fyra åren sorterat under Ohu- tionen. Sten E. Lindberg har denna tid haft ansvaret för verk på denna plats med omnejd. senaste missionärskonferens be med innevarande års bör till Kiaochow-stationen. Med un evännämnda tid har missions- Po både före och efter försäm det år 1923 bedrivits från O. H. Rinell har åter kal- framlingens pastor. i juli ikläde 6 personer sig genom dopet. Antalet hade va om ej ett ihållande regn för- dopkandidater. Vi hoppas förfrättning i september. De sammades vid Herrens bord till

WANGTAL.
den 14 juli döptes 13 perso- wngtal och dagen därpå 23 på Chang Ba Chu. Samtliga hål- hanna vid Herrens bord till gemenskap.
Oscar Rinell.

One Year \$20.00
Six months 11.00
One Month 4.00
Single Copy 10 Cents
Advertising on application to supplied on application to Business Dept.

Tsingtao, 1st March 1925

THE SWEDES IN ABYSSINIA.

(Contributed)

The present strained relations between Italy and Abyssinia has turned the attention of the world to the Ethiopian empire. When a commission for adjusting frontier incidents was recently suggested, the Abyssinian Government demanded Swedish and Belgian representatives. Abyssinia is a timely topic in Sweden, just now also for another reason. During January the Swedish Crown Prince visited this African country and the daily press has had a good deal to say about Swedish people, who are in the service of the Abyssinian state. The old imperial empire, which legend and tradition claim was ruled by the Queen of Sheba, is by peaceful means becoming a Swedish sphere of interest.

Ethiopian Appointments of Swedes.

A few years ago a great sensation was created in Sweden, when Dr. Johannes Kolmédin, attaché at the Swedish Legation at Constantinople, was called and appointed imperial diplomatic adviser, went to Adis Ababa and established himself as African statesman with immense influence. Since then a Swedish flying general, Eric Virgin, has been engaged in this capacity by the same Negus Negesti (King of Kings). Five Swedish Officers have recently accepted the invitation to organize a modern military academy for King Solomon's present descendant in the dark continent. The monarch's personal medical attendant and superintendent of the large up to date imperial hospital is also a Swede, whose name is Erik Hanner. Another Swede, Dr. Olof Andersson, who formerly served as missionary in this country, has recently been designated educational commissioner in the province of Tigre. His colleague, pastor Olof Eriksson in Adis Ababa, has made himself renowned in the intellectual sphere, especially as author of textbooks in the difficult native language.

The list of those who have appointments in Government service is by no means herewith exhausted. The nurses in the above mentioned hospital are of Swedish nationality. A young Dr. Nyström, educated at Beirut in Syria, has had many years practice in the capital. A fairly large staff of missionaries are working in the country. Swedish business men have tried to establish themselves as hunters of big game in virgin districts. The Swedish minister at Calvé is also accredited to the Ethiopian sovereign and there is a Swedish consul at Adis Ababa. All this is noteworthy as it is only a generation ago, during the reign of Queen Victoria in Britain when it was considered under the dignity for the head of an European power to even answer the personal letter from the ruler of Abyssinia.

The reader, who may imagine Abyssinia as an ordinary, uncultivated negro kingdom in the style of travellers books, has reason to ask how this has come about, how the Swedish people have been so favourably received by the Ethiopians and why they have diplomatic representation amongst them and prince visits. The answer can only be one. Everything has been accomplished by Swedish missionaries. During their seventy odd years of missionary work

so that their subjects were in several cases permitted to kill them. It must have been a comical sight to see great Swedes clothed in long black clerical gowns, trudging along through the desert with their few possessions loaded on a few camels, which they could afford to hire. Nowadays these missionaries do not in this way break against what is considered good style for the white man in Africa. Their social position has risen, and owing partly to that they have been able to do what has been done. The missionaries have also had good help through Emperor Haile Silessie's general attitude towards European culture. He is a wise and fairly enlightened man and strives to lift his people and better their conditions of life. Quite a lot of Europeans are now in the country—only in the capital they number two or three thousand against as many hundreds some tens of years ago, but the Swedes were amongst the first and further have the privilege of belonging to a small nation, which can never be a danger for the Abyssinian state. The French, Italians, British and even Americans guard their own special interests. Greeks, Jews and Armenians as a rule do not enjoy any great prestige so far in Africa. Only Swiss, Austrians and Swedes then remain. The Emperor has since days of first had special liking for the latter, and they have never been disloyal to him.

The Emperor's Attitude to Western Culture.

His acquaintance with the Swedish missionaries began very modestly, while he was only a young prince called Ras Tafari. Educated by Catholic missionaries and religiously interested his first approach to the Swedes was only to find out their teaching. But after some time their modesty widened. He began to read Swedish journals, especially "The Illustrated". This was done by inviting one of other missionaries to the palace, who explained the pictures and translated the text. When he later considered that he was in need of a white physician and an European adviser, who was acquainted with the "Gutter world's trials and ills, his friends ones had to grope that he requested the missionaries advice and cooperation in procuring them. The medical attendant was found in Kassel, the diplomatist in Kolmekla, whose family has always been very close to the Missionary Movement and Föreläsningsföreläsare. By this time Ras Tafari had himself taken the pains of controlling the facts about Sweden and the conditions there. On his European trip some ten years ago, he also visited Sweden. It is characteristic of the man and his thoroughness that he did not only visit King Gustaf in the palace, but also Archbishop Soderblom in Upsala and the missionary seminary at Johanneland, the school from which the missionaries in his country came.

The relations between Sweden and Abyssinia are now more multifarious and extensive. Last autumn a Swedish geologist investigated abyssinia's iron ore on the spot. Recently a Swedish firm announced the delivery of a large consignment of iron beds made to imperial Abyssinian order. The Swedish literature about Abyssinia is growing quite voluminous. All this shows that the Swedish Abyssinian missionaries have played an important a pioneer role as officers of the same nationality have done in Persia.

124

SWEDISH MISSION'S SUCCESS

20/7/35
KIAOCHOW NEWS.

Bandit Activities. Conscription In Embryo. Examination Results.

Kiaochow, July 17—The sound of cannons was heard today close to the neighborhood of Kiaochow. Some eighty bandits had the day before taken 30 captives from two villages only 12 to 30 li distance from the city. The bandits are reported to be well equipped with horses and modern weapons.

As soon as a telephone message re: the serious situation was received, police and troops were rushed off to Ta-Hang, a former railway station west of Kiaochow. Although firing was continuous all the odds are against the militia. The Kao-liang (sorghum) crops render good protection for the bandits. The southern section of Kiaochow district has been infested with bandits since the Spring. Bandit activities during the Summer will probably increase instead of decrease.

Preparations have been taken in order to cope with local disturbances. Administrators of villages have completed a military course. A start in conscription has been made as one person in every well to do family amongst the farmers has been instructed in the use of weapons and military exercises. Two such courses have been completed. Representatives of families not so well off will be instructed this fall. Rifles and ammunition are to be supplied by the civilians. Students in Senior Middle Schools and Colleges are also compelled to take a course in military tactics. The consequences of a militarized China are hard to foresee.

Five Junior Middle Schools of Kaimi, Tsimo and Kiaochow have recently concluded their State examinations at Kiaochow. Three of these were Government and two Private or Missionary institutions. According to the results the Swedish-Chinese Private Middle School of Kiaochow heads the list. The total results for all Middle Schools in Shantung have also been announced. In the First Class are 4 Government Schools. Of 40 Schools in the Second Class the above mentioned Swedish-Chinese School obtained fifth place. It was second of all Private or Missionary institutions with Tschow in the first place of honour.

TANG PU BUREAU (KUOMINTANG) IN THIS PROVINCE DOOMED LACKING

SUBSIDY

The Times 6/9-35

Kiaochow, Sept. 4—The Hsien Tang Pu or local committees of the Kuomintang in Shantung seem doomed. All subsidies to them from the Provincial Government will be discontinued from the beginning of this month, according to Chinese sources. The only exception is the Provincial Party Headquarters at Tainan.

General Han Fu-chih, Chairman of Shantung, will thereby save some \$700,000.00 according to an estimation. This sum, however, is to be used for the relief of homeless and destitute flood victims. Unless the National Government can provide large enough sums to cope with the tragic calamity from floods in Shantung no change will probably be made in the above decision re: the Tang Pu.

Refugees have been distributed in different districts all over the province. Kiaochow has at present some three thousand. The majority of them are staying in tents in the city, while remainder is divided between Wangtai and Lung Shan Wei. A great many women and children are amongst the sufferers. Food is provided by the local Government.

The refugees will stay several months before returning to what was once their homes. This being the case, it would be sound policy for the local Government not only to meet their physical needs but in particular to organize relief and economic reconstruction also, to organize and conscript refugees for constructive work such as road building, etc., and thereby materially further the cause of national progress and welfare.

K'IMTANG. BUREAU CLOSES AT KIAO- CHOW AND PLAN FOR DYKE REPAIR MADE

The Times 12/9/35

Kiaochow, Sept. 11—The Hsien Tang Pu or local bureaux of the Kuomintang in Kiaochow has been ordered to wind up its business within three days. All district party committees in Shantung must likewise close.

Kiaochow has been ordered to supply as its contribution to the repair of the dykes of the Yellow River four hundred men, two hundred wheelbarrows and two hundred donkeys. Other districts which have not been flooded are also to make their contributions.

Both Government and Mission Schools in Kiaochow have been ordered to teach two hundred illiterates amongst the refugees during their stay in this city.

Dr. Mott om det nuvarande världsläget.

Världsmissionens Grand Old Man i fjärran Östern.

Dr. John R. Mott, ordförande i det internationella missionsrådet, befinner sig f. n. på sitt nionde besök i Kina.

Innan ankomsten till detta land tillbringade denne 70-åriga missionären några veckor i Japan, där han mottogs i audiens av kejsaren. Dr. Mott har förärats med medaljer av amerikanska, franska och japanska regeringar. Eftersom japanerna icke skänka utmärkelser eller tillåta främlingar möta deras kejsare utan urskilning, måste man draga den slutsatsen att de äga betydande förtroende för Mott. Han intervjuade flera av Tokios militära ledare, inklusive general Sadro Araki, vars bok framhåller japanernas såsom de Guds barn, vilka äro bestämda att regera världen. Motts Tio-logiska skäl för fortsättandet av freden mellan Japan och Amerika erhöi en omfattande spridning genom tidningspressen. Efter att ha deltagit i det nationella kristliga rådets särskilt anordnade möte i Kamakura den 12-14 mars har han varit närvarande vid flera konferenser under samma auspicijer i flera andra städer. Han mötte även ledare för K. F. U. M. Talade i konferenser och vid studentmöten och andra samlingar. Ett besök avlades från den 29 mars till den 5 april i Korea.

Dr. Mott, åtföljd av fru Mott, anlade

den 8 april till Shanghai. Dagen därpå hälsades han hjärtligt välkommen av borgmästaren Wu vid en av honom anordnad middag. Omkring åttio gäster voro närvarande, förnämligast kineser. I ett längre anförande uttalade dr. Mott sina farhågor över de internationella utsikterna och betonade nödvändigheten av att tillämpa kristliga principer. Guds lag måste förverkligas på alla livets områden, sade han. Dr. Mott har hållit flera konferenser med kristna administratörer och missionsledare i Shanghai. Tankeutbytet har koncentrerat sig kring den kristna rörelsens problem och behov i Kina. Frågan om den av internationella missionsrådet planerade missionskonferensen under 1938 bör förläggas till Asien har diskuterats. Vid det kinesiska missionsrådets utskottssammanträde i nov. 1934 utfärdades nämligen en inbjudan att hålla denna konferens i Kina. Dr. Mott kommer att deltaga vid missionsrådets vart annat år förekommande konferens i Shanghai april-den 25-maj detta år. Korta visiter komma tidigare att avläggas i Nanking, Peiping och Hankow i missionens intresse. På varje plats ha möten planerats med Mott som huvudtalare.

Dr. Mott har nyligen besökt Peiping. En särskild middag anordnades till hans ära, varvid 205 personer infunnit sig. Ämnet för dr. Motts orienterande före-

drag vid detta tillfälle var: »Det nuvarande världsläget». Då det innehåller mycket tankvärt taga vi oss friheten att efter en engelsk tidning återge följande sammandrag.

Dr. Mott hade i allt besökt 67 länder under de senaste 40 åren. Hans iakttagelser under denna tid ledde honom att tro att nutidsläget absolut saknade motstycke i världshistorien. Alla dörrar i världen äro öppna för konstruktiva makter, och mycket beror på huru dessa möjligheter tillvaratagas.

Det trängande i tidsläget.

Folken i världen av i dag ställas inför den största kombination av olösta problem, som någonsin varit känd. Detta gör den rådande situationen mer trängande än någon föregående. De förnämligaste orsaker härtill äro de hastigt stigande nationella strömningarna, rasistella fördomarna och patriotismen. Vad mer är: världen befinner sig i ett bildbart stadium. Omedelbart efter världskriget gavs det en sådan period, men inom några få år har den praktiskt sett fixerats. På depressionens smedehård, där det nu arbetas på övertid ha folken i världen ännu en gång hamrats till en plattak och brukbar massa.

I vilka former kommer den nya världen att fixeras? frågade dr. Mott. »Klassintressens, materialismens och militarismens former eller idealismens, altruismens och det konstruktiva internationella samarbetets former!»

Den nuvarande situationen har givit uppbövs till en hittills okänd andlig jämsning och aktivitet. Väntan på stora ting finns bland ledare av varje folk i världen. Överallt förekommer känslan av att vara på tröskeln till något stort. Det är värt bläkt att draga fördel av dessa tilltagande andliga rörelser, att leda dem i ideella banor och så omgestalta världen, sade dr. Mott.

Mänsklighetens faror.

»Detta är nödvändigt, ty tiden är utan like ävon i avseende på faror för mänskligheten. Den nyligen förekommande utbredningen av den s. k. högre civilisationen, som angriper såsom med kallbrand de efterblivna folkens värld, bryter på erkända ledande principer för den yngre generationen och antikristliga rörelser i skilda delar av världen: särskilt i Ryssland, alla bidrag till denna fara. De söndrade inflytelserna mellan människor ha utvecklats till en utsträckt och man aldrig tillförläp bevitnat, inflytelser som karakteriseras av en ömsesidig kommersiell exploatering, teknisk imperialism, rasism, olikställighet etc.

»Mänskligheten tilltaga på vår jord. När är

fem millioner mera soldater äro be-
de i dag än vid världskrigets
Nationer pendla mellan fruktan o
gärelse. Söndrande makter föröka
mellan folkkraserna.

Finns det en utväg? Dr. Mott
de Sir Robert Hart vid besvar
denna fråga. »Antingen måste d
nas ett jättestort militär- och mari
som i sig självt är tillräckligt att
världen, eller ett utbredande av
domen i dess renaste form.» D
slutade med att alla intelligenta
makor måste välja det senare alter
Oscar F

Grundstensläggning i Wangtai.

Grunden lägges till Wangtais nya kapell. 25/5/35

Under strålände värsol försiggick den 23 april nedläggningen av grundstenen för ett nytt kapell i Wangtai.

Baptistförsamlingen i nämnda köping har nämligen länge känt behov av ett större och mera ändamålsenligt kapell. Insamling för byggandet av en sådan gudstjänstlokal började i fjol härute på fältet. Den är ännu icke avslutad men har tills dato inbringat Mex \$ 1,350:— Missionaledningen har även godhetsfullt beviljat Wangtai-stationens värdsamma Le-gärna om ett mindre ekonomiskt bidrag för byggnaden. Grunden till det nya kapellet är nu färdig.

Tillslutningen till den enkla men mynnesrika ceremonien var rätt stor. Tre nio svenska pastorer, samt vid olika tider tjänat församlingen som dess föreståndare, hade infunnit sig. Vår till Kina dyli-gen anlända missionär, fruken Anna Anderson, hedrade även mötet med sin när-vare. Hertil kom flera infödda mis-sionsarbetare och en hel del församlings-medlemmar, skolungdom och utomstående vänner.

Sedan mötet öppnats hälsade försam-lingens nuvarande föreståndare samtliga välkomna. Med ledning av Ef. 2: 20 er-inrade han om Jesus Kristus, såsom

hörnstenen i den kristna uppenbarelse, församlingen, civilisationen och i de tro-endes tillgivenhet. För den skull lägges detta kapells hörnsten i dag, vars murar skola uppföras och som ett fullbordat tempel invigas åt Gud.

Missionär J. A. Rinell påminde om missionsarbetets ringa legynneelse i Wangtai och om församlingens tillväxt i inre styrka och yttre slagkraft under dess 26-åriga tillvaro. Han uttalade den förhoppning, att kapellbygget skulle i sanning bli en helgedom åt Herren liksom varje själ bör vara ett Guds tempel. Missionär Eric Strutz, som även en tid varit församlingens pastor, betonade vik-ten av att bygga på den enda sanna grun-den och att vårt lygnadsverk må bli en bestående.

Programmet omväxlade i övrigt med sång, bibelläsning och bön. Sedan med-lemmarna fängnat de utländska gästerna med ett välsmakande mål kinesiskt, an-trädde den en timmes långa bilhärdsp-tillbaka till Kiaochoh.

Vår bön är att inskriptionen, som ristats på grundstenen, må ständigt känne-teckna det nya kapellet — »Helgat åt Herren»

Oscar Rinell.

Kapellinvigning i Wangtai.

Wangtai kapell.

Onsdagen den 9 oktober var en stor dag i Wangtai baptistförsamlings historia. Dess nya kapell invigdes då. Från när och fjärran hade representanter från alla församlingarna på fältet och många andra infunnit sig, så att det nya kapellet var så gott som fullt. På invigningshögtidlig-heten lag sin början bibeln två e. m.

Efter gemensam sång, bibelläsning och bön höll församlingens pastor, O. H. Ri-nell, invignings- och hälsningstal. Ur detta hämta vi följande: »I fjol kunde Wangtai församling fira minnet av sin 26-åriga till-varo. Ringa var begynnelsen. Kapellet var mycket litet men frots och änd växte skaran av troende. På grund av inköp-tes en tomt och ett nytt kapell inreddes. Under årens lopp växte kapellet för litet och mindre tillräckligt, varför man började längta efter ett större och mera ändamålsenligt kapell.»

I fjol fattade församlingen beslut om att utsända insamlingalistor till systerförsam-lingarna och andra intresserade. Den ville göra sitt bästa först härute, innan en väd-jan såddes till trosyskonen hemma i Sve-rige. Omsider lovade också hemförsam-lingen i Sverige ett mindre ekonomiskt bidrag.

Beslutet av församlingens egna, grann-församlingarnas och enskildas gemen-samma ansträngningar härute blev över förväntan, Gud vare pris. Tills dato har inkommit nära 2,000 kinesiska dollars. En-samt insamlingen här ute har sålunda va-rit tillräcklig att täcka omkostnaderna för kapellens huvudbyggnad. (Den del som sy-nea på fotot.) Långt innan det vackra re-sultatet uppnåtts och innan Sverige diffini-tivt lovat oss hjälp, fattade vi i tro på Gud beslut att i år skrida till verket. Vi öns-kan härute att alla den svensk-kinesiska församlingarna på fältet förlagd till Wangtai, och särskilt Rinell ut-talade om insamlingarna och de god-värksamt av församlingarna i Sverige värdande utskott. Sångaren Yang, Xia och Ow, tog byggnadsarbetet på entreprenad för en summa av \$ 2,860:— Denna summa har senare något höjts på grund av diverse extra arbeten i samband med bygget.

Redan den 23 april 1935 nedlades vid en särskild högtidsstund grundstenen, på vil-ken inskrifats: »Helgat åt Herren.» Gud har givit gott väder, så att byggnadsföretaget nu är fullbordat. Broder Rinell framhöll till slut några synpunkter på frågan: »Till vad vi inviga helgedomen?»

På talet följde invigningsbön av J. E. Lindberg och evangelisten Tai. En för till-fället sammansatt kör sjöng också vackert. J. A. Rinell predikade. Efter ytterligare körsång kört en punkt på programmet, som blev både gripande och särskilt intressant. Från den härligaste predikantbostaden kom broder O. H. Rinell inbärande med en grammofoon och åskade tystnad. Döm om vår häpnad, då vi tydligt och klart fingo höra vår vän och kamrat Egron Rinell hålla ett lyckönskningstal till Wangtai församling på den härligaste Kiaochoh-dialekt samt avsluta med att tillsammans med sin fru sjunga en av våra välbekanta sånger. Det syntes, att skaran blev mäk-tigt gripen över denna hälsning på deras eget språk från fjärran land. Så följde korta lyckönskningstal av representanter för olika församlingar på fältet. Efter att

Grunden lägges till Wangtais nya kapell.

25/8/35

Under strålände värsol försigick den 29 april nedläggningen av grundstenen för ett nytt kapell i Wangtai.

Baptistförsamlingen i närliggande Köping har nämligen länge känt behov av ett större och mera ändamålsenligt kapell. Insamling för byggnadet av en sådan gudstjänstlokal började i fjol härute på fältet. Den är ännu icke avslutad men har tills dato inbringat Mex. \$ 1,350. Missionsledningen har även godhetsfullt beviljat Wangtaistationens vördsamma i. e. gäran om ett mindre ekonomiskt bidrag för byggnaden. Grunden till det nya kapellet är nu färdig.

Tillslutningen vid den enkla men minnesrika ceremonien var rätt stor. Tre nio svenska pastorer, som vill olika tider tjänat församlingen som dess föreståndare, hade infunnit sig. Vår till Kina nyligen anlända missionär, fröken Anna Anderson, hedrade även mötet med sin närvaro. Härtilh kom flera infödda missionsarbetare och en hel del församlingsmedlemmar, skolungdom och utomstående vänner.

Sedan mötet öppnats hälsade församlingens nuvarande föreståndare samtliga välkomna. Med ledning av Ef. 2: 20 erinrade han om Jesus Kristus, såsom

härutstena i den kristna uppenbarelse, församlingen, civilisationen och i de troendes tillgivighet. För den skull lägges denna kapells hörsten i dag, vars murar skola uppfrågas och som ett fullbordat tempel invigas åt Gud.

Missionär J. A. Rinell påminde om missionsarbetets ringa begynnelse i Wangtai och om församlingens tillväxt i ipre styrka och yttre slagkraft under deas 20-åriga tillvaro. Han uttalade den förhoppning, att kapellbygget skulle i samning bli en helgedom åt Herren liksom varje själ-bör vara ett-Guds tempel.

Missionär Eric Strutz, som även en tid varit församlingens pastor, betonade vikten av att bygga på den enda sanna grunden och att vårt lygnadsverk må bli en bestående.

Programmet omväxlade i övrigt med sång, bibelläsning och bön. Sedan medlemmarna fängnat de utländska gästerna med ett välsmakande mål kinesmat, avträdde den en timmes långa bllfärd tillbaka till Kiaochow.

Vår bön är att inskriptionen, som ristats på grundstenen, må ständigt känneteckna det nya kapellet — Helgat åt Herren.

Oscar Rinell.

Wangtai kapell.

Onsdagen den 9 oktober var en stor dag i Wangtai baptistförsamlings historia. Dess nya kapell invigdes då. Från när och fjärran hade representanter från alla församlingarna på fältet och många andra infunnit sig, så att det nya kapellet var så gott som fullsatt. På invigningshögtidligheten tog sin början kvällen två e. m.

Efter gemensam sång, bibelläsning och bön höll församlingens pastor, O. H. Rinell, invignings- och hälsningstal. Ur detta hämta vi följande: I fjol kunde Wangtai församling fira minnet av sin 20-åriga tillvaro. Ringa var begynnelsen. Kapellet var mycket litet men trots dess små växte skaran av troende. Så småningom inköptes en tomt och ett nytt kapell inreddes. Under årens lopp växte kapellet till ett för litet och mindre tillräckligt. varför man började längta efter ett större och mera ändamålsenligt kapell.

I fjol fattade församlingen beslut om att utöka insamlingar för att österförsamlingarna och andra intresserade. Den ville göra sitt bästa först härute, innan en vädjan sändes till trosskyonen hemma i Sverige. Omsider lovade också hemförsamlingen i Sverige ett mindre ekonomiskt bidrag.

Resultatet av församlingens egna, grannförsamlingarnas och enskildas gemensamma ansträngningar härute blev över förväntan, Gud vare pris. Tills dato har inkommit nära 2,000 kinesiska dollars. Ensamlingen här ute har sålunda varit tillräcklig att täcka omkostnaderna för kapellens huvudbyggnad. (Den del som synes på fotot). Långt innan det vackra resultatet uppnåtts och innan Sverige definitivt lovat oss hjälp, fattade vi i tro på Gud beslut att i år skrida till verket. Vi önskar här hälsa den svensk-kinesiska församlingen i Köping och förlagd till den svenska församlingen i Köping utomkostnaderna för byggnadsarbetet på entreprenad för en summa av \$ 2,800. Denna summa har senare något höjts på grund av diverse extra arbeten i samband med bygget.

Redan den 22 april 1935 nedlades vid en särskild högtidsstund grundstenen, på vilken inskriptions: »Helgat åt Herren.» Gud har givit gott väder, så att byggnadsföretaget nu är fullbordat. Broder Rinell framhöll till slut några synpunkter på frågan: »Till vad vi inviga helgedomen?»

På talet följde invigningsbön av J. E. Lindberg och evangelisten Tai. En för tillfället sammansatt kör sjöng också vackert. J. A. Rinell predikade. Efter ytterligare körsång kom en punkt på programmet, som blev både gripande och särskilt intressant. Från den närliggande predikantbostaden kom broder O. H. Rinell inbärande med en grammofoon och åskade tystnad. Döm om vår häpnad, då vi tydligt och klart fingo höra vår vän och kamrat Egron Rinell hålla ett lyckönskningstal till Wangtai församling på den härligaste Kiaochowdialekt samt avsluta med att tillsammans med sin fru sjunga en av våra välbekanta sånger. Det syntes, att skaran blev märkligt gripen över denna hälsning på deras eget språk från fjärran land. Så följde korta lyckönskningstal av representanter för olika församlingar på fältet. Efter att ha pågått nära tre timmar avslöts den högtidliga invigningsstunden.

Kapellet består, utom av huvudbyggnad, som rymmer omkring två hundra personer, av en sidoflygel mot norr med 60 sittplatser för kvinnor då den stora lokalen är fullsatt. På södra sidan finnes ock en sidoflygel, vari inretts kommittérum samt rum för pastorn, då han vistas i Wangtai.

Må så Gud i sin nåd välsigna Wangtai församling och dess verksamhet under kommande dagar.

Kiaochow den 17 okt. 1935.

Eric Strutz.

Baptistförsamlingen i Wangtai köping har nämligen länge känt behov av ett större och mera ändamålsenligt kapell. Insamling för byggnadet av en sådan gudstjänstlokal började i fjol härute på fältet. Den är ännu icke avslutad men har tills dato inbringat Mex. \$ 1,350. Missionsledningen har även godhetsfullt beviljat Wangtaistationens vördsamma i. e. gäran om ett mindre ekonomiskt bidrag för byggnaden. Grunden till det nya kapellet är nu färdig.

17/3/35
En historisk dag i Wangtai.

Grundstenen har lagts.

Baptistförsamlingens utveckling i Wangtai kräver ett större och mera ändamålsenligt kapell. Intresset för byggandet av en sådan gudstjänstlokal är stort. Insamlingen härute på fältet täcker redan nästan halva kostnaden. Grunden till det nya kapellet är nu färdig.

Den 22 april kan betecknas som en historisk dag i församlingens historia, ty då lades grundstenen för ett nytt kapell. Bland den talrika publiken vid denna enkla högtidlighet märktes tre svenska pastorer, som vid olika

tider tjänat församlingen som dess föreståndare. Vår till Kina nyligen anlända missionär, fröken Anna Anderson, hedrade även mötet med sin närvaro. Programmet omvårdade med sång, bibelläsning, bön och goda anföranden. Allvarliga och för tillfället lämpliga minnesord gavs församlingen av J. A. Rinell och Eric Strutz. Den förhoppningen uttalades, att inskriptionen å grundstenen alltid skall bli utmärkande för denna nya helgedom — »Helgat åt Herren.»

Oscar Rinell.

127
Wangtai har fått ett nytt kapell.

Brev från Kina.

15/4/35
Wangtai är en köping å Kiaochow-distriktet. Den ligger 25 km. söder om Kiaochow. Samhället, som räknar omkring 10.000 invånare, och har fabriker och folkrika byar runt omkring, besöktes först av pionjärmissionären J. E. Lindberg. Det var år 1895. Året därpå följdes han av undertecknad. Vi lyckades då hyra en liten stuga, som utgjorde flygelbyggnad till avgudatemplet Barmhärtighetens gudinna. Efter att sålunda ha fått »fäste» i köpingen följde ock fru Hedvig Rinell med sin Hon medförde sina tre barn, Egron och Oscar, och hela familjen stannade i W. några dagar. Som hon var den första utländska kvinna och barnen de första utländska barnen, som visat sig i samhället, strömmade flera hundra nyfikna kineser dagligen dit för att begäpa dem. Vem kunde då förutse, att den då knappt 6 månader gamle Oscar senare skulle bli föreståndare för en betydande missionsstation på platsen och pastor för ett par församlingar i distriktet samt få bygga en tidsenlig kyrka blott ett stenkast från avgudatemplet. Men så har Gud lett det.

Under de år som missionen haft verksamhet i Wangtai, ha utom den nämnda flygelbyggnaden, tre andra hus använts som kapell. Den näst sista huset flyttade, med tvoro där, även en infödd präst i avsikt att få »egna» lokal. Då det inte lyckades, såg man att genom mordbrändningen ut. Men Gud ledde oss, att vi slocknade, innan den brände någon större skada. På denna tid reagerades emellertid häradet av en sträng men rättvis mandarin. Han lät kostnadsfritt reparera kapellet åt oss, arrestera prästen, giva honom 400 bambuslag på bara kroppen och såsom ett tecken till att han var utstött från häradet sända honom byxlös hem till sitt i ett annat härad befintliga hem. Sedan den tiden har köpingen varit kemiskt renad från katolikerna. Men under de månader »striden» pågick hade både församlingen och dess ledare en bekymmersam tid, och hade ofta ärenden till Gud. Och Gud, sin vana trogen, svarade och gjorde mer, än vad vi kunde bedja eller tänka.

Det nu sedan 1913 anlynda kapellet inköptes av br. A. Leander. Vänner i Östersund och Kjålla-Ebeneser bidrogo ganska mycket till dess betalning. Men dyrt var det inte, ty det var ett »spökhuss», och alla kineser som hade försökt att idka affärer i detsamma hade blivit fattiga. Ingen ville sålunda ha det. Men missionen var inte rädd. Den har ock haft god tur i det. Både församlingen och skolverksamheten har trivts och frodats. Ingen har under tiden sett eller hört några spöken! De trivas inte i Guds hus!

Församlingen i Wangtai bildades år 1909 av 32 personer. Dess förste föreståndare blev undertecknad som ock sedan vid olika vakanstider tjänat församlingen. Jag efterträddes första gången (1910) av A. Leander, som i sin tur (1921) efterträddes av A. J. Lidquist. Sedan ha brr. Eric Strutz och Oscar Rinell (den senare två gånger) tjänat församlingen såsom pastorer. — I år har församlingen utsänt en dotterförsamling på

218 medlemmar. Den kallas Wanggochoang's baptistförsamling. Moderförsamlingen räknar 602 medlemmar. Den så väl som dotterförsamlingen har många utposter och skolor. Arbetet har icke varit fåfängt i Herren.

Det nya kapellet och dess invigning.

Det nya kapellet är byggt av sten och tegel och uppfört å samma plats som gamla kapellet. Det senare har en del andra hus kammer, som användas till skollokaler, svit etc. Utom den stora salen, som rymmer omkring 300 personer, finnas å ömse sidor om plattformen, vilken är försedd med dopgrav, ett par mindre salar. Dessa kunna lätt genom dörranordningar

Kapellet.

läggas till den stora salen. Härigenom beredes plats för ytterligare omkring ett hundra personer. Vid sidan av den minsta salen finns ock ett boningsrum med ett litet kök. Dessa äro avsedda för den utländske missionären. Det hela är mycket snyggt och praktiskt, vadan brr. Egron och Oscar Rinell — den förre som arkitekt och den senare som byggmästare — fingo samtligas lovord, att de hade lyckats bra.

Offervilligheten för kapellbygget hade hos missionärerna och kineserna varit god. Genom deras gemensamma bemödanden, jämte några göteborgares kärlekfulla handräckning, kunde själva kyrkan byggas för omkring 3.000 kr. — Vid invigningen överlämnades stuldfri åt Gud. Å en del tillbyggen, förändringar och reparationer å de gamla husen viljar dock fortfarande en liten skuld.

Kapellinvigningen hölls i förening med den svensk-kinesiska konferensen den 9 oktober. Missionens alla tio församlingar hade låtit representera sig med 56 kinesiska och 8 svenska ombud. Jämte dessa deltog ock många andra församling medlemmar och vänner så att lokalerna voro överfulla. Stämningen var från början till slut mättad med helig andakt och tacksamhet till Gud. Som ett »glansnummer» kunde räknas Egron Rinells för publiken helt oväntade anförande, som å en hitsänd gramfonokäva prästerades, och vilket tal slutade med en av honom och Gerda Rinell på kinesiska gemensamt sjungen sång — en favoritång för kineserna.

Må nu det nya templet få bliva värd

invigningspredik
TEL ett Gud
hörnstenarna
woe shing

18/11/35
 orisk dag i Wangtai.

Grundstenen har lagts.

ens utveckling i ett större och mera pell. Intresset för sådan gudstjänst- samlingen härute på nästan halva kost- till det nya kapellet i betecknas som en samlings historia, stenen för ett nytt i talrika publiken ögtidighet märktes er, som vid olika

ider tjänat församlingen som dess föreståndare. Vår till Kina nyligen anlända missionär, fröken Anna Anderson, hedrade även mötet med sin närvaro. Programmet omväxlade med sång, bibelläsning, bön och goda an- försända. Allvariga och för tillfället lämpliga minnesord gavs församlin- gen av J. A. Rinell och Eric Strutz. Den förhoppningen uttalades, att in- skriptionen å grundstenen alltid skall bli utmärkande för denna nya helge- dom — »Helgat åt Herren.»
 Oscar Rinell.

127
Wangtai har fått nytt kapell.

18/11/35
 Brev från Kina.

Wangtai är en köping å Kiaochow- distriktet. Den ligger 25 km. söder om Kiaochow. Samhället, som räknar omkring 10.000 invånare, och har talrika och folkrika byar runt omkring, besöktes först av pionjärmissionären J. E. Lindberg. Det var år 1895. Året därpå följdes han av undertecknad. Vi lyckades då hyra en liten stuga, som utgjorde flygelbyggnad till avgudatemplet Barmhärtighetens gudinna. Efter att sålunda ha fått »fäste» för i köpingen följde och fru Hedvig Rinell. Hon medförde sina tvänne barn, Egron och Oscar, och hela familjen stannade i W. några dagar. Som hon var den första utländska kvinna och barnen de första utländska barnen, som visat sig i samhället, strömmade flera hundra nyfikna kineser dagligen dit för att begäpa dem. Vem kunde då förutse, att den då knappt 6 månader gamle Oscar senare skulle bli föreståndare för en betydande missionsstation på platsen och pastor för ett par församlingar i distriktet samt få bygga en tidsenlig kyrka blott ett stenkast från avgudatemplet. Men så har Gud lett det.

Under de år som missionen haft verksamhet i Wangtai, ha utom den nämnda flygelbyggnaden, trenne hus använts som kapell. Till näst sista huset flyttade, med voro där, även en infödd präst i avsikt att få verksamheten lokal. Då det inte lyckades, såg man att genom mordbrändningen ut. Men Gud leddes på, att en slocknade, innan den hade orsakat en större skada. Vid denna tid regerades emellertid härade av en sträng men rättvis mandarin. Han lät kostnadsfritt reparera kapellet åt oss, arresterade prästen, giva honom 400 bambuslag på bara kroppen och såsom ett tecken till att han var utstött från häradet sända honom bylös hem till sitt i ett annat härade befintliga hem. Sedan den tiden har köpingen varit kemiskt renad från katolikerna. Men under de månader »striden» pågick hade både församlingen och dess ledare en bekymmersam tid, och hade ofta ärende till Gud. Och Gud, sin vana trogen, svarade och gjorde mer, än vad vi kunde bedja eller tänka.

Det nu sedan 1913 anlynda kapellet inköptes av br. A. Leander. Vänner i Ostörsund och Kumla-Ebeneser bidro ganaka mycket till dess betalning. Men dyrt var det inte, ty det var ett »spökhus», och alla kineser som hade försökt att idka affärer i detsamma hade blivit fattiga. Ingen ville sålunda ha det. Men missionen var inte rädd. Den har och haft god tur i det. Både församlingen och skolverksamheten har trivits och frodats. Ingen har under tiden sett eller hört några spöken! De trivas inte i Guds hus!

Församlingen i Wangtai bildades år 1900 av 32 personer. Dess förste föreståndare blev undertecknad som ock sedan vid olika vakanstider tjänat församlingen. Jag efterträddes första gången (1910) av A. Leander, som i sin tur (1921) efterträddes av A. J. Lidquist. Sedan ha brr. Eric Strutz och Oscar Rinell (den senare två gånger) tjänat församlingen såsom pastorer. — I år har församlingen utsänt en dotterförsamling på

218 medlemmar. Den kallas Wang- gochoang's baptistförsamling. Moder- församlingen, räknar 602 medlemmar. Den så väl som dotterförsamlingen har många utposter och skolor. Ar- betet har icke varit fåfängt i Her- ren.

Det nya kapellet och dess invigning.

Det nya kapellet är byggt av sten och uppfört å samma plats som det gamla kapellet. Det består av en del andra hus, kom- munda till skolor, etc. Utom den stora salen, som rymmer omkring 300 personer, finnas å omse sidor om plattformen, vilken är försedd med dopgrav, ett par mindre salar. Dessa kunna lätt genom dörranordningar

Kapellet.

läggas till den stora salen. Härige- nom beredes plats för ytterligare om- kring ett hundra personer. Vid sidan av den minsta salen finns ock ett boningsrum med ett litet kök. Dessa äro avsedda för den utländske mis- sionären. Det hela är mycket snyggt och praktiskt, vadan brr. Egron och Oscar Rinell — den förre som arkitekt och den senare som byggnads- — fingo samtligas lovord; att de hade lyckats bra.

Offervilligheten för kapellbygget ha- de hos missionärerna och kineserna varit god. Genom deras gemensamma bemödanden, jämte några storbör- res kärleksfulla handräkningar, kunde själva kyrkan byggas för omkring 3.000 kr. — Vid invigningen överläm- nas skuldfri åt Gud. En del till- byggen, förändringar och reparatio- ner å de gamla husen viljar dock fort- farande en liten skuld.

Kapellinvigningen hölls i förening med den svensk-kinesiska konferen- sen den 9 oktober. Missionerna alla tio församlingar hade låtit represen- tera sig med 56 kinesiska och 8 svenska ombud. Jämte dessa delto- go ock många andra församlingamed- lemmar och vänner så att lokalerna voro överfulla. Stämningen var från början till slut mättad med helig andakt och tacksambet till Gud. Som ett »glansnummer» kunde räknas Egron Rinells för publiken helt ovän- tade anförande, som å en hitlådd grammofoonakiva presterades, och vil- ket tal slutade med en av honom och Gerda Rinell på kinesiska gemen- samt sjungen sång — en favorit sång för kineserna.

Må nu det nya templet få bliva vad

invigningspredikaren önskade: ett BE- TEL, ett Guds hus, bliva vad en av hörnstenarna angiva: »Goe Dju woe shing» = Heligt i Herren!
 J. A. Rinell.

Den nya församlingen.

EN NY FÖRSAMLING I WANGKOCHUANG.

Vår Kinamission kan nu räkna tio baptistförsamlingar. Den 25 maj bildades nämligen en ny församling i Wangkochuang. Den är en dotterförsamling till Wangtai baptistförsamling och en dotterdotterförsamling till Kiaochow.

Den nya församlingen bildades i fullt samförstånd med moderförsamlingen och vid bildandet gjordes en formell överenskommelse att få upptagas i vårt svensk-kinesiska baptistsamfund.

Ett samlingscentrum.

Både strategiskt och missionellt sett är Wangkochuang synnerligen lämplig som samlingscentrum för den nya församlingen. Denna stora marknadsböy ligger fågelvägen 50 km rakt söder om Wangtai och är i Kiaochow härad. Wangkochuang församling består av 218 medlemmar, 147 manliga och 71 kvinnliga. Den erhöi från Wangtai församling dessutom i hemgift 3 utstationer och 3 skolor med

lika många infödda missionsarbetare. Till församlingsbildandet hade inbjudits som huvudtalare J. E. Lindberg, J. A. Rinell och Koa Shing-han. Deras inspirerande budskap gav lyftning till högtiden och lämnade rik behållning för hjärtat och minnet. Samtliga baptistförsamlingar, tillhörande vår svensk-kinesiska konferens, sände representanter till högtiden med undantag av de två längst bort liggande, som dock hade hälsningskrivelser.

Högtiden.

Högtiden inleddes fredagen den 24 maj med ett välkomstmöte på kvällen. Under lördag och söndag hölls fyra möten om dagen. Själva församlingsbildandet försiggick på lördag eftermiddagen. J. A. Rinell tjänade taktfullt och parlamentariskt som mötets ordförande. Till den nya församlingens föreståndare valdes O. H. Rinell. Tvenne diakoner avskil-

des genom händerns påläggning. Herrens nattvard firades gemensamt på söndagsförmiddagen. På söndagseftermiddagen framförde representanterna för de olika baptistförsamlingarna jämte moderförsamlingen sina gratulationer till den nybildade församlingen samt lämnade sporrande minnesord. Granskapeta lutherska församling gav den nya baptistförsamlingen en väggenad med inskription: »Den orubbliga klippan».

Högtidsdagarna präglades av samförstånd och framåtanda. Vår bön är att Wangkochuang baptistförsamling må grundas på den enda levande grunden — Kristus, att den må vara en social och andlig organism, varigenom Mästarens rika liv flyter, och att den såsom en integrerande del i den universella församlingen må vara en fortsättning av Kristi personlighet, ideal och ande. Missionsvännen, innerliga förböner och edert varma intresse.

Oscar Rinell.

UNGDOMENS VECKOPOST.

Bibelskolan i Kiaochow och årets avgående klass.

En moder i Israel,

som övar inflytande i tre världsdelar.

Fru Ida Colldén, tillhörande Göteborgs andra baptistf., fyllde 75 år påskdagen. Jubilaren miste sin blide make för över 25 år sedan. Hon har haft förmånen se alla nio barnen omvända. Av dessa leva sex, som samtliga tillhöra församlingen. David är missionär i Kongo och Hellen Rinell i Kina. Fru C. är bland de stilla i landet, som i trohet sått en ädel säd, som burit en härlig skörd, då även de övriga barnen äro i aktiv tjänst i vår församling. — Någon sade vid uppvisningen träffande, att hon över inflytande i tre världsdelar genom sina barn. Gud givе syster C. en ljus aftonskymning.

D. B.

Fredagen den 19 juli.

Skolavslutning Kiaochow.

Juli är framför allt en examensmånad i våra olika avdelningar i missionskoleverksamheten här i Kiaochow.

Först på listan stod Bibelskolan för kvinnor. Deras examen avhölls den 10 och 11 dennes. Det var många frågor de hade att besvara. Mer än vanligt många åhörare sutto tålmodigt och hörde på hela tiden. Fleras omdöme var att eleverna skötte sig bra i alla ämnen. För detta tacka vi Gud som givit hälsa och arbetstro under den gångna terminen.

No elever slutade sin 3-årskurs denna gång. Tio av dessa tillhöra Kiaochows församling, tre tillhöra Wangtai, en är från Kaomi och en från Po, men hon skall arbeta i Chicheng. Vår innerliga bön är att alla må bli flitiga arbetare i Guds vingård. Må de vinna många av sina systrar för Guds rike!

Under vårterminen ha 22 elever varit inskrivna i skolan. En har slutat på grund av svag hälsa. De övriga ha arbetat bra och uppfört sig väl.

Lärare ha varit fruarna KJ, Hellen Rinell och undertecknad. Goda lektioner ha givits av examinerade sjuksköteran fröken Chen i hälsolära. Dessutom ha en del av eleverna fått deltaga i så par av folkkolans klasser under Missionsmånaderna Li och Wang. Två av de avskilda eleverna ha fått litet undervisning i orgelspelning av fru KJ, för vilket de äro mycket tack samma.

Även denna verksamhetsgren få vi nämna i våra varma och ivriga skildringar. Skörden är så mycken, men skörden äro så få.

Hedvig Rinell.

Missionärsveteran på Kina-fältet.

MISSIONÄR. J. A. RINELL 70 ÅR.

Den 27 nov. fyller missionär J. A. Rinell, Kiaochow, Kina, 70 år.

Efter förberedelser för det evangeliska arbetet och missionärskallet samt efter en kort period som predikant i Fredrikshald i Norge utreste Rinell till svenskt baptistsamfundets missionsfält i Shantung, Kina, 1894. Sin gärning som missionär har han utfört vid Kiaochow huvudstation, som han förestått och förestår, med tillhörande utstationer, där under årens lopp församlingar flerstädes bildats. I 42 år har R. hittills fått tjäna, under vilken tid han fått bevittna, huru Kristi Rike segrat i det att Helliga skröflar bärgats på den del av det stora Mittens rike, där vårt samfund har sitt verksamhetsfält.

På bemärkelsedagen.

SJUTTIOÅRIG DALA-PREDIKANT.

Den 18 nov. uppnår pastor Eric Ericson, Fåhån, 70 år. I mer än ett halvs sekel har E. tillhört Baptistsamfundet, och den tid, han tjänat i ordet och läran, närmar sig femtioåret. Sedan han 1890 fullbordat kurs vid Bétel-seminariet, hade han pastorsbefattningar intill sekelskiftet. Sedan dess och även en kortare period tidigare har han tjänat som distriktpredikant, senast inom Södra Dalarnas distrikt, där han vid det här laget kan se tillbaka på ett 25-årigt arbete. Han har som en ordets förkunnare utfört en trogen gärning och ännu i höstens tid brinner hans nit med klar låga. Han är ännu ungdomlig till såväl kropp som själ och man lysnar gärna till hans förkunnele.

80 år

fyller änkefru Kristina Åkerlund, Norrunda, den 20 nov. Sedan 1887 har hon tillhört Hamrånge baptistförsamling med undantag av några år, då baptisterna i Norrunda utgjorde en församling. Jämte sin man nedlagt hon i yngre dagar ett uppskattat arbete inom söndagskolans område. Även blåbandsverksamheten har varmt omhulats.

75 år uppnår den 13 nov. fru Matilda Svensson, Vara, medlem av baptistförsamlingen sedan sekelskiftet.

70 år uppnår den 18 nov. Karl Oskar Carlsson, Ålgsjöstugan, mångårig och trogen medlem av Blacksta baptistförsamling.

70 år fyllde den 2 nov. handl. C. W. Carlsson, Torbjörntorp. Han har under en lång följd av år tillhört Falköpings baptistförsamling, där han även tjänat som diakon. I missionsarbetet har han verksamt deltagit, och hans hem har stått öppet för Ordets förkunnare.

70 år uppnår den 13 nov. skräddarmäst. Carl Lundén, medlem av Norrköpings I baptistförsamling, där han nedlagt 40-årigt arbete som organist och ledare för sångkören Klippan.

60 år fyllde köpmann H. J. Ståndkvist, Hjo den 23 okt., mångårig medlem, diakon och kassör i baptistförsamlingen. Genom sin redliga vandel och gudsfruktan, har han vunnit stort förtroende både inom och

70 år

J. A. RINELL.

Den 27 nov. fyller missionär J. A. Rinell, Kiaochow, Kina, 70 år.

Efter förberedelser för det evangeliska arbetet och missionärskallet samt efter en kort period som predikant i Fredrikshald i Norge utreste Rinell till svenskt baptistsamfundets missionsfält i Shantung, Kina, 1894. Sin gärning som missionär har han utfört vid Kiaochow huvudstation, som han förestått och förestår, med tillhörande utstationer.

Utom evangelisk predikan, skriftspridning och församlingsvärd har det ingått både byggnadsarbete och bibelskoleverksamhet m. m. i hans mera än fyrtioåriga missionsgärning. Han har även utgivit några böcker och skrifter samt varit en flitig medarbetare i olika tidningar. Vid trenne tillfällen ha makarna Rinell gjort uppskattade besök i hemlandet och därvid hållit föredrag i konferenser och ute i församlingarna i landet. Även ha de gjort kortare besök i U. S. A.

C. H. Spurgeon och det engelska baptistsamfundet.

V.P. — 12/11/36

I sin senare artikel »I samfundsfrågan» gör red. Alg. Ahlbäck några uttalanden, som synas vara riktade mot den mening undertecknad gjort gällande rörande vad som kan anses vara för baptisamen grundläggande. Det är särskilt uttalandet om Spurgeons utträde ur det engelska baptistsamfundet, som kan föranleda ett beriktigande. A. säger: »Vem vill bestrida att Spurgeon var baptist även efter sitt utträde ur det engelska baptistsamfundet eller att hans församling i Metropolitanabernaklet var en baptistförsamling även efter sitt utträde med sin pastor ur samma samfund?» Detta är en fråga, som grundar sig på en enligt min mening aldeles felaktig uppfattning om Spurgeons förhållande till det engelska baptistsamfundet. Jag vågar med stöd av historiska fakta påstå, att Spurgeon aldrig utträdde ur det engelska baptistsamfundet, vars sig man nu tar uttrycket »det engelska baptistsamfundet» i betydelse av trosförsamling eller organiserad samfundsgemenskap. Hade hans åtgärd 1888 att lämna Baptist Union inneburit ett utträde ur den engelska baptistgemenskapen, så skulle nog Spurgeon aldrig tagit det steg han tog. Han tillhörde lika mycket det engelska samfundet efter 1888 som före detta är. Detta framgår av följande fakta:

Det engelska baptistsamfundets organisation är väsentligen en annan än det svenska baptistsamfundets. Dess grundläggande organisationsform är de s. k. »associations», d. v. s. distriktsammanslutningar. Sådana sammanslutningar fanns det ända från början av det engelska samfundets historia. Den distriktsförening, som Spurgeon och hans församling tillhörde, hette »London Baptist Association». Från denna utträdde Spurgeon aldrig, och medlemskapet i denna var konstituerande för tillhörigheten till det engelska baptistsamfundet. Därtill kom, att de flesta engelska församlingar och ett stort antal enskilda personer voro organiserade i Baptist Missionary Society, ett missionsällskap, som bildades 1792. Dit hörde både Spurgeon och hans församling, och från detta sällskap utträdde han heller aldrig. Han tillhörde det och understödde det till sin död. År 1818 bildades bland de engelska baptisterna en organisation, som fick namnet Baptist Union. Till denna kunde enskilda baptister, församlingar, baptistiska skolor och läroverk och även personer, som icke voro medlemmar av baptistförsamlingar, men som ville stödja baptistisk verksamhet vinna anslutning. Även till denna förening hörde pastor Spurgeon och hans församling. Det var från denna sista nämnda organisation som Spurgeon utträdde för mycket åt vissa moderna och rationalistiska tendenser, som Spurgeon med sin församling utträdde fyra år före sin död. Varken han själf eller de engelska baptisterna i övrigt ansågo ett sådant utträde betydde någon ny ställning till det engelska baptistsamfundet. Spurgeon var efter detta utträde lika hängiven den engelska baptistgemenskapen som förut. Vi ha sett, att vissa historienkvarare och andra, som icke inta en mot baptisterna vänlig inställning, triumferande påstå, att Spurgeon dock före sin död utträdde ur baptistsamfundet och sålunda till slut hamnade i det rätta förhållande, men vi ha icke förr sett baptister göra något sådant påstående. När nu red. Ahlbäck gör det, så beror det väl på förbiseende av de fakta jag här anfört, eller också på önskan att framhålla den stora Spurgeon som exempel för dem, som i dessa dagar uttrada ur det svenska baptistsamfundet. Anledningen må vara vilken som helst. Visst är i varje fall, att Spurgeon förblivit i det engelska baptistsamfundet både i fråga om trosuppfattning och organisation ända till sin död. Vi ha också sett, att Baptist Union var ett sammanslutning, ett baptistiskt sällskap, som icke hade något till att göra med det engelska baptistsamfundet. Detta sällskap har i den mån det har varit till nytta för det svenska baptistsamfundet varit ett sällskap, som har varit till nytta för det svenska baptistsamfundet. Detta sällskap har i den mån det har varit till nytta för det svenska baptistsamfundet varit ett sällskap, som har varit till nytta för det svenska baptistsamfundet.

Tillägg:

Redaktör Algot Ahlbäck skriver: Jag önskade få en mening tillagd i min artikel. Det är i den period, som börjar: »Pastor Ongman hävdade — — —». Efter orden: — — — fullödigt pingstbudskap i både förkunnele och upplevelse, skall intryckas mening: »Av detta skäl kunde ingen nödvändighet föreligga för ett utgående ur den baptistiska gemenskapen.» Alltså omedelbart före mening: »Sådan var pastor Ongmans tanke — — —».

Vi taga därför änyo in det stycke, som åsyftas, jämte tillägget i fråga:

»Pastor Ongman hävdade alltid, att hans och missionens plats var inom de svenska baptistförsamlingarna. »Vår kallelse är att verka inom baptistsamfundet, så länge vi det kunna», brukade han säga. I motsats till många andra ansåg han, att baptism och pingstväckelse mycket väl kunna förenas, ja att de böra höra samman.

Baptisternas gamla ståndpunkt har ju varit, att bibeln skall vara en troende människas avgörande norm för såväl tro och leverne som församlingsordning och verksamhetsprinciper, och det folk, som har en sådan uppfattning, borde ju helt naturligt vara bärare av ett fullödigt pingstbudskap i både förkunnele och upplevelse.

Av detta skäl kunde ingen nödvändighet föreligga för ett utgående ur den baptistiska gemenskapen.

Sådan var pastor Ongmans tanke, och samma åsikt har varit rådande i missionen även efter pastor Ongmans fränfall, ehuru utsiktarna att kunna behålla densamma understundom — och ej minst på den sista tiden — förefallit vara synnerligen små.

Detta tillägg gäller red. Ahlbäcks förra artikel. Genom ett förbiseende blev rättelsen ej införd i föregående nummer.

(diakonkär), skulle vara den, att jag vägrat att efterkomma konferensens uttalande i den ekumeniska frågan. Så var icke fallet. Jag mottog meddelandet att jag var utestängd från Filadelfiakyrkan, genom brev från dess pastor mer än sex månader före den konferens, då uttalandet i den ekumeniska frågan gjordes. Det måste sålunda ha varit någon annan orsak till diakonernas beslut än min vägran att efterkomma konferensens uttalande. Ehuru jag ansåg, att konferensen icke hade någon rätt att uttala sig om enskilda medlemmars ställning i en sådant fråga, så har jag lojst handlat efter ordalydelsen i konferensuttalandet. Om man med denna resolution menat något annat än vad jag ansett att den innehöll, det vet jag icke. Det förefaller mig dock underligt, att broder Ahlbeck är så mån om att konferensens beslut skola efterlysas. Tänk om konferensen skulle besluta något, som gingo i en för Örebromissionen ogynnsam riktning. Skulle broder Ahlbeck då också kunna påstå att man stötade sig efter konferensens beslut? Jag hoppas vår allmänna konferens icke skall fatta några sådana beslut, ty det kunde ju betyda, att den uttalade sig i frågor, som läge utom dess befogenhet!

Må det också tillåtas mig att inlägga en stilla gensaga mot broder Ahlbäcks uttalande, att »alla pingstvännen och alla döpta medlemmar av svenska Missionsförbundet äro baptister, fastän de icke kallas så». Vad skola männe pingstvännen säga om detta? Jag hörde nyligen en av pingstföreläsens ledande män i mycket starkt ordalag göra gällande, att Örebro Missionsförenings medlemmar och ledande män icke alla voro några riktiga pingstvännen. Han menade, att de icke hade »den rätta pingstandan», då de ju icke »gätt heli-fribes». Men nu säger broder Ahlbeck, att alla pingstvännen äro baptister. Är icke detta bara en lek med ord? Om baptisterna få vara baptister, så länge de vilja vara det, och pingstvännen pingstvännen. Jag tror icke att de två kunnat förenas, om vi icke få uppleva ett bibeliskt, som öppnar våra ögon för vad som är den stora väsentliga i kristendomen: livet i Kristus och gudsgemenskap. Till dess bör man icke göra sig några illusioner. Jag tror, att pingstföreläsaren har en uppgift, när den i trohet hotar att verka för att vinnas sådana som icke äro baptister, som icke äro pingstvännen för

70 år 35/11/36

J. A. RINELL

Den 27 nov. fyller missionär J. A. Rinell, Kiaochow, Kina, 70 år.

Efter förberedelser för det evangeliska arbetet och missionärsarbetet samt efter en kort period som predikant i Fredrikshald i Norge utreste Rinell till svenska baptistsamfundets missionsfält i Shantung, Kina, 1894. Sin gärning som missionär har han utfört vid Kiaochow huvudstation, som han förestått och förestår, med tillhörande utstationer.

Utom evangelisk predikan, skriftspridning och församlingsvärd har det ingått både byggnadsarbete och bibel-skoleverksamhet m. m. i hans mera än fyrtioåriga missionsgärning. Han har även utgivit några böcker och skrifter samt varit en flitig medarbetare i olika tidningar. Vid trenne tillfällen ha makarna Rinell gjort uppenbarade besök i hemlandet och därvid hållit föredrag i konferenser och ute i församlingarna i landet. Även ha de gjort kortare besök i U. S. A.

Den 27 nov. tiller missionär
 nell, Klaochow, Kina, 70 år.
 Efter förberedelse för det
 arbetet och missionsarbetet
 en kort period som predikant
 rikshald i Norge utresta Rinell
 ska baptistsamfundets mis-
 sionsarbete, Kina, 1894. Sin
 missionär har han utfört vid
 huvudstation, som han fört
 förestår, med tillhörande ut-
 Utom evangelisk predikan
 spridning och församlingsvärd
 ingått både byggnadsarbete o
 skoleverksamhet m. m. i hand
 tyrtioåriga missionsföretag.
 även utgivit några böcker, oc
 samt varit en flitigt medföret
 tidningar. Vid trenna tillfälle
 karna Rinell gjort uppskattade
 hemlandet och därvid hållit f
 konferenser och ute i försam
 landet. Även ha de gjort kort
 i U. S. A.

höra saken.
 Baptisternas gamla ståndpunkt har ju
 varit, att bibeln skall vara en troende
 människas avgörande norm för såväl tro
 och levande som församlingsordning och
 verksamhetsprinciper, och det folk, som
 har en sådan uppfattning, börje ju helt
 naturligt vara bärare av ett fullständigt
 pingstbudskeap i både-förkunelse och upp-
 levelse.

Av detta skäl kunde ingen nödvändig-
 het föreligga för ett utgående ur den bap-
 tistiska gemenskapen.

Sådan var pastor Ongmans tanke, och
 samma åsikt har varit rådande i missionen
 även efter pastor Ongmans fränfalle, ehuru
 utaktarna att kunna behålla densamma
 understundom — och ej minst på den
 sista tiden — förefallit vara synnerligen
 små.

Detta tillägg gäller red. Ahlbäcks för-
 sta artikel. Genom ett förhiseende blev
 rättelsen ej införd i föregående nummer.

diakonkär), skulle vara den, att jag vägrat
 att efterkomma konferensens uttalande i
 den ekumeniska frågan. Så var icke fal-
 let. Jag mottog meddelandet att jag var
 utestängd från Filadelfiakyrkan genom
 brev från dess pastor mer än sex måna-
 der före den konferens, då uttalandet i
 den ekumeniska frågan gjordes. Det måste
 sålunda ha varit någon annan orsak till
 diakonernas beslut än min vägran att ef-
 terkomma konferensens uttalande. Ehuru
 jag ansåg, att konferensen icke hade nå-
 gon rätt att uttala sig om enskilda med-
 lemmars ställning i en sådan fråga, så har
 jag lojalt handlat efter ordalydelsen i
 konferensuttalandet. Om man med den-
 na resolution menat något annat än vad
 jag ansett att den innehöll, det vet jag
 icke. Det förefaller mig dock underligt,
 att broder Ahlbäck är så mån om att kon-
 ferensbeslutet skola efterlysas. Tänk om
 konferensen skulle besluta något, som
 ginge i en för Örebromissionen ogynnsam
 riktning. Skulle broder Ahlbäck då också
 behöva gå på att man stödde sig efter
 konferensens beslut? Jag hoppas vår all-
 måns konferens icke skall fatta några
 sådana beslut, ty det kunde ju betyda, att
 den uttalade sig i frågor, som läge utom
 dess befogenhet.

Men det också tillåtas mig att inlägga
 en stilla gensaga mot broder Ahlbäcks ut-
 talande, att alla pingstvännen och alla
 döpta medlemmar av svenska Missionsför-
 bundet äro baptister, fastän de icke kal-
 las så. Vad skola männe pingstvännen
 säga om detta? Jag hörde tylligen en
 av pingströrelsens ledande män i mycket
 starka ordalag, göra gällande, att Örebro
 Missionsförenings medlemmar och ledande
 män, icke alla voro några riktiga pingst-
 vännen. Han påstod, att de icke hade
 den rätta pingstandan, då de ju icke
 gått ut i frihet. Men nu säger broder
 Ahlbäck, att alla pingstvännen äro bap-
 tister. Är icke detta bara en lek med ord?
 Må baptisterna få vara baptister, så länge
 de vilja vara det, och pingstvännerna
 pingstvännen. Jag tror icke att de två
 kretsarna förenas, om vi icke få uppleva
 en väckelse, som öppnar våra ögon för vad
 som är det stora väsentliga i kristendomen:
 livet i Kristus och gudsgemenskapen.
 Till dess bör man icke göra sig några
 illusioner. Jag tror, att pingströrelsen
 har en uppgift, när den i trohet mot
 sina principer verkar för att vinna män-
 niskor för Gud, men när den inom baptist-
 församlingarna vill göra propaganda för
 sina idéer, då har det enligt min upp-
 fattning endast strid och slitningar till
 följd. Låt baptistförsamlingarna få full-
 följa sin kallelse, som de aldrig kunna
 följande, om de bli pingstförsamlingar.
 Att vilja göra baptismen till pingströrel-
 se det innebär dess undergång, och ingen
 må förtänka oss, om vi loke utan vidare
 vilja gå möd på detta. Baptismen hade
 dock letytt mycket för Guds sak i vårt
 land och överallt i världen, innan någon
 väste något om pingströrelsen. Vi äro
 därja nog att tro, att den kommer att
 leva sitt liv även i fortsättningen t. o. m.
 om pingströrelsen skulle få ännu fler med-
 lemmar från baptistförsamlingarna än vad
 den hittills fått. Men jag är vis på att
 baptistförsamlingarna önska leva i ett
 broderligt förhållande till pingströrelsen,
 om de få detta. Men då måste anhängare
 av denna rörelse, vare sig de finnas in-
 om eller utom baptistsamfundet, vara lo-
 jala mot dessa församlingar, och erkänna
 deras rätt att få leva och verka enligt
 sin egenart och den kallelse de tro vara
 N. J. Nordström.

ga, som grundar sig på en enligt min
 mening alldeles felaktig uppfattning om
 Spurgeons förhållande till det engelska
 baptistsamfundet. Jag vägar med stöd
 av historiska fakta påstå, att Spurgeon
 aldrig utträdde ur det engelska baptist-
 samfundet, vare sig som en för uttrycket
 »det engelska baptistsamfundet» i betydelse
 av trosförsamling eller organiserad sams-
 fundsgemenskap. Hade hans åtgärd 1888
 att lämna Baptist Union inneburit ett
 utträde ur den engelska baptistgemen-
 skapen, så skulle nog Spurgeon aldrig ta-
 git det steg han tog. Han tillhörde lika
 mycket det engelska samfundet efter 1888
 som före detta år. Detta framgår av följ-
 ande fakta:

Det engelska baptistsamfundets organi-
 sation är väsentligen en annan än det
 svenska baptistsamfundets. Dess grund-
 läggande organisationsform är de s. k.
 »associations», d. v. s. distriktsammanslut-
 ningar. Sådana sammanslutningar fanns
 det ända från början av det engelska sam-
 fundets historia. Den distriktsförening,
 som Spurgeon och hans församling till-
 hörde, hette »London Baptist Association».
 Från denna utträdde Spurgeon
 aldrig, och medlemskapet i denna var
 konstituerande för tillhörigheten till det
 engelska baptistsamfundet. Därtill kom,
 att de flesta engelska församlingar och
 ett stort antal enskilda personer voro or-
 ganiserade i Baptist Missionary Society,
 ett missionsällskap, som bildades 1792.
 Dit hörde både Spurgeon och hans försam-
 ling, och från detta sällskap utträdde
 han heller aldrig. Han tillhörde det och
 understödde det till sin död. År 1818 bil-
 dades bland de engelska baptisterna en or-
 ganisation, som fick namnet Baptist
 Union. Till denna kunde enskilda bap-
 tister, församlingar, baptistiska skolor
 och läroverk och även personer, som icke
 voro medlemmar av baptistförsamlingar,
 men som ville stödja baptistisk verksam-
 het vinna anslutning. Även till denna för-
 ening hörde pastor Spurgeon och hans
 församling. Det var från denna sammans-
 lags, vare tillkommit många nya medlemmar.
 mycket åt vissa moderna och rationalis-
 tiska tendenser, som Spurgeon med sin
 församling utträdde fyra år före sin död.
 Varken han själv eller de engelska bap-
 tisterna i övrigt ansågo, att detta utträde
 betydde någon ny ställning till det engelska
 baptistsamfundet. Spurgeon var ef-
 ter detta utträde lika hängiven den engelska
 baptistgemenskapen som förut. Vi
 ha sett, att vissa historikere och andra,
 som icke inta en mot baptisternas
 vänlige inställning, triumferande påstå, att
 Spurgeon dock före sin död utträdde ur
 baptistsamfundet och sålunda till sist
 hamnade i det rätta förhållande, men vi ha
 ju sett att baptister göra något så-
 dant påstående. När nu red. Ahlbäck gör
 det, så beror det väl på förhiseende av
 de fakta jag här anfört, eller också på
 önskan att framhålla den store Spurgeon
 som exempel för dem, och i dessa dagar
 utträdde ur det svenska baptistsamfundet.
 Anledningen må vara vilken som helst,
 visst är i varje fall, att Spurgeon förblev
 i gemenskap med det engelska baptistsam-
 fundet både i fråga om trosuppfattning
 och organisation ända till sin död. Vi
 må komma ihåg, att Baptist Union var
 något helt annat på Spurgeons tid än vad
 den nu är. Denna organisation har i
 grunden förvandlats sedan Spurgeons da-
 gar, främst genom doktor J. H. Shake-
 speares oförtrüas arbete i detta syfte.

Jag nödgas tyvärr även rätta en an-
 nan icke fullt exakt uppgift, som givitvis
 beror på förhiseende. Red. Ahlbäck på-
 pekar, att anledningen till att underteck-
 nad blivit förvägrad att tala i några försam-
 lingar, bl. a. i Filadelfiakyrkan (genom
 beslut i Filadelfiaförsamlingens i Örebro

der A. vill ge något värde står i högsta
 läser man med undran de egen-
 tyden om att man kan anse sin
 allt ärlig till samfundet trots
 icke på något sätt vill un-
 arbete. Kan detta förenas
 Hur går det med ett
 ling eller ett folk, som
 handla så? Re-
 va.
 flera saker till
 ter mig emot
 der. Det
 ligt inse
 det-
 all-

Sk K

Jun
 i våra
 verks
 För
 kvinn
 och i
 de ha
 många
 de på
 att ele
 För de
 och at
 nen.
 No
 gång.
 försam
 ifrån
 skall
 böda är
 Guds
 sina s
 Unde
 inskri
 grund
 betat
 Läsa
 Rinell
 ner ha
 terakt
 utom
 i ett p
 lhoriz
 avgrens
 ning i
 ket de
 Må
 vars in
 förber
 arbetar

Svensk-kinesisk konferens

Högtidsdagar i Wangtal.

Årets svensk-kinesiska konferens hölls den 9-14 okt i Wangtal. Församlingen därstädes hade också den stora glädjen att på konferensens första dag få inviga sitt nya, vackra kapell. Det finns nu ökade möjligheter för församlingen att vinna framgång, sedan den fått sin lokalfråga lyckligt löst. Mätte Guds välsignelse fylla i fortsättningen över missionsarbetet även på denna del av vårt Kina-fält!

En stor skara ombud hade infunnit sig, representerande alla våra tio församlingar. Sessjonerna voro mycket talrikt besökta, och vid kvällsmöten kunde icke alla åhörare beredas sitt plats. Man trängdes åtskilligt nere vid dörrarna. Det kan sägas sägas redan i början, att det var en synnerligen god konferens. Därom följde i 8. endast en mening. Men så var också det andliga innehållet mycket starkt. Varje morgon kl. 6 hölls morgonbön. Så hölls predikningar och föredrag varje för- och eftermiddag, och på kvällarna hölls väckelsemöten. När tid var över, så handlades praktiska verksamhetsfrågor.

En mycket värdefull öfning i konferensen gjorde en kinesisk broder, en presbyterisk bror, Hjang. Han höll tyvärr starkt uppbyggade föredrag över ämnet: "Tiondegivande". Det hörs inte till vardagligheterna att få lysa till en sådan intelligens och andemåttad förkunneelse. Det dälradde en tacksamhetston genom oss själ vid tanken på ett Kina ändå har en skars behjertade beqvade vittnen, som helt gått in under Kristi krav. Man kan utan öfverdrift säga att pastor Djang behärskade sitt ämne suveränt, vilket i förening med den tekniskt fulländade framställningen och den personliga gripenheten icke kunde annat än fingla den sömnigaste och slöaste åhörare. Ett nittio-tal personer antecknade sina namn såsom ett yttre bevis på att man hädanefter ville gå in för principen att giva Herren tio procent af sina inkomster. Mätte de ock lyckas nåd att hålla de inför Gud givna löften.

Bland övriga föredrag må nämnas evangelisten Kao Sheng-hans, som handlade om nödvändigheten av lämpliga ledare, kraven, som böra ställas på dessa, samt deras utbildning. I avslutning till br. Kao följde också och varm hjertade föredrag om de efteråt bristen på infödda pastorer. Den frågan är så pass viktig, att den snarligen måste lösas inom vår mission. I ock med att församlingarnas antal ökar och medlemsantalet ökas, så blir det mer och mer öfverflödigt, för att inga så absolut omöjligt, för missionärerna att hinna med alla uppgifter. Och vidare: missionären, hur duktig och tränad han än månde vara, vinner dock aldrig den förtrogenhet med församlingen inuti sig, som är förutsättningen för en effektiv själavård. I detta hänseende distanseras han ohjertligt av den infödde pastorn, ett förhållande, som ju också är glädjande. Kinas frälning genom kineserna, den satsen är nog värd att befrädnas.

En bland de mera viktiga verksamhetsfrågorna, som man samtalade om, var arbetet i Ih-chao. Verksamheten i nämnda stad har under flera år skötts av en evangelist. Missionär ha också då och då besökt Ih-chao-fältet. Br. Sten Lindberg har nedlagt ett förtjänstfullt arbete där, och för närvarande har br. Martin Janson ansvaret för arbetet i Ih-chao. Det stora avståndet från övriga missionsstationer samt missionärens övriga arbetsuppgifter utgöra dock mycket stora hinder för bättre besök och för ett mera planmässigt och intensivt evangelisationsarbete. Flera gånger har det framställts önskemål från den lilla församlingen, att en missionärsfamilj skulle bosätta sig i Ih-chao, och även i år framkom en sådan begäran. Det stora folkrika och av ingen protestantisk mission ännu oöpprade området skulle ganska öppnades av en missionsstation tillräckligt beaktad. Ih-chao evangelistens bön och rådgivning ha under några år besittit av våra kinesföreläsningar samt genom bidrag av missionärer. Även i år insamlades under konferensen i löften och kontakter omkring 850 del-

WORSHIPPERS OF THE GREAT ASPEN IN KIAOHSIEN

Kiaohsien, Oct. 17.—In the western suburb of the city of Kiaohsien grows the large aspen which recently has been elevated to a god by increasing numbers of natives. This veneration is not due to the air giving the foliage its tremulous character. This particular poplar is said by believers to have miraculous healing power over divers diseases.

In spite of the Public Safety Bureau prohibiting the payment of divine honours to this Populus tremula crowds are daily increasing around it. People have not only come from Kiaohsien but also from Kaomi, Pingtu and Tsingtao. Your correspondent saw a great number of girls and old women worshipping during the daytime. Many worship at night in the light of lanterns.

Good business is made by sellers of paper and incense to the worshippers. The latter kneel some distance from the aspen in the river bed. Facing it they first burn their paper and then light their incense. A cup of water is placed beside the incense. Prayers are said. During this religious exercise it is believed that the water is transformed to medicine. It is then carried home and given to those who are affected by various diseases. Rumours are afloat that people have been healed and petitioners increase therefore in numbers.

That superstitions are so deeply rooted amongst a certain section of the Chinese people seems almost incredible in this enlightened twentieth century. When having witnessed the devotional exercises in honour of the aspen-god one cannot but be convinced of its reality.

trösser att referera. Det är ganska naturligt, att en mission, som lever och växer sig våra utvecklingsdagliga, ärigen skjutit nya skott. Men det gäller också att ha klar blick för metoder och verksamhetsformer, vilka uppnå såsom en given följd av utvecklingens egen skapande kraft. Och det som aldrig får förgätas såsom missionens Alfa och Omega, såsom själva nervtråden i missionens bestånd, det är det genom det Ande helgade och brinnande hjertat. Herren hjälpe oss att kunna vara brinnande missionärer, som skapa brinnande församlingar!

Slutligen några statistiska uppgifter. Under senaste året ha ett 250-tal döpt och förenats med de 10 församlingarna. Hela medlemsantalet var vid konferens-årets slut 4,243. 40 vardagskolor ha varit i verksamhet, i vilka omkring 1,350 elever undervisats. I missionens barn hem ha 26 skyddslingar helt och hållet erhållit vård. De på fältet insamlade medlen uppgå till 19,500 Mex. dollar.

»Icke åt oss, Herre, icke åt oss, utan åt ditt namn giv äran för din nåda, för din sannings skull.» Ps. 115: 1.

Thure Skoglund.

Yttre missions-fältet

Svensk-kinesiska kvinnoförbundet.

Det var stora högtidsdagar i Wangtal den 8-14 okt. I det nybyggda kapellet, som samtidigt invigdes, avhölls då vår Svensk-kinesiska konferens. Våra kamrater, Hellen och Oscar Rinell samt deras kinesiska medarbetare, hade haft ett drygt arbete med att få allt klart för att mottaga gäster från olika länder. Men de hade lyckats väl i sin uppgift, allt var så väl ordnat och det vilade högtidsstämning över mötena från början och till slut.

Kvinnoförbundets tionde årsmöte började mötenas rad. Från olika lokalföreningar var ombud mött upp. Det var en vacker samling, som representerade kvinnorna på vårt fält. Hjertat fylldes av tack och lov till Herren för vad som ändå vunnits bland kvinnorna under år som gått. Många av dem intaga nu en ledande ställning på olika områden. En del äro goda hustrur och mödrar som söka höja de kinesiska hemmen.

Mötet börjades med att sjunga sången: »Verka ty natten kommer». Sångarens måning blev också den ton som genomgick vårt möte. A Wangtals kvinnoförening vägnar hälsade vi varmt och hjertligt välkomna av Hellen Rinell. Hon påminde om förmånen och välsignelsen att få vara med i vingararbetet och att Herren vill att vi alla skola taga del. Därefter intog ordföranden, fru Kiang, sin plats och inledde mötets förhandlingar. Förbundet består nu av 6 st. lokalföreningar med tillsammans 225 medlemmar. Under året har insamlats Mex. dollars 194.24. Dessa medel äro avränta dels för direkt evangeliskt arbete och dels för välgörande ändamål. För vårt barnhem insamlas årligen medel och dessutom förärföriga systerns en del skor och kläder för samma ändamål.

Föredrag hölls över följande ämnen: 1) Huru skälten kristen bevara den sanna tron och läran. 2) Kvinnans skyldighet mot sina barn. 3) Behandlade frågan huru på bästa sätt upphålla intresset inom församlingarna och på lämpligt sätt vinna andra och behövs: 1) Att medlemmarna skola söka stå i kontakt med varje kvinnlig församlingsmedlem. 2) Söka stå i kontakt med församlingar, som sakna kvinnoförening. 3) Söka ta hand om medlemmar som komma från annan ort.

Tillfälle gavs för kyrstrar, som under året tjänat som bibelkvinnor att meddela om kvinnoarbetet ute på fältet. Dessa meddelanden frammanade glädje och tacksamhet för segrar som vunnits, men de manade också till mera bön. Många svärfoster möta i arbetet och mycket återstår ännu att vinna.

Genom detta lilla meddelande önskar kvinnoförbundet ända sina varma fridningsbönor till de kära missionsvännerna i andra länder. Låt oss få vara ännu en gång i Edra bönberet.

Enligt uppdrag Mathilda Persson.

Svensk-kinesisk konferens

Högtidsdagar i Wangtai

Årets svensk-kinesiska konferens hölls den 9-14 okt. i Wangtai. Föreläsningarna därvidlades hade också den stora glädjen att på konferensens första dag få in- viga sitt nya, vackra kapell. Det finns nu skada möjligheter för församlingen att vinna framgång, sedan den fått alla lo- kalfördrag bekräftat. Mitt i Guds vä- signelser lilla i församlingen övar mis- sionsarbetet även på denna del av vårt Kina-fält!

En stor skara ombud hade infunnit sig, representerande alla våra tio försam- lingar. Sessjoner voro mycket tillrätt besökta, och vid kvällsmötena kunde icke alla åhörare bereda sitt plats. Man träng- de åtakligt nära vid dörrarna. Det kan säras sägas redan i början, att det var en synnerligen god konferens. Där om rörde f. ö. endast en mening. Men så var också det ändliga inläget mycket starkt. Varje morgon kl. 6 hölls möte gombin. Så hölls predikningar och före- drag varje för- och eftermiddag, och på kvällarna hölls väckelsemöten. När tid var över, så handlades praktiska verksam- hetsfrågor.

Ett mycket värdefullt i konfe- rensen gjorde en kinesisk bro- der, en presbyter i Hsiao-chang. Han höll tre starkt uppskattade före- drag över ämnet: Tiondegivandes. Det ledde till till vardagligheterna att få lysa- na till en sådan intelligent och andemät- tad förkunelse. Det dillrade en tålk- samheten genom ens själ vid tanken på ett Kina Andä här en skara helhjärtade be- grävde vittnen, som helt gått in under Kristi krav. Man kan utan överdrift sä- ga, att pastor Djang behärskade sitt äm- ne suveränt, vilket i förening med den tekniskt fulländade framställningen och den personliga gripelheten icke kunde annat än fångas den sömnigaste och åls- aste åhörare. Ett nittiotal personer an- tecknade sina namn såsom ett yttre bevis på att man härnäst ville gå in för principen att giva Herren till sin- nens inkomster. Mätte de dock nåd att hällade inför Gud givna.

Bland övriga föredrag må även nämnas evangelisten Kao Sheng-hans, som hand- lade om nödvändigheten av lämpliga leda- re, kraven, som bör ställas på dessa samt deras utbildning. I anslutning till br. Kao föreläste och varm hjärtade före- drag om bidden efter bidden på infödda pastorer. Den frågan är så pass viktig, att den naturligen måste lösas inom vår mission. I ock med att församlingarnas antal ökar och medlemmantalet ökas, så blir det mer och mer ogörligt, för att inga säga absolut omöjligt, för missionä- rerna att hinna med alla uppgifter. Och vidare: missionären, hur duktig och trä- nad han än månde vara, vinner dock aldrig den förtrogenhet med församling- livets innersta, som är förutsättningen för en effektiv själavård. I detta hän- seende distanseras han ohjälpligt av den infödde pastorn, ett förhållande, som ju enbart är glädjande. »Kinas frälsning genom kineserna», den satsen är nog väl att begrundas.

En bland de mera viktiga verksamhets- frågorna, som man samtalade om, var ar- betet i Ih-chao. Verksamheten i nämnda stad har under flera år skötts av en evangelist. Missionärerna ha också då och då besökt Ih-chao-fältet. Br. Sten Lindberg har nedlagt ett förtjänstfullt arbete där, och för närvarande har br. Martin Janson ansvaret för arbetet i Ih-chao. Det stora avståndet från övriga missionsstationer samt missionärens övriga arbetsuppgifter utgöra dock mycket stora hinder för tä- tare besök och för ett mera planmässigt och intensivt evangelisationsarbete. Flera gånger har det framställts önskemål från den lilla församlingen, att en missionärs- familj skulle bosätta sig i Ih-chao, och även i år framkom en sådan begäran. Det stora, folkrika och av ingen protestant- tisk mission ännu ockuperade området skulle gämnas öppnandet av en missions- station där kunde bearbetas. Ih-chao- evangelistens lön och rebebidrag ha under några år bestritts av våra kinesförsam- lingar samt genom bidrag av missionärer. Även i år insamlades under konferensen i löften och kontanter omkring 320 \$öl- lar.

En hal del smått frågor behandlades också, vilka emellertid här sakna sitt

WORSHIPPERS OF THE GREAT ASPEN IN KIASHIEN

Kiashien, Oct. 17.—In the west- ern suburb of the city of Kiashien grows the large aspen which recently has been elevated to a god by in- creasing numbers of natives. This ve- neration is not due to the giving the foliage its tremulous character. This particular poplar is said by be- lievers to have miraculous healing power over divers diseases.

In spite of the Public Safety Bu- reau prohibiting the payment of di- vine honours to this Populus tre- mula crowds are daily increasing around it. People have not only come from Kiashien but also from Kaomi, Pingtu and Tsingtao. Your correspondent saw a great number of girls and old women worshipping during the daytime. Many worship at night in the light of lanterns.

Good business is made by sellers of paper and incense to the worship- pers. The latter kneel some distance from the aspen in the river bed. Facing it they first burn their paper and then light their incense. A cup of water is placed beside the incense. Prayers are said. During this reli- gious exercise it is believed that the water is transformed to medicine. It is then carried home and given to those who are affected by various diseases. Rumours are afloat that people have been healed and peti- tioners increase therefore in num- bers.

That superstitions are so deeply rooted amongst a certain section of the Chinese people seems almost in- credible in this enlightened twentieth century. When having witnessed the devotional exercises in honour of the aspen-god one cannot but be convinced of its reality.

trasse att referera. Det är ganska natu- rligt, att en mission, som lever och växer sig vara utvecklingsduglig, årligen skju- ler nya akter. Men det gäller också att ha klar blick för metoder och verksam- hetsformer, vilka äro såsom en given följd, av utvecklingens egen ekspande- kraft. Och det som aldrig får förgätas såsom missionens Alfa och Omega, såsom själva nervtråden i missionens förvä- nade, det är, det genom den hel- ande helgade och brinnande hjärtat. Herren hjälpe oss att kunna vara brinnande mis- sionärer, som skapa brinnande försam- lingar!

Slutligen några statistiska uppgifter. Under senaste året ha ett 250-tal döpt och förenats med de 10 församlingarna. Hela medlemsantalet var vid konferens- årets slut 4,243. 40 vardagskolor ha varit i verksamhet, i vilka omkring 1,350 elever undervisats. I missionens barn hem ha 26 skyddslingar helt och hållet erhållit vård. De på fältet insamlade medlen uppgå till 12,500 Mex. dollar.

»Icke åt oss, Herre, icke åt oss, utan åt ditt namn giv ärad för din nåd, för din sannings skull.» Ps. 115: 1.

Thure Skoglund.

fältet Svensk-kinesiska kvinnoförbundet.

Det var stora högtidsdagar i Wangtai den 8-14 okt. I det nybyggda kapellet, som samtidigt invigdes, avhölls så vår Svensk-kinesiska konferens. Våra kamrat- ter, Hellen och Oskar Rinell, samt deras ki- nesiska medarbetare, hade hållt ett drygt arbete med att få allt klart för att mottaga gäster från olika håll. Med de hade lyc- kats väl i sin uppgift, allt var så väl ord- nat och det vilade högtidsstämning över mötena från början och till slut.

Kvinnoförbundets tionde årsmöte börja- de mötenas rad. Från olika lokalförening- ar hade ombud mött upp. Det var en vacker samling, som representerade kvinnor- na på vårt fält. Hjärtat fylldes av tack och lov till Herren för vad som ändå vun- nits bland kvinnorna under år som gått. Många av dem intaga nu en ledande ställ- ning på olika områden. En del äro goda hustrur, och mödrar som söka höja de ki- nesiska hemmen.

Mötet börjades med att sjunga sången: »Verka ty natten kommer». Sångarens man- ning blev också den ton som genomgick vårt möte. Wangtais Kvinnoförbundet vägnar hälsades, vi varmt och hjärtligt välkomna av Hellen Rinell. Hon påminde om förmånen och välgörelsen att få vara med i vingårdsarbetet och att Herren vill att vi alla skola taga del. Därefter intog ordföranden, fru Kiang, sin plats och in- ledde mötets förhandling. Förbundet be- står nu av 6 st. lokalföreningar med till- sammans 225 medlemmar. Under året har insamlats mex. dollars 194: 24. Dessa med- del ha använts dels för direkt evangeliskt arbete och dels för välgörande ändamål. För vårt barnhem insamlas årligen medel och dessutom förfärdiga systarna en del skor och kläder för samma ändamål.

Föredrag hölls över följande ämnen: 1) Huru skall en kristen bevara den sanna tron och läran. 2) Kvinnans skyldighet mot sina barn. Så behandlades frågan huru på bästa sätt uppehålls intresset inom för- samlingarna och på lämpligt sätt i andra och beaktas: 1) Att medlemmarna skola söka stå i kontakt med varje kvinnlig för- samlingsmedlem. 2) Söka stå i kontakt med församlingar, som sakna kvinnoföre- ning. 3) Söka stå i kontakt med medlemmar som komma från annan ort.

Tillfälle gavs för systrar, som under året tjänat som bibelkvinnor att meddela om kvinnarbetet ute på fältet. Dessa medde- landen frammanade glädje och tacksam- het för soget som vunnit, men de må- nade också till mera bön. Många svårig- heter möta i arbetet och mycket återstår ännu att vinna.

Genom detta lilla meddelande önskar kvinnoförbundet blanda sina varma frids- gar till de kära missionärens i Edra förbörner!

Snällt uppdrag Mathilda Persson.

20 miljoner nödlidande genom senaste översvämningsarna i Kina.

Skadegörelse på egendom för över 1/2 biljon dollars.

VINTERN MOTSES MED BÄVVAN.

Oscar Rinell.

hörjande naturkatastrofens omfattning jämnas.

Kiaoohow i oktober.

Innevarende års naturkatastrof tor-

de vara den mest omfattande och

fruktansvärda Kina upplevt sedan Tso

Kuangtsu regeringstid i början av förra

skedet, då det kinesiska folket drab-

bades av liknande olyckor.

Ehuru ingen exakt beräkning är

möjlig kan en rätt bra bild om ut-

sträckningen av skadorna erhållas ge-

nom nyligen publicerade approximativa

statistiska uppgifter. Översvämningsar-

na denna sommar betror enligt The

China International Famine Relief

Commission iöke mindre än 10 pro-

cent i Kina. Av dessa provinser

är Shantung tydligen det svåraste

området. De därnäst mest allvarligt

berörda provinserna äro kanske Hir-

peh och Kiangsi. Andra provinser,

(Forts. 3 sid. A.)

Tjugu miljoner nödlidande.

— Fortsättning från 1:a sidan. —

som i år drabbats av översvämnningar, äro Kiangsu, Huuan, Hopen, Fukien, Shansi och Kwangtung.

Efter att ha företagit en officiell inspektionsturné genom de översvämmade områdena under augusti, förklarade Hsu Shih-yin, ordförande för The National Flood Relief Bureau, att Yangtze-översvämningsområdet ensamt hade krävt 100,000 människoliv och lämnat 14,000,000 hemlösa. Han säger att de beräknade skadorna över ett vattenskadat område på 100,000 kvadratkilometer var i närheten av 300,000 mexic. dollar. Detta gäller endast Yangtze-dalen.

I Gula flodens dalgång var förhållandet fruktansvärt allvarligt. I Hus' rapport för detta område beräknas 5,500,000 hemlösa i provinserna Shantung, Hopen och Honan. Översvämningsområdet omfattar 40,000 kvadratkilometer och totalförlusten var även approximativt 300,000,000 mexic. doll. Ensam i Shantung ha mer än 41,250,000 mon (= kinesiska tunnland) förstörts genom översvämnning, och de materiella skadorna beräknas till 250,000,000 dollar med sammanlagt 3,500,000 flyktingar.

Ingen kan beräkna storleken och nöden av 1935 års översvämnningar förrän vintern börjar, men det är säkert att det då kan förväntas ett intensivt och utbrett lidande. Yangtze- och Gula flodens översvämnningar torde redan beröra omkr. 20 milj. människor. Tills datum kan väl ingen precis ange huru många personer omkommit till följd av naturkatastrofen, antalet måste i varje fall överstiga 200,000. Förlusterna i egendom äro även oberäknliga. I rönt torde de överstiga en halv biljon dollar.

Många av de svältande leva kvar i sina ruinerade hus, ty de vilja ej överge de miserabla relikerna efter sina forna boningar. Snart kommer vintern, då miljoner flyktingar, vilka för att rädda livet lämnat allt vad de ägde i sticket, icke kunna skydda sig mot den bitande källden med annat än de lätta sommardräkter de buro, då olyckan kom. De måste frysa ihjäl, om de ej få hjälp.

Förutom dessa materiella svårigheter utsätts många för sjukdomar i samband med översvämnungen. Marken omkring boningshusen är genomdränkt av flodvatten och blir alstringsplatser för moskiter. Personer, som nu

de. Där flyktingar tvingas att samlas i stora koncentrationsläger under osanitära förhållanden föreligger alltid en allvarlig risk.

När skörden förstörts och boningshusen sammanfallit måste familjen på något sätt söka draga sig fram. Familjen lämnar kanske kvar en person på sin egendom för att bevaka det lilla hemmets övergivna relik, medan de andra resa sin väg och bli tiggare. De kanske förnämligast till hösten på detta sätt, men då måste de ha kläder och sängkläder. Det är då ej sällan upplösningen av familjen hotar. Flickor och unga bustrur kanske säljas och unga män nödgas inskriva sig i armén som soldater i avsikt att därmed försörja sig eller rent av bli banditer.

Under dylika förhållanden är familjen upplöst och detta utgör översvämnings svåraste konsekvenser för de överlevande, långt allvarligare än de materiella skadorna.

Det framgår av denna summariska överblick av situationen just nu å de översvämmade områdena i Kina att omfattande nödhjälpsåtgärder måste genast vidtagas för dessa lidande miljoner. Nationalregeringen äger omtalade nationella nödhjälpskommissioner för att dels bringa de hemlösa och svältande undsättning, och dels tillämpa modern vpteknik och ingenjörskonst vid bekämpandet av översvämnungen. Några provinsiala regeringar ha i sina respektive huvudstäder också skapat organisationer med liknande syfte.

Nationalregeringen gör sitt bästa, liksom de provinsiala och lokala myndigheterna, men vid sådana allvariga naturkatastrofer återstår mycket för privata organisationer och individer att göra. För ett så utarmat land som Kina är behovet av uppmuntran och hjälp även från utlandet i ögonfallande. Svenska Baptistmissionen har funnit ett ypperligt evangelisationsstillfälle i flyktingarnas koncentrationsläger. Något över ett hundra analfabeter bland dem undervisas i våra skolor. Lokala kampanjer för insamling av medel ha organiserats i Kina och utlandet för att lindra nöden bland Kinas miljoner. Generalissimo Chiang Kai-sih har föreskrivit att de medel, som insamlats för att uppföra en minnesbyggnad till hans ära i Shanghai, skola i stället användas för de nödlidande. Under gångna tider ha kineser hemma och borta samt deras vänner överfört ej litet beaktansvärda appeller för att rädda människoliv förklunga obörda.

Vi tro att filantropiskt sinnade män och kvinnor i varje land nu skola

innoförbundet

och jag högländare i Wangsh
 och det i det nybyggda kapellet,
 samlade invigda, arbetade på yr-
 kammars högländare. Vissa kammars
 alla och stora kläder samt dessa kl-
 a, moderskapet hade helt att dyggt
 med att ja alle kläder för att omfatta
 fter sika häll. Men de hade jv-
 ti i en dyggt all var ad vil gred
 R det stide högländarens över
 från kroppen och till allt
 högländarens liande krambe börja
 stas rad. På en sika lokal förenings-
 omstallt utlyt. Det var en tve-
 ring, som representerade kynnor-
 värtigt. Hjälp till följande av tack
 till fören för vad som hade van-
 and kynnorna under år som gått
 av den inlägg på en icke ställ-
 a olika områden. På det åro goda
 och modret som ska lösa de k-
 hämnat.
 i börjades med att ångra stegen:
 ty nånstom kommet. Slagsrens ma-
 het också den kontsom genomsk-
 ötte. A vändning kynnornas
 halsades i samut och hjälper
 inga gy Hellen kläder. Hon pännade
 nånstom och vågländare att ja var-
 ingår karaktären och det Herren vill
 alla, sika faga del. Darvter intog
 anden, fru Kiang, sin plats och in-
 nörta förhandlingen. Högländare-
 ne av 8 et lokal föreningar med till-
 ne 235 medlemmar. Under lot her
 a en mer, gollas löst. Dessa me-
 aritidskänder till stork evindeligt
 och det för vilgande ändamål
 rt barnen i smälts. Griegen medel-
 genstom förtärligt själarna en del
 h kläder för samut handnål.
 tung hölles över högländare. I
 kelt en Kristen bevara den barns
 h larm. I) Kvinnavärklighet mot
 arm. SÄ beaktad som trägen barn
 a datt spreklika stammet som för-
 rig och på jämpligt sätt vilga andra
 sönder. I) Att medlemmarna ska
 a i konakt med varje lokal fören-
 ing för att se till att de har kontakt
 med samut. I) Kvinnavärklighet mot
 a) Sika in handöms medlemmar som
 i) Sika samut ort.
 Alla ävare för samut, som under fest
 som sika kläder till medlemmar. De
 utkast till på tillat. Dessa medlem-
 frammanför rikds och storkom-
 i samut som fördilla, som de ma-
 kelt till mera böer. Många störför-
 nola i arbetet och mycket störför-
 ut stork.
 om detty lilla meddelande brukar
 som bäst läsa om en varm vinter
 och till de sista inlämningsberättel-
 sen om 18 värk inlämnarna i Sika

Skadegörelse på egendom
 för över 1/2 biljon dollars.
 WINTERN MOTSES MED BÄVAN,

hörljande naturkatastrofens omfattning
 liksom.
 Kiachow i oktober.
 Innevarande års naturkatastrofer tor-
 de vara den mest omfattande och
 fruktansvärda Kina upplevt sedan Tao
 Kiangs regeringstid i början av förra
 seklet, då det kinesiska folket drab-
 bades av liknande olyckor.
 Ehuru ingen exakt beräkning är
 möjlig kan en rätt bra idé om ut-
 sträckningen av skadorna erhållas ge-
 nom nyligen publicerade approximativa
 siffriska uppgifter. Översvämningarna
 på denna sommar berör enligt The
 China Interreligiösa Famine Relief
 Commission ike mindst 10 provinser
 väster i Kina. Av dessa provinser
 är Shanung tydligen det svåraste
 offeret. De drabbats mest allvarligt
 beräknas provinserna äro kanske Hu-
 neh och Kiang. Andra provinser,
 (Forts. å sid. 2.)

Tjugu miljoner nöd-
 lidande.

— Fortsättning från 1:a sidan. —

som i år drabbats av översvämningar,
 äro Kiangsu, Huanan, Hopei, Fukien,
 Shansi och Kwangtung.
 Efter att ha företagit en officiell
 inspektionsturné genom de översvä-
 mmade områdena under augusti, för-
 klarade Hsu Shih-yin, ordförande för
 The National Flood Relief Bureau,
 att Yangtze-översvämningen ensamt
 hade krävt 100,000 människoliv och
 lämnat 14,000,000 hemlösa. Han säger
 att de beräknade skadorna över
 ett vattenskadat område på 100,000
 kvadratkilometer var i närheten av
 300,000 mexic. dollar. Detta gäller
 endast Yangtze-dalen.

I Gula flodens dalgång var förhål-
 landet fruktansvärt allvarligt. I Hus'
 rapport för detta område beräknas
 6,500,000 hemlösa i provinserna Shan-
 tung, Hopei och Honan. Översväms-
 ningsområdet omfattar 40,000 kvadrat-
 kilometer och totalförlusten var även
 approximativt 300,000,000 mexic. doll.
 Ensam i Shantung ha mer än
 41,250,000 mou (= kinesiska tunn-
 land) förstörts genom översvämning,
 och de materiella skadorna beräknas
 till 250,000,000 dollar med samman-
 lagt 3,500,000 flyktingar.

Ingen kan beräkna storleken och
 nöden av 1935 års översvämningar
 förrän vintern börjar, men det är
 säkert att det då kan förväntas ett
 intensivt och utbrett lidande. Yangtze-
 och Gula flodens översvämningar tor-
 de redan beröra omkr. 20 milj. män-
 niskor. Tills datum kan väl ingen
 precis ange huru många personer om-
 kommit till följd av naturkatastrofen,
 antalet måste i varje fall överstiga
 200,000. Förlusterna i egendom äro
 även oberäkneliga. I runt torde de
 överstiga en halv biljon dollar.

Många av de svältande leva kvar
 i sina ruinerade hus, ty de vilja ej
 övergiva de miserabla relikererna efter
 sina forna boningar. Snart kommer
 vintern, då miljoner flyktingar, vilka
 för att rädda livet lämnat allt vad de
 ägde i sticket, icke kunna skydda
 sig mot den bitande kylan med annat
 än de lätta sommarfäktor de boro,
 då olycka kom. De måste frysa ihjäl,
 om de ej få hjälp.

Förutom dessa materiella svårigheter
 utsättas många för sjukdomar i samband
 med översvämningen. Marken omkring
 boningshusen är genomdränkt av
 flodvatten och blir alstringsplatser
 för moskiter. Personer, som nu
 leva i det fria med vatten under sig
 (de bättre konstruerade husen vid
 Gula floden äro byggda med tegel-
 pelare, som ofta stå kvar sedan ler-
 väggarna spöberats), och inandande
 den fuktiga luften, utsatta även för
 ofta förekommande regnskurar, utan
 ordentligt skydd, bli snart nog offer
 för malaria och åkommor i andnings-
 organen. De livnära sig, när de kun-
 na få det, på halvtruten säd och utan
 tillräckligt bränsle till kokning. Följ-
 den blir ej sällan dysenteri, gastrisk
 feber, kolera och andra magsjukdo-
 mar.

Den svåraste perioden med hänsyn
 till faran för epidemier torde ändå
 vara efter översvämningens avlagan-

de. Där flyktingar tvingas att sam-
 las i stora koncentrationsläger under
 osanitära förhållanden föreligger all-
 tid en allvarlig risk.

När skörden förstörts och bonings-
 husen sammanfallit måste familjen
 på något sätt söka draga sig fram.
 Familjen lämnar kanske kvar en per-
 son på sin egendom för att bevaka
 det lilla hemmets övergivet reliker,
 medan de andra resa sin väg och bli
 tiggare. De kanske förmå livnära sig
 till hösten på detta sätt, men då
 måste de ha kläder och sängkläder.
 Det är då ej sällan upplösningen av
 familjen hotar. Flickor och unga
 bustrur säljas och unga män
 nödgas inskriva sig i armén som
 soldater i avsikt att därmed försörja
 sig eller rent av bli handiter.

Under dylika förhållanden är famil-
 jen upplöst och detta utgör översväms-
 ningens svåraste konsekvenser för de
 överlevande, långt allvarigare än de
 materiella skadorna.

Det framgår av denna summariska
 överblick av situationen just nu å de
 översvämmade områdena i Kina att
 omfattande nödhjälpsåtgärder måste
 genast vidtagas för dessa lidande mil-
 joner. Nationalregeringen äger övan
 omtalade nationella nödhjälpskom-
 missioner för att dels bringa de hemlösa
 och svältande i landsättning, och dels
 tillämpa modern vetenskap och in-
 genjörskonst vid bekämpandet av
 översvämningen. Några provinsstilla
 regeringar ha i sina respektive hu-
 vudsstäder också skapat organisationer
 med liknande syfte.

Nationalregeringen gör sitt bästa,
 likaså de provinsstilla och lokala myn-
 digheterna, men vid sådana allvariga
 naturkatastrofer återstår mycket för
 privata organisationer och individer
 att göra. För ett så utarmat land
 som Kina är behovet av uppmantran
 och hjälp även från utlandet i ögon-
 fallande. Svenska Baptistmissionen
 har funnit ett ypperligt evangelise-
 tionstillfälle i flyktingarnas kon-
 centrationsläger. Något över ett hundra
 analfabeter bland dem undervisas i
 våra skolor. Lokala kampanjer för
 insamling av medel ha organiserats i
 Kina och utlandet för att lindra nö-
 den bland Kinas miljoner. Generalis-
 simo Chiang Kai-shek har föreskrivit
 att de medel som insamlats för att
 uppföra en minnesbygd till hans
 ära i Shanghai, skola i stället an-
 vändas för de nödlidande. Under gång-
 na tider ha kineser hemma och borta
 samt deras vännar överfallet ej låtit
 beaktansvärda appeller för att rädda
 människoliv förklinga obörda.

Vi tro att filantropiskt sinnade män
 och kvinnor i varje land nu skola
 rätta Kinas hemlösa, svältande och
 frysende miljoner en hjälpande hand.
 Men det gäller en tävlan med tiden.
 När vintern börjar, komma miljoner
 kineser att kämpa en daglig kamp
 mot hungersnöd och död. De måste
 ha sitt understöd — mat, kläder och
 medicin. Om dessa skola hinna dem
 i tid, måste människor med god vilja
 handla skyndsamt och frikostigt.

Oscar Rinell

— Stoftet efter civilingenjör Axel
 Nygren jordfästas på onsdagen i N:n
 krematoriet. Kyrkoherde Hagardt för-
 rättade jordfästningen. Kransar hade
 bl. a. sånts från Marinförvaltningens in-
 genjörskåren, K. S. B. S., G. K. S. S.,
 samt från klädesmagasinet Söder. Den

Baptismens 100-årsjubileum i Kina.

Högtidsdagar i Kiaochoh.

Av Oscar Rinell.

Baptismens sekelminne i Kina firas innevarande år i skilda delar av detta stora land. Det är nämligen 100 år sedan J. Lewis Shuck, den förste baptistmissionären i Kina, anlände. Under denna period har det kinesiska baptist-samfundet nått en hastig utveckling och räknar nu mer än 70,000 medlemmar.

I avsikt att delta i firandet av detta hundra-års-jubileum ha Baptistvärldsalliansens ordförande, dr George W. Truett, och sekreterare, dr J. H. Rushbrooke, kommit till fjärran Östern. Först besöktes Sydkina, där baptismens vagna stätt och där missionsverksamheten mest krönt med framgång, och sedan andra delar av detta land. Dessa framstående baptistledare äro för närvarande gäster hos kinesiska församlingar associerade med amerikanska, engelska och svenska baptistmissioner i provinsen Shantung.

Under påskhögtiden erhöft vår mission ett mycket uppskattat besök av dr. Rushbrooke och hans tolk, missionär Henry Payne. Missionens svenska och kinesiska representanter för olika stationer och församlingar hade talrikt samlats till påskhögtid och jubileumsfest i Kiaochoh. J. A. Rinell hälsade samtliga från när och fjärran hjärtligt välkomna. Det vackert smyckade och rymliga kapellet var till trängsel fullsatt under högtidsdagarna.

Vid tvenne möten gav dr. Rushbrooke en livlig och gripande skildring av den baptistiska världen. Han framförde hälsningar ej endast från vår Missionsstyrelse utan även från 12,500,000 baptister i mer än 60 länder, representerande det största frikyrkliga samfundet i hela världen.

Denna internationella baptistfamilj är stadd i hastig tillväxt. Det finns mer än 23 gånger så många baptister nu i världen som för 100 år sedan. Baptisternas antal växer fortare än världens folk mängd ökas. Ingen enda kristen sammanslutning kan uppvisa samma anabna utveckling. Av Europas 26 nationer finnas baptister i samtliga länder med undantag av en mindre stat. En intressant blirtärne finga de närvarande även göra till många länder i Asien, Afrika och Amerika. Baptismens svärigheter och

segrar belystes på ett sätt som sent skall glömmas.

Högtiden varade i dagar tre med trenne möten varje dag. Missionärerna J. E. Lindberg och Martin Jansson samt flera kinesiska predikanter höllo andemättade predikningar. Helt naturligt kretsade deras förkunneelse kring påskens budskap om Jesu död och uppståndelse. Hornmusik av tre- och kinesiska bröder förekom under mötena. En svensk-kinesisk sångkör bidrog med flera vackra nummer. Vad dr. Rushbrooke kallade för baptismens nationalsånger: »Hell Jesus utav Betlehem . . .» (Psalmisten nr. 76) och »Ljvt kärleksbandet är . . .» (d:o 518) sjöngs spontant antingen av kören eller unisont.

Ett viktigt inslag i denna upphygelse- och baptisthögtid var det uppvärande stiftet. Söndagsskolans minnestext om Jesu seger över döden blev en hoppingivande sanning särskilt mot bakgrunden av rektor Wangs endes sons nyigen inträffade hastiga död, varom föreståndaren Eric Strutz upplyste. Juniorerna och ungdomarna hade även en stor sammandragning. De äro nu organiserade i fem lokala föreningar. Syftet med detta arbete bland det uppvärande släktet är att lära de unga känna Gud, studera den heliga skrift samt tjäna och offra för Guds rikets utbredande. De ungas sånger, bibelkunskap, tal, offer, etc. vittnade om vilka framsteg, som gjorts mot detta mål.

Högtidsdagarna i Kiaochoh utgöra ett nytt bevis på att baptismens budskap sådant det framstälts i Nya Testamentet fyller alla människors djupaste behov, oavsett ålder, kön, hudfärg, utbildningsgrad, samhällsställning, etc. Firandet av baptismens 100-åriga tillvaro i Kina har helt visst starkt kärleksbanden mellan våra kinesiska bröder och systrar med alla som dela samma dyrbara tro i andra länder. Må det kunna sägas om de kinesiska kristna, liksom om alla andra, att de äro lojala mot Kristus samt att varje baptist är en missionär och en kämpa för rehgöes frihet. Giv Gud att det stora och rika baptist-arvet må förmeras och berikas av vår generation till världens förkommande släktled!

132
V.P.
Wangtal.
Ar 1935 är ett månad i Wangtal.
tivistförsamlings historia. En dattar
ling bildades nämligen då en ända
målsenlig kyrka uppfördes och invigdes.
Den senaste svensk-kinesiska konferensen
hölls dock här. Så betydelsefulla hög-
tider tyda på ökade missionsmöjligheter
och förpliktelser för framtiden. Den
första predikolokalen förvärvades för
ungefär 40 år sedan. Det var en fly-
gelbyggnad till avgudatemplet. Barmhär-
tighetens gudinna. Det senast använda
kapellet förvärvades 1913. I okt. invig-
des det nya kapellet. (Se V. P. för den
14 nov. 1935.)

Under året har en kvinnoförening bil-
dats, och den strävar efter att evangelise-
ra och lyfta Kinas kvinnor.
Församlingen räknar 909 medlemmar
och har under året genomdop mottagit
41 personer. Regelbundet verksamhet
bedrivs även på 9 utposter, och arbetar-
staben har besatt av 8 evangelister, 2
bibelkvinnor samt några tillfälliga arbe-
tare. Missionskoloniernas antal har varit
3 skolor med 131 elever och 5 lärare.

Wangkochohuang.

Wangkochohuangs församling bildades den
28 maj 1935 av 218 medlemmar. Under
året ha 23 personer döpts, och numärens
är nu 233. Måderförsamlingen lämnade
i hemgift 2 utstationer och 3 skolor med
lika många evangelister och lärare. Här-
till komna 3 bibelkvinnor och 2 tillfäl-
liga kolportörer. Församlingen, som ä-
nu saknar egen predikolokal, har fått
beslut om att vidtaga åtgärder för åstad-
kommande av en sådan. En av bibelkvin-
norna har i sin hemby inköpt ett mindre
hus för att evangelium där bli förkun-
nat. En familj har öppnat flera av sina rum
för samfundskomater. En medlem har bi-
dragit till hyran för kapellet på en ut-
station.

Po församling

har på grund av bristande missionärs-
krafter i Kiaochoh, seglat under Chu-
choh de senaste fyra åren. Sedan i maj
1935 ledes arbetet där åter från Kiaochoh.
Församlingen består av 382 medlemmar.
Genom dop ha 13 personer förenats med
församlingen. Regelbundet verksamhet
bedrivs på 6 platser med 5 evangelister
och 4 bibelkvinnor. I 3 skolor ha 40 ele-
ver åtnjutit undervisning. Insamlings-
summan är kr. 262. På resp. utposter
ha medlemmarna helt eller delvis iklätt
sig ansvaret för lokalhyror.

Fria de av övervakningarna berörda
områdena ha en månad möjlidande om-
händertagits genom regeringens försorg.
Missionen har sökt sträcka dem en hjälp-
ande hand i materiellt avseende och här-
igenom ha uppåt sig tillfällen för evange-
lik mission bland dem. »Jag har», skri-
ver missionär Oscar Rinell, som förestår
de tre församla församlingarna, »på-
stannat och motocykel, i källa och bil
tillryggslagt 4,000 kilometer i missionens
tjänst på färdevägar, som ej sällan varit
svåra att ta sig fram på. Vår lön är
att Gud må äras i helgedom och i rofa
samt genom församlingarnas och de en-
skilda medlemmarnas liv och verksamhet.»

IN TSINGTAO

15/4/36 THE CHINA BAPTIST CENTENNIAL.

The China Baptist Centennial is now being celebrated in different parts of this great country. It is exactly 100 years ago, since J. Lewis Shuck, the first Baptist Missionary to China, arrived. During this time the Baptist denomination has had a rapid growth and now has more than 70,000 Chinese members.

In order to attend the Centennial celebrations the chairman of the Baptist World Alliance, Rev. George W. Truett, D. D. of Dallas, Texas, and the secretary, Dr. J. H. Rushbrooke of London, are in China. These distinguished Baptist visitors are at present guests of Chinese Churches connected with the American, English and Swedish Baptist Missions in the province of Shantung.

The Centennial celebrations at Kiaochow were honoured by the presence of Dr. Rushbrooke and his interpreter Mr. Henry Payne. Cordial greetings were brought from 12,500,000 Baptists in more than 80 countries, representing the largest independent Churchfellowship in the world.

Kiaochow News Notes

ANTI-ILLITERACY CAMPAIGN

The local Government has widened and improved the motorroads this spring. The anti-illiteracy campaign is getting under way. Some twenty schools for illiterates have been opened. All expenses for teacher's salary, textbooks, etc. are met by the Provincial Government. These schools have only one year's course, and the first year will soon close. It is amazing what a remarkable progress in learning Chinese characters can be made in such a short time. Shantung has a larger budget for schools of this type than any other province.

BANDIT ACTIVITY

Buddhist devotees have been making their annual pilgrimage to temples on hills in the southern part of Kiaochow district to offer sacrifices to the gods. Great crowds gather at such occasions and good business is done at the markets. When returning from such a pilgrimage some two hundred were recently held up and robbed by five bandits on a small winding mountain road close to Shanggchuang. The day after, bandits robbed all doing business on the hill in connection with the temple celebrations.

WHEAT HARVEST.

Kiaochow. June 22:—The farmers in the Kiaochow district are at present busy reaping the wheat harvest. It cannot with any imagination

be called a bumper harvest. The severe weather had previously almost entirely spoiled the winter bean crop. Half completely ruined the wheat crop in a small section west of Kiaochow a few days before harvest-time.

Five missionaries of the Swedish Baptist Mission arrived yesterday by the s.s. "Taingtao-Maru" from Europe via Shanghai.

Rev. and Mrs. E. G. Rinell and Miss E. Wahlén, who have spent a pleasant furlough in Sweden, are old residents of Kiaohsien (when they left China the town was known as Kiaochow) where they have been engaged in evangelical and educational work for many years.

Miss I. Ericsson and Rev. V. Andréas are newcomers on the mission field. They will first study the Chinese language at the College of Chinese Studies in Peiping before returning to Shantung for their work.

KIAOHSIEN NEWS NOTES

Suppression of Bandits.

Kiaohsien, Tuesday—An expedition of some five hundred military, police and local militia are at present cooperating in the southern section of Kiaohsien in order to exterminate the bandits. Beginning in the east this force combed Sso Chu Shan and has today marched south to investigate Ta Chu Shan. When arriving at Lo Shan in the west a bandit suppression expedition from Chucheng will cooperate with the Kiaohsien force. During the past few months bandits have made occasional raids on villages with these mountains as their base. Those kidnapped have been held for large ransoms. It is not unusual nowadays to kill victims in spite of ransoms having been paid. The reason probably is the fear of kidnappers being identified as members of local communities.

Training of Local Militia.

Bandit activities in this district have, however, not been carried on to such a large scale this summer as in preceding years. A partial explanation to this may be found in the training and organizing of the local militia. Alternative military courses, lasting three months each, have been held since the beginning of last year. The eighth class is now in training. Starting with the wealthiest families and gradually coming down the scale according to their standing materially each class must send one recruit. Two hundred are approximately trained in military drill during each course. Each recruit is supplied with a rifle by the Government when in training. Expenses for food, uniform, etc. are met by the recruit. On returning to their respective districts weapons must be bought by each individual. The recruits are enrolled and organized as local militia and held responsible for the preservation of peace in their respective districts. Some of these units have had minor encounters during the summer with bandits, but unfortunately have usually been routed by them. The training of local militia in this and other districts may be considered the embryo of conscription in China.

134

KIAOHSIEN NOTES

W. P. 22/9/36
Educational Work
 Elementary, secondary and technical schools are well under way with their Autumn term. The Private Junior Middle School of the Swedish Baptist Mission has this fall the largest enrollment of students in its history. In spite of having up a new building last spring the School is filled to capacity. This popularity may be due to an increase of students in school age, the good discipline of the School and the teaching of the faculty which has resulted in the success of students in the annual state examinations.

W. P. 20/8/36
Dopförrättning å Kiaochow-fältet.

Baptistförsamlingarna inom Kiaochow härad ha under juli månad haft flera dopförrättningar. Så döptes den 12 juli 32 personer i Kiaochow stad, den 18 20 i Wangtai, den 15 31 i Wangkochuang samt den 19 17 i Lungkiatsun och 11 i Po. Inom åtta dagar förenade sig alltså med Kristus genom dopet sammanlagt 111 personer. Samtliga hälsades omedelbart vid Herrens nattvard till respektive baptistförsamlingars gemenskap.

Dopkandidaternas antal på en del platser har enligt anmälningar varit större, men ett större regn hindrade öfmliga från att komma. Detta gäller särskilt Wangtai, varför vi hoppas få dop igen i september. Så mycket mer berömvärdt var det att ett totalt dopkandidater, däribland flera kvinnor gingo 25 kilometer i hållande regn för att döpas. Missionsvänner, med Gud för dessa nydöpta, att de må växa till i Jesu nåd och kunskap. Oscar Rinell.

Bibelkurs och dop i Kiaochow härad.

W. P. 14/9/36
 Vår sedvanliga bibelkurs i Kiaochow, som i år hölls den 29 juni—10 juli, skänkte mycken upplysning och inspiration. Härtill bidrog i hög grad broder Kiangs sakliga och andemättade bibelutläggningar och predikningar. Han är lärare vid baptisternas teologiska seminarium i Hwanghsien, Shantung, och tjänade som huvudtalare vid vår kurs. Uppfostrad i ett kristligt hem och i missionens skolor har han dock under en följd av år blott varit en nominell kristen, ehuru han iklätt ansvarsfulla poster i den amerikanska baptistmissionen i denna provins. Han räknar sitt andliga genombrott till blott fem å sex år tillbaka såsom en följd av väckelsen i hemtrakten och sin helbräddagörelse genom trons bön. Det karaktäristiska för hans förkunsel om frälsning och det kristliga livet är hans betoning av den andliga erfarenhetens realitet.

Kursdeltagarna bestodo även i år av representanter för alla fem baptistförsamlingarna inom Kiaochow härad. Stationens manliga och kvinnliga missionärer samt en del infödda missionsledare deltog även i kursen medelst undervisning i bibelns grundsanningar, homiletik och sång. Utom gemensamma möten, ledda av br. Kiang, anordnades särskilda klasser för evangelister, bibelkvinnor, församlingsmedlemmar och intresserade.

Efter bibelkursens avslutning följde en rad dopförrättningar i samtliga församlingar å Kiaochow distrikt. Så döptes den 12 juli 32 personer i Kiaochow stad, den 13 20 i Wangtai, den 15 31 i Wangkochuang samt den 19 17 i Lungkiatsun och 11 i Po. Inom åtta dagar förenade sig alltså

med Kristus genom dopet sammanlagt 111 personer i distriktet. Samtliga hälsades omedelbart vid Herrens nattvard till respektive baptistförsamlingars gemenskap.
 Oscar Rinell.

KIAOHSIEN NEWS NOTES

Oct. 14 1936
 Brigadier General Tang Pang-chih. Kiaohsien, Oct. 8.—Brigadier General Tang-chih left Kiaohsien last Monday with his troops for Weihsien. The Magistrate and other dignitaries of this city and Kaomi gave him a grand send-off at the two railway stations.

The regiment under the command of General Tang has been garrisoned here during the past two years. General Tang obtained his education at Nan-Kai University and at a Military Academy. Being a scholar he still uses his leisure hours for the cultivation of his intellect. Keen in improving his knowledge in the English language he mixed freely with the foreign community and studied English journals.

An Efficient Military Force.

The physical fitness, military training and moral discipline of General Tang's troops combine to make them very efficient fighting units. During their stay in Kiaohsien the soldiers were responsible for the upkeep of the main roads from the railway station to and in the city. Compared with the irresponsible feudal militarism of the Tschun period this modern type of military force has certainly made great progress.

Nomination of New Magistrate.

Mr. Chou Chu-sheng has served as Magistrate of Kiaohsien about two years. During this time he has improved the dirt-roads and launched several constructive projects. He has unexpectedly been recalled to Tsinan succeeded by Mr. Chao Tan-p'o.

W. P. 19/8/36
 We tender our sincere congratulations to the Rev. J. A. Rinell, Chairman of the Swedish Baptist Mission of Shantung, who celebrates his 70th birthday today.

Before the Germans occupied Tsingtao he found this place an excellent surrounding to spend a summer vacation and a happy hunting ground.

Rev. and Mrs. Rinell, senior, have spent more than forty years as missionaries in Shantung. During this time they have been stationed in Kiaochow and engaged in evangelical and educational work.

Mr. Rinell is the author of several books in Swedish about China and the missionary enterprise.

En hälsning från Kina.

För Ungdomens Veckopost av Gerda Rinell.

1 sept. 1944.

Det var den 3 juni 1944 och vi voro samlade till dopfirhör i kyrkan i Kiaohaien. Framme vid plattformen stod en flicka med länka ljusa hårflätor. Gennes hy var ljus och skär, men det var särskilt hårets färg, som stack av så tydligt från de gulhyade kamraterna med det svarta håret omkring henne. Men kinesiska talade hon och sade ungefär så här: "Jag har haft förmånen att växa upp i ett kristet hem. Jag har från tidiga år hört om Jesus. ----- Nu vill jag begravas med Jesus i dopet för att också uppstå med honom."

Strax efter kom en kinesgosse fram till plattformen för att avlägga sin bekännelse. "Jag har växt upp i ett kristet hem. Mor och Far ha visat mig vägen till Jesus. -----" Enna gosse kom från ett hem, där vi nu kunna räkna kristna i fyra generationer.

Dessa två vittnesbörd grep mig djupt. Här var en svensk flicka, med typiskt nordiskt utseende, och en kinesisk gosse, gulhyad och med svart hår. Till det yttre så olika, men här stodo de i ett baptistkapell i Kina vittnande om samma underbara välsignelser, förmånen av att äga ett kristet hem och vissheten om en egen frälsningsupplevelse. Alla äro vi Ett i Kristus! -

Flickan jag här berättat om, var Doris Rinell och samtidigt döptes också vår dotter Alice. Båda avlade sin bekännelse inför församlingen på kinesiska och med dem döptes också 26 kineser. Dophögtiden var söndagen den 4 juni. Oscar Rinell var dopförrättaren och medan Doris och Alice, tillsammans med tre missionärer sjöngo: "Jag nu den pärlan funnit har, som är min själs begär. Du frågar vad, - Här då mitt svar! Min frälsare det är." gick dopförrättaren ned i dopgraven. Vi fortsatte sjunga: "Se, han är min rättfärdighet. Min frid, min sällhetshjäl..." medan Doris och Alice tillsammans stego ned i dopgraven. Dopformuläret lästes på svenska och sången sjöngs också på svenska. Kyrkan var fylld av en andäktig skara som med gripenhet bevittnade den heliga handlingen och både missionärer och kineser tackade Gud för att missionärerernas barn också äro med bland den frälsta skaran.

Omedelbart efter dopförrättningen samlades vi till nattvard då de 28 nydöpta hälsades välkomna till församlingen. Det har förunnats oss att bevittna väckelse bland våra ungdomar här på stationen denna vår. Även medelålders och äldre ha också kommit med. Det har varit uppfriskande skurar över den torra marken. De sista åren ha varit tröga och tunga i verksamheten. Det ser ut som om krigstider icko äro väckelsetider. Förhållandena ha lagt helt beslag på människorna och det har varit som om man icke haft tid över för sin själ.

Vad vi under våren fått uppleva har gett oss nytt mod och ny tillförsikt och vår bön är att detta skall vara början till en stor väckelse först och främst i denna stad, där så många ännu gå främmande för evangelie budskap. Men också ut över hela vårt fält.

De nydöptas skara hade varit mycket större om alla som ville hade fått vara med, men många av de nyfrälsta hindrades av sina familjer. Flera av dem komma från de s.k. bättre familjerna i staden. De äro konservativa och hålla hårt på sina gamla religioner och betrakta det som en skam för hela släkten om någon av dess medlemmar blir kristen. De nyfrälsta äro i behov av vårt stöd och våra förböner. Många av dem utstå verklig förföljelse i sina hem. Många hem i staden ha dock, genom våra skolungdomar, öppnats för oss och vår förkunnelse. Än i dag gäller ordet. "Ett litet barn skall leda dem".

*En ännu mer utvecklad LP om dopfirhör i Kina
Hälsa Gerda*

Dophögtid och vakt-ombyte i Kiaohsien

"Dopanmålningar dugga"

Från föder här det kommit, till barnen skäl det gå —. Ungefär samtidigt som vi läsa om hyllningarna för de tre vaktombytena i Kina, en av dem fru Hedvig Rinell, kommer budet om att två flickor Rinell i tredje led blivit döpta till Kristus i samband med en stor dopfirande i Kiaohsien. Dopfiraren var Oscar Rinell, far till den ena av de två dopkandidaterna Rinell — den andra var hans brorsdotter.

Nog är det gripande att läsa om detta. Så lå missionärerna sina barn och barnbarn med på Guds väg. Må vi alla — här hemma eller på läften — lå de nya släkten, som bärs värd namn, med oss i Guds församling!

Den 4 juni i år kan betecknas som en märkosdag i Kiaohsien i tvänne bemärkelser: missionsstationens nye stationsföreståndare Martin Jans-tillträdde sin befattning och församlingen bevitnade en gripande svensk-kinesisk dophögtid.

Kineser och svenskar.

Anmälningar till dop ha duggat på sistone. Ännu flera hade anmält sig, om icke deras hedniska hem lagt nästan oöverstigliga hinder i vägen. Barn i sådana familjer ha t. o. m. hotats att utdrivas, om de vågade taga detta steg. Några däremot ha haft förmoden att födas och uppfostras i kristliga hem. Bland barn i tredje led ha vi Doris och Alice Rinell. De unga utgjorde ett

vande ordets budskap till rik välsignelse. Under juli månad hade jag tillfälle att för första gången besöka Gotland och tillsammans med rektorerna Hedvall och Ernestam samt Gotlandspredikanterna medverka i den kända Eitelhems-konferensen. Att senare få deltaga i juniorlägret i Tofta, och göra besök i Stånga, Havgem, Näs, Slite och Gothems församlingar, gjorde vistelsen på ön så mycket mera minnesrik. I den sistnämnda församlingen verkar min mångåriga vän från Finland pastor J. A. Kom-stadius till välsignelse.

Johannes Söderman.

ROBERTSFORS — En tälmötesvecka

minnes vi med särskild glädje, under vilken pastor Cernéus med fru samt evang. Claesson som Herrens vittnen fingo vara till rik välsignelse. Mycket folk samlades till mötena. På söndagen kunde täppet på långt när ej rymma de skurar som samlades till kvällsmötet. Budskapet var allvarsmättat och Guds Ande var verksam. Rikligt med musik och sång bidrog till att höja intresset för mötena. Så tacka vi Gud för dessa vittnen. Makarna Cernéus offrade sin semester för detta tillfälle. Så vilja vi varmt tacka alla, som offra och bedja för Västerbottens-fältet. Vi ha genom Elsa och Otto Byström, mottagit gåvor i form av kläder, som vi vidarebefordra till hjälpbehövande, vilka mottagit gåvorna med tacksamma hjärtan. Frida Hellgren.

KÄLARNE — Sextioårsjubileum

höll församlingen den 30 juli. I inlednings-mötet talade pastorerna C. Hj. Hägg och Lars Kristensson.

Söndagens tvänne möten hölls i NTÖ:s rymliga lokal, som välvilligt avgiftsfritt ställts till förfogande. Församlingens föreståndare inledde mötet varefter ovanstående pastorer predikade. Duettsång utfördes av Signhild och Märta Amcoff från Ragunda.

I eftermiddagsmötet gavs glimtar från församlingens 60-åriga verksamhet och sedan talade pastor Knut Karlsson och ovan-nämnda bröder, vilka samtliga förut tjänat församlingen.

Br. J. W. Karlsson läste några av honom för högtiden författade verser.

Hälsningar sändes till medlemmar, bland vilka några tillhört församlingen i över 50 år.

Avslutningsmötet på kvällen inleddes av pastor G. Mattsson, och samtliga talare hade orden. Jämte sångarna från Ragunda erkände församlingens egna sångare och på ett förtjänstfullt sätt i alla delar.

Tillslutningen från allmänhetens r synnerligen god.

Elving Jansson.

starkt inslag bland dopkandidater och nästan alla gå i missionens skolor. Tre äldre personer i samma familj ha på grund av en helbrädgörelse omfattat den kristna tron. En man hade gjort bankrutt och funnit Kristus som sitt enda hopp. Så kommo de från olika miljöer, men alla ha kommit under kristligt inflytande. Många hade fått starka impulser och fattat beliga beslut under Li Chi-shings mötteserie. Redan på församlingens mötet i lördags av-lade de frimodiga bekännelser om sin sinnesändring och tro på Kristus sin Frälsare.

Två Rinell i tredje generationen.

Söndagen var en sannskyldig dag i Herrens gardar. Den stora kyrkan var fullsatt under andemättade möten. Dophögtiden förekom på e. m. Efter sång och bibelläsning hölls doppredikan. Därefter knäböjde 28 vitklädda dopkandidater vid talarestolen, och de buros i brinnande bön inför Gud. Sedan invigningssång sjungits och ytterligare bibelcitot om det kristliga dopet anförts, förrättades den gripande dopakten. Den började med ett svenskt inslag i den kinesiska infattningen. Medan sången: »Jag nu den pärlan funnit här» sjöngs, stego dopförrättaren, Oscar Rinell, jäpte hans dotter Doris och brorsdotter Alice ned i dop-graven. Så förrättades dop enligt svenska baptisternas dopformulär. Omedelbart följde även lyckliggjorda kinesiska bröder och systrar i dopets grav och döptes i den treenige Gudens namn på deras modersmål. Hela tiden följde den stora Åhörarskaran andäktigt dopakten. Med tanke på hur svårt det alltid varit att skapa verklig stämning och vär-diga former vid våra dopförrättningar i Kina fällde en närvarande missionär det yttrandet, att »det var alldeles som en dophögtid i Sverige». Sent skola vi glömma den allvars-mättade stunden!

Kring Herrens bord.

Omedelbart följde Herrens natt-vard, då pastor Han Feng-ming hälsade de nydöpta välkomna till församlingens gemenskap. Var kinesiske pastor välkomnade även å församlingens vägnar missionär Martin Jansson till sin nya uppgift i Kiaohsien. Hans svenska kamrater läde tidigare välkomnat honom vid en välsmakande kinesisk festmåltid i fru Hedvig Rinells hem. På f. m. höll broder Jansson en givande inträdespredikan och på e. m. riktade han förmaningsord till dem som just iklätt sig Kristus genom dopet och till församlingen.

Br. Janssons flyttning till Kiaohsien är ett förverkligande av missionärskonferensens beslut. De senare tre åren har Kiaohsien- och Wangtai-stationerna fallit på min lott. På grund av nedsatta krafter begränsas herefter min uppgift till Wangtai station. Martin Jansson, som haft ansvaret för Kaomi station överlämnar stationsföreståndarskapet till Eric Thoong. Ledningen av Kiaohsien station och Wei Pin församling har nu övertagits av Jansson. Vi tro att detta fortfarande är från flera synpunkter en lycklig lösning av placeringsfrågan. Må Gud välsigna sina tjänare med fysisk hälsa och andlig kraft till gagn för sitt rike!

Kiaohsien den 5 juni 1944.

Oscar Rinell.

Auson

F. stabbläggaren LARS MALCUS VESTER

fick den 1 aug. hembud. Med honom gick en av Stocka baptistförsamlings trognaste medlemmar bort. På voro de möten som broder Vester uteblev, därför känns det tomt, när han ej längre är ibland oss. Vål förtrogen med Guds ord deltog han ofta med vittnesbörd. Frid över hans minne!

R. Berggren.

JOHAN OSCAR CARLSSON, Lixarve.

Den 2 juli fick Far flytta från skuggornas och prövningarnas värld till ett land, där ingen sjukdom finnes. Ett av hans sista ord var detta: »Jag vill gå hem». Stilla som han levat skedde flyttningen.

I baptistförsamlingen var Far medlem under nära 55 år. Under mer än tjugo år ledde han församlingen. I sin uppfattning var han konsekvent. Jag minns, att han ibland i sin ungdoms tid kunde uttrycka sig med skärpa i vissa frågor. Han tillhörde den första generationen — där visste man, vad man ville och ville vad man visste.

Den 9 juli fördes Fars stoft till den sista vilan. Det föll på min lott att viga stoftet till gravens ro. Erinnan gjordes om att livets största rikedom är att tjäna Gud. Pastor Sven Lingren från Köping utförde solosång. Tofta kyrka, där akten ägde rum, var så gott som fullsatt. Vid griften, dit den avlidne bars av sex söner hölls tal och ned-lades en stor myckenhet kransar och blom-mor. Pastor A. Olsson uttalade församlingens tack och nedlade dess krans.

Efter begravningen hölls en minnesguds-tjänst i Betelkapellet där en hel rad talare hade ordet. Mycken sång och musik förekom. Högtidsstunden där liksom senare i hemmet vid Lixarve var vacker och värdig. Johan Oscar Carlsson var född 1871. Fars stamma har för alltid tytnat härmere — vile han i frid!

John Carlsson.

TVA AV RONNEBY

församlings äldsta medlemmar, Johan Danielsson, Møljerud, och fru Elin Johansson, Ronneby, ha under juli månad fått ingå i Herrens vida. Br. Daniels-son har tillhört församlingen sedan 1922. Fru Johansson var född 1857 och döptes i Ronne-by 1937.

Båda begravdes den 9 juli å Bredåkra kyrkogård. Så gå de gamla bort en efter en. Vi bedja Herren fylla de tomrum som uppstå efter de hemkallade. Sker inte detta, så glesna leden oroväckande med tanke på församlingens framtid.

Må Herren hålla oss vakande till dess Hans kallelse når oss!

Oskar Pettersson.

FRÖKEN AMANDA OLSSON,

tillhörande Göteborgs 2:dra baptistförsamling, avsmunnade stilla och fridfullt i tron på sin Frälsare den 25 juli efter en kort tids sjukdom. Hon förenades med vår församling för över 44 år sedan. Genom sitt stilla, försynta, Kristus-likta väsen vann hon allas aktning och kärlek. Alltid nitälskande och uppoffrande i församlingens och kvinnoför-eningens verksamhet. Begravningsakten förrättades den 29 juli i närvaro av många sör-jande släktingar och vännar.

C. G.

FRU BERTA ABRAHAMSSON,

döpt och förenad med Göteborgs 2:dra baptistförsamling år 1936, avled lycklig i tron på sin Frälsare den 27 juli efter en längre tids lidande. Hon var en kristinna, nitälskande för själars frälsning. Hon be-gravdes den 4 aug. i närvaro av sörjande anhöriga och vännar.

C. G.

KORT och NYTT

ORGANIST- OCH KYRKOSÅNGAREXAMEN

har avlagts i Uppsala av fr. Karin Hedvall, dotter till rektor Fredr. Hedvall vid Betel-seminariet, samt av Harry Axelsson och Rune Franzén. Den förre tjänstgör under sommaren som organist i Tabernaklet, den senare i Immanuelskyrkan. Samtliga ha varit muskdr. Henry Lindroths elever.

TILL REKTOR VID SIGTUNA FOLK-HÖGSKOLA

har från den 1 sept. utsetts komministern, teol. och fil. kand. Ingvar Sahlin, Viksta.

När Manfred Björkquist blev biskop, ut-sågs docent Gösta Lindeskog, Uppsala, till ledare för stiftelsen. Han kvarstår som arbetsledare, medan pastor Sahlin sköter rektorsbefattningen.

Bar och K
maren
Så
augu
gen 6
Dei
Krist
följa
tione
i V
d. 14
Sam
nats
aml
i
lägr
ring
mer
nas
för

teck-
slig-
ha vi
i Vid
kro-
even
be-
att se
följa
inom-
tt få
mling
mün-
gt det
tycket
Den
intern-
levarv
esjö.

rå om
8 juli
är va-
å sitt
även
ett sjä-
filing-
pastor
sh va-
å sjä-
rit en
För-
el och
i sin
hoppas
ung-
sam-

odet.
Bekr.

glädjen
tvards-
ill för-
och vi
heim.

Wen-
till rik-
na mö-
memna.
ang ut-
något
d vitt-
besökta.
n kvin-
tern.

erksam-
gods-
gdoms-

deresson
och en
na.
sarmén,
erlands-
Svenska
lingen i
en vack-
musik-
sträng-
inslaget
ötena.
I efter-
tid bi-
arbetet,
semester
nsson.

örje
qsta
ken k
örde e
medve-
ren oc
är nu-
äv r k-
ind.

EN BAPTISTHÖVDING

Dr George W. Truett hädankallad

I ett gullfruktigt hem i North Carolina, U. S. A., växte en skara barn upp. Särskilt moderns varma tro och fromma vandel blevo heliga minnen för barnen. Ibland när fadern och de äldre sönerna arbetade ute på fälten, brukade modern tillsäga den lille George och hans yngre broder att stanna inne en stund, medan hon gick ensam ut i trädgården. Var hon än sorgsen, när hon så gick, strålade alltid hennes ansikte av glädje, när hon kom tillbaka från dessa stunder. Orsaken till denna förändring intrasserade de båda gossarna, och de föresatte sig att finna den. En dag smögo de sig efter modern. De sågo då henne ligga med ansiktet mot marken, och de hörde henne tala med någon, som de inte kunde upptäcka. Hon nämnde deras namn och bad om vishet att kunna fostra dem till goda och nyttiga människor. De smögo sig tillbaka med outplånliga intryck i sina barnasjälur.

Under inflytande av en sådan djup kristlig anda i sitt barndomshem växte George W. Truett upp, och det är förklarligt, att han tidigt kände frälsningslängtan. Hans avgörelse för Kristus skedde under en predikan i en enkel lokal, där predikanten betonade den enskildes fullständiga överlåtelse åt Gud. I sitt hjärta sade han: »Jag överläter mig just nu till dig, o Jesus Kristus.»

I Truetts framtidsdrömmar hägrade juristens kall, och han började utbilda sig för detta. För att förbättra sin ekonomi med hänsyn till studierna undervisade han i en byskola, som genom hans begåvning som lärare snart tilldrog sig uppmärksamhet i vida kretsar. Emellertid flyttade föräldrarna till Texas, och den unge George följde med dit. Här delade han sin tid mellan ett gymnasium, arbete på farmen och självstudier i juridik.

Tidigt röjdes hos Truett stor talarebegåvning och djup gripenhet för andliga ting. Man sökte också i den baptistförsamling, som familjen tillhörde, göra honom uppmärksam på den utrustning Gud givit honom för en evangelieförkunnarens uppgift. Han ville ej lyssna till detta. Han önskade följda planerna på det levnadskall han fattat såsom sitt. En särskild händelse kom honom dock att giva vika. Vid en offentlig sammankomst gjorde en diakon i församlingen en allvarlig vädjan till honom att icke motstå Guds kallelse, och i detta instämde hela samlingen. Under den natt som följde utkämpade Truett häftiga strider med sig själv, men innan han gick till vila, var hans beslut fattat. Han hade valt predikarens heliga kall. Följande dag avskildes han för evangelii tjänst.

Efter några studieår vid ett universitet tog han sin grad 1897 och kom samma år till Första baptistförsamlingen i Dallas, Texas huvudstad, i vilken församling han fick utföra hela sin livsgärning.

Hur Truett fattat sin uppgift som Herrens tjänare framgår av ett uttalande av honom i en intervju, som blev beviljad denna tidnings redaktör vid regional konferensen i Göteborg 1937:

— Ser du, det personliga själavandandet, det är detta det gäller. Vi

Med en brinnande blick såsom rakt in i intervjuarens själ ropade han: Vi alla — du — varenda en. Under denna månad ha 1.239 baptistpredikanter i Texas varit samlade till fem dagars samtal och bön just kring den frågan. Men skola vi bli själavinnare, så måste vi betala priset. Om vi vilja betala priset, så skall Gud giva oss segern. Ty Gud är densamme nu som förr. Och evangeliet är detsamma som förr. Men vi själva måste dö från självet liv och uppstå i Kristi liv. Om vi göra det, så skall Herren åter giva oss segertider.

Och Truett var själavinnare. »Hans predikan röjde en eldsjäl i helig glöd. Och sällan höjde han evangelii ljusfackla utan att se den väcka slumrande till besinning och leda tvekande till avgörelse.» Han ägde popularitet som ingen annan, och folk ur alla klasser lyssnade gärna till hans förkunnele, statsmän, vetenskapsmän, pedagoger, affärsmän etc. Han ägnade därvid den enskilde stort intresse. Vid några av sina möten iakttog Truett en yngling, som först visade sig tilltalad av hans predikan, men sedan tycktes likgiltig. Orsaken till förändringen fann han vara den inställning, som ynglingens fader, en bemärkt läkare, hade till religiösa frågor. Truett uppsökte fadern och förhöll honom detta. Vid mötet samma kväll kom fadern fram tillsammans med dem som begärt förbön, och sonen, som sett sin fader gå fram, reste sig och gick även han fram för att söka samtal och förbön. Ett annat exempel: »Big Jim» var en man av »vilda västerns»-typ — i sitt bälte hade han en utmanande revolver. Han kom till ett av Truetts möten. Pastorn sökte utforska vem han var. Man upplyste om detta och tillade: »Han kommer alltid till det första mötet, när någon ny predikant talar i staden. Han kommer aldrig tillbaka.» Man visste ock, att det just nu var osämja mellan honom och en annan vildmarkens son, och man fruktade, att Jim, som man visste hade fyra människoliv på sitt samvete, skulle öka dessa med ännu ett. Men Jim kom till mötet även nästa kväll. Truetts predikan den kvällen var liksom blott för Jim; under bön att det ord måtte bli sagt, som kunde bli honom till frälsning. Jim syntes gripen och kom efter predikan fram bland de frälsningssökande. Han blev omvänd, försonade sig med sin fiende och sökte götgöra det förlutna. Så blev även »Big Jim» ett mäktigt bevis på evangeliets omskapande kraft.

Då Truett tillträdde pastorstjänsten i sin församling, hade den 715 medlemmar. Om arbetets utveckling och den skörd för Guds Rike han fick inbärja där få vi inblick i av några ord av honom i den intervju i Göteborgsmötet 1937 vi ovan omnämnet.

— Vi ha nu 7.500 medlemmar. Jag kom direkt från Seminariet till Dallas. Då fanns där fyra baptistförsamlingar, nu har antalet vuxit till över fyrtio. I församlingen har jag mottagit 16.000 personer. Församlingen har gång efter annan »svärvat», nya församlingar ha ut från den blivit bildade, där vi först hade utposter.

George W. Truett var en baptistfolket hövding, en profetgestalt, och hans livsverk söker över hela världen sin like. Bland stora förtroenden, som visades honom var posten som president för sydstaternas baptister, som då räknade mer än tre och en halv miljoner, och presidentskapet i Baptist World Alliance, som han innehade närmast före den nuvarande presidenten dr J. H. Rushbrooke. I Sverige är dr Truett känd fränst från sitt besök vid Baptisternas världs-

kongress i Stockholm 1923, då han höll kongresspredikan i Immanuelskyrkan. Den predikan blev mycket uppmärksam. En framstående penna framhöll i en huvudstadstidning, hur han »talade med en röst, som nådde till varje vrå av det stora templet», hur han »byggde satserna omedelbart, förande ett enkelt språk med enkel präglighet och gav sina åhörare ett stycke av den äkta konsten, det naturliga uttrycket för den djupa personligheten.»

Och nu har denne Herrens tjänare, vid 77 års ålder, såsom redan i förra numret av vår tidning angavs, fullgjort sitt värv och gått till högre tjänst. George Washington Truets helövertalelse åt och hans trohet mot Gud manar allt Guds folk till efterföljd.

GEORGE W. TRUETT

Det var med djup rörelse jag såg, att doktor Truett redan kallats från oss. Det är blott fem år, sedan jag sist mötte honom vid den stora baptistvärldskongressen i Atlanta, som han ledde med den förmåga och kraft, som var honom säregen. Jag kunde väl icke ana, att vi träffades för sista gången härnere. Men sadant är livet, och sådan är döden.

Truett var en ovanlig människa. Hans begåvning och förmågor voro ovanligt rika. En predikare av Guds nåde i alla avseenden och en själavinnare, som aldrig lämnade ett tillfälle obegagnat att vinna någon själ för sin store Konung. Otaliga vä-

relser ledde av denne nifiske man, som därjämte var en församlingsledare av ovanliga talanger.

Såsom mötesledare hade han en stor makt. Det lag något mäktigt betvingande i hans röst, och den personliga tyngd, som präglade hela hans väsen, kom till uttryck på flerfaldiga sätt. Han gav färg och glans åt det hela och det blev en kristen färg och en kristen glans.

Jag minnes kongressen i Toronto i Kanada. Även där ledde Truett. Stridens vägor gingo höga mellan fundamentalister och modernister. Men det var ingen som hade ett ont ord att säga om Truett trots hans koncilians och ledareställning. Att han trodde på ordet och var en kristen utan vank och tadel, det visste alla.

Välsignad var hans bana. Lycklig var han också. Med rika gåvor kom han till ett folk med makt och framgång. Följde honom, där han på ett världsvårt förkunnade Guds sanning. Kanske andra förhållanden skulle ha förminskat hans inflytande. Men det är alltså han stått såsom ett sådant föredöme i sann tro och brinnande övertygelse att på all sätt frälsta några själar.

Barnen har förlorat en stor man och en ädmjuk Kristi tjänare. Men minns honom, och sådden får vi i oss.

INRE MISSIONEN

Höstens och vinterns arbete planeras

— Framför allt behövs samling och koncentration, man får inte breda ut sig, så att allt rinner ut i sanden, framhöll pastor E. Gehlin i sitt inledningsföredrag till ett af-

tillvarataga sommarens möjligheter till evangelisation. Bland annat framhölls, att man helt visst skulle kunna göra mer av Vallersvik som kristen turistort.

På det tankeväckande föredraget

EN BAPTISTHÖVDING

Dr George W. Truett hädankallad

I ett gudfrukligt hem i North Carolina, U. S. A., växte en skara barn upp. Särskilt moderns varma tro och fromma vandel blevo heliga minnen för barnen. Ibland när fadern och de äldre sönerna arbetade ute på jätten, brukade modern till säga den lille George och hans yngre broder att stanna inne en stund, medan hon gick ensam ut i trädgården. Var hon än sorgsen, när hon så gick, strålade alltid hennes ansikte av glädje, när hon kom tillbaka från dessa stunder. Orsaken till denna förändring intresserade de båda gossarna, och de föresatte sig att finna den. En dag snögo de sig efter modern. De sågo då henne ligga med ansiktet mot marken, och de hörde henne tala med någon, som de inte kunde upptäcka. Hon nämnde deras namn och bad om vishet att kunna fostra dem till goda och nyttiga människor. De snögo sig tillbaka med outplånliga intryck i sina barnasjälar.

Under inflytande av en sådan djup kristlig anda i sitt barndomshem växte George W. Truett upp, och det är förklarligt, att han tidigt kände frälsningslängtan. Hans avgörelse för Kristus skedde under en predikan i en enkel lokal, där predikanten betonade den enskildes fullständiga överlåtelse åt Gud. I sitt hjärta sade han: »Jag överläter mig just nu till dig, o Jesus Kristus.»

I Truett's framtidsdrömmar hägrade juristens kall, och han började utbilda sig för detta. För att förbättra sin ekonomi med hänsyn till studierna undervisade han i en byskola, som genom hans begåvning som lärare snart tilldrog sig uppmärksamhet i vida kretsar. Emellertid flyttade föräldrarna till Texas, och den unge George följde med dit. Här delade han sin tid mellan ett gymnasium, arbete på farmen och självstudier i juridik.

Tidigt röjdes hos Truett stor talarebegåvning och djup gripenhet för andliga ting. Man sökte och i den baptistförsamling, som familjen tillhörde, göra honom uppmärksam på den utrustning Gud givit honom för en evangelieförkunnarens uppgift. Han ville ej lyssna till detta. Han önskade fullfölja planerna på det levnadskall han fattat såsom sitt. En särskild händelse kom honom dock att giva vika. Vid en offentlig sammankomst gjorde en diakon i församlingen en allvarlig vädjan till honom att icke motstå Guds kallelse, och i detta instämde hela samlingen. Under den natt som följde utkämpade Truett häftiga strider med sig själv, men innan han gick till vila, var hans beslut fattat. Han valde predikarens heliga kall. Följande dag avskildes han för evangelij tjänst.

Efter några studieår vid ett universitet tog han sin grad 1897 och kom samma år till Första baptistförsamlingen i Dallas, Texas huvudstad, i vilken församling han fick utföra hela sin tjänst.

Hur Truett såg på sin uppgift som en Herren. Han framgår av ett uttalande av honom i en intervju, som beviljades för en tidnings redaktör reg.

Hur Truett såg på sin uppgift som en Herren. Han framgår av ett uttalande av honom i en intervju, som beviljades för en tidnings redaktör reg.

Med en brinnande blick såsom rakt in i intervjuarens själ ropade han: Vi alla — du — varenda en. Under denna månad ha 1.200 baptistpredikanter i Texas varit samlade till fem dagars samtal och bön just kring den frågan. Men skola vi bli själavinnare, så måste vi betala priset. Om vi vilja betala priset, så skall Gud giva oss segern. Ty Gud är densamme nu som förr. Och evangeliet är detsamma som förr. Men vi själva måste dö från självet's liv och uppstå i Kristi liv. Om vi göra det, så skall Herren åter giva oss segertider.

Och Truett var själavinnare. »Hans predikan röjde en eldsjäl i helig glöd. Och sällan höjde han evangelij ljusfackla utan att se den väcka slumrande till besinning och leda tvekande till avgörelse.» Han ägde popularitet som ingen annan, och folk ur alla klasser lyssnade gärna till hans förkunne, statsmän, vetenskapsmän, pedagoger, affärsmän etc. Han ägnade därvid den enskilde stort intresse. Vid några av sina möten iakttog Truett en yngling, som först visade sig tilltalad av hans predikan, men sedan tycktes likgiltig. Orsaken till förändringen fann han vara den inställning, som ynglingens fader, en bemärkt läkare, hade till religiösa frågor. Truett uppsökte fadern och förhöll honom detta. Vid mötet samma kväll kom fadern fram tillsammans med dem som begärt förbön, och sonen, som sett sin fader gå fram, reste sig och gick även han fram för att söka samtal och förbön. Ett annat exempel: »Big Jim» var en man av »vilda västern»-typ — i sitt bälte hade han en utmanande revolver. Han kom till ett av Truett's möten. Pastorn sökte utforska vem han var. Man upplyste om detta och tillade: »Han kommer alltid till det första mötet, när någon ny predikant talar i staden. Han kommer aldrig tillbaka.» Man visste ock, att det just nu var osämja mellan honom och en annan vildmarkens son, och man fruktade, att Jim, som man visste hade fyra människoliv på sitt samvete, skulle öka dessa med ännu ett. Men Jim kom till mötet även nästa kväll.

Truett's predikan den kvällen var liksom blott för Jim, under bön att det ord måtte bli sagt, som kunde bli honom till frälsning. Jim syntes gripen och kom efter predikan fram bland de frälsningssökande. Han blev omvänd, förtrodd sig med sin fiende och sökte gottgöra det förflutna. Så blev även »Big Jim» ett mäktigt bevis på evangeliets omskapande kraft.

Då Truett tillträdde pastorstjänsten i sin församling, hade den 715 medlemmar. Om arbetets utveckling och den skörd för Guds Rike han fick inbärja där få vi inblick i av några ord av honom i den intervju i Göteborgsmötet 1937 vi ovan omnämnt.

— Vi ha nu 7.500 medlemmar. Jag

kom direkt från Seminariet till Dallas. Då fanns där fyra baptistförsamlingar, nu har antalet vuxit till över fyrtio. I församlingen har jag mottagit 16.000 personer. Församlingen har gång efter annan »svärmat», nya församlingar ha ut från den blivit bildade, där vi först hade utposter.

George W. Truett var en baptistfolkets hövding, en profetgestalt, och hans livsverk söker över hela världen sin like. Bland stora förtroenden, som visades honom var posten som president för sydstaternas baptister, som då räknade mer än tre och en halv miljoner, och presidentskapet i Baptist World Alliance, som han innehade närmast före den nuvarande presidenten dr J. H. Rushbrooke. I Sverige är dr Truett känd främst från sitt besök vid Baptisternas världs-

kongress i Stockholm 1923, då han höll kongresspredikan i Immanuelskyrkan. Den predikan blev mycket uppmärksam. En framstående penna framhöll i en huvudstadstidning, hur han talade med en röst, som nådde till varje vrå av det stora templet, hur han byggde satserna omedelbart, förande ett enkelt språk med enkel prägling och gav sina åhörare ett stycke av den äkta konsten, det naturliga uttrycket för den djupa personligheten.»

Och nu har denne Herrens tjänare, vid 77 års ålder, såsom redan i förra numret av vår tidning angavs, fullgjort sitt värv och gått till högre tjänst. George Washington Truett's helövertalelse åt och hans trohet mot Gud manna allt Guds folk till efterföljd.

GEORGE W. TRUETT

Det var med djup rörelse jag såg, att doktor Truett redan kallats från oss. Det är blott fem år, sedan jag sist mötte honom vid den stora baptistvärldskongressen i Atlanta, som han ledde med den förmåga och kraft, som var honom säregen. Jag kunde väl icke ana, att vi träffades för sista gången härnere. Men sådant är livet, och sådan är döden.

Truett var en ovanlig människa. Hans begåvning och förmågor voro ovanligt rika. En predikare av Guds nåde i alla avseenden och en själavinnare, som aldrig lämnade ett tillfälle obegagnat att vinna någon själ för sin store Konung. Otaliga väc-

kelsemöten leddes av denne nitiske man, som därjämte var en församlingaledare av ovanliga talanger.

Såsom mötesledare hade han en stor makt. Det lär något mäktigt betvingande i hans röst, och den personliga tyngd, som präglade hela hans väsen, kom till uttryck på flerfaldiga sätt. Han gav färg och glans åt det hela och det blev en kristen färg och en kristen glans.

Jag minnes kongressen i Toronto i Kanada. Även där ledde Truett. Stridens vägor gingo höga mellan fundamentalister och modernister. Men det var ingen som hade ett ont ord att säga om Truett trots hans koncilians och ledareställning. Att han trodde på Ordet och var en kristen utan vank och tadel, det visste alla.

Välsignad var hans bana. Lycklig var han också. Med rika gåvor kom han till ett folk med makt och framgång följde honom. där han på ett världsspråk förkunnade Guds sanning. Kanske andra förhållanden skulle ha förminskat hans inflytande. Men under allt skulle han stått såsom ett ädel föredöme i sann tro och brinnande nitiskhet att på allt sätt frälsa några.»

Baptisterna har förlorat en stor man och en ödmjuk Kristi tjänare. Men minnet lever, och sadden får gå till skörd.

Hj. Danielson.

INRE MISSIONEN

Höstens och vinterns arbete planeras

— Framför allt behövs samling och koncentration, man får inte breda ut sig, så att allt rinner ut i sanden, framhöll pastor E. Gehlin i sitt inledningsföredrag till ett givande samtal om »Våra bekymmer och angelägenheter inom inre missionen» vid det sammankomna

tillvarataga sommarens möjligheter till evangelisation. Bland annat framhölls, att man helt visst skulle kunna göra mer av Vällersvik som kristen turistort.

På det tankeväckande föredraget följde ett samtal, i vilket de flesta missionsarbetarna samt pastor Berndt Sörenson och rektor Fr. Hedvall, som även hade inbjudits, deltog. Samtalet avslutades med en bön och avslutades av nöd över

VÅR YTTRE MISSION

KINA

Dopförrättningar.

Baptistförsamlingar inom Kaomi och Kiaohsien härader ha under sommaren haft flera dopförrättningar.

Så döptes den 30 juni 8 och den 25 augusti 3 personer i Kaomi samt dagen därpå 6 i Siaokiastun.

Den 14 juli iklädde 23 personer sig Kristus genom dopet i Wangtai och följande söndag 14 personer ä utstationen Shangehwang.

I Wangkochwang döptes 4 personer d. 14 juli och två den 21 juli i Po. Samtliga bröder och systrar ha förenats med ovannämnda baptistförsamlingar.

I stort sett har dopsiffran varit lägre än föregående år. Intensifieringen av kampen för tillvaron synes mera helt lägga beslag på människornas tid och undantränga intresset för andliga ting. Vi tacka dock Gud

Oscar Rinell.

ur djupet av våra hjärtan att hans verk likväl fortgår utan avbrott trots vargatider.

Oscar Rinell.

Lördagen 13 augusti 1938

Utresande missionärer.

Missionär och fru Oscar Rinell
med dottern Doris.

Missionären Oscar Rinell, hans maka fru Hellen Rinell och deras 10-åriga dotter Doris skola i sept. via Amerika återvända till Kina. Baptistmissionens ledning i Shantung har uttalat önskan, att Rinell skulle komma ut till missionsfältet i slutet av 1938. De ämna nu via Shanghai söka taga sig till Tsingtao och därifrån vidare till Kiaohsien och beräknas vara framme i nov.

Missionär Oscar Rinell är född i Pingtu, Shantung, Kina. Sin ungdom tillbragte han i Östern. Sedan fick han åren 1914-21 ägna sig åt sin utbildning i Sverige och Tyskland. Från 1921 har han varit missionär i Baptistmissionens tjänst och som sådan fullbordat två verksamhetsperioder i Kina. År 1923 ingick han äktenskap med fröken Hellen Collén, som sedan stått vid hans sida i arbetet och nu även följer med till Kina.

70 År

Missionär
HEDVIG RINELL.

Svenska baptistsamfundets Kinamissionär, fru Hedvig Rinell, maka till missionären J. A. Rinell, fyller 70 år den 12 oktober.

Fru Rinell föddes i Tensta, Uppsala län. Hon har lärarinneexamen, och sedan hon antagits till missionär av Baptistmissionen, vistades hon någon tid i London för språkstudier. År 1892 ingick hon äktenskap med missionär J. A. Rinell, varefter makarna följande år reste ut till Kina. De ha där verkat i staden Kiaochow och sett en stark församling jämte kristna institutioner uppstå.

Fru Rinell har väsentligen ägnat sig åt lärareverksamhet. Från och med 1904 har hon i många år varit föreståndarinna för missionens flickskolor samt dessutom lett en skola för bibelkvinnor. Härtill kan läggas att hon i sitt hem utfört en god fostraregärning, vad som makarna Rinell ha klädjen be två av sina söner som missionärer i Kina.

Från dag till dag

Sommarnöjet.

Au
Pew. 25/7/38

Glan skymtar genom gläntan. Ett sädesfält, en gammal bygdeväg, en skogsgip och en vassvik och därutanför det vida vattnet. Ty Glan är ingen vanlig liten struntsjö. Den är stor och bred, det är nio kilometer från strand till strand, det är perspektiv och horisont över sjön, och det finns vatten, som räcker till för textilstaden i all framtid.

Först måste jag be Glan om hövlig ursäkt. Jag har inte tyckt om och kanske talat illa om vissa sankta stränder i sjön, långgrunda till leda. Men det är bara en sida av sjön, den sämre. Varje sjö har minst två stränder och Glan har minst fyra. Nu vet jag bättre, nu känner jag en strand så skön, så omväxlande, så härlig. Den är Glans verkliga, bättre jag. Och efter den sidan skall en sjö bedömas.

Strandgränsen börjar med en vindsept udde. Vågorna skölja över stenarna. Ekarna på holmen dämpa en pinande västanvind, som enstod i månader under första halvåret. Markvegetationen av små enar och vita björkar verkar park, men längre upp och längre bort, där skrevorna finnas, bor räven med sin familj. Om kvällarna går han på jakt och lurar sig till en och annan stek av and eller sjöfågelsunge. Och när han sugit sig mätt på blod och kött tar han sig tid till en ylande kvällskonserter, som kommer ägornas övriga vilt att lyssna och vara på sin vakt.

I vassviken mellan holmen och udden ligger ryssjorna på lur. Om man rör tyst och låter bli att plaska med årorna, vilket är en konst så god som någon, kanske man kan ha tur att få se ett spetsigt gäddhuvud sticka fram mellan piporna. Fortare än kvickt är dock den långa gäddkroppen försvunnen — tyvärr inte in i ryssjan, men det finns chans att locka fram fisken igen med ett blänkande drag, som svirvlar någon halvmetr från ytan. Bestämt var det i denna vik som vännen och brodern "CS" knep själva gammalgäddan någon gång på förvåren. Den fisken var en gammal slipad "flur", som säkert var något av en skräck för Glans övriga fisknevnare. Vem kan räkna huru många kilo fisk en gammalgädda slukar per år och alltså undanhåller fiskarena på land? Det är nog i varje fall åtskilliga! Fjortonfemton kilo var det visst den gäddan vägde, så det måste vara stadiga don i den ryssja, som skall hårbärgera en sådan bjässe. Jag gratulerar till fiske lyckan! Självt fick jag inte se den sevärd gäddgiganten, men vännerna på gården ha berättat om den, och de äro inte släkt med någon skeppare. Så sant måste det vara!

På udden stå två stugor. I den invid sjön bo tre gracer på weekend med sitt friluftskök, och uppe på krönet härskar hr Torparkvist, som är en fin karl och bor i villa i stan om vintern. Hans släktingabarn är en mexikansk sombrero av halm, och till den för han en jättestav, skuren och skalad och högst originell. Liksom många andra på trakten är han nykorad som simborgare.

Udden är ett litet paradisi. Tallarna stå höga och granna i ståtliga, långa kolonner, strandgruset växer meterhög och färgviles upp av blodröda småblommor och blåsvarta-blåblår. Vid stranden ut mot sjön ligger klipporna

dan ligger de klippiga bergen. Sjön plaskar in mot gnejsen, som reser sig brant och djärvt. Det finns stup och hålor, det är bräddjup och det är berg-hällar, som skymta under ytan. Här växer ljungen yvig och vild, här bredder lingonriset ut sig och här har den vindpinade martallen slagit rot i skrevornas mörka mylla. Den ser högst garvad och erfaren ut med vriden stam och rufsig krona, men den passar här ute på klippan. Till timmer duger den rakt inte men till fågelbo är den som skapt, och varje gång jag ser klippornas förvuxna småtallar, tänker jag på den gång, när en huggormshona i en talkrona ynglade ungar och släppte ned på oss pojkar, som bara slog ihjäl utan att först veta varifrån reptilerna kommo.

En bit från klippan börjar storskogen, där virkestallarna tävla i höjd och bredd. Här någonstans bor både ugghan och höken, som brukar förena sig i kvällskonserter, när mörkret faller på, men när det ännu är ljus törs de inte säga ett knyst. Ty då är det liv och lust vid badklipporna strax intill. Här finns det grytor och handfat av sten och härliga hållar, soliga och såpade, här finns det dykstener och djupvatten, som det inte är någon idé att pejla eftersom det är djupt värre. Den klippiga stranden svänger, och mellan höga bergväggar bjuder den på två sandvikar, som äro som gjorda för sommarkolonien minsta. Herrskapet Patrongrens är hyggligt folk, som låter alla bada och njuta av naturen och som tack därför sköter alla sig som män ska, när man är i skogen. Det är mjuk sand på botten, det är sand på plagen och just nu är det sommarvarmt i vattnet, varför badlivet florerar.

Skogsvägen slingrar uppåt. Det är fuktvalt och skönt härinne. Här finns en porlande källa med friakt härligt vatten, som hr Skogman och hans fru, vilka bo i dockstugan vid vägen, hämtar varje dag. Och vattnet går också upp till ett nytt hus i trakten, ett ungdomshem i sportstugestil, där det smickras och hamras och grävas och schaktas om kvällarna.

Uppe vid gården, där Patrongren residerar och där den musikaliske Statarström och hans kolleger ha sina stugor och Rättarson sin bostad, växer en rönn som en parasit mellan ett par grenar på en hundraårig poppel, av vilket träslag det finns två värdträd. Ruddammen ligger spegelblank, de "skruvade" jättetallarna invid smedjan i backen brinna i kvällsolens, och kossorna nere på gårdet idissla dagens grönbete. Nerifrån den igenvuxna Laxfjärden hörs spovens locktoner, och uppe bland Hammarbackens ekar och forngravar stryker en skygg harpalt och väsnas fasanerna.

Men ute i Glan ligger bland annat två skär. Rätt ut med kurs mot Svärtingesidan. Tre kilometer ut i sjön — det är en lagom simtur, när vattnet är tjugo gradigt. Här går gårdens gräns, här slutar fiskevattnet. Dessa skär äro Glans stora och lilla Karlsöar. Det är fågelskär, och det minsta är alldeles kritvitt av måsarnas minnen. På det stora skäret växer en lind och annat lövakogsbuskage i en sällsynt vacker, skyddad klyfta. Här har man ett friluftreservat. Här bor den stora ron och friden — d. v. s. när inte Glan går i skiörtärmarna och vinden

Dagens Önskan

Soffor vid Sandbyhov. Önskvärt vore, om ett par soffor kunde placeras vid ingången till Sandbyhov till gagn för äldre besökare.

Iakttagare.

Nummerbrickor. Vid den mycket antitade Rättsjälp-anstalten borde införas systemet med nummerbrickor för de besökande under mottagningstiderna. Då väntetiden merendels kan uppgå till både en och två timmar, saknas inte goda skäl för införande av ett kontrollsystem med nummerbrickor för de besökande, något som f. ö. tillämpas i motsvarande institutioner på andra håll.

Besökande.

Arkösunds-tågen. Dagens önskan är att åtminstone ett par dagar i veckan t. ex. tisdag och torsdag låg till Arkösund avgick från Östra station kl. 10 fm. med hemresa kl. 17.32.

På bekostnad av veckans övriga dagar är söndagstrafiken ditut väl tillgodosedd.

Beundrare av Arkösund.

NYFIKEN PÅ STORSTADEN.

Denne mycket unge man har fotograferats i grinden till egyptiska legationen i London, dit han fått följa med den nye ambassadören Hassan Nashast Pascha. Den lille pojken är nio år gammal och heter Abdul el Arab. Han tillhörde i Kairo madame Nashasts hushåll och eftersom han är begåvad med en sund nyfikenhet, gav han sig inte förrän han fick löfte att följa med och titta närmare på världstaden. Det är den första tittan som syns på bilden.

ingen sällskapsfågel utan en skygg och rädd liten gynnare, men trivsamt är den med sina brunsvarta fjädrar och sin långa näbb, som plockar och pickar i ett.

Men på en klippa invid "kusten" stiga rök och lågor upp. Det är dock ingen fara, det är ingen skog, som brinner, men det är ett lägerbål, som tändes. Det knastrar, det sprakar och det skjuter i det kruttorra grenverket, och lågorna värma så passande just som solens röda klot rullat ned bortåt Doverstrandsstranden — Glans solnedgångar äro berömda!

Ungdomen har lägrat sig kring bålet, innan det är dags att krypa in i täkten uppe vid sommarhemmet. Här är det stämning, frid och vila. Det är högt till taket i ungdomens pelarsal. Ungdomsledare tala om karriärer, om stora kvinnor, om människor, som varit föredömen för unga av i dag, om vackra ideal, om ungdomens drömmar och brobyggarpjäner, om dess mål och strävanden. Man lyssnar girigt, man tänker och

VA

I anslutning till vattenpoliskåren i T. kiska flodpolisen omorganiserats och te i Wien. Organisationsarbetet har polisen. På bilden här ovan se

rige. I det förstnämnda är hon född, dit reser hon på nytt inom kort med mamma och pappa. Där trivs hon bäst, säger hon. Hon är inte rädd för krig och japaner. Hon tror på Gud liksom mor och far. Doris känner tryggheten i bönen "Gud som haver barnen kär, se till mig, som liten är". Den gäller både i Sverige och Kina, i fred och krig, bland vita och gula.

"Gå uppför solskensberget, röd och varm om kind" sjunger hon — tonerna dallra, och det dallrar jämväl i hjärtana hos människorna och lyssna. Hon sjunger på kinesiska och på svenska. Med flickaktig charm tecknar hon med händerna vägen uppför solskensberget. Då är det kväll på sommarnöjet.

Handwritten signature and date: "Ad. Per. 25/7/38"

Glan skymtar genom gläntan. Ett stadesfält, en gammal bygdeväg, en skogsgip och en vassvik och därutanför det vida vattnet. Ty Glan är ingen vanligt liten struntstj. Den är stor och bred, det är nio kilometer från strand till strand, det är perspektiv och horisont över sjön, och det finns vatten, som räcker till för textilstaden i all framtid.

Först måste jag be Glan om hövlig ursäkt. Jag har inte tyckt om och kanske talat illa om vissa sanika stränder i sjön, långstrunda till leda. Men det är bara en sida av sjön, den sämre. Varje sjö har minst två stränder och Glan har minst fyra. Nu vet jag bättre, nu känner jag en strand så skön, så omväxlande, så härlig. Den är Glans verkliga, bättre jag. Och efter den sidan skall en sjö bedömas.

Strandgränsen börjar med en vindsvept udde. Vågorna skölja över stenarna. Ekarna på holmen dämpa en pinande västanvind, som envist stod i månader under första halvåret. Markvegetationen av små enar och vita björkar verkar park, men längre upp och längre bort, där skrevorna finnas, bor räven med sin familj. Om kvällarna går han på jakt och lurar sig till en och annan stek av and eller sjöfågelsunge. Och när han sugit sig mätt på blod och kött tar han sig tid till en ylande kvällskoncert, som kommer ägornas övriga vilt att lyssna och vara på sin vakt.

I vassviken mellan holmen och udden ligger ryssjorna på lur. Om man rör tyst och låter bli att plaska med årorna, vilket är en konst så god som någon, kanske man kan ha tur att få se ett spetsigt gäddhuvud sticka fram mellan piporna. Fortare än kvickt är dock den långa gäddkroppen försvunnen — tyvärr inte in i ryssjan, men det finns chans att locka fram fisken igen med ett blänkande drag, som svirvlar någon halvmetr från ytan. Bestämt var det i denna vik som vännerna och brodern "CS" knep själva gammalgäddan någon gång på förvåren. Den fisken var en gammal slipad filur, som säkert var något av en kärke för Glans övriga fiskinnevånare. Vem kan räkna huru många kilo fisk en gammalgädda stukar per år och alltså undanhåller fiskarna på land? Det är nog i varje fall åttakilliga! Fjortonfemton kilo var det visst den gäddan vägde, så det måste vara stadiga don i den ryssa, som skall hårbärgera en sådana bjässe. Jag gratulerar till fiske lyckan! Självt fick jag inte se den värda gäddgiganten, men vännerna på gården ha berättat om den, och de äro inte släkt med någon skeppare. Så sant måste det vara!

På udden stå två stugor. I den invid sjön bo tre gracer på weekend med sitt friluftskök, och uppe på krönet härskar hr Torparkvist, som är en fin karl och bor i villa i stan om vintern. Hans älsklingshatt är en mexikansk sombrero av halm, och till den för han en jättestav, skuren och skalad och högst originell. Liksom många andra på trakten är han nykorad som simborgare.

Udden är ett litet paradys. Tallarna stå höga och granna i ståtliga, långa kolonner, strandgräset växer meterhögt och förgylles upp av blodröda smultron och blåsvarta blåbär. Vid stranden ut mot sjön ligger kiselstenarna och locka till s. k. "smörgåskast" och vid den simmande vassruggen ha skratmåsarna bon, som de ängsligt vakta. Varje roddbåt, som närmar sig den gröna vassön, blir anfallen från luften av en pluton skrikande, varnande måsar, som förgäves söka skrämra människorna på flykten — trots att dessa människor aldrig tänkt en tanke på att ofreda måsarnas reden.

I vassviken vid udden kluckar ekans botten mot vattnet, medan motorbåten gungar litet mera gravitetiskt. Vid våta värrar går Glan in över halvöns spångade landtunga, men på andra si-

dan ligger de klippiga bergen. Sjön plaskar in mot gnejsen, som reser sig brant och djärvt. Det finns stup och hållor, det är bråddjup och det är berg-hällar, som skymta under ytan. Här växer ljungen yvig och vild, här breder lingonriset ut sig och här har den vindpinade martallen slagit rot i skrevornas mörka mylla. Den ser högst garvad och erfaren ut med vriden stam och rufsigt krona, men den passar här ute på klippan. Till timmer duger den rakt inte men till fågelbo är den som skapt, och varje gång jag ser klippornas förvuxna småtallar, tänker jag på den gång, när en huggormshona i en talkrona ynglade ungar och släppte ned på oss pojkar, som bara slog ihjäl utan att först veta varifrån reptilerna kommo. —

En bit från klippan börjar storsko-gen, där virkestallarna tävla i höjd och bredd. Här någonstans bor både ugghan och höken, som bruka förena sig i kvällskonserter, när mörkret faller på, men när det ännu är ljus turs de inte säga ett knyst. Ty då är det liv och lust vid badklipporna strax intill. Här finns det grytor och handfat av sten och härliga hållar, soliga och såpade, här finns det dykstenar och djupvatten, som det inte är någon idé att pejla eftersom det är djupt värre. Den klippiga stranden svänger, och mellan höga bergväggar bjuder den på två sandvikar, som äro som gjorda för sommarkoloniens minsta. Herrskapet Patron-grens är hyggligt folk, som låter alla bada och njuta av naturen och som tack därför sköter alla sig som man ska, när man är i skogen. Det är mjuk sand på botten, det är sand på plagen och just nu är det sommarvarmt i vattnet, varför badlivet florerar.

Skogsvägen slingrar uppåt. Det är fuktvalt och skönt härinne. Här finns en porlande källa med friskt, härligt vatten, som hr Skogsmän och hans fru, vilka bo i dockstugan vid vägen, hämtar varje dag. Och vattnet går också upp till ett fyrt hus i trakten, ett ungdomshus i sportstugestil, där det mikras och hamras och grävas och schaktas om kvällarna.

Uppre vid gården, där Patrongren residerar och där den musikaliska Stat-strömen och hans kolleger ha sina stugor och Rättarson sin bostad, växer en ränn som en parasit mellan ett par grenar på en hundrakrig poppel, av vilket träslag det finns två värdträd. Ruddammen ligger spegelblank, de "skruvade" jättetallarna invid smedjan i backen brinna i kvällssolen, och kossorna nere på gårdet iddilla dagens grönbete. Nerifrån den igenvuxna Laxfjärden hörs spovens locktoner, och uppe bland Hammarbackens ekar och forngravar stryker en skugg harpalt och väsnas fasanerna.

Men ute i Glan ligger bland annat två skär. Rätt ut med kurs mot Svärtingesidan. Tre kilometer ut i sjön — det är en lagom simtur, när vattnet är tjugoegradigt. Här går gårdens gräns, här slutar fiskevattnet. Dessa skär äro Glans stora och lilla Karlsöar. Det är fågelskär, och det minsta är alldeles kritvitt av måsarnas minnen. På det stora skäret växer en lind och annat lövskogsbuskage i en sällsynt vacker, skyddad klyfta. Här har man ett friluftreservat. Här bor den stora ron och friden — d. v. s. när inte Glan går i skjortärmarna och vinden friskar i. Den här sjön krusas fort, blåser upp i ett nafs som andra berömda kolleger men ångrar sig lika fort, lugnar sig, breder ut sig som en spegel och gör allt väl igen.

Yrkesfiskaren har doningar här ute. Här går gösen till, den verkliga Glan-fisken. Och det lilla skäret bär syn för sägen: på en klippspets ligger en stor och präktig gös, halväten av en mäs, som tydligen fått ett riktigt skrovnmål och måst lämna läckerheten för att vila sin kräva. På en håll i vattenbrynet trippar en nätt liten krabat, en trevlig liten fågel, som tyvärr blir allt sällsyntare här hemma, nämligen beckasinen. Det är precis

Soffor vid Sandbyhov. Onakvärt vore, om ett par soffor kunde placeras vid ingången till Sandbyhov till gagn för äldre besökare.

Nummerbrickor. Vid den mycket anlitade Rättshjälpsanstalten borde införas systemet med nummerbrickor för de besökande under mottagningstiderna. Då väntetiden merendels kan uppgå till både en och två timmar, saknas inte goda skäl för införande av ett kontrollsystem med nummerbrickor för de besökande, något som f. ö. tillämpas i motsvarande institutioner på andra håll.

Arkösunds-sågen. Dagens önskan är att åtminstone ett par dagar i veckan t. ex. tisdag och torsdag tåg till Arkösund avgick från Östra station kl. 10 fm. med hemresa kl. 17.32. På bekostnad av veckans övriga dagar är söndagstrafiken ditut väl tillgodosedd.

Besökande. Dagens önskan är att åtminstone ett par dagar i veckan t. ex. tisdag och torsdag tåg till Arkösund avgick från Östra station kl. 10 fm. med hemresa kl. 17.32. På bekostnad av veckans övriga dagar är söndagstrafiken ditut väl tillgodosedd.

NYFIKEN PÅ STORSTADEN.

Denne mycket unge man har fotograferats i grinden till egyptiska legationen i London, dit han fått följa med den nye ambassadören Hassan Nashaat Pascha. Den lille pojken är nio år gammal och heter Abdul el Arab. Han tillhörde i Kairo madame Nashaats hushåll och eftersom han är begåvad med en sund nyfikenhet, gav han sig inte förrän han fick läste att följa med och titta närmare på världstaden. Det är den första tittan som syns på bilden.

ingen sällskapsfågel utan en skygg och rädd liten gynnare, men trivsamt den med sina brunsvarta fjädrar och sin långa näbb, som plockar och pickar i ptt.

Men på en klippa invid "kusten" stiga rök och lågor upp. Det är dock ingen fara, det är ingen skog, som brinner, men det är ett lägerbål, som tändes. Det knastrar, det sprakar och det skjuter i det kruttorra grenverket, och lågorna värma så passande just som solens röda klot rullat ned bortåt Doverstorsstranden — Glans solnedgångar äro berömda!

Ungdomen har lägrat sig kring bålet, innan det är dags att krypa in i tälten uppe vid sommarhemmet. Här är det stämning, frid och vila. Det är högt till taket i ungdomens pelarsal. Ungdomsledare tala om karlar, om stora kvinnor, om människor, som varit föredömen för unga av i dag, om vackra ideal, om ungdomens drömmar och brobyggplaner, om dess mål och strävanden. Man lyssnar girigt, man tänker och fattar beslut. Nyss ha sockenkyrkans klockor ringt till helgsmål. Och när elden börjar falna stiger en liten flicka upp på berget, som är talarstol och sångarestrad. Det är Doris, en flicka, som har två hemland, Kina och Sve-

Firma Plomm

I anslutning till vattenpoliskårens i teiska flodpolisens omorganiserats och te i Wien. Organisationsarbetet har polisen. På bilden här ovan se

rige. I det förstnämnda är hon född, dit reser hon på nytt inom kort med mamma och pappa. Där trivs hon bäst, säger hon. Hon är inte rädd för krig och japaner. Hon tror på Gud liksom mor och far. Doris känner tryggheten i bönen "Gud som haver barnen kär, se till mig, som liten är". Den gäller både i Sverige och Kina, i fred och krig, bland vita och gula. "Gå uppför solskensberget, röd och varm om kind" sjunger hon — tonerna dallra, och det dallrar jämväl i hjärtana hos människorna, som lyssna. Hon sjunger på kinesiska och på svenska. Med flickaktig charm tecknar hon med händerna vägen uppför solskensberget. Då är det kväll på sommarnöjet.

Missionsveteranen Rinell avliden i Kina.

Er M. uppdrag C Höguppgiften
5/7/41
Baptistisk
pionjär som
har gått hem.

Missionär J. A. Rinell.

På torsdagskvällen ingick telegrafiskt meddelande om att missionär J. A. Rinell i Kiaohsien (Kiaochow) Shantung, Kina, avlidit, nära 75 år gammal.

Missionär Rinell var en av de främsta baptistmissionärerna i Kina, där han verkat i bortåt 50 år, närmare bestämt från våren 1894. Han är jämte J. E. Lindberg en av de svenska banbrytarna inom baptist-

missionen i Kina. Rinell har utfört en betydelsefull gärning inte blott som förkunnare och församlingsledare utan också som den ledande mannen i hela den svenska baptistmissionen i

(Forts. å sid. 5.)

— Fortsättning från 1:sta sidan. —

Kina. Sålunda hade han under flera decennier förestått samfundets främsta huvudstation, den i Kiaochow, Shantung, och flera församlingar m. m. Och i de flesta fall har också hans omdöme och förslag varit avgörande för missionsledningens i hemlandet beslut och åtgärder. Under många år var han ordförande i missionärskonferensen i Shantung och dess verkställande utakott samt missionskasör.

Med sin sällan sviktande arbetsförmåga och mångsidiga begåvning, har Rinell under årens lopp fått ta i tu med de mest skilda och krävande uppgifter utom de direkt själavårdande och evangeliserande, bl. a. omfattande byggnadsarbeten och omfattande skolverksamhet, för att inte tala om de många grannlags och svåra uppgifter, som föranletts av nationella oroligheter och krig i landet gång på gång. Han har också varit flitig författare och medarbetare i olika tidningar i Sverige, Kina och Amerika.

131
Av hans böcker och skrifter nämnas: Boxarupproret i Kina (tillsammans med J. H. Swordson, 1902), Missionsproblemet, De svenska baptisternas Kinamission m. fl.

Under sina besök i hemlandet 1905—06, 1919—20 och 1932—33 gjorde han högt skattade insatser i den andliga verksamheten och framförallt för att sprida kunskap om och väcka intresse för Kina och missionen där. Han har, liksom tillsammans med sin hustru, även besökt U.S.A.

Missionär Rinell var också mycket kulturellt intresserad och har till Sverige medfört en hel del värdefulla etnografiska föremål, som förvaras i etnografiska avdelningen i Riksmuseet.

Johan Alfred Rinell var född i Rinna i södra Östergötland den 27 nov. 1866. Hösten 1883 blev han en avgjord kristen och började kort därefter arbeta i söndagsskolan. 1884 slöt han sig till ortens baptistförsamling. Ett par år därefter började han predika, samtidigt som han genom privatstudier sökte förkovra sig för uppgiften. Hösten 1888 inträdde han i Betelseminariets andra klass. Samma år besökte den store missionsledaren J. Hudson Taylor Sverige, och hans väckande missionsföredrag och mäktiga appeller tänkte ett starkt missionsintresse även bland seminaristerna, och inte mindre än fyra kamrater i Rinells klass vigde sedan sina liv åt missionsgärningen. Men förhållandena tillät icke Rinell att efter seminariekursens slut 1891 resa till Kina strax, utan han var först en tid pastor i Fredrikshalds (Haldens) baptistförsamling i Norge och studerade även en tid i London. Till Kina anlände makarna Rinells i april 1894, där han sedan oavbrutet verkat med undantag för Sverigebesöken.

Missionär Rinell sörjes närmast av maka, född Janason, samt barn, av vilka två söner, födda i Kina, efter vederbörlig utbildning också ägna sig åt missionärsarbetet på samma fält som föräldrarna. För övrigt kommer saknaden efter den hädangångne, som var icke blott en mycket duglig missionär utan även högt skattad personlighet, att kännas starkt i vida kretsar.

140

Shantung Daily News
M. Graywaca 8/7/41

(Contributed)

The funeral service for Rev. J. A. Rinell was conducted Saturday afternoon at the International Cemetery. A large gathering of friends representing different nationalities were present to pay their last respects to this pioneer Swedish missionary. Rev. J. E. Lindberg, an old schoolmate and coworker for some 50 years of the deceased, conducted the impressive service. A great number of beautiful wreaths were laid and sympathetic speeches held by representatives of Church organizations and a wide circle of friends.

With the passing of Mr. J. A. Rinell yet another old landmark has been removed from Shantung. He arrived with his young wife at Shanghai on April 12th 1894 and they have since then been stationed as missionaries of the Swedish Baptist Mission at Kiaochow. Before the German occupation of Tsingtao he found the surroundings of the then Chinese fishing village a happy hunting ground and a pleasant summer resort. During his sojourn in Shantung he has seen this port grow into a modern city, while flags have often changed. Every summer-vacation was spent in this "Pearl of the East." It was his plan to spend his retirement also here. Now that his overworked heart has ceased to throb it is fitting that he has found a resting place close to the graves of such well known Tsingtaoites as Dr. Faber and Dr. Voekamp, not to mention other names.

Mr. Rinell has had thrilling experiences and lived to see great changes in the history of China. He had only been in Kiaochow five months, when he was compelled to flee with other missionaries on account of the war between China and Japan (1894-95). Chinese troops mistaking these foreigners for enemies opened fire on them. Luckily the party was rescued by an American gunboat and brought to safety. During the Boxer Rising (1900) he had to flee again from Kiaochow, this time to Tsingtao. The German Customs house at Ufao on the Kiaochow Bay was partly put on fire the same night the missionaries stayed there. While on an overland trip to Chefoo, Boxers destroyed his bicycle, but the brave "Viking" walked some 400 kilometer before returning home. During later years of hardship and war nonalish service

and sacrifices were always typical for his missionary career.

"The Old Pastor," as he was respectfully called by his wide Chinese acquaintances, has always given evangelistic action a place of central prominence. The founding and growth of several local Christian Churches in the district of Kiaohsien will remain the best living monument over his life. During many years he has been Chairman of the Swedish Baptist Mission in the south-eastern section of Shantung. His sound judgment and progressive leadership has been a not unimportant reason for the success of the said Mission. Long before the Chinese Government had accepted Western educational ideals, he advocated the use of modern schools in the missionary enterprise. Philanthropy has always been close to his heart. He has often been engaged in different forms of relief work, twice at the request of the local Chinese Government. The Post Office in Kiaochow was started by him and he was some time in charge of it. In order to be more efficient in supervising the ever growing missionary activities he decided to drive first a motor cycle and later a car on not too good dirt roads at an age very close to 70. During almost half a century in his adoptive land he has only had three short furloughs in Sweden. On behalf of the Swedish Academy of Science (Vetenskapsakademien) he has sent home a valuable collection of things Chinese which now can be seen in its museum at Stockholm. He is author of five books in Swedish and a great number of special articles in different journals.

J. A. Rinell's name is indelibly written in the annals of the Swedish Baptist Mission which this year celebrates its 50th anniversary.

See also article
by Rudolph
in Svensk Rekord
Sept. 1941 page
506.

In Remembrance of Rev.

J. A. Rinell 27/9/41

The death of Rev. J. A. Rinell on July 3 at Faberkrankenhaus, Tsingtao, China, at the age of 75, is an irreparable loss for the Swedish Baptist mission. The funeral service was conducted two days later at the International Cemetery. A large gathering of friends representing different nationalities were present to pay their last respects to this pioneer Swedish missionary.

Rev. J. E. Lindberg, an old schoolmate and co-worker of the deceased for some 50 years, conducted the impressive service. A great number of beautiful wreaths were laid and sympathetic speeches given by representatives of church organizations and a wide circle of friends. One hundred scrolls and banners, presented by Chinese friends in honor of the deceased, decorated the Baptist church at Kiaohsien, where a memorial service was held soon after the funeral. The sight of this great congregation of Chinese Christians and non-Christians, the expressions of esteem by individuals and organizations for the beloved one who had been called to higher service, and sympathy for the bereaved deeply impressed all present.

With the passing of Rev. Rinell an old landmark has been removed from Shantung. He was born on November 27, 1866, at Rinna, Östergötland, Sweden. During the autumn of 1883 he was converted to the Christian faith and soon started to work in the Sunday school. His brother had organized a Sunday school in a neighboring village and this became a fitting field for Rinell's first missionary efforts. He was baptized on August 2, 1884. Two years later he started to preach. He entered the second class of Bethel Seminary at Stockholm 1888 and completed his theological course there 1891. He then became minister of the Baptist church at Fredrikshald and remained there in that capacity until the autumn of 1893.

The call to be a missionary in a foreign country grew stronger than

ever. Together with his young wife, whom he married Oct. 8, 1892, they dedicated their lives to the cause of foreign missions on November 6, 1893, in Bethel church, Stockholm. They started their journey the day after via London to the Far East. They reached Shanghai April 12, 1894. Since September 28, 1894, they have been stationed as missionaries of the Swedish Baptist mission at Kiaohsien, Shantung. Before the German occupation of Tsingtao he found the surroundings of the then Chinese fishing village a happy hunting ground and a pleasant summer resort. During his sojourn in Shantung he has seen this port grow into a modern city, while flags have often changed. Every summer-vacation during latter years has been spent in this "Pearl

140

of the East." It was his plan to spend his retirement there also. Now that his overworked heart has ceased to throb it is fitting that he has found a resting place close to the graves of such well known Tsingtao missionaries as Dr. Faber and Dr. Voskamp, not to mention other names.

Mr. Rinell has had thrilling experiences and lived to see great changes in the history of China. He had only been in Kiaochow five months, when he was compelled to flee with other missionaries on account of the war between China and Japan (1894-95). Chinese troops mistaking these foreigners for enemies opened fire on them. Luckily the party was rescued by an American gunboat and brought to safety. During the Boxer Uprising (1900) he had to flee again from Kiaochow, this time to Tsingtao. The German Custom House at Mato on the Kiaochow Bay was partly burned the same night the missionaries stayed there. While on an overland trip to Chefoo, Boxers destroyed his bicycle, but the brave "Viking" walked some 250 miles before returning home. During later years of banditry and war unselfish service and sacrifice were always typical of his missionary career.

"The Old Pastor," as he was respectfully called by his wide Chinese acquaintances, has always given evangelistic action a place of central prominence. The founding and growth of several local Christian churches in the district of Kiaohsien will remain the best living monument to his life. During many years he has been chairman of the Swedish Baptist mission in the south-eastern section of Shantung. His sound judgment, progressive leadership and noble personality has been a not unimportant reason for the success of that mission. Long before the Chinese government had accepted Western educational ideals, he advocated the use of modern schools in the missionary enterprise. Philanthropy has always been close to his heart. He has often been engaged in different forms of relief work, twice at the request of the local Chinese government. The post office in Kiaochow was started by him and he was in charge of it for some time. In order to be more efficient in supervising the ever growing missionary activity, he learned to drive, first a motor cycle and later a car on not too good dirt roads at an age very close to 70. During almost half a century in his adopted land he has only had three short furloughs in Sweden. On behalf of the Swedish Academy of Science (Vetenskapsakademien) he has sent home a valuable ethnographical collection which now can be seen in its museum at Stockholm. He is the author of five books in Swedish and a great number of feature articles in different journals.

He will be gratefully remembered as a good husband, loving father, loyal friend and faithful missionary.

Rudex.

MINNEN 28/8/41 FÖRPLIKTA

Nyss kallades en av vårt samfundets missionärer i Kina in i Guds vila: J. A. Rinell. Under nära ett halvt sekel tjänade han Gud på vårt fält i Shantung. Där blev han munk för Guds Rike. Där predikade han för otaliga skolor i städer och byar, på gator och rågar frälsningen och försöningen i Kristus. Där grundade han församlingar. Där värdade han det, som genom Guds nåd växte under hans händer. Där byggde han in missionen i folkmedvetande och folksjäl. Hans namn går till den svenska missionens historia som en av dess största i Kina.

Men minnen förplikta. En broder, för vilken missionen är en hjätesak, skrev och föreslog, att vi skulle hugfästa J. A. Rinells minne genom en insamling för någon speciell gren av vår Kina-mission. Han närslöt en gåva av kr. 100:— som grundplåt.

Kommittén för missionen utom landet har behandlat frågan och med tacksamhet tagit upp förslaget och för det härmed vidare. Särskilt ville vi vända oss till missionär J. A. Rinells många personliga vänner, och bland dem alla först till hans jämnåriga. Han var född år 1866.

Och vi våga vända oss till 1866 års män och kvinnor inom vårt samfund och vördsamt vädja till dem att gå i spelsen för denna insamling, dels genom att själva skänka en gåva och dels genom att insamlas t. ex. på en lista för ändamålet. Och i övrigt inbjuda vi alla att delta i denna gård av tacksamhet och kärlek.

Vi hoppas, att missionens vänner med upptaga detta föslag och förverkliga planen för en J. A. RINELLS MINNESFOND FÖR KINA-MISSIONEN.

Gåvor torde insändas till vår exp., Klarabergsgatan 50, Stockholm, post-giro 23 97.

Stockholm den 26 aug. 1941.

Kommittén för missionen utom landet:

Hj. Danielson, Arvid Svärd,
Ernhard Gehlin, Edvin Ryde,
Erik Rudén.

Till J. A. Rinells minne

Med en mer än vanlig glanshet mottogo vi för några dagar tillbaka budet om J. A. Rinells hädanfärd. Både min hustru och jag ägde hans bekantskap från tidiga ungdomsår liksom med hans föräldrar och syskon.

Livligt står det för minnet, med vilken härförelse han slöt sig till Guds folk och inträdde i den då för tiden rätt så föraktade församlingen av troende och döpta kristna. Karaktärsfast och målmedveten var han i sin kristna tro och allt vad han som en ung kristen företog sig. Djupgående och allvarlig var hans missionskallelse. Mer än ett hinder mötte honom, men han övervann dem alla i Kristi tro.

Och så blev han, jämte J. E. Ljundberg, samfundets pionjär och ledaren av dess synnerligt framgångsrika mission i Kina. Dessa män ha fått se den kristna skaran på vårt fält växa från 0 till 5000. Detta är icke många beskådat. Ihärdigt och oförskräckt ha de arbetat. Resultatet har därför också blivit ovanligt rikt.

Såsom åt ingen annan av vårt samfund blev det mig beskärt att vid inspektionen av verksamheten i Kina med egna ögon se och i någon mån bedöma det verk som nu under tjänst är bedrivits där. Mitt högkvarter under vistelsen i Kina var först på vännerna Rinells station och i deras enkla men trivsamma hem. Aldrig glömmas de upplövelser vi hade tillsammans.

Mitt bestämda intryck blev, att såväl J. A. Rinell som hans maka avstode på långt sikt med alltid givna rationella mål. De uppväxande generationerna voro alltid i deras tankar. Dem framför andra ägnades Rinells kärlek och omsorg. På dem trodde de. Av dem väntade de mycket. Och deras hopp har icke kommit på skam.

Långe behövde man icke vistas i Kiaochow för att inse, hur värderad Rinell var av stadens myndighetspersoner. Mandarinen (= borgmästaren) begärde företärande och sökte Rinells råd i viktiga angelägenheter. Vid en högtid, som hölls på missionskans skolplan, infann sig både mandarinens och högste befälhavarens för stadens armeförläggning och uttalade sin tacksamhet för vad de fått vara med om. En tur i Rinells sällskap genom staden gav många och vackra vittnesbörd om huru äktad han var av böder och lag. De kristna predikatorer liksom medlemmar, hyste stor kärlek och synnerlig respekt för fader Rinell. Så gjorde också hans kamrater.

Rinell var sträng men god. Han vågade icke väckande hit och dit. En man, ett ord, några engelsmänns säga. Så ville Rinell också ha det i enkelt liv och gemensam gärning. Men rik på förlåtelse var han, när fel och synd bekländes av uppriktligt hjerta. Jag såg den undergivna och ärlige mannen falla när som ett barn, när det gällde att förberma sig över en ångerfull medlem.

Högt äktad var Rinell av andra missionskans representanter. Jag hade tillfälle att många gånger iakttaga detta i olika länder till amerikanska, engelska och tyska missionärer, vilka intogo en helt annan ståndpunkt än han i dop- och församlingsfrågor.

Outtröttligt har han arbetat. Endast tre gånger har han under snart femtio år besökt hemlandet för vila och rekreation. Och de få gånger han varit i Sverige har han i övrigt besökt en mängd av våra församlingar villes med stort intresse lyssnat till hans föredrag.

Nu har Rinell nått av en ännu högre kallelse. Huru inärligt uppsä vi honom i vår vilan hos Gud. Men den ansvariga posten i Kina står tom. Gud, som kallar till tjänsten, skall fylla den. Åter i Sverige begravden är Rinell av tusentals i Kina, Sverige och olika världdelar. Men till oss Gud för vad han varit och för den rika skörd som sprungit upp efter den äktade broderns livslånga såringsarbete.

Rinells minne liksom han själv lever. De kunna icke dö.

C. G. Lundin.

En hövding har gått hem

Kina-veteranen J. A. Rinell död

Den 3 juli erhöll vår mission följande telegram, avsänt samma dag från Tsingtao, Kina:

»Father passed away — Far har gått hem. Oscar.»

Så har då en hjälte gått att av sin Konung dubbas in i den eviga fridens ridderskap, en förbundsfolkets hövding har nått sitt Nebo, en ledare i pilgrimsskaran har gått över den sista Jordan. I välsignelse följa honom hans gärningar efter. Och kring J. A. Rinells bår trängas de svenska baptisterna, missionsfolk från skilda länder och samfund — och de sex tusen medlemmarna i församlingarna på vårt Kina-fält och dem som höra till deras husfolk, så ock förvisso tiotusentals, ja kanske hundratusentals kineser, som mött honom, hört honom vittna om Kristus och sett hans heliga vandel.

Hur skön är icke hans död, som får dö som en hjälte i Kristi Rike, som en hövding i Guds Israel.

Välsignat skall J. A. Rinells minne leva bland Sveriges och Kinas baptister och bland alla, som förunnades nöden att möta denne Kristi tjänare!

En väns vittnesbörd.

Enligt ett telegram från Kina, som anlände till Baptistmissionens expedition i torsdags, har missionär J. A. Rinell avlidit. Dödsbudet var ej alldeles oväntat. Rinell har en tid varit klen till sin hälsa, men man hoppades dock i det längsta, att han skulle tillfriskna. Nu är hans stora livsverk i Kina under nära ett halvsekel avslutat.

Jag har personligen känt den avlidne sedan hösten 1890. När jag då vann inträde i Betelseminariet, tillhörde han såväl som J. E. Lindberg seminariets fjärde klass. Han röjde redan då några av de drag, som varit utmärkande för den framgångsfulle missionären. Med nobelt lugn förenades hos honom på ett värdigt sätt en bestämd framåtanda. Kärleken till missionen var väckt i hans hjärta. Han var en av de elever vid seminariet, som mottogo ett starkt intryck av det föredrag, som missionär J. Hudson Taylor vid besöket i Sverige 1888 höll i Betelseminariet.

Efter slutade studier i Betelseminariet kallades Rinell till pastor för Fredrikshalds baptistförsamling, vilken befattning han innehade till hösten 1893, då han jämte sin maka — han hade 1892 ingått äktenskap med lärarinnan fröken Hedvig Jansson,

Missionär J. A. Rinell.

Han stod på sin post — han föll på sin post.

En hjälte i Israel har fallit. J. A. Rinell är icke mer ibland oss. Det är med djupt vemod vi upprepa de orden för oss själva. Han föll på sin post. Långt därefter i det avlägsna landet skall hans grav redas. Där levde han. Där gav han det bästa av sig själv. Där kämpade han sin sista kamp. Där somnade han in med synerna för sitt öga om evangeliets segrar bland jordens största folk. Men för oss känns bortgången tung och svår.

Vår mission i Kina skriver begynnelsen och en god del av sin övriga historia med namnen Vingren, Rinell och Lindberg. I den nyss utkomna femtioårskriften om vårt arbete därefter kursiverades detta missionsklöverblad på ett särskilt sätt. Nu är en av de tre redan hemförlovad. J. A. Rinell har gått och hans tomma plats skapar den djupaste saknad.

Han tillhörde den skara av unga män, som vid åttiotalets slut riktigt djupt grepos av missionsandan. 1894 anlände han till Kina. Där skulle han komma att utföra ett arbete av stora mått. Han var med om förstlingskörden, han var med om den första församlingsbildningen, och han har sedan genom åren på ett utomordentligt sätt fyllt sitt kall såsom missionär. Såsom ordförande i såväl missionskonferensen som i den svensk-kinesiska konferensen samt såsom sakkunnig och initierad i varje detalj av arbetet har J. A. Rinell utfört ett arbete, som näppeligen kan överskattas. Han har sett arbetet utvecklas till vad det nu är, en livlig mission med nära fem tusen medlemmar och en rik verksamhet i olika riktningar.

Restkommissionen har utvald en kommission för att undersöka den svenska missionsverksamheten i Kina. Den kommissionen har utvald en kommission för att undersöka den svenska missionsverksamheten i Kina. Den kommissionen har utvald en kommission för att undersöka den svenska missionsverksamheten i Kina.

Reformationstiden

Arktingar.

Attunda — antog Baptismismissionens kallelse att bli missionär i Kina. Sedan de antagit kallelsen och blivit avskilda för arbetet, reste de i slutet av 1893 till England, där de under vintern förskade språkstudier. I London träffade Karl Vingren dem, då han nedbruten återkom från Kina. Makarna Rinell avreste kort därefter och anlände till Shanghai den 12 april 1894. På hösten sammanträdde de till Kinaochow, nu kallat Kiaocheien.

Ehuru Rinell tjänat vår mission i många händelser och därigenom varit i kontakt med hela vårt fält i Shantung, har dock Kinaochien utgjort centralpunkten för hans mångåriga verksamhet i Kina. För honom var missionär J. E. Lindberg där, och star- ten hade gjorts. Men sedan Lindberg öfverflyttade till Chucheng, blev Rinell den ledande kraften i K., och han gav i mångt och mycket sin prägel åt det blomstrande mis- sionsarbetet i förening med skolverksamhet på två olika slag i denna stad. I allmänhet har han ökt ägt god hälsa, varigenom det varit honom möjligt att under så lång tid med nästan oförminskad kraft ägna sig åt de olika uppgifterna.

Genom tidningsartiklar och på trycket utkomna böcker har han gjort oss här hemma under Areus lopp bekanta med vår mis- sion i Kina. Särskilt upplysande i detta hän- seende är hans skrift Svenska Baptismis- sionen i Kina, vilket arbete utkom med anledning av vår Kina-missions 40-åriga be- stånd. Under de avbrott i arbetet i Kina, som föranletts av de blott tre gånger före- kommande hemnavistelserna i Sverige, har Rinell genom resor och föredrag i vårt land starkt intressat för missionen. Det var all- tid intressant att få lyssna till hans inne- hållrika och även i formellt avseende väl förnäs föredrag.

Som missionsledare utmärkte sig Rinell genom stor rikhet och rådighet vid kri- tiska tillfällen. Han fick snart tillfälle att visa sina anlag i detta hänseende. Vissa upplävalser under Japans krig med Kina 1896, besvärprotest 1900, kriget mellan Ja- pan och Tykland 1914, senare orostäder och nu stultigen det ännu pågående kriget mel- lan Japan och Kina ha varit rätt allvar- liga för missionärerna, men genom ett be- ständigt fullt förfarande ha uppkomna svä- righeter lyckligt avvecklats.

Med missionärer, tillhörande andra mis- sionsällskap, stod Rinell i vänskapliga för- bindelse och stöjt bland dem att varit an- seende. Särskilt uppskattad var han bland de äldre missionärerna inom Berlingsmis- sionen, vilka voro stationerade i Kiaocheien.

Många bekymmer och sorger hade på sin tid våra äldre missionärer med hänsyn till barnens skolgång. Och då makarna Rinell ägde fem förhoppningsfulla teckningar, måste de ordna på bästa sätt för deras skolgång och utbildning. De löste även detta problem lyckligt. Och som bekant hade de glädjefullt att få se två av sönerna inträda på mis- sionsbanan och bli sina medarbetare i Kiaocheien.

sin Konung dubbas in i den eviga fridens ridderskap, en förbunds folkets hövding har nått sitt Nebo, en ledare i pilgrimsskaran har gått över den sista Jordan. I välsignelse följa honom hans gärningar efter. Och kring J. A. Rinells bår trängas de svenska hantisterna.

Hj. Danielson

K. A. Møden.

besöker under tiden 10—23 juli 1941 Trands, Mantorp, Trehörna, Säby, Oxelösund, Stiglotna, Högsjö, Norrköping II och Ka- trineholm.

Mottagning den 14, 15 och 16 juli när som helst. All post till exp., Klarabergsgatan 50.

Böneväkt onsdagarna den 16 och 23 juli kl. 12 på dagen varhelst vi äro.

Evangelisternas bönestund

Under sista åren har jag värlat en massa brev med honom. Han kun- de konstnär att utreda en sak. Hans lugn, hans praktiska blick, hans för- synliga väsen och målmedvetna strä- vanden förännade hans uttalanden en särskild charm. Det kändes ange- nämt att samarbeta med denne noble man, som kunde ge sig tid att lyss- na till saksak och sedan i sin tur varmt framlägga tingen sasom han såg dem. Det är uppenbart att denna läggning betydde ofantligt mycket i Rinells ansvarsfulla ställning. Kine- serna visste också att värdesätta detta.

Det är med djupaste tacksamhet vi tänka på J. A. Rinell. En Guds gå- va till oss var han.

Vid hans sida har hans utmärkta och hängivna maka stått. Vilket mis- sionsäropar. Vilken föresyn för oss alla. Och barnen ha de vunnit för samma levande tro som bodde i dem själva. Det ligger något av sublim storhet i detta. Näd är det, men nå- den har haft ett gott material.

Broder J. A. Rinell Svenska Bap- tistsamfundet tackar dig. Sov i ro till uppståndelsens morgon. Uppb. 14: 13.

Hj. Danielson.

Rinell var både som kristen och missionär en man med ovanlig resning, en god Jesu Kristi stridsman. Han ägde något av en hövdingss ärdreg i sitt väsen. Han blev ett välsälsamt och ett inlärt arbete i vår mission under ett halvsekel. Vid hans öppna gåva må vi tillsammans med våra kinesiska församlingar tacka Gud för J. A. Rinells välsignelsebringande livsgärning!

J. A. Rinell föddes i Rinna, Östergötland, den 27 nov. 1866. Där blev han döpt den 2 aug. 1884. Han studerade i Betselseminariet åren 1888—91, kl. 3—4.

den nya världens första huvudstation i nämnda land.

Vi, min hustru och jag, bebodde ett av dessa hus under de två första åren av vår vistelse i Kina. Huset var det enklaste man gärna kan tänka sig. Det bestod av tre rum. Vartdera av dessa rum var ungefär så stort, att man på golvytan kunde placera fyra enmansängar, sida vid sida av varandra. Husväggarna bestodo till större delen av lera och laket av blågråa tegelpannor. I stället för gångjärn roterade dörrarna på utskjutande trätappar. Dörrarna voro för övrigt så otäta, att man med lätthet kunde köra ut fingrarna i springorna. Fönstren bestodo av grova, lodräta »träblyns», A vilka papper klistrades. Golvet bestod av stampad lera. Väggar och »panel» voro kalkstrukna. Möblemanget bestod av några överklädda packkläder, medförda från Sverige, ett par däckstolar, använda under sjöresan, ett fyrkantigt bord, lånat av kineserna och en »kang» (tegelbädd), som tjä- nade som säng.

Den kristna världen — även vi inberäknade — beredde sig att fira jul. Våra yttre förhållanden uteslöto all lyx. Och dock önskade man ha något som påminde om julen. I hela sta- den — en stad på omkring 50,000 invånare — fanns på den tiden så vitt man vet icke en enda kristen utom missionärerna, icke en enda som hade hört talas om julen eller som förstod dess budskap. Samtliga levde i synd och elände. De arbetade, äto och drucko, gifte sig och bortgifte sig, tände sin rökelse och sina offer- oldar framför vidriga avgudabilder, nedlade sina offer framför dessa samt kastade sig själva ned inför deras fötter i ödmjuk tillbedjan, under julen likaväl som under alla andra dagar på året.

För missionärerna, som sågo och visste allt

gärna att »den nyfödde garna att »den nyfödde födas i människornas li- märkret övertäckte land- gamle Frans Xavier vill när vill du öppna dig fi- kande dock icke anskaff- ett par enkla ljusstakar från hemlandet. Dessa men sjungas, jultexten höjas till den Högste. I av de rådande förhålland den lilla stugan — kans- prnkfullt palats, där ju blixtrande diamanter. I ned till den lilla kojan i vår första jul i Kina.

Och nu efter omkring 4 hällandena förändrats ge nämnda missionsstation o sionärerna äro flera, missi- ligt anorlundn, bostäderna rikare och bekvämligheten ket större. Ljuset, det so brutit sig igenom. Skara villigt till evangelium. T vända även på vårt fält. sig under jultiden i våra l de materiella ljusen tillb Honom, som är det sanna brutit. Guds Ande går fra att segra.

Men ännu är mycket og- läsare, under din julglädj det olyckliga och hårt prä i dubbel mening lidande ner få en smula från ditt sympati, medlidande, deli och förbön.

Vår första jul i Kina

Av J. A. Rinell

Vår missions första kinamissionärer — bröderna Carl Vingren och J. E. Lindberg — hade (1893) lyckats förhyra ett par små envåningshus i staden *Kiochow* i Shantungprovinsen i norra Kina. Dessa små hus voro sålunda början till Svenska baptistmissionens första huvudstation i nämnda land.

Vi, min hustru och jag, bebodde ett av dessa hus under de två första åren av vår vistelse i Kina. Huset var det enklaste man gärna kan tänka sig. Det bestod av tre rum. Vartdera av dessa rum var ungefär så stort, att man på golvytan kunde placera fyra enmanssängar, sida vid sida av varandra. Husväggarna bestodo till större delen av lera och taket av blågråa tegelpannor. I stället för gångjärn roterade dörrarna på utskjutande trätappar. Dörrarna voro för övrigt så otäta, att man med lätthet kunde köra ut fingrarna i springorna. Fönstren bestodo av grova, lodräta »träblyn», å vilka papper klistrades. Golvet bestod av stampad lera. Väggar och »panel» voro kalkstrukna. Möblemanget bestod av några överklädda packlådor, medförda från Sverige, ett par däcksstolar, använda under sjöresan, ett fyrkantigt bord, lånat av kineserna och en »kang» (tegelbudd), som tjänade som säng.

Den kristna världen — även vi inberäknade — beredde sig att fira jul. Våra yttre förhållanden uteslöto all lyx. Och dock önskade man ha något som påminde om julen. I hela staden — en stad på omkring 50,000 invånare — fanns på den tiden så vitt man vet icke en enda kristen utom missionärerna, icke en enda som hade hört talas om julen eller som förstod dess budskap. Samtliga levde i synd och elände. De arbetade, åto och drucko, gifte sig och bortgifte sig, tände sin rökelse och sina offereldar framför vidriga avgudabilder, nedlade sina offer framför dessa samt kastade sig själva ned inför deras fötter i ödmjuk tillbedjan, under julen likaväl som under alla andra dagar på året.

För missionärerna, som sågo och visste allt

detta utan att kunna hjälpa var det icke så lätt att få den rätta julstämningen. Man ville så gärna att »den nyfödde judakonungen» skulle födas i människornas liv och hjärtan. Men mörkret övertäckte landet och folket. Med den gamle Frans Xavier ville man ropa: »O, klippa, när vill du öppna dig för min Mästare?»

Julen är dock glädjens och ljusets tid. Man måste därför fira den i detta tecken. Julgran kunde dock icke anskaffas. Men familjen hade ett par enkla ljusstakar och några stearinljus från hemlandet. Dessa måste tändas, julpsalmen sjungas, jultexten läsas och julens lov höjas till den Högste. Det var sålunda i trots av de rådande förhållandena jul och julglädje i den lilla stugan — kanske större än i mångt praktfullt palats, där julljuset återspeglades i blixtrande diamanter. Ljuset från ovan silade ned till den lilla kojans i hednaland. Det var vår första jul i Kina.

Och nu efter omkring 40 år ha de yttre förhållandena förändrats ganska mycket även å nämnda missionsstation och missionsfält. Missionärerna äro flera, missionsstationerna betydligt annorlunda, bostäderna bättre, möblemanget rikare och bekvämligheterna i mångt och mycket större. Ljuset, det sanna ljuset, har även brutit sig igenom. Skaror av kineser lyssna nu villigt till evangelium. Tusentals ha blivit omvända även på vårt fält. Stora skaror samla sig under jultiden i våra kapell, och i skenet av de materiella ljusen tillbedja och besjunga de Honom, som är det sanna ljuset. »Klippan» har brutit. Guds Ande går framåt segrande och för att segra.

Men ännu är mycket ogjort. Låt därför, käre läsare, under din julglädje dina tankar gå till det olyckliga och hårt prövade Kina. Låt dess i dubbel mening lidande och hungrande miljoner få en smula från ditt bord — en smula av sympati, medlidande, deltagande, kärlek, offer och förbön.

Oscar Rinell.

Luckor i vår världsbild

Från insidan av krigets Kina

Följande artikel, skriven den 18 aug. i år, har kommit från Kina.

F. n. utkämpas det mest omfattande och förödande kriget i människosläktets annaler. Högst få länder ha i likhet med Sverige kunnat hålla sig utanför världskrigets fasor. Det torde endast vara de neutrala ländernas befolkning, som varit i tillfälle att skaffa sig en allsidig och objektiv uppfattning av det nuvarande världsläget. De kämpande nationerna ha matat sitt folk med propaganda, varför en ensidig och subjektiv bild av tidsläget uppkonstruerats. Vi som bo i Ostern ha genom tidningspress och radio fått kännedom om axelmakternas syn på dagens brännande frågor. Luckor ha uppstått i vår världsbild härute liksom för ett oräkneligt antal andra människor i skilda delar av jorden på grund av kriget.

Isolering och ny postväg.

Under ett par år har isoleringen från Sverige varit nästan fullständig. Några få telegram ha växlats. Vi ha kännedom om att andra ej nått bestämmelseorterna. Högst få svenska brev ha hittat vägen till vårt missionsfält i Shantung. Med undantag av Lärarinornas Missionsförenings tidning har nästan ingen svensk tidning nått oss på cirka 1 1/2 år. Vi ha levat i okunnighet om baptistmissionen och kristenheten i hemlandet och hur våra släktingar och vänner befunnit sig.

Något över ett år sedan meddelade herr Erik Nordström, vår gode landsman och postdirektör i provinsen

Shantung, att post kunde skickas via Siberia och Turkiet till Schweiz. Vi började då sända brev till Svenska beskickningen i Bern med förmodat anhopan att breven vidarebefordrades till adressaten i Sverige mot erlagandet av postporto vid framkomsten. Tack vare beskickningens stora tillmötesgående har denna väg visat sig vara den säkraste att nå målet. Strax innan årsskiftet i år knötes postförbindelser direkt med Sverige.

Att våra brev skrivna under januari innevarande år gått fram bekräftades genom telegram från missionsledningen. Under försommaren och sommaren ha meddelande nått oss från missionsföreståndare Danielson och missionssekreterare Rudén. Släktingar och vänner ha även lyckats få sina brev igenom. Sverigepost har alltid uppskattats, men den spröd dubbel glädje under dessa krångliga tider. Brevet läsas högt, och utdrag av allmänt intresse göras och sändas till andra missionsstationer.

Svenska tidningar — stor överraskning!

Vi ha längtat intensivt efter svenska tidningar. Vilken stor överraskning blev det inte den 3 mars i år, då en förtidig Svenska Dagblad nådde oss. Dylika buntar innehållande Sveriges främsta kulturorgana ha senare nu och då mottagits. Postdirektör Nordström har varit vänlig nog att sända oss dem från professor Eric Nyström i Peiking. Nyström har i sin tur fått dem från Svenska konsulatet i Shanghai.

länka på: dessa, som födas i de krigförande länderna. Många av dem fingo sin livsgnista tänd, då fadern med själen fylld av blodiga och stinkande skräckkryper från slagfälten var hemma på permission. Innan de föddes, gick modern med en evigt mälände oro för sin make, för sin fader och sina bröder, släpade och slet för att hålla hemmet samman. Och till slut fick hon kanske fly från det under de föientliga bombplanens skugga. Som den där italienska modern, vilken födde sitt barn uppe i bergen, medan de allierade eskadrarna fylde luften med sitt helvetiska motordån.

Så kommer en gång freden med alla de iare sammanbrotten i nederlagets länder, med uppror, inbördeskrig, ny svält, nationell nesa med pariaslämpeln på de slagnas panna, segrarnas ockupation, och därtill det egna folkets trældom för någon generation framåt för att gälda vad ledarna brutit och bygga upp vad de förstört. Det blir världen för den unga generation att växa upp uti, vilken vi nu kalla krigets barn.

När vi stanna inför dessa förhållande gripas vi av vända. Kriget går tydligt mot sitt slut. Men vad sker därefter? Och hur ska det gå med barnen?

arbetare, samt enger församlingarnas pastorer i kyror. Många nya uppdrag när det gäller ungdomsarbete. Många givande bibelstudie djupat oss i bibelordets rike. Flera offentliga möten ha som varit rikt välsignade av Gud. Vi ha blivit frälsta, avfalliga barn ha kommit åter. Gud vi för allt!

När detta skrives, har en kurs söndagsskollärare, gemensam med skolan, begynt. Sakert skola i söndagsskolläro och bibelskola elever finna sig gott tillsammans, vi gemensamt få förkovra oss för upgiften att vinna barnen för Jesus.

Gunhild Zetterman.

Vi ha genast sant dem vidare till svenska missionärer i norra Kina. Vi ha förstärkt vår trötta tidningsredaktion, men vad det var roligt att få läsa dem! Här förekom politiska nyheter, som kompletterade på ett betydelsefullt sätt tidigare uppgifter.

Svenska missioner i Nordkina ha fyra elever i vår svenska realskola i Kiaohsien. Genom dem hörde vi, att de olika svenska missionsorganisationernas missionstidningar ha en längre tid kommit dem tillhanda. Fru Evelyn Blomdahl har godhetsfullt sänt oss dessa missionstidningar från och med maj månad. Vi ha fått flera svenska tidningar, »bytestidningar» men också »Vokko-Posten». De mottagna missionstidningarna ha grundligt studerats av oss missionärer på våra olika stationer. De ha givit oss en utomordentlig inblick i svensk kristen tro och mission både hemma och i främmande länder.

Samfundsnytt med V.-P. och privatbrev.

Helt naturligt ha vi med spänning mötsett Vecko-Postens och Ungdomens Veckoposts ankomst, Vecko-Posten kom regelbundet ända tills den 3 juli 1941. Det var alltså den dag Far fick hembud. Svenska Morgonbladets minnesruna över honom var så gott som sista numret av denna väl redigerade kristliga dagliga tidning vi mottagit. Senare pålände ett nummer av V.-P. under 1941 och ett par tre nummer hösten 1942. Bland de senare var Kinamissionens jubileumsnummer. Det hade vi varit ett helt år på vägen. Privatbrev ha bidragit med en del samfundsnytt. Den flitiga brevskrivaren, fröken Ester Collén, borde få en eloge i detta sammanhang, ty hon har lyckats få igenom flera brev än någon annan.

Länge leve hans minnel

Det var genom hennes brev, som kom oss tillhanda den 23 april, vi fingo först reda på sorgebudet, att rektor N. J. Nordström kallats till en högre tjänst. Meddelandet om vår älskade och värderade broders bortgång väckte djup förstämning bland kamraterna på fältet. Han var en verkhörlig rik tillgång för Baptistisamfundet och kristenheten i Sverige samt världsmissionen. Hans vidhjärtenhet, vederhäftighet och ansvarskänsla ha alltid gjort ett starkt intryck på den som skriver dessa rader. Leve hans minne ljust och varmt ibland oss! Under innevarande år ha fyra nummer av V.-P. kommit oss tillhanda. Glädjande nog handlade två av dem om Betelseminariets avslutningshögtid och allmänna konferensen. Här gavs en utmärkt sammanfattning av de inspirerande högtiderna, samfundets välsignelsebringande verksamhet under det gångna året och dess framtidsplaner.

Öppen väg via nådatronen.

Isoleringen håller så småningom på att brytas och luckor i vår världsbild

Ett l.

.GU

Farmor barn, som och tackar sitt hem. Vill hjärtligaste lelsfulla och Jastran, som dotter Marion telse hos Eder, dem, som bidragad. Ett innerligt kar jag för alla hon fått med sig och belöne Eder ord: Filipperebrevet Vasa, Finland den

Vi sände brevet till gällde. Då vi ut, utan publicera brevet, ville skulle få bära en hälsning till alla baptistiska där man med varm hand och hjärta tagit emot barn från

Hj. Danielso

besöker 11-24 nov. Sthlm Sthlm 11, Koserthuset (M. sikt.), Enköping, Strängnäs, M. riefred, Sthlm VIII samt församlingar inom Närke, Sörmland och Västmanland. Mottagning varje morgon 7.45-8.15. Under dagen i Sthlm Saron. Bönevaktt varje morgon med Bibelskolan i Saron kl. 9. Insänd bön- och tacksägelseämnen. Gud har hört oss.

i någon mån fyllas. Vi förmoda att vår Missionsledning och våra missionsvänner på grund av ovan omtalade förhållanden sakna kännedom om åtskilliga detaljer rörande vår Kina-mission. Våra brev, förhandlingar och protokoll ha givetvis endast i en ringa omfattning kunnat nå vederbörande. Vi hoppas, att de förbättringar, som inträtt i fråga om postförbindelser, komma att fortsätta och därmed även upplysningarna om vår missionsarbete rikligare. Under hela tiden här en väg alltid varit öppen, nämligen vägen via nådatronen. Vi äro tacksamma, om den vägen brukas flitigt. Vi tacka Gud innerligt för varje uttryck för Missionslednings och missionsväntarnas varma hälsning till vår Kina-mission. Må vi även få efter skriva, öfvere, och därigenom uppnå kontakt och fylla ut eventuella luckor i varandras världsbild!

Å
V.P.
K

Vår K
liga mi
som tor
mission
Det är f
na Lin
baka pe
rikt och
dier i f
mans m
12 april
det var
ska Bar
gren öpn
År tidig
mans m
stärknin
komsten
Holtz n
skap me
stora vo
Efterso:
norna i
de ofta
strapat
der de
inte svå
om hen
så anni
Snart fi
med sin
de att ko
och söka
tersom i
utbildad

ÅTER ETT KINA-JUBILEUM

V.P. 13/4/44

En femtioårig kvinnomissionsgärning

Vår Kina-missions två första kvinnliga missionärer fira i år en högtid, som torde förunnas endast ett fåtal missionsarbetare på de yttre fälten. Det är fruarna Hedyg Rinell och Anna Lindberg. De kunna blicka tillbaka på ett femtioårigt, välsignelse-rikt arbete i Kina. Efter en tids studier i England landstego de tillsammans med J. A. Rinell i Shanghai den 12 april 1894. De fortsatte, så snart det var dem möjligt upp till Svenska Baptistmissionens fält, där Winkgren öppnat en missionstation ett par år tidigare i Kiaohsien och tillsammans med J. E. Lindberg väntade förstärkning. Fru Lindberg var vid ankomsten till Kina ogift och hette Holtz men ingick följande år äktenskap med J. E. Lindberg. Många och stora voro dessa pionjärens uppgifter. Eftersom de voro de första vita kvinnorna i dessa trakter av Kina, väckte de ofta stort uppseende och många rapporter hade de att förhöra under de första åren. För övrigt synas inte svårigheterna tagit slut än. Utom hemmens skötsel gällde det att så snart som möjligt lära språket. Snart finna vi dem också i sällskap med sina män på byresor, då det gällde att komma till tals med kvinnorna och söka få dem med till mötena. Eftersom båda två voro lärarinnor, väl utbildade för sitt kall, var det för

dem naturligt och närmast till hands att tänka på möjligheterna att nå barnen och ungdomen med evangelium. Det dröjde ej heller länge, förrän kärleken till det unga Kina tog sig uttryck i bibelklasser och söndagskolor. Fru Rinell startade den första vardagskolan år 1900 i Kiaohsien och fru Lindberg i Chucheng år 1905. Är ut och är in, i med- och motgång, ha de sedan fortsatt på den inslagna vägen. Tusentals äro de kineser, som i dag kunna tänka tillbaka på de lyckliga år i missionskolan under dessa lärarinnors ledning. Fru Rinell har senare varit den inspirerande kraften, vad gäller startandet och utvidgningen av såväl små- som folkskolorna i Kiaohsien, flickskolan och realskolan samt vår bibelkvinnoskola.

Seg uthållighet, outtröttligt och hän- givet tjänande har präglat våra kära kamraters liv under dessa många år. Trots åldern, fru Rinell fyller nästa gång 77 och fru Lindberg 75 år. Sedan de alltfört i arbetet för den kinesiska ungdomens fostran och frälsning. Stor har i sanning Guds nåd varit över våra systrar, och den välsignelse de fått vara till kan ej nog skattas. Må de återstående arbetsdagarna och åren bli fyllda av den frid och glädje som följer på ett i trohet utfört arbete för Gud!

E. Strutz.

Anna Lindberg.

Hedyg Rinell.

LOVSÅNG

(Ev. mel. n:r 357 i Psalmboken).

— Höglövad vare, Gud, ditt namn
för tid och evighet,
vår enda frid, vår trygga hamn,
som ej av växling ve!
För evigt står ditt fridsförbund,
när allt ses falla här,
med Irofast kärlek stund för stund,
det omsorg om oss bär.

— Din kärlek allting övergår,
vad man på jorden fann.
I all vår nöd du oss förstår
och städse hjälpa kan.
För all vår skuld den misskund ger,
och törst på livs vatten,
tills frälsad själen sällgt ler
och tror och fallar mod.

— Bepriod vare du, o Gud
Du alla sjölers tröst!
Högt slige sångens klara!
till dig från trogna br
Din makt och ära var
varhelst ett hjärta
på jorden och
ett evigt jubr

Swedish Baptist missionaries in Shantung have expressed loyal felicitations to their Majesty King Gustaf the Fifth of Sweden on his 85th birthday.

His Majesty King Gustaf has wired "heartfelt thanks" and "kind wishes" to the Swedish missionaries in this province.

June 21st 1943

146

HALVSEKELDAG i Kiaohsien

EGRON RINELL 50 ÅR

Endast någon månad efter J. A. och Hedvig Rinells ankomst till Kina år 1894 såg deras förstfödde son Egron dagens ljus i staden Tongchow i Shantung-provinsen (Då väg öppnades för makarna Rinell ut till Kina dit Rinell känt sig kallad i samband med missionsmannen Hudson Taylors besök i Sverige och missionsmöten på Betelseminariet, tjänade de baptistförsamlingen i Fredrikshald, Norge) Sin skolutbildning fick han senare tillsammans med sina syskon långt från hemmet i Kina Inlandsmissionens skolor i Chefoo. Som barnbarnsmissionär — 1912 — såg han för första gången Sverige, sina faders land. Två år tidigare hade han genom dop förenats med kinesförsamlingen i Kiaohsien.

Kärleken till Gud och hans verk samt det land han anser som sitt andra fosterland avgjorde livskallet. Missionärens. Åren 1913—1916 användes därför till studier vid Betelseminariet. Till Kina ställdes färdan 1917. Hemma i det kinesiska språket från barnåren kunde Egron Rinell upptaga missionsarbete så gott som omedelbart. På många områden har han sedan under årens lopp gjort en betydande insats till Guds namn ära och hans Rikes gagn genom vår mission. Närmast hjärtat har väl ungdomens andliga fostran legat. Realskolan i Kiaohsien har i honom ägt en kunnig och målmedveten rektor och lärare samt en trogen förespråkare. Men även som

redvilligheten att ytterligare stärka missionens sak är tydlig bland skilda länders kristna. I Schweiz har nyligen ett landsomfattande missionsråd bildats, vari de olika missionssällskapsrepresenterade — alldeles som

Egron Rinell.

väckelseevangelist, bibelstudieledare och församlingsvärdare är han uppskattad av kinesförsamlingarna och kamraterna.

Inom såväl missionärskåren som den svensk kinesiska konferensen har Egron Rinell beklätt olika betydelsefulla förtroendeposter. Allt hans arbete präglas av andlig klarsyn och värme, ordning och reda samt hängivet utgivande. Sveriges baptistungdom korade honom tidigt till sin representant i Kina och har därför under många år stått understödjande ekonomiskt.

Till Egron Rinell och hans hem i Kiaohsien strömma på högtidsdagen den 15 maj mängas tankar med tacksamhet för gott kamratskap och trogen vänskap samt gratulationer och till önskan om Guds välsignelse för kommande år. Svensk baptism hoppas på ännu många år av gott samarbete för Kinas räddning och frälsning.

E. Strutz.

50 år

EGRON RINELL.

Missionär Egron Rinell, Kiaohsien, Kina, fyller 50 år den 15 maj.

Missionär Rinell är född i Kina, studerade vid Betelseminariet i Stockholm 1913—16 och återvände som Svenska Baptisternas Ungdomsmissionär till Kina 1917. Det är en i många avseenden betydelsefull insats han fått göra, i synnerhet då det gällt att vinna det unga Kina för Kristus. Missionens realskola i Kiaohsien har legat honom särskilt varmt om hjärtat. De flesta av de yngre medarbetarna där börja ha fostrats under hans ledning. Under många år innehade han rektorsbefattningen för realskolan. Denna överläts 1929 till nuvarande rektorn, Wang Feng-Yung. Egron Rinell har dock alltjämt stått kvar som lärare och rådgivare i skolstyrelsen.

Då den nya bibelskolan för såväl män som kvinnor startades år 1940 utsågs Egron Rinell till dess ledare. Han är en ypperlig folktalare, som behandlar det kinesiska språket på ett sätt så att både hög och låg, lärd och olärd ryckes med. Vid olika tillfällen har han tjänat som tolk, bland annat åt Kagawa.

"Kina-Egron" berättar

V.P.
25/3/44 50-årsintervju

En av våra medarbetare i Kina intervjuade missionär E. G. Rinell — mest känd som Egron — inför hans 50-årsdag den 15 dennes. Postgången är inte så snabb, och först en vecka efter högtidsgiften är vi i tillfälle att publicera den intressanta intervjun.
Brevet är avsänt den 26 februari och dagtecknat i Kioahsien.

Kyrkan och bibelskolan ligger utefter mitt i staden Kioahsien. Alldeles intill är missionär E. G. Rinells bostad i en vacker f. d. kinesisk trädgård. Vi stiga in i det västerländskt inredda hemmet. Fru Gerda Rinell är bortrest för ett par dagar. Familjens solstråle, en ettårig flicka, kommer emot oss med ett strålende leende. Pappa Egron är vid god vigör, spänstig och som vanligt mycket upptagen. Endast några vita hårstrån kring örönen skvallra om att han håller på att gråna i tjänsten.

— Du är ju född i Kina och har tillbragt större delen av ditt liv här. Var här Du hemma? Vilket land anser du är ditt fosterland?

— Sverige, naturligtvis. Såsom sådant älskar jag det mycket och bevarar många oförgätliga minnen från mina tillfälliga besök där. Men här är jag född och fostrad och har varit så länge att Kina kanske borde räknas som mitt fosterland. Mina livsrotter ha slagits så djupt i den kinesiska jorden och folksjelen, att jag helst skulle vilja leva och dö i Kina.

— Hur länge har Du varit Riksförbundets missionär och vad har din speciella uppgift varit under tiden?

— Det var visst på Riksförbundets konferens 1916, som jag antogs som dess Kina-missionär. Utre-

sen via Amerika och Japan var rätt spännande, ty världskriget var i full gång. År 1917 anförde jag lyckligen till detta land igen. Efter knappt ett års språkstudier började jag min missionsuppgift bland ungdomen. Jag tog då hand om samskolan. Med undantag av tillfälliga besök i hemlandet, har jag under alla år dels som rektor och dels som lärare tjänat den. Sedan bibelskolan organiserades år 1939 har jag samtidigt förestått den och deltagit i undervisningen. Under årens lopp ha vi brottats med en del skolproblem, men i stort sett ha skolorna haft en glädjande utveckling. Jag känner som en stor Guds nåd att ha fått vara med i detta viktiga missionsarbete.

— Under de senaste åren ha nästan alla skolor i norra Kina nedlagts, hur har Du kunnat hålla bibelskolan och samskolan i gång. Hur är ställningen just nu inom denna missionsgren?

— Alla anglo-amerikanska missionskolor ha lagts ned på grund av kriget, några få ha sedermera återupptagits av myndigheterna, men givetvis med förlust av sin kristliga karaktär. Som vår mission tillhör en neutral stat och då en sammanslagning ägt rum mellan bibelskolan och samskolan, ha de maktägande hittills i stort sett låtit oss vara i fred. Bibelskolan består nu av tvenne avdelningar: den egentliga teologiska linjen och den allmänna linjen. Vid sidan av realskolans profana ämnen intages kristendomen en större plats än förut. Lärarestaben omfattar 11 personer, som mer eller mindre ägna sin tid åt undervisningen. Elevantalet är ett hundra. Dyrtiden, som gör sig gällande på alla områden, har skapat inte lite bekymmer för skolhushallet. Lärarna kunna med sina små löner en-

Till sista sidan

sista beskedet kom och det blev positivt.

Ska de mötas på havet

Nu äro missionärerna ute på sin långa färd. Den beräknas ta tre månader — "Drottningholm" går till Kapstaden. Missionärerna Lohvén fortsätta därifrån med tåget till Kongo. Sista etappen på resan blir en flodfärd nedför Kasai till Basakataland.

Vid det här laget torde missionärerna makarna Bylin och fröken Gretn Person samt Albin Bodin vara på resa hem — men var, det veta vi inte. Må vi ihågkomma missionärerna på havet — både de utresande och de hemresande.

Frukten

Den tråaktiga frukten är rädd för att Gud skall komma, den barnsliga frukten är rädd för att Gud skall gå bort.

Augustinus.

Från förtida tid

Kina-Egron berättar

— Jag har det där bara som hobby. Efter jag har studerat uppmärksamt gör jag en ritning och inställer sedan en kinesisk snickare och låter honom konstruera föremålet. Intervjuaren tillägger, att bibelskolan verkligen har anledning att vara stolt över detta material, som bl. i. innefattar en Palestina-karta i re och en modell av Tabernaklet i ökad och tillbehör, varav vissa delar överdragna av koppar och guld. De äskådningsmaterial, som förvaras monterbord eller skåp skulle mycket väl försvara sin plats på utställningen vid Baptistförbundets 100-årsjubileum om fyra år.

Till sist sände missionären följande hälsning till Ungdomsförbundet och Samfundet i samband med sin årsdag:

— Vi äro mycket tacksamma Gud för Förbundets och Samfundets väcka insats i vår Kina-mission. den förtida kunde missionen icke bedrivits i denna omfattning. Hop på både yngre och äldre missionsvännar alltjämt hålla ut i sin självuppgift och förebedjande gärning. Missionsarbetet är icke färdigt, icke en dessa ödesdigra tider. Må Guds nåd valsegnelser, vila över Ungdomsförbundet och Samfundet!

dikoverksamheten och känner till ten av nytt blod i den infödda i arbetarestaben. Vad har realskolan betytt för rekrytering av missionens kinesiska arbetsstab?

— Majoriteten av våra evangeliserare och bibelkvinnor ha utbildning i realskolan eller bibelskolan. Samt pastorat och rektorer i våra församlingar och missionskolor ha först sin utbildning i dem. Några gradter ha engagerats i ledarställningar andra missionsföretag. Utom dessa många f. d. elever lyckats på olika områden i livet. Betydelsen av andligt och intellektuellt rikt utrustade kinesiska ledare kan knappast överdrivas i ett folks evangelisering och kyrkande.

— Jag instämmer. Nu en annan Dina arkitektoniska anlag har till sig uttryck i flera ritningar för ett målsenliga kapell och skolas. I bibelskolan finns en del intressanta modeller såsom äskådningsmaterier. Vill Du berätta litet om detta?

— Om kineser och utlänningar ha samma tillfälle till skolutbildning, komma de förra utan tvekel lika långt, om icke längre, på vetandets bana. De stå sannerligen icke efter i intellektuell begåvning, de äro en okuvlig vetgirighet, god fattningsförmåga och ett utomordentligt säkert minne. Många av våra elever ha fortsatt sin utbildning i högre skolor, några ha tagit universitetsgrader. Två ha erövrat dokortiteln i utlandet. Kinesernas värde för lärdom är ur gammal. De lärda ha alltid stått främst på samhällsskalan.

— Du har själv deltagit flitigt i pre-

"Kina-Egron" berättar

V.P.
25/3/44 50-årsintervju

En av våra medarbetare i Kina intervjuade missionär E. G. Rinell — mest känd som Egron — inför hans 50-årsdag den 15 dennes. Postgången är inte så snabb, och först en vecka efter högtidligheten äro vi i tillfälle att publicera den intressanta intervjun.
Brevet är avsändt den 26 februari och dagtecknat i Kioehsien.

Kyrkan och bibelskolan ligger ungefär mitt i staden Kioehsien. Alldeles till är missionär E. G. Rinells bostad en vacker f. d. kinesisk trädgård. Vignen i det västerländska inredda rummet. Fru Gerda Rinell är bortrest ett par dagar. Familjens solstråle, ettårig flicka, kommer emot oss ett strålande leende. Pappa Egron är vid god vigör, spänstig och som vanligt mycket upptagen. Endast från vita hårstrån kring öronen allra om att han håller på att nå i tjänsten.

— Du är ju född i Kina och har tillagat större delen av ditt liv här. Hör Du hemma? Vilket land anser är ditt fosterland?

— Sverige, naturligtvis. Såsom så många älskar jag det mycket och bevänt många oförgätliga minnen från alla tillfälliga besök där. Men här är född och fostrad och har varit länge att Kina kanske borde räknas mitt fosterland. Mina livsrötter äro så djupa i den kinesiska jord och folksjälen, att jag helst skulle leva och dö i Kina.

Hur länge har Du varit Riksförbundets missionär och vad har speciella uppgift varit under tiden?

Det var visst på Riksförbundets konferens 1916, som jag utsågs till Kina-missionär. Utrens-

sen via Amerika och Japan var rätt spännande, ty världskriget var i full gång. År 1917 ankom jag lyckligen till detta land igen. Efter knappast ett års språkstudier började jag min missionsuppgift bland ungdomen. Jag tog då hand om samrealskolan. Med undantag av tillfälliga besök i hemlandet, har jag under alla år dels som rektor och dels som lärare tjänat den. Sedan bibelskolan omorganisierades år 1939 har jag samtidigt förestått den och deltagit i undervisningen. Under årens lopp ha vi brottats med en del skolproblem, men i stort sett ha skolorna haft en glädjande utveckling. Jag känner som en stor Guds nåd att ha fått vara med i detta viktiga missionsarbete.

— Under de senaste åren ha nästan alla skolor i norra Kina nedlagts, hur har Du kunnat hålla bibelskolan och samrealskolan i gang. Hur är ställningen just nu inom denna missionsgren?

— Alla anglo-amerikanska missions-skolor ha lagts ned på grund av kriget, några få ha sedermera återupptagits av myndigheterna, men givetvis med förlust av sin kristliga karaktär. Som var mission tillhör en neutral stat och då en sammanslagning ägt rum mellan bibelskolan och samrealskolan, ha de maktägande hittills i stort sett litit oss vara i fred. Bibelskolan består nu av tvänne avdelningar: den egentliga teologiska linjen och den allmänna linjen. Vid sidan av realskolans profana ämnen intager kristendomen en större plats än förut. Lärarestaben omfattar 11 personer som mer eller mindre ägna sin tid åt undervisningen. Elevantalet är ett hundra. Dyrtiden, som gör sig gällande på alla områden, har skapat inte lite bekymmer för skolhushallet. Lärarna kunna med sina små löner en-

Till nästa sidan

sista beskedet kom och det blev positivt.

Ska de mötas på havet

Nu äro missionärerna ute på sin långa färd. Den beräknas ta tre månader — "Drottningholm" går till Kapstaden. Missionärerna Löfven fortsätta därifrån med åtaget till Kongo. Sista etappen på resan blir en flodfärd nedför Kasai till Basakataland.

Vid det här laget torde missionärerna makarna Bylin och fröken Greta Person samt Albin Bodin vara på resa hem — men var, det veta vi inte. Må vi ihågkomma missionärerna på havet — både de utresande och de hemresande.

Fruktan

Den tråkliga fruktan är rädd för att Gud skall komma, den barnsliga fruktan är rädd för att Gud skall gå bort.

Augustinus.

Från förgått tid

Kina-Egron berättar

Endast genom rätt stor försäkelse i ämnet och kredit att gå ihop. Det är en Guds nåd, att vi kunnat hålla på tills nu.

— Med din samlade fond av skolerfarenheter vore det intressant att få höra ditt svar på frågan: Anser du att den gula rasens intellektuella kapacitet är jämgod med den vitast?

— Om kineser och utlänningar ha samma tillfälle till skolutbildning, komma de förra utan tvivel lika långt, om icke längre, på vetandets bana. De stå sannare icke efter i intellektuell begåvning, de äro en okuvlig vetgirighet, god fattningsförmåga och ett utomordentligt säkert minne. Många av våra elever ha fortsatt sin utbildning i högre skolor, några ha tagit universitetsgrader. Två ha erövat doktors-titeln i utlandet. Kinesernas vördnad för lärdom är urgammal. De lärda ha alltid stått främst på samhällsskalan.
— Du har själv deltagit flitigt i pre-

dikoverksamheten och känner till värdet av nytt blod i den infödda medarbetarrestaben. Vad har real- och bibelskolan betytt för rekryteringen av missionens kinesiska arbetsstab?

— Majoriteten av våra evangelister, lärare och bibelkvinnor ha utbildats i realskolan eller bibelskolan. Samtliga pastorer och rektorer i våra församlingar och missionskolor ha först fått sin utbildning i dem. Några graduanter ha engagerats i ledarställning i andra missionsällskap. Utom dessa ha många f. d. elever lyckats på andra områden i livet. Betydelsen av andligt och intellektuellt rikt utrustade kinesiska ledare kan knappast överskattas i ett folks evangelisering och kristnande.

— Jag instämmer. Nu en annan sak: Dina arkitektoniska anlag har tagit sig uttryck i flera ritningar för ändamålsenliga kapell och skolhus. Inom bibelskolan finns en del intressanta modeller såsom askådningsmaterial. Vill Du berätta litet om detta?

— Jag har det där bara som en hobby. Efter jag har studerat upp ett ämne gör jag en ritning och instruerar sedan en kinesisk snickare och målare hur föremålet bör konstrueras.

Intervjuaren tillägger, att bibelskolan verkligen har anledning att vara stolt över detta material, som bl. a. innefattar en Palestina-karta i relief och en modell av Tabernaklet i öken med tillbehör, varav vissa delar äro överdragna av koppar och guld. Detta askådningsmaterial, som förvaras i monterbord eller skåp skulle mycket väl försvara sina plats på utställningen vid Baptistsamfundets 100-årsjubileum om fyra år.

Till sist sände missionären följande hälsning till Ungdomsförbundet och Samfundet i samband med sin 50-årsdag:

— Vi äro mycket tacksamma till Gud för Förbundets och Samfundets vackra insats i vår Kina-mission, ty den förutan kunde missionen icke ha bedrivits i denna omfattning. Hopps både yngre och äldre missionsvänner alltjämt hålla ut i sin självpoffrande och förebedjande gärning. Missionsarbetet är icke låfångt, icke ens i dessa ödesdigra tider. Må Guds nådes välsignelser, vila över Ungdomsförbundet och Samfundet!

Kyrkklockan intill stadens sötpo-
talistorg ringer till andakt i arla mor-
gonstunden. Över människors larm
och jäckt kalla toner från samma
klocka fram på f. m. åter till guds-
tjänst. I samma syfte ljuder malm-
klangen även på e. m. Så har det
upprepat sig dagligen under åtta da-
gars lid. Från när och fjärran strömma
människor in i den rymliga kyrkan.
Skolungdomen utgör den stora ma-
joriteten i åhörarskaran. Bland ut-
omstående, sökare och kristna mär-
kas även kinesiska missionsarbetare
och svenska missionärer samt deras
barn.

Mötena inledas med en sång- och
bönestund. Nya andliga sånger läras
och sjungas av hjärtans lust. De ha

författats av den inbjudne mötesle-
daren, broder Li Gi-shing, en andlig
folktalare av rätt stora mått! Han
har en dramatisk framställnings-
konst, han illustrerar predikan med
träffande bilder ur livet, och håller
sin publik i spänd uppmärksamhet.

Korsets budskap griper skolungdomen.

Framförallt har skolungdomen gri-
pits av korsets budskap och vid efter-
möten bett om förbön. Ett stort an-
tal ungdomar ha frimodigt vittnat
om sin nya andliga erfarenhet. En
del ha ivrigt bett sina hedniska för-
äldrar att bevista mötena och andra
skrivit brev till sina ofrälsta släk-
tingar att avgöra sig för Kristus. Vi
tro, att många unga, som äga för-
vissning om sin frälsning och förny-
else, komma att anmäla sig till dop
om en månad. Att budskapet rört
hjärtana framgår även tydligen där-
av, att insamlingen för mötesomkost-
nader stigit till cirka ett tusen dol-
lars. Häri ingår ett par läderskor
och en ny kiuessrock, den senare en
gåva till talaren från ett 80-tal skol-
ungdomar, som fattat heliga beslut
under dessa dagar.

Mötesserien varade den 23—30
april. Medan det är vår i naturens
värld, kunna vi salunda även tacka
Gud för andliga vårtecken här i
Kiaohsien. Detta är andra gången
inom något över två år som broder
Li lett en bibelstudievecka ibland oss.
Han är f. n. en mycket anlitad and-
lig talare och bibelstudieledare i skil-
da delar av Kina. Han har en synner-
ligen viktig uppgift i denna kritiska
tidpunkt i den kristna församlingens
historia.

Oscar Rinell.

Program vid Svenska Skolans Avelutningshögtid den 22 maj,
1945. *och första realskoleexamen.*

1. Unison sång. Psalmisten Nr 3.
2. Bibelläsning och bön.
3. Sång. Andakt, duett. Eviga ungdomsstrand, duett.
4. Musik. Arne.
5. Uppläsning. Greta, Robert, Alice och Ingeborg.
6. Fosterländska sånger. 4 sånger.
7. Quatre-mains. Sonja-Doris.
8. Pianosolo. Doris.
9. Flickornas extranummer.
10. Sånger. Blommande sköna dalar. Aftonsång.
11. Munspelsolo. John.
12. Tal. Iris.
13. Körsång. Kristus såsom Herre.
14. Quatre-mains. Arne-Doris.
15. Pianosolo. Sonja.
16. Premiutdelning. Egon.
" Gerda.
17. Sång. Psalm 23.
18. Betygsutdelning.
19. ? ? ? ? . Erik. *Överlämnade grännsörjan och loggkransen
till skolan*
20. Körsång. Hell, Dig, Immanuel!
21. *Lask. till skolan* Oscar.
22. Arne. *Bergman*
23. Pianosolo. Doris.

Missionär OSCAR RINELL: Den kinesiska nationens pånyttfödelse

Sols-Allhands
13/12/37

Enorm utveckling under senare år kulturellt och ekonomiskt. General Chiang Kai-shek Kinas store nationalhjälte och ledare utan samtida parallell. — Japans egen kris orsaken till kriget.

Varför måste Japan gå till sitt blodiga anfall mot Kinas befolkning?

Kan man verkligen tala om ett uppbyggnadsarbete i Kina under senare år?

Missionär Oscar Rinell, i. n. hemma på ferier i Sverige, berättar här nedan med stöd av många års liv och verksamhet i Kina och bland kineserna om landets storartade och beundransvärda utveckling på senare år. När framlägges så lunda fakta om Kina, som förtjäna beaktas av alla. På grund av artikels längd ha vi nödgats uppdelat densamma på tre nummer.

General Chiang Kai-shek.

DEN KINESISKA NATIONENS PANYTTFODELSE.

Japans hot mot Kinas enhets- och återuppbyggnadsverk.

Tiden var mogen för den japanska armén att än en gång avleda uppmärks-

Missionär Oscar Rinell.

samheten från den nationella krisen till sin kontinentala politik. Vad som skulle ytterligare göras för dess förverkligande måste göras snart, ty ett uppskjutande skulle endast bli mera fördelaktigt för Kina. Sedan den kinesiska republikens införande 1911, har Kina gjort oerhört stora framsteg. Framåtskridandet har i synnerhet varit i ögonen fallande de senare tio åren under den nationalistiska regimens ledning.

Forts. på sjätte sidan.

de sista fem eller sex seklen — en grupp kvalificerade, patriotiska och framstegsvänliga ämbetsmän. Fram till den tiden hade de kinesiska politiska ledarna i stor utsträckning kommit från militärkretsarna och högst få civila personer hade åtnjutit någon nämnvärd auktoritet. Centralregeringen har sålunda blivit Kinas första administration sedan revolutionen med en utpräglad civil karaktär. Regeringens program för den kinesiska nationens pånyttfödelse omfattade skapandet av en ny politisk filosofi och ett nytt nationellt självmedvetande samt materiell rekonstruktion.

Landets politiska enhet.

Kinas enande under en centralregering bland nästan oöverstigliga svårigheter kommer att gå ned i historien såsom en av det 20:de seklets märkligaste bedrifter. Det politiska läget vid nationalregeringens upprättande i Nanking var koakt. Dominerat av rivaliserande militärstyrkor (de s. k. tuchun) var Kina på branten av politisk upplösning. Nationens resurser fördelades bort på kroniska inbördes stridigheter. Folket förtvänkades genom höga och irregulära skatter. Vår politiska höjning var utom all tanke. Högst en personlig ansträffning kunde man förvänta sig att stärka sin maktställning. Man sökte sina egna skatter för att möta krigskostnader; han utnämnde alla ämbetsmän inom sitt maktområde. Politisk moralitet nådde sin lägsta ebb under denna orons och omvälvningens period. Korruption och favoritssystem höjde till ordningen för dagen. Mot denna bakgrund är Kinas politiska omdaning under de närmaste åren anmärkningsvärd. Förändringen består i skapandet av ordning ur kaos, i grundandet av lag och rätt istället för en korrumpierad förvaltning. Nepotism och bestickning äro numera avgjort mindre vanliga än förut. Även om det icke lyckats helt utrota dem. Pekingregeringens auktoritet sträckte sig icke längre än till några få provinser. Centralregeringen har upprättat ordning och tillämpat lag genom hela landet. Politisk stabilitet är ej längre en from önskan utan ett fullbordat faktum.

Centralregeringen i Nanking har framgått starkare ur varje inre kris. Landet enande har Astadkommitts mera genom moralisk övertalning än med våld, mera genom personlig visdom än med undertryckande tvång. Marskalk Chiangs överbefälhavaren för den kinesiska armén, som anförtrots denna maktpåläggande uppgift att skapa nationell enhet, har genom sin takt, visdom, vishärbitenhet och tålmodighet sagt sina statsmannas egenskaper — xun-nit mera än genom sina militära segrar. Det faktum att många av marskalk Chiangs förtroende män och kritiker i dag äro hans varmaste understödjare är ett vittnesbörd om nationens erkännande av hans inspirerande ledarskap och hans självupproffrande patriotism. Det är förkroppligandet av denna enande anda, som främst gör Chiang till förebild för de kinesiska folkskarnas lojalitet.

Den kinesiska regeringen under marskalk Chiangs ledning insåg klart, att politisk stabilitet var en nödvändig förutsättning för en stark och framgångsrik nation samt att ett enat folk var det första villkoret för ett effektivt försvar mot utländsk inkräktning. Landets enande, parat med ett steg motstånd mot Japans erövringspolitik kunde ej annat än väcka reflexioner i tänkande japaner. Det är enast

den allra senaste tiden, som Japan synes börjat fatta, att Kina hastigt utvecklades till en modern stat. Det förakt för kinesisk oenighet, som flera år ansetts motivera en aggressiv japansk politik i Ostasien, har, sedan överbefälhavaren Chiangs triumferande återkomst från fångenskapen i Sian förliden jul, undanträngts i de japanska ledarnas tankar genom en växande uppfattning av den makt, som centralregeringen kan prestera, och den enighet, som nationen gav uttryck åt. Kina behövde andrum för att sätta det istånd att stå på egna fötter i beredskap för en slutlag kamp för internationell likställighet och oavhängighet.

Materiella återuppbyggnadsarbeten.

Kinas återuppbyggande har gått framåt med stormsteg. Detta tjänar såsom en fysisk basis för nationell enhet. Även de bittraste kritiker av det gamla oföränderliga Kina kan icke förneka i dag, att större materiellt framåtskridande förekommit de senaste 5 å 10 åren än i många föregående decennier tillsammans. Bland de i ögonen fallande tecknen på framsteg måste nämnas kommunikationernas fenomenala utveckling. Den snabba utvidgningen av ett samordnat nätverk av järnvägar, bülvägar, kommersiella flyglinjer, ångbåtar, långdistanstelefoner, post och telegrafverket samt radioutstationsstationer i en hela nationen omspannande skala har icke endast knutit landets skilda delar närmare varandra geografiskt, utan också skapat en intimare och mera harmonisk mentalitet i norr och söder, öster och väster. Provins eller skiljemurar brytas ned, och det väldiga landet håller på att sammansvetsas till en enda enhet genom det växande samfärdsystemet.

Kinas mest påtagliga framsteg inom kommunikationerna gjordes i flygväsendet. För tio år sedan fanns ej någon flygtrafik i landet. Flyglinjer ha numera en längd på 10,000 km., och omkring 40 städer äga regelbundna flygförbindelser. Det är möjligt att äta frukost i Hankow, middag i Shanghai och kvällsmat i Peiping samma dag. Man kan flyga på 7 timmar från Shanghai till Chengtu, provinshuvudstaden i Szechuan i västligaste Kina, en färd på omkring 13,000 eng. mil, som fört tog en månad i anspråk. Inlillet för "Peking"-ämbetsmännens storsartade avstångdhet i gångna tider, äro marskalk och madame Chiang och nutida ledare genom flyget i ständig och nära kontakt med landets alla hörn.

Kommunikationernas snabba utveckling.

Med hänsyn till järnvägar ha framsteg gjorts för tvänna viktiga linjer: förbindande av gamla järnvägar o byggande av nya linjer. Beträffande det första ha reformer i administration genomförts, reparations- och skadade linjer fullbordats och vidtagits för att likvidera skador från gamla regeringens regeringstid. Förande det nya linjer byggts, den nya linjen mellan Canton och Shanghai som förbindar Kina med Sydkina. Sedan det i avskilt att byggandet av en järnväg mellan Harbin och Lung-Hai banan har påbörjats. Utom dessa linjer äro andra järnvägar på gång eller planeras. Enbart 1936 hade utvidgningen av gamla linjer följande total längd 1,500 kilometer. Från 1891 till 1930 fullbordades sammanlagt 8,110 km. järnvägsdädes sammanlagt 160 km. per år, medan fem-årsplaner från 1936 föreslår byggandet av 8,139 km. nya järnvägar, i medeltal 1,628 km. per år.

I utvecklingen av provinserna och i provinserna bilvägar ha framstegen

Forts. från sid. 1

MISSIONAR RINELL...

Återuppbyggandet av det tusenåriga riket har hämnats av översvämnningar, hungersnöd, banditväsen, kommunism, inbördeskrig och utländsk aggressivitet. Såsom sagans nya fågel Fenix uppsteg ur askan, håller ett modernt Kina på att framträda ur kaos och växa sig allt starkare som medlem i nationernas familj.

Uppkomsten av en stark centralregering.

Vid byggandet av detta nya Kina och utgestaltandet av dess öden ha många ledare bidragit, men den mest framstående bland dem är marskalk Chiang Kai-shek. Det nationalistiska Kinas gångna tio års historia är i sig själva historien över denna undermåliga arbetsresultat. Om det icke varit för hans militära gester och statsmannas egenskaper, skulle Kina kanske ej stabiliserats och kommit till det nu är i sin nationella utveckling. Politiskt och moraliskt högvuxna är han Kinas nationalhjärt. Han är en statsman av stora mått och en uppriktig fosterlandsvän. Han är absolut den störste, ja, den enda, som för närvarande kan epa det kinesiska folket. Dr Hu Shih säger: "General Chiangs ledarskap här f. n. lägen samtida parallell och står, utan någon samtida parallell och utmaning. I ett land, där folket aldrig hängt sig åt hjälte-dyrkan, kan sättet, varigenom general Chiang vunnit människornas understöd och beundran, icke tillskrivas propagand eller andra inflytelser. Det måste ha kommit från folkets orubbliga tro, att regeringen med general Chiang som dess verkställande myndighet och verkliga överhuvud har en bestämd politik och program, som kommer att eventuellt leda till nationell frigörelse och pånyttfödelse". När nationalregeringen i Nanking övertog de administrativa tömmarna i sina händer år 1927, förnag den Kina med vad det mest behövde under

MISSIONARER

Ateruppbyggnad av det tusenåriga riket har hämmats av översvämningar, hungerår, landtvång, kommunism, inbördeskrig och utländsk aggression. Såsom sagans nya fågel Fenix uppstod ur askan, håller ett modernt Kina på att framträda ur kaos och vika sig allt starkare som medlem i nationernas familj.

Uppkomsten av en stark centralregering.

Vid byggandet av detta nya Kina och utgestaltandet av dess öden ha många ledare bidragit, men den mest framstående bland dem är marskalk Chiang Kai-shek. Det nationalistiska Kinas gångna tio års historia är resultatet av historien över denna ledare mans arbetsresultat. Om det icke varit för hans militära genus och statsmannagenskaper, skulle Kina kanske ej stabiliserats och kommit till det nu är i sin nationella utveckling. Politiskt och moraliskt högvärd är han Kinas nationalhjälte. Han är en statsman av stora mått och en uppriktig fosterlandsvän. Han är absolut den största, ja, den enda som för närvarande kan öfna det kinesiska folket. Dr Hu Shih säger: "General Chiangs ledarskap har f. n. öfver en samtidig parallell och står utan någon samtidig parallell och utmaning. I ett land, där folket aldrig hängivit sig åt hjälte-dyrkan, kan sattet, varigenom general Chiang vunnit människornas understöd och beundran, icke tillskrivas propagand eller andra inflytelser. Det måste ha kommit från folkets orubbliga tro, att regeringen med general Chiang som dess verkställande myndighet och verkliga överhuvud har en bestämd politik och program, som kommer att eventuellt leda till nationell frigörelse och pånyttfödelse". När nationalregeringen i Nanking övertog de administrativa tömmarna i sina händer år 1927, försåg den Kina med vad det mest behöfve under

omvålningens period. Korruption och favorit-system hörde till ordningen för dagen. Mot denna bakgrund är Kinas politiska omvandling under de närmaste åren anmärkningsvärd. Förändringen består i skapandet av ordning för kaos, i grundandet av lag och rätt istället för en korrumperad förvaltning. Nepotism och bestickning äro numera avgjort mindre vanliga än förut, även om det icke lyckats helt utrota dem. Peking-regeringens auktoritet sträckte sig icke längre än till några få provinser. Centralregeringen har upprättat ordning och tillämpat lag genom hela landet. Politisk stabilitet är ej längre en fröjan utan ett fullbordat faktum. Centralregeringen i Nanking har framgått starkare utvärjelse i kris. Landet enande har åstadkommit mera genom moralisk övertalning än med våld, mera genom personlig visdom än med undertryckande tvång. Marskalk Chiang, öfverbefälhavaren för den kinesiska armén, som anförtratts denna maktpåliggande uppgift att skapa nationell enhet, har genom sin takt, visdom, vidhållsamhet och tålmodighet sagt stora statsmannagenskaper. Xun-shan säger: "En genöfver militära segrar. Det faktum att många av marskalk Chiangs hörmotståndare och kritiker i dag äro hans värnaste understödare är ett vittnesbörd om nationens erkännande av hans inspirerande ledarskap och hans självuppförande patriotism. Det är förkroppligandet av denna enande ande, som främst gör Chiang till föremål för de kinesiska folkskarnas lojalitet. Den kinesiska regeringen under marskalk Chiangs ledning insåg klart, att politisk stabilitet var en nödvändig förutsättning för en stark och framgångsrik nation samt att ett enat folk var det första villkoret för ett effektivt försvar mot utländsk inkräktning. Landets enande, parat med ett stegrat motstånd mot Japans erövringspolitik kunde ej annat än väcka reflexioner i tankande japaner. Det är endast i

de skilda delar härmarer väpnade geografiskt, utan också skapat en intima och nära harmonisk mentalitet i norr och öster, väster och väster. Provinssiella skilljemurar brytas ned, och det väldiga landet håller på att sammansvetsas till en enda enhet genom det växande samfärdsystemet. Kinas mest påtagliga framsteg inom kommunikationerna gjordes i flygväsendet. För tio år sedan fanns ej någon flygtrafik i landet. Flyglinjer ha numera en längd på 10,000 km., och omkring 40 städer äga regelbundna flygförbindelser. Det är möjligt att äta frukost i Hankow, middag i Shanghai och kvällamat i Peiping samma dag. Man kan flyga på 7 timmar från Shanghai till Chengtu, provinshuvudstaden i Szechuan i västligaste Kina, en stad på omkring 13,000 eng. mil, som fört sig en månad i anspråk. Istället för "Rökning"-ämbetsmännens storartade avstängdhet i gångna tider, äro marskalk och madame Chiang och nutida ledare genom flyget i ständig och nära kontakt med landets alla hörn.

Kommunikationernas snabb utveckling.

Med hänsyn till järnvägar ha framsteg gjorts efter tvänne riktiga linjer: iordningställande av gamla järnvägar, o. byggande av nya linjer. Beträffande det första ha reparationer i administration genomförts, reparations-skadade linjer fullbordats och vidtagits för att likvidera skulder från gamla regeringens tid. Förande det andra ha nya linjer byggts, de gamla bland dem är Cantons linjer, som förbinda Kina med Syd-Kina. Sedan 1911 har i avsikt att öppna nya linjer i avsikt att öppna nya linjer har Lung-Haibanan öppnats närmast Arjen. Öfver dessa linjer hålla andra järnvägalinjer på gång eller planeras. Enbart under 1936 hade utvidgningen av gamla linjer i Kina nått en total längd på 1,890 kilometer. Från 1881 till 1935 fullbordades sammanlagt 8,120 km. järnvägalinjer, i medeltal 150 km. per år, medan fem-årsplanen från 1936 förutser byggandet av 8,139 km. nya järnvägar, i medeltal 1,628 km. per år.

I utvecklingen av provinssiella och interprovinssiella bilvägar ha framstegen rent av varit fenomenala. De första moderna vägarna startades 1920—21 såsom undsättningshjälp under hungernöden i dessa år. Sedan Nankingregeringen grundades, har byggandet av vägar upptagits med allmän hänförelse. Från 1,158 km. moderna vägar 1921 har total längden ökat till öfver 300,000 km. 1935. Professor Eric Nyström anmärker, att detta är "40 gånger Sveriges längd eller 2 1/2 gånger jordens omkrets vid ekvatorn". I några provinser, i synnerhet Kiangsi och Kwangsi, nå de provinssiella sträckvägarna varje hjen (härad) med lokala vägar förbindande alla viktiga städer inom provinsen. Från huvudstaden Nanking kan man nu färdas med bil till Yunnan i sydväst, Kwangsi i syd, Peiping i norr och Chengtu i väster.

Kina har ett modernt postväsende, som utvecklats snabbt genom landet. Postkontor och brevens antal per år stiga till nära en miljard. Stora förbättringar ha åstadkommit genom centralregeringen ifråga om telegraf, telefon och radio. Nationalregeringen har sedan 1928 reparerat 4,000 eng. mil telegraflinjer, som skadats av tiden, kommunister och soldater, och konstruerat 1,800 mil nya linjer. F. n. finnes 80,000 mil telegraflinjer och 1,400 telegrafstationer. Telefon finns i alla större städer, och långdistanstelefonlinjer förena nu viktigare folkcentra och ungefär hälften av provinserna. Atminstone 13 direkta trådlösa förbindelser länka Kina mera betydande städer med ledande utländska nationer, Kina hade endast 18 radioutsändarstationer 1931. I dag finns nittio två. Detta nätverk av transportmedel har kulturellt, kommersiellt, industriellt och militärt tjänat som fysiska länkar i uppbyggandet av en modern, nationell

stat. Dess kommersiella och kulturella fördelar äro påtagliga, medan dess enande inflytande från militär synpunkt har tydligt demonstrerats, då regerings-truppernas rörelser understöddes i huvudet av regionala uppror eller kommunist-handletter.

(Forts.)

Missionär Oscar Rinell:

Sala Allehanda

15/12/37

Hur Chiang Kai-shek reformerat bankväsen, jordbruk och industri.

5,000 diverse och olagliga skatter avskaffade sedan 1933. — Penningväsendet stabiliserat, jordbrukets 320 miljoner människor hjälpta, skyddslagar för industriarbetarna. — Ny anda, byggd på samhörighetskänsla.

Missionär Oscar Rinell fortsätter här sin skildring om Den kinesiska nationens pånyttfödelse. Denna gång berör missionär Rinell särskilt finansiella reformer och jordbrukets förbättrande i Kina. Inte mindre än 320 miljoner människor ha sin utkomst inom jordbruk där f. n. — vad säger inte bara detta! Jämsides med dessa reformer har också växt fram en ny anda bland Kinas miljoner. I nästa artikel, som blir den sista, påvisas Kinas kulturella uppbyg-

Fru Hellen Rinell.

gande genom skolväsendets istandsättande m. m. Alla av den kinesiska frägen intresserade torde beakta dessa fakta om Kina,

särskilt av värde vid bedömandet av den japansk-kinesiska konflikten.

Finansiella reformer i Kina.

Den ekonomiska rekonstruktionen i Kina har befordrats genom en del viktiga finansiella reformer. Dr T. V. Soong lade i detta hänseende grunden, medan dr. H. H. Kung uppreste strukturen. Under dr. Soongs administration såsom finansminister vann Kina tullautonomi, upphävde likin, d. v. s. tullar mellan provinserna, och för första gången i kinesisk historia balanserades statsbudgeten år 1933, trots enorma militära och administrativa utgifter. Sedan stutet av 1933 har avskaffats nära 5,000 diverse och olagliga skatter i skil-

Forts. på sista sidan.

nomiska återuppbyggande och utvecklingen av nationens naturtillgångar.

Jordbrukets förbättringar.

Den kinesiska regeringen har strävat att förbättra lantbrukarnas ekonomiska och sociala villkor. 70 miljoner familjer representerande mer än 320 miljoner män, kvinnor och barn (omkring 80 proc. av hela befolkningen) leva på landet. Kina är en överväldigande jordbrukande nation. Likväl befanns det nödvändigt att importera födoämnen. Fredens upprättande och skattebördans reducering ha betytt mycket för den strävsamma lantmannen. Strävanden att göra Kina självunderhållande beträffande födoämnen ha tagit sig uttryck i aktiv hjälp åt bönderna i olika avseenden. Förbättrad kvalitet av utsädesfrö har distribuerats bland jordbrukarna, förbättrade metoder i fråga om gödning ha tillämpats på en del platser, skyddsåtgärder mot insekter systematiserats, kredit erbjudas på förmånliga villkor för att befria bönderna från giriga ockrars grepp, ett system för snabbare livamedelstransport och en bättre ordnad marknadshandel utvecklas, och förbättringar beträffande bevattning och odling verkställas i avsikt att tillförsäkra bättre avkastning från jorden. I syfte att införa moderna vetenskapliga jordbruksmetoder finnas omkring 700 jordbruksinstitut spridda här och var i Kina. Utom sitt forskningsarbete rörande jordbruket i allmänhet och utvecklingen av ris, vete, te, silkes- och bomullsodlingen i synnerhet, ha de engagerats i studiet av lantbruksekonomi och organisation samt i spridning av upplysning bland den jordbrukande befolkningen. För att kineserna skulle adekvat tillgodogöra sig jorden och skydda sig mot översvämnningar och torka har regeringen företagit omfattande och kostsamma hydrauliska arbeten vid olika vattendrag.

Redan i augusti 1935 gjorde marskalk Chiang Kai-shek sig till förespråkare för People's Economic Reconstruction Movement. I sitt telegram till provinsoverledarna betonade han, att ekonomiskt återuppbyggande såsom lösningen av problemet med hänsyn till förbättringar av folkmassornas levnadstandard och förhållanden kunde endast ske genom ett effektivt samarbete mellan nationalregeringen, de lokala myndigheterna och

allmänheten i utvecklandet av produktiva företag. Åtgärder ha vidtagits för att bilda ett stort antal kooperativa företag i städer och på landet. Mellan fabriksidkande har uppmuntrat till ett större bruk av inhemska produkter. Regeringen har själv organiserat industriella företag samt ekonomiskt understött en del privata industrier. Ett fabrikslag promulgerades 1929 och tillämpades 1931. Dess betydelse ligger i det beskydd, som den lämnar barn och kvinnliga arbetare, i arbetstidens och lönens reglering samt i förlikningen vid tvister mellan kapital och arbetare. Nya lagbestämmelser utfärdades den 14 okt. 1935 i den allmänna säkerhetens och hälsans intresse i fabriker. Preventiva åtgärder mot smittosamma sjukdomar och utbildningen av läkare och sjukvårdare i arbete för folkhälsan höra även till regeringens syften för det allmännas bästa.

Den psykologiska förändringen i Kina.

Vad som betyder mer än dessa framsteg i landets materiella återuppbyggande, är den psykologiska förändringen hos det kinesiska folket. Nationen besjulas av en ny ande. En fundamental förändring har skett i kinesernas uppfattning angående de styrande och i deras inställning till livet i sin helhet. För första gången i de nu levandes minne här en kinesisk regering ägnat mer än en flyktig tanke åt hela landets behov. Nationalregeringen existerar för att tjäna och gagna Kinas miljoner och sammansvetsa dem medelst band av gemensamma intressen. Denna nya synpunkt är kanske inte 100 proc. förhärskande bland myndigheter i Nanking, ej heller 100 proc. realiserad av dem, men den är den dominerande synpunkten och den, som ger färg och form åt Nankings politik såsom vi sett här ovan. I Kina för ett decennium eller mera tillbaka var detta långt ifrån sant. Ambetsmännen i Pekingregeringen betraktade regeringen såsom ett instrument till att berika sig själva och tillägna sig större makt. Vad blir den naturliga reaktionen för vilken människa som helst, då hon för första gången i sitt liv finner en regering, som faktiskt tjänar hennes intressen och förbättrar hennes lott? Det kan inte gärna bli annat än att man intresserar sig för och understödjer en sådan regering, och är villig att offra något för att behålla denna regering kvar. Detta är precis vad som håller på att ske i Kina av i dag. I stället för att såsom förut endast ägna sig åt familjens och klanens välfärd börja kineserna att intressera sig även för nationens affärer. Kineser ur alla samhällsklasser ha under de senaste två åren såsom en man demonstrerat sitt understöd av patriotiska angelägenheter. Både moraliskt och finansiellt tog detta t. ex. uttryck i Suiyuans försvar i fjol. När general Chiang Kai-shek fylde 50 år den 31 oktober 1936, överlämnades till honom och regeringen 100 flygmaskiner såsom ett tecken på nationens uppskattning av deras värdefulla insatser. Dessa flygmaskiner representera ett bidrag från tran det kinesiska folket å 10,000,000 doll., som tvevelsutan är det största belopp, som någonsin på frivillighetens väg insamlats för någon enskild person i Kina. Den allmänna ängslan över marskalk Chiangs personliga säkerhet, medan han var i fångenskap i Sian förliden december, och det sedermera spontana utbrottet av jubel över hans befrielse vittnade om det kinesiska folkets höga uppskattning av honom personligen och dess lojalitet mot den regering, han representerade. Detta nationella självmedvetande och denna utpräglade allmänanda hos kineserna saknar motstycke i deras historia.

(Forts.)

MISSIONÄR OSCAR RINELL....

da provinser, representerande en förlust av inkomster för regeringen på 50 milj. mex. doll. Senare kommo Bank of China och Bank of Communications under statskontroll. De båda tillsammans med Central Bank grundpelare i Kinas finansiella byggnad. På grund av en akut finansiell kris 1935 nödgades nationalregeringen att antaga en ny myntpolitik. Silvret nationaliserades och nationen ställdes på en pappersmyntbasis. Denna åtgärd bragte osäkerheten till ett plötsligt slut. Den kinesiska dollarn stabiliserades och spekulationer på en av världens största börsaffärer i Shanghai upphörde. Regeringens dekret den 4 november 1935 betecknar sålunda en ny epok i Kinas finansiella historia. I avsikt att balansera utgifter med inkomster och att tillförsäkra att alla anslag utbetalas för sina bestämda syften, har ett budgetsystem införts i alla centrala och lokala regeringsorgan. Riksbudgeten för 1936—37 upptager 32 proc. för landets försvar. 53 milj. doll. äro anslagna för rekonstruktion, motsvarande siffror för föregående år voro \$ 36 miljoner. Regeringen organiserade National Economic Council 1931 med uppgift att planera och leda Kinas eko-

Missionär Oscar Rinell: *Sala Allehandra*
17/12/37

Kristendomen välkommen medarbetare i kulturella uppbyggandet i Kina.

1912 3 miljoner elever i skolorna, i dag över 12 miljoner och 44,000 studenter. — Chiang Kai-shek bekännare av kristendomen, döpt 1930. — Kriget ett hot mot hela uppbyggandsarbetet.

Sista artikeln i missionär Oscar Rinells serie om Den kinesiska nationens pånyttfödelse presenteras härmed. Den berör det kulturella uppbyggandet under Chiang Kai-shek och kristendomens ställning i det nya Kina. 1912 funnos 4 universitet, nu 82, det säger en del. Men mitt i allt uppbyggandet har Japan kommit. Skall allt, som redan vunnits, helt spölas? Framtiden får utvisa detta.

Nya kulturrörelsen.

Den nationalistiska rörelsen i Kina bottnar i ett intellektuellt uppvaknande. Det var en tid, då Kina gjorde anspråk på att vara den mest avancerade nationen i världen, och hade självförtroende. Men upprepade nederlag och förödmjukelser under 1800-talet utvecklade i det ett mindervärdighetskomplex. Samtidigt som många kineser med iver tillägnade sig västerländskt vetande, hade det egna landets gamla kulturinflytande ett starkt grepp om dem. Så kom ett nytt skede, då kineserna å ena sidan icke gjorde anspråk på sin urgamla kulturs ofelbarhet eller överlägsenhet och å andra sidan omvärderade det västerländska vetandet, som förut blint accepterats. De började förstå, att det nya Kina icke får taga något från sitt förflutna eller från Västern utan urskiljning och omvärdering. Denna känsla,

General Chiang Kai-sheks maka,
Möjling Soong Chiang.

att den västerländska kulturen ej heller var felfri och i allt överlägsen deras egen, återställde det förlorade självmedvetandet som kulminerade i den nya kulturrörelsen. Bland utmärkande drag för denna rörelse må nämnas dess kamp för patriotiska syften, dess seger för talpratets adopterande som det litterära instrumentet istället för det klassiska språket, dess omstörtning av konfucianism, dess uppror mot gamla familje- och sociala traditioner, dess utväljande och mera intelligenta tillgodogörande av den västerländska kulturen — allt i avsikt att skapa en ny kultur för Kina. Den nya kulturrörelsen betecknar en betydelsefull förändring i det moderna Kinas historia. Den markerar början till ett nytt Kina, som är i vardande. Den leder Kina in i en ny epok

i kulturutvecklingen, och ingjuter nytt blod i det kinesiska folkets, särskilt ungdomens ådror. Röster höjdes snart över hela landet, uppmanade nationen till strids mot det föräldrade, som hämmade Kinas utveckling, och mot imperialismen, varmed Västern och Japan hade fjättrat Kina. Betydelsen av den intellektuella revolten mot det förflutna och utländska består i det kinesiska folkets nya övertygelse, och nationella självmedvetande.

Skolbildningens frammar och i Kina är även ett uttryck för det intellektuella uppvaknandet. 1912 var antalet elever i lägre skolor endast 2,700,000. I dag överstiga de 12,000,000. 1912 funnos endast 4 universitet. Nu finnas 82 universitet och 29 tekniska högskolor med 44,000 studenter eller mer än 20 gånger så stort antal som år 1912. Nationalregeringen har en fem-årsplan för obligatorisk skolgång med syfte att giva gratis undervisning åtminstone till 80 proc. av de 40,000,000 i skolåldern varande barnen i landet. I avsikt att bortelminera icke-läskunnigheten bland äldre utarbetas en sex-årsplan. Under fjolåret lärde 12,000,000 personer att läsa och skriva. Inemot 4,300,000 exemplar textböcker, som brukas i massbildningens skolor, distribuerades i fjol. Radio och filmer ha engagerats såsom medel i upplysningens tjänst bland folkmassorna. Budgeten för 1936—37 anslag 44 milj. doll. för folkuppföstran, en ökning på 7 milj. doll. över föregående år. Där till kommer såsom ett plus de provinssiella skolprojekten understödda medelst lokalakatteinkomster. Skolbildning kan troligen såsom intet annat medel,

Forta. på sista sidan.

MISSIONÄR RINELL...

som står till nationalregeringens förfo-
gande, undanröjda territoriella, politi-
ska och ekonomiska skrankor, som skil-
ja olika delar av landet från varandra.

Det nya livets rörelse.

Medan tankelivet och verksamheten
revolutioneras, arbetar ett nytt mora-
liskt inflytande sig fram här och var i
Kina. Marskalk Chiang Kai-shek iscen-
sätte 1934 "Det nya livets rörelse", en
etisk kampanj med kulturellt och natio-
nellt patos. Syftet med Nya Livsrörel-
sen är nationens sociala pånyttfödelse
genom karaktärsdaning. Den vill ge
den kinesiska nationen renande och för-
finade levnadsvanor, osjälvisk omtanke
för andra och ärlighet i handel och van-
del. De första steg, som borde tagas,
hänföra sig till en förbättring av upp-
förandet samt danandet av karaktären,
baserat på en tidsenlig, disciplinerad,
produktiv livsföring. Människornas ka-
rakterer måste framförallt höjas. Deras
kunskaper måste förökas. Folksjärens
lyftning måste börja från början, från
själva grunden. Den måste börja med
människornas sätt att leva (deras föda,
kläder, bostad och verksamhet), med
vardagallivets förhållanden. En revolu-
tionär förändring av folkets liv är av
primär betydelse. Rörelsen är en rea-
listisk strävan att reformera livsförnin-
gen, så att anden samtidigt kan ut-
vecklas. Rörelsen utnyttjade det ide-
ologiska arv, som förelåg från forna
tider, då Kina upplevde sin storhetstid.
Dessa traditionella ideal och dygder äro
etikett, rättfärdighet, redbarhet och
samvetsgrannhet. Under de senare åren
av oro och strid hade de bortglömts,
men har nu gjorts till grundprinciperna
i Nya Livsrörelsen. Med goda karaktä-
rer, avancerat vetande och sunda krop-
par kan ingenting hindra kineserna från
att göra framsteg i hem och samhälle,
och följaktligen kan på så sätt natio-
nens pånyttfödelse förverkligas.

Kristendomen en välkommen medarbetare.

Bakom det vardande Kina spåras även
kristendomens inflytande. Social lyft-
ning, intellektuell upplysning, moralisk

inspiration, ekonomisk beräkning o. det
fysiska livets förbättring komma till
varje folk med ankomsten av Kristi e-
vangellium. Det kristliga budskapet har
 varit en omskapande makt i individens
och samhällets liv. Banbrytande mis-
sionärers missionsarbete bär slutligen
frukt, och den kristna församlingen hål-
ler på att taga sin plats i byggandet av
nationen. Genom det kristliga inflytan-
de, som hans maka (née May-ling
Soong) utövat på honom, har genera-
lissimus Chiang Kai-shek blivit en be-
kännare av den kristna tron. Han döps-
tes av d:r Z. T. Kuang den 23 oktober
1930 i Shanghai, samtidigt som den an-
tikristliga rörelsen var på stark fram-
marsch i landet. De kristna grunda-
sarna jämte några av Kinas traditionel-
la ideal söka makarna Chiang tillämpa
i Nya Livsrörelsen och i Folkets Eko-
nomiska Uppbyggnadsrörelse. Finans-
minister d:r H. H. Kung, som nyligen
efterträtt marskalk Chiang som pre-
miärminister, utrikesminister d:r Wang
Chung-huei, ordförande i National Eco-
nomic Council och direktör för Kinas
riksbank d:r T. V. Soong, den kinesiska
ambassadören i Amerika, d:r C. T.
Wang, den f. d. kinesiska ambassadö-
ren i Sovjetryssland, d:r W. W. Yen och
många andra av Kinas mest framstän-
de ledare äro kristna. Centralregerin-
gen intager en opartisk inställning till
religion. Med kristendomen, särskilt
med protestantismen, har den etablerat
ett vänskapligt samarbete. Kristna
skolor infördes först i det nationella
samarbetet genom att inregistreras som
privatskolor i Kinas skolasystem. Detta
samarbete hade i början åtskilligt av
tvång över sig, är ännu icke idealiskt
men visar tecken till förbättringar. Ki-
nas vädjan till samarbete på det medi-
cinska området och i Det nya livets rö-
relse är helt frivillig. Såsom rådgiva-
re åt regeringen tjänade i förra året mis-
sionärskaren d:r E. R. Hume och i det
senare missionär George W. Shepherd.
Många kinesiska rörelser, som nu vädja
till kristlig hjälp, äro utvidgningar av
modeller gjorda av kristna missionärer.
Sålunda ombedjas kristna företag att
utvidga, vad de ha varit förespråkare
för. Dagbräckningen för kristlig koo-
peration i en nationsömspannande tjänst
är för handen. Kristendomen är ej
längre en tolererad utbördning utan en
välkommen medarbetare i nationens
uppbyggande.

Kinas kamp för sin nationella existens.

Med uppkomsten av en stark central-
regering, en växande politisk stabilitet i
landet, en snabb utveckling av återupp-
byggnadsarbeten och en fundamental
psykologisk förnyelse kräver Kina tid
att arbeta på sin egen främning. Vär-
lden kanske minns marskalk Chiangs
budskap vid det republikanska Kinas
silverjubileum, i vilket han pl. a. yttra-
de: "Kina är kapabelt att utföra stor-
verk genom sin egen ansträngningar,
kapabelt att eliminera militäryrnens
fördärvbringande krafter, kapabelt att
företaga konstruktiva åtgärder för sitt
folks välfärd, kort sagt, kapabelt att
ställa sitt hus i ordning — förutsett att
det skänkes tillfälle att arbeta på sitt
 eget öde ostört och obesvärat. Detta
tillfälle önska vi, och detta tillfälle må-
ste vi ha". Vaket över faror, som hota
landet i dagalaget i världen, men övert-
tygat om sin egen kraft, är Kina fast
beslutet att vinna sin plats i nationer-
nas famlj.

Dr Hu Shih, Kinas celebre filosof,
sade vid Institute of Pacific Relations
årskonferens i Yosemite, att rekonstruk-
tionen i alla dess olika faser väsentli-
gen försiggått medelst kinesisk perso-
nal och kinesiska medel, men givetvis
hade hjälp kommit utifrån. "Från U. S.
A.", sade han, "fa vi utbildningen av
vår kinesiska personal; från N. F. sakk-
kunskapens tekniska råd; från Storbri-
tanien en betydande del pengar; och
från Japan — allt motstånd". Kina be-
hövde tid för att kunna förverkliga na-
tionallisternas program för socialt re-
formarbete och nationell frigörelse. Ja-
pan synes tro på att

ja olika delar av landet från varandra.

Det nya livets rörelse.

Medan tankelivet och verksamheten revolutioneras, arbetar ett nytt moraliskt inflytande sig fram här och var i Kina. Marskalk Chiang Kai-shek iscensatte 1934 "Det nya livets rörelse", en etisk kampanj med kulturellt och nationellt patos. Byttät med Nya Livsrörelsen är nationens sociala pånyttfödelse genom karaktärsdaning. Den vill ge den kinesiska nationen renande och förfinade levnadsvanor, osjälvisk omtanke för andra och ärlighet i handel och vandel. De första steg, som borde tagas, hänföra sig till en förbättring av uppfostrandet samt danandet av karaktären, baserat på en tidsenlig, disciplinerad, produktiv livsföring. Människornas karaktärer måste framförallt höjas. Deras kunskaper måste förökas. Folksjälens lyftning måste börja från början, från själva grunden. Den måste börja med människornas sätt att leva (deras föda, kläder, bostad och verksamhet), med vardagslivets förhållanden. En revolutionär förändring av folkets liv är av primär betydelse. Rörelsen är en realistisk strävan att reformera livsförningen, så att andan samtidigt kan utvecklas. Rörelsen utnyttjade det ideologiska arv, som förelåg från forna tider, då Kina upplevde sin storhetstid. Dessa traditionella ideal och dygder äro etikett, rättfärdighet, redlighet och samvetsgrannhet. Under de senare åren av oro och strid hade de bortglömts, men har nu gjorts till grundprinciperna i Nya Livsrörelsen. Med goda karaktärer, avancerat vetande och sunda kroppar kan ingenting hindra kineserna från att göra framsteg i hem och samhälle, och följaktligen kan på så sätt nationens pånyttfödelse förverkligas.

Kristendomen en välkomnad medarbetare.

Bakom det vardande Kina spåras även kristendomens inflytande. Social lyftning, intellektuell upplysning, moralisk

och samhällets liv. Banbrytande missionärers missionsarbete bär slutligen frukt, och den kristna församlingen håller på att taga sin plats i bygandet av nationen. Genom det kristliga inflytandet, som hans maka (née May-ling Soong) utövat på honom, har generalissimus Chiang Kai-shek blivit en bekännare av den kristna tron. Han döptes av d:r Z. T. Kuang den 23 oktober 1930 i Shanghai, samtidigt som den antiktivistiska rörelsen var på stark frammarsch i landet. De kristna grundsatserna jämte några av Kinas traditionella ideal söka makarna Chiang tillämpa i Nya Livsrörelsen och i Folkets Ekonomiska Uppbyggnadsrörelse. Finansminister d:r H. H. Kung, som nyligen efterträtt marskalk Chiang som premiärminister, utrikesminister d:r Wang Chung-huei, ordförande i National Economic Council och direktör för Kinas riksbank d:r T. V. Soong, den kinesiska ambassadören i Amerika, d:r C. T. Wang, den f. d. kinesiska ambassadören i Sovjetryssland, d:r W. W. Yen och många andra av Kinas mest framstående ledare äro kristna. Centralregeringen intager en opartisk inställning till religion. Med kristendomen, särskilt med protestantismen, har den etablerat ett vänskapligt samarbete. Kristna skolor infördes först i det nationella samarbetet genom att inregistreras som privatskolor i Kinas skolsystem. Detta samarbete hade i början åtskilligt av tvång över sig, är ännu icke ideallikt men visar tecken till förbättringar. Kinas värdjan till samarbete på det medicinska området och i Det nya livets rörelse är helt frivillig. Såsom rådgivare åt regeringen tjäna i förra fallet missionärläkaren d:r E. R. Hume och i det senare missionär George W. Shepherd. Många kinesiska rörelser, som nu värdja till kristlig hjälp, äro utvidgningar av modeller gjorda av kristna missionärer. Sålunda ombedjas kristna företag att utvidga, vad de ha varit förespråkare för. Dagbräckningen för kristlig kooperation i en nationsomspännande tjänst är för handen. Kristendomen är ej längre en tolererad utbördning utan en välkomnad medarbetare i nationens uppbyggande.

Kinas kamp för sin nationella existens.

Med uppkomsten av en stark centralregering, en växande politisk stabilitet i landet, en snabb utveckling av återuppbyggnadsarbeten och en fundamental psykologisk förnyelse kräver Kina tid att arbeta på sin egen frislutning. Världen kanske minns marskalk Chiangs budskap vid det republikanska Kinas silverjubileum, i vilket han bl. a. yttrade: "Kina är kapabelt att utföra storverk genom sina egna ansträngningar, kapabelt att eliminera militärismens fördärvbringande krafter, kapabelt att företaga konstruktiva åtgärder för sitt folks välfärd, kort sagt, kapabelt att ställa sitt hus i ordning — förutsatt att det skänkes tillfälle att arbeta på sitt eget öde ostört och obesvärat. Detta tillfälle önska vi, och detta tillfälle måste vi ha". Vaklet över faror, som hota landet i dagaliget i världen, men övertygat om sin egen kraft, är Kina fast beslutet att vinna sin plats i nationernas familj.

Dr. Hu Shih, Kinas celebre filosof, sade vid Institute of Pacific Relations årskonferens i Yosemite, att rekonstruktionen i alla dess olika faser väsentligen försiggått medelst kinesisk personal och kinesiska medel, men givetvis hade hjälp kommit utifrån. "Från U. S. A.", sade han, "få vi utbildningen av vår kinesiska personal; från N. F. sakkunskapens tekniska råd; från Storbritannien en betydande del pengar; och från Japan — allt motstånd". Kina behöfve tid för att kunna förverkliga nationalisternas program för socialt reformarbete och nationell frigörelse. Japan synes tro, att ett starkt och enat Kina står emellan sig och hegemonien i Asien. Det japanska kriget hotar att nu förstöra Kinas mödosamt utförda konsoliderings- och uppbyggnadsverk. Kina kämpar mot övermakten för sin nationella existens — detta är ett tecken på begynnelsen till den kinesiska nationens pånyttfödelse.

KINAS MARSKALK CHJANG

samlar massorna i "Det nya livets rörelse", en etisk kampanj med kulturellt och nationellt patos.

Fyra "absoluta krav" skall förnya Kina.

"Nya livsrörelsen" restaurerar försumpad kinesisk kultur. Hög dignitär sopar gärna gata för kempets skull, och sparsam brudgum tar "massbröllop" för 25 kr., tvättar sig och lär sig läsa.

En märklig utveckling i det moderna Kina.

T. v. marskalk Chiang Kai-shek med maka vid ett propagandamöte för den »Nya Livsrörelsen». T. h. ungdomen marscherar med Nya Livsrörelsens fanor. Därunder: Höga tjänstemän sopa Peipings gator under en »Renlighetveckas».

»Franklin Delano Roosevelt, Förenta Staternas president, har givit Amerikas folk sin 'New Deal'. Il Duce, Signor Benito Mussolini, har givit det italienska folket sin 'New Deal' i form av fascism. Reichsführer Adolf Hitler är älskad av folket i Tyskland, emedan han har givit det sin 'New Deal'-national-socialism. Sovjet Socialist Republik-unionen och flera andra länder ha också erhållit sina 'New Deal'.

det tagit många år i anspråk för att åstadkomma en omdaning i dessa länder, ehuru befolkningen i nä-

...inbjudna, som ordförande och värd. pårer i huvudstaden handling till mötet. Sedan lägenheterna äro undan för överintendent Gauffin föredrag om konstnären illustrerat med intressanta och förfärande te och förfärande te, tillfälle att bese tavel- trädgårdsanläggningen.

Bröder och systrar, också det gäller ju Heddens löfte om att bliva döpt med Helig Ande och med eld. Också i ditt och mitt hjärta vill kraften från höjden taga sin boning. Men huru är det med din längtan därefter? Bränner dig längtan efter att bliva döpt med detta dop och att bliva beklädd med denna kraft?

Det finnes en sorts troende människor i vår tid, ett slags »paragraf-kristnas». De hava verkligen blivit omvända, frälsta Guds barn — Gud vare lovl! Ja, Gud vare evigt prisad därför, ty där finnes dock ett väggkäl i deras liv; där var det, som de gingo över från död till liv, från satans makt till Gud. Men likväl märker man så föga av livet hos dem, de äro så rädda och försiktiga, de sakna kraften från höjden. Deras dogmatiska paragrafer äro i ordning, både omvändelsen och helgelsen; men det har varit massa på deras omvändelse.

Då och då kommer en bröder eller syster i vår väg och säger: »Kan man gå dit?» eller »kan en kristen taga del i det eller det?»

Nu är det naturligtvis icke något orätt att man söker råd och hjälp hos trobröder, men då man möter sådana människor, som alltid skola hava sin väg utstakad medelst skyddstråd och gränspälar och fingerisningar och plakater med »Tillträde förbjudet», tänker man ovillkorligen: »Ack, om du blott hade Guds Ande i rikare mått, om du blott kände mera till kraften från höjden, så behöfde du ej alla dessa paragrafer.»

Ty oss och våra barn hör löftet till. Där finnes en rikedom av kraft från Gud åt oss, och den är beredd också åt dig, min bröder och syster. Om du beder Gud därom, vill han giva dig den. Och vägen till att få den heter lyd-nad och tro. Gud giver helig Ande åt dem, som — äro honom

Björking, Gråbo den 13 maj 1937.

MATHILDA ERIKSON.
Ake och Greta. Kerstin.
Lille Stellan.

Trygg i min Jesu armar,
trygg i hans herdefamn,
gömd i hans kärleks skugga,
där får min själ sin hamn.

F. d. handlanden

J. L. Carlsson

avled stilla i sitt hem den 13 maj

i en Alder av 72 År.

Xliskad, saknad.

Karlstad den 14 maj 1937.

Helge och Märta. Hilda.
Mariann.

Jordfästning äger rum Annandag Pingst kl. 5.15 e. m. i Meta & Gamla kyrkogården. Samling för dem, som önska deltaga, å KFUM kl. 4 e. m.

Vår kära Moster
min trofasta vän

**Fröken
Lovisa Matsson**

född den 7 april 1857 insomnade
stillt i dag. Djupt sörjd och sak-
nad av oss och våra barn.

Ljungskille den 12 maj 1937.

Elisabet och Martin Tamsen.
född Sjögren.

Anna Janson.

Den gäva, Gud av nåd giver är
evigt liv i Kristus Jesus vår
Herre.

priser. Inga drickopengar. 10 proc. rabatt 1-20 juni. Öppet 1 juni-1 sept.
Begär utförligt prospekt från

Ekebyholms Badsanatorium, Postadr. Rimbo. Tel. Rimbo 5 0

RYDS BRUNN & BADANSTALT
Modern kurort. Propra rum. God mat.
Humana priser. Läkare: Dr Bertil Benni.
Växjö. Obs! 50 % rabatt å rummarna
under tiden 1/6-30/6. Prospekt:

Kamrerarekontoret, RYD, tel. 91

Mellan Skövde och Hjo. **Djursätra Brunn** Öppet 3 juni till slutet av aug.

Synnerligen gynnsamt klimat. Lugnt, stilla och enkelt. Intet societetsky. Radiumhaltiga järnkällor. Väl serverade bad, även elektriska ljusbad. Om-sorgsfull massage-, diatermi-, kvartslampe-, elektricitets-, hettluft- och annan behandling. Billigt. Manliga och kvinnliga sjukgymnaster. Sjuksköterska. Läkare: Dr C. A. af Jochnick. Prospekt från Kamrerarekontoret, Djursätra, SKÖVDE.

SÖDERKÖPINGS BRUNN OCH BAD

Reumatism och Hjärtsjukdomar, Nervsvaghet, Blodbrist m. m.
Modern behandling. Förstklassiga bad. Elektr. ljusbad. Sjukgymna-
stik. Massage. Diatermi. Elektricitet. Kvarterstak. Spec.: Kronisk
rumat. kliniskt laboratorium.
Överläkare: Dr Martel Johansson. Stockholm, Hantverkareg. 12.
Tel. 50 4715. Upplysningar genom Brunnkontoret, Söderköping.
Tel. 22. Medeltåga kunna erhålla bad mot nedsatt avgift.

Homeopatläkaren JOHN HALLKVIST

(20-årig praktik i in- och utlandet), Kungstensgatan 27, 1 tr., telefon 30 21
Stockholm. Träffas vardagar 10-2 o. 6-7 e. m. Annan tid även söndag, till
överensk. Vetenskapl. homeop. senaste rön. Ögondiagnoetik. Spec.: Kronisk
sjukl. särskilt Mag., bebt. Nerv., Reumat- o. Hudsjukdomar. En mängd tack-
brevbeskrivelser fr. obotligt ansedda patienter finnes. Skriftl. förfrågningar
beaktas oms. Frågelista f. sjukdomsbeskr. fritt mot porto. Ord. medic. exp.
fr. varje apotek. KHpP nr. annons

**Kinas marskalk
Chiang...**

— Fortsättning från 1:sta sidan. —

gra av dem icke överstiger t. ex. den i provinsen Kwantung, Kina. Och nu i Kina håller det kinesiska folket på att få sin 'New Deal' av ordföranden i det verkställande rådet och generalissimus över de nationalistiska truppsstyrkorna i Kina, marskalk Chiang Kai-shek. Må andra säga vad de vilja om sina 'New Deals' och om deras gagnande verkningar, det finns enligt min ringa mening icke en enda kinesisk som har gått till grund för den kinesiska nationen. Den kinesiska nationen är en nation som har varit i existens sedan omkring 4000 år sedan Kristus föddes. Den har varit i existens sedan omkring 4000 år sedan Kristus föddes. Den har varit i existens sedan omkring 4000 år sedan Kristus föddes.

Nya Livsbevarelsens betydelse har klart framhållits genom ovanstående uttalande av Walter Hanming Chen, en talangfull journalist, som inemot tjugo år varit engagerad i North-China Daily News, Shanghai, den mest spridda och den mest tillförlitliga engelska tidningen i Kina.

Om denna märkliga rörelse har den kände missionären Oscar Rinell i Svenska Morgonbladet följande intressanta framställning.

Åtskilligt i denna kinesiska rörelse förefaller den upplyste västerlän- gen som självklart, men så har ifrå- n varit fallet i Mittens rike. Under sekler hade det kinesiska folk- av ämbetsmannaklassen fostrats i icke intressera sig för nationens aff- rer utan att endast ägna sig åt sin miljens och klanens välfärd. När publiken infördes, var folket oför- rettt att taga något ansvar i det offentliga livet, det förstod ej patriots- mens krav och saknade lojalitet mot nationen. Lika tragiskt var på sätt dess okunnighet i fråga om sinna: med utvärldens fram- steg.

Den kinesiska nationen har varit i existens sedan omkring 4000 år sedan Kristus föddes. Den har varit i existens sedan omkring 4000 år sedan Kristus föddes. Den har varit i existens sedan omkring 4000 år sedan Kristus föddes. Den har varit i existens sedan omkring 4000 år sedan Kristus föddes. Den har varit i existens sedan omkring 4000 år sedan Kristus föddes.

1937. prisor. Inga drickspengar. 10 proc. rabatt 1-20 juni. Öppet 1 juni-1 sept. Begär utförligt prospekt från

Ekebyholms Badsanatorium, Postadr. Rimbo. Tel. Rimbo 5 o.

RYD'S BRUNN & BADANSTALT

Modern kurort. Propra rum. God mat. Humana priser. Läkare: Dr Bertil Benni, Växjö. Obs! 50 % rabatt å ranspriserna under tiden 1/6-20/6. Prospekt: f

Kamrerarekontoret, RYD, tel. 91

Mellan Skövde och Hjo. **Djursätra Brunn** Öppet 3 juni till slutet av aug.

Synnerligen gynnsamt klimat. Lugnt, stilla och enkelt. Intet societetsliv. Radiumhaltiga järnkällor. Väl serverade bad, även elektriska ljusbud. Om-sorgsfull massage-, diatermi-, kvartslampe-, elektricitets-, hetlufts- och annan behandling. Billigt. Manliga och kvinnliga sjukgymnaster. Sjuksköterska. Läkare: Dr C. A. af Jochnick. Prospekt från Kamrerarekontoret, Djursätra, SKÖVDE.

SÖDERKÖPINGS BRUNN OCH BAD

Reumatism och Hjärtsjukdomar, Nervsvaghet, Blodbrist m. m. Modern behandling. Förstklassiga bad. Elektr. ljusbud. Sjukgymnastik. Massage. Diatermi. Elektricitet, Kvartsljus m. m. - Vålutrustat kliniskt laboratorium.

Överläkare: Dr Martel Johansson, Stockholm, Hantverkargat. 12. Tel. 50 4715. Uppllysningar genom Brunnkontoret, Söderköping. Tel. 22. Medellösa kunna erhålla bad mot nedsatt avgift.

Homeopatläkaren JOHN HALLKVIST

(20-Årig praktik i Sverige och utlandet), Kungstensgatan 27, 1 tr., telefon 30 211. Stockholm. Träffas vardagar 10-9 o. 6-7 o. m. Annan tid även söndag, 10-11 o. m. Sveriges Vetenskapl. Homeopat. sälls. senaste rön. Ögondagnostik. Spec.: Kinesisk sjukd. särskilt Mas., brist på Nerv-, Reumat- o. Hudsjukdomar. En mängd tack-sambeskrivelser fr. obotligt ansedda patienter finnes. Skriftl. förfrågningar beivras omg. Frägelista f. sjukdomsbeskr. fritt mot porto. Ord. mediciner, etc. fr. varje apotek. Klipp ur annonser!

Kinas marskalk Chiang...

— Fortsättning från 1:sta sidan. —

gra av dem icke överstiger t. ex. den i provinsen Kwantung, Kina. Och nu i Kina håller det kinesiska folket på att få sin 'New Deal' av ordföranden i det verkställande rådet och generalissimus över de nationalistiska truppstyrkorna i Kina, marskalk Chiang Kai-shek. Må andra säga vad de vilja om sina 'New Deals' och om deras gagnande verkningar, det finns enligt min ringa mening icke en enda som gör det på samma sätt som de kinesiska nationalisterna.

med 'The New Life Movement' (Nya Livs rörelsen), som Kinas generalissimus givit det kinesiska folket.

Nya Livs rörelsens betydelse har klart framträtt, genom ovanstående uttalande av Walter Hanming Chen, en talangfull journalist, som inemot tjugo år varit engagerad i North-China Daily News, Shanghai, den mest spridda och den mest tillförlitliga engelska tidningen i Kina.

Om denna märkliga rörelse har den kände missionären Oscar Rinell i Svenska Morgonbladet följande intressanta framställning.

Åtskilligt i denna kinesiska rörelse förefaller den upplyste västerlänningen som självklart, men så har låt ifrån varit fallet i Mittens rike. Under sekler hade det kinesiska folkets ämbetsmannaklassen fostrats av icke intressera sig för nationens affärer utan att endast ägna sig åt familjens och klanens välfärd. När publiken infördes, var folket oförberett att taga något ansvar i det offentliga livet, det förstådd ej patriotiska krav och saknade lojalitet för nationen. Lika tragiskt var på samma sätt dess okunnighet i fråga om nationens historia och dess förflutna.

Den nya kinesiska bildning i modern mening, icke-läskunnigheten var vitt utspridd, och dess konsekvenser voro kända i alla riktningar; denna okunnighet medförde en strypling av framskridandet. Demoralisering och ruin kännetecknade landet under den fjärde mandschuregimen, under de gamla militärguvernörernas tid och under kommunist-banditernas styre. Särskilt under de kampanjer som befriade stora områden från de kommunist-

1935 förflyttades huvudstad från Nanchang till huvudstad Nanking.

Nya Livs rörelsen har utsetts i flera folkcentra. Den i 1936 bildades en centralstyrelse för rörelsens befrämjande. Honor. Madame Chiang, Kinas hustru, valdes enhälligt som ledare för kvinnooavdelningen.

Vad innebär då Nya Livs rörelsen?

Att bibringa den kinesiska nationen renade och förfinade levnadsvägar, osjälvisk omtanke för andra och ömsjälighet i handel ochandel. De som steg som borde tagas hänsyn till en förbättring av uppförandet samt danandet av karaktären, baserat på en tidsenlig, disciplinerad livsföring. Människornas beteenden måste framförallt höjas. Kynskaper måste förökas. Folkets lyftning måste börja från själva grunden. Den måste ske med människornas sätt att leva (därns föda, kläder, bostad och arbete). Med vardagslivets förändring. En revolutionär förändring av folks liv är av primär betydelse. Detta är en realistisk strävning att förbättra livsföringen så att andra kan utvecklas. Med sunda och goda karaktärer och avancerande kan ingenting hindra Kina från att göra framsteg i alla samband, och följaktligen på sätt nationens pånyttfödelse möjliggöres.

Den nya rörelsens ledare utvalda av ideologiska skäl. När Kina upplevde sin svärstid, man tänkte sig i den tiden, som ästadkommit denna förändring. Och så ledde man att utveckla de fyra gamla principerna för de uråldriga Kinas, som baserats och som högt anseende. Dessa principer skall Chiang Kai-shek tillämpa i sin nya Livs rörelse. Folkets uppmärksamhet skall ägnas åt att de principerna för etikett, rättvisa och samvetsamhet redarbarhet måste tillämpas i dagligt livets föring. Dessa dygder måste tillämpas i varje ledning i var och en av de äro väsentliga principer för den nya moral; från dem skall man behandla människor på ett sätt som man själv skall fullfölja. Man skall anpassa sig till omgivningen och hur man skall leva. »Li» betyder hjärtats ömsjälviska inställning, uttryckt i ett uppträdande. »Lj» är ett uttryck för allting och utveckling av folks ande. »Lien» innebär ett sammanhang och ingjuter rättskänsla och ömsjälighet i privata och offentliga livet. »Lj» bibringar självmedvetenhet och skam vid feilsteg. »Lj» är en inbördes vänskap. »Ch'i» bestämmer folks moral; »Lien» skänker

Bröllop för 25 kr.

Sparsamhet genom avskaffandet av onödiga utgifter vid festligheter och högtider uppmuntras. Vid bröllop och begravningsplågade ett oerhört öseri tidigare förekomma. Numera anordnas ej sådana massbröllop då borgmästaren viger upp till ett 50-tal brudpar på en gång. Kostnaderna för varje brudpar vid första massbröllopet i Shanghai stannade vid kr. 25:—. I Peking och annat städer kunna förut stora summor utbetalas för ett bröllop, d. v. s. en middag för åtta personer. Maximumpriset har nu bestämts till 12 kr.

Bildningens förmåner delgivas gemene man. Analfabeter beredas tillfällen att lära sig läsa. Textböcker lämnas gratis till kursdeltagare. Den studerande ungdomen begagnar ofta sina lediga stunder och ferier att undervisa icke-läskunniga utan ekonomisk ersättning. Idrott och kroppslig utveckling genom daglig gymnastik uppmuntras. Punktlighet fordras i skolor och ämbetsverk. Innan dagens arbete börjar, samlas ämbetsmän och studenter i arial morgonstad på flera platser för att saluera Kinas flagga. Ceremonien skall fostra fram respekt för nationallaggen och lojalitet mot fosterlandet.

Välståndsbetena (saga sig olika former. Insamlingar göras för nödlidande, och behövande räddas en hjälpsam hand. Brandkårer organiseras. Plantering av träd blir allmänna och floder renas. En ny känsla av ansvar för det egna hemmet, den egna byn, den egna staden samt ett nytt intresse för nationella framsteg växer sig allt starkare.

Resultaten variera i hög grad på olika platser. I stort sett har Nya Livs rörelsen på kort tid kunnat glädja sig

åt stora från up som besj var gott sade i Nya Li »Efter tr än någo mest vitu Det gripe »Nya Li på gång något viteten i v våra tan sta vied har sagt människ livs kvo griper i alla gör den tre andliga hos va; nog att nation, att se.

Den rern håller marsk 95:0 och i tet i Vid äro prir En ävi föi sti et Ir s: d

Rörelsens ledare utnyttjade givetvis det ideologiska arv som förelåg från forna tider, då Kina upplevde sin storhetstid. Man tänkte sig i de metoder, som Åstadkommit denna glansperiod. Och så leddes man att söka propagera för de fyra gamla dygderna, på vilka det uråldriga Kinas liv baserats och som än i dag åtnjuta högt anseende. Dessa traditionella ideal, som marskalk Chiang gjort till grundprinciper i Nya Livsrörelsen, äro »Li», »I», »Lien», »Ch'ih». Folkets uppmärksamhet fästas på dem för att därigenom befrämja principerna för etikett, rättfärdighet, redbarhet och samvetsgrannhet. Dessa dygder måste tillämpas som ledning i vardagslivets förhållanden; de äro väsentliga principer för främjandet av moral; från dem lär man sig att behandla människor och ting, lär hur man själv skall fullkomnas, hur man skall anpassa sig efter sin omgivning och hur man skall hjälpa andra. »Li» betyder hjärtats och sinnets tuktade inställning, uttryckt i yttre uppträdande. »I» lär ett uppförande i allting och utveckling av tjänandets ande. »Lien» innebär urskillning och ingjuter rättskännet i det privata och offentliga livet. »Ch'ih» bibringar självmedvetande och en känsla av skam vid felsteg. Dessa fyra dygder äga en inbördes växelverkan. »Ch'ih» bestämmer handlingens motiv, »Lien» skänker ledning, »I» hänför sig till handlingen som faktiskt håller på att utföras och »Li» reglerar den yttre formen för en bestämd handling. De äro alltså beroende av varandra för att göra ett liv fulländat. »Vem som för syndar sig mot dessa regler kommer ovillkorligen att misslyckas; och den nation, som negligerar dem, går under.»

Vad innebär då Nya Livsrörelsen?

Den kinesiska nationens ledare utnyttjade givetvis det ideologiska arv som förelåg från forna tider, då Kina upplevde sin storhetstid. Man tänkte sig i de metoder, som Åstadkommit denna glansperiod. Och så leddes man att söka propagera för de fyra gamla dygderna, på vilka det uråldriga Kinas liv baserats och som än i dag åtnjuta högt anseende. Dessa traditionella ideal, som marskalk Chiang gjort till grundprinciper i Nya Livsrörelsen, äro »Li», »I», »Lien», »Ch'ih». Folkets uppmärksamhet fästas på dem för att därigenom befrämja principerna för etikett, rättfärdighet, redbarhet och samvetsgrannhet. Dessa dygder måste tillämpas som ledning i vardagslivets förhållanden; de äro väsentliga principer för främjandet av moral; från dem lär man sig att behandla människor och ting, lär hur man själv skall fullkomnas, hur man skall anpassa sig efter sin omgivning och hur man skall hjälpa andra. »Li» betyder hjärtats och sinnets tuktade inställning, uttryckt i yttre uppträdande. »I» lär ett uppförande i allting och utveckling av tjänandets ande. »Lien» innebär urskillning och ingjuter rättskännet i det privata och offentliga livet. »Ch'ih» bibringar självmedvetande och en känsla av skam vid felsteg. Dessa fyra dygder äga en inbördes växelverkan. »Ch'ih» bestämmer handlingens motiv, »Lien» skänker ledning, »I» hänför sig till handlingen som faktiskt håller på att utföras och »Li» reglerar den yttre formen för en bestämd handling. De äro alltså beroende av varandra för att göra ett liv fulländat. »Vem som för syndar sig mot dessa regler kommer ovillkorligen att misslyckas; och den nation, som negligerar dem, går under.»

Hög tjänsteman separata i Livsrörelsens tjänst.

Kampanjen för renlighet och hyfsning har resulterat i ett förbättrat tillstånd i flera av de större städerna och även en del av byar. Höga ämbetsmän kunna stundom ses ute med kvastar och hånkar i avsikt att göra gator och husväggar rena. De gå ut för att ge ett föredöme för folket. I en del städer inspekteras alla hus varje vecka och ett anslag märkt »rens», »ganska rena» och »smutsiga» uppsättes enligt undersökningen. Många hem, affärslokaler, arbetsverk, tåg- och ångbåtsallier hållas bättre i ordning. I hygienens intresse uppmannas människorna att icke spotta var som helst, icke dricka okokt vatten etc.

Bröllop för 25 kr.

Sparsamhet genom avskaffandet av onödiga utgifter vid festligheter och högtider uppmuntras. Vid bröllop och begravningslagar plägs det oerhördt stora utgifter förekomma. Numera anordnas ej sådana bröllop då borgmästaren visar upp till ett 50-tal brudpar på en gång. Kostnaderna för varje brudpar vid första bröllopet i Shanghai stannade vid kr. 25.—. I Peking och annat städer kunna förut stora summor utbetalas för ett bröllop, d. v. s. en middag för åtta personer. Maximumpriset har nu bestämts till 12 kr.

Bildningens förmåner delgivas gemene man. Analfabeter beredas tillfälle att lära sig läsa. Textböcker lämnas gratis till kurdeltagarna. Den studerande ungdomen begagnar ofta sina lediga stunder och ferier att undervisa icke-läskunniga utan ekonomisk ersättning. Idrott och kroppslig utveckling genom daglig gymnastik uppmuntras. Punktlighet fordras i skolor och arbetsverk. Innan dagens arbete börjar, samlas ämbetsmän och studenter i arla morgonstund på flera platser för att salutera Kinas flagga. Ceremonien skall föstra fram respekt för nationalflaggan och lojalitet mot fosterlandet. Valfärdarbetarna taga sig olika former. Insamlingar göras för nödlidande, och behövande räddas en hjälpsam hand. Brandkårer organiseras. Plantering av träd blir allmänna och flodrensas. En ny känsla av ansvar för det egna hemmet, den egna byn, den egna staden samt ett nytt intresse för nationella framsteg växer sig allt starkare. Resultaten variera i hög grad på olika platser. I stort sett har Nya Livsrörelsen på kort tid kunnat glädja sig

åt stora framgångar. Målet är långt ifrån uppnått, men den framåtanda, som besjalar rörelsens anhängare, lovar gott för framtiden. Madame Chiang av vår nation är folkets andliga liv. Det gripande talet slöts med dessa ord: »Nya Livsrörelsens president har gång på gång betonat att »det nya livet är något vi måste uppleva». Det är kvalltet i vårt inre liv, som influerar alla våra tankar och handlingar. Den stora visdomslärare, som någonstans levat har sagt oss: »Vad som förtärgår i en människas hjärta bestämmer hennes livskvalitet». Om det nya livet ingripes hjärtats förvandling; må vi då alla göra denna förvandling på denna den tredje minnesbögiden i vår stora andliga rörelse. Hjärtats förvandling hos var och en av oss kommer snart att skapa en ny och framgångsfull nation, denna nation, som nvi alla längta till.»

Oscar Rincell.

Den nybildade föreningen Konstnärarnas Vänner

håller sitt första årsmöte på Yaldemarvudde tisdagen den 25 maj. Den 95:e medlemmen har just anmält sig, och styrelsen hoppas att före årsmötet kunna inregistrera den hundra. Vid årsmötet, dit samtliga medlemmar äro personligen inbjudna, fungerar prins Eugen som ordförande och värd. En del konstnärer i huvudstaden ha även fått kallelse till mötet. Sedan föreningsangelägenheterna äro undan stökade, håller överintendent Ganffin ett kortare föredrag om konstnären Ivan Aguéli, illustrerat med intressanta originalkonstverk. Efter föredraget intages te och förfriskningar, gästerna få tillfälle att bese tavelgalleriet samt trädgårdsanläggningen.

Spanskt tack för en snabb svensk hjälp.

Denna solidaritet bättra än alla tal.

För någon vecka sedan meddelades till den Svenska Hjälpkommittén för Spanien att befolkningen i Santander på grund av försvarade kommunikationsmöjligheter och den stränga kolden utsatts för svåra lidanden. Kommittén skickade omedelbart för 10,000 kr. konserver och ett par större sändningar kläder. Från Mine Tradi Araquistada, makas till den spanska ministern i Paris, han skickade följande brev, som har ett obestridligt intresse för oss svenska allmänheten.

Spaniska Ambassaden i Paris.
Herr Georg Branting, Barnhusgatan 20, Stockholm.
Jag har fått Eder's brev angående hjälpen till civilbefolkningen i Santander. Allt först, käre kamrat, tillåt mig, på egen och på alla de spaniska kamraternas vägnar, som rörlig liksom jag av den sannheten och effektivitet, med vilken Eder hjälplämnats, att av hela mitt hjärta tacka Eder och på många sätt tacka hela det arbetande svenska folket för den betänksvärda, bröderna solidaritet som visats.

Bland alla exempel på generös spontanitet, som kommit från de demokratiska länderna världen runt, tror jag att den första platsen tillkommer det svenska folket. Under ledning av Eder-kommittén har det med allvar och snabbhet förverkligat solidaritetens bud och detta på ett sätt som direkt svarar mot behoven hos dem, av vårt folk som frysa och svälta. Deras behållningar hjälper oss lika mycket att vinna kriget och säkra vår framtida som alla tar sammanlagt som håller de sista sex månaderna, ja mer, ty en rock värmer mer än ett tal.

Jag har svårt att finna de rätta orden för att uttrycka för Eder's folk som så väl har förstått demokratin sak och så väl försvaret den, allt vad vi känna inför dessa offer och denna generositet från det svenska folkets sida. Om vissa av oss under förflyttna månaderna ibland gripits av bitterhet vid åsynen av den hållning, som intogs av några av dem, som vi alltid betraktat och fortfarande betrakta som våra vänner, så har orden och gärningarna från sådana vänner till oss som svenskarna, haft förmågan att trösta oss mot alla desillusioner ty de fria folken i de skandinaviska länderna ha givit oss bevis för att instinkten att bevara de verkliga demokratierna, denna anda av inbördes hjälpsamhet mellan de verkliga vännerna till friheten — och följaktligen också till freden — inte är tomma ord.

Tusen gånger tack, kära vän, och sök en form för att förmedla beviset på vår uppskattning till alla dem, som öppet eller i det tysta bidragit till att hjälpa befolkningen i Santander.

Yrkeskolornas elevförbund i Mölndal hade i går kväll anordnat en soaré på restaurang Gillet. Över 300 personer hade kommit tillstädes, och publiken bjöds på musik av elevkapellet, ett folkspel, "Folket i Asbo", spelat av amatörer samt sång av kulplattsångaren Erik Källqvist. Sedan följde dans till tonarna av skolornas eget kapell.

Jimmie Lancelord ger på många begäran ytterligare två jazzkonserter på Konserthuset i Göteborg, på onsdag, kl. 7 och 9,15 em.

Biopremiärer Studenten i Kina är förvandlad.

Socialt arbete efterträder revolutionärt bråk.

Lorensberg. Det är tråkigt, att den svenska kulturen skall vara så skör. Nu håller svensk film på att alldeles slä sönder den, om man får tro opinionsmötet. Hur kan egentligen s. k. bildad folk prata sådant strunt! I går kväll hade man tillfälle att på Lorensberg se ett nytt prov på kulturfaran. Det var en Irefilm, som rullades. Är den farlig för kulturen, så låt kulturen ryka! Filmen står många trappsteg över de tidskriftsnoveller, varmed grosslet av svenska folket göder sina själar. När man upphäver klagovisorna, borde man kanske besinna, att det inte är romanerna med stora idéer och kämpande tankar — hur ofta får man för resten sådana! — som fylla svenska folkets vardag, och att den kultur, som presenteras av en del folkbildningskretsar, är kulturvidrigare än värsta Edvard Persson-film. »En flicka kommer till stan» lär varken komma att höja eller sänka svenska kulturen. Den ger »en sober förströelse, inte så fastlog logik men inte så plösslut heller, den visar många vackra scener och den kan försvud näppeligen förskämma den allmänna smaken. Regissörerna Thor Brooks och Carlo Keil-Möller ha ingen fallenhet för att ocakra på dålig smak.

Skagenfisket.
Från G.-P:s korrespondent.
Skagen den 28 febr.
59 trälare införde i dag fångster från 4 till 150 lädor sill, till största delen skarp-sill. Sammanlagt infördes 1500 lädor och för stor sill betalades 18-19 kr., för stor halvill 12-14 kr., för mindre halvill 6-8 kr. och för småsill 1-3 kr. per läda.

De ha väl inte åstadkommit något sprudlande amerikanskt lustspel, men de ha rätt händigt fogat ihop en mängd skickliga detaljer till en underhållande och jänin-svensk komedi. Att de sedan efter föredömet från »gentlemanerna» velat moralisera en del är ju mycket Edert. Men det moraliska uppträdet levererar tyvärr handlingen. Man hämnar nog bäst därarna genom att låta dem hållas och blommas. Att svänga domens åska över dem är väntan på gas och stopp i springbrunn.

Överlärarekonferens i Göteborg i dag.
Under Göteborgs folkskolors överlärarekollegiums presidium hålles i dag och i morgon en konferens i Göteborg mellan överlärare vid landets tre större staders folkskolor. Det blir ett trettiotal överlärare som deltaga i förhandlingarna.

En kollision mellan en personbil och en lastbil inträffade strax före kl. 8 på kvällen i korsningen av Andra Långgatan och Nordhemsgatan. Personbilen kom från Masthuggstorget och lastbilen var på väg Nordhemsgatan mot Första Långgatan. Båda fordonen erhöles en del skador men ingen människa blev skadad.

Redbergsgårdens revy, Carl Werners nyarevy »Nu smäller de», spelas i dag och i morgon kl. 8 em.

De inkarnerna ungdomarna bra. Eric Abrahamsons naturliga förutsättningar att spela en förkyld och sur kritiker äro kompletta, Nils Wahlboms blide musiker bortanför världens ondska snudda kanske väl mycket vid det sublima men var sympatisk. Tolle Zellman är ju den alltid charmanta Tolle med orden kanande för sig och tankarna för sig. I några biroller gladdes man sig åt Gösta, Cedarlund, Hjördis Pettersson och Torsten Bergström bland andra.

Publiken hade mycket roligt. Det var också mycket charmerad av den skyttevis alldeles briljanta amatörgruppspejningen från några ungdomars stiftelsemiljövandring i svensk fjällvärld. Den lockade och sög med sina naturliga folkbilder och påminnelser om ljuvliga strapatser.

Det finns goda scener i det sure kritikers ångkammare, det finns trevliga interiörer från livet i vindrummen, det häns dråpliga seanser mellan målaren och hans gamla, galanta modell, och det finns en helt förfyllt förefaller det förresten också, varför den modiga tösen skall vara filosofie magister.

Es An.
Göta. »Rembrandt» har åter en gång Alexander Korda och Charles Laughton, regissören och skådespelaren från »Henrik VIII», samarbetat. När filmen börjar, står Rembrandt på höjden. Han har anseende, rikedom, beställningar och en hustru, som han älskar och som betyder allt för honom och hans konst. Så träffar olyckan honom — hon dör. Samma år, som detta händer, fullbordar han sin tavla av skyttekompaniet, »Nattvakten». Beställarna uppskratta den inte, publikens bevägenhet förelor han också och olyckorna börja. Bondflickan Hendrikje Stoffels och kärleken till henne rådda honom upp och han lever och arbetar lycklig med henne, till också han dör.

Det finns goda scener i det sure kritikers ångkammare, det finns trevliga interiörer från livet i vindrummen, det häns dråpliga seanser mellan målaren och hans gamla, galanta modell, och det finns en helt förfyllt förefaller det förresten också, varför den modiga tösen skall vara filosofie magister.

Han har älskat båda sina hustrur intensivt och han har målat dem med kärlek. Nu finns inget annat motiv kvar för honom än han själv. Med motat »Allt är föflinghets målar han som slutbild i filmen det porträtt

baka funnits en fredlig oc linje.
Så talar en svensk K. fil. lic. Sam. Sköld, själv en känd Kinematograf i Mittens rika. Han är en missionär i världen, ett par år till har han tagit sin fil. i den språket för professor Herr och han tänker, nog är ett nan han åter begär till ledningen till intervju i den, att han står som en talarna vid skapandet at Belehemyrkan, som bors krigliga ungdomsri presenterar någon hela kristliga ungdomsman. vär stad.
Dr Sköld väntas i Kina åldern. 1924 återvända b efter att ha varit en svensk uppfinnare till nu som lärare vid den av skolan i Tashkent i pers nan, där han varit till innan skolan hade öppnades. han har varit verksam i hunderta tjusna som skolas vid han med sin sin si domsverksamhet i Kina a han nu återvänt till Kina fortsätta sin verksamhet i China College i Wu Wun vinsen Hupen, där han bl. sar i europeiska språk och Skolan drives av ett engle kanakt missionärer. I återgå till missionerna.

Skolarbetet är mer än förut, säger Dr Sköld. H sa stor duglighet, intresset var. Det har varit en förändring de senaste å hånseende. För till är med hellet ställa till till och d vilket numera är en till else. De äro väl på sin stället och men, att de de sitt land bäst.

De engelska och amerik sionerna underhålla ett fle lor. Nästan alla dessa bro de, d. v. s. godkända och k de av myndigheterna. Det ex. ett obligatorisk kristend visning icke för försök som är alltså valfritt, men rikvika tillfällen att på detta ma i kontakt med ungdom föra kristligt arbete.

Kinas studentråd har i Uonde fått en helt ny präge de kristna studenterna ha alltmora villiga att ta munnen utan även i gynnain land. Ej minst är det i ka, översvämmingar och i jade områdena, där studer på in. Även i det sociala a de livliga del. För till är en student kan att på sid med förakt. Nu har någon skapats.

Vad beträffar det allr sionsarbetet har den ytre nöden verkat i sådan rikti ket mera än hittills begyut ter det som är viktigast i allmänt religiöst uppväknäven kommer kristendome håller på att ska. Särskil bygden har evangelisation:

Kinas studentråd har i Uonde fått en helt ny präge de kristna studenterna ha alltmora villiga att ta munnen utan även i gynnain land. Ej minst är det i ka, översvämmingar och i jade områdena, där studer på in. Även i det sociala a de livliga del. För till är en student kan att på sid med förakt. Nu har någon skapats.

Vad beträffar det allr sionsarbetet har den ytre nöden verkat i sådan rikti ket mera än hittills begyut ter det som är viktigast i allmänt religiöst uppväknäven kommer kristendome håller på att ska. Särskil bygden har evangelisation:

Vårt för Kap Drä

156
ni kri om var sad ett det till Me av råd ten par vän har dels D eller »Kä kriä N oräk hos ädda hava skyd gervi träda korly Guds blott höjda parag Ty till. kraft är de der a därom vägen n ad Ande

Intressant

Lärer Studenten i Kina är förvandlad.

Socialt arbete efterträder revolutionärt bråk.

Lätom oss hoppas, att den gamla fredliga linjen i Kinas kulturutveckling kommer att segra över den krigiska både vad in- och utrikespolitiken beträffar. I Kinas politik har det nämligen sedan långliga tider till-

Skagenfisket.

Från G.-P:s korrespondent.

Skagen den 26 febr. 50 trålar införde i dag fångster från 4 till 150 lädor sill, till största delen skarp-sill. Sammanlagt infördes 1,500 lädor och för stor sill betalades 16-18 kr., för stor halvill 11-14 kr., för mindre halvill 6-8 kr. För skarp-sill 3-6 kr. och för sthå-sill 1-3 kr. per läda.

Överlärarekonferens i Göteborg i dag.

Under Göteborgs folkskolors överlärarekonferens presidium hålles i dag och i morgon en konferens i Göteborg mellan överlärarna vid landets tre större staders folkskolor. Det blir ett trettiotal överlärare som deltaga i förhandlingarna.

En kollision mellan en personbil och en lastbil inträffade strax före kl. 8 går kväll i korsningen av Andra Långgatan och Nordhemsgatan. Personbilen kom från Masthugstorget och lastbilen var på väg Nordhemsgatan mot Första Långgatan. Båda fordonen erhöles en del skador men ingen människas blev skadad.

Redbergsoperans revy, Carl Werners nyårsrevy "Nu smäller de", spelas i dag och i morgon kl. 8 em.

De inkarnera ungdomarna bra. Eric Abrahamsons naturliga förutsättningar att spela en förkyld och sur kritiker äro kompletta, Nils Wahlboms blide musiker bortanför världens ondska snuddade kanske väl mycket vid det sublima men var sympatisk. Tolle Zellman är ju den alltid charmanta Tolle med orden kanande för sig och tankarna för sig. I några bitroller glädde man sig åt Gösta, Cederlund, Björns Petterson och Torsten Bergström bland andra.

Publiken hade mycket roligt. Det var också mycket charmerad av den styckvis alldeles briljanta amatöruppsättningen från några ungdomars fjuttifemmiljövandring i svensk fjällvärld. Den lockade och sög med sina natur- och folkbilder och påminnelserna om ljuvliga strapatser.

Es An.

Gösta. "Rembrandt" har åter en gång Alexander Korda och Charles Laughton, regissören och skådespelaren från "Henrik VIII", samarbetat. När filmen börjar, står Rembrandt på höjden. Han har anseende, rikedom, beställningar och en hustru, som han älskar och som betyder allt för honom och hans konst. Så träffar olyckan honom — hon dör. Samma år, som detta händer, fullbordar han sin tavla av skyttekompaniet, "Nattvakten". Beställarna uppskatta den inte, publikens bevisenhet förlorar han också och olyckorna börja. Bondfröken Hendrikje Stoffels och kärleken till henne rädda honom upp och han lever och arbetar lycklig med henne, till dess hon dör.

Han har älskat båda sina hustrur intensivt och han har målat dem med kärlek. Nu finns inget annat motiv kvar för honom än han själv.

baka funnits en fredlig och en krigisk linje.

Så talar en svensk Kinamissionär, fil. lic. Sam. Sköld, själv en son till en känd Kinamissionär och född i Mittens rike. Han är mera lärare än missionär i egentlig bemärkelse. I ett par års tid har man bedrivit studier vid Göteborgs högskola, där han tagit sin fil. lic.-examen i kinesiska språket för professor Bernh. Karlgren och han tänker nog ta ett steg till, innan han åter beger sig till Kina. Anledningen till intervjun är närmast den, att han står som en av huvudtalarna vid söndagens stora möte i Betlehemskyrkan, anordnat av Göteborgs kristliga ungdomsråd, som representerar nästan hela raden av kristliga ungdomsammanlutningar i vår stad.

Dr Sköld vistades i Kina till 10-årsåldern. 1924 återvände han dit igen efter att ha fått en vad man kallar svensk uppfostran. Till Kina kom han nu som lärare vid den svenska högskolan i Taohualuen i provinsen Honnan, där han stannade till 1930, strax innan skolan lades ned. Sedan dess har han varit i Svenska Missionssocietets tjänst som missionär, varvid han mest fått ägna sig åt ungdomsverksamhet i olika skolor. När han nu återvänder till Kina skall han fortsätta sin verksamhet vid Central China College i staden Wuchang, provinsen Hupeh, där han bl. a. undervisar i europeiska språk och litteratur. Skolan drives av ett engelskt-amerikanskt missionssällskap. Men för att återgå till intervjun...

Skolarbetet är mera lovande nu än förut, säger dr Sköld. Eleverna visa stor duglighet, intresse och allvar. Det har inträffat en märkbar förändring de senaste åren i detta hänseende. För tio år sedan ville de helst ställa till bråk och demonstrera, vilket numera är en sällsynt företeelse. De ägna sig åt sina studier i stället och mena, att de därmed tjäna sitt land bäst.

De engelska och amerikanska missionerna underhålla ett flertal skolor. Nästan alla dessa äro registrerade, d. v. s. godkända och kontrollerade av myndigheterna. Det innebär t. ex. att obligatorisk kristendomsundervisning icke får förekomma. Amnet är alltså valfritt, men likväl erbjudas rika tillfällen att på detta sätt komma i kontakt med ungdomen och utföra kristligt arbete.

Kinas studentvärld har på ett årlonde fått en helt ny prägel. Särskilt de kristna studenterna ha visat sig alltmåra villiga att icke blott med munnen utan även i gärning tjäna sitt land. Ej minst sker detta i de av torke, övervämmningar och rösterna härjade områdena, där studenterna gripa in. Även i det sociala arbetet taga de livligt del. För de kristna är dock en student en sats på sådant arbete med förakt. Nu har liksom en ny typ skapats.

Vad beträffar det allmänna missionsarbetet har den yttre och inre nöden verkat i sådan riktning, att folket mera än hittills begynt fråga efter det som är viktigast i livet. Ett allmänt religiöst uppvaknande, som även kommer kristendomen till godo, håller på att ske. Särskilt på landsbygden har evangelisationsarbetet haft

stora framgångar. Vad som icke bör glömmas är även att spontana, av kristna kineser ledda väckelserörelser uppstått. I detta fall som i många andra övertaga kineserna själva alltmåra ledningen på samma gång som de känna allt starkare behov av samhörighet med den övriga kristenheten. Därför äro de västerländska missionärerna mera välkomna till Kina nu än under krisären. Kristendomen börjar bli rotad i Kina och den utövar ett inflytande mycket större än vad dess rent formella gränser skulle betinga.

Detta inflytande gör sig gällande i den nya livsrörelsen som har Tsiangkaisjek till ledare och som försöker bygga på gamla kinesiska ideal. Men många av de drivande krafterna i denna rörelse äro kristna o. Tsiangkaisjek

är på sitt sätt kristen. Utgången av den senaste politiska krisen, då Tsiangkaisjek blev tillfångatagen i Sianfu visar, att regeringens makt är stor och att den bakom sig numera räknar även de intellektuella, vilket är ganska avgörande i Kina. Det var faktiskt den allmänna opinionen som knäckte upprorsgeneralen. När underrättelsen kom att Tsiangkaisjek åter var fri, anordnades jubelfester i varenda stad i Kina. Hans ställning är stark. Det stora frågetecknet är Japan.

Vid mötet i Betlehemskyrkan på söndag, som börjar kl. 8 em., tala bl. a. pastor H. D. Landberg, fil. dr J. Julén, dr Sköld, pastor Sam. Palm och kyrkoherde Einar Wieselgren.

I vår specialavdelning för **barnvagnar** och **barnkärror** kunna vi erbjuda Eder de senaste nyheterna i såväl svenska som utländska modeller till **platsens billigaste priser.**

Barnsängar
Madrasser
Täckor, Filtar
Örngott, Lakan

Barnhagar
Barnstolar
Skinnpåsar
Barnvagnsfällor

I största sortering hos
A.-B. CARL JOHNSON
KUNGSTORGET 2 GÖTEBORG

Vårtygerna

för

Kappor

har sitt obestridliga intresse för den svenska skulpturens historia.

Spanska skulpturen i Paris.
Georg Branting.
Stockholm.

Jag har fått ett brev angående hjälpen till skulpturens historia i Santander. Allt först, låt oss konstatera till mig på egen hand och på alla de spanska konstverken, såsom som fört liksom av den smidighet och effektivitet, som villas Eder hjälpa lämnats, att av hela mitt hjärta tacka Eder och på samma gång tacka hela det svenska svenska folket för det betydande stödet, som ni har givit oss.

Bland alla exempel på generös spontan hjälp, som kommit från de demokratiska länderna världen runt, står jag att den första på sin tillkommer det svenska folket. Under ledning av Eder kommitté har det med allvar och smidighet förverkligat solidaritetens bud och detta på ett sätt som direkt svarar mot behoven hos dem av vårt folk som frysa och svälta. Denna solidaritet hjälper oss lika mycket att vinna kriget och säkra vår frihet som alla tillsammans lagt som hållit de sista sex månaderna, ja mer, ty ven rock värmer mer än ett tal.

Jag har svårt att finna de rätta orden för att uttrycka för Eder folk som så väl har förstätt demokratins sak och så väl försvarar den, allt vad vi kunna inför dessa offer och denna generositet från det svenska folkets sida. Om vissa av oss under förlutna månaderna ibland gripits av bitterhet vid åsynen av den hållning, som tagits av några av dem som vi alltid betraktat och fortfarande betrakta som våra vänner, så har orden och gåringarna från sådana vänner till oss som svenskarna, haft förmågan att trösta oss mot alla desillusioner att de fria folkens i de skandinaviska länderna ha givit oss bevis för att instinkten att bevara de verkliga demokratierna, denna anda av inbördes hjälpsamhet mellan de verkliga vännerna till friheten — och folkläkarna också till freden — inte är tomma ord.

Tusen gånger tack, kära vän, och sök en form för att förmedla beviset på vår uppskattning till alla dem, som öppet eller i det tysta bidragit till att hjälpa befolkningen i Santander.

Yrkeskolornas elevförbund i Mölndal hade i går kväll anordnat en soaré på restaurang Gillet. Över 300 personer hade kommit tillstädes, och publiken bjöds på musik av elevkapellet, ett folklostmusik, "Folket i Asbo", spelas av amatörer, samt sång av kulleångaren Erik Källqvist. Sedan följde dans till tonerna av skolornas eget kapell.

Jimie Lancaford ger på mångas begäran ytterligare två jazzkonserter på Konserthuset i Göteborg, på onsdag kl. 7 och 9.15 em.

Intressant historia.

Då jag var ute på stan en dag träffade jag en patient som två år tillbaka, en fru G. G. Hon berättade följande: För tio år sedan hade det börjat värka i ens axelländan. Värken hade växlat, men ofta hade den varit svår, så livet varit en börda. Hon hade försökt vad som kunde tänkas hjälpa utan att finna minsta lindring. Endast på senare tiden hade hon blivit utredd. Till slut blev hon förklarad för obotlig. En god vän hade uppmanat henne att vända sig till Modéns Inst., ty där bli ju så många hjälpta för sina olika sjukdomar. Jag gick dit, sade fru G., och det påvisades, att symtomen visade klart, att det var en försträckning i axeln och som en följd av den uppkomna värken med dithörande blodtillströmning och detta gjort, att där hade avsatt sig en hård sjukstoff — reumatiska m. m. — och då var en kron. historia färdig för att fortsätta tills hjälpen kom på rätta sättet: Först och främst måste axelländans förskjutning — var så obetydlig att den icke syntes på röntgenplåt — rättas och då kom ett par dars extra värk att installera sig på grund av att muskler och senor kommit i sitt riktiga läge. Därjämte skulle behandlingar givas för att dels återställa elasticiteten hos muskler och senor samt driva bort sjukämnen. Det visade sig, att detta var just rätta vägen också, ty det gick precis som rätta sades, att det skulle gå. Om några dagar är det nu två år sedan och jag har icke känt det minsta i axeln sedan. Nu skall min syster börja också. På grund av reumatism i hela kroppen och nervklåbet måste hon för ett och halvt år sedan sluta sitt arbete vid S. K. F. På grund av ekonomiska bekymmer ej kunnat börja förr.

(Annon)

gämnarna smaken. Regissörerna Thor Brooker och Carlo Keil-Möller ha ingen fallanhet för att ocakra på dålig smak.

De ha väl inte åstadkommit något sprudlande amerikanskt lustspel, men de ha rätt händigt fogat ihop en mängd lösliga detaljer till en underhållande och jämn svensk komedi. Att de sedan efter föredömet från »gentlemanen» velat moralisera en del är ju inget annat. Men det moraliska uttrycket levererar tyvärr handlingen. Man hånar nog bäst därarna genom att låta dem hållas och blommas. Att arrangera domens åska över dem är vatten på gäs och stopp i springbrunnen.

En modig tös tar avsked från platsen som försäljerska i varuhuset i något svenskt kråkivinkel för att rätta situationen åt en luggsliten familjeförstjärare. Hon lutar på att kunna klara sig i alla väder. Avskedet från den gamla firman är komponerat i den fantasifullt flugiga stilen med sång och musik och vaggande publik — utan alla anspråk på trovärdighet. Hon far till Stockholm men blir redan på stationen bestulen på det lilla, hon har, och därmed börjar en rad tempererade äventyr. Otur och gott humör förfölja henne i jämna proportioner under de närmaste dagarna. Hon får emellertid en varuhusplats, som han leker bort under en — något utdragen — flirt. Denna, för henne emellertid också samman med en trio av en målad kvinna, som hon ser i en gammal spegel, som hon ser i sig högt under taget. Ett stort önske. Man har alla tillfälle till det i många filmer gouterade något att kliva omkring på tak. Ödet ger henne tillfälle att hjälpa både författaren och målaren med en liten lyckospari framåt, och till på köpet blir hon kär i målaren. Hon får plats som korrekturläserska på en tidning och stökar till en magur tongvande kritikers recension av författarens debutbok, så att den dryper av lovord. Och när hon sedan blir kammarjungfru hos en fjolla av något slags societät, skaffar hon målaren en porträttbeställning hos henne och därmed en succé. Den gamla porträttretade gäsen faller oförmodligt på idén, att hennes dotter och målaren lås varandra så bra, att de skola gifva sig. Men flickan, som kommit till stansparar i stället ihop henne med författaren. Varför det sedan skulle behövas ett stort moraliskt brandtal för att få slut på filmen, är författarens och regins hemlighet. Och litet gåtfullt förefaller det förresten också, varför den modiga tösen skall vara filosofie magister.

Det finns goda scener i den store kritikerna sängkammare, det finns trevliga interiörer från livet i vindrummen, det finns dräpliga scener mellan målaren och hans gamla, galanta modell, och det finns en helt festlig skildring av det societetspektakel, som anordnas för en utsökt samling tokar i och för porträttets avtäckande. Denna konstfest är filmens höjdpunkt och saknar inte udd. Fotografen har gjort ett gott, ibland mycket gott arbete. En mängd nattliga ljuseffekter — till exempel på den långa bildraden — tala om ett bra öga. Både regissörer och fotograf ha heder av de många omväxlande scenerna. Men skulle bara önskat litet fastare grepp och större sammanhållning av helheten.

Gardet av skådespelare är anmärkningsvärt. De älskande ungdomarna äro för en gångs skull inte omogna barnungar utan riktiga, vuxna människor. Redan det behagligt! Isa Quenssel är både vacker och intelligent som flickan som kommer till stan, Ake Ohberg karaktärlig och fri från chosor som målaren och Einar Axelsson manlig och elegant som författaren.

Ar.

1934, nr 10, per 1934.

Överlärarekonferens i Göteborg i dag.

Under Göteborgs folkskolors överlärarekollegiums presidium hålles i dag och i morgon en konferens i Göteborg mellan överlärare vid landets tre större staders folkskolor. Det blir ett trettiotal överlärare som deltaga i förhandlingarna.

En kollision mellan en personbil och en lastbil inträffade strax före kl. 8 går kväll i korsningen av Andra Långgatan och Nordhemsgatan. Personbilen kom från Masthuggetorget och lastbilen var på väg Nordhemsgatan mot Första Långgatan. Båda fordonen erhöles en del skador men ingen människas blev skadad.

Redbergspridens revy, Carl Werners ny-årarevy "Nu smäller de", spelas i dag och i morgon kl. 8 em.

De inkarnerna ungdomarna bra. Eric Abrahamsons naturliga förutsättningar att spela en förkyld och sur kritiker äro kompletta, Nils Wahlboms blide musiker bortanför världens ondska snuddade kanske, väl mycket vid det sublima men var sympatisk. Tolle Zellman är ju den alltid charmanta Tolle med orden kanande för sig och tankarna för sig. I några biroller gladdes man sig åt Gösta Cederlund, Hjördis Pettersson och Torsten Bergström bland andra.

Publiken hade mycket roligt. Det var också mycket charmerad av den starkvis alldeles briljanta amatörgruppingen från några ungdomars stiftföreläsning i svensk fjällvärld. Den lockade och sög med sina natur- och folkbilder och påminnelserna om ljuvliga strapatser.

Es An.

Gösta. "Rembrandt" har åter en gång Alexander Korda och Charles Laughton, regissören och skådespelaren från "Henrik VIII", samarbetat.

När filmen börjar, står Rembrandt på höjden. Han har ansende, vikedom, beställningar och en hustru, som han älskar och som betyder allt för honom och hans konst. Så tuffar olyckan honom — hon dör. Senare år, som detta hinder, fullbordar han sin tavla av skyttekompaniet, "Natvaken". Beställarna upparatta den, inte publikens bevägenhet förlorar han också och olyckorna börja. Bondflickan Hendrikje Stoffels och boken till henne rädda honom upp och han lever och arbetar lycklig med henne, tills också hon dör.

Han har älskat båda sina hustrur intensivt och han har målat dem med kärlek. Nu finns inget annat positiv kvar för honom än han själv. Med motat "Allt är fånglighets målar han som slutbild i filmen det porträtt av honom själv som en grånande gubbe, som nu anses vara ett av hans mest suggestiva självporträtt.

Det gradvisa förfallet hos Rembrandt har Laughton tolkat med bredd och mist, bäst i de första akterna. Sista förvandlingen har han däremot ej lyckats så bra med, man märker på något sätt masken för mycket. Elsa Lanchester som Rembrandts andra hustru Hendrikje Stoffels, spelar med älskligt behag och Gertrude Lawrence gör hushållerskan Geertje med stor skicklighet. Filmerna kan inte de amerikanska filmernas kraft och omedelbart medryckande grepp om ämnet men den har andra värdefulla egenskaper: den ger en stor skådespelarprestation och intressanta miljöskildringar.

han nu åter...
fortsätta sin...
China College...
vinsen Erup...
i europ...
Skolan driver...
kanakt miss...
återgå till...
— Skolans...
än förut, så...
sa stor...
förändring...
hänseende...
helst ställa...
vilket numera...
De äro...
stället och...
sitt land...
De engelska...
missionerna...
Nästan alla...
de, d. v. a. god...
ex av myndig...
vämning icke...
är alltså val...
rika tillfällen...
i kontakt med...
föra kristligt...
Kinas student...
Artonde lätt...
Särskilt de...
alltmera vil...
mamma utan...
land. Ej minst...
ka, övervinn...
jude omskän...
på in. Även i...
de livliga...
te student...
med förakt...
ny typ...
Vad, beträff...
missionsarbet...
har den yttre...
nöden, värt...
än hittills be...
efter det som...
är viktigast...
Ett allmänt...
även kommer...
till godo, håller...
på att aka. Särskilt...
på landsbygden...
har evangelis...
arbetet haft

Vårtymern

för

Kappor

Dräkter

Klänningar

äro nu inkomna i ett verkligt vackert sortiment

Se vårt urval.

Hör våra priser.

CHRIS CRAFT-

båtar och motorer beslag m. m.

i sta'n

Tillfällig utställning VIKTORIAGATAN 6

BÅT-TJÄNST

J. A. Al

Haga Ny

156B

konferens i Göteborg i dag.

En konferens för svenska folkskollärares presidium hålles i dag på konferens i Göteborg. Överlära- rarna vid lan- re städers folkskolor. ettiotal överlärare som andlingarna.

mellan en personbil och skade strax före kl. 8 n av Andra Lång- gatan. Personbi- l Mesthugstorget och på väg Nordhemsgatan gatan. Båda fordonen skador men ingen män- ad.

us revy. Carl Werners ny- ller de", spelas i dag och m.

ungdomarna bra. Eric naturliga förutsättningar riktyd och sur kritiker a, Nils Wahlboms blide anför världens ondska ske väl mycket vid det var sympatisk. Tollie u den alltid charmanta len kanande för sig och g. I några biroller glad- Gösta Cederlund, Hjör- och Torsten Bergström

e mycket roligt. Det var charmerad av den styck- oriljanta amatörupptag- ågra ungdomars fjutti- ing i svensk fjällvärld. ch sög med sina natur- och påminnelserna om tser.

Es An.

"Rembrandt" har åter en ier Korda och Charles gissören och skådespe- anrik VIII", samarbetat. börjar, står Rembrandt ian har anseende, rike- ngar och en hustru, som ch som betyder allt för ans konst. Så träffar n — hon dör. Samma år, nder, fullbordar han sin ttekompaniet, "Nattvak- arna uppskatta den inte, ägenhet förlorar han vekorna börja. Bond- ikje Stoffels och kärle- e rüda honom upp och i arbetar lycklig med äkså hon dör. lskat båda sina hustrur han har målat dem med finns inget annat motiv m än han själv. Med är fåfänglighets målar sild i filmen det porträtt själv som en gånande i anses vara ett av hans a självporträtt. isa förfallet ha Rem- ughton tolkat med bredd väst i de första åkdena. lingen har han däremot ora med, man märker på sken för mycket. Elsa om Rembrandts andra kje Stoffels spelar med och Gertrude Lawrence skan Geertje med stor Filmerna har kanske inte ka filmernas kraft och edryckande grepp om en har andra värdefulla ger en stor skådespe- och intressanta miljö-

Ar.
AFT-
beslag m. m.
RIAGATAN 6
INST

han nu återvänder till Kina och han fortsätta sin verksamhet vid Central China College i provin- serna Hupen, där han i a. undervisar i europeiska språk och Skolan drivs av ett engelsk-kanaki missionsföretag. Men för att återgå till intervjun...

— Skolarbetet är mera lovande nu än förut, säger dr. Skold. Eleverna visa stor duglighet, lust och all- var. Det har inträffat en märkbar förändring de senaste åren i detta hänseende. För tio år sedan ville de helst ställa till bråk och demonstrera, vilket numera är en sällsynt före- else. De ägna sig åt sina studier i stället och mena, att de därmed tjäna sitt land bäst.

De engelska och amerikanska mis- sionerna underhålla ett stort antal skolor. Nästan alla dessa äro registrera- de, d. v. s. godkända och kontrollera- de av myndigheterna. Det innebär t. ex. att obligatorisk kristendomsunder- visning icke får förekomma. Amnet är alltså valfritt, men livligt erbjudas rika tillfällen att på detta sätt komma i kontakt med ungdomen och ut- föra kristligt arbete.

Kinas studentvärld har på ett årl- önde fått en helt ny prägel. Särskilt de kristna studenterna ha visat sig alltmora villiga att äro blott med munnen utan även i gärning tjäna sitt land. Ej minst sker detta i de av tor- ka, översvämningar och rövare här- jade områden, där studenterna grip- pa in. Även i det sociala arbetet taga de livlig del. För tio år sedan skulle en student ha sett på socialt arbete med förakt. Nu har liksom också typ skapats.

Vad beträffar det allmänna mis- sionsarbetet har den yttre och inre nöden verkat i sådan riktning, att folket mera än hittills begynt fråga efter det som är viktigt i livet. Ett allmänt religiöst uppvaknande, som även kommer kristendomen till godo, håller på att ske. Särskilt på lands- bygden har evangelisationsarbetet haft

barnkärror

kunna vi erbjuda Eder de se- neste nyheterna i såväl svenska som utländska modeller till platsens billigaste priser.

Barnsängar Madrasser Täcken, Filtar Örngott, Lakan

Barnhagar Barnstolar Skinnpåsar Barnvagnsfällar

I största sortering hos
A.-B. CARL JOHNSON
KUNGSTORGET 2 GÖTEBORG

Vårtygerna

för
Kappor
Dräkter
Klänningar

äro nu inkomna i ett verk- ligt vackert sortiment.

Se vårt urval.
Hör våra priser.

J. A. ANDERBERG

Haga Nygata 5 • Linnégatan 28

Missionärer komnade.

Högtid i Tabernakle onadags välkomnades mi- och Hellen Rinell vid ett bernaklet, Stockholm. Miss brödförande var mötets värd- ngs helgedom, vilken han gelium. Han betonade i sitt tt Fjärde församlingens för

(*) Mission- stä inför en nära nog olost. Ger i öppen dag, att han- da en sådan en gång väl- e hållit sin kyrkas värdigh- tyngande möte har ha- rin dag och tjänat sin sam- ten och en hägriven påve, a- skall Pius XI ihågkommas- cket av sin forna makt. I d dess historiska auktoritet världliga prestige, dess cede, varunder romersk- förtäde makter. Det är ett- mensa och det förre...

Gynnsamt läge för svensk kinamission.

Osäkerheten i landet dock starkt förnimbar.

Missionär Oscar Rinell med familj.

Missionärerna Hellen och Oscar Rinell, anställda på Baptistmissionens fält i Kina, anlände till Sverige i förra månaden.

Den senaste tiden har familjen Rinell vistats i Mjölby samt hos släktingar i Rinna, och det är under dessa dagar signaturen sammanträffat med dem. Samtalet med de långväga resenärerna kom att handla om mycket, om land och folk, resan m. m. Av allt, som kom på tal, kan endast en del bringas till läsekretsen.

Sedan vi ha samtalat om litet av varje, glider samtalet in på frågan om Kinas politiska liv.

— Har den politiska situationen i Kina klarnat något, eller är det ännu osäkert huruvida Japan, Sovjet eller Kina till sist kommer att föra hem spelet om väldet över "Mittens rike?"

— Osäkerheten gör sig nog starkt förnimbar, och att förutspå, vem som kommer att vinna, är inte så lätt. Japan söker under allt att fullfölja sin expansionspolitik. Men det kan också hända, att inre politiska förhållanden i Japan kan bli ett hinder att i större utsträckning inblanda sig i Kinas politik. Och Kina kommer aldrig att tillåta Japan att få fria händer i de kinesiska provinserna. Det kommer att försvara sin suveränitet med militärmakt.

— Men Kina har väl ingen ordnad militärmakt? inflika vi.

— Nej, det är nog sant. Men man håller på att få det. Myndigheterna söka införa ett slags allmän värnplikt, som visserligen icke ännu omfattar alla folkklasserna, och vad övningstiden beträffar är begränsad till två månader, men ändock utgör ett tydligt bevis på vart utvecklingen bär hän. Man bereder sig för det stora avgörandet med Japan.

— Nå, men Sovjet då?

— Ja, kommunisternas inflytande i Kina är f. n. icke så starkt, emedan regeringen gjort front mot dem. Men...

under mycket gynnsamma förhållanden. Så har det i varje fall varit på Svenska baptistmissionens fält i Shantungprovinnsen.

— Hur många församlingar har baptistmissionen där?

— Vi ha 11 församlingar med 4,357 medlemmar. Av dessa blevo 215 döpta under förra året.

— Kan missionen få något grepp om den kinesiska ungdomen?

— Jo, det kan man nog säga. Vår mission har ju förutom 67 söndagsskolor med 94 lärare och 1,826 barn inte mindre än 37 vardagsskolor, i vilka barnantalet uppgår till 1,310. Vi ha dessutom 2 skolor för utbildandet av infödda arbetare i missionen. Till allt detta kommer också en skola med omkring 150 elever, som motsvarar de svenska samrealskolorna. Denna skola, som inspekteras av staten har till rektor en universitetsbildad kines, som blivit missionen till mycken välsignelse.

— Baptistsamfundets mission i Kina är ju rätt gammal.

— Ja, det är ju snart 50 år sedan de första missionärerna, däribland även mina föräldrar, utresade till Kina.

— Och hur länge har ni varit i Kina?

— Jag är ju född därute, varför jag kan säga att jag varit där hela mitt liv. Min utbildning som missionär jag dock erhållit i Sverige vid seminariet i Stockholm samt vid seminarium i Hamburg. Sedan 1921 har jag, med undantag för endast ett års vistelse i hemlandet, varit i Kina som missionär.

— Och nu äro ni hemma efter att ha fullbordat ännu en period därute!

— Ja, vi blevo beviljade hemresa, emedan min hustrus hälsa lade hinder i vägen för fortsatt arbete. Men så snart krafterna återvunnits, komma vi att resa ut igen.

— Och hemresan då har den...

Forts.

Tro och bön.

Missionär Oscar Andersson, den första Kongomissionären Sjöbloms efterträdare, berättade om hur starkt minnet av denne pionjär levat kvar bland de svarta därute.

Missionär Blenda Sundberg, som tillsammans med missionär Lisa Colldén satt ihop en ABC-bok på en afrikansk dialekt, berättade om den frid som nu rådde mitt inne bland de "vilda" folken i Afrikas urskogar, en frid, som kommit dit tack vare evangelium.

Missionär Valdemar Sundberg talade om Jesu definition på tron, tron som skulle kunna försätta berg, och om hur viktigt det var för oss att vi inte glömde bort att för Gud ingenting var omöjligt.

Så avslutade missionsföreståndare Danielson mötet, och framförde särskilt ett tack till grosshandlare Samnel och till pastor Martin Andersson, vilka nedlagt ett stort arbete på att anordna det. Också kören, som sjungit varje dag, tackades. Så uppmanade missionsföreståndaren missionärerna till mod, och sade att han var säker på att den yttre missionen skulle gå starkare från denna konferens till sitt arbete.

På lördagskvällen hade fem av missionärerna talat för en mycket stor samling människor i Betaniakyrkan, och vid söndagens möte var lokalen fullsatt.

Missionärer väl-

komnade. 23/3/37

Högtid i Tabernaklet.

I onsdags välkomnades missionärerna Oscar och Hellen Rinell vid ett stort möte i Tabernaklet, Stockholm. Missionsstyrelsens ordförande var mötets värd i den församlings helgedom, vilken han tjänar i evangelium. Han betonade i sitt hälsningstal, att Fjärde församlingen har djupa försänkningar i missionen på vårt Kina-fält: en dotter till honom, fru Doris Strutz, är missionär därute. Och fröken Ester Wahlén är församlingens missionär. Dessutom tillhör missionär O. Rinell, som just välkomnades, församlingen. Missionär Eric Strutz tillhör icke Fjärde församlingen, utan en annan, men han är medlem av församlingens ungdomsförening.

Efter pastor Swedbergs välkomstord talade missionsföreståndare Danielson och missionssekreterarna Modén och Lundin. Missionär Rinell tackade för välkommandet och framförde hälsningar från missionärerna, församlingarna och den kinesiska ungdomen. Så talade han intressant och klarläggande om de väckelser, som under de senare åren gått fram i Kina. Dessa väckelser äro enastående i den kinesiska missionens historia. De gå över vida delar av det väldiga landet. Beklagligt nog ha en del avärter kommit in, men vi vilja hoppas, att de som nu äro gripna av dessa, skola bli vakna över det, som icke är i överensstämmelse med Guds Ord och lämna det. Talaren hänvisade också till det hoppfulla och stora, som låg i att kristna kinesiska ledare framträdde och ställde sig i väckelsens brännpunkt. Mötet avslöts med ett kort tal av red. A. Svärd.

Allt Sveriges land vet, att Tabernaklet i Stockholm har en ypperlig kör, som ledes av br. M. Lillström. Den medverkade vid mötet. Så gjorde också Musikföreningen, som sjöng utmärkt, även den, under ledning av br. Carlsson.

Då vi gingo hem, hade vi känelan av att vi varit med på ett stort och givande missionsmöte.

Missionär Oscar Rinell med familj.

Missionärerna Hellen och Oscar Rinell, anställda på Baptistmissionens fält i Kina, anlände till Sverige i förra månaden.

Den senaste tiden har familjen Rinell vistats i Mjölby samt hos släktingar i Rinna, och det är under dessa dagar signaturen sammanträffat med dem. Samtalet med de långväga resenärerna kom att handla om mycket, om land och folk, resan m. m. Av allt, som kom på tal, kan endast en del bringas till läsekretsen.

Sedan vi ha samtalat om litet av varje, glider samtalet in på frågan om Kinas politiska liv.

— Har den politiska situationen i Kina klarnat något, eller är det ännu osäkert huruvida Japan, Sovjet eller Kina till sist kommer att föra hem spelet om väldet över "Mittens rike"?

— Osäkerheten gör sig nog starkt förnämbar, och att förutspå, vem som kommer att vinna, är inte så lätt. Japan söker under allt att fullfölja sin expansionspolitik. Men det kan också hända, att inre politiska förhållanden i Japan kan bli ett hinder att i större utsträckning inblanda sig i Kinas politik. Och Kina kommer aldrig att tillåta Japan att få fria händer i de kinesiska provinserna. Det kommer att försvara sin suveränitet med militärmakt.

— Men Kina har väl ingen ordnad militärmakt? inflika vi.

— Nej, det är nog sant. Men man håller på att få det. Myndigheterna söka införa ett slags allmän värnplikt, som visserligen icke ännu omfattar alla folkklasserna, och vad övnings tiden beträffar är begränsad till två månader, men ändock utgör ett tydligt bevis på vart utvecklingen bär hän. Man bereder sig för det stora avgörandet med Japan.

— Nå, men Sovjet då?

— Ja, kommunisternas inflytande i Kina är f. n. icke så starkt, emedan regeringen gjort front mot dem. Men Sovjet söker och använder varje tillfälle, som gives, för sin propaganda. Den unge generalen Chang Hsueh-liangs armé i nordvästra Kina är ju kommunistiskt betonad, och detta har varit en ständig orsak till oro inom Kina.

— Var det inte denne general, som tillfångatog Chiang Kaj-Shek?

— Jo, det är alldeles riktigt. Chang Hsueh-liang och hans armé krävde att, trots sina kommunistiska relationer, få delta i kampen mot Japan. Man har starka skäl att tro, att från denna armé begärts en revision av Kinas ställning till Sovjet. Av de sista nyheterna från Östern framgår ju också, att Chiang Kaj-Shek engagerat Chang Hsueh-liang och hans armé mot Japan. Detta kommer säkert att ha till följd, att när en gång den japanska invasionen hejdats, Kina på nytt får taga itu med sina inre angelägenheter, och söka skaka av sig Sivjet.

— Tror hr Rinell på ett i framtiden samlat Kina?

— Absolut! blir det säkra svaret.

— Nå, missionen då, under vilka förhållanden arbetar den f. n.?

— Man kan gott säga, att mis-

— under de senaste åren arbetat

under mycket gynnsamma förhållanden. Så har det i varje fall varit på Svenska baptistmissionens fält i Shantungprovinserna.

— Hur många församlingar har baptistmissionen där?

— Vi ha 11 församlingar med 4,357 medlemmar. Av dessa blevo 215 döpta under förra året.

— Kan missionen få något grepp om den kinesiska ungdomen?

— Jo, det kan man nog säga. Vår mission har ju förutom 67 söndagsskolor med 94 lärare och 1,826 barn inte mindre än 37 vardagsskolor, i vilka barnantalet uppgår till 1,310. Vi ha dessutom 2 skolor för utbildandet av infödda arbetare i missionen. Till allt detta kommer också en skola med omkring 150 elever, som motsvarar de svenska samrealskolorna. Denna skola, som inspekteras av staten har till rektor en universitetsbildad kines, som blivit missionen till mycken välsignelse.

— Baptistsamfundets mission i Kina är ju rätt gammal.

— Ja, det är ju snart 50 år sedan de första missionärerna, däribland även mina föräldrar, utreste till Kina.

— Och hur länge har ni varit i Kina?

— Jag är ju född därute, varför jag kan säga att jag varit där hela mitt liv. Min utbildning som missionär har jag dock erhållit i Sverige vid Betelseminariet i Stockholm samt vid ett seminarium i Hamburg. Sedan 1921 har jag, med undantag för endast ett års vistelse i hemlandet, varit i Kina som missionär.

— Och nu äro ni hemma efter att ha fullbordat ännu en period därute!

— Ja, vi blevo beviljade hemresa, emedan min hustrus hälsa lade hinder i vägen för fortsatt arbete. Men så snart krafterna återvunnits, komma vi att resa ut igen.

— Och hemresan då, har den inte haft sina olägenheter?

— Inte alls. Resan har helt enkelt varit underbar. Vi fingo först följa med en japansk kustångare ned till Honkong, där vi stego ombord på expressångaren "Potsdam", tillhörande Deutsches Lloyd, och som nu skulle föra oss till Europa. Vi anlöpte Manilla på Filippinerna, Singapor, Columbia på Ceylon, Port Said varpå vi gingo direkt till Genoa, varifrån taget förde oss tvärs genom Europa upp till Sverige.

— Och nu komma ni lagom för att få njuta vår härliga, svenska sommar!

— Ja, vi göra så, säger missionären. — Men fortsätter han, på det sättet få vi vara med om tvenne somrar i år, ty när vi lämnade Kina var det vinter, men så snart vi kommo ned mot Filippinerna var det sommar, varför vinterdressen måste läggas av. Vi fingo sedan under resan tre veckor med den allra härligaste sommar. Men så snart vi hade lämnat Port Said mötte oss kyligare vindar och väl inkomna i Medelhavet fingo vi åter taga fram våra vinterkläder. I Sverige mötte oss full vinter, så två vintrar och två somrar få vi vara med om i år, slutar den av Indiska

Missionärer väl-

komnade. 25/3/37

Högtid i Tabernaklet.

I onsdags välkomnades missionärerna Oscar och Hellen Rinell vid ett stort möte i Tabernaklet, Stockholm. Missionestyrelsens ordförande var mötets värd i den församlings helgedom, vilken han tjänar i evangelium. Han betonade i sitt hälsningstal, att Fjärde församlingen har djupa försänkningar i missionen på vårt Kina-fält: en dotter till honom, fru Doris Strutz, är missionär därute. Och fröken Ester Wahlin är församlingens missionär. Dessutom tillhör missionär O. Rinell, som just välkomnades, församlingen. Missionär Eric Strutz tillhör icke Fjärde församlingen, utan en annan, men han är medlem av församlingens ungdomsförening.

Efter pastor Swedbergs välkomstord talade missionsföreståndare Danielson och missionssekreterarna Modén och Lundin. Missionär Rinell tackade för välkommandet och framförde hälsningar från missionärerna, församlingarna och den kinesiska ungdomen. Så talade han intressant och klärläggande om de väckelser, som under de senare åren gått fram i Kina. Dessa väckelser äro enastående i den kinesiska missionens historia. De gå över vida delar av det väldiga landet. Beklagligt nog ha en del avarter kommit in, men vi vilja hoppas, att de som nu äro gripna av dessa, skola bli vakna över det, som icke är i överensstämmelse med Guds Ord och lämna det. Talaren hänvisade också till det hoppfulla och stora, som låg i att kristna kinesiska ledare framträdde och ställde sig i väckelsens brännpunkt. Mötet avslöts med ett kort tal av red. A. Svärd.

Allt Sveriges land vet, att Tabernaklet i Stockholm har en ypperlig kör, som ledes av br. M. Lidetam. Den medverkade vid mötet. Så gjorde också Musikföreningen, som sjöng utmärkt, även den, under ledning av br. Carlson.

Då vi gingo hem, hade vi känslan av att vi varit med på ett stort och givande missionsmöte.

Oceanens sol åtskilligt brunbrände missionären.

Dg-sam.

Östgöta-Tidningen
**arsord från Kina —
 glädjebud från Kongo.**

**Stor anslutning till mis-
 sionärmötet i Linköping.**

Några av missionärskonferensens deltagare. Sittande fr. v. fru Hellen Rinell, grossh. A. Samuel, pastor J. A. Swedberg, missionsförest. Hj. Danielson, pastor Georg Hammarström, fru Anna Samuel. Stående fr. v. missionär Ernst Eriksson, pastor Sigfrid Alm, missionärerna Oscar Rinell och Thure Skoglund, pastor M. Andersson, missionärerna fru Lisa Collén, David Collén, frk. Lydia Johansson, Valdemar och Blenda Smedberg samt Oscar Andersson.

Torsdagskvällens möte i Betaniam kyrkan i Linköping blev en vacker och värdig upptakt till den fyradagiga missionärskonferens, som Baptistsamfundets missionsstyrelse förlagt till Linköping. Ett tiotal missionärer från Kongo, Kina och Estland, missionsföreståndare Hj. Danielson, pastorerna J. A. Swedberg och Georg Hammarström, ordförande respektive ledamot av samfundets missionsstyrelse, hade redan till inledningsmötet infunnit sig. Under fredagen ha ytterligare ett tiotal missionärer samt redaktör Arvid Svärd och missionssekreterare K. A. Modén anlänt.

Unisont sjöngs sången 467 i Psalmisten, varpå pastor Martin Andersson läste en del av Jes. 35:te kap. och förrättade bön. Med den apostoliska hälsningen: "Nåd vare med eder och frid av Gud" välkomnade församlingens ordförande, grosshandlare A. Samuel missionärerna och missionsledarna och betygade församlingens glädje att få mottaga konferensen. "Vi behöva sammanräffa med eder missionärer för att vårt missionsintresse livat och

Allvarsord fr. Kina

(Forts. fr. sid. 1.)

vår kärlek till Guds verk på hedna-
 fälten förökad", sade tal. bl. a. och
 uttalade en förhoppning, att dagarna
 i Linköping och dess första baptist-
 församling måtte bli till både andlig
 och kroppelig vederkvickelse för kon-
 ferensdeltagarna.

Efter en sång av kören tog mis-
 sionsföreståndaren hand om mötes-
 ledningen, tackade i hjärtliga ord-
 lag för välkomsthälningen samt
 presenterade de närvarande mis-
 sionärerna. Därefter gav missionsfö-
 reståndaren en snabbkurs över en del
 viktiga missionshändelser från år
 1793, då William Carey började sin
 41-åriga verksamhet i Indien och
 fram till den sist utsände svenska
 baptistmissionären, sjuksköterskan
 Iris Berg, som just i dagarna anlän-
 der till Kongo.

Efter unison sång inledde pastor
 Swedberg raden av korta tal. Jesu
 befallning: "Gån ut i hela världen
 och gören alla folk till mina lärjün-
 gar" var den kristna församlingens
 massorder. Den har gällt i alla tider.
 Missionen är universell och gäller
 alla folk och tider. Vi äro på Guds
 väg, när vi äro på missionens väg.

Nestorn bland svenska baptist-
 missionärer i Kongo Oscar Anders-
 son talade därefter. När Guds heli-
 ge ande kommer över missionen,
 sker det alltid någonting, sade tal.
 Detta har inträffat i Kongo. Knappt
 60 år ha förflutit sedan Stanley
 efter sin expedition tvärs genom
 Centralafrika uppmanade de kristna
 samfundet att sända missionärer till
 Afrika, men under denna tid ha vid
 flera tillfällen stora väckelser gått
 fram över Afrika och åstadkommit
 stora förändringar bland deas folk.

Missionär Oscar Rinell, som är
 född i Kina och med undantag av
 ett par korta vistelser i Sverige
 tillbragt hela sitt liv där, talade om
 situationen i Fjärran Östern. "Vi stå
 nu inför en kraftmätning av stora
 mått. Det nu utbrutna kriget är ett
 led i Japans imperialistiska strävanden
 i Asien. Bli efter hit har Japan
 annekterat i Kina. Nu gäller
 det ytterligare fem provinser i Nord-
 kina, bland dem Shantung, där de
 svenska baptisterna bedriva mission.

I fortsättningen erinrades om den
 insats, som den kristna missionen
 gjort för kinesernas lyftning och
 frälsning. För de svenska baptist-
 missionärerna, av vilka de flesta nu
 befinna sig inom krigszonen, är si-
 tuationen nu mycket kritisk. Må vi,
 slutade tal., bedja Gud sända sin
 ande över det hemsökta landet, så
 att ordningen där må förvandlas i
 ordning, fullheten i skönhet och
 mörkret i ljus.

Efter körsång och missionsinsam-
 ling talade den nys hemkomne Kon-
 gomissionären Ernst Eriksson, som
 framhöll att det bästa tack en afri-
 kamissionär kan få är när han mär-
 ker, att han kunnat vara de infödda
 till någon hjälp. Vi äro för övrigt
 inte där för att röna tacksamhet av
 folket där utan för att andligt och
 materiellt vara till gagn.

Missionär Waldemar Sundberg,
 Kongo, talade om de senaste årens
 stora väckelse där och betonade, att
 den utan tvivel kom som resultat
 av ett långvarigt och intensivt sprid-
 ande av Guds ord bland de infödda.

Sist talade pastor Hammarström,
 som erinrade om att den kristna
 församlingens uppgift är att arbeta
 efter två linjer, den inre och den ytt-
 re missionens.

Mod
 miss
 far
 Missionär
 ping

Fredagskväll
 sionärmöte i Be
 ping inleddes på
 son sång, skrift
 Sedan mis
 nielson presente
 som anlänt unde
 föreningen sjung
 Kinamissionären
 över 1 Kor. 15:
 vid

fr fä
 av Pa
 t, fran
 7 Åre
 baptist
 kelse h
 län
 till
 stor
 A. J
 tr. 2
 äldre
 skall
 Jap
 rjan
 mkr
 onts
 de
 gas,
 lsm
 att
 ing
 hia
 lär
 del
 nd

Östgötalidningen

Modig Kina- missionär på farlig post.

Missionärmötet i Linkö-
ping fortsätter.

Fredagskvällens offentliga missionsmöte i Betaniakyrkan i Linköping inleddes på övligt sätt med unison sång, skriftläsning och bön.

Sedan missionsföreståndare Danielson presenterat de missionärer, som anlänt under dagen och musikföreningen sjungit en sång, talade Kinamissionären Thure Skoglund över 1 Kor. 15: 58 och uppehöll sig vid uttrycket "Veten, att edert arbete icke är fäfangt i Herren". Att detta ord av Paulus alltfört äger sin giltighet, framgår bl. a. av de senaste 6 å 7 årens verksamhet på de svenska baptisternas fält i Kina. En god väckelse har hela tiden rått där, och så länge missionsfolket sätter sin tillit till Gud, har man anledning vänta stora resultat av arbetet.

Missionär J. A. Lidqvist, Kina, talade över Hebr. 2: 8—9 om Kristi slutliga herravälde över folken. Detta herravälde skall sträcka sig även till Kina och Japan. Mycket återstår visserligen, innan detta har skett, men början är gjord. Kina äger i dag omkring två miljoner kristna och miljontals människor, vilka äro påverkade av kristendomen. Med fog kan sägas, att Kina har fler sant kristna statsmän än något annat land, och att det nu utbrutna kriget dröjt så länge är förnämligast kinesgeneralen Chiang Kai Sheks förtjänst, som i det längsta försökt förhindra detsamma.

Fru Hellen Rinell, Kina, gav exempel på den ståndaktighet och det

troemod, som kristna kineser under det a. k. boxarupproret visade, även när sådant kunde kosta dem livet.

Efter en sång av musikföreningen och offerinsamling talade fröken Lydia Johansson, som i några år verkat bland den ryska befolkningen vid Peipussjön på gränsen mellan Estland och Ryssland. Större delen av folket i dessa trakter äro staraverer, en gammaltroende sekt inom den grekisk-ortodoxa kyrkan. Dess präster hålla folket nere i okunnighet och vidskepelse för att själva draga fördel därav. I samma syfte söka de hindra all evangelisk mission genom att framställa denna som villfarelse. Myndigheterna däremot, som märkt de goda resultaten av denna mission, möta den med förståelse och erkännanden. Tal. gav skrämande interiörer från de tusentals ryska hemmen, där små inkomster, hejdlöst spritmissbruk och lojhet skapat urusla förhållanden. Efter tolv års arbete finnes i dessa trakter numera en verksam baptistförsamling på 120 medlemmar och tal. vädjade om stöd och förbön även för denna mission.

Fröken Iris Engbom, Kongo, talade livfullt om korset som missionens centrum. Kristi kors måste vara det tecken, kring vilket allt missionsfolk fylkas. Sker detta, då är missionsfolket på den segrande sidan.

Missionär David Collén, Kongo, utgick från uttrycket "Genom lidande till seger" och gav en serie exempel på att missionens segerväg alltid gått genom såväl andligt som lekamligt lidande.

Missionär Erik Bylin, Kongo, skildrade vilket mäktigt intryck sången "Närmare Gud till dig" gjort på honom, när han strax efter sin ankomst till Kongo första gången hörde den sjungas av de infödda kristna.

Missionär Oscar Andersson, Kongo, erinrade om huru många vita infört allehanda synder och laster bland de svarta, vilket försvårar missionsarbetet i Afrika. Vi behöva människor där av samma typ som Livingstone, vilken var så hängiven Guds verk i Afrika, att han, ehuru döende, på sin sista födelsedag på nytt överlät sig åt Gud.

Slutligen talade missionssekreteraren K. A. Modéen, som framhöll, att missionen numera är populär även i kretsar, där man tidigare ägnat den mycket litet intresse. Vidare berättade missionssekreteraren om huru missionären Mathilda Persson, som förestår ett barnhem med ett 30-tal skyddslingar i staden Chucheng i Kina, trots att hon befinner sig inom krigszonen vägrat lämna sin post.

Konferensen fortsätter i afton kl. 8 samt avslutas på söndagen med möten kl. 11 f. m. och 5 e. m.

159

Norrköpings II baptistförsamling har under den senast förlutna veckan haft en serie missionsmöten i Adelfiakyrkan med många olika talare som medverkande. Kinamissionär Oscar Rinell, som bekant god kunnare av det kinesiska folket, har hållit instruktiva och väckande föredrag. På lördagskvällen kom pastor Gösta Kyllerman från Falun och medverkade söndagens förmiddagsgudstjänst på

dikade pastor Kyllerman om Kristi uppståndelsekraft med utgångspunkt från Luk. 7: 11—17. Adelfiakören tog del med sång. Det stora missionsmötet hölls på eftermiddagen, då missionär Rinell höll ett orienterande föredrag om den japansk-kinesiska konflikten. Talaren slöt sitt gripande anförande med att betona att det nutida Kina har sina rötter långt in i fortiden. Kina har behållit sin egenart och ursprunglighet under 4000 år. Någon parallell till detta saknas i historien. Det måste ligga en Guds plan bakom detta beskydd av det kinesiska folket under så lång tid, ansåg talaren, som för sin del trodde att Kina hade en stor framtid om det i lugn och ro finge utveckla sig under insiktsfull och god ledning, ty, sade tal., Kina är en tacksam åkerteg för Guds rikes ädla sädd.

Stora missionsoffer uppbyros i dagens möten. Mötesserien fortsätter på söndagskvällen. *Publicerad 26/10/57*

KO-POSTEN

SEXTIONIONDE ARGANGEN

is Afrika och Asien

ra ordet.

Och nu lyssna vi till Asiens röst.

Veckans pressklipp.

David Collén.

Oscar Rinell.

V.P. 11/3/37

le lugna förhållanden äro frukt av belgiska regeringen och hvarmans kolonialerna många européer frukta de infödda skola missbruka de rättigheter de fått, emellertid äro vuxna denna frihet. Ha dessa olycksprofetior icke gått i uppfyllelse. Hade ju tillfälle att höra vidande generalguvernören Protestantiska Missionsrådets antråde i Léopoldville. Vad tryck av hans ställning till antiska missionärernas ar till de önskemål, som de Protestantiska Missionsrådets ärmöte i Léopoldville, isserande där på hemresan, ar hade jag tillfälle vara presentera vår mission vid ferens. En dag fingo vi ett besök av vice-guvernören, n höll gav han uttryck för uppskattning av de Protestantiska missionernas insats till ts bästa. Vi ha anledning önskemål vi framfört geionsrådets sekreterare särllande skolverksamheten t gynnsamt mottagande. ärks en avspänning i den ropagandan mot de Protestantiska missionerna? Hur har för katolska missionens utditt under de senare åren? utsändningen av katolska r till kolonien under de sen börjat sätta frukt? Och sig de mera upplysta bland i allmänhet till den växka aktiviteten? örre missionerna ha mer fått kännning av massan av katolska missionärer, a huvudsakligast inriktat i intaga de större centra, a aggressiva så det förslår. att med säkerhet utupplysta infödingarng till den katolska aktien jag skulle tro, att de om minst öberopa sig på is auktoritet, äga de insta sympatier. Säkert är att flertalet affärsmän många statsfjästmän politikernas konkurrens på st. i vårt eget arbete. Vi ha rt rätt mycket om väckelven något om resultaten skulle vara intressant och oss närhemma att höra en liten kopsummering

— Ni komma vägen över Genua, Förstår jag. Hur lång tid tar resan? Det är många vatten Ni under den befarit: Stilla oceanen, Indiska oceanen och Medelhavet.
— Ungefär fem veckor. Sträckan Shanghai—Genua tog 25 dagar i anspråk, inklusive tiden som tillbringades i olika hamnar. Vi färdades med Norddeutscher Lloyds snabbgående och moderna oceanångare »Potsdam». Från Genua reste vi med tåg genom italienskt, schweiziskt och tyskt område till Sverige. Hela resan var utmärkt.
— Medelhavet har ju på sistone, alltsedan början av Abessiniakonflikten, blivit världens oroligaste vatten. Sågo Ni något, som vittnade därom? Krigsfartyg och befästningar? Och — märkte Ni något av detta nere i Singapore, Englands nyckel i dörren mellan Indien och Australien?
— Vi sågo högst få krigsfartyg och blott en mindre befästning i Medelhavet. Alla dessa tillhörde Italien. Hade sjöresan utsträckt runt Spanien skulle nog Gibraltar och flera nationers krigsfartyg påmint om den politiska spänningen i Europa. I Singapore kunde man från båtens däck klart se en glimt av fästningar, som göra platsen till en stark militär- och flottbasis för det brittiska imperiet.
— Förmärktes i Asien några efterdyningar från den abessinska tragedin? Har hatet mot Europa växt?
— Asiaterna ha haft sin uppmärksamhet riktad på den abessinska tragedin. Västerlandets prestige har onekligen sjunkit genom denna skandal. Nationernas förbunds misslyckande i fråga om bilagandet av konflikt har givetvis ej höjt dess anseende. Tänkande kineser äro av den uppfattningen att den abessinska tragedin aldrig blivit ett historiskt faktum, om Nationernas förbund icke blott moraliskt fördömt Japans expansionspolitik i Kina, utan även förmått effektivt förhindra densamma. Främlingshatet tar numera icke så markant uttryck som några år tillbaka, men den nationella frihetsrörelsen växer sig allt starkare i Asien.
— Vad är ditt intryck av Chiangs personlighet och hans ofta omnämda tillämpning av kristna grundsatser i liv och politik? Är han både politiskt och moraliskt vuxen att vara Kinas ledare? Är han ovedersägligt den störste därnere nu? Vad är hans inställning till Japan? Hur ställer sig folket i allmänhet till hans regering?

riktig fosterlandsvän. Han är absolut den störste, ja, det ende som för närvarande kan ena det kinesiska folket. Glädjen över hans befrielse från fångenskapen var spontan och allmän över hela landet. Folkets hängivenhet för honom personligen var samtidigt en lojalitetsförklaring för den regering han representerade. Den av honom iscensatta »Peoples Economic Reconstruction Movement» syftar i främsta rummet att förbättra böndernas och det lägre folkets ekonomiska och sociala villkor.
— Hur ställer sig det nya Kinas ledare och folk till den utländska missionen? Återverkar den växande nationalismen på missionens möjligheter att arbeta? Beskräs dessa?
— Det nya Kinas inställning till den kristna rörelsen är numera välvillig och tolerant. Flera av ledarna bekänna sig vara kristna och folket i allmänhet är ganska mottagligt för evangelii budskap. Den växande nationalismen kräver ju avskaffandet av alla ensidiga traktater, däri inbegripet extraterritorialrätten, toleransklausulerna och utländska krigsbåtars skydd i kinesiska farvatten. Även om samtliga nationers fördrag med Kina ej reviderats på likställighetens grund, så hålla dessa bestämmelser för den kristne missionsarbetaren, i deras faktiska tillämpning, icke på att upphävas eller upphöra. De ha redan gjort det. De nya skolförordningarna beskära i viss mån missionens rörelsefrihet. Enligt dessa bestämmelser måste missionsskolorna inregistreras. Skolstyrelsens majoritet är kineser, rektorn för skolan måste vara en kines och religionsundervisningen i högre skolor är ej obligatorisk utan valfri. Många missionsällskap ha i den kinesiska församlingens namn inregistrerat sina skolor såsom privata skolor i statens skolsystem. På grund av landets allvarsläge ha en del myndigheter ej tillämpat den nya skollagen, varför en del missionsskolor icke ännu kommit under den kinesiska regeringens kontroll.
— Går den nuvarande utvecklingen mot stabilisering? För Nanking övertaget?
— Sedan republikens införande i Kina ha kaotiska förhållanden ibland varit råddande, tack vare militärhövdingarnas (tuchuns) inbördes rivalskap och ett mycket komplicerat internationellt läge. Under den nationalistiska rörelsens niödriga tillvaro har dock utvecklingen gått alltmer mot stabilisering. Centralregeringen i Nanking har framgått starkare ur varje inre kris. Man kan numera tala om landets enande.
— Betyder detta i så fall också en begynnande skärpning av inställningen till Japan? Kan ett under Nanking enat Kina möta Japan och driva det tillbaka från sina kuster?
— Ja, en begynnande skärpning är ganska märkbar. Kina har från början sökt lösa konflikten på fredlig väg. Vädjan till nationernas förbund och Lytton-kommissionens opartiska undersökning äro belägg härpå. Den kinesiska regeringen söker i det längsta att undvika beväpnat motstånd mot grannlandet. Under tiden arbetas det febrilt på landets militarisering. Under 1935 lyckades regeringen avstyra det hotande avskiljandet av fem av Norra Kinas provinser.

DEN SINNESSJUKA FORBRYTARE-VARLDEN.
»Göteborgs Handelstidning» om barnmilitariseringen i diktatorländerna:
»Det behöva icke eld och svavel över denna sinnessjuka förbrytarvärld. Dessa dårar skola förgöra varandra och sig själva. De som förneka livet egen grunddrift, hemfalla åt den förintelse, som de givit sina hjärtan. När barnen läras upp att hata och dräpa, då är yxan satt till roten. Då flyr livet och dödens ödslighet tager vid. När staterna förvandlas till dårhus, och livets helighet ekändas, då står ragnarök för dörren. Surts lågor skola lägga den besudlade världen i aska.»
»GUD DÖLJER SIG FÖR UNDERSÖKAREN — MEN GUD UPPENBARAR SIG FÖR SÖKAREN.»
»Sanningsvittnet» återger ett referat över ett ytterst intressant och instruktivt föredrag, som professor Arvid Runestam nyligen höll i Jakobs kyrka i Stockholm. Vi göra ett par klipp:
»Jag hade en gång ett samtal med en känd vetenskapsman, sade tal. 'Du må veta', sade han, 'att jag är en hedning.' 'Men är det inte orimligt', invände jag, 'att vi människor inte kunna reda oss utan en makt, som åtminstone droppar in osjälviskhet i människorna. Tror du på ett liv utan mening, och kan du tro på en mening utan att tro på en osjälviskhetens makt?' 'Ja jag lever nog, jag också, på de kristna värdena', måste han erkänna.
Han kunde inte tänka sig att leva ett kort jordeliv utan någon mening.
Men ett hinder står kvar: Jesus Kristus. Det är märkvärdigt, att kristendomen är frälseringen genom Jesus Kristus, och dock är han själv det värsta hindret för kristendomen. Han står där som ett crux i vägen för vår tro. Han står där med sitt kors för vår tanke, vår känsla och vilja, och det tar emot. Varför är Han ett hinder?
Av evangelierna framgår, att Han måste bli en stötesten, t. ex. Matt. 11:8. Apostlarna vittna om detsamma: Rom. 9:32—33, 1 Kor. 1:23, 1 Petr. 2:4. Det var meningen, att Han skulle bli en stötesten eller en hörnsten, Han var satt till fall och upprättelse.
»Talande har det tyckts mig svårt och oförklarligt', sade tal, 'att det skall vara så svårt att få tag på hörnstenen och så lätt att snubbla över stötestenen. Varför, Herre, är du så iklädd trasor och grannlåt, som människor hängt på dig, varför är du så svår att upptäcka?'
Men säkert är, att den enda väg, på vilken vi kunna få en aning om Gud är genom Jesus Kristus. Han måste alltid vara medelpunkten i vår tro.
Det kom en gång en student till en gammal själasörjare och bad honom om bevis för Guds existens. Han hade framställt frågan förr utan att få tillfredsställande svar, och nu kom han i övermodig visshet om, att inte heller denna gång få det uttömmande svaret. Den gamle själasörjaren märkte detta, och i stället för att komma med direkt svar undrade han: hur har du det då i ditt eget liv?
Den unge studenten fick andra bekymmer än frågan om Guds existens, han fick med Gud självt att göra och behövde inte andra längre över vägen att komma i guds-kontakt.
Det finns två sätt att nalkas Gud, säger Nathan Söderblom. Det ena är att söka Honom, det andra att undersöka Honom. Gud döljer sig för dem, som undersöka Honom, men uppenbarar sig för dem, som söka Honom.

Från dagens Afrika

Nu låta vi Afrika få ordet.

Och nu lyssna

Förra onsdagen välkomnades missionär David Colldén, Kongo, vid ett möte i Betel, Stockholm. Och den 17 skola vi, om Gud vill, ha ett nytt välkomstmöte, denna gång i Tabernaklet och för missionär Oscar Rinell, Kina, som med fru och barn anlände till Sverige för ett par veckor sedan. Vi äro i dag i tillfälle att återgiva följande intervjuer med dessa båda missionärer, vilka som bekant äro svägrar: Fru Helen Rinell är syster till David Colldén.

Vad nytt från Kongo?

— Har du haft en god resa hem? Vilsam? Stormfri? Och en resa i gott sällskap? Flera protestantiska missionärer med på båten?

— Ja, resan har varit en verklig rekreation. Ingen storm. Men dimman var besvärlig de två sista dygnen. Mistlur och ångvissa i aktion hela tiden. Bland passagerarna var jag ende protestanten, och jag får väl anse, att jag var i gott sällskap, då bland medresenärerna fanns fem katolska präster och två nunnor. En belgisk läkarfamilj, en dansk kontorist och en holländsk handelsresande voro mina bordsgrannar.

— Säg du något spår av spanska inbördeskriget vid båtens uppehåll i Teneriffa? Eller angöra de belgiska båtarna inte Santa Cruz under krigstiden? Förmärkte du under resan, via sammanträffanden och samtal, några afrikanska dyningar av den påldiga brödrabrottningen i Spanien?

— Vi lade inte till vid Teneriffa, för övrigt inte någonstans. Båten gick utan att angöra en enda hamn direkt från Lobito till Antwerpen. Det är för riskfullt att gå in till Kanariöarna nu, så länge spanska kriget pågår. Man tillämpar också höjda försäkringspremier för fartyg som anlöpa krigshamn. De belgiska båtarna på Kongo kunna kola i Antwerpen för resa tur och retur och behöva således icke gå in till Santa Cruz. Nu gingo vi långt utanför krigszonen och sågo inte ens rökken från krigsfartygen.

Men spanienfrågan var ett av de dagliga samtalsämnen. Dagsnyheterna i radio gävo ständigt nytt stoff för dessa samtal. Den holländske resanden jag nämnde kunde Spanien på sina fem fingrar. Han hade genomkorsat landet en gång varje år i sin firmas intressen. Ofta korrigerade han uppgifterna i radio om avståndet mellan olika platser. Vi lyssnade med intresse till honom, då han yttrade sig om de stridande parternas möjligheter och svårigheter. Hans sympatier lågo på regeringsidan. Visserligen ha rebellerna 60 % av Spaniens jord men regeringen har majoriteten av folket, sade han. Vidare gav han uttryck för den mening, att regeringstruppernas seger icke alls behöfde innebära, att Spanien komme att bli kommunistiskt. Det är mellanpartierna som utgöra majoriteten. Spanien är varken jesuitiskt eller kommunistiskt. Emellertid hade han stort att förklara Rysslands varma intresse för att rädda Spanien åt socialisterna. När meddelandet nådde oss om det ointagliga Malagas fall blev holländaren stum. De katolska prästerna gävo däremot uttryck för sin tillfredsställelse med detta sakernas nya läge.

— För några år sedan var det när båtarna från Kongo, som

David Colldén.

— Ja, de lugna förhållandena äro säkert en frukt av belgiska regeringens kloka och humana kolonialpolitik. Men många européer frukta nog, att de infödda skola missbruka de fri- och rättigheter de fått, emedan de icke äro vuxna denna frihet. Hittills ha dessa olycksprofetior emellertid icke gått i uppfyllelse.

— Du hade ju tillfälle att höra ställföreträdande generalguvernören tala vid Protestantiska Missionsrådets sammanträde i Léopoldville. Vad var ditt intryck av hans ställning till de protestantiska missionärernas arbete och till de önskemål, som de framställa?

— Ja. Protestantiska Missionsrådet hade sitt årsmöte i Léopoldville, då jag passerade där på hemresan. Fyra dagar hade jag tillfälle vara med och representera vår mission vid denna konferens. En dag fingo vi ett officiellt besök av vice-guvernören. I det tal han höll gav han uttryck för regeringens uppskattning av de protestantiska missionernas insats till kongofolkets bästa. Vi ha anledning tro att de önskemål vi framfört genom Missionsrådets sekreterare särskilt gällande skolverksamheten skola få ett gynnsamt mottagande.

— Förmärks en avspänning i den katolska progngandan mot de protestantiska missionerna? Hur har för övrigt den katolska missionens utveckling gått under de senare åren? Har massutvandringen av katolska missionärer till kolonien under de senaste åren börjat sätta frukt? Och hur ställa sig de mera upplysta bland de infödda i allmänhet till den växande katolska aktiviteten?

— De större missionerna ha mer än vi andra fått kännning av massinvandringen av katolska missionärer, ty dessa ha huvudsakligast inriktat sig på att intaga de större centrala. Vag äro de aggressiva så det föräldrar. Det är svårt att med säkerhet uttala sig om de upplysta infödingarnas ställning till den katolska aktiviteten, men jag skulle tro, att de missioner som minst åberopa sig på statsmaktens auktoritet, äga de inföddas största sympatier. Säkert är det också så för de inföddas införelse och äro många inföddas införelse på införelseområdet.

— Nu till vårt eget arbete. Vi ha äst och hört rätt mycket om väckelsen och även något om resultaten. Men det skulle vara intressant och ärorikt för oss härhemma att höra, låt oss säga en liten hopsamling av dessa resultat och några plöjor från dagsläget.

Oscar Rinell.

V.P. 11/3/37

— Ni komma vägen över förstär jag. Hur lång tid tar det är många vatten Ni und bafarit: Stilla oceanen, Indiska nen och Medelhavet.

— Ungefär fem veckor. St Shanghai—Genua tog 25 dag språk, inklusive tiden som till des i olika hamnar. Vi färdas Norddeutscher Lloyds snabb och moderna oceanångare »Po Från Genua reste vi med tåg italienskt, schweiziskt och ty råde till Sverige. Hela resan märkt.

— Medelhavet har ju på alltsedan början av Abess flikten, blivit världens orolig ten. Sågo Ni något, som därom? Krigsfartyg och be gar? Och — märkte Ni något nere i Singapore, Englands dörren mellan Indien och Au

— Vi sågo högst få kri och blott en mindre befästn delhavet. Allt dessa tillhörde Hade sjöresan utsträckt ri nien skulle nog Gibraltar e nationers krigsfartyg påmin politiska spänningen i Eu Singapore kunde man frå däck klart se en glimt av få som göra platsen till en st lär- och flottbasis för det imperiet.

— Förmärktes i Asien nå dyningar från den abessins din? Har hatet mot Europa

— Asiaterna ha haft sin i samhet riktad på den abessi gedin. Västerlandets prest onekligen sjunkit genom den dal. Nationernas förbunds kande i fråga om biläggandet flikten har givetvis ej höjt sseende. Tänkande kineser äro uppfattningen att den abessin gedin aldrig blivit ett histor tum, om Nationernas förbu blott moraliskt fördömt Ja pansionspolitik i Kina, ut förmodt effektivt förhind sanna. Främlingshatet tar lcke så märkant uttryck so är tillbaka, men den nation heterörelsen växer sig allt i Asien.

Vad är ditt uttryck för att man i Asien har blivit så politiskt? Är han både och moraliskt vuxen att va ledare? Är han ovedersägl störste därefter nu? Vad är ställning till Japan? Nu at folket i allmänhet till ha Har man något uppfyllt i Asien och höjdares skapa bättre för dem

de och tillfällighet de fullt, emedan de icke äro vuxna denna frihet. Hittills ha dessa olycksprofetior emellertid icke gått i uppfyllelse.

— Du hade ju tillfälle att höra ställföreträdande generalguvernören kala vid Protestantiska Missionsrådets sammanträde i Leopoldville. Vad var ditt intryck av hans ställning till de protestantiska missionärernas arbete och till de önskemål, som de framställa?

— Ja, Protestantiska Missionsrådet hade sitt årsmöte i Leopoldville, då jag passerade där på hemresan. Fyra dagar hade jag tillfälle vara med och representera vår mission vid denna konferens. En dagingo vi ett officiellt besök av vice-guvernören. I det tal han höll gav han uttryck för regeringens uppskattning av de protestantiska missionärernas insats till kongofolkets bästa. Vi ha anledning tro att de önskemål vi framfört genom Missionsrådets sekreterare särskilt gällande skolverksamheten skola få ett gynnsamt mottagande.

— Förmärks en utveckling i den katolska propagandan mot de protestantiska missionerna? Hur har för övrigt den katolska missionens utveckling gått under de senare åren? Har massutvandringen av katolska missionärer till kolonien under de senare åren börjat sätta frukt? Och hur ställa sig de mera upplysta bland de infödda i allmänhet till den växande katolska aktiviteten?

— De större missionerna ha mer än vi andra fått kännning av massinvandringen av katolska missionärer, ty dessa ha huvudsakligen inriktat sig på att inlägga de större centra. Nog äro de aggressiva så det förstår. Det är svårt att med säkerhet uttala sig om de upplysta infödingarnas ställning till den katolska aktiviteten, men jag skulle tro, att de missioner som minst öberopa sig på statsmaktens auktoritet, äga de inföddas största sympatier. Säkert är emellertid, att flertalet affärsmän och även många statsjänstemän ogilla katolikernas konkurrens på affärsgebieten.

— Nu till vårt eget arbete. Vi ha äst och hört rätt mycket om väckelsen och även något om resultatet. Men det skulle vara intressant och ärorikt för oss härhemana att höra, låt oss säga en liten hopsummering av dessa resultat och några glimtar från dagsläget.

— Ingen av oss, som var därute, när elden föll över Basakata, skall någonsin glömma den härliga tiden. Dess välsignelser sträcka sig fram till dag som inne är. Vi missionärer sågo i denna väckelse ett svar på alla missionsvännars och våra egna böner om framgång. Hopsummeringen av resultatet skulle för Bendelafältets rikdomande bli denna: 1) i församlingen: större mottaglighet för Guds ord, större offervilighet och ökad livaktighet i verksamheten, skärpt församlingslivet, möjliggjord genom församlingsmedlemmarnas blottande av egnas och andras synder, 2) ute på fältet: många gudlösa byar (en möjlighet som dock kan bli en fara), kvinnornas nya inställning till vårt arbete, ett öppet fält.

— I vilka nog också höra något om evangelistskolan och dess arbete och om bibelöversättningen.

— Evangelistskolan har under sina fyra år utbildat 44 elever, av vilka 40 nu äro verksamma som evangelister i byarna eller lärare vid stations-skolorna. De äro goda medhjälpare, som missionärerna högt uppskatta. Deras antal bör ytterligare ökas. Redan nu ersätta de vil kraft i flera uppgifter. Underveisningen har gått ut på att skickliga göra de unga männorna för evangelieförkunarens kall. Intresset för bibelstudiet har varit mycket stort.

— Översättningar ha verkställts i mån av tid och kraft. Israels historia i kort sammanfattning samt Lukas evangelium och Apostlagärningarna ha tryckts på pressen i Bendela. Men dessutom föreligga i manuskript

Shanghai—Genua tog 25 dagar i anspråk, inklusive tiden som tillbringades i olika hamnar. Vi färdades med Norddeutscher Lloyds snobbigande och moderna oceandångare »Potsdam». Från Genua reste vi med tåg genom italienskt, schweiziskt och tyskt område till Sverige. Hela resan var utmärkt.

— Medelhavet har ju på sistone, alltsedan början av Abessiniakonflikten, blivit världens oroligaste vatten. Sågo Ni något, som vittnade därom? Krigsfartyg och befästningar? Och — märkte Ni något av detta nere i Singapore, Englands nyckel i dörren mellan Indien och Australien?

— I sågo högst få krigsfartyg och blott en mindre befästning i Medelhavet. Alla dessa tillhörde Italien. Hade sjöresan utsträckt runt Spanien skulle nog Gibraltar och flera nationers krigsfartyg påmint om den politiska spänningen i Europa. I Singapore kunde man från båtens däck klart se en glimt av fästningar, som göra platsen till en stark militär- och flottbasis för det brittiska imperiet.

— Förmärks i Asien några efterdyningar från den abessinska tragedin? Har hatet mot Europa växt?

— Asiaterna ha haft sin uppmärksamhet riktad på den abessinska tragedin. Västerlandets prestige har onekligen sjunkit genom denna skandal. Nationernas förbunds misslyckande i fråga om biläggandet av konflikten har givitvis ej höjt dess anseende. Tänkande kineser äro av den uppfattningen att den abessinska tragedin aldrig blivit ett historiskt faktum, om Nationernas förbund icke blott moraliskt fördömt Japans expansionspolitik i Kina, utan även förnått effektivt förhinder detsamma. Frånvaringshålet tar numera icke så markant uttryck som några år tillbaka, men den nationella frihetsrörelsen växer sig allt starkare i Asien.

— Vad är ditt intryck av Chiangs personlighet och hans ofta omvända tillämpning av kristna grundsatser i liv och politik? Är han både politiskt och moraliskt ruxen att vara Kinas ledare? Är han oredersägligt den störste därefter nu? Vad är hans inställning till Japan? Hur ställer sig folket i allmänhet till hans regering? Har han sökt uppfylla det lägre folkets och böndernas rättvisa krav och skapa bättre ekonomiska och sociala villkor för dem?

— Som bekant övergick general Chiang Kai-shek till kristendomen för omkring 6 år sedan eller under det den antikristliga rörelsen utövade sitt starkaste inflytande i landet. De kristna grundsatserna jämte några av Kinas traditionella moraliska ideal söker han tillämpa i individens och nationens pånyttfödelse. Den s. k. nya livsörelsen, som han är upphov till och befrämjar, har gripit vida omkring bland höga och låga. Politiskt och moraliskt högruxen är han Kinas nationalhjälte. Han är en statsman av första ordningen och en upp-

översättning av alla protokoll utom ett, samt ytterligare några nytestamentliga böcker. Vi läsa ur dem vid våra morgonböner och använda oss av dem vid predikningarna. Vårt mål är att få hela Nya Testamentet översatt till kinesiska.

— Och du kommer så gott som rakt från ärels konferens i Semendou. Vi ha läst så mycket gott om den. Låt oss få höra ett par ord även om den — så ska vi släppa dig sedan!

— Konferensen var god. En av de bästa. Den gav rik avdlig behållning. Det rådde stor enighet och mera enhetlighet i arbetet på samliga stumtiner. Konferensen hälsade till alla människans vänner i hemlandet. Säg alla våra förbedjare och utfratre, att deras djupa ansvar för den gemensamma uppgiften och stora intresse för allt som gäller yttre mission är oss en källa till stor glädje.

av alla ensidiga beslut. Inbegräpet extraterritoriella privilegier, ransklauusulerna och vilande krigsbåtars skydd i kinesiska farvatten. Även om samtliga nationers fördrag, med Kina ej reviderats på tillfällighetens grund, så hålla dessa bestämmelser för den kristna missionsarbetaren, i deras faktiska tillämpning, icke på att upphöra eller upphöra. De ha redan gjort det. De nya skolförordningarna bestå i viss mån missionens rörelsefrihet. Enligt dessa bestämmelser måste missionskolorna inregistreras. Skolstyrelsens majoritet äro kineser, rektor för skolan måste vara en kines och religionsundervisningen i högre skolor är ej obligatorisk utan valfri. Många missions-sällskap ha i den kinesiska församlingens namn inregistrerat sina skolor för säsom privata skolor i statens skolsystem. På grund av landets allvars-läge ha en del myndigheter ej tillämpat den nya skollagen, varför en del missionskolor icke ännu kommit under den kinesiska regeringens kontroll.

— Gör den nuvarande utvecklingen mot stabilisering för Nanking öber-laget?

— Sedan republikens införande i Kina ha katolska förhållanden ibland varit råddande, tack vare militärhövdingarnas (tuchuna) inbördes rival-skap och ett mycket komplicerat internationalt läge. Under den nationalistiska rörelsens nödriga tillvaro, har dock utvecklingen gått allmer mot stabilisering. Centralregeringen i Nanking har framgitt starkare ut-tryck för sin kris. Man kan numera tala om landets enande.

— Betyder detta i så fall också en begynnande skärpning av inställ-ningen till Japan? Kan ett under Nanking enat Kina möta Japan och driva det tillbaka från sina kuster?

— Ja, en begynnande skärpning är ganska märkbar. Kina har från bör-jan sökt lösa konflikten på fredlig väg. Vädjan till nationernas förbund och Lyttton-kommissionens opartiska undersökning äro belägg härpå. Den kinesiska regeringen söker i det långsata att undvika beväpnat mot-stånd mot granlandet. Under tiden arbetas det febrilt på landets militä-risering. Under 1935 lyckades rege-ringen arbeta del hotande avskil-jandet av fem av Norra Kinas provin-ser. Den oproportionellt stora mili-tärutrustningen i Japan och den väx-ende opinionen mot arméns konti-nentala politik bland japanerna sku-pade ju nyligen regeringskris i sol-uppgångens land. Om Japans pene-tration i Kina fortgår, komma kine-serna att möta den med hårdnackat motstånd. Kineserna tro att kraft-mätningen för eller senare kommer. Utgången? Kanske »Stockholms-Tid-ningens» korrespondent i Japan pro-feterar rätt: Japan kan komma att segra ihjäl sig i Kinas.

— Hur skall man se det underliga intermezzot i december, då Kinas store ledare tillfångatogs och sedan frigavs? Den där upprorsgeneralen fick ju bra lätligt straff. Det låg väl poli-tik under?

— Revolten i Sian, då general Chang Hsueh-ling tillfångatogs marskalk Chiang Kai-shek, Kinas stats-minister och överbefälhavaren för armén, jämte andra höga ämbetsmän, var sannarligen ett köpt spel. Den s. k. unge generalen med sina trupper hade flutt till Japanerna i Manchuriet och var missnöjd med be-ordningen till en så orädligen för att utrota kommunisterna. Chiang vägrade bestämt att förena sig med de rida i ett krig mot Japan. Chang överlevades om sitt stora misstag. Sedan Chiang frigivits, begav upprorsgeneralen sig frivilligt till Nan-king för att få sitt straff. På Chiangs begäran mildrades straffet. Han har ännu en gånge visat sina politiska motståndare stor rikhjärtighet. När jag lämnade Kina var Sian ännu ett oöst problem. Konhända Chang kom-mer att bidra till dess lösning.

— Hurdant är läget på vårt fält

av alla ensidiga beslut. Inbegräpet extraterritoriella privilegier, ransklauusulerna och vilande krigsbåtars skydd i kinesiska farvatten. Även om samtliga nationers fördrag, med Kina ej reviderats på tillfällighetens grund, så hålla dessa bestämmelser för den kristna missionsarbetaren, i deras faktiska tillämpning, icke på att upphöra eller upphöra. De ha redan gjort det. De nya skolförordningarna bestå i viss mån missionens rörelsefrihet. Enligt dessa bestämmelser måste missionskolorna inregistreras. Skolstyrelsens majoritet äro kineser, rektor för skolan måste vara en kines och religionsundervisningen i högre skolor är ej obligatorisk utan valfri. Många missions-sällskap ha i den kinesiska församlingens namn inregistrerat sina skolor för säsom privata skolor i statens skolsystem. På grund av landets allvars-läge ha en del myndigheter ej tillämpat den nya skollagen, varför en del missionskolor icke ännu kommit under den kinesiska regeringens kontroll.

a missbruks
lejditt, eme
lenna frihel
cksprofetia
opfyllelse.
lle att hörd
ilguvernören
Missionsrd-
oldville. Vad,
ställning till
ärernas ar-
mål, som de
Missionsrd-
ille,
san-
illfälle vara
mission vid
fingo vi ett
guvernören.
uttryck för
g av de pro-
insats till
anledning
framfört ge-
referare sär-
erksamheten
ottagande.
inring i den
ot de prote-
Hur har för-
ssionens ut-
senare drens
av katolska
under de se-
frukt? Och
plysta bland
till den väx-
n?
rna ha mer
ng av mass-
missionärer,
gast inriktat
törre centra,
i det förslår
säkerhet ut-
infödningar-
atolska akti-
tro, att de
eropa sig på
äga de in-
r. Säkert är
t affärsmän
nkurrens på
rbete. Vi ha-
t om väckel-
u resultaten,
itressant och
ma att höra,
opsummering
ågra glimtar
var därute,
sakata, skall
ärliga tiden-
ka sig fram
i missionärer
svar på alla
ra egna bö-
summeringen
för Bendela-
denna: 1) I
taglighet för
illighet och
erksamheten,
möjliggjord
edlemmarna
ändras syn-
ninga gudlösa
dock kan bli
a inställning
t fält.
höra något
i dess arbete
gen.
under sina
av vilka
evangelis-
vid stations-
medhjälpare,
it uppskatta.
ure ökas. Re-
kraft i flera
en har gått
e unga män-
marens koll.
et har varit
ställt i mån
ls historia i
samt Lukas
gärningarna
bendela. Men
manuskript

nen och Meathuel.
— Ungefär fem veckor. Sträckan
Shanghai—Genua tog 25 dagar i an-
språk, inklusive tiden som tillbringas
i olika hamnar. Vi färdades med
Norddeutscher Lloyds snabbgående
och moderna oceandångare »Potsdam».
Från Genua reste vi med tåg genom
italienskt, schweiziskt och tyskt om-
råde till Sverige. Hela resan var ut-
märkt.
— Medelhavet har ju på sistone,
alltsedan början av Abessiniakon-
flikten, blivit världens oroligaste vat-
ten. Sågo Ni något, som vittnade
därom? Krigsfartyg och befästningar?
Och — märkte Ni något av detta
nere i Singapore, Englands nyckel i
dörren mellan Indien och Australien?
— Vi sågo högst få krigsfartyg
och blott en mindre befästning i Me-
delhavet. Alla dessa tillhörde Italien.
Hade sjöresan utsträckt runt Span-
ien skulle nog Gibraltar och flera
nationers krigsfartyg påmint om den
politiska spänningen i Europa. I
Singapore kunde man från båtens
däck klart se en glimt av fästningar,
som göra platsen till en stark mili-
tär- och flottbasis för det brittiska
imperiet.
— Förmärktes i Asien några efter-
dyningar från den abessinska trage-
din? Har hatet mot Europa växt?
— Asiaterna ha haft sin uppmärk-
samhet riklad på den abessinska tra-
gedin. Västerlandets prestige har
onekligen sjunkit genom denna skan-
dal. Nationernas förbunds misslyc-
kande i fråga om biläggandet av kon-
flikten har givetvis ej höjt dess an-
seende. Tänkande kineser äro av den
uppfattningen att den abessinska tra-
gedin aldrig blivit ett historiskt fak-
tum, om Nationernas förbund icke
blott moraliskt fördömt Japans ex-
pansionspolitik i Kina, utan även
förndt effektivt förhindra den-
samma. Främlingshatet tar numera
icke så markant uttryck som några
år tillbaka, men den nationella fri-
hetsrörelsen växer sig allt starkare
i Asien.
— Vad är ditt intryck av Chiangs
personlighet och hans ofta omvända
tillämpning av kristna grundsatser i
liv och politik? Är han både politiskt
och moraliskt vuxen att vara Kinas
ledare? Är han ovedersägligt den
förste därnere nu? Vad är hans in-
ställning till Japan? Hur ställer sig
folket i allmänhet till hans regering?
Har hun sökt uppfylla det lägre fol-
kets och böndernas rättvisa krav och
skapa bättre ekonomiska och sociala
villkor för dem?
— Som bekant övergick general
Chiang Kai-shek till kristendomen för
omkring 6 år sedan eller under det
den antikristliga rörelsen ulövade
sitt starkaste inflytande i landet. De
kristna grundsatserna jämte några
av Kinas traditionella moraliska
ideal söker han tillämpa i individens
och nationens pånyttfödelse. Den s. k.
nya livsrörelsen, som han är upphov
till och befrämjar, har gripit vida
omkring bland höga och låga. Poli-
tiskt och moraliskt högvuxen är han
Kinas nationalhjärta. Han är en stats-
man av första ordningen och en upp-

trängande omständighet. Den växande na-
tionalismen kräver ju avskaffandet
av alla ensidiga traktater, däri inbe-
gripet extraterritorialrätten, tole-
ransklausulerna och utländska krigs-
båtars skydd i kinesiska farvatten.
Även om samtliga nationers fördrag
med Kina ej reviderats på löställig-
hetens grund, så hålla dessa bestä-
melse för den kristne missionsar-
betaren, i deras faktiska tillämpning,
icke på att upphävas eller upphöra.
De ha redan gjort det. De nya skol-
förordningarna beskära i viss mån
missionens rörelsefrihet. Enligt dessa
bestämmelser måste missionskolorna
inregistreras. Skolstyrelsens majori-
tet äro kineser, rektorn för skolan
måste vara en kines och religionsun-
dervisningen i högre skolor är ej obli-
gatorisk utan valfri. Många missions-
sällskap ha i den kinesiska försam-
lingens namn inregistrerat sina skol-
or såsom privatkolor i statens skol-
system. På grund av landets allvars-
läge ha en del myndigheter ej tilläm-
pat den nya skollagen, varför en del
missionsskolor icke ännu kommit un-
der den kinesiska regeringens kon-
troll.
— Går den nuvarande utvecklingen
mot stabilisering? Är Nanking öber-
taget?
— Sedan republikens införande i
Kina ha kaotiska förhållanden ibland
varit rådande, tack vare militärhöv-
dingarnas (tuchuna) inbördes rival-
skap och ett mycket komplicerat in-
ternationellt läge. Under den nation-
alistiska rörelsens niodriga tillvaro,
har dock utvecklingen gått alltmer
mot stabilisering. Centralregeringen
i Nanking har framgång starkare ur
varje inre kris. Man kan numera tala
om landets enande.
— Betyder detta i så fall också en
begynnande skärpning av inställ-
ningen till Japan? Kan ett under
Nanking enat Kina mota Japan och
driva det tillbaka från sina kuster?
— Ja, en begynande skärpning är
ganska märkbar. Kina har från bör-
jan sökt lösa konflikten på fredlig
väg. Vädjan till nationernas förbund
och Lytton-kommissionens opartiska
undersökning äro belägg härpå. Den
kinesiska regeringen söker i det
längsta att undvika bevärnat mot-
stånd mot grannlandet. Under tiden
arbetas det febrilt på landets milita-
risering. Under 1935 lyckades rege-
ringen avstyra det hotande avskil-
jandet av fem av Norra Kinas pro-
vinser. Den oproportionellt stora mi-
litärbudgeten i Japan och den väx-
ande opinionen mot arméns konti-
nentala politik bland japanerna ska-
pade ju nyligen regeringskris i sol-
uppgångens land. Om Japans pen-
etration i Kina fortgår, komma kine-
serna att möta den med hårdnackat
motstånd. Kineserna tro att kraft-
mätningen förr eller senare kommer.
Utgången? Kanske »Stockholms-Tid-
nings» korrespondent i Japan pro-
feterar rätt: »Japan kan komma att
segra ihjäl sig i Kina».
— Hur skall man se det underliga
intermezzot i december, då Kinas
store ledare tillfångatogs och sedan
frigavs? Den där uppspringsgeneralen
fick ju bra lätt straff. Det låg väl po-
litik under?
— Revolten i Sian, då general
Chang Hsueh-liang tillfångatogs mar-
skalk Chiang Kai-shek, Kinas stats-
minister och överbefälhavaren för
armén, jämte andra höga ämbetsmän,
var sannerligen ett högt spel. Den
s. k. unge generalen med sina trup-
per hade flytt för japanerna i Man-
schuriet och var missnöjd med be-
ordningen till en så oavlägsen vrå för
att utrota kommunisterna. Chiang
vägrade bestämt att förena sig med
de röda i ett krig mot Japan. Chang
överbevidades om sitt stora misstag.
Sedan Chiang frigivits, begav upp-
ringsgeneralen sig frivilligt till Nan-
king för att få sitt straff. På Chiangs
begäran mildrades straffet. Han har
ännu en gång risat sina politiska
molståndure stor vidhjärtenhet. När
jag lämnade Kina var Sian ännu ett
olöst problem. Kunhända Chang kom-
mer att bidra till dess lösning.
— Hurudant är läget på vårt fält

lördrag, som professor Arvid Ru-
neestam nyligen höll i Jakobs kyrka i
Stockholm. Vi göra ett par klipp:
»Jag hade en gång ett samtal med en
känd vetenskapsman, sade tal. 'Du må
veta', sade han, 'att jag är en hedning.'
'Men är det inte orimligt', invände jag,
'att vi människor inte kunna reda oss utan
en makt, som åtminstone droppar in
osjälviskhet i människorna. Tror du på ett
liv utan mening, och kan du tro på en
mening utan att tro på en osjälviskhetens
makt? 'Ja jag lever nog, jag också, på de
kristna värdena', måste han erkänna.
Han kunde inte tänka sig att leva ett
kort jordeliv utan någon mening.
Men ett hinder står kvar: Jesus Kristus.
Det är märkvärdigt, att kristendomen är
frälsning genom Jesus Kristus, och dock är
han själv det värsta hindret för kristen-
domen. Han står där som ett cruz i vägen
för vår tro. Han står där med sitt kors för
vår tanke, vår känsla och vilja, och det
tar emot. Varför är Han ett hinder?
Av evangelierna framgår, att Han måste
bli en stötesten, t. ex. Matt. 11:6. Apost-
larna vittna om detsamma: Rom. 9:32—33, 1
Kor. 1:23, 1 Petr. 2:4. Det var meningen,
att Han skulle bli en stötesten eller en hörn-
sten, Han var satt till fall och upprätelse.
»Ibland har det tyckts mig svårt och
oförklarligt», sade tal., 'att det skall vara
så svårt att få tag på hörnstenen och så
lätt att snubbla över stötestenen. Varför,
Herre, är du så iklädd trasor och grann-
låt, som människor hängt på dig, varför
är du så svår att upptäcka?
Men säkert är, att den enda väg, på vil-
ken vi kunna få en aning om Gud är ge-
nom Jesus Kristus. Han måste alltid vara
medelpunkten i vår tro.
Det kom en gång en student till en gam-
mal själsörjare och bad honom om bevis
för Guds existens. Han hade framställt
frågan förr utan att få tillfredsställande
svar, och nu kom han i övermodig viasht
om, att inte heller denna gång få det ut-
tömmande svaret. Den gamle själsörjaren
märkte detta, och i stället för att komma
med direkt svar undrade han: hur har du
det då i ditt eget liv?
Den unge studenten fick andra bekym-
mer än frågan om Guds existens, han fick
med Gud självt att göra och behövd inte
undra längre över vägen att komma i guds-
kontakt.
Det finns två sätt att ualkas Gud, sä-
ger Nathan Söderblom. Det ena är att söka
Honom, det andra att undersöka Homom.
Gud söker sig för dem, som undersöka Ho-
nom, men uppenbarar sig för dem, som
söka Homom.
Den som frågar efter Guds existens är
i själva verket i färd med att undersöka
Honom och får räkna med att Gud söker
sig för honom. Men det väsentliga hindret
är alltid detsamma: hjärtats olust att bli
ställt i ljuset, att bli ertappat som en syn-
dare. Det är den tränga port, som vi alla
måste passera. Det är provet på allvaret i
vårt sökande.»

antung-provinsen.
a anföranden av
K. A. Modén och
utning till bibel-
nings- och upp-
nammissionen.
örande skildrade
Rinell vad som
är kämpa många
de och inflytan-
sionen är en av
ysfull sådan. Ut-
om de senare
r i landet och
tionärer och in-
lärvud framträtt
h avslutigen be-
rtar av kristen
brist på sund-
stor skada. Mis-
i Kina och äl-
folk, och han
la orouande för-
löstesrik fram-
genom provnins-
e Tabernaklets
förening. Väl-
med ett kort
Svärd, vilket
t om den krist-
gift i världen.
Refus.

just nu? Pågår väckelsen alltfört?
Har den visat sig hålla vad den lo-
vade?
— Det allmänna läget i Kina dter-
verkar naturligtvis på svenska bap-
tistmissionens fält i provinsen Shan-
tung. Under det gångna året har
lugna förhållanden varit rådande i
de 7 härad, där vår mission arbetar.
Omkring 3 1/2 millioner människor
leva inom detta område. Vår mission
räknar nu 11 församlingar med över
4,000 medlemmar. Väckelsen har re-
nat och starkt församlingslivet. Den
pågår alltfört, ehuru ej i samma om-
fattning som förut. Även om vissa
aripsidor stundom ej saknats, så har
väckelsen tillfört församlingen ovär-
derliga andliga välsignelser.
— Då så många icke läskunniga
genom väckelsen fördes in i försam-
lingarna ha väl missionärerna haft
ett stort arbete att lära dessa läsa, så
att de kunna läsa sin Bibel själva.
— I samband med väckelsen ha vi
känt ett stort behov av en bibelunder-
visning, som leder de väckta och för-
nyade djupare in i Guds ord. Bibel-
studier och kurser ha därför anord-
nats. Väckelsen har utan tvivel här-
igenom letts i sundare andliga banor
och blivit en andlig tillgång istället
för att rinna ut i sanden.

DEN KRISTNA FRONTEN.

Dr. Morgan
Kina 17/5-37
 går mot stabilisering.

— Kina går mot stabilisering. Centralregeringen har gjort oerhörda framsteg. Flera av dess medlemmar jämte statsministern äro ju avgjorda kristna. Väckelsevindarna blåsa alljämt på alla samfundss missionsfält, men det finns ännu stora områden, där evangelium inte förkunnats. I stort sett äro förhållandena ganska lugna i Kina, ehuru det japanska trycket åstadkommer en viss politisk spänning, vars återverkan på missionen förmärkes.

Det är den från Kina nyligen hemkomne missionären O. H. Rinell, som berättar detta för Svenska Morgonbladets medarbetare i en intervju inför välkomstfesten i Tabernaklet på onsdagskvällen.

— Andeutgutelsen har varit allmän i Kina, säger missionär Rinell, som ser mycket hoppfullt på läget för missionsarbetet. Väckelsen, som började i norr för åtta, nio år sedan, har fortsatt hela vägen söderut. Den har ej varit kännetecknande för något särskilt samfundss missionsverksamhet, utan alla samfund ha varit delaktiga av de glädjande framgångarna.

Emellertid finns det ännu stora områden i Kina, där evangelium inte förkunnats.

— Finns det numera trakter i Kina, där man ännu inte hört talas om Kristus?

Missionär O. H. Rinell.

— Knappast existera områden av större utsträckning, där man aldrig hört Jesu namn nämnas, ehuru kunskapen om kristendomen på sina håll är mycket bristfällig. Men naturligtvis finns det enskilda byar

i avskildhet från städerna, där Jesu namn aldrig blivit nämnt.

I det stora hela är läget för missionen för närvarande ganska lugnt. Man kan knappast tala om någon främlingsfientlig rörelse, riktad mot missionärerna.

Missionär Rinells intryck i detta avseende överensstämma med andra nyligen hemkomna missionärers — lugnet synes i stort sett återställt, och områden, som under senare tid ansetts otillgängliga för mission på grund av den politiska oron, betraktas åter som lämpliga platser för evangelisationsarbetet. Å andra sidan har det ju betonats, att respekten för främlingar minskats, att missionärerna alltså knappast längre i sin egenskap av utlänningar ha den säkraste garantien för att oerhörda få bedriva sitt verk.

Den politiska spänningen i landet gör sig märkbar även i missionen. Den japanska penetrationen påver-

karberda framsteg. Den har många avgjort kristna, medlemmar. Statsministern, som tillika är överbefälhavare över armén, är sålunda kristen och med honom flera stycken av de övriga. En mycket stor procent av de styrande i Kina är verkligt kristen.

Som av det ovan sagda framgår, är missionär Rinell fylld av samma hoppfullhet och entusiasm beträffande missionsarbetet i Kina, som från så många håll och så ofta uttalas i våra dagar.

Välkomstmöte för missionär och fru Rinell.

Dr. M. 17/5/37
 I Tabernaklet, Stockholm, hölls i onsdags afton välkomstmöte för Baptistsamfundets från Kina nyligen hemkomna missionärer makarna O. H. och Hellen Rinell. Mötet leddes av pastor John Alfr. Swedberg och öppnades med avsjungande av en vers av psalmen: »Din spira, Jesus, sträcker ut.» Efter bön och bibelläsning hälsades de långväga resenärerna välkomna till församlingen av mötesledaren, vilken och i egenskap av ordf. i missionsstyrelsen hälsade dem välkomna å Baptistsamfundets vägnar. Missionsföreståndare Hj. Danielson berättade några drag i Kinamissionens historia och gav några data och siffror från de svenska baptisternas missionsarbete i Shantung-provinsen. Därpå följde korta anföranden av missionssekreterarna K. A. Modén och C. G. Latdin i anslutning till bibelord, som utgöra manings- och uppmuntringsord för hednamissionen.

I ett längre anförande skildrade därefter missionär Rinell vad som f. n. rör sig i Kina. Där kämpa många olika makter om valde och inflytande. Den kristna missionen är en av dessa och en verkningfull sådan. Utförligt berättade han om de senare årens väckelserörelser i landet och om de personer, missionärer och infödda ledare, som därvid framträtt som märkesmän. Och slutligen berörde han några avarter av kristen mission, som genom birst på sundhet i tron blivit till stor skada. Missionär Rinell är född i Kina och älskar Kina och dess folk, och han tror, att det trots alla oroande förhållanden går mot en löftesrik framtid, tuktat och renat genom prövningarna.

I mötet medverkade Tabernaklets kör och dess musikförening. Välkomsthögtiden avslöts med ett kort anförande av redaktör Svärd, vilket även uppbars av visshet om den kristna missionens stora uppgift i världen.

161
 "Krisen i fjärran östern och missionen" var ämnet för ett föreläsande föredrag av missionär Oscar Rinell i söndags kväll i baptistkyrkan i Avesta. Talaren gav fört en exposé över det blodiga skådespelet i dagens Kina, varefter japanernas brutala krigsföring även mot värnlösa och öppna städer noterades. Den nuvarande konflikten är endast ett led i Japans imperialistiska expansionssträvanden å det asiatiska fastlandet. Japan har helt valt det psykologiska ögonblicket. Vad som särskilt lockar är enorma naturtillgångar och avsättningsmöjligheter för japanska industriella produkter i Nordkina. Det pågående kriget kan bli upptakten till kampen om herraväldet i Stilla havet. Risken för internationella förvecklingar ligger snubblande nära. Om Sovjet-Ryssland blandar sig med i leken, kan en allmän världskrig utbrista. Krigets direkta och indirekta inverkan på den kristna missionen i Kina äro ganska ödesdigra. Till sist framhöll föreläsaren att en ekonomisk isolering av Japan utgör ett fredligt och effektivt medel att avvika detta anfallskrig, som hotar både Kinas nationella existens och världsfreden.

Missionär Rinell fortsätter sina intressanta Kinaföredrag i baptistkyrkan torsdag, onsdag och torsdag. I afton blir ämnet: "Kinas renässans", och i påföljande afton: "Kristendomen förr och nu i Mittens rike".

Öfverflyttad 17/5/37
 Missionärsamfundet hölls i söndags i Eklundskyrkan i Sandviken. Pastor Erik Olsson inledde mötet med bön och bibelläsning samt hälsade mötestalaren, kinamissionär Oscar Rinell, som talade över ämnet »Väckelserörelser i dagens Kina». Tal. berörde inledningsvis, att väckelsen började åren 1928—1929 och har i stort sett spritt sig från norr till söder. Underrättelser ha ingått om stora väckel-

ser i vitt skilda delar av det stora landet. Den nu pågående väckelsen torde vara den största i kinamissionens historia. Bland västerländska ledare nämnde tal. om en lutherak missionär, fröken Marie Månsen från Norge såsom det förmärsta synliga redskapet i väckelsearbetet. År 1929 föll hon i sjöörvårens händer, då den ångaren, som hon reste på utefter Kinas kust tillfångatogs. Hon var ensam utlänning bland ett hundratal kinesiska passagerare. Efter att ha svävat i allvarlig livsfara i 23 dagar befriades hon. Både före och efter denna obehagliga erfarenhet har hon lett stora väckelsekampanjer i norra och centrala Kina med den allra största framgång. Doktor Stanley Jones och Sherwood Eddy ha lett stora mötesserier på olika folkrika centra. Den studerande ungdomen, som förtut var mycket kritisk inställd till religionen över huvud taget, ha samlats på för dem särskilt anordnade religiösa möten och mäktigt berörts av det kristna budskapet.

Oxfordgrupprörelsen har påverkat en del missionärer och kinesiska missionsarbetare, men icke ännu i någon värd grad den inhemska församlingen. En av grupperna där har ekonomiskt möjliggjort att en radioutsändningsstation kommit till stånd med kristligt program. Numera finns i Kina tre sådana kristliga radioutsändningsstationer. Ett stort antal kinesiska väckelseledare äro kända över hela landet. De äro pastorer, lärare och författare med mångårig erfarenhet inom det religiösa området. Några av dem ha fått sin utbildning vid högskolor och två av dem ha erövrat sina grader vid amerikanska univeritet. Till sin teologiska åskådning äro de alla konservativa. Deras predikan är framförallt bibelundervisande, väl utrustad, etisk och andemäktad.

Väckelsen har i stort sett letts i sunda andliga banor. En inhemsk, spontan och mera känslobetonad andlig rörelse har dock gjort sig skyldig till vissa överdrifter. Men i det stora hela ha bestående resultat inregistrerats från den pågående, omfattande väckelsen. Den inhemska församlingen har vuxit i inre styrka och yttre slagkraft till följd av denna mäktiga rörelse.

Den talrika publiken åhördde det gläande missionsföredraget med stor uppmärksamhet. En god missionsinsamling för arbetet i Kina företogs och mötet slöts med sång och bön.

KRISTNA FRONTEN.

Dr. W. W. ...
Kina 17/3-37

går mot stabilisering.

— Kina går mot stabilisering. Centralregeringen har gjort oerhörda framsteg. Flera av dess medlemmar jämte statsministern äro ju avgjorda kristna. Väckelsevindarna blåsa allttjämt på alla samfundss missionsfält, men det finns ännu stora områden, där evangelium inte förkunnats. I stort sett äro förhållandena ganska lugna i Kina, ehuru det japanska trycket åstadkommer en viss politisk spänning, vars återverkan på missionen förmärkes.

Det är den från Kina nyligen hemkomne missionären O. H. Rinell, som berättar detta för Svenska Morgonbladets medarbetare i en intervju inför välkomstfesten i Tabernaklet på onsdagskvällen.

— Andeutgutelsen har varit allmän i Kina, säger missionär Rinell, som ser mycket hoppfullt på läget för missionsarbetet. Väckelsen, som började i norr för åtta, nio år sedan, har fortsatt hela vägen söderut. Den har ej varit kännetecknande för något särskilt samfundss missionsverksamhet, utan alla samfund ha varit delaktiga av de glädjande framgångarna.

Emellertid finns det ännu stora områden i Kina, där evangelium inte förkunnats.

— Finns det numera trakter i Kina, där man ännu inte hört talas om Kristus?

Missionär O. H. Rinell.

— Knappast existera områden av större utsträckning, där man aldrig hört Jesu namn nämnas, ehuru kunskapen om kristendomen på sina håll är mycket bristfällig. Men naturligtvis finns det enskilda byar

i avskildhet från städerna, där Jesu namn aldrig blivit nämnt.

I det stora hela är läget för missionen för närvarande ganska lugnt. Man kan knappast tala om någon främlingsfientlig rörelse, riktad mot missionärerna.

Missionär Rinells intryck i detta avseende överensstämma med andra nyligen hemkomna missionärens — lugnet synes i stort sett återställt, och områden, som under senare tid ansetts otillgängliga för mission på grund av den politiska oron, betraktas åter som lämpliga platser för evangelisationsarbetet. Å andra sidan har det ju betonats, att respekten för främlingar minskats, att missionärerna alltså knappast längre i sin egenskap av utlänningar ha den säkraste garantien för att ostörda få bedriva sitt verk.

Den politiska spänningen i landet gör sig märkbar även i missionen. Den japanska penetrationen påverkar människorna indirekt, och härav märkas spår i missionsarbetet.

Kina går emellertid mot stabilisering med raska steg just nu. Den nationella centralregeringen har gjort

havare över armen, är samunda kristen och med honom flera stycken av de övriga. En mycket stor procent av de styrande i Kina är verkligt kristen.

Som av det ovan sagda framgår, är missionär Rinell fylld av samma hoppfullhet och entusiastam beträffande missionsarbetet i Kina, som från så många håll och så ofta uttalas i våra dagar.

Välkomstmöte för missionär och fru Rinell.

Dr. M. ... 19/3/37

I Tabernaklet, Stockholm, hölls i onsdags afton välkomstmöte för Baptistsamfundets från Kina nyligen hemkomna missionärer makarna O. H. och Hellen Rinell. Mötet leddes av pastor John Alfr. Swedberg och öppnades med avsjungande av en vers av psalmen: »Din spira, Jesus, sträcker ut.» Efter bön och bibelläsning hälsades de långväga resenärerna välkomna till församlingen av mötesledaren, vilken och i egenskap av ordf. i missionsstyrelsen hälsade dem välkomna å Baptistsamfundets vägnar. Missionsföreståndare H. Danielson berättade några drag i Kinamissionens historia och gav några data och siffror från de svenska baptisternas missionsarbete i Shantung-provinsen.

Därpå följde korta anföranden av missionssekreterarna K. A. Modén och C. G. Lundin i anslutning till bibelord, som utgöra manings- och uppmuntringsord för hednamissionen.

I ett längre anförande skildrade därefter missionär Rinell vad som f. n. rör sig i Kina. Där kämpa många olika makter om välde och inflytande. Den kristna missionen är en av dessa och en verkingsfull sådan.Utförligt berättade han om de senare årens väckelserörelser i landet och om de personer, missionärer och infödda ledare, som därvid framträtt som märkesmän. Och slutligen berättade han några avarter av kristen mission, som genom brist på sändhet i tron blivit till stor skada. Missionär Rinell är född i Kina och älskar Kina och dess folk, och han tror, att det trots alla oroande förhållanden går mot en löftesrik framtid, tuktat och renat genom prövnin-garna.

I mötet medverkade Tabernaklets kör och dess musikförening. Välkomsthögtiden avslöts med ett kort anförande av redaktör Svärd, vilket även uppbars av visshet om den kristna missionens stora uppgift i världen.

Söndagskväll i baptistkyrkan i Avesta. Talaren gav först en exposé över det blodiga skådespelet i dagens Kina, varefter japanernas brutala krigsföring även mot värnlösa och öppna städer noterades. Den nuvarande konflikten är endast ett led i Japans imperialistiska expansionssträvanden å det asiatiska fastlandet. Japan har helt valt det psykologiska ögonblicket. Vad som särskilt lockar är enorma naturtillgångar och avsättningsmöjligheter för japanska industriella produkter i Nordkina. Det pågående kriget kan bli upptakten till kampen om herraväldet i Stilla havet. Risken för internationella förvecklingar ligger gubblade nära. Om Sovjet-Ryssland blandar sig med i leken, kan en allmän världsbrand utlösas. Krigets direkta och indirekta inverkan på den kristna missionen i Kina äro ganska ödesdigra. Till sist framhöll föredragshållaren att en ekonomisk isolering av Japan utgör ett fredligt och effektivt medel att avveckla detta anfallskrig, som hotar både Kinas nationella existens och världsfreden.

Missionär Rinell fortsätter sina intressanta Kinaföredrag i baptistkyrkan torsdag, onsdag och torsdag. I afton blir ämnet: »Kinas renässans», och i morgon afton: »Kristendomen för och nu i Mittens rike».

Godnatts 19/3/37

Missionsmöte hölls i söndags i Elimkyrkan i Sandviken. Pastor Erik Olsson inledde mötet med bön och bibelläsning samt hälsade mötestalaren, kina-missionär Oscar Rinell, som talade över ämnet »Väckelserörelser i dagens Kina». Tal berörde inledningsvis, att väckelsen började åren 1928—1929 och har i stort sett spritt sig från norr till söder. Underrättelser ha ingått om stora väckel-

ser i vitt skilda delar av det stora landet. Den nu pågående väckelsen torde vara den största i kinamissionens historia. Bland västerländska ledare nämnde tal. om en luthersk missionär, fröken Marie Månson från Norge såsom det förnämsta synliga redskapet i väckelsearbetet. År 1929 föll hon i sjöbrövars händer, då den Angare, som hon reste på utefter Kinas kust tillfångatogs. Hon var ensam utlänning bland ett hundratal kinesiska passagerare. Efter att ha svävat i allvarigt livsfara i 23 dagar befriades hon. Både före och efter denna obehagliga erfarenhet har hon lett stora väckelsekampanjer i norra och centrala Kina med den allra största framgång. Doktor Stanley Jones och Sherwood Eddy ha lett stora mötesserier på olika folkrika centra. Den studerande ungdomen, som förut var mycket kritisk inställd till religionen över huvud taget, ha samlats på för dem särskilt anordnade religiösa möten och mäktigt berörts av det kristna budskapet.

Oxfordgrupprörelsen har påverkat en del missionärer och kinesiska missionsarbetare, men icke ännu i nämnvärd grad den inhemska församlingen. En av grupperna där har ekonomiskt möjliggjort att en radioutsändningsstation kommit till stånd med kristligt program. Numera finnas i Kina tre sådana kristliga radioutsändningsstationer. Ett stort antal kinesiska väckelseledare äro kända över hela landet. De äro pastorer, lärare och författare med mångårig erfarenhet inom det religiösa området. Några av dem ha fått sin utbildning vid högskolor och två av dem ha erövrat sina grader vid amerikanska universitet. Till sin teologiska skådning äro de alla konservativa. Deras predikan är framförallt bibelundervisande, väl utrustad, etisk och andemättad.

Väckelsen har i stort sett letts i sunda andliga banor. En inhemska spontan och mera känslöbetonad andlig rörelse har dock gjort sig skyldig till vissa överdrifter. Men i det stora hela ha bestående resultat inregistrerats från den pågående, omfattande väckelsen. Den inhemska församlingen har vuxit i inre styrka och yttre slagkraft till följd av denna mäktiga rörelse.

Den talrika publiken åthörde det givande missionsfördraget med stor uppmärksamhet. En god missionsinsamling för arbetet i Kina företogs och mötet slöts med sång och bön.

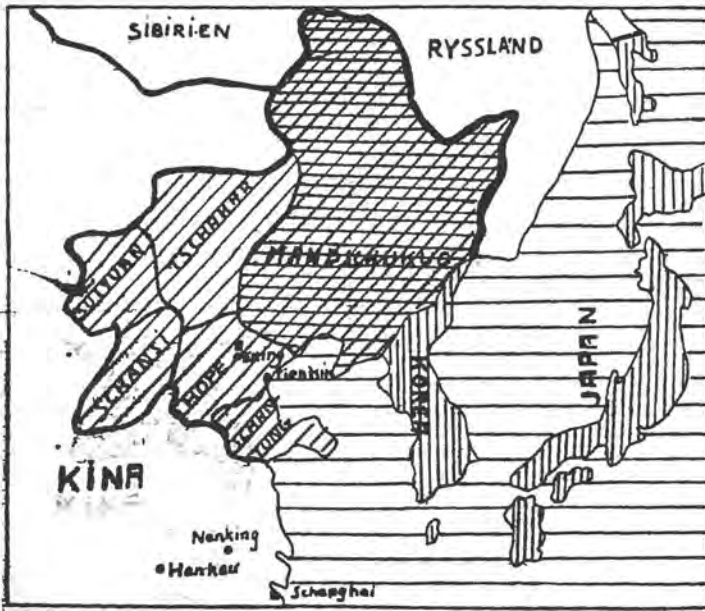
Anskade den britiske generalen ...

Din minnen funbely stat fiak en i sam sam en i nen; någ; kon; röre varl finn

Den kinesisk-japanska konflikten.

V.R.

12/8/37

Det japanska intresseområdet i Kina.

Tidningspressen har under en månads tid med stora rubriker tillkännagivit det kinesisk-japanska krigets olika aspekter. Som utländska och svenska missionsällskap bedriva mission i Nordkina har missionsfolket med spänning följt med utvecklingen i Fjärran Östern.

Bakgrunden.

Efter en längre tids irriterad spänning i norra Kina sammandrabbade kinesiska och japanska trupper kl. 10 natten till den 8 juli vid Wanping, bättre känt bland utlänningar som Lukouchiao (Marco Polo Bridge) strax sydväst om Peiping. Här kunna vi icke närmare ingå på varken Japans eller Kinas förklaringar rörande de orsaker, som ledde till konflikten, eller på de japanska krav, som icke stå i rimligt förhållande till intermezzots allvar. Att stridigheterna började på den omtalade platsen är i hög grad signifikativ, ty Wanping är oerhört betydelsefullt ur synpunkt av järnvägskommunikationerna mellan Peiping och området söder därom. Fengtai är ett viktigt järnvägscentrum å Tientsin-Peipingbanan, Peiping-Suiyuan banan och en kort linje mellan Peiping och Wanping å Peiping-Hankowbanan. Dessa järnvägsknut ockuperades av japanerna efter skärmytslingar med kinesiska trupper den 18 sept. i fjol. Peiping var alltfört förenat med Centralkina genom Peiping-Hankowbanan. När Wanping ockuperades av japanerna, blevo Peipings förbindelser med Centralkina fullständigt avakurna. Med Wanpings ockupering följde snart även Peipings och en stor strategiska

geringen i Nanking. Syftet med det nuvarande kriget synes vara att realisera den skrinlagda planen att göra dessa Nordkinas provinser till ett nytt »Mandschukuo», d. v. s. en japansk koloni. Den kinesiska regeringen har hela tiden i fredens intresse gjort stora eftergifter, men en dylik kränkning av Kinas territoriella och administrativa integritet och suverän rättigheter anser sig varken regeringen eller det fredliga kinesiska folket kunna gå med på. Om det lokala intermezzot icke låter sig begränsas, ligger det i sakens natur, att ett krig mellan de båda nationerna kommer att utbreda sig långt utöver provinserna Hopeis gränser. Skulle kinaserna i självförsvar begagna sina nationella och provinsiella arméer, är det gvärt att tro att japanska marin- och arméstyrkor komma att begränsa sina operationer till en enda provins i Nordkina. Kust- och flödestäder komma att invecklas med allt vad detta måste innebära med hänsyn till rabbnings av handel och sjöfart och en allmän osäkerhet för kinesers och utlänningars liv och egendom.

Shantung och krisen.

Shantung-provinsen skulle vid en sådan konflikts utvidgning iptaga ett strategiskt läge. Om Japans närmaste mål är det ovan skildrade, kommer örikets militärstyrkor troligen att följa tvenne anfallsinjer: den norra fronten i Hopei skulle kämpa mot söder och den östra fronten med syd-östra Shantung som bas skulle strida i riktning mot norr. Stora japanska truppavdelningar skulle följ

LEDDUK
trupp.
st av änglarna
buren
oningar sköna och
där
jordlivets strid du
nu vilat
hos Frälsaren kär.

ade maka,
poffrande mor

sa Gibson

ember 1862, bar i
ten eviga vilan.
13 aug. 1937.
GIBSON.
örborg o. Ruben.
Harald o. Ruth.
Lennart o. Hilma.
arnen.
gbok N:o 270.

ingens medlem-
änner samt släk-
a följa den avlid-
nlas i Salemskyr-
21 aug. kl. 3 em.
er rum å Gamla
4.30 em.
på detta sätt.

AND- KLINIKEN

William Borgström *
zar Wibom
g. Tandläkare
öfningst. 73 C.
stad. Fred. 5-7 Tel. 204502

Infört genom
Stockholms Läkareförening.
Dr. Knut Hanner.
Allm. praktik, kirurg.
Humlegårdsгат. 13, 3 tr., blss. Mot-
tagn.-tid fr. kl. 2 eller efter tel-
anm. 62 39 02. Sjukbesök.

TANDLÄKARE

Infört genom
Svenska Tandläkares
Klinikförbund

Tandläkare TIMANDERS PRIVATKLINIK

(f. d. Tandl. Emil Lindblads
Privatklirik)
HANTVERKAREGATAN 73
Vard. 8 f. m.—8 e. m. Tel. 50 00 37
Lörd. 8 f. m.—4 e. m. 50 37 38
Kostnadsfri rådfrågning.

Tandläkare

S. BRETZ

Västerlånggatan 54. Tel. 20 21 58.
Mottagning 10—2, 4—7.

Tegnérsgatan 16. Tel. 32 42 42.
Tandklinik
Naturtrogna lösländer (fr. 35 kr. pr gom)
Smärtfri tandutt., plomb. Mott. 10-1 o. 5-8.
Sönd. 11-1. Kostn.-fri rådfr. End. leg. tandl.

Japanerna mycket förfästa i söder. Som Kina icke äger en modern krigsflotta av någon betydelse kunde ett dylikt försök göras inom en relativt kort tid. Att ovanstående icke utgöra några fantastiska planer framgår av gångna tiders erfarenheter. Under världskriget erövrade Japan tyskarnas koloni Tsingtao, men tvangs genom Washingtonkonferensen 1922 att återlämna den till Kina. Under nationalisternas fenomenala militära framgångar våren 1927 landsettes japanska trupper i Tsingtao och sändes sedan å Kiaotsibanan ända in i det inre av Shantung till provinshuvudstaden Tsinan, där en allvarlig konflikt först uppstod med de kinesiska trupperna. Sedan oroligheterna lagt sig, drogo de japanska trupperna sig tillbaka. Inom provinsen särskilt i Tsingtao, bo och bygga ett stort antal japaner och deras finansiella intressen äro stora. Enligt telegram har Shantungs guvernör, general Han Fu-chu, erhållit instruktioner från Centralregeringen att »till varje pris» försvara provinsen mot utländsk inkräkning. Försvarsåtgärder ha vidtagits i närheten av Tsinan både utefter Tientain — Pukow och Kiaotsi järnvägslinjer. Den senare förbinder Tsinan med Tsingtao. Hamnstadens borgmästare, amiral Shen Hung-lie, har meddelat de japanska myndigheterna »att han med alla medel, även våld, kommer att motsätta sig alla japanska landstigningsförsök i Tsingtao.» Att den japanska civila befolkningen i provinsen uppmanats att lämna platsen tyder ju på läget allvar.

Denna allmänna och geografiska orientering av dagsläget i norra Kina bör ha ett intresse från missionsynpunkt. Inom detta område har den kristna missionen gjort en vacker insats i detta fredliga men av japaner förtryotta kinesiska folks lyftning och frälsning. Missionsinstitutioner i Tientsin ha varit utsatta för bombardemang. Man har anledning befara att i och med krigets eventuella utbredning missionsvesksamheten å andra platser i Nordkina kommer att allvarligt hotas. Enligt de senaste underrättelserna från Svenska Baptistmissionens fält i sydöstra Shantung råder alltfört lugn därstädes. Som tvänne huvudstationer, Kiaohai och Kaomi, ligga å Kiaotsibanan blott ett par timmars tågresa från Tsingtao, och en tredje, Chuchang, är endast 60 kilometer från samma

järnväg, kunna de bliva utsatta för allvarliga risker i händelse krigsoperationer förekomma i provinsen Shantung.

Vår mission och dagsläget i Kina.

I dessa kritiska tider må Fjärran Ostern och den kristna missionen bringas i varm åtanke. Missionssekreterare K. A. Modéns beaktansvärda vädjan att föra missionärerna med medel, så att de, om fara uppstår, må begiva sig till mindre riskfyllda platser, kommer säkerligen icke att förklina ohörd. Så må våra gåvor åtföljas med bönen, att Gud i sin stora nåd må bevara missionärerna, de infödda nedarbetarna och kristna i denna hårda tid i Kina — och om möjligt avvärja striden. Fil. kand. Karl-Gustaf Hildebrand berättar om ett gripande ögonblick vid den allmänkyrkliga världskonferensen i Oxford under en morgonandakt, då den kinesiske studentledaren doktor Koo under stark rörelse bad för överhet och undersåtar i Japan och Kina. Må vi följa det goda exemplet.

Avgörandet i Ostasien gäller just nu fred — eller ruin. Om konflikten utbreder sig, medför den ruin både för Kina och Japan. Ingen kan säga huru många andra nationer kunna indragas i ruin med Kina och Japan i ett eventuellt ödesdigert krig. U. S. A:s utrikesminister Hull säger i sin kommuniké till Tokio, »att en väpnad konflikt mellan Kina och Japan skulle bli ett dräpslag för fredens sak och världens framåtskridande.» Den nuvarande affären i Nordkina får icke löpa sitt lopp lika ansvarslöst som den började. Den är icke blott en Kina-Japan affär, ty i dag har hela världen andel i världsfreden.

Rudex.

Vem skett först?

Vem som skett först: skottet eller skotten i närheten av Peiping har nu mest akademiskt intresse. Vad som föranleder den »största ängslan i Yttersta Ostern och i Europa» och Amerika är vem som vill avskjuta den »sista och var. Erfarenheten i »Norra Kina» har visat att det är mycket lättare att starta än sluta ett lokalt intresse. Den våg av krigspsykos som likt en löpeld sveper fram bland de båda folken, och de stora truppsammansdragningarna och förberedelser i övrigt för krig, tyda på en väpnad konflikt av stora mått. När det gäller överhängande olyckor, äro de fredsläskande kineserna världens championer att i elfte timmen kunna finna en undanflykt från den förestående katastrofen. Det är att hoppas att Englands och Amerikas allvarliga föreställningar i Tokio icke komma att vara utan effekt. Må även det liberala och kristliga elementet i Japan och Kina lyckas övervinna svårigheterna på fredens väg. Det skulle dock vara en dårskap att blunda för möjligheten av ett större krig i Ostasien.

Det historiska perspektivet.

Här gäller det att även ihågkomma det historiska perspektivet. Det japanska imperiet har de senare åren målmadrigt följt sin kontinental penetration. Koreas annekterades 1910. Mandchuriet, ett område lika stort som Tyskland, Frankrike och England tillsammans, erövrades 1931 och Jehol 1933. En demilitariserad zon innanför Stora muren upprättades 1933. Kinesernas växande motstånd omintetgjorde försöket att avskilja Nordkinas fem provinser — Hopei, Chahar, Suiyuan, Shantung och Shansi — från Centralre-

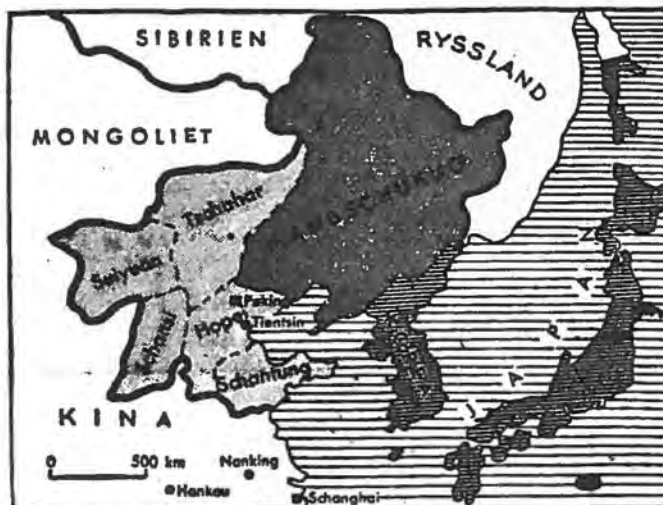
Japanska kriget med Kina början till slutet för japanska stormakten?

Japans militära prestige har avtagit.

Järnmalmfyndigheterna i Hopei locka japanerna.

Världens uppmärksamhet har Anyo riktats på fjärran Östern. Den politiska spänningen mellan Japan och Kina har urladdat sig i ett ödesdigert krig. Febrila förberedelser företagas för en kraftmätning av stora mått. De utgöra ett led i Japans kontinental politisk.

Karta över japanska intresseområdet i Östasien.

Japan har att tacka Kina för sin nationella uppkomst, till vilket land det står i skuld för grundvalen av sin kultur. Allt sedan mitten av det fjärde seklet har kinesisk kultur och upplysning systematiskt förmedlats till Japan. Denna kulturella korsbefruktning modifierades först efter senare delen av det nit-

(Forts. å sid. 5.)

Det ja
Tidningspressen har under tid med stora rubriker tillkännat kinesisk-japanska krigets olikhet. Som utländska och svenska missionärer bedriva mission i Nordkina och utöfva inflytande på befolkningen i Fjärran Östern.

Bakgrunden.

Efter en längre tids irriterad spänning i norra Kina sammantröskade kinesiska och japanska trupper kl. 10 natten till den 8 juli vid Wanping, bättre känt bland utlänningar som Lukouchiao (Marco Polo Bridge), strax sydväst om Peiping. Här kunna vi icke närmare ingå på varken Japans eller Kinas förklaringar rörande de orsaker som ledde till konflikten, eller på de japanska krav, som icke stå i rimligt förhållande till intermezzots allvar. Att stridigheterna började på den omtalade platsen är i hög grad signifikativ; ty Wanping är oerhört betydelsefullt ur synpunkt av järnvägskommunikationerna mellan Peiping och området söder därom. Fengtai är ett viktigt järnvägscentrum å Tientsin-Peipingbanan, Peiping-Suiyuan banan och en kort linje mellan Peiping och Wanping å Peiping-Hankowbanan. Denna järnvägsknut ockuperades av japanerna efter skärmytsningar med kinesiska trupper den 18 sept. i föl. Peiping var alltför förenat med Centralkina genom Peiping-Hankowbanan. När Wanping ockuperades av japanerna, blevo Peipings förbindelser med Centralkina fullständigt avskurna. Med Wanpings ockupering följde snart även

eller det fredliga kinesiska folket kunna gå med på. Om det lokala intermezzot icke låter sig begränsas, ligger det i sakens natur att ett krig mellan de båda nationerna kommer att utbreda sig långt utöver provinsen Hopeis gränser. Skulle kineserna i självförsvar begagna sina nationella och provinsiella arméer, är det svårt att tro att japanska marin- och arméstyrkor komma att begränsa sina operationer till en enda provins i Nordkina. Kust- och flodstäder komma att invecklas med allt vad detta måste innebära med hänsyn till rubbning av handel och sjöfart och en allmän osäkerhet för kinesers och utlänningars liv och egendom.

Shantung och krisen.

Shantung-provinsen skulle vid en sådan konflikts utvidgning intaga ett strategiskt läge. Om Japans närmaste mål är det ovan skildrade, kommer örikets militärstyrkor troligen att följa tvenne anfällslinjer: den norra fronten i Hopei skulle kämpa mot söder och den södra fronten med syd-östra Shantung som bas skulle strida i riktning mot norr. Stora japanska truppavdelningar skickas föl-

Japanska kriget med Kina...

- Fortsättning från 1:a sidan. -

tonde seklet med Japans snabba västerntisering och fenomenala avancering som världsmakt. Japan har blivit en lärare i västerländsk civilisation för Kina i stället för en lärjunge av den kinesiska kulturen. Japan har gjort sig till förespråkare av d. s. k. »Pan-Asianism». Syftemålet skulle enligt upphovsmännen vara rasiell solidaritet, politisk självständighet och ekonomiskt samarbete bland asiatiska nationer. Pan-asiatisk säkerhet håller Japan på att förvandla till pan-asiatisk hegemoni, i vilken det äger herravälde med självtagna plikter att upprätta och befästa freden i Asien, och blandar sig brödernationernas angelägenheter. Kina ansågs framför allt som ett lovande fält för Japans kulturella penetration, politiska expansion och ekonomiska exploatering. Nya områden för sitt befolkningsöverskott, råmaterialgångar och nya marknader för industriprodukter ha varit grundmotivet till Japans kontinentala politik.

Det gällde först att få permanent fotfäste å det asiatiska fastlandet. Korea måste avlägnas från Kinas politiska herravälde. Detta fullbordades genom anektering 1910. Omedelbart efter världskrigets utbrott förklarade Japan krig mot Tyskland och erövrade alla tyska koncessioner i provinsen Shantung. I januari 1915 avlämnade Japan de beryktade s. k. 21 fordringarna, vilka, om accepterade i sin helhet, skulle gjort Kina till en vasallstat för det japanska riket och om-

intetgjort likställiga möjligheter för främmande makter i Kina. Omsändigheterna för dessa krav må bingas i erinran. Normala vänskpliga förhållanden rådde mellan ådå nationerna. Det gyllene tilllilet måste likväl gripas. De fleastormakter, som kunde vara intraserade av händelserna i fjärran ötern, voro helt upptagna i det största kriget i mänsklighetens annale. President Yuan Shi-kai lyckades modifiera kraven något och Washington-konferensen 1922 tvang Japan att överlämna den f. d. tyska kolonien Tsingtao till Kina.

Japan hade sålunda gjort en feaktig kalkyl: Kinas politiska och territoriella integritet kunde int tillintetgöras genom ett enda dråpslag. Örikets imperialistiska expansion i Asien måste ske i olika etapper. Åren gå och kaotiska förhållanden skapa ett svaghetstillstånd i Kina. Missnöjet bland de breda folklagren i Japan sjuder. Den japanska militären griper det gamla beprövade medlet: utrikespolitiska äventyr. Depressionen i Västern bidrog att göra tidpunkten lämplig, varför minan sprang i luften å Sydmandschuriska järnvägslinjen natten mellan den 18 och den 19 sept. 1931. Omedelbart ockuperade japanska militärstyrkor Mukden och senare andra städer i Mandshuriet. Kina hoppades på ett fredligt biläggande av konflikten. Den kinesiska armén på ca 200,000 man drog sig tillbaka från Mandshuriet utan motstånd. En vädjan till Nationernas Förbund om en opartisk utredning gjordes. Lytton-kommissionen fördömde Japans imperialistiska politik men förmådde icke effektivt förhindra den. Japan erkände »Mandschuko» den 15 sept. 1932, innan Lytton-kommissionen hunnit presentera sin rapport till N. F. I Detta »kejsardöme» är reaktiter en japanisk koloni.

De japanska invasionsvägarna.

Genom Mandshuriet såsom den norra porten fullföljer Japan sin invasion söderut till andra delar av Kina. En författare säger träffande: »I förgår var Korea Japans »livlina» (life line), i går var det Mandshuriet, i dag är det Nordkina, i morgon kan det bli Centralkina och i övermorgon vad som återstår av det kinesiska området. Sedan följde erövringen av provinsen Jehol 1933. Härifrån sträckte japanerna sina tentakler in över inre Mongoliet. Framträngandet innanför Stora muren fortsattes. I avsikt att förhindra japansk ockupation av Peiping och Tientsin nåts det s. k. Tangkufördraget, varigenom en demilitariserad zon upprättades i 22 lsten eller distrikt i östra Hopel. Avelutandet av denna överenskommelse den 31 maj 1933 utgjorde första steget i upphävandet av Kinas administrativa integritet i norra delen av det egentliga Kina

och blev upphovet till en rad påföljande svårigheter.

Under sommaren 1935 präglades läget i Norra Kina ånyo av hög spänning. Drastiska japanska krav ställdes då på lokala myndigheter i Peiping och Tientsin och följden blev d. s. Ho-Umetau-avtalet. Resultatet härav blev en del politiska och militära förändringar i Hopel. General Hayao Tada, överbefälhavaren för den japanska garnisonen i Nordkina, väckte strax därefter sensation genom utgåendet av en skrift, vari han öppet påleddade för norra Kinas fysiska skilsmässa från centralregeringen i Nanking. Skriften såges givit inspiration åt missnöjda element i Nordkina att upprätta en »spontan» autonom rörelse. Faktum är dock att Kenj Doihara, chefen för Kwantungarméns speciella tjänstedeptement, var medelst intrigspel ansvarig för dess organisation och finansiering. Doihara hade tidigare spelat en framstående roll i liknande »spontana» självständighetsrörelser i »Mandschuko» och har sedan varit känd som »Lawrence av Mandshuriet». Han torde i själva verket ha uttänkt planen om upprättandet av en oavhängig regim i Nordkina, omfattande de fem provinserna Hopel, Chahar, Sulyuan, Shansi och Shantung.

Femtedelen av Kina under Japan.

Ungefär en femtedel av Kinas landområde hade nu lagts under japanskt herravälde. Som det i stort sett är ett glesat befolkat område kunde man antaga att den japanska emigrationen skulle ha framgång. Hittills har detta ej skett av klimatiska skäl. Japan har förresten i sitt eget lands nordliga delar fullt jämförliga kolonisationsområden. Det Mandshuriska äventyret har visat sig vara en ekonomisk besvikelse. En vinstgivande affär kan det ej vara förrän om många år, om ens då. Japanska affärsmän synas allt mera böljda tro att hela äventyret blott skapat deras kejsardöme-ovälkommen politiskt besvär, och rika tillfällen att i det oändliga hålla pengar ned i en avloppstrumma. Den japanska armén har förlorat politisk prestige. Vad tjänar det till för nationen att äga en effektiv stridskraft, om den brukar sin makt att befrämja felaktiga politiska syften. Många civila japaner ha börjat framställa denna fråga. Det svåra myteriet i Tokio den 26 febr. 1936, då 3,000 soldater under ledning av yngre officerare besatte regeringsbyggnaderna och dödade en hel del medlemmar av regeringen, bidrog att underminera populärt förtroende för armén. Några av dessa officerare skickades till fastlandet för att sona sitt brott. Undra på att den militära disciplinen i periferien är svår att upprätthålla under dylika förhållanden? Onekligen har den ekonomiska oron stegrat på sistone i det krigiska riket. Stora finansiella företag började upptäcka att den sabelskramlande politik, som armén följde, skapade en vitt utbredd antijapansk folkstämning i utlandet och förstörde förutsättningarna för realiserande av drömmen om ett jättavsnäring av japanska industri-

produkter. De motsatte sig tendensen till ökad statskontroll efter fascistiska linjer. Den socialistiska arbetarklassen i fabriksstäderna höjde allt starkare kravet på social rättvisa i hemlandet. Allt detta jämte våldsamma priestestegringar hade skapat en allvarig kris.

Tiden var mogen för den japanska armén att än en gång avleda upp märksamheten från den nationella krisen till sin kontinentala politik. Vad som skulle ytterligare göras för dess förverkligande måste göras snart, ty ett uppekjutande skulle endast bli mera fördelaktigt för Kina. Detta land stabilisering under statschefen Chiang Kai-sheks målmedvetna ledning, det växande nationalistiska uppvaknandet bland kineserna, parad med ett strängt motstånd mot Japans erövringspolitik, kan ej annat än väcka reflexoner hos tänkande japaner. Det är endast på den alla senaste tiden, som Japan synes börjat fatta, att Kina har utvecklats till en modern stat, och det håller på att skapa en modern armé. Det förakt för kinesisk oenighet, som flera år ansett motivera en aggressiv japansk politik i östasien har, sedan överbefälhavaren Chiang triumferande återkomat från fångenskapen i Sian förliden jul, undanträngts i de japanska ledarnas tankar genom en växande uppfattning av den makt, som centralregeringen kan prestera. Kinas återuppbyggande har gått framåt med stormsteg, trots inre svårigheter och ett komplicerat internationellt läge. Dr Hu Shih, Kinas och lebre filosof, sade vid Institute of Pacific Relations Årskonferens i Yosemite att rekonstruktionen i alla dess olika faser väsentligen försiggått med en kinesisk personal och kinesiska medel, men givetvis hade hjälp kommit utifrån. »Från U. S. A.», sade han, »få vi utbildningen av vår kinesisk personal; från N. F. sakkunskapen tekniska råd; från Storbritannien en betydande del pengar; och från Japan — allt motstånd.» Kina behöfde till för att kunna förverkliga nationaleternas program för socialt reformarbete och nationell frigörelse. Japan synes tro att ett starkt och enat Kina står emellan sig och hegemonien i Asien.

Så kom intermezzot den 8 juli Wangping mellan japanska och kinesiska trupper. Ministörståndet kunde lätt ha klarats upp på diplomatisk väg. Telegram från Östern tyda på att Japan önskar nu med vapenmakt avge göra det nordkinesiska problemkomplexet. Den kinesiska regeringen har alltid varit beredd på eftergifter, men det finns en gräns varöver den inte anser sig kunna gå. Det fredliga kinesiska folket är förvissat att deras sak är rättfärdig. Dess jord har inkräktats, dess nationella existens är hotad, dess landsmän förtryckas. Kineserna älska fred och kämpa endast om det är enda utvägen att förhindra nationell förintelse. Historiens dom över ett krig måste drabba Japan.

Japans närmaste mål

Er Japans närmaste mål i det pågående kriget att »kapa åt sig de omfattade Nordkinas provinser»

finns tungt vägande skäl som tala här för. Ghahar och Suiyuan kunna tjäna som basis för vidare japansk expansion i Centralasien och Yttre Mongoliet. De andra tre provinserna Shansi, Hopei och Shantung ha enorma naturtillgångar och avsättningsmöjligheter. Japan behöver större järnmalmstillgångar, vilka ligga tillräckligt nära förädlingsverken, för att fullända sin gigantiska rustningsplan i händelse av krig. Fyndigheterna i Mandschuriet fylla ej Japans behov. Järnmalmfyndigheterna i Lun-yeng och Shihchia-chwang i Hopei anses bland de bästa i Östern. Att Kinas järnmalm är otillräcklig för den kinesiska nationens egna behov hör ju inte dit! Den påtknata Shihchiachwang-Tsangchow-järnvägen genom Sydhopeis fruktbara trakter skulle inte endast göra brytningen lätt på dessa platsers gruvor, utan även tappa Shansis mineralresurser. Japan önskar få kontroll över Nordkinas kolfyndigheter, ty imperiets egna äro ytterst begränsade och Mandschuriets av sekundär kvalitet. Shansi är känt som Kinas kolprovins och ungefär halva Kinas kolfyndigheter ligga i Nordkina. Förtusten härav skulle givetvis vara mycket känbar för den framtida kinesiska industrien. Bomullsodlingen har ej lyckats i Mandschuriet. Japan vill bli oberoende av importen av amerikansk och indisk bomull. Jordmänen i Hopei och Shantung är synnerligen gynnsam för bomullsodlingen. »Japan självt är i stort behov av bomull, såväl den kortstapliga från Hopei (för bomullskrut och dylika trivliga saker) som den långstapliga (textiler) från Shantung», säger professor Erik Nyström. Endå Suiyuan och Ghahar betraktas som ylleproducerande områden, vill Japan gärna komma i besittning av ylleprodukterna där. Varken Japan eller Mandschuriet producera ylle. Japans import kommer i huvudsak från Australien. Japan står i dag i andra rummet näst efter England såsom avskärfare för råulle och i femte å exporternas lista. Japan måste striden importera salt. Det är en daglig nödvändighetsartikel men användes även för många industriella ändamål och också som beståndsdelar i giftiga och explosiva. Japanerna kasta därför långtansfulla blickar på Changiu-salteten i Hopei. Japan har redan stora inteckningar i Nordkinas mineraltillgångar och industriella företag. Startandet av flygtrafik mellan Nordkina och Mandschuriet den 19 nov. i fjol betecknade en framgång för Japans kontroll över kommunikationssystemet i Norra Kina. Kineserna ha intet emot ett s. k. sino-japanskt ekonomiskt samarbete i och för sig, men de tillhålla icke för närvarande av ett sådant förslag. Ekonomiska och politiska förbindelser äro dock iakttagliga. Den politiska uppgörelsen måste först ordnas innan samarbetet kan stabiliseras.

Kina-kriget och Sovjet.

Det är omöjligt att förutse vilken återverkan ett japansk-kinesiskt krig får på Sovjet. Japan har funnit tiden inne att slå till Kina, medan Stalins uppmärksamhet inom militärbefälet pågår som bäst. Ryssland kommer säkerligen att följa med Japans strävanden att utvidga sin maktställning i Östasien. Skulle Kina tvingas att alliera sig med Ryssland kommer »Mandschukuo» bildning talat att källmas med en stor tång. Stalin intager en avvaktande ställning. Sovjets inblandning i kriget i Östern kan giva upphov till en världsbrand.

Japans hegemoni i Kina är betingad av dess hegemoni i Asien — för spelet till världshegemonien, som är det japaniska militärpartiets dröm. Är kriget i Fjärran Östern upptakten till kampen om Stilla Oceanen? Världshistoriens brännpunkt synes redan vara förflyttad till denna världsbana.

Om Japans imperialistiska expansion på det asiatiska fastlandet inte låter sig begränsas, stå vi inför avgörande händelser av världshistoriska mått.

Rudex.

164

Japans plan ...

(Forts. fr. tröje sid.)

spänningen fått sin utlösning, och intermezzot i våras blev upptakten, ehuru man säkert med litet god vilja gott kunnat lösa hela saken på diplomatisk väg just då. Japans närmaste mål är enligt min personliga mening, fortsätter missionär Rinell, att söka realisera sina från år 1935 skrinlagda planer på att kapa åt sig Nord-Kinas fem provinser, nämligen Hopei, Chaha, Suijjuan, Shansi och Shantung, av vilka bara den sistnämnda har hela 38 mill.

Kollision med andra statsintressen.

— Detta är säkert, som sagt, det närmaste målet, men det är säkert icke det enda. Japan söker vinna hegemonien i Kina för att så småningom också vinna inflytandet i Asien, och detta i sin tur är förspelet till världshegemonien, som är de japanska militärpartiernas dröm. Men detta syftemål kan ju knappast förverkligas på en enda gång, och säkert kommer det att kollidera med andra staters intressen. England och Amerika och även Ryssland har ju stora intressefärer och investeringar därute, och om Japan kommer att vinna herraväldet komma också dessa staters intressen att bli betydligt kringakurna. Man talar visserligen om den öppna dörrrens politik, men Japan har en egen politik, och vinner man framgång med denna, uppstå också konflikter med stormakterna. Rysslands ställning är givetvis framför allt betydelsefull. Japan har i flera avseenden valt en lämplig tidpunkt. Ryssland har gjort en renansning bland sitt militärbefäl, men man följer nog med intresse med utvecklingen i Kina, och förhållandet har, som bekant, varit spant mellan dessa länder — man kan om det vill sig illa befara en världsbrand och oroligheterna i Östern, ty det är så många fördrag, och länderna äro ju sinsemellan så allierade, att man inte vet, hur saken kan utveckla sig.

Japans psykologiska ögonblick.

Kinas flotta är ju långt ifrån modern, och detta spelar naturligtvis en stor roll i utvecklingen av kriget, fortsätter missionär Rinell. Japan har en avgjort modernare krigsteknik och överträffar Kina i det avseendet, även om Kina utvecklat sin armé, och sitt flyg i stor utsträckning under senare år. Men Kina har ej hunnit med i kapprustningen, och därför har också Japan funnit det psykologiska ögonblicket till en krigsoperation vara just nu. Om man inte klände till just nu skulle Kina kanske växa sig starkare och starkare. Under den nuvarande kinesiske statschefens ledning — han är som bekant en avgjord kristen — har man gjort väldiga framsteg på olika områden, men kriget hotar givetvis också att förstöra detta allmänna konsolideringsarbete. Regeringen hade först en mera avvaktande hållning, ehuru man naturligtvis inte ville att Japan skulle inkräkta. Det var en stark falang inom regeringen, som ville hålla tillbaka. Eljest hade nog Kina svarat med krig för länge sedan. De radikala elementen ville av rent patriotiska skäl gripa till vapen genast. Nu ha emellertid alla sett varthän de japanska anfallen lett, det är ingen gräns på Japans törst efter kinesisk jord, och en fortsättning på de krigiska förvecklingarna är oundviklig.

Missionärer avskurna från yttervärlden.

— I norra Kina finns det en hel del missionärer och bl. a. många svenska, berättar missionär Rinell vidare och kommer därvid in på ett område, som givetvis ligger honom nära om hjärtat. Han kom hem till Sverige i mars månad i år tillsammans med sin hustru, och berättar, att de skola stanna hemma halvtannat år, men under nuvarande förhållanden är givetvis allt mycket ovisst. Vi ha många svenska missionärer därute, som just yttervärlden. Man har ej hört något från dem på mycket länge, men det behövs ju inte betyda, att något hänt. I varje fall ...

Japans plan expansion i väldiga mått

Norrköpings Tidningen 9/9/39
Svensk kinakännare och missionär om Österns storpolitik.

MISSION I FARA.

— Japans krig med Kina just nu är utan tvivel endast ett led i Japans stora internationella politik, i dess imperialistiska expansionssträvanden på Asiens fastland, uttalar bl. a. Kinakännaren missionär Oscar Rinell vid ett tillfälligt besök i Norrköping vid en intervju med Norrköpings Tidningens medarbetare. Missionär Rinell är själv född i Kina och har bott där större delen av sitt liv med undantag för några år han vistats i Sverige för studier och rekreation från missionsarbetet där ute, och han är alltså mycket väl insatt i de kinesiska förhållanden, som nu på en gång blivit så högaktuella.

Japans började ju först med att år 1910 annektera Korea, tog Mandjuriet år 1931 — ett område som är lika stort som Tyskland, Frankrike och England tillsammans — och år 1933 lade man så under sig provinsen Jehol, som gränsar till Mandjuriet. Samma år trängde man fram inom den kinesiska muren och kom fram till Egentliga Kina. Det upprättades en demilitariserad zon innanför stora muren, men med dessa platser har man fått en bas för sitt arbete längre söderut i landet.

1935 års japanska planer fullföljda.

Under de senaste åren har det från Japans sida bedrivits en oerhörd ansträngning över gränsen, vilken inverkat dels på den kinesiska affärsvärlden, och dels på den kinesiska statskassan. År 1935 talade de japanska generalerna öppet om att Nord-Kinas fem provinser borde göras oberoende av centralregeringen. Men man följde inte då sina planer av vissa orsaker. Nu har emellertid

(Forts. å tolfte sid.)

Missionen

Kinas millioner behöva Kristus.

Millioner mödrar, de flesta okunniga och vidskepliga, skola vårda och uppfostra det uppväxande släktet, landets framtids hopp. Snälla mödrar men ofta reagerade av sina egna olydiga barn! Hemmets och nationens liv ej sällan undermineras i stället för att höjas. Jesus behövs missionärsmödrar för att hjälpa dem.

Millioner barn, som leka på gator och gränder, lyssnande till fula ord, känna sig stolta, om de kunna ljuga och svära. Smutsiga och trasiga samlas de ofta i tält och kapell för att höra sång och musik samt bibliska berättelser. Missionärer behövas för att leda dem till den store Barnävennen.

Millioner studeranden, intelligenta och mässiga, inhämta ivrigt denna världens lärdom. Rätt många mottaga även visdomen ovanefter i missionens skolor. De unga befinna sig i ett bildbart stadium. Missionärer fordras för att dana kristna karaktärer.

Millioner ämbetsmän och intellektuella ledare, ansvariga för detta stora land och för medmänniskors välfärd, synas likväl endast tänka på nödvändigheten av att bevara sitt »ansikte» (sin värdighet) och förvärva personliga tjänster. Statschefen Chiang Kai-shek och flera andra

kristna ledare i nationalregeringen äro övertygade att endast kristendomen förmår bortelimplig korruption, skapa allmänanda samt nyttiggöra nationen.

Millioner åkerbrukare, som erhållit hedersplatsen efter Scholjars i den ärevärdiga, tusenåriga samhällsskalan, arbeta dagen i ända på sina åker-tegar. Skörden är tillräcklig under gynnsamma förhållanden för livets nödort. Så komma översvämningar och hungersnöd. Jordiska ägodelar lämnas i sticket för att rädda livet. Kristna arbetare behövas för att räcka en hjälpsam hand åt de nödlidande.

Millioner arbetare och hantverkare, nedtryckta av tunga bördor, arbetande många timmar dagligen i ohälsosamma omgivningar för en spottstyver, föra en hård kamp för tillvaron. De måste eljest stjäla eller svälta. De ha behov av att höra Mästarens universella inbjudan: »Kommen till mig, I alla som arbetar och ären betungade så skall jag giva eder ro».

Millioner köpmän, i stora basarer och i små butiker, arbeta även de dag och natt utan kännedom om vila på söndagen. Hederliga människor men behärskade av vinningslystnad. Kristi sändebud behövas för att lära dem samla skatter, som mal och rost ej företaga och tjuvar ej bortröva.

Millioner människor, som under sekler ej bevärdigats en plats i den sociala rangordningen, ha varit samhällets olycksbarn. Med förakt har man sett ned på soldater, skådespelare och barberare. Gränsen mellan soldat och bandit har förut stundom varit svår att draga. Rickshawkulis, vars liv förkortas genom ständigt springande med sina mänskliga lass, knoga likväl på. Numera erkännas här omnämnda såsom samhällsmedlemmar. Men de talrika tiggarna! Många av dem vore aktningvärdas medborgare förut. Nu fullständigt utblottade. Svältande. Den glansartade blicken i deras ögon och deras förtvylade rop förtälja dig. Endast Jesus uppskattar alla människor, värde och kan fylla deras tids- och evighetsbehov.

Kinas millioner behöva Kristus — och Kristus behövs flera medarbetare. Många flera predikare, lärare, läkare och hjälpare är ett skriande behov. Vem vill viga sitt liv åt Gud och hans rikas utbredande i Kina! Såsom svar på de myllrande millionernas nödrop och drivan av Kristus kärlek må vi under försakelseveckan och allt framgent bedja och öfva oss

164

Morgonbladet, missionär-
...marström, som genom
vistelse i Kina haft till
grundligt både sätta sig
kinesiska mentaliteten och

Kina just nu är
ett led i Japans
politik, i dess
missionärsvändan
stalar bl. a. Kina-
Oscar Rinell
sok i Norrköping
Norrköpings Tid-
n. Missionär Ri-
Kina och har bott
sitt liv med un-
han vistats i Sve-
h rekreation från
ute, och han är
att i de kinesiska
en gång bli-

ju först med att
Korea, tog Mand-
ett område som är
yskland, Frankrike
nmans — och är
nder sig provinsen
till Mandjuriet.
man fram inom
en och kom fram
Det upprättades
zon innanför stora
dessa platser har
sitt arbete längre

anska planer full-

ären har det från
ivits en oerhörd
ransen, vilken in-
n kinesiska affärs-
på den kinesiska
35 talade de japan-
pet om att Nord-
r borde göras obe-
alregeringen. Men
då sina planer av
ju har emellertid
forts. å tolfte sid.)

Patience
dessa syftemål kan ju knappast för-
verkligas på en enda gång, och säkert
kommer det att kollidera med andra
staters intressen. England och Ame-
rika och även Ryssland har ju stora
intresser och investeringar där-
ute, och om Japan kommer att vinna
herreräddet komma också dessa sta-
tars intressen att bli betydligt kring-
skurna. Man talar visserligen om den
öppna dörrens politik, men Japan har
en egen politik, och vinner man fram-
gång med denna, uppstå också kon-
flikter med stormakterna. Rysslands
ställning är givetvis framför allt be-
tydelsefull. Japan har i flera avseen-
den valt en lämplig tidpunkt. Ryss-
land har gjort en rensning bland sitt
militärbefäl, men man följer nog med
intresse med utvecklingen i Kina, och
förhållandet har, som bekant, varit
spänt mellan dessa länder — man kan
om det vill sig illa befara en världs-
brand och oroligheterna i Östern, ty
det är så många fördrag, och länderna
äro ju sinsemellan så allierade, att
man inte vet, hur saken kan utveckla
sig.

Japans psykologiska ögonblick.

Kinas flotta är ju långt ifrån mo-
dern, och detta spelar naturligtvis en
stor roll i utvecklingen av kriget,
fortsätter missionär Rinell. Japan har
en avgjord modernare krigsteknik och
överträffar Kina i det avseendet, även
om Kina utvecklat sin armé och sitt
flyg i stor utsträckning under senare
år. Men Kina har ej hunnit med i
kapprustningen, och därför har också
Japan funnit det psykologiska ögon-
blicket till en krigsoperation vara just
nu. Om man inte klämde till just nu
skulle Kina kanske växa sig starkare
och starkare. Under den nuvarande
kinesiske statschefens ledning — han
är som bekant en avgjord kristen —
har man gjort väldiga framsteg på
olika områden, men kriget hotar givet-
vis också att förstöra detta all-
männa konsolideringsarbete. Rege-
ringen hade först en mera avvaktande
hållning, ehuru man naturligtvis inte
ville att Japan skulle inkräkta. Det
var en stark falang inom regeringen,
som ville hålla tillbaka. Eljest hade
nog Kina svarat med krig för länge
sedan. De radikala elementen ville
av rent patriotiska skäl gripa till va-
pen genast. Nu ha emellertid alla sett
varthän de japanska anfällen lett, det
är ingen gräns på Japans törst efter
kinesisk jord, och en fortsättning på
de krigiska förvecklingarna är ound-
viklig.

Missionärer avskurna från ytter-
världen.

— I norra Kina finns det en hel del
missionärer och bl. a. många svenska,
berättar missionär Rinell vidare och
kommer därvid in på ett område, som
givetvis ligger honom nära om hjär-
tat. Han kom hem till Sverige i mars
månad i år tillsammans med sin hustru,
och meningen är, att de skola
stanna hemma halvtannat år, men un-
der nuvarande förhållanden är givet-
vis allt mycket ovist. Vi ha många
svenska missionärer därute, som just
nu äro praktiskt taget avskurna från
yttervärlden. Man har ej hört något
från dem på mycket länge, men det
behöver ju inte betyda, att något
skett. I varje fall kan det dock bli
mycket riskabelt, om de dras in på
krigsrådeplatsen. Kriget har redan
krävt sina offer bland missionärerna,
och jag tänker då särskilt på dr.
Frank Rawlinson i Sjanghai, vilken
dödades av en bomb tillsammans med
sin dotter, fortsätter missionär Rinell.
Han var utgivare av den största och
bästa missionstidningen i Kina, nämligen
"Chinese Recorder". Och vidare
har, som bekant, också en svensk mis-
sionärsdotter indirekt fallit offer för
kriget.

Missionärernas Sjantung ett stra-
tegiskt viktigt område.

Provinsen Sjantung, där missionär
Rinell verkar inom den baptistiska
missionen, är ett strategiskt viktigt
område, som Japan siktar mot. Japan
har tidigare varit i begäring av
hamnstaden Tsingtao, som sedan tys-

missionerens spår. De unga och unga
sigi ett bildbart stadium. Missionärer
fördras för att dana kristna karak-
tärer.

Millioner ämbetsmän och intelle-
tuella ledare, ansvariga för detta
stora land och för medmänniskors
välfärd, synas likväl endast tänka på
nödvändigheten av att bevara sitt
»ansikte» (sin värdighet) och för-
värva personliga vinster. Statschefen
Chiang Kai-shek och flera andra

kristna ledare i nationalregeringen
äro övertygade att endast kristen-
domen förmår bortelimeras korrup-
tion, skapa allmänanda samt pånytt-
föda nationen.

Millioner åkerbrukare, som erhål-
lit hedersplatsen efter Scholares i den
ärevördiga, tusenåriga samhällsska-
lan, arbeta dagen i ända på sina åker-
tegar. Skörden är tillräcklig under
gynnsamma förhållanden för livets
nödtorft. Så komma översvämningar
och hungersnöd. Jordiska ägodelar
lämnas i sticket för att rädda livet.
Kristna arbetare behövas för att
räcka en hjälpsande hand åt de nöd-
lidande.

Millioner arbetare och hantverkare,
nedtryckta av tunga bördor, arbe-
tande många timmar dagligen i
ohälsosamma omgivningar för en
spottstyver, föra en hård kamp för
tillvaron. De måste eljest stjäla eller
svälta. De ha behov av att höra Mäs-
tarens universella inbjudan: »Kom-
men till mig, I alla som arbeten och
ären betungade så skall jag giva eder
ro».

Millioner köpmän, i stora basarer
och i små butiker, arbeta även de
dag och natt utan kännedom om vila
på söndagen. Hederliga människor
men behärskade av vinningslystnad.
Kristi sändebud behövas för att lära
dem samla skatter, som mal och rost
ej förestöra och tjnvar ej borttröva.

Millioner människor, som under
seklär ej bevärdigats en plats i den
sociala rangordningen, ha varit sam-
hällets olycksbarn. Med förekt har
man sett ned på soldater, skådespe-
lare och barberare. Gränsen mellan
soldat och bandit har förut stundom
varit svår att draga. Bickshawkulis,
vars liv förkortas genom ständigt
springande med sina mänskliga lass,
knoga likväl på. Namna erkännas
här omnämnda såsom samhällsmed-
lemmar. Men de talrika tiggarna!
Många av dem äro aktningvärda
medborgare förut. Nu fullständigt ut-
blöttade. Svältande. Den glasartade
bliken i deras ögon och deras för-
tvivlade rop förfölja dig. Endast Je-
sus uppskattar alla människors
värde och kan fylla deras tids- och
evighetsbehov.

Kinas millioner behöva Kristus —
och Kristus behövs flera medar-
betare. Många flera predikare, lärare,
läkare och hjälpare är ett skriande
behov. Vem vill viga sitt liv åt Gud
och hans rikets utbredande i Kina?
Såsom svar på de myllrande millio-
nernas nödrop och drivna av Kristi
kärlek må vi under försakelseveckor
och allt framgent bedja och offra så-
som om allt berodde på vår bön och
vårt offer, så att de Gud kallat och
kallar må beredas möjligheter att
vinna Kina för Kristus.

Oscar Rinell.

karna
sen 19
till Kin
försänk
bor må
taos 45
panern
kineser
på gru
ovissa
per i
göra
lands
snart.

i landet var det mest kritiskt
vid kusten, ett förhållande, som dock
kan ändra på sig, om japanerna tränga
in i landet.

Missionärerna i Sjantung ha i som-
mar varit i Tsingtao, som är en re-
kreationsort vid kusten, och så länge
spanerna ej landsatt trupper där är
det ingen omedelbar fara. Men denna
situation kan givetvis svänga om på
några få dagar, och det är naturligt-
vis med stark oro och stort intresse
man följer utvecklingen ute i Kina,
inte minst med tanke på missionärer-
nas säkerhet till liv och egendom, slut-
tar missionär Rinell, som beönaner sig
på en missionsresa genom Sverige

Morgonbladet, missionär i marström, som genom vistelse i Kina haft ett grundligt kände sig kinesiska mentaliteten och

...just nu är ... Oscar Rinell ... i Norrköping ... Missionär Ri-Kina och har bott sitt liv med un-han vistats i Sve-h rekreation från ute, och han är ... i de kinesiska en gång bli- e ju först med att Korea, tog Mand- ett område som är yskland, Frankrike mmans - och är nder sig provinsen r till Mandjuriet. e man fram inom en och kom fram Det upprättades zon innanför stora dessa platser har r sitt arbete längre anska planer full- åren har det från rivits en oerhörd pränsen, vilken in n kinesiska affärs- på den kinesiska 35 talade de japan- ppet om att Nord- r borde göras obe- alregeringen. Men då sina planer av lu har emellertid Forts. å tolfte sid.)

panna ... detta syftemål kan ju knappast för- verkligas på en enda gång, och säkert kommer det att kollidera med andra staters intressen. England och Ame- rika och även Ryssland har ju stora intresser och investeringar där- ute, och om Japan kommer att vinna herraväldet komma också dessa sta- ters intressen att bli betydligt kring- skurna. Man talar visserligen om den öppna dörrens politik, men Japan har en egen politik, och vinner man fram- gång med denna, uppstå också kon- flikter med stormakterna. Rysslands ställning är givetvis framför allt be- tydelsefull. Japan har i flera avseen- den valt en lämplig tidpunkt. Ryss- land har gjort en rensning bland sitt militärbefäl, men man följer nog med intresse med utvecklingen i Kina, och förhållandet har, som bekant, varit spönt mellan dessa länder - man kan om det vill sig illa befara en världs- brand och oroligheterna i Östern, ty det är så många fördrag, och länderna äro ju sinsemellan så allierade, att man inte vet, hur saken kan utveckla sig.

Japans psykologiska ögonblick.
Kinas flotta är ju långt ifrån mo- dern, och detta spelar naturligtvis en stor roll i utvecklingen av kriget, fortsätter missionär Rinell. Japan har en avgjord modernare krigsteknik och överträffar Kina i det avseendet, även om Kina utvecklat sin armé, och sitt flyg i stor utsträckning under senare år. Men Kina har ej hunnit med i kapprustningen, och därför har också Japan funnit det psykologiska ögon- blicket till en krigsoperation vara just nu. Om man inte kände till just nu skulle Kina kanske växa sig starkare och starkare. Under den nuvarande kinesiske statschefens ledning - han är som bekant en avgjord kristen - har man gjort väldiga framsteg på olika områden, men kriget hotar givetvis också att förstöra detta all- männa konsolideringsarbete. Rege- ringen hade först en mera avvaktande hållning, ehuru man naturligtvis inte ville att Japan skulle inkräkta. Det var en stark falang inom regeringen, som ville hålla tillbaka. Eljest hade nog Kina svarat med krig för länge sedan. De radikala elementen ville av rent patriotiska skäl gripa till va- pen genast. Nu ha emellertid alla sett varthän de japanska anfällen lett, det är ingen gräns på Japans törst efter kinesisk jord, och en fortsättning på de krigiska förvecklingarna är ound- vikliq.

Missionärer avskurna från ytter- världen.
- I norra Kina finns det en hel del missionärer och bl. a. många svenska, berättar missionär Rinell vidare och kommer därvid in på ett område, som givetvis ligger honom nära om hjär- tat. Han kom hem till Sverige i mars månad i år tillsammans med sin hustru, och meningen är, att de skola stanna hemma halvtannat år, men un- der nuvarande förhållanden är givet- vis allt mycket ovist. Vi ha många svenska missionärer därute, som just nu äro praktiskt taget avskurna från yttervärlden. Man har ej hört något från dem på mycket länge, men det behövs ju inte betyda, att något skett. I varje fall kan det dock bli mycket riskabelt, om de dras in på krigsskådeplatsen. Kriget har redan krävt sina offer bland missionärerna, och jag tänker då särskilt på dr Frank Rawlinson i Sjanghai, vilken dödades av en bomb tillsammans med sin dotter, fortsätter missionär Rinell. Han var utgivare av den största och bästa missionstidningen i Kina, näm- ligen "Chines Recorder". Och vidare har, som bekant, också en svensk mis- sionärsdotter indirekt fallit offer för kriget.

Missionärernas Sjangtung ett stra- tegiskt viktigt område.
Provinsen Sjangtung, där missionär Rinell verkar inom den baptistiska missionen, är ett strategiskt viktigt område, som Japan siktar mot. Japan har tidigare varit i besittning av hamnstaden Tsingtao, som sedan tys-

missionens skolor. De unga betinna sig i ett bildbart stadium. Missionärer fordras för att dana kristna karak- tärer.

Millioner ämbetsmän och intelle- tuella ledare, ansvariga för detta stora land och för medmänniskors välfärd, synas likväl endast tänka på nödvändigheten av att bevara sitt »ansikte» (sin värdighet) och för- värva personliga vinster. Statschefen Chiang Kai-shek och flera andra

kristna ledare i nationalregeringen äro övertygade att endast kristen- domen förmår bortelimerad korrup- tion, skapa allmänanda samt gynn- föda nationen.

Millioner åkerbrukare, som förhål- lit hedersplatsen efter Scholares i den ärevärdiga, tusenåriga samhällsska- lan, arbeta dagen i anda på sina åker- tegar. Skörden är tillräcklig under gynnsamma förhållanden för livets nödortf. Så kommd översvämningar och hungersnöd. Jordiska ägodelar lämnas i sticket för att rädda livet. Kristna arbetare behövas för att räcka en hjälpende hand åt de nöd- lidande.

Millioner arbetare och hantverkare, nedtryckta av tunga bördor, arbe- tande många timmar dagligen i ohälsosamma omgivningar för en spottstyver, föra en hård kamp för tillvaron. De måste eljest stjäla eller svälta. De ha behov av att höra Mäs- tarens universella inbjudan: »Kom- men till mig, I alla som arbeten och ären betungade så skall jag giva eder ro».

Millioner köpmän, i stora basarer och i små butiker, arbeta även de dag och natt utan kännedom om vila på söndagen. Hederliga människor men behärskade av vinningslystnad. Kristi sändebud behövas för att lära dem samla skatser, som mal och rost ej företöra och tjuvar sj bortbröva.

Millioner människor, som under sekler ej bevärdigats en plats i den sociala rangordningen, ha varit sam- hallets olycksbarn. Med förakt har man sett ned på soldater, skådespe- lare och barberare. Gränsen mellan soldat och bandit har förut stundom varit svår att draga. Rikshawkulis, vars liv förkortas genom ständigt springande med sina mänskliga lass, knoga likväl på. Numera erkänns här omnämnda såsom samhällsmed- lemmer. Men de talrika tiggarna! Många av dem vara aktingsvärda medborgare förut. Nu fullständigt ut- blottade. Svältande. Den glasartade blicken i deras ögon och deras för- tvivlade rop förfölja dig. Endast Jes- sus uppskattar alla människors värde och kan fylla deras tids- och evighetsbehov.

karna hade till Washingtonkonferen- sen 1922, då man fick lämna staden till Kina. Japan har emellertid stora försänkningar i provinsen, och det bor många japaner där - av Tsing- tao's 450,000 inneväpnare dominera ja- panerna bland utlänningarna. 2/3 av kineserna ha nu lämnat hamnstaden på grund av oroligheterna och det ovissa tillståndet. Kineserna ha trup- per i beredskap och äro beredda att göra motstånd, om japanerna söka landsätta trupper, vilket kan ske rätt snart. Vid de tidigare stridigheterna i landet var det mest oroligt inne i landet, men nu är det mest kritiskt vid kusten, ett förhållande, som dock kan ändra på sig, om japanerna tränga in i landet.

Missionärerna i Sjangtung ha i som- mar varit i Tsingtao, som är en rek- reationsort vid kusten, och så länge japanerna ej landsatt trupper där är det ingen omedelbar fara. Men denna situation kan givetvis svänga om på några få dagar, och det är naturligt- vis med stark oro och stort intresse man följer utvecklingen ute i Kina, inte minst med tanke på missionärer- nas säkerhet till liv och egendom, slut- tar missionär Rinell, som beämnar sig på en missionsresa genom Sverige P.

ristus - medarbe- lärare, skriande At Gud i Kina? millio- Kristi sveckan ffrå så- öon och lat och ter att nell.

Stormakterna fälla utslaget Japan-Kina.

"Den kristne generalen" är bäst i norr.

Kina dock knappast färdigt för krig än.

Missionär Josua Sommarström.

— Kinas chanser i ett eventuellt krig med Japan? Ja, det är en ganska komplicerad fråga, konstaterar vid ett samtal med Svenska Morgonbladet, missionär Josua Sommarström, som genom sin tioåriga vistelse i Kina haft tillfälle att grundligt både sätta sig in i den kinesiska mentaliteten och följä ut-

vecklingen på olika områden. Missionär Sommarström är för övrigt i full färd med att fullborda sin packning, han anträder oavsett oroligheterna sin förut bestämda resa till Kina den 2 augusti.
(Forts. å sid. 8.)

Stormakterna fälla utslaget

— Fortsättning från 1:a sidan. —

Kina kan knappast vara färdigt för ett krig ännu, säger hr Sommarström. Visserligen har utvecklingen även på det militära området skett mycket snabbt de senare åren, men dels har man haft en hel del trupper engagerade i inbördesoroligheterna och dels har man troligen ej tillräckligt antal fabriker för tillverkning av modernt krigsmaterial. Japan har chansen att med sin flotta kunna behärska större delen av Stilla havskusten, dock knappast längre söderut än ovanför Kanton.

Men vad som troligen kommer att fälla utslaget i ett krig mellan Kina och Japan är naturligtvis stormakternas ställning. Ryssland kommer säkerligen att ge Kina sitt bistånd. Japan är Rysslands gamla arvfien- de och ryssarna skulle nog inte ha någonting emot att låta det energiska öriket känna sin makt. England ser ju i Japan en konkurrent för sin industri och sjöfart, och även U. S. A. har intresse av att Japan hålles nere i ödmjukhet. Så egendomligt det än kan synas, kunna så vitt skilda politiska intressen enas på en punkt.

Skulle Japan lyckas att ringa in ostkusten, kan det dock tänkas att kuststräckan söder om Kanton kan hållas fri med tillhjälp av engelsmännen, och att även amerikanerna via Filippinerna kunna dirigera trupper dit.

Angående de inre politiska förhållandena är det tydligt, att ett krig mot yttre fiender kommer att ena Kina inbördes. Man ser ju redan hur »den kristne generalen» Fenglu-Hsiang skyndat till Chiang-Kai-sheks hjälp — tidigare ha de bekrigat varandra. Faktum är, att Fenglu-Hsiang i flera år velat ha krig med japanerna och när man nu satt honom som befälhavare för nordtrupperna har man säkerligen funnit den lämpligaste mannen. Chiang-Kai-shek har till varje pris velat undvika krig, men ser sig nu nödsakad att samla trupperna för att försvara landet.

De senaste årens nationella rörelse, påbörjad av Sun-Yat-Sen och fortsatt av Chiang-Kai-shek, har börjat bära frukt. Studenter och även i viss utsträckning köpmän ha blivit nationellt medvetna, då

däremot bönderna och de bredare lagren av befolkningen knappast i något större utsträckning berörts därav.

Det är svårt att förutse i vad mån missionen kommer att beröras av krigstillståndet. I de norra delarna av Kina arbeta en hel del svenskar, i Peiping har sålunda svenska pingstmissionen en station, och längre norrut arbeta Svenska alliansmissionen och Svenska mongolmissionen, och i Shantungprovinsen har Svenska baptistsamfundet sina stationer.

Shantung-provinsen viktig strategisk punkt.

Missionär Oscar Rinell, en av baptistsamfundets yngre missionärer, född och uppvuxen i Kina och nyligen hemkommen därifrån, har också låtit Svenska Morgonbladet taga del av sin uppfattning angående läget i Kina.

— Den här gången synes verkligen kriget vara oundvikligt, och Japans närmaste mål är naturligtvis att kapa åt sig fem provinser i Nordkina. Man försökte göra det 1935, men då misslyckades man, men nu ser det ut som om man ännu mera målmedvetet sätte in sina krafter i detta syfte. Japans flotta är stark, och det är mycket troligt att den kommer att blockera Kinas ostkust, säger hr Rinell i likhet med hr Sommarström. Kina har ingen modern flotta, och det torde ej möta så stora svårigheter för Japan att genomföra sin plan, och då blir det naturligtvis i första rummet kuststaden Tsing-tau, som blir målet för dess operationer. Den ligger endast två timmars järnvägsresa från den svenska missionsstationen Kiahsien, och strax bortom ligger vår station Kaomi.

Tsing-tau är en viktig punkt just därför att den är utgångspunkt för järnvägen till Peiping, och under världskriget besatte japanerna denna stad och provinsen Shantung men tvangs genom Washingtonkonferensen 1922 att lämna den tillbaka till Kina. År 1927 var Tsing-tau en gång i japanernas våld, och japanska trupper landsattes där, som sändes ändå upp till Tsi-nan långt inne i provinsen. De tillbaka-drevos emellertid och Shantung har sedan varit helt kinesiskt. Japanerna ha dock stora intressen att bevaka där, och ganska många japaner äro bosatta där.

Det är väl dock föga troligt att vårt fält blir krigskådeplats, även om det blir genomfartsort för trupperna och sålunda en strategiskt sett viktig punkt.

— Hur stämningen är bland kineserna, där man haft så nära beröring med japanerna? Jo, följden har blivit, att man är oerhört nationalistisk och har inga varmare känslor till övers för inkräkterna.

Blir det allvar med ett Kina-Japan-krig kommer det att betyda en allvarlig fara för världsfreden, framhåller missionär Rinell. Och man kan vara ganska säker på, att Kina i dag ej kommer att vara liks undvikande mot Japan som förr utan ämnar göra stora ansträngningar för att bjuda ett hårt motstånd.

Kinas nuvarande ledare äro allvarliga kristna.

— Redan under mitt besök i

Kina förra våren kunde man ej undgå att märka, att förkännningen av crigsutbrottet låg i luften, säger missionssekr. Martin Lindén, som genom sitt arbete i Svenska missionen i Kina fått en god inblick i de kinesiska förhållandena.

— Kineserna äro fredliga och vilja inte krig, det är jag övertygad om, säger hr Lindén. Men bli de tvingade att möta krigsoperationer ha de tvivelsutan också resurser dätill, förutsatt förstas att de hunnit samla sig och hunnit med trupputbildning och vapentillverkning. I kusttrakterna har kanske Japan övrsmakten, men när det sedan gäller att tränga in i landet kommer stora svårigheter att resa sig för en eventuell erövrare.

Jag skulle vilja rikta en maning till Sveriges folk, att komma ihåg Kina i förbön, säger slutligen hr Lindén. Kineserna äro i en svår situation, och landet och naturligtvis även missionsarbetet kommer att lida av om det blir fullt krigstillstånd. Kinas nuvarande ledare äro allvarliga kristna, och de behöva det stöd som de kristnas förbön kan giva dem.

Tro och bön.

Baptisternas missionärskonferens avslutad.

Baptisternas stora missionärskonferens avslutades på söndagen i Betaniakyrkan i Linköping. Den som något följt dessa dagars förhandlingar, har fått ett bestående intryck av de modiga och glada skildringar från ett svårt och mödosamt arbete, som missionärerna givit.

Klockan fem öppnades avslutningsmötet med psalmsång, och därefter läste missionsföreståndare Danielsson 2:dra psalmen i Psaltaren: Varför larma hedningarna och tänka folken fåfänglighet?

"Det är en glädje för oss att få fira denna missionärshögtid", sade därefter missionsföreståndare Danielsson. "Vi ha varit tillsammans mycket de här dagarna, och vi ha känt Guds närhet. De härvarande missionärerna ha flitigt predikat och hållit föredrag, både här i Linköping och ute i Östergötland.

Denna tid av nöd och kval sätter missionsfolket på hårda prov, men vår bön är att Herrens ande måtte välsigna oss och hjälpa oss."

Därefter ledde baptistmissionens sekreterare K. A. Modéen bönen, och så talade Kinamissionär Oscar Rinell: "Gud vill", sade han, "att människosläktet skall vara ett, och man har nu börjat inse, att det måste vara ett eller inte. Men för att vi skola kunna leva tillsammans, måste Kristi ande ingjutas i folken. Hos allt mänskligt finns en längtan efter Kristus".

Missionär Thure Skoglund, som varit 7 år i Kina, talade om evangeliet såsom inbjudan till en kunglig fest, och berättade om den glädje missionärerna i Kina känt, då under de sista åren många bildade kineser tagit emot evangeliets glada budskap, och sedan gått ut som predikanter.

I Kongo, "den vite mannens grav", arbetar missionär David Collidén, som sedan talade: "Det var en gång en församling, som skulle kalla en ny predikant, och medan de diskuterade detta val, sade en man: Den predikant, som vi skall ha, skall vara så stor att han når upp till himlen, när han ligger på knä.

Detta hans yttrande vidrörde något för oss alla väsentligt, nämligen bö-

linerade Arthur Olsson blev en av omgångens främsta med väskert spel från båda håll. Eriksson, som är i gott slag f. n., är klar favorit till mästerskapet i single.

På söndagen spelades följande matcher: K.-E. Eriksson—G. Ljung 6—4, 6—3; Å. Walters, K.-E. Eriksson—Arthur Olsson, G. Ahlin 6—0, 6—1.

Finalmatchen i dubbel hemfördes efter en god match av paret G. Ljung, T. Högberg, vilka besegrade Å. Walters, K.-E. Eriksson med 6—3, 6—3, 6—4.

nen. Vi skola följa Jesu ord, Bedjen — och eder skall varda givet".

Så talade missionär Aina Lantz, som nyss kommit hem från Kongo, om hur mycket hemförsamlingens förböner betyda för dem som arbeta bland de svarta.

Missionär Iris Engbom från Kongo talade om det stora "måste" som stått över Frälsarens liv, och som bör stå också över våra liv.

Missionsföreståndare Danielsson erinrade sedan om de framsteg som missionen gjort under det sista året, och om de 1,300 kronor som det kostar per dag bara att uppehålla missionen i dess nuvarande utsträckning.

Missionssekreterare K. A. Modéen höll ett kort tal med utgångspunkt från Joh. Upp. 7 kap., och påminde om, att man under svåra och hopplösa dagar skulle söka tröst i tanken på hur evangelium gått framåt bland folken sedan Johannes dagar.

Missionär Erik Bylin från Kongo berättade den gamla historien om missionären, som kom ut och fick se en liten infödingflicka, som kånkade på sin lilla bror, och frågade henne, om det inte var en tung börda. "Det är ingen börda, det är min bror", sade flickan. Likaså äro de svarta ingen börda för oss, utan de äro våra bröder.

Missionär Lisa Collidén, som också har Kongo som sitt arbetsfält, berättade om en ung pojke på skolhemmet därnere, som en gång sagt, när det var tal om predikande: Vi skola vara Guds tändstickor. Ja vi skola vara tändstickor, som, då de en gång kommit i kontakt med planet, kunna tända eld på stora områden.

Missionär Ernst Eriksson talade om den kristna människans frihet. "Turisten, som kommer ut till Afrika, och ser på infödingarna, där de lata sig, tycker kanske att de äro fria, men vi som arbeta där ute bland dem vi veta bättre. De leva i en värld av fruktan för onda och okända makter, och det är först Kristi makt, som kan göra dem fria".

Så talade missionär J. A. Lidqvist, som tidigare arbetat i Kina. Med utgångspunkt ur en tidigare under kvällen citerad fråga, som en neger gjorde en missionär i Afrika: Varför ha ni fått så mycket och vi så litet?, sade tal: "Denna fråga löses, när Kristi kärlek får rum i människohjärtat, så att människorna kunna praktisera vad Paulus i Korintherbrevet kallar utjämning: De olika själviaka partier, som strida i världen nu, bilda trots allt ett avantgarde för de kristna, då de riva ned allt gammalt, och bereda väg för de kristna, som sedan i sin kärlek kunna bygga på spillrorna".

Missionär Helen Rinell från Kina talade om bönsans och förbönens makt, och gav ett gripande exempel på hur starkt förbönen kan verka.

(Forts. & sid. 12.)

Missionär Oscar Rinell

Kriget enar Kinas folk.

Men missionen behöver mer än någonstän stöd hemifrån.

Stora uppgifter.

Kriget har enat det kinesiska folket såsom aldrig förr. Det har stärkt nationen. Kineserna bjude fienden ett så hårdneckat motstånd just för att de ense sig kämpa för sin nationella existens!

Det ligger auktoritet bakom detta uttalande, som gjorts för Östergötlands Dagblad av en Kinasvensk och Kinakännare av verkligt slag, nämligen missionären Oscar Rinell, på besök just nu i Norrköping. Hr Rinell är född i Kina, han har sin far och mor där ute. Fadern har för resten vistats i Kina i 45 år och sonen, som uppfostrats i engelska skolor, har trätt i fäderns fotspår, det vill säga i den svenska baptistmissionens tjänst i Fjärran östern. En bror och en svägerska har hr Rinell för resten där ute också och själv hoppas han få återvända dit igen, när han vilat sig lite och verkat för missionsintressets stimulerande här hemma någon tid. Tre gånger har han förut varit på besök "hemma" och så har han återvänt ut igen till missionärens många uppgifter.

Situationen är sådan, säger missionär Rinell, för att återknyta till samtalet, att japanerna hoppas på ett avgörande fortast möjligt i det pågå-

(Forts. & sid. 12)

(Forts. fr. sid. 1)

ende kriget, medan kineserna å sin sida tro på ett långvarigt utnöttningskrig med den underförstådda meningen att de militära och framför allt ekonomiska påfrestningarna för Japan till sist skall bli alltför stora.

Direkta och indirekta verkningar för missionen.

Hr Rinell kom hem till Sverige redan i mars, alltså innan kriget bröt ut. Vad han personligen fick erfara var därför endast den politiska spänningen mellan Japan och Kina, en spänning som för resten hållit i sig under många år, åtminstone sedan Japan erövrade Mandshuriet 1931. Under sin vistelse i Sverige står emellertid hr Rinell i kontakt både med sina nära där ute och med baptistmissionen över huvud taget och är väl informerad om vad som hänt och händer.

— Det nuvarande kriget har naturligtvis direkt eller indirekt inverkat på missionen och missionsarbetet, säger han. En hel del missionsstationer ligga inom krigszonen. Hur många som slagits i spillror är omöjligt att säga, men att så skett är säkert.

Missionär Rinell nämner kinesstaden i Shanghai, där missionsanstalterna naturligtvis drabbats liksom andra byggnader. Och detsamma är förstås fallet på andra krigskådeplatser. I fråga om krigets direkta verkningar nämner missionär Rinell med vemod det öde som genom kriget drabbade dr Frank Rawlinson. Det var i början av kriget han stupade i Shanghai. Dr Rawlinson var en Kinakännare och missionsauktorit som många respekterade. Han utgav den största missionstidningen där ute. I 35 år hade han arbetat i Kina. Det var därför så mycket mera beklagligt att hans gärning skulle få ett sådant slut.

Missionär Rinell har särskilt intresse av Sjangtung, där han tjänat i den svenska baptistmissionen. Han talar om att kineserna vidtagit en del försvarsåtgärder, t. ex. grävt löpgravar. Så länge inte japanerna landsatt trupper i Teingtau eller efter Sjangtungkusten föreligger ingen direkt fara för missionen där. Men å andra sidan kan detta ske vilken dag som helst med tanke på den moderna flotta varöver Japan förfogar, men som Kina på det stora hela taget saknar.

Kina är mottagligt för kristna budskapet.

En missionär i Kina reser i allmänhet ut i perioder på omkring sju år och får så göra en Sverigeresa både för att vila och för att personligen i hemlandet väcka intresse för missionen.

— Den här gången har jag inte varit ute riktigt så länge, berättar missionär Rinell, men fick ändå komma hem ett tag, kanske delvis beroende på att min hustru varit litet klen. Vårt verksamhetsfält ligger i Sjangtung, aktuellt just nu, eftersom japansk-nordkinesiska fronten nått till provinsens norra gräns. Vi är ett 20-tal missionärer där ute som verka för svenska baptistmissionen och därtill kommer utländska sällskap, lutheraner, presbyterianer, amerikaner och engelsmän.

Missionen i Kina arbetar i olika riktningar, med predikoverksamhet, skolmission, sjukvård, filantropisk verksamhet o. s. v. I det stora hela kan jag säga att Kina är rätt mottagligt för det kristna budskapet. Åtminstone under senare år har inte uppträtt någon mot oss fientlig och antikristlig rörelse eller stämning. Baptistmissionen har 11 kristna församlingar med ett medlemsantal av omkring 4 500 själar. Vill man utöka detta antal med den protestantiska missionen räknas med lätthet upp till en halv miljon församlingsmedlemmar d. v. s. nattvardsberättigade eller till dopkandidater lämpliga. Och därtill kommer alla de som stå församlingen särskilt nära.

— Det kristna inflytandet har också, betonar missionär Rinell i fortsättningen, numera fått en utsträckning långt utöver den kristna församlingens gränser. Det berör olika samhällsklasser, kanske mest de lägre, men har också å andra sidan nått högt uppåt. Statschefen Tsjiangkajsjeck och hans maka äro kristna liksom flera medlemmar av regeringen.

Missionskolorna med i stora undervisningssystemet.

Missionär Rinell talar vidare något om missionskolorna i Kina och nämner att de existera i olika upplagor och äro av flera slag. Det finns missionskolor från de allra lägsta och upp till kristna universitet. Baptistmissionen sträcker sig emellertid på detta område inte högre än till samrealskolor. Regeringen har under senare år visat stort intresse för denna verksamhet och statsanslag har lämnats till kristna universitet. Regeringen vill gärna ha skolorna inregistrerade som privata skolor i Kinas skolsystem. En del svårigheter uppstå kanske i fråga om religionsundervisningen, som icke är obligatorisk utan valfr. Dock kan missionär Rinell intyga att ele-

verna på det stora hela taget talrikt besöka kristendomslektionerna och deltaga i andaktsstunderna.

Missionen behöver mera stöd än någonsin.

Det säger sig självt att missionen under de förhållanden som just nu råda där ute mera än annars är i behov av stöd från hemlandet och från trosfränderna hemma. Den ordinarie budgeten kan naturligtvis inte hållas och följas under dessa extra ordinära förhållanden.

Missionär Rinell liksom också pastor Manne Lundgren, i vars hem detta lilla Kina-samtal ägde rum, hänvisar i detta sammanhang till den missionsuppbyggelsevecka som pågått några dagar och fortsätter över lördagen och söndagen samt vidare framåt i Adelfiakyrkan. Förutom missionär Rinell medverkar därvid också pastor Gösta Kyllerman från Falun.

Det är Adelfiaförsamlingen som står som anordnare men pastor Lundgren framhåller att veckan fått ett stänk av allians därigenom att övriga frikyrkopastorer medverka vid densamma.

Missionär Rinells föredrag äro naturligtvis ägnade att samla alldeles särskilt intresse. I kväll talar missionär Rinell i Adelfiakyrkan om väckelserörelser i dagens Kina och i sitt föredrag i morgon e. m. kl. 4 behandlar han ett så intressant ämne som kriget i Fjärran östern och missionen.

EM.

4/11/37
Kinas renässans
 utgjorde kärnet för tisdagskvällens föredrag i missionskursen i baptistkyrkan i Avesta. Missionär Oscar Rinell framhöll på ett intressant och sakligt sätt att i våra dagars Kina föregår kanske den mest gigantiska revolution, som någonsin förekommit i mänskligsläktets historia. Inom en generations livstid förekomma revolutionerade förändringar i kinesernas intellektuella tänkesätt, religiösa livsåskådningar, ekonomiska och industriella processer samt politiska former. Det gamla Kina är förgånget och ett modernt Kina håller på att framträda ur kaos liksom sågans nya fågel Fenix uppsteg ur askan.
 Den vite mannen här oerhört vidgat kinesernas andliga horisont och satt deras händer mäktiga hävstångar till nationell förkovning. Den kristna missionen från västern har varit en av de bidragande faktorerna till det nya Kinas utveckling. Detta framgår särskilt av föredraget i kväll vid införelsen mellan kristendomen förr och nu i Mittens rike.
 Missionen avyttras i kvällens föredrag över ämnet: "Väckelserörelser i dagens Kina".

Kina just nu.

En kinakännare berättar.

Händelserna i Kina tilldraga sig just nu intresset. Kina har kommit in i världshändelsernas centrum, och det har gått upp för oss litet var, hur bristfällig vår kunskap om detta land varit. Det är därför naturligt, att då Avesta f. n. gästas av en framstående kännare av Kina, missionär O. Rindell, vi söka upp honom för att få en liten pratstund om fjärran östern.

Missionär Rindell, som är stationerad vid baptisternas missionsfält i provinsen Chantung i Nordkina, är nästan mera kines än svensk. Han är född där ute och har vistats i Kina hela sitt liv fränsett kortare besök i Sverige och annorstädes. Med levande intresse har han också följt med utvecklingen därborta i Fjärran Östern och studerat folket och landet. Han känner Kinas historia och kultur och han har mycket av intresse att förtälja.

Hr Rindell berättar först något om skolväsendet och om strävandena att nedbringa den stora analfabetismen.

— Man har försökt förenkla undervisningen i skrivkonsten, säger hr Rindell. Det är en dr Yen, som upfunnit ett system, som skulle kunna kallas för de 1.000 karaktärerna och som går ut ifrån detta antal skrivtecken, som en början till vidare studier. Förut var det ju så, att litteraturen var avfattad på ett särskilt språk, wen-li, vilket skiljde sig väsentligt från talspråket eller pia-hau, som det kallas. Men nu försöker man göra talspråket till skriftspråk och därmed är mycket vunnit. Man håller också på med reformer av skrivtecknen.

— Hur är det med undervisningen i övrigt?

— Ja, den är numera ordnad efter västerländskt mönster och många av kineserna studera också i utlandet. Vid min resa hem hade jag sålunda sällskap med en kines, som just höll på med att skriva sin doktorsavhandling om den europeiska politiken, och som bl. a. yttrade sig vara mycket insatt i svenska förhållanden.

— Hr Rindells verksamhetsfält ligger ju mitt i världens brännpunkt nu geografiskt sett.

— Ja. Shantung tillhör de fem nordkinesiska provinser, som Japan vill åt. Där finns ju salt och kol. I Hopei ha vi järnmalm och salt, i Charfa och Suiyuan ull samt i Shansi kol. Alltsammans förnödenheter, som Japan lider brist på. Hälften av Kinas kol fås från dessa provinser och järnet i Hopei tillhör det allra bästa i hela Asien.

— Japan ser ju ut att lyckas med sin erövringspolitik i Kina.

— Svårt att avgöra, men kineserna ha nog försummat sin militära utbildning tills på sista tiden. Detta ofta av ideella skäl. Ett kinesiskt ordspråk säger sålunda: »Av gott järn gör man inte spik — goda män bli inte soldater». Nu är det förstas något annorlunda. I början av 1920-talet etablerades ett ganska intimt samarbete med Ryssland genom Kinas nationalhelgon, dr Sun-Iat-Sen, vilket ledde till en militär upptryckning. Det var den uppspirande nationella rörelsen, som

tog detta initiativ. Dess nuvarande ledare, general Chiang-Kai-Chek har fortsatt dr Sun's arbete enbart samarbetet med Ryssland icke fortgår som förut. Det avbröts, när den kommunistiska propagandan blev för utbredd. Denna nationalistiska rörelse har till huvudmål: Kinas internationella likställighet, Kinas politiska enighet och Kinas ekonomiska förbättring. Det är dr Sun som varit rörelsens teoretiker — medan general Chiang-Kai-Chek vill förverkliga dessa idéer. Detta skall ske genom tre olika faser, först en militär period, då landet enas, sedan en upplysningsperiod, då folket upplyses om demokratin o. till sist grundandet av en nationalförsamling. Man stod just i färd med det senare, när kriget bröt ut.

— Finns det rösträtt i Kina?

— Ja, det var just den saken som skulle införas då. Förut har det varit så att det nationella partiet kuomingtang, som är Kinas enda politiska parti, har valt regeringen och riksdag finnes ju inte som bekant.

— Och vad säger hr Rindell om Japans krigföring i Kina?

— Det är ett led i en expansionssträvan, som går tillbaka långt i tiden, senast erövringen av Mandjuriet 1931 och Jehol 1933. Japan har visserligen inom egna gränser möjligheter att kolonisera, men japanerna tycka icke om kallt klimat, kalla vintrar och söka sig därför åt annat håll. En förklaring till att emigrationen från Japan till Mandjuriet gått så långsamt beror med all säkerhet på denna japanernas ovilja mot vinterkyla. Beträffande själva kriget så är Japan modernare utrustat, men å andra sidan tror jag inte att Japan väntat ett så segt motstånd från Kina, som det faktiskt rönt. Vi ha också att räkna med andra makters intressen, ty det har visat sig, att med den uppgående solens glans, d. v. s. med Japans tilltagande inflytande i Asien, har andra makters betydelse därstädes och intressen blivit lidande.

— Det kinesiska folkets levnadsstandard är väl ganska låg?

— Fruktansvärt låg, skulle man kunna säga. Många millioner svälta sig fram. Arbetet betalas dåligt och inga fackföreningar finnas, som kan arbeta för en förbättring, d. v. s. inga fackföreningar i vår mening. Skrän och gillen, ja, t. o. m. tiggarföreningar

ha däremot alltid funnits. En del hemliga föreningar kanske också existera. Under samarbetet med Ryssland 1920 och framåt påbörjades en fackföreningsrörelse, men den har icke förmått utveckla sig.

H. B.

Sala Allehandas Sovjet den stora faran i Östern.

Aktuellt och intressant föredrag i Sala om japanisk-kinesiska kriget.

— Ön Ryssland bländar sig i Japan; Fjärran Östern, så som den varit och som den kommer att bli, en allmän världsbrand, yttrade på söndagskvällen Kina-missionär Oscar Rindell i det högaktuella föredrag om "Kriget i Östern och miselomen", som han höll i Johanneskapellet i Sala.

Föredraget ingick som ett led i de missionsmöten, som anordnats i Johanneskapellet. På fredagskvällen

Forts. på andra sidan.

Forts. från sid. 1

SKYDDSKOPPYMPNING...

Utredningens konstaterande av att målsmännen i enlighet med stadgan-
det i 1916 års vaccinationslag i allt
större utsträckning förskjutit primo-
vaccinationen till 6-årsåldern och
däröver tala enligt förste provinsial-
läkarens förmenande mot antagan-
det att nyssnämnda majoritetens för-
hoppning skall infrias och för det
som säger att en vaccination med
sådana vaga bestämmelser helt ute-
ll.

Majoriteten vill även lita till iso-
lering av koppjsjuka och primoymp-
ning av kontakter och andra vid upp-
trädande epidemier såsom effektivare
och lämpligare vapen i kampen mot
sjukdomen än obligatorisk primovac-
cination i spädbarnsåldern. Såsom
stöd för denna uppfattning anföres
att av de åtskilliga tusental ovac-
cinerade barn, som under epidemien i
Malmö 1932 funnos där, endast två
fingo kopporna. Man glömmar där-
vid, säger förste provinsialläkaren,
att den viktigaste förutsättningen för
effektiv isolering och begränsning av
ett smittkoppsfall är att smittan inom
detta möter immuniteten hos vac-
cinerade och sålunda icke har samma
nöjligheter till spridning som inom
en icke vaccinerad befolkning.

Majoritetens påstående, att den
slutsats, som säger att smittkopps-
jämsamheten skulle försvåras eller
ent av omöjliggöras inom en ovac-
cinerad befolkning, är oriktig, synes
därför förste provinsialläkaren klokt.
Sambandet kan också gå in i för-
hållanden, då isolering och massvac-
cination, som majoriteten mera en-
bart vill lita till vid epidemier, icke
kunna erhålla den effektivitet och
noggrannhet, som kräves för att de
ensamma över huvud skulle kunna
vara till skydd.

Majoriteten vill vidare med sitt för-
slag bibehålla ympningsvärdet för
t. ex. värnpliktiga. Dessa komma där-
med förvisso i största utsträckning
att utsättas för den större risk, som
en primovaccination vid denna ålder
innebär.

De få fall av encephalitis, som in-
träffat i samband med vaccination,
böra icke få beröva vårt folk vac-
cinationens erkänt goda skydd mot en
fruktansvärd farosot, som alljämt kan
hota oss, heter det i yttrandet. Även
värnplikten innebär sjukdoms- och
dödsrisker, men ingen torde åtmin-
stone i våra dagar tänka på att där-
för göra denna frivillig.

Må man i stället söka efter möj-
ligheterna till förbättring och helt
eliminering av antalet postvaccinal
encephalitis och i största möjliga
utsträckning verkställa primovaccina-
tion i spädbarnsåldern.

Med stöd av det anförda tillstyrker
förste provinsialläkaren alltså av mi-
noriteten avgivet förslag till ny lag
om skyddskoppympning.

SOVIET DEN STORA FARAN...

Talade missionär Eildur Johansson,
som är verksam på missionsfältet i
Indien, och på söndagen talade som
sagt missionär Oscar Rinell såväl vid
förmiddagsgudstjänsten som på ef-
termiddagen.

Det intressanta föredraget om ja-
panisk-kinesiska kriget utformade sig
till en brinnande appell till Sveriges
folk, att i möjligaste mån klargöra
för sig själva krigets orsaker och med ledning
därav stödja kineserna i deras
kamp för sin frihet mot de japanska
inkräktarna. Tal. underströk avslut-
ningsvis Stanley Jones appell till jor-
dens folk att genom ekonomisk iso-
lering bojkotta Japan och japanska
varor.

Bakta och distinkt, med en lätt
brytning, behandlade missionär Ri-
nell ett ämne med den inakt och sak-
kunnskap, som följande av att vara född
i det land, ämnet berörde och att
större delen av sitt liv ha varit bo-
satt och verksam där.

Talningsvis berörde tal. de histo-

i hela Nordkinesiska utan även i Sydchina.
Det kinesiska folket genomgår just
nu ett lidande, som ej kan beskrivas
med ord, såde missionär Rinell. Det
är ett blödande, ett döende folk.

Orsaken till kriget är inte inter-
mezzo av den 7 juli, utan kriget är
endast ett led i Japans imperialisti-
ska strävanden på det asiatiska fast-
landet. Omkring en fjärdedel av den
kinesiska samhällskroppen har re-
dan kommit i Japans våld, och stora
delar äro nu åter allvarligt hotade.

Kina har under de senaste åren un-
dergått en väldig förändring och ut-
vecklats kolossalt på många områ-
den. Chiang-Kai-shek, varm kristen
och utomordentlig statschef, har till-
sammans med sin maka åstadkom-
mit, vad ingen annan lyckats med —
han har enat det kinesiska folket. Ur
kaos har han skapat nationell enig-
het och stabilisering.

Detta eniga Kina ansåg emellertid
Japan stå i vägen för dess asiatiska
hegemoni. Därför ville man stå un-
der sig Kina. Och man valde det av-
koloniala öppnandet. Amur-stein-
mezzot och Sovjets odjuriska urått
i samband därmed. Störstämningens
bekymmer med Medelhavets konflik-
terna och USA:s traditionella bele-
ringspolitik gjorde, att Japan kunde
sig säkert för en inblandning utifrån.
Och därför slog man till och trodde
sig snart kunna ställa världen inför
ett fullbordat faktum.

Det pågående kriget kan bli up-
aktat till kampen om herraväldet i
Stilla oceanen. Risken för internatio-
nella förvecklingar ligger således
de nära. Och ett långvarigt utbrot-
ningskrig kan bli både Kinas och
Japans ruin.

Missionär Rinell gav också en ö-
versikt av krigets härjningar på mis-
sionens fält. Krigets direkta och in-
direkta inverkan på den kristna
missionen i Kina äro ganska ödes-
digra.

Till sist framhöll föredragshållaren
att en ekonomisk isolering av Japan
utgör ett fredligt och effektivt me-
del att avveckla detta anfallskrig,
som hotar både Kinas nationella exis-
tens och världsfreden.

Kinakriget

en ny epok

15/11/37

i Östern.

Västerlandets intressen

trängas tillbaka.

Kinamissionär OSCAR RINELL.

— Vilken utgång kriget i Kina än
kommer att få, så är ett säkert: en
epok är tillända och ett annat skede
börjar. Om Kina skulle vinna, kom-
mer den kinesiska nationalandan att
stärkas och man försöker då givet-
vis realisera nationalisternas krav på
internationell likställighet. Detta be-
tyder, att de västerländska makternas
intressen komma att skjutas i bak-
grunden och att Kina självt tar her-
raväldet inom sitt område i likhet med
andra suveräna stater. Vinner åter
Japan, blir resultatet, att det blir Ja-
pan som kommer att dominera över
hela linjen. Då blir Kina förmodligen
en japansk vasallstat. De ja-
panska intressena i Kina komma då
självfallet att inta en förstälning,
medan övriga makters intressen sättas
i andra hand, detta även om Japan
förklarar sig vilja tillämpa den öppna
dörrens politik. Kinas representant
i Nationernas förbund, dr Wellington
Koo, tolkade läget rätt, då han förkla-
rade, att Kina strider inte blott för
sin egen nationella existens utan även
för de västerländska makterna, då det
får antagas, att deras intressen kom-
ma att bli betydligt mera respekterade
under kinesisk spira än under
japansk överhöghet.

Ungefär så tecknar missionär Os-
car Rinell den politiska huvudlinjen
i vad som nu sker i Fjärran Östern.
Han har ett rikt erfarenhetsmaterial
att bygga på, ty han är född i Kina
av svenska missionärer och har hela
tiden haft sin verksamhet därute.
Hans föräldrar ha i 45 år arbetat i
Svenska baptistmissionens tjänst och
själv har han valt samma levnads-
kall. De båda makarna Rinell stå
trots sin relativt höga ålder ännu mitt
uppe i aktivt missionsarbete: fadern,
som är 71 år, har hand om ett flertal
församlingar och är titt och jämt
ute på resor i sin kinesiska, medan
modern, som är 70 år fyllda, deltar i
skolarbetet. Missionsfältet ligger i
provinzen Shantung, en av de fem
provinser som japanerna nu eftertrak-
ta och som äro det närmaste målet för
deras militära aktion mot Kina. Mis-
sionsfältet sträcker sig utmed och sö-
der om den järnväg, som går från
hamnstaderna och den forna tyska kolo-
nien Tsiangtao till provinsstaden Tsi-
nan. Hr Rinell liksom hans föräldrar
ha sin verksamhet i staden Kiaohsin
och i närheten ligger en annan stad,
Kaomi, där baptisterna ha ytterligare
en missionsstation. Den svenska mis-
sionen bedrivs där sedan 47 år till-
baka. Man har fem huvudstationer
och utstationer, elva församlingar med
ganska många små folkskolor och en
samrealskola, jämte ett par bibelskolor
för utbildning av infödda medhjälpare.

Det område, som utgör de svenska
baptisternas missionsfält, har ännu icke
dragits in i striderna, men kriget
sätter sina spår och förberedelser träf-
fas, fortsätter hr Rinell. I den stora
hamnstaderna Tsiangtao inträffade i
somras ett intermezzo, varvid två ja-
panska soldater dödades. Befolkning-
en fruktade en japansk straffexpe-
dition som följd, panik utbröt och det
sades, att 20,000 kineser utrymde sta-

den på en enda dag. Nu ha två tred-
jedelar av befolkningen lämnat staden,
bland dem så gott som alla japaner,
som förseglat ingångarna till sina hus
och liksom överlätit åt de kinesiska
myndigheterna att se till deras egen-
dom. Japanerna ha mycket starka
ekonomiska intressen i denna del av
Kina. Kineserna ha både här och
annorstädes vidtagit försvarsåtgärder,
jordningstill befästningslinjer etc. T.
o. m. vid missionsstationerna har man
grävt underjordiska källare och gång-
gar för att skydda sig mot bombra-
derna. Dock fortgår missionsarbetet
som vanligt och skolorna ha fullt med
elever. Sålunda har samrealskolan,
där min bror förut varit rektor och
alltjämt är verksam, 160 elever, vilket
är maximum.

Då det gäller missionen i övrigt har
kriget haft en del direkta och indirekta
verknningar. Dock är det högst få döds-
offer bland missionärerna som kriget
krävt. Ett av de mest bekanta och
tragiska fallen var när dr Frank Rawl-
son, den kände fredskämpen och ut-
givaren av The Chinese Recorder dö-
dades. En del missionärer ha fått läm-
na sina arbetsfält, medan andra stan-
nat kvar på missionsstationerna.

Kina har de senaste åren kraftigt
konsoliderat sig och sökt att förbereda
sig på det väntade angreppet från Ja-
pan. Ett steg i sådan riktning var en
form av värnplikt, som införts. Först
förestrevs, att unga män från vissa
förmögna familjer skulle undergå två
månaders forcerad militärutbildning.
Denna har sedan utsträckts till allt
större befolkningsgrupper. Tvivels-
utan har också Kina hunnit med åt-
skilligt, men mycket återstod, då kriget
kom. Kineserna hoppades, att anfallet
skulle dröja. Att Japan slog till i
somras berodde närmast av tre orsaker.
För det första ville man avleda
uppmärksamheten från det ekonomi-
ska tillståndet i Japan, som var be-
kymmersamt. För det andra ville man
ha kriget, innan Kina blivit starkt nog
att bjuda hårt motstånd. Och för det
tredje passade tidpunkten Japan myc-
ket väl, därför att andra intresserade

makter v
samtidigt
Återut
skett u
Cheks l
git sikt
vägs- o
tet. De
gram ke
nas inte
videring
nas poli
starkt c
miska u
tet. Ma
sionär i
gen hur
korta ti
hotas m
se genoi
ta, vet i
te blott
över Ki
och Stil

...men en obligatorisk primovac-
 cination för spädbarnen. Såsom
 för denna uppfattning anfördes
 av de ansvariga föreslagna
 vaccinerade barn, som under epidemien i
 Malmö 1933 följde där, endast två
 ringa kopporna. Man glömmar där-
 vid, säger förste provinsläkaren,
 att den viktigaste förutsättningen för
 effektiv isolering och begränsning av
 ett smittkoppsfall är att smittan från
 detta möter immuniteten hos vacci-
 nerade och sålunda icke har samma
 möjligheter till spridning som inom
 en färdig vaccinerad befolkning.

Majoritetens påstående, att den
 utsatta, som säger att smittkopps-
 bekämpandet skulle försvåras eller
 rent av omöjliggöras inom en ovac-
 cinerad befolkning, är oriktig, synes
 därför förste provinsläkaren klokt.

Sambandet kan också i för-
 hållanden, då isolering och massvac-
 cination, som majoriteten mera en-
 bart vill lita till vid epidemier, icke
 kunna erhålla den effektivitet och
 noggrannhet, som kräves för att de
 ensamma över huvud skulle kunna
 vara till skydd.

Majoriteten vill vidare med sitt för-
 slag bibehålla ympringsväxlet för
 t. ex. värnpliktiga. Dessa komma där-
 med förvisso i största utsträckning
 att utsättas för den större risk, som
 en primovaccination vid denna ålder
 innebär.

De få fall av encephalit, som in-
 träffat i samband med vaccination,
 böra icke få beröva vårt folk vac-
 cinationens erkänt goda skydd mot en
 fruktansvärd farsot, som alljämt kan
 hota oss, heter det i yttrandet. Även
 värnplikten innebär sjukdoms- och
 dödsrisker, men ingen torde åtmin-
 stone i våra dagar tänka på att där-
 för göra denna frivillig.

Må man i stället söka efter möj-
 ligheterna till förminskning och helt
 eliminerande av antalet postvaccinal
 encephalit och i största möjliga ut-
 sträckning verkställa primovaccina-
 tion i spädbarnsåldern.

Med stöd av det anförda tillstyrker
 förste provinsläkaren alltså av mi-
 noriteten avgivet förslag till ny lag
 om skyddskoppvaccinering.

SOVIET DEN STORA FARAN...

Talade missionär Hildur Johansson,
 som är verksam på missionsfältet i
 Indien, och på söndagen talade som
 sagt missionär Oscar Rinell såväl vid
 förmiddagsgudstjänsten som på ef-
 termiddagen.

Det littererade föredraget om ja-
 pansk-kinesiska kriget utformade sig
 till en brinnande avell till Sveriges
 folk, att i möjligaste mån klargöra
 för sig läget därute och med ledning
 därav stödja kineserna i deras
 kamp för sin frihet mot de japanska
 maktaktarna. Tal. underströk avslut-
 ningsvis Stanley Jones apell till jor-
 dens folk att genom ekonomisk iso-
 lering belygga Japan och japanska
 varor.

Sakta och distinkt, med en lätt
 brytning, behandlade missionär Ri-
 nell sitt ämne med den insikt och sak-
 kunnskap, som följer av att vara född
 i det land, ämnet berörde och att
 större delen av sitt liv ha varit bo-
 satt och verksam där.

Inledningsvis berörde tal. de histo-
 riska förutsättningarna i Fjärran
 Östern och gav därpå en exposé över
 det blodiga skådespelet i dagens Ki-
 na och japanernas brutala krigsfö-
 ring mot värnlösa och öppna städer
 och mordandet av en skyddslös civil-
 befolkning. Den omtalade pan-asi-
 atiska säkerheten, sade tal., håller Ja-
 pan nu på att förvandla till pan-
 asiatisk hegemoni. Japanerna anse
 Kina vara ett tacksamt och lättarb-
 tat fält för deras expansionssträv-
 angen för att skaffa råvarutillgångar,
 avsättningsmöjligheter och utkomst-
 källor för sitt stora folköverskott.
 Därför kallar också Japan detta
 krig en "helig uppgift". Den 7 juli
 kl. 10 på kvällen inträffade strax u-
 tanför Peiping det intermezzo, vilket
 blev grunden till den krigets förödel-
 se, som i denna dag rasar inte bara

...men en obligatorisk primovac-
 cination för spädbarnen. Såsom
 för denna uppfattning anfördes
 av de ansvariga föreslagna
 vaccinerade barn, som under epidemien i
 Malmö 1933 följde där, endast två
 ringa kopporna. Man glömmar där-
 vid, säger förste provinsläkaren,
 att den viktigaste förutsättningen för
 effektiv isolering och begränsning av
 ett smittkoppsfall är att smittan från
 detta möter immuniteten hos vacci-
 nerade och sålunda icke har samma
 möjligheter till spridning som inom
 en färdig vaccinerad befolkning.

Majoritetens påstående, att den
 utsatta, som säger att smittkopps-
 bekämpandet skulle försvåras eller
 rent av omöjliggöras inom en ovac-
 cinerad befolkning, är oriktig, synes
 därför förste provinsläkaren klokt.

Sambandet kan också i för-
 hållanden, då isolering och massvac-
 cination, som majoriteten mera en-
 bart vill lita till vid epidemier, icke
 kunna erhålla den effektivitet och
 noggrannhet, som kräves för att de
 ensamma över huvud skulle kunna
 vara till skydd.

Majoriteten vill vidare med sitt för-
 slag bibehålla ympringsväxlet för
 t. ex. värnpliktiga. Dessa komma där-
 med förvisso i största utsträckning
 att utsättas för den större risk, som
 en primovaccination vid denna ålder
 innebär.

De få fall av encephalit, som in-
 träffat i samband med vaccination,
 böra icke få beröva vårt folk vac-
 cinationens erkänt goda skydd mot en
 fruktansvärd farsot, som alljämt kan
 hota oss, heter det i yttrandet. Även
 värnplikten innebär sjukdoms- och
 dödsrisker, men ingen torde åtmin-
 stone i våra dagar tänka på att där-
 för göra denna frivillig.

Må man i stället söka efter möj-
 ligheterna till förminskning och helt
 eliminerande av antalet postvaccinal
 encephalit och i största möjliga ut-
 sträckning verkställa primovaccina-
 tion i spädbarnsåldern.

Med stöd av det anförda tillstyrker
 förste provinsläkaren alltså av mi-
 noriteten avgivet förslag till ny lag
 om skyddskoppvaccinering.

SOVIET DEN STORA FARAN...
 Talade missionär Hildur Johansson,
 som är verksam på missionsfältet i
 Indien, och på söndagen talade som
 sagt missionär Oscar Rinell såväl vid
 förmiddagsgudstjänsten som på ef-
 termiddagen.

Det littererade föredraget om ja-
 pansk-kinesiska kriget utformade sig
 till en brinnande avell till Sveriges
 folk, att i möjligaste mån klargöra
 för sig läget därute och med ledning
 därav stödja kineserna i deras
 kamp för sin frihet mot de japanska
 maktaktarna. Tal. underströk avslut-
 ningsvis Stanley Jones apell till jor-
 dens folk att genom ekonomisk iso-
 lering belygga Japan och japanska
 varor.

Sakta och distinkt, med en lätt
 brytning, behandlade missionär Ri-
 nell sitt ämne med den insikt och sak-
 kunnskap, som följer av att vara född
 i det land, ämnet berörde och att
 större delen av sitt liv ha varit bo-
 satt och verksam där.

Inledningsvis berörde tal. de histo-
 riska förutsättningarna i Fjärran
 Östern och gav därpå en exposé över
 det blodiga skådespelet i dagens Ki-
 na och japanernas brutala krigsfö-
 ring mot värnlösa och öppna städer
 och mordandet av en skyddslös civil-
 befolkning. Den omtalade pan-asi-
 atiska säkerheten, sade tal., håller Ja-
 pan nu på att förvandla till pan-
 asiatisk hegemoni. Japanerna anse
 Kina vara ett tacksamt och lättarb-
 tat fält för deras expansionssträv-
 angen för att skaffa råvarutillgångar,
 avsättningsmöjligheter och utkomst-
 källor för sitt stora folköverskott.
 Därför kallar också Japan detta
 krig en "helig uppgift". Den 7 juli
 kl. 10 på kvällen inträffade strax u-
 tanför Peiping det intermezzo, vilket
 blev grunden till den krigets förödel-
 se, som i denna dag rasar inte bara

Kinamissionär OSCAR RINELL.

— Vilken utgång kriget i Kina än
 kommer att få, så är ett säkert: en
 epok är tillanda och ett annat skede
 börjar. Om Kina skulle vinna, kom-
 mer den kinesiska nationalandan att
 stärkas och man försöker då givet-
 vis realisera nationalisternas krav på
 internationell likställighet. Detta be-
 tyder, att de västerländska makternas
 intressen komma att skjutas i bak-
 grunden och att Kina självt tar her-
 raväldet inom sitt område i likhet med
 andra suveräna stater. Vinner åter
 Japan, blir resultatet, att det blir Ja-
 pan som kommer att dominera över
 hela linjen. Då blir Kina förmodligen
 en japansk vasallstat. De ja-
 panska intressena i Kina komma då
 självfallet att inta en särställning,
 medan övriga makters intressen sätts
 i andra hand, detta även om Japan
 förklarar sig vilja tillämpa den öppna
 dörrrens politik. Kinas representant
 i Nationernas förbund, dr Wellington
 Koo, tolkade läget rätt, då han förklarade,
 att Kina strider inte blott för
 sin egen nationella existens utan även
 för de västerländska makternas, då det
 får antagas, att deras intressen kom-
 ma att bli betydligt mera respekterade
 under kinesisk spira än under
 japansk överhöghet.

Ungefär så tecknar missionär Oscar
 Rinell den politiska huvudlinjen
 i vad som nu sker i Fjärran Östern.
 Han har ett rikt erfarenhetsmaterial
 att bygga på, ty han är född i Kina
 av svenska missionärer och har hela
 tiden haft sin verksamhet därute.
 Hans föräldrar ha i 45 år arbetat i
 Svenska baptistmissionens tjänst och
 själv har han valt samma levnads-
 kall. De båda makerna Rinell stå
 trots sin relativt höga ålder ännu mitt
 uppe i aktivt missionsarbete: fadern,
 som är 71 år, har hand om ett flertal
 församlingar och är titt och jämt
 ute på resor i sin kinesiska, medan
 modern, som är 70 år fyllda, deltar i
 skolarbetet. Missionsfältet ligger i
 provinserna Shantung, en av de fem
 provinser som japanerna nu eftertrak-
 ta och som äro det närmaste målet för
 deras militära aktion mot Kina. Mis-
 sionsfältet sträcker sig utmed och sö-
 der om den järnväg, som går från
 hamnstaden och den forna tyska koloni-
 en Tsiantao till provinnsstaden Tsi-
 nan. Hr Rinell liksom hans föräldrar
 ha sin verksamhet i staden Kiaohsin
 och i närheten ligger en annan stad,
 Kaomi, där baptisterna ha ytterligare
 en missionsstation. Den svenska mis-
 sionen bedrivs där sedan 47 år till-
 baka. Man har fem huvudstationer
 och utstationer, elva församlingar med
 ganska många små folkskolor och en
 samrealskola, jämte ett par bibelskolor
 för utbildning av infödda medhjälpare.

Det område, som utgör de svenska
 baptisternas missionsfält, har ännu icke
 dragits in i striderna, men kriget
 sätter sina spår och förberedelser träffas,
 fortsätter hr Rinell. I den stora
 hamnstaden Tsiantao inträffade i
 somras ett intermezzo, varvid två ja-
 panska soldater dödades. Befolkning-
 en fruktade en japansk straffexpedition
 som följde, panik utbröt och det
 sades, att 20,000 kineser utrymde sta-

den på en enda dag. Nu ha två tred-
 jedelar av befolkningen lämnat staden,
 bland dem så gott som alla japaner,
 som förseglat ingångarna till sina hus
 och liksom överlåtit åt de kinesiska
 myndigheterna att se till deras egen-
 dom. Japanerna ha mycket starka
 ekonomiska intressen i denna del av
 Kina. Kineserna ha både här och
 annorstädes vidtagit försvarsåtgärder,
 jordningställt befästningslinjer etc. T.
 o. m. vid missionsstationerna har man
 grävt underjordiska källare och gångar
 för att skydda sig mot bombra-
 derna. Dock fortgår missionsarbetet
 som vanligt och skolorna ha fullt med
 elever. Sålunda har samrealskolan,
 där min bror förut varit rektor och
 alltjämt är verksam, 180 elever, vilket
 är maximum.

Då det gäller missionen i övrigt har
 kriget haft en del direkta och indirekta
 verkningar. Dock är det högst få döds-
 offer bland missionärerna som kriget
 krävt. Ett av de mest bekanta och
 tragiska fallen var när dr Frank Rawl-
 son, den kände fredskämpen och ut-
 givaren av The Chinese Recorder dö-
 dades. En del missionärer ha fått läm-
 na sina arbetsfält, medan andra stan-
 nat kvar på missionsstationerna.

Kina har de senaste åren kraftigt
 konsoliderat sig och sökt att förbereda
 sig på det väntade angreppet från Ja-
 pan. Ett steg i sådan riktning var en
 form av värnplikt, som införts. Först
 föreskrevs, att unga män från vissa
 förmögna familjer skulle undergå två
 månaders forcerad militärutbildning.
 Denna har sedan utsträckts till allt
 större befolkningsgrupper. Tvivels-
 utan har också Kina hunnit med åtskilligt,
 men mycket återstod, då kriget
 kom. Kineserna hoppades, att anfallet
 skulle dröja. Att Japan slog till i
 somras berodde närmast av tre orsaker.
 För det första ville man avleda
 uppmärksamheten från det ekonomiska
 tillståndet i Japan, som var be-
 kymligt. För det andra ville man
 ha kriget, innan Kina blivit starkt nog
 att bjuda hårt motstånd. Och för det
 tredje passade tidpunkten Japan myc-
 ket väl, därför att andra intresserade

makter voro
 samtidigt.
 Återuppb-
 ätt under
 Cheks ledn-
 git sikte p
 vägs- och f
 tet. De kin
 gram kan i
 nas internat
 videring av
 nas politisk
 starkt och
 miska utvec
 Man mån
 sionär Rine
 gen hunnit
 korta tid so
 hotas myck
 se genom k
 ta, vet inge
 te blott till
 över Kina
 och Stilla c
 — — —
 Missionär
 i Linnéaky
 Östern och
 kväm och
 Rinell. På
 när Rinell
 är Linnéak
 na-dag.

Kina-kriget en ny epok i Östern.

13/11/37
Västerlandets intressen
trängas tillbaka.

Kinamissionär OSCAR RINELL.

— Vilken utgång kriget i Kina än kommer att få, så är ett säkert: en epok är tillända och ett annat skede börjar. Om Kina skulle vinna, kommer den kinesiska nationalandan att stärkas och man försöker då givetvis realisera nationalisternas krav på internationell likställighet. Detta betyder, att de västerländska makternas intressen komma att skjutas i bakgrunden och att Kina självt tar herraväldet inom sitt område i likhet med andra suveräna stater. Vinner åter Japan, blir resultatet, att det blir Japan som kommer att dominera över hela linjen. Då blir Kina förmodligen en japansk vasallstat. De japanska intressena i Kina komma då självfallet att inta en särställning, medan övriga maktens intressen sätts i andra hand, detta även om Japan förklarar sig vilja tillämpa den öppna dörrrens politik. Kinas representant i Nationernas förbund, dr Wellington Koo, tolkade läget rätt, då han förklarade, att Kina strider inte blott för sin egen nationella existens utan även för de västerländska makterna, då det får antagas, att deras intressen komma att bli betydligt mera respekterade under kinesisk spira än under japansk överhöghet.

Ungefär så tecknar missionär Oscar Rinell den politiska huvudlinjen i vad som nu sker i Fjärran Östern. Han har ett rikt erfarenhetsmaterial att bygga på, ty han är född i Kina av svenska missionärer och har hela tiden haft sin verksamhet därute. Hans föräldrar ha i 45 år arbetat i Svenska baptistmissionens tjänst och själv har han valt samma levnads-kall. De båda makarna Rinell stå trots sin relativt höga ålder ännu mitt uppe i aktivt missionsarbete: fadern, som är 71 år, har hand om ett flertal församlingar och är titt och jämt ute på resor i sin kinesiska, medan modern, som är 70 år fyllda, deltar i skolarbetet. Missionsfältet ligger i provinsen Shantung, en av de fem provinser som japanerna nu eftertraktat och som äro det närmaste målet för deras militära aktion mot Kina. Missionsfältet sträcker sig utmed och söder om den järnväg, som går från hamnstaden och den forna tyska kolonien Tsiangtao till provinsstaden Tsinnan. Hr Rinell liksom hans föräldrar ha sin verksamhet i staden Kiaohsin och i närheten ligger en annan stad, Kaomi, där baptisterna ha ytterligare en missionsstation. Den svenska missionen bedrivs där sedan 47 år tillbaka. Man har fem huvudstationer och utstationer, elva församlingar med ganska många små folkskolor och en samrealskola, jämte ett par bibelskolor för utbildning av infödda medhjälpare.

Det område, som utgör de svenska baptisternas missionsfält, har ännu icke dragits in i striderna, men kriget sätter sina spår och förberedelser träffas, fortsätter hr Rinell. I den stora hamnstaden Tsiangtao inträffade i somras ett intermezzo, varvid två japanska soldater dödades. Befolkningen fruktade en japansk straffexpedition som följd, panik utbröt och det sades, att 20,000 kineser utrymde sta-

den på en enda dag. Nu ha två tredjedelar av befolkningen lämnat staden, bland dem så gott som alla japaner, som förseglat ingångarna till sina hus och liksom överlätit åt de kinesiska myndigheterna att se till deras egendom. Japanerna ha mycket starka ekonomiska intressen i denna del av Kina. Kineserna ha både här och annorstädes vidtagit försvarsåtgärder, jordningstillt befästningslinjer etc. T. o. m. vid missionsstationerna har man grävt underjordiska källare och gångar för att skydda sig mot bombrajderna. Dock fortgår missionsarbetet som vanligt och skolorna ha fullt med elever. Sålunda har samrealskolan, där min bror förut varit rektor och alltjämt är verksam, 160 elever, vilket är maximum.

Då det gäller missionen i övrigt har kriget haft en del direkta och indirekta verkningar. Dock är det högst få döds-offer bland missionärerna som kriget krävt. Ett av de mest bekanta och tragiska fallen var när dr Frank Rawlson, den kände fredakämpe och utgivaren av The Chinese Recorder dödades. En del missionärer ha fått lämna sina arbetsfält, medan andra stannat kvar på missionsstationerna.

Kina har de senaste åren kraftigt konsoliderat sig och sökt att förbereda sig på det väntade angreppet från Japan. Ett steg i sådan riktning var en form av värnplikt, som införts. Först föreskrevs, att unga män från vissa förmögna familjer skulle undergå två månaders forcerad militärutbildning. Denna har sedan utsträckts till allt större befolkningsgrupper. Tvivelsutan har också Kina hunnit med åtskilligt, men mycket återstod, då kriget kom. Kineserna hoppades, att anfallet skulle dröja. Att Japan slog till i somras berodde närmast av tre orsaker. För det första ville man avleda uppmärksamheten från det ekonomiska tillståndet i Japan, som var bekymmersamt. För det andra ville man ha kriget, innan Kina blivit starkt nog att bjuda hårt motstånd. Och för det tredje passade tidpunkten Japan mycket väl, därför att andra intresserade

makter voro engagerade på andra håll samtidigt.

Ateruppbyggnadsarbetet, som främst skett under marskalk Chiang-Kai-Cheks ledning, har hittills särskilt tagit sikte på att utveckla bil-, järnvägs- och flygväsende liksom vägnätet. De kinesiska nationalisternas program kan i korthet så skisseras: Kinas internationella likställighet och revidering av alla ensidiga traktater. Kinas politiska enande för att skapa ett starkt och enat rike. Kinas ekonomiska utveckling på olika områden.

Man måste förvåna sig, slutar missionär Rinell, över att centralregeringen hunnit med vad den gjort på den korta tid som stått till förfogande. Nu hotas mycket av detta verk av förintelse genom kriget. Hur detta skall sluta, vet ingen. Japan siktar kanske inte blott till att utsträcka sin hegemoni över Kina utan även över hela Asien och Stilla oceanen.

— — —
Missionär Rinell talar i morgon kl. 7 i Linnékyrkan om Kriget i Fjärran Östern och missionen. Därefter sammkväm och anförande av fru Hellen Rinell. På förmiddagen talar missionär Rinell vid gudstjänsten. Söndagen är Linnékyrkans hednamissions Kina-dag.

170

Bojkott av japanvaror en handling för freden.

Striden Japan-Kina kan bli kampen om Stilla havet.

Eskilstuna-Kuriren 25/10/37.

Kinafödd missionär berättar för Eskilstuna-Kuriren.

Kinesiska muren, som under århundraden varit för Kina ett fast värn mot nordväst har nu blivit ineffektiv mot den moderna krigstekniken. På bilden visas den enda användning, den får i det japansk-kinesiska kriget — marschväg för trupperna, japanska.

— För min del anser jag kampen i Östern vara upptakten till kampen om Stilla havet. Världsutvecklingen har alltid gått i västlig riktning — Medelhavet, Nordsjön, Atlantiska oceanen — och nu håller världshistoriens brännpunkt på att förflytta sig till Stilla havet. Då ingår det också i Japans avlägsna planer att ha herraväldet i Kina och Asien för att så småningom kunna behärska Stilla havet och nå fram till världshegemonien.

Japans brutala krigsmetoder ha ju väckt harm över hela världen och många känna sig eniga med Stanley Jones, då han säger att Japans inkräktande i Kina utgör det

centrala internationella brottet i vår tid. En effektiv handelsbojkott av Japan, gemensam för alla länder, skulle i väsentlig grad skära ned dess möjligheter till fortsatt krig, och därmed hade vi tillgripit ett verkamt och frödligt medel för att påskynda krigets slut. En sådan bojkott vore inte bara en handling för fred i Östern utan för världsfreden.

Det är missionär **O s s s E i n e l l**, vilken i går som Eskilstuna baptistförsamlings gäst talade om "Kina just nu", som i en intervju för Eskilstuna-Kuriren med dessa ord i korta drag skisserar upp bakgrunden till vad som nu sker i Fjärran Östern. Forts. å sid. 8.

RINELL.

forts. från sid. 3.

och Västerlandets del i ansvaret. Missionär Rinell är född i Kina och har bott där hela sitt liv. Den sista stora tragedien där slapp han emellertid uppleva på nära håll, då han redan i våras lämnade Kina för sitt Sverigebesök.

— Ända sedan japanerna 1931 lade beslag på Mandsjuriet har stark spänning rått och det var egentligen bara en tidsfråga, när det skulle bryta löst, berättar hr Rinell. Under de senaste åren har Kina under Tsjiangkajsjek gått framåt på olika områden, och det viktigaste är att man lyckats samla Kina och skapa enhet ur kaos. Också ekonomiskt och ifråga om kommunikationer och dylikt har landet gått framåt. Sedan Kina under senare år öppnat sina portar för Västerlandet och hälsat allt västerländskt välkommet har regeringens håg till samarbete med Japan alltmer avtagit — av lättförklarliga skäl. Men Japan kräver samarbete med Kina mot Västerlandet.

Japanerna ha säkert förväntats över kinesernas tapperhet och dödsförakt, men Kina är icke på långt när så rustat för krigiska bedrifter som fienden. Under senare år har man dock iständsatt armé och flyg, och nu har man också slutit fred med de röda för att kunna använda deras trupper. De röda äro mycket japanfientliga och ha gjort märkbara insatser. Japans tal om att kriget är ett krig mot kommunismen i Kina är emellertid bara tomma ord, ty Kina hade klarat av detta problem dem förutan. Den nationalistiska regeringen är bara tio år gammal. Den samarbetade till en början med de röda, men sedan lyckades man tränga ut dem från Centralkina mot utkanterna vid västra gränsen. Nu hoppas Japan på ett snabbt avgörande, medan Kinas taktik är ett utrotningskrig, ty Japan har troligen varken militära eller ekonomiska möjligheter att stå sig i en långvarig strid. Västmakternas intressen i de båda länderna äro emellertid så stora att man i så fall kan vänta än värre förvecklingar. Ryssland är icke färdigt, men dras det in i striden, kan det bli gnistan, som tändar en allmän världslabrand.

— En hel del missionsstationer ligga nu inom krigszonen. Svenska baptistmissionens fält ligger i sydöstra delen av provinsen Sbantung, och det är ju ingalunda utslutet att japanernas landsätta trupper där och söka lägga beslag på järnvägen. Än så länge äro de emellertid icke indragna i stridsområdet, men kineserna ha i dessa trakter grävt löpgravar och vidtagit andra försvarsåtgärder. En hel del kinamissionärer från olika länder ha också måst fly. Den protestantiska församlingen i Kina omfattar en halv miljon medlemmar, vilket ju inte är mer än en procent av folkmängden, men det kristna inflytandet sträcker sina verkningar utöver den kristna församlingen. Statsochefen och hans maka och flera andra medlemmar av regeringen äro ju nu också kristna.

Kan man språket så att man lättare kommer dem inpå livet skall man finna kineserna vara ett sympatiskt folk, lättillgängliga och gladare än japanerna och mycket förnöjsamma. Den allmänna fattigdomen har gjort dem sparsamma och även de få rika äro mycket måttliga. Centralregering och provinsregeringar äro numera inställda på att hjälpa folket, och vid de senaste stora översvämningarna sökte man bland annat föra människorna bort från det översvämmade området till städer och köpingar, där de kunde få mat.

— Även om mycket förbättringar äro i Kina, är det också mycket som förändras. De som skaffa sig västerländsk utbildning, antingen i Kina eller i våra östasiatiska länder, ha ofta varit västerländska till-

170

Yttermissionerna Th.
171
Ales /

Det politiska dagsläget och missionen. 30/12/37

Sedan den kinesiska republikens införande 1911, har Kina gjort oerhört stora framsteg. Framåtskridandet har i synnerhet varit i ögonen fallande de senare tio åren under den nationalistiska regimens ledning.

Ateruppbyggandet av det tusenåriga kinesiska riket

har hämmats av översvämningar, hungersnöd, banditväsen, kommunism, inbördeskrig och utländsk aggressivitet. Såsom sagt har ett modernt Kina framträtt ur kaos och vuxit sig allt starkare som medlem i nationernas familj.

Vid uppbyggandet av detta nya Kina och utgestaltandet av dess öden ha många ledare bidragit, men den mest framstående bland dem är marskalk Chiang Kai-Shek. Det nationalistiska Kinas gångna tio års historia är i realiteten historien över denna enda mans arbetsresultat. Om det icke varit för hans militära genius och statsmannagenskaper, skulle Kina kanske ej stabiliserats och kommit dit det nu är i sin nationella utveckling. Politiskt och moraliskt högvuxen är han Kinas nationalhjärta. Han är en statsman av stora mått och en uppriktig fosterlandsvän. Han är absolut den störste, ja, den ende som för närvarande kan ensa det kinesiska folket. Dr. Hu Shih säger: General Chiangs ledarskap har ingen samtida parallell. I ett land, där folket aldrig hängt sig åt hjälte dyrkan kan sätta varigenom general Chiang vunnit människornas understöd och beundran, icke tillskrivas propaganda eller andra inflytelser. Det måste ha kommit från folkets orubbliga tro att regeringen med general Chiang som dess verkställande myndighet och verkliga överhuvud, har en bestämd politik och program, som kommer att eventuellt leda till nationell frigörelse och pånyttfödelse. Genom det nationalregeringen i Nanking tog de administrativa tömmarna i sina händer 1927, försåg den Kina med vad det mest behövde under de sista fem eller sex åren — en grupp kvalificerade, patriotiska och framstegsvänliga ämbetsmän. Upp till den tiden hade de kinesiska politiska ledarna i stor utsträckning kommit från militärkretsarna och högst få civila personer hade åtnjutit någon nämnvärd auktoritet. Centralregeringen har sålunda blivit Kinas första administration sedan revolutionen att bära en utpräglad civil karaktär. Regeringens program för den kinesiska nationens pånyttfödelse omfattade skapandet av en ny politisk filosofi och ett nytt nationellt självmedvetande samt materiell rekonstruktion.

Kinas enande under en centralregering bland nästan oöverstigliga svårigheter kommer att gå ned i historien såsom

en av 20:de seklets märkligaste bedrifter.

Det politiska läget vid nationalregeringens upprättande i Nanking var kaotiskt. Dominerat av rivaliserande militärhövdingar (de s. k. tuchun) var Kina på branten av politisk upplösning. Nationens resurser ödalades bort på kroniska inbördes stridigheter. Folket förtrycktes genom tunga och irreguliera skatter. Varje militärhövding var sin egen lag. Han ägde en personlig armé i avsikt att behålla och stärka sin maktställning; han uppbar sina egna skatter för att möta krigskostnader; han utnämnda alla ämbetsmän inom sitt maktområde. Politisk moralitet nådde sin lägsta äbb under denna orons och omvälvningens period. Korruption och favoritism hörde till ordningen för dagen. Mot denna bakgrund är Kinas politiska omdaning under de närmaste åren anmärkningsvärd. Förändringen består i ett skapande av ordning ur kaos, i grundandet av lag och rätt i stället för en korrumpad förvaltning. Nepotism och beskickning äro numera avgjort mindre än förut, även om det leke lyckats helt utrota dem. Pekingregeringens auktoriteter sträckte sig icke längre än till några få provinser. Centralregeringen har upprättat ordning och tillämpat lagen genom hela landet. Politisk stabilitet är ej längre en from önskan utan ett fullbordat faktum.

Centralregeringen i Nanking har framgått starkare ur varje inre kris. Landets

ring-politik, kunde ej annat än väcka reaktioner hos tänkande japaner. Det är endast på den allra senaste tiden, som Japan synes börjat fatta, att

Kina hastigt utvecklas till en modern stat.

Det förakt för kinesisk oenighet, som flera år ansetts motivera en aggressiv japansk politik i Ostasien, har, sedan överbefälhavaren Chiangs triumferande återkomst från fångenskapen i Sian juli 1936, undanträngts i de japanska ledarnas tankar genom en växande uppfattning av den makt, som centralregeringen kan prestera, och den enighet, som nationen gav uttryck åt. Kina behövde andrum för att sätta det istånd att stå på egna fötter i beredskap för en slutlig kamp för likställighet och oavhängighet.

Japan ansåg dock att ett enat och starkt Kina stod emellan sig och hegemonien i Asien. Vad som skulle ytterligare göras för förverkligande av Japans kontinental politik måste göras snart, ty ett uppejtande skulle endast bli mera fördelaktigt för Kina. Japan griper det psykologiska ögonblicket och börjar det ödesdigra och omfattande kriget i Kina. Den nuvarande konflikten är endast

ett led i Japans militäriska och imperialistiska expanderingssträvanden på det asiatiska fastlandet.

Kina kämpar icke endast för sin nationella existens utan även för att hindra civilisationen från att återfalla till djungelns barbari. De kinesiska (och japanska) hälla före att denna kamp är mer än ett krig mellan tvänne nationer, den är ett krig mot uppenbara fördragsbrott, ett hänsynslöst företörelseverk av kulturinstitutioner och en omänsklig behandling av värnlösa kvinnor, barn och män i öppna städer.

Japan mottar ett dråpslag mot Kinas mödosamt utförda konsoliderings- och återuppbyggnadsverk. Där kriget dragit fram är det endast ruinhögar och aska kvar. Kina säges ensamt förlorat i döda 300,000 personer. Bulvanregeringar, bestående av reaktionära och japanvänliga kineser, upprättas av den japanska armén, medan hela den japanska ultramoderna mordtekniken användes för att störta centralregeringen under marskalk Chiang Kai-shek. Skulle detta mål uppnås, kommer Kinas utveckling att tillbakagå många decennier. Detta är så mycket mera beklagligt som ett rätt stort antal inflytelserika kristna män och kvinnor besitta framstående platser i det politiska och sociala livet i det nya Kina. Generalissimus Chiang Kai-shek och hans äuktiga maka, premiär- och finansminister H. H. Kung, utrikesminister Wang Chung-Hui, ordföranden i den lagstiftande yuan Sun Fo, ordföranden i National Economic Council och direktören för Kinas riksbank T. V. Soong (broder till marskalkens maka May-ling Soong) samt många andra i statens tjänst bekänna sig vara kristna. Centralregeringen intager en opartisk inställning till religionen. Med kristendomen,

särskilt den protestantiska formen,

har den etablerat ett vänskapligt samarbete. Kristna skolor länkades först i det nationella samarbetet genom att inriktas som privatskolor i Kinas skoleystem. Detta samarbete hade i början åtskilligt av tvång över sig, är ännu icke ideallikt, men visar tecken till förbättringar. Kinas värdjan till samarbete på det medicinska området och i Det nya livets rörelse är helt frivilligt. Såsom rådgivare åt regeringen tjäna i förra fallet missionsläsaren dr E. H. Hume och i senare missionär George W. Shepard. Många kinesiska rörelser, som nu värdja till kristlig hjälp, sade den nu avlidne dr Frank Rawlinson, äro utvidgningar av modeller gjorda av kristna missionsläsare, sålunda ombedjas kristna företag att utvidga vad de varit förespråkare för. Dagbräckningen för kristlig kooperation i en nationsoppbyggande tjänst är för handen. Kristendomen är ej längre en tolererad utödding utan en välkommen medarbetare i nationens uppbyggande. Allt detta skulle även tyras genom centralregeringens fall. Det pågående krigets direkta inverkan

bland dem är marskalk Chiang Kai-Shek. Det nationalistiska Kinas gångna tio års historia är i realiteten historien över denna enda mäns arbetsresultat. Om det icke varit för hans militära genius och statsmannaegenskaper, skulle Kina kanske ej stabiliserats och kommit dit nu är i sin nationella utveckling. Politiskt och moraliskt högvuxen är även Kinas nationalhjärta. Han är en statsman av stora mått och en uppriktig fosterlandsvän. Han är absolut den störste, ja, den ende som för närvarande kan ena det kinesiska folket. Dr Hsu Shih säger: General Chiangs ledarskap har ingen småttida parallell. I ett land, där folket aldrig hängt sig åt hjälteyrkan kan sättet varigenom general Chiang vunnit människornas understöd och beundran, icke tillskrivas propaganda eller andra inflytelser. Det måste ha kommit från folkets orubbliga tro att regeringen med general Chiang som dess verkställande myndighet och verkliga överhuvud, har en bestämd politik och program, som kommer att eventuellt leda till nationell frigörelse och pånyttfödelse. Genom det nationalregeringen i Nanking tog de administrativa tömmarna i sina händer 1927, försåg den Kina med vad det mest behövde under de sista fem eller sex seklen — en grupp kvalificerade, patriotiska och framstegsvänliga ämbetsmän. Upp till den tiden hade de kinesiska politiska ledarna i stor utsträckning kommit från militärkretsarna och högst få civila personer hade åtnjutit någon nämnvärd auktoritet. Centralregeringen har sålunda blivit Kinas första administration sedan revolutionen att bära en utpräglad civil karaktär. Regeringens program för den kinesiska nationens pånyttfödelse omfattade skapandet av en ny politisk filosofi och ett nytt nationellt självmedvetande samt materiell rekonstruktion.

Kinas enande under en centralregering bland nästan oöverstigliga svårigheter kommer att gå ned i historien såsom

en av 20:de seklets märkligaste bedrifter.

Det politiska läget vid nationalregeringens upprättande i Nanking var kaotiskt. Dominerat av rivaliserande militärhövdingar (de s. k. tuchun) var Kina på branten av politisk upplösning. Nationens resurser ödelades bort på kroniska inbördes stridigheter. Folket förtrycktes genom tunga och irreguliera skatter. Varje militärhövding var sin egen lag. Han ägde en personlig armé i avsikt att behålla och stärka sin maktställning; han uppbar sina egna skatter för att möta krigskostnader; han utnämnde alla ämbetsmän inom sitt maktområde. Politisk moralitet nådde sin lägsta öbb under denna orons och omvälvningens period. Korruption och favoritism hörde till ordningen för dagen. Mot denna bakgrund är Kinas politiska omdaning under de närmaste åren anmärkningsvärd. Förändringen består i ett skapande av ordning ur kaos, i grundandet av lag och rätt i stället för en korrumpierad förvaltning. Nepotism och bestickning äro numera avgjort mindre än förut, även om det icke lyckats helt utrota dem. Pekingregeringens auktoriteter ströckte sig icke längre än till några få provinser. Centralregeringen har upprättat ordning och tillämpat lagen genom hela landet. Politisk stabilitet är ej längre en from önskan utan ett fullbordat faktum.

Centralregeringen i Nanking har framgångsrikt starkt ur varje inre kris. Landets enande har fastkommit

mera genom moralisk övertalning än med våld,

mera genom personlig auktoritet än med tvång. Marskalk Chiang, överbefälhavaren för den kinesiska armén, som anförtrots denna maktpåliggande uppgift att skapa nationell enhet, har genom sin takt, visdom, vidhjärtenhet och tålmod — kort sagt sina statsmannaegenskaper — vunnit mera än genom sina militära segrar. Det faktum att många av marskalk Chiangs forna motståndare och kritiker äro i dag hans varmaste understödjare är ett vittne till hans insjurerande eldarskap och hans självuppförande patriotism. Det är förkroppligandet av denna enande ande, som främst gör Chiang till föremål för de kinesiska folkskarnornas lojalitet.

Den kinesiska regeringen under marskalk Chiangs ledning insåg klart, att politisk stabilitet var en nödvändig förutsättning för en stark och framgångsrik nation samt att ett enat folk var det första villkoret för ett effektivt försvar mot utländsk inkräktning. Landets enande, parad med ett stegrat motstånd mot Japan

Japan ansåg dock att ett enat och starkt Kina stod emellan sig och hegemonien i Asien. Vad som skulle ytterligare göras för förverkligande av Japans kontinentalpolitik måste göras snart, ty ett uppskjutande skulle endast bli mera fördelaktigt för Kina. Japan griper det psykologiska ögonblicket och börjar det ödesdigra och omfattande kriget i Kina. Den nuvarande konflikten är endast

ett led i Japans militäriska och imperialistiska expensionssträvanden på det asiatiska fastlandet.

Kina kämpar icke endast för sin nationella existens utan även för att hindra civilisationen från att återfalla till djungelns barbari. De kinesiska soldaterna hålla före att denna kamp är mer än ett krig mellan tvänne nationer, den är ett krig mot uppenbara fördragsbrott, ett hänsynslöst förstörelseverk av kulturinstitutioner och en omänsklig behandling av värnlösa kvinnor, barn och män i öppna städer.

Japan måttar ett dråpelag mot Kinas mödosamt utförda konsoliderings- och återuppbyggnadsverk. Där kriget dragit fram är det endast ruinhögar och aska kvar. Kina ägdes ensamt förlorat i döda 300,000 personer. Bulvanregeringar, bestående av reaktionära och japanvänliga kineser, upprättas av den japanska armén, medan hela den japanska ultramoderna mordtekniken användes för att störta centralregeringen under marskalk Chiang Kai-shek. Skulle detta mål uppnås, kommer Kinas utveckling att gå tillbaka många decennier. Detta är så mycket mera beklagligt som ett rätt stort antal inflytelserika kristna män och kvinnor besitta framstående platser i det politiska och sociala livet i det nya Kina. Generalissimus Chiang Kai-shek och hans duktiga maka, premiär- och finansminister H. H. Kung, utrikesminister Wang Chung-Hui, ordföranden i den lagstiftande yuan Sun Fo, ordföranden i National Economic Council och direktören för Kinas riksbank T. V. Soong (broder till marskalkens maka May-ling Soong) samt många andra i statens tjänst bekänna sig vara kristna. Centralregeringen intager en opartisk inställning till religionen. Med kristendomen,

särskilt den protestantiska formen,

har den etablerat ett vänskapligt samarbete. Kristna skolor länkades först i det nationella samarbetet genom att registreras som privatskolor i Kinas skolsystem. Detta samarbete hade i början åtkilligt av tvång över sig, är ännu icke idealt, men visar tecken till förbättringar. Kinas vädjan till samarbete på det medicinska området och i det nya livets rörelse är helt frivilligt. Såsom rådgivare åt regeringen tjäna i förra fallet missionsläkaren dr E. H. Hume och i senare missionsläkaren George W. Shepard. Många kinesiska rörelser, som nu vädja till kristlig hjälp, sade den nu avlidne dr Frank Rawlinson, äro utvidgningar av modeller gjorda av kristna missionärer. Sålunda ombedjas kristna företag att utvidga vad de varit förespråkare för. Dagbräckningen för kristlig kooperation i en nationsomspännande tjänst är för handen. Kristendomen är ej längre en tolererad utbörd utan en välkommen medarbetare i nationens uppbyggande. Allt detta skulle äventyras genom centralregeringens fall.

Det pågående krigets direkta inverkan på den kristna missionen i Kina äro ödesdigra. Många missionsstationer ha dragits inom krigszonen. Antalet kapell, skolbyggnader och sjukhus, som skjutits i spillror, är säkerligen rätt stort. Exakta uppgifter kunna ännu icke lämnas, då det brinnande kriget ständigt hotar nya områden. Hjälpemodiga missionärer ha stannat kvar inom farozonen och sökt lindra det lidande kinesiska folkets nöd. Flera missionärer ha med svidande hjärtan och under stora faror någats fly till lugnare platser. I det stora hela ha offren bland missionärerna varit relativt få. Ett dödoffer i början av Shanghai-kriget var särskilt kännbart, nämligen den över hela världen kände

missionären och skriftställaren dr Frank Rawlinson.

Han döddes bland ett stort antal kineser av en bombexplosion. Rawlinson hade arbetat 35 år som missionär i Kina. Han var redaktör för Kina-missionens största tidskrift — The Chinese Recorder. Han var en älskännare som få och en missionsauktoritet, som icke endast respekterades i Ostern men även i Västern. Dubbelt tragiskt är det att denna kämpe för fredens sak skulle själv falla offer för kri-

gets förbannelse. För mig är det särskilt gripande att tänka, att min väns välsignelserika gärning så plötsligt ändats. Det kristna missionsarbetet har genom hans död lidit en stor förlust.

Svenska Baptistmissionens fält i Shantung ockupation lär enligt telegrammen rekta fasor. Mörka och tunga kirgsmöjnor hots i skrivande stund att utladda sig över dess missionsstationer. Provinshövdingen i Shantung ockupation lär enligt telegrammen vara omedelbart förestående. Huru många missionärer äro kvar på missionsstationerna och huru många evsruerats är oss obekant. Vi tro de äro i Fridsfurstens hand. Bed Gud att Han tåcka vara en eldsmur omkring sitt folk och verk, ja, att Han, om möjligt, avvärjer den hotande katastrofen i Ostern. På Yttre Missionens offerdag må vi som enskilda och församlingar genom rika gåvobidrag bidra till att hjälpa nöden bland de krigsnödlidande i Kina och understötja den kristna missionens välsignelsebringande arbete för det lidande och blödande kinesiska folkets frälsning och upplysning.

Rudex.

Oscar Rinell

Massbröllop i Kina

Bland nymodigheter i Mittens rike måste räknas det alltmera populära massbröllopet. Sedan dess införande i Shanghai den 3 april 1934 hade myndigheterna därstädes uttalat den äktenskapliga välsignelsen över icke mindre än 1,087 brudpar innan februari månads slut år 1936. Tusentals par ha förenats genom samma sällsamma äktenskapliga ceremoni i nästan alla landets storstäder.

Första gången den borgerliga vigseln i denna form introducerades i Shanghai, Kinas förnämsta finansiella metropol, deltog endast 57 brudpar. Sedan dess har dess popularitet så småningom tilltagit. Vid tiden för det fjärde massbröllopet hade antalet par ökat till 140, därefter har antalet deltagare i varje ceremoni varit 100 eller däromkring. Under loppet av det gångna året ha fem sådana bröllop anordnats och tillsammans 588 par ingått i det äkta ståndet blott i omnämnda stad.

Kineser från alla samhällsskikt representeras genom de vigda. Enligt Shanghais officiella statistik härstamma paren vid massbröllop från femton olika klasser eller yrken. De flesta brudgummar äro tjänstemän i olika ämbetsverk, college-professorer, studenter och personal i banker eller kommersiella företag. Kvinnor från hemmen leda brudarnas grupp, efterföljd av folkskolelärarinnor, studentkor, butiksbiträden och tjänstemän i civila institutioner.

Statistiken visar att kineserna allt fort gifta sig i unga år. Majoriteten bland brudgummar, som deltagit i dessa bröllop, är 21 år gammal, medan brudarna äro 20. Många 16-åriga kvinnor och 18-åriga män voro bland de vigda. Åldersgränsen för män är vid 18 år, medan 16 år är den lägsta för flickor. Den äldste mannen, som seglade in i den äktenskapliga hamnen var 44 år, medan den äldsta kvinnan var 31. Detta stärker påståendet, att livet ällan börjar vid 40 för de flesta kineser.

Vilken kinesisk medborgare som helst kan anmäla sig som deltagare i ett massbröllop. Den skriftliga begäran till Sociala byrån anger del-

tagarnas namn, ålder, födelseort och yrke samt åtföljes av tre fotografier. Aldern räknas ej på kinesiskt vis utan efter västerländskt. Den gamla kinesiska seden var att räkna ett nyfött barn såsom ett år vid födelsen och sedan tillägges ett år för varje kinesiskt nyår. Denna praxis följes alltså ej vid anmälan, utan barnet anses ej vara ett år, förrän den första födelsedagen kommer. Myndigheterna undersöka varje anmälan, innan tillstånd till deltagande vid massbröllopet lämnas. En indier önskade en gång gifta sig med en kinesisk kvinna vid ett sådant bröllop men nekades tillståndsbevis. Inga utlänningar ha tills datum deltagit. Ett par tre fall i det flydda har förekommit, då någon av kontrahenterna förut befanns vara gift. Under sådana förhållanden har den förutvarande hustrun eller mannen gått till domstolen med saken eller sökt upphäva äktenskapet. På grund av sådana erfarenheter tillkännagiva myndigheterna namn över alla blivande deltagare i tidningarna för att förhindra komplikationer till följd av »dubbla» äktenskaps ingående.

Massbröllopets popularitet kommer därav att det är enkelt, högtidligt och ekonomiskt. På den utsatta tiden samlas alla av myndigheterna godkända brudpar vid stadshuset. Särskilt inbjudna gäster och vänner kunna uppgå till ett par tusen personer. Utanför byggnaden trängas tusentals nyfikna åskådare. National- och Kuomintang-partiflaggor vaja för vinden.

Brudarna äro iklädda skära brudklänningar av siden med vita slöjor, och i sina händer hålla de en brudbukett, bestående av skära rosor. Vid deras sida stå brudgummarna iklädda långa blåa rockar, över vilka sitta svarta makwa (jackor). När orkestern stämmer upp bröllopsmarschen sätter bröllopsprocessionen sig i gång.

I tåten gå två par brudnåbbar, bärande lyktor — symboler för lycka och välsignelse. Omedelbart därefter komma brudgummarnas marskalk och brudarnas tärna. De leda sedan brudar och brudgummar genom den stora hallen i var sin rad i

Japanerna gjorde Kina till nation.

Tidsläget och missionen
belyst på Stockholms
borgarskola.

En hastig men sakkunnig
orientering av det stora pro-
blemet "Tidsläget och mis-
sionen" fick Stockholms mis-
sionsintresserade på tisdags-
(Forts. å sid. 2.)

Japanerna gjorde Kina...

— Fortsättning från 1:a sidan. —

kvällen i Stockholms borgar-
skolas stora hörsal. Cicero-
ner voro de kända missions-
männen missionssekreter-
aren, fil. lic. Herman Sande-
gren, vilken talade över äm-
net "Brytningar i Indien",
missionär Sam Sköld, vilken
skildrade "Kinas pånyttfö-
delse" samt professor Knut
B. Westman, som i snabba
drag skisserade upp kontu-
rerna till en "Kristen stra-
tegi". Som anordnare av fö-
redragsserien stod Svenska
Missionsrådet.

— När Gandhi och dr John Mott
för ett år sedan sammanträffade i en
liten indisk by — två män som i
mångt och mycket äro varandra lika
— hade de inte hunnit långt i dis-
kussionen förrän meningarna bröt sig,
sade missionssekreteraren Herman San-
degren. Och tvistämnet var mis-
sionen. Dock var det en gång den krist-
na missionen, som började väcka det
indiska lågkastfolket till medvetande.
Sedan fortsattes verket av ädla indi-
ska reformvänner för att till slut av
Gandhi få sin slutliga utformning.

Men nu ligger saken så till, att hin-
duerna känna att den kaströrelse,
som vinner allt större omfattning, kan
vara en fara, kan bli en dödsstöt mot
hinduismens hjärta. Antingen skall
hinduismen själv kunna lösa frågan
om de kaströrelsen, konstaterar Gandhi,
eller också är den dödsdömd. Missio-
nen börjar allt mer betraktas som en
fiende mot hinduismen och allt in-
diskt samhällsliv. De kristna få inte
blunda för de stora motsättningar,
som finnas mellan kristendom och hin-
duism, vilket också är skillnaden mel-
lan en missionerande och en icke mis-
sionerande religion.

Hinduismen är en tystnadens och
kontemplationens religion. Kristendo-
men kan inte nöja sig med att få ut-
veckla sitt innehåll i tystnad. Dess
budskap måste föras fram av bud-
bärare. Hinduismen är en religion,
som vänder sig endast till Indiens
folk. Man kan inte bli hindu, man fö-
des därtill. Kristendomen däremot är
den universella religionen, även om
den kläder sig i något olika dräkt
hos olika folk. Detta kan hinduen in-
te fatta, vilket bland annat gör att
även frisinnade indier kunna uttala
sin uppehållning av tyskarnas natio-
nalistiska nyfödedom.

Men även inom indiarnas egna led
finns det stora motsättningar, vilket
bäst exemplifieras genom de två in-
diska frihetskämparnas och vänner-
nas, Gandhi och Nehru, olika stånd-
punkt i vitala frågor. Gandhi repre-
senterar den gamla tiden. Nehru är
en modern människa med klar nykter
blick på problemen. Det ödesdigra
med Gandhi, säger Nehru, är att han
grundat sitt handlande på metafysik.

Han sammanblandar religion och po-
litik, vilket är en allvarlig sak. Och
det måste ju tyckas oss västerlän-
ingar egendomligt att så skulle ha
skett i den religion, som mest av alla
synes oss världsfrånvärd. Snart är
också den stund inne, då man i In-
dien får skörda de bittra frukterna
av denna sammanblandning. Gandhi
är det tragiska monumentet över en
förgången tid — och det nya Indien
kan ännu inte se klart framåt. Mis-
sionen måste nu allvarligt pröva sig,
om det för fram det budskap, som
kan ge folket ledning och hjälp.

Kinasvensk tycker
Sverige är gubbaktigt.

— Kinas gamla kultur var mogen,
ja övermogen så att den ruttnade in-
ifrån, sade missionär Sam Sköld.
Den hade inte något rum för ungdom-
liga viljor. Och så kom stormen. Un-
der hundra år har Kina utsatts för
hårda stötar utifrån, men även in-
ifrån.

Det är nu i Kina ett sjudande ung-
domligt liv, vilket gör att, när en
kinasvensk kommer hem till sitt land
igen, han finner till och med ungdom-
men gubbaktigt. De religiösa proble-
men äro inte Kinas huvudproblem. Det
är däremot kulturproblemet. Den vä-
sterländska kulturen har i »Mittens
rike» ibland visat sig verka genom
attraktion, ibland genom repulsion.
Kina tillägnade sig den västerländska
kritiken och den fick verka tills kine-
serna sågo att de ingenting ägde av
kultur.

Den hastiga övergången från me-
deltid till nutid sätter nu hela sam-
hället i gungning. Den gamla familje-
kollektiven brytes sönder av väster-
landets individualism, och att kineser-
na därvid något felaktigt fattat den
västerländska friheten, visas bland
annat av den kinesiska översättningen
av detta ord. Det motsvarar nämligen
mer vårt »själväld» än »frihet». Ur
den stora klanfamiljen brytes nu den
»lilla familjen» ut. Det är kristendo-
mens stora uppgift att i denna tid av
uymornad individualism föra humani-
tetens och människokärlekens talan.

Japan gjorde Kina till
nation.

Kina har aldrig betraktat sig själv
som nation utan som en hel värld, och
vad som är mer, som den civiliserade
världen. Så småningom fingo emeller-
tid kineserna lära känna folk, som
ansågo sig vara dem kulturellt över-
lägsna och som dessutom trodde sig
ha en kulturmission att fylla. Men
problemet Kina — världen blev inte
brännande förrän Japan började lära
sig de västerländska knepen. Då först
sågo kineserna klart och tydligt, att
de voro en nation — inte en hel
värld. De nationalistiska känslor, som
då föddes blevo av en het och nästan
apokalyptisk art. En del exarcerer på
inte kunnat undvikas. Men missionen
har fått lära en del av kineserna af
det även behövs en personlig omda-
ning. Den bekanta rörelsen för ett nytt
liv har också omiskänneliga kristna
drag.

Hemmaproblem skapa
svårigheter på missions-
fälten.

Professor Knut B. Westman påpe-

kade i sitt föredrag, att det mesta
ännu återstår att göra för missionen,
och en av de största uppgifterna nu,
är att få de infödda kristna kyrkorna
med sig. Vid Internationella missions-
rådets sammanträde nästa år kom-
mer också samtalet att röra sig om,
hur missionen skall kunna tillföra de
unga kyrkor mer av inre kraft. Den
kristna litteraturens ställning ute på
missionsfälten är rätt svag. Likaså
den teologiska utbildningen av infödda
präster. Kyrkornas uppgift är att fö-
ra evangelium vidare, och därvid böra
de och missionen gå hand i hand.

Kyrkornas ekonomi, så att de inte
alltid behöva leva på missionens sub-
sidier, är ett brännande problem. Ett
krångligt problem att lösa för mis-
sionen är också förhållandet mellan stat
och kyrka. Men ett av de allra svå-
raste är det rörande enheten. Det
kommer att bli en samvetsfråga för
våra missionsorganisationer, om de
inte i sin ömtåliga självständighets-
känsla här hemma lägga en börda på
de kristna ute på missionsfälten.

P. es. o.

174

Tidsläget och missionen.

Tre föredrag i Borgarskolan.

Prof. K. B. Westman (överst), missionssekreteraren dr Herman Sandegren och dr Sam Sköld.

Tidsläget och missionen var den gemensamma rubriken för tre föredrag i Borgarskolan på tisdagskvällen, anordnade av Svenska missionsrådet. Missionssekreteraren dr Herman Sandegren talade om Brytningar i Indien, missionären dr Sam Sköld om Kinas pånyttfödelse och professor Knut B. Westman om Kristen strategi.

— Indien har femtio å sextio miljoner kastlösa, sade dr Sandegren, och dessa ha nu börjat vakna till medvetande om att även de ha människovärde. Oron i detta väldiga bottenskikt skakar hela den indiska samhällsbyggnaden och utgör ett allvarligt hot mot hinduismen. Komma de kastlösa massorna att stanna i hinduismen, eller komma de att överge den? Med lösningen av detta problem står och faller hinduismen och därmed Indien självt. Men det finns även motsättningar inom hinduismen: den svåraste kritiken har riktats mot Gandhi från hans religions egna företrädare. Gandhi illustrerar det ödesdigra i att använda religionen för politiska syften, säga hans kritiker, som i honom se det tragiska monumentet över en svunnen epok.

— Att tala om Kinas pånyttfödelse kan synas djärvt i dessa dagar, sade dr Sköld bl. a. i sitt föredrag, och dock torde det vara berättigt. Kinas gamla kul-

tur, som hade sina rötter i de äldre arkunderna, var polerad, förfinad, mogen — ja, övermogen, en kultur med ansiktet vänt mot det förgångna och utan plats för det nyskapande. De hårda stöterna utifrån under senare decennier ha emellertid åstadkommit en serie kulturella revolutioner. Kina av i dag kännetecknas av ett sjudande liv, en gryende kulturförnyelse. Kineserna ha aldrig betraktat sig som en nation, utan som en värld, som den civiliserade världen. I senare tid ha kineserna upptäckt att de äro en nation bland nationer, och den lärdomen har kostat dem mycket lidande.

Professor Westman gav en orientering om missionen, sedd inifrån, och belyste sin framställning med en del siffror. Han behandlade vidare några organisationsproblem och önskemål i samband med missionens vidare utveckling. — Varför kan man icke lämna hedningarna i fred? fråga många. Då skulle man emellertid vara tvungen att avskaffa världshandeln och stoppa de moderna kommunikationerna — någon annan möjlighet finns icke att reservera en idyll för hedningarna i våra dagar.

V.P. 26/10/39

Dop i Kina

Sedan vi sist rapporterade, ha ytterligare tre dophögtider hållits å vårt Kina-fält.

Den 27 augusti döptes 5 personer i Kaomi. Två dagar senare på utstationen Juma, cirka tre svenska mil i väster, blevo 48 personer döpta. Sammanlagt ha alltså 69 personer iklätt sig Kristus genom dopet och förenats med Kaomi-baptistförsamling under året.

Baptistförsamlingen i Wangtai hade sin tredje dopförrättning den 17 september. Den försiggick på en utpost Shi Min Tse, där 14 personer döptes. Detta bringar sålunda antalet döpta i år till 52 personer. Vid nattvardsbordet ha de hälsats välkomna till Wangtaiförsamlingens gemenskap.

Missionsarbetet fortsätter utan avbrott. Möjligheterna torde vara större än någonsin tillförne, även om svårigheterna i vissa avseenden äro allvarligare än förut. Förstärkningar behövas för att fylla de luckor, som uppstått i vårt missionsarbete. Skörden är mycken, men arbetarna äro få. Bedjen fördenskullskördens Herre att han sänder ut arbetare till sin skörd.

Oscar Rinell.

Vår första infödda pastor.

Pastorsavskiljning i Wangtai.

Söndagen den 5 maj 1940 är en märkesdag i Wangtai baptistförsamlingens historia. Under församlingens mer än trettioåriga tillvaro hade tidigare ingen högtid av liknande art hållits. Med stor glädje och tacksamhet till Gud samlades vi denna dag för att avskilja församlingens förste kinesiske pastor — en händelse av historisk betydelse för församlingen.

Vad tiderna ändå förändras! Långt innan församlingen bildades kommo våra äldsta missionärer — J. E. Lindberg och J. A. Rinell med fru — till denna köping med frälsningens budskap. De fingo taga in i en liten flygelbyggnad i Barmhärtighets gudinnans tempel. Nu kommo svenska missionärer och kinesiska representanter från systerförsamlingar för att tillbedja i en ändamålsenlig och blomstersmyckad kyrka. Ingen vågade i början närma sig de främmande djäv-larna. I dag räknar församlingen 766 medlemmar. Under åren ha flera missionärer förkunnat evangelium och värdat församlingen här. Vi prisar Gud att församlingen nu vid sidan av en stab infödda missionsarbetare även får sin egen kinesiske pastor.

Kung Rön-yong, pastor i Wangtai.

Pastorsfrågan väcktes i diakonkåren en tid tillbaka av den missionär, som nu har ansvaret för verksamheten. Som samtliga voro eniga om behovet av frågans lösnings förordades ett förslag därom i församlingens möte. Församlingen fattade efter moget övervägande och bön beslut om pastorsval. Söndagen den 3 mars skedde valet. Resultatet blev att Kung Rön-yong valdes enhälligt till församlingens pastor. Vi tro det vara ett lyckligt val. Han är från ett kristligt hem, har genomgått missionens skolor och erhållit sin teologiska utbildning i en predikantskola. Under en följd av år har han troget tjänat församlingen och missionen i egenskap av evangelist och diakon.

Brev till respektive församlingar ansötna till vår svensk-kinesiska konferens utsändes med inbjudan att låta sig representera vid pastorsavskiljningshögtiden den 5 maj. Glädjande nog infunno sig många gäster trots tidslägets besvärligheter och avståndens svårigheter. Trenne bilar gjorde dock resorna snabba och komfortabla. Välkomstalet höls av missionären, som var blott ett litet barn, då han första gången besökte köpingen. Församlingens förste och mångårige pastor, J. A. Rinell, höll en givande ordinationspredikan. Pastorskandidaten avlade ett gripande vittnesbörd om sin andliga erfarenhet, kallelse och tro. Därefter följde händernas påläggning och ordinationsbön. Brodershanden räcktes den nye pastorn som tecken på välkommandet i pastorens led och en bibel överlämnades till honom. Gratulationer och uttalandes av representan-

tegen predikant, eller ock på helt

Agitationsrim.

I en Ungdomens Veckopost, utgiven för 25 år sedan, finna vi följande verser, som lika gärna kan riktas till dess läsare i dag.

Unga skaror spriden, spriden
Nu er egen tidning ut!
Gripen verket an, ty tiden
Den så hastigt tager slut.
Om envar sitt strå vill draga,
Minns att då blir stacken stor.
Ej i missmod må vi klaga,
Nej, ett krafttag ska' vi taga
Som gör U. V. fin och stor.

Vem som helst kan här utföra
Ett gott verk för en god sak.
Cirkeln utav U. V:s vänner
Kan nu vidgas och dess sak
O, den vinna skall allt flera
Prenumeranter bland vårt folk
Och så kan den giva mera.
Skynda då att abonnera,
Ty den är de ungas tolk!

En dålig rimsmed som menar väl.

Hässelby villastad.

Bröllopsfest.

Ungdomsföreningen tillika med församlingen hade på pingstaften glädjen övervara vigselakten mellan ungdomsfören. ordf. broder Evert Syrén och syster Ingrid Johansson. Den frikyrkliga vigseln förrättades av past. Walter Berggren. I det festligt dekorerade kapellet fingo vi uppleva en angenäm afton. Musikföreningen och en manskör medverkade med sång, telegram upplästes och tal höllos till de nygifna, som båda taga aktiv del i söndagskolan och bruden även i juniorföreningen. En gåva överlämnades från församlingen och ungdomsföreningen. Vi lyckönska dem och önska dem Guds rika välsignelse över kommande dagar.

Birgit L.

Vi instämna i lyckönskan. — Red.

Hur lätt bli...

Hur lätt bli människornas kinder heta!

De döma snabba, fast de litet veta,
de många rösterna, som hjärtan mäta.
Men i vart hjärta finns en dörr med lås,

ett hemligt rum, vars nyckel ingen finner,

och oljan, vilken i dess lampa brinner,
är hemligheter, som med oss förgås.

Verner von Heidenstam.

ningshögtiden avslöts med välsignelsen av den ordinerade pastorn.

De kinesiska och utländska deltagarna deltog även på ett uppskattat sätt med predikningar och sång under högtidens övriga möten. En gemensam kinesmiddag intogs, då läckerheterna fingo en strykade åtgång. Uppbrottsstunden kom allt för snart. Vi undra var och när vi härnäst skola samlas till en liknande högtid. Intet hedmiakt land kan någonsin bli kristet så länge dess kristendom är exotisk, propagerad genom främlingar och beroende på dem. Vår uppgift är att plantera kristendomen och hjälpa den växa, och sedan fostra den att taga vara på sig själv. Varje nations evangelisering måste väsentligen ske genom infödda kristna och missionsarbetare. Skiljandet av kinesiska pastorer är ett effektivt led i kristendomens naturalisering och folkens kristnande.

Oscar Rinell.

Och ändå verkar Gud

Efter två års Kina-krig

Kinakriget rasar alltfört med oförminskad våldsamhet. Det kristna missionsföretaget fortsätter trots hotande faror. Kinesernas sega motstånd i denna nationella kalamitet och Guds församlings framgångar å vårt missionsfält i provinsen Shantung belysas i artiklar i detta nummer.

Den 7 juli betecknar den andra arsdagen av Lukouchiao-intermezzot och begynnelsen till det japansk kinesiska krigets tredje år. När de första nyheterna från de senaste kinesisk-japanska fiendtligheterna blixtnabbt spredos över världen två år tillbaka, drömde väl ingen att de skulle utvecklas till en beväpnad konflikt av sådan omfattning och intensitet som fallet blivit. Båda nationernas hela resurser ha engagerats i en kamp på liv och död, i vilken själva deras nationella existens nu står på spel. När den fredliga kinesiska kulturnationen insåg, att enda utvägen var att kämpa för sin existens som en fri nation, trodde ingen, att kriget skulle se sitt tredje år, åtminstone varken japanerna eller många utländska kännare av läget. Japanerna skröto, att de skulle »slå ned Kina till sina knän» inom några veckor. Medan utländska iakttagare erkände, att Kina var förvisso starkare än någonsin förut, voro de öppet skeptiska, huruvida detta land skulle en längre tid vara i stand att stå emot Japans överlägsna styrkor. Majoriteten även bland kineserna tvivlade på sin förmåga att motstå Japan för mer än några månader. Alla underskattade

Kinas inneboende styrka

och motståndskraft, alla utom några vidsynta ledare, som voro medvetna om livskraften och uthålligheten hos sin ras, och som lade planer för ett långvarigt utnöttningskrig. Världen har mer än en gång slagits med häpnad inför den kinesiska militära och civila befolkningens tålamod och hjältemod inför oerhörda svårigheter och lidanden.

Efter två år av de mest nedslående erfarenheter: de mest fruktansvärda angreppen från land, hav och luften, den oerhörda förlusten av talrika hem och i många fall nära och kära och alla jordiska ägodelar, äro kineserna i sin helhet i dag mera beslutna än någonsin att strida till sista man. Det finns ingen bland dem som icke skulle hälsa freden välkommen, men fred på Japans villkor önskar ingen, ty det skulle innebära slaveri. Militärt är Kina starkare än förut. Under de gångna två åren ha nya arméer utbildats, arméer som veta för vad de kämpa. Kinesiska friskarornas ökade aktivitet bakom fronterna visar sig allt mer effektiv uti att underminera fiendens moral. På slagfältet mot det tekniskt fulländade japanska militärsystemet ha kineserna under de två sista åren inhämtat värdefulla lärdomar. Anmärkningsvärt är, att sedan Hankows och Kantons fall förliden oktober ha

de japanska trupperna fullständigt misslyckats

att göra något större framsteg i det inre av landet. Den japanska armén är ställd inför ett allvarligt dilemma: den kan icke avancera och likväl kan den icke slå till reträtt. I avsikt att dölja sitt misslyckande har dess uppmärksamhet vänts till de utländska makterna. Därav de nuvarande Tientsin- och Kulangsu-affärerna och blockaden av Amoy Swatow, Foochow och Wenchow. Dessa åtgärder åsyfta att driva ut västerländska intressen eller, om de toka lyckas, att ha en lämplig plats att lägga skulden för den japanska är-

tyg i Japan, ökas tecken på allvarliga asiktsdivergenser mellan de moderata elementen i regeringen och affärsvärlden och cheferna för armén och flottan, vilka äro beslutna att följa en mer drastisk politik.

Ovanstående är ett sammandrag av en artikel i en kinesisk tidskrift. Sammanfattningsvis säger tidskriften: »Lukouchiao-intermezzots andra årsminne finner Kina uppåtgående, medan Japan definitivt visar tecken på ansträngning. Medan det i Chungking finns 'gränslös optimism', såsom en utländsk korrespondent beskrev atmosfären i denna krigstidshuvudstad, ställes Tokyo med desperation och förvirring inför vilken väg det bör välja för att frigöra sig ur sitt dilemma. Hur mycket längre kriget kommer att vara, vet ingen. Men allt efter som konflikten fortsätter, komma, synes det, dessa tendenser att i stigande grad vara påtagliga. Kina vet, att det har tiden för sig, och det är tillfreds med att vara tålmodigt.»

Rudex.

Se vidare art. på sidan 1.

Dop i Kaomi

Den 29 oktober döptes 1 person i Kaomi. Denna hophögtid var den fjärde i ordningen under innevarande år å detta fält. Sammanlagt ha 87 personer fått sin Kristus genom dopet i år och förenats med Kaomi baptistförsamling.

Oscar Rinell.

I Tabernaklet, 17/5/37
Observatoriegatan, hälsas i kväll Svenska baptistmissionens missionär i Kina Oscar Rinell med familj välkommen hem. Hr Rinell är född i Kina men han har gjort flera besök i hemlandet, där han är högt aktad och älskad för sin goda gärning och nobla personlighets skull. I mötet i kväll komma flera av missionsledningens män att delta (se annonsen i dag) och sångarkrafter från Tabernaklet medverka. Offer för missionen frambäres. Missionär Rinell kommer att framföra en hälsning från det nya Kina.

spel. När den fredliga kinesiska kulturnationen insåg, att enda utvägen var att kämpa för sin existens som en fri nation, trodde ingen, att kriget skulle se sitt tredje år, åtminstone varken japanerna eller många utländska kännare av läget. Japanerna skröto, att de skulle »slå ned Kina till sina knän» inom några veckor. Medan utländska iakttagare erkände, att Kina var förvisso starkare än någonsin förut, voro de öppet skeptiska, huruvida detta land skulle en längre tid vara i stand att stå emot Jupans överlägsna styrkor. Majoriteten även bland kineserna tvivlade på sin förmåga att motstå Japan för mer än några månader. Alla underskattade

Kinas inneboende styrka

och motståndskraft, alla utom några vidsynta ledare, som voro medvetna om livskraften och uthålligheten hos sin ras, och som lade planer för ett langvarigt utnöttningskrig. Världen har mer än en gång slagits med häpnad inför den kinesiska militära och civila befolkningens tålamod och hjältemod inför oerhörda svårigheter och lidanden.

Efter två år av de mest nedslående erfarenheter: de mest fruktansvärda angreppen från land, hav och luften, den oerhörda förlusten av talrika hem och i många fall nära och kära och alla jordiska ägodelar, äro kineserna i sin helhet i dag mera beslutna än någonsin att strida till sista man. Det finns ingen bland dem som icke skulle hälsa freden välkommen, men fred på Japans villkor önskar ingen, ty det skulle innebära slaveri. Militärt är Kina starkare än förut. Under de gångna två åren ha nya arméer utbildats, arméer som veta för vad de kämpa. Kinesiska friskarornas ökade aktivitet bakom fronterna visar sig allt mer effektivt uti att underminera fiendens moral. På slagfältet mot det tekniskt fulländade japanska militärsystemet ha kineserna under de två sista åren inhämtat värdefulla lärdomar. Anmärkningsvärt är, att sedan Hankows och Kantons fall förliden oktober ha

de japanska trupperna fullständigt misslyckats

att göra något större framsteg i det inre av landet. Den japanska armén är ställd inför ett allvarligt dilemma: den kan icke avancera och likväl kan den icke slå till reträtt. I avsikt att dölja sitt misslyckande har dess uppmärksamhet vänts till de utländska makterna. Därav de nuvarande Tientsin- och Kulangsu-affärens och blockaden av Amoy, Swatow, Foochow och Wenchow. Dessa åtgärder äsyftar att driva ut västerländska intressen eller, om de icke lyckas, att ha en lämplig plats att lägga skulden för den japanska arméns misslyckande i Kina. Agitationen mot utländska stormakter är även avsedd att uppehålla moralen i hemlandet, som redan visar tecken på trötthet över ett krig, som icke visar några tecken till att taga slut.

Ekonomiskt visar Kina inga tecken på sammanbrott, ehuru det har lidit väldiga förluster till följd av fiendligheterna. Kinas ekonomiska centrum har förflyttats från de stora kuststäderna, som nu äro under japansk ockupation, till det väldiga inland, där hittills oexploaterade rikedomar av rika inlandsprovinser för första gången tagas i bruk. Japans strävan att underminera kinesiskt myntväsen och påtvinga deras egna finansiella planer och system på landet har hittills långt ifrån lyckats. Som Japan är en industri- och handelsnation i motsats till det jordbrukande Kina, måste den ekonomiska påfrestningen vara ytterst allvarlig. — Politiskt är

Kina mer enat i dag än någonsin

i sin historia. Förrädaren Wang Ching-wei är politiskt-död. Bulvanregeringarna komma att existera, så länge de japanska bajonetterna stödj dem. Medan ingen klyfta utåt är

... kriget kommer att vara, vet ingen. Men allt efter som konflikten fortsätter, komma, synes det, dessa tendenser att i stigande grad vara påtagliga. Kina vet, att det har liden för sig, och det är tillfreds med att vara tålmodigt.»

Rudex.

Se vidare art. på sidan 1.

... i Keomi be
... i en cerem
... missionär
... skola väga
... interner
... sin frånva
... med to
... vår kines
... inträffade
Skolorna befa
... ceremoni o
... hjälpa att so
... gavs åter
... i cerem
... kom till Ka
... inte i
... oss fr
... Tv
... sällka
... ordföran
... bakom befa

Kristen skola befalld till Konfuciusfest.

Sr. M. 11/11/40

Skolproblem av säreget slag i Kina.

Skolproblem av ganska säregen art kunna uppstå i Kina, där nyligen de kristna skolorna i Kaomi befalldes att delta i en Konfuciusceremoni. Tack vare missionärens fasta hållning avvecklades det hela i godo. Missionär Oscar Rinell i baptistmissionens tjänst i Shantungprovinsen berättar om händelsen, samtidigt som han meddelar, att alla missionärerna där befinna sig väl.

I Kaomi befallde "solungarna" alla skolor, inklusive missionskolor, att delta i en ceremoni inför Konfucius, meddelar missionär Rinell. Presbyterianernas skola vågade ej annat än gå med, men luteranernas och vår skola lyste med sin frånvaro. Följden blev att en solunge med tolk uppsökte och läkade upp vår kinesrektor. Konfucius födelsedag inträffade den 28 sept.

Skolorna befalldes åter att infinna sig för ceremoni och dagen innan skulle de hjälpa att sopa rent templet. Samma dag gavs åter en påminnelse om deltagande i ceremonien följande dag. När jag kom till Kaomi dagen innan, voro sinnena inte litet upprörda. Vi bestämde oss för att underhandla med solungarna. Två luteraner ville även göra oss sällskap. Vi hade tur, ty vi läffade ordföranden i den förening, som bakom befallningen. Han var en

Missionär Oscar Rinell.

sympatisk, kanske universitetsutbildad solunge. Kineserna vågade ej säga något, utan jag fick nästan uteslutande föra talan genom en kinesisk tolk. Jag förklarade att vi som missionskolor under inga förhållanden kunde delta i ceremonien inför Konfucius, då detta skulle strida mot vår kristna tro. Under nära nog två timmar diskuterade vi bildningens syften, jordmån, fädernedyrkan, konfucianism, etc. Han var lugn och klartänkt och sökte övertala oss att delta i ceremonien. Då vi sade bestämt att vi absolut inte kunde göra det, yrkade han ej heller på det.

Vi gingo därifrån till presbyterianerna. Deras missionär hade nyligen anlät och representanten för deras inhemska självständiga församling var närvarande. Vi talade då om vårt besök hos myndigheterna och sade att det voro bra om alla missionskolor kunde handla gemensamt inför myndigheterna, särskilt i frågor berörande den kristna tron. Följden blev att kinesen gjorde ursäkt för att deras skola deltagit och lovade att den ej skulle göra om det, och att de tre missionärerna skola rådgöra i framtiden.

Växlingar, men Gud är med.

Ett år av krig och mission i Kina.

Ett år av krig och mission har åter avslutats i Kina. När jag kastar en blick tillbaka på det upprullas genast en mängd bilder i mitt inre. Bilder av barbarisk grymhet och djuriska passioners raseri. Bilder av nationell girighet och lust. Hat och orättvisor. Bilder av förstörelse, av ruinerade städer och byar, av hem, skolor, kyrkor, affärsbyggnader slagna i spillror. Bilder av lidande, tragi-kt och förödande lidande. Bilder av massakrerade kroppar, av hjälplösa barn samt hopplösa kvinnor och män. Bilder av flyktingläger, överfyllda med utblottade människor, vars jordiska ägodelar skövats genom bomber och granater. Bilder av millioner mänskliga varelser i marsch över denna kontinent sökande säkerhet och skydd i det fria Kina.

Oscar Rinell.

Krigets direkta fasor ha åter även varit kända, om än i mindre skala, inom s. k. ockuperat område. Nominellt hör Srenska Baptistmissionens fält i provinsen Shantung dit, men praktiskt lyder en ganska stor del därav under friska:ornas herravälde. Människor i gerilladistrikt leva i ständig fruktan för lufttrader och skärmslyngor. Flera byar även inom vårt missionsområde ha bombats. Samma eftermiddag regnade omkring 40-bomber ned över Chang Tsang, där missionen har en utstation. Halva byn förvandlades till en ruinhög. Kappellet undslapp nästan utan skador. Förluster i människoiv voro högst minimala. Ungefär samtidigt blev jag en erfarenhet rikare på Guds beskydd under bombardemang från luften vid en missionsresa. Både före och efter sista årsskiftet ha lufttrader varit många och fruktansvärda. Strax innan den nyss hållna missionärskonferensen dödades en bomb fem av våra kinesiska kristna, däribland ett par anställda i missionens tjänst, på en annan utpost, nämligen Shi Bo Tse. Frånsett förhållanden av potentiell anarki och kaos tvingas befolkningen att nästan över förmågan utlämna natura och kontanter till kämpande styrkor. Den starka prisstegringen av livsfröndeheter har i hög grad intensifierat kinesernas eljes svåra kamp för tillvaron.

Dessa tankar trängas först i mitt sinne vid en återblick över det svunna konferensåret. De bilda en mörk scen. Men de utgöra bakgrunden för en annan bild, en ljus bild av Jesus gående på det upprörda folkhavets vågor. Många Guds barn i Östern börja upptäcka mitt i stormen upphöjningar i den mänskliga erfarenheten, varifrån Gud håller på att uppenbara sig i klarare måtto för människorna. Vi bli mera medvetna om djupa livsströmningar under vågorna.

Ett stort drama i mänsklig historia utspelas. Vi kunna ej tillfölla fatta livets djupa strömningar, men vi tro att de betyda mera vid bestämmandet av den mänskliga historien än arméer, bomber och regeringar. Det är just dessa djupa livsströmningar, som Jesu budskap om försoning appellerar till samt skänker riktning och form. Av detta skäl är det en oerhört intressant och uppfordrande förmån för en Jesu Kristi missionär att få tjäna i dagens Kina.

En silverkant i de mörka moln, som hopat sig över landet, är det sätt på vilket män och kvinnor vänt sig till den kristna religionen. Både inom det fria och ockuperade Kina ha nya och enastående tillfällen för kristen evangelisation förelegat. Missionen har utom sin predikoverksamhet och skolmission även utfört ett stortat hjälp- arbete bland tusentals sjuka, sårade, hemlösa och nödlidande. Den gränslösa nöden har berett många hjärtan för evangeliets frigörande budskap. Ett stort antal personliga avgörelser för Kristus ha förekommit. Stora dophögtider ha även hållits på vårt fält. 406 personer ha under året döpts och anslutits till våra 12 församlingar. Medlemsnumerären är sammanlagt 4.865.

Guds församling framstår som en förblivande institution, som överlever tidens stormar och vrakspillror. Sant är att några enskilda individens kristna tro har provats hårt, så att de givit upp och vänt församlingen ryggen. Majoriteten bland de kristna, provad i motgångarnas eld, har framgått ur frestelserna med starkare tro, djupare hopp och renare kärlek. Församlingen har i sin nöd drivits åter till Gud, fått en klarare syn på honom och blivit mera medvetna om sin gudomliga mission i tiden. Med tacksamhet till Gud för hans

En skola befalld Konfuciusfest.

11/11/40
Problem
reget
Kina.

iska säregen
i Kina, där nylig-
kolorna i Kaomi
ga i en Konfuci-
vare missionärens
ecklades det he-
ir Oscar Rinell i
tjänst i Shan-
ttar om händel-
han meddelar,
urna där befinna

solungarna" alla
nskolor, att del-
Konfucius, med-
Presbyterianer-
nat än gå med,
vår skola lyste
den blev att en
ökte och läxade
Konfucius födel-
sept.

or att infinna sig
n innan skulle
templet. Samma
innelse om del-
ljande dag. När
gen innan, voro
prörda. Vi be-
nderhandla med
ner ville även
hade tur, ty vi
n förening, som
Han var en

Missionär Oscar Rinell.

sympatisk, kanske universitetsutbildad
solunga. Kineserna vågade ej säga nå-
got, utan jag fick nästan utslutande
föra talan genom en kinesisk tolk. Jag
förklarade att vi som missionsskolor under
inga förhållanden kunde deltaga i
ceremonien inför Konfucius, då detta
skulle strida mot vår kristna tro. Un-
der nära nog två timmar diskuterade vi
bildningens syften, jordmån, fädernedyr-
kan, konfucianism, etc. Han var lugn
och klartänkt och sökte övertala oss att
deltaga i ceremonien. Då vi sade be-
stämt att vi absolut inte kunde göra det,
yrkade han ej heller på det.

Vi gingo därifrån till presbyterianer-
na. Deras missionär hade nyligen an-
länt och representanten för deras in-
hemaka självständiga församling var
närvarande. Vi talade då om vårt be-
sök hos myndigheterna och sade att det
voro bra om alla missionsskolor kunde
handla gemensamt inför myndigheterna,
särskilt i frågor berörande den kristna
tron. Följden blev att kinesen gjorde
ursäkt för att deras skola deltagit och
lovade att den ej skulle göra om det,
och att de tre missionerna skola råd-
göra i framtiden.

Växlingar, men Gud är med.

Ett år av krig och mission i Kina.

Ett år av krig och mission har åter
avslutats i Kina. När jag kastar en
blick tillbaka på det upprullas genast
en mängd bilder i mitt inre. Bilder
av barbarisk grymhet och djuriska
passioners raseri. Bilder av nationell
girighet och lust, hat och orättvisor.
Bilder av förstörelse, av rinerade
städer och byar, av hem, skolor,
kyrkor, affärsbyggnader slagna i
spillror. Bilder av lidande, tragiskt
och förödande lidande. Bilder av mas-
sakerade kroppar, av hjälplösa barn
samt hopplösa kvinnor och män. Bil-
der av flyktingläger, överfyllda med
utblottade människor, vars jordiska
ägodelar skövlats genom bomber och
granater. Bilder av millioner mänsk-
liga varelser i marsch över denna
kontinent sökande säkerhet och skydd
i det fria Kina.

Oscar Rinell.

Krigets direkta fasor ha åter även
varit kända, om än i mindre skala,
inom s. k. ockuperat område. Nomi-
nellt hör Svenska Baptistmissionens
fält i provinsen Siantung dit, men
praktiskt lyder en ganska stor del
därav under friskatornas herravälde.
Människor i gerilladistrikt leva i stän-
dig fruktan för lufttrader och skär-
mytslingar. Flera byar även inom
vårt missionsområde ha bombats.
Samma eftermiddag regnade omkring
40 bomber ned över Chang Tsang,
där missionen har en utstation. Halva
byn förvandlades till en ruinhög. Ka-
ppet undslapp nästan utan skador.
Förluster i människoliv voro högst mi-
nimala. Ungefär samtidigt blev jag
en erfarenhet rikare på Guds beskydd
under bombardemang från luften vid
en missionsresa. Både före och efter
sista årsskiftet ha lufttrader varit
många och fruktansvärda. Strax
innan den nyss hållna missionärskon-
ferensen dödade en bomb fem av våra
kinesiska kristna, däribland ett par
anställda i missionens tjänst, på en
annan utpost, nämligen Shi Bo Tse.
Frånsett förhållanden av potentiell
anarki och kaos tvingas befolkning-
en att nästan över förmågan ut-
lämna natur och kontanter till käm-
pande styrkor. Den starka prisstegrin-
gen av livsfrönödenheter har i hög
grad intensifierat kinesernas eljes svå-
ra kamp för tillvaron.

Dessa tankar trängas först i mitt
sinne vid en återblick över det svunna
konferensåret. De bilda en mörk scen.
Men de utgöra bakgrunden för en
annan bild, en ljus bild av Jesus gå-
ende på det upprörda folkhavets vå-
gor. Många Guds barn i Östern bör-
ja upptäcka mitt i stormen upphöj-
ningar i den mänskliga erfarenheten,
varifrån Gud håller på att uppen-
bara sig i klarare måtto för män-
niskorna. Vi bli mera medvetna om
djupa livsströmningar under vägorna.

Ett stort drama i mänsklig historia
utspelas. Vi kunna ej tillfallo fatta
livets djupa strömningar, men vi tro
att de betyda mera vid bestämman-
det av den mänskliga historien än
arméer, bomber och regeringar. Det
är just dessa djupa livsströmningar,
som Jesu budskap om försöning ap-
pellerar till samt skänker riktning och
form. Av detta skäl är det en oer-
hört intressant och uppfordrande för-
mån för en Jesu Kristi missionär att
få tjäna i dagens Kina.

En silverkant i de mörka moln,
som hopat sig över landet, är det sätt
på vilket män och kvinnor vänt sig till
den kristna religionen. Både inom det
fria och ockuperade Kina ha nya och
enastående tillfällen för kristen evan-
gelisation förelegat. Missionen har utom
sin predikoverksamhet och skolmis-
sion även utfört ett stortat hjälp-
arbete bland tusentals sjuka, sårade,
hemlösa och nödlidande. Den gräns-
lösa nöden har berett mängas hjär-
tan för evangeliets frigörande bud-
skap. Ett stort antal personliga av-
görelser för Kristus ha förekommit.
Stora dophögtider ha även hållits på
vårt fält. 406 personer ha under
året döpts och anslutits till våra 12
församlingar. Medlemsnumerären är
sammanlagt 4.865.

Guds församling framstår som en
förblivande institution, som överlever
tidens stormar och vrakspillror. Satt
är att några enskilda individens krist-
na tro har provats hårt, så att de
givit upp och vänt församlingen ryg-
gen. Majoriteten bland de kristna,
prövad i motgångarnas eld, har fram-
gått ur frestelserna med starkare tro,
djupare hopp och renare kärlek. För-
samlingen har i sin nöd drivits åter
till Gud, fått en klarare syn på ho-
nom och blivit mera medvetna om sin
gudomliga mission i tiden.

Med tacksamhet till Gud för hans

nådefulla beskydd och hjälp under
det svunna krigsåret och med bön
om att Mästaren må säga till krigets
stolta böjor sitt »Tig, var stilla»
blicka vi framtiden an med förtrös-
tan och hopp. Med Jesus i missionens
farkost frukta vi icke tidens stormar.
Han borgar för att målet skall nås.

Oscar Rinell.

SEMESTERRESAN

OSCAR RINELL:

Bomber och dopförrättningar

Guds verk i krigshärjat Kina

Den kristna missionsrörelsen i delar av kriget hemsökta land har givetvis måst vidkännas vissa ödesdigra konsekvenser. Där kriget rasat och raser har en del missionsegendom allvarligt skadats. Den personliga bärkraften har på sina håll decimerats. Den kristna församlingen har stundom skingrats. Organiserat missionsarbete har ibland omintejort eller nödgats finna andra former för att möta växlande behov. Det är ett Guds under, att en så effektiv mission i så pass stor skala har ändå kunnat bedrivas, trots abnorma förhållanden.

Nominellt har Svenska Baptistmissionens fält i provinsen Shantung sedan 1 1/2 år tillbaka varit inom av japanerna ockuperat område. Praktiskt lyder en ganska stor del av vårt fält under gerillabandens herravälde. Som skärmytslingar mellan japanska styrkor och friskarorna kunna när som helst och var som helst inträffa, kan det ju vara förenat med rätt stora risker, att företaga missionsbesök. Jag har dock under första halvåret besökt samtliga utstationer tillhörande Wangtai-, Wangkochwang och Po församlingar. Några platser ha erhållit flera besök.

En eftermiddag fick jag på en svensk mils avstånd bevittna, hur japanska flygplan bombarderade Chang Tsang, en utstation till Wangkochwang. Tre till sju bombplan besökte byn i tre repris. Mellan 30-40 bomber fälldes. Jag kunde tydligt höra de kraftigaste explosionerna. Platsen bombarderades emedan friskarorna hade sitt tillhåll där. Som bombplan besökte dessa trakter rätt flitigt, väntade jag några dagar,

innan jag reste till denna utpost. Tillsammans med evangelisten på platsen togo vi

fördörelsens styggelse

i närmare betraktande.

Vi sågo nästan alla hål, som uppstått efter bombnedslagen. Flera fullträffar iakttogos i själva byn, medan ungefär halva antalet bomber hade fallit utanför byn. En bomb gjorde en krater över en manshöjd djup och mer än åtta meter i diameter. Halva byn var en enda ruinhög. Femtiofyra hem hade antingen nedbränts eller slagits i spillror. En kristen familjs förpantade hus hade utplånats. Andra församlingsmedlemmars stugor hade så gott som skonats. Ett bombnedslag hade slungat en sten från ett försvarstorn med sådan våldsamt, att den borrhade ett hål genom vårt kapelltak. Eljest hade vår förhyrda gudstjänstlokal endast några smärre skador. Trehundratjugo personer registrerades som nödlidande, varav fyrtio barn. Bombardemanget krävde tre människoliv, två av de döda voro barn. De sårades antal översteg ej tio. Inga kristna räknas bland de sårade eller döda.

Vid mitt besök höllo representanter för gerillaregimen i distriktet Kinsien på ett ställe, som utvaldes till de nödlidande. Några grannbyar hade skickat matvaror till de behövande. Wangkochwangs baptistförsamling uppmanade sina medlemmar att räkna sina trosfränder i den utblottade byn en hjälpsamt hand. Missionen har hittills visat sitt deltagande genom att utdela två tusen kilo torkade sötpotatis till samtliga nödlidande samt kontanta bidrag till sådana medlemmar, som gjort materiella förluster. Byns kristna och utomstående ha givit uttryck åt

sin stora tacksamhet

för den handräddning, som missionen givit dem tack vare svenska baptisternas frikostiga bidrag till insamlingen för Kinas nödlidande.

Samma eftermiddag som Chang Tsang bombarderades, upplevde jag mitt livs mest spännande ögonblick. Strax innan solnedgången var jag stadd på resa till Shang Chwang, en utstation till Wangtai, för att hålla möten. Just som jag för genom en by, uppenbarade sig tre japanska stridsplan. Jag hann endast taga betäckning i en lerstuga med halmtak, då första bomben slog ned endast ett stenkast ifrån mig. Explosionen följdes av ett svart damm- och rökmoln. Vår stuga skakades våldsamt. Omedelbart vräktes ned mer sprängämnen, medan kulspruteknatter samtidigt fyllde luften. Varje ögonblick kunde vara det sista. Det tog ungefär en halv timme, innan dessa fruktade fåglar lämnade oss efter att ha släppt tio ägg. Flera huslängder stodo i lågor. Mor och sonhustru i samma familj lägo där massakrerade bredvid varandra. Här och var funnos endast ruinhögar, där älskade hem förut stått. Jag var glad att kunna så där omedelbart lämna bidrag från vår nödhjälpsinsamling. På kvällsmötet hade vi stor anledning tacka Gud för hans nådefulla beskydd i farans stund.

Dophögtider.

Medan kriget raserat stora värden, bidrager den skriande nöden att väcka många kineser att

dagen den 24 augusti 1939

TNINGAR

sidan 1.

Bomber...

kapellets invigningshögtider samlade en uppmärksam publik. Husvärden vågade ej vara kvar i sin hemby på grund av oroligheterna. Under sin vistelse i Kinohsien bodde han tillsammans med en varmhjärtad medlem av baptistförsamlingen i staden. Denne blev medlet att vinna honom för Gud. Vid sista dopförrättningen i Kinohsien var han, hans son och tre sonsöner bland dem som blevo döpta. Dophögtider ha nyligen hållits på flera platser. Så iklädde 16 personer sig Kristus genom dopet i Kaomi, 11 i Soa Kia Tsun, 16 i Po, 19 i Wangkochwang, 23 i Wangtai och 15 i Behsiang, en utstation till den sistnämnda församlingen. Samtliga ha förenats med respektive baptistförsamlingar i ovanstående orter.

Vaktombyten.

Denna rapport omfattar fem församlingar. Min och min hustrus egentliga uppgift är förlagd till Wangtai, Wangkochwangs och Po församlingar. Samtidigt vikariera vi även f. n. i Kaomi och Soa Kia Tsuns församlingar. Som Sten Lindberg i våras flyttade till Jihchao för att där öppna en ny huvudstation, här Martin Jansson förestått verksamheten i Kuomi missionsstation. Då hans hemresa var ganska snart förestående, blev arbetstiden där endast några få månader. Vid avskedsfesten i Kaomi gav församlingen uttryck åt sin stora uppskattning av hans goda insats på detta omfattande fält. I skrivande stund deltagar han som var Kinamissionsrepresentant vid baptistvärldsalliansens kongress i Atlanta. Programmet upptager ett föredrag av honom om Kina förr och nu. Ungefär vid tiden för Janssons ankomst till Sverige, anträdde familjen Thure Skoglund jämte tre nya missionärer sin resa ut till Kina. Skoglunds komma åter att vara ansvariga för Kaomi-stationen. Vi tacka Gud för varje förstärkning, som vår mission erhåller i syfte att förvandra Mittens rike till Kristi Rike.

EXTEN

hemmet. (v. 9). Tänk efter vad som hör till en sådan. Fattas något därhemma, så påminn därom, såsom den lilla flickan gjorde, som sade: »Mamma, varför talar du icke med mig om min själ? Söndagsskolläraren gör det, och pastorn predikar om den, och på bönemötena bedja de för den, men du talar aldrig därom.» 2) För det andra fick han god hjälp utanför hemmet. Faraos dotter gav honom sitt stöd (v. 10). Detta påminner oss sådant, som hjälper oss i livet. Tänk på de medel som utanför hemmet äro oss till hjälp: Skolor, böcker m. m. Men glöm icke, att all utbildning, vi kunna få, är mer eller mindre misslyckad, om den icke medför ett namn, som ej fläckas.

Sammanfattning.

I. — En märklig man. — Ett stort namn. — God kristendoms-kunskap.

II. — Hjälplöshet. — Alla hjälplösa i början. — Vackra barn. — Vad som förfular.

III. — Hjälpsamhet. — Beskyddande moderskärlek. — Vad kärlek

Den kristna missionsrörelsen i det lilla kyrkliga hemsökt land har givetvis måst vidkännas vissa ödesdigra konsekvenser. Där kriget rasat och rasar har en del missionsegendom allvarligt skadats. Den personliga bärkraften har på sina håll decimerats. Den kristna församlingen har stundom skingrats. Organiserat missionsarbete har ibland omintetgjorts eller nödgats finna andra former för att möta växlande behov. Det är ett Guds under, att en så effektiv mission i så pass stor skala har ändå kunnat bedrivas, trots abnorma förhållanden.

Nominellt har Svenska Baptistmissionens fält i provinsen Shantung sedan 1 1/2 år tillbaka varit inom av japanerna ockuperat område. Praktiskt lyder en ganska stor del av vårt fält under gerillabandens herraväld. Som skärmytslingar mellan japanska styrkor och friskarorna kunna när som helst och var som helst inträffa, kan det ju vara förenat med rätt stora risker att företaga missionsföretag. Jag har dock under första halvåret besökt samtliga utstationer tillhörande Wangtai, Wangkochwang och Po församlingar. Några platser ha erhållit flera besök.

En eftermiddag fick jag på en svensk mils avstånd bevittna, hur japanska flygplan bombarderade Chang Tsang, en utstation till Wangkochwang och Po församlingar. Några platser ha erhållit flera besök. Mellan 30-40 bomber fölls. Jag kunde tydligt höra de kraftigaste explosionerna. Platsen bombarderades emedan friskarorna hade sitt tillhåll där. Som bombplan besökte dessa trakter rätt flitigt, väntade jag några dagar,

innan jag reste till denna utpost. Tillsammans med evangelisten på platsen togo vi

fördörelsens styggelse

i närmare betraktande.

Vi sågo nästan alla håll, som uppstått efter bombnedslagen. Flera fullträffar iakttogos i själva byn, medan ungefär halva antalet bomber hade fallit utanför byn. En bomb gjorde en krater, ögen en manshöjd djup och mer än åtta meter i diameter. Halva byn var en enda ruinhög. Femtiofyra hem hade antingen nedbränts eller slagits i spillror. En kristen familjs förpantade hus hade utplånats. Andra församlingsmedlemmars stugor hade så gott som skonats. Ett bombnedslag hade slungat en sten från ett försvarstorn med sådan våldsamt, att den borrade ett hål genom vårt kapelltak. Eljest hade vår förhärda gudstjänstlokal endast några smärre skador. Trehundratjugo personer registrerades som nödlidande, varav fyrtio barn. Bombardemanget krävde tre människoliv, två av de döda voro barn. De sårades antal översteg ej tio. Inga kristna räknas bland de sårade eller döda.

Vid mitt besök höllo representanter för gerillagrupperna i distriktet Kiaohsien på att utdelade nödhjälpsmedel till de nödlidande. Några grannbyar hade skickat matvaror till de behövande. Wangkochwangs baptistförsamling uppmanade sina medlemmar att räcka sina trosfränder i den utblottade byn en hjälpande hand. Missionen har hittills visat sitt deltagande genom att utdela två tusen kilo torkade sötpotatis till samtliga nödlidande samt kontanta bidrag till sådana medlemmar, som gjort materiella förluster. Byns kristna och utomstående ha givit uttryck åt

sin stora tacksamhet

för den handräckning, som missionen givit dem tack vare svenska baptisternas frikostiga bidrag till insamlingen för Kinas nödlidande.

Samma eftermiddag som Chang Tsang bombarderades, upplävs jag mitt livs mest spännande ögonblick. Strax innan solnedgången var jag stadd på resa till Shang Chwang, en utstation till Wangtai, för att hålla möten. Just som jag for genom en by, uppenbarade sig tre japanska stridsplan. Jag hann endast taga betäckning i en lerstuga med halmtak, då första bomben slog ned endast ett stenkast ifrån mig. Explosionen följdes av ett svart damm- och rök-moln. Vår stuga skakades våldsamt. Omedelbart vräktes ned mer sprängämnen, medan kulspjuteknatter samtidigt fyllde luften. Varje ögonblick kunde vara det sista. Det tog ungefär en halv timme, innan dessa fruktade fåglar lämnade oss efter att ha släppt tio ägg. Flera huslängder stodo i lågor. Mor och sonhustru i samma familj lägo där massakrerade bredvid varandra. Här och var funnos endast ruinhögar, där älskade hem förut stått. Jag var glad att kunna så där omedelbart lämna bidrag från vår nödhjälpsinsamling. På kvällsmötet hade vi stor anledning tacka Gud för hans nådefulla beskydd i farans stund.

Dophögtider.

Medan kriget raserat stora värden, bidraget den skriande nöden att väcka många kineser att söka efter det bestående. Ett andligt uppvaknande är ett rätt allmänt drag i denna ödesdigra tid. Nutidsläget är ett enastående evangelisationstillfälle. Till slutningen på våra sammankomster har i stort sett varit god. Vålvillig uppmärksamhet ägnas det kristna budskapet på flera håll. Detta gäller till och med på obrutna fält. En tid sedan öppnade Poförsamlingen en ny utstation i Lin Kia Tsun, där ingen kristlig verksamhet tidigare förekommit. På marknaden turades fyra evangelister och jag om att tala till tacksamma åhörare. Bibeldelarna fingo en strykande åtgång. Det nya

Fortf. sid. 6.

en uppmärksam publik. Husvärderna vågade ej vara kvar i sin hemby, på grund av oroligheterna. Under sin vistelse i Kiaohsien bodde man tillsammans med en varmhjärtad medlem av baptistförsamlingen i staden. Denne blev medlet att vinna honom för Gud. Vid sista dopföreläsningen i Kiaohsien var han, hans son och tre sönsöner bland dem som blevo döpta. Dophögtider ha nyligen hållits på flera platser. Så ikände 16 personer sig Kristus genom dopet i Kaomi, 11 i Soa Kia Tsun, 16 i Po, 19 i Wangkochwang, 23 i Wangtai och 15 i Behsiang, en utstation till den sistnämnda församlingen. Samtliga ha förenats med respektive baptistförsamlingar å ovanstående orter.

Vaktombyten.

Denna rapport omfattar fem församlingar. Min och min hustrus egentliga uppgift är förlagd till Wangtai, Wangkochwangs och Po församlingar. Samtidigt vikariera vi även f. n. i Kaomi och Soa Kia Tsuns församlingar. Som Sten Lindberg i våras flyttade till Jihchao för att där öppna en ny huvudstation, har Martin Jansson förestått verksamheten å Kaomi missionsstation. Då hans hemresa var ganska snart förestående, blev arbetstiden där endast några få månader. Vid avskedfesten i Kaomi gav församlingen uttryck åt sin stora uppskattning av hans goda insats på detta omfattande fält. I skrivande stund deltagar han som vår Kinamissions representant vid baptistvärldssalliansens kongress i Atlanta. Programmet upptager ett föredrag av honom om Kina förr och nu. Ungefär vid tiden för Janssons ankomst till Sverige, anträdde familjen Thure Skoglund jämte tre nya missionärer sin resa ut till Kina. Skoglunds komma åter att vara ansvariga för Kaomi-stationen. Vi tacka Gud för varje förstärkning, som vår mission erhåller i syfte att förvandla Mittens rike till Kristi Rike.

För Jansso jord. I berättada får nimmis undan hindre anländ denna fält. U på en ägna l lingar komm dagen samlin Jansso för bri tid hj ninger Det ha honor tet rec försan även l av E, har ä

Skol varit missic des d skulle vila o svära på sj janua och li jag, a ter. A på et givit nu är nesar rade dröva arbet mar l minst i ske Visse försti Thoo anvär nar j lig m samh på d jag g nar ä arbet och ä

Fa gälle: Kaon byari vi i i sök, i skare barn så ni händ axeln teckna. I vitkl vänd

EXTEN

hemmet. (v. 9). Tänk efter vad som hör till en sådan. Fattas något därhemma, så påminn därom, såsom den lilla flickan gjorde, som sade: »Mamma, varför talar du icke med mig om min själ? Söndagsskolläraren gör det, och pastorn predikar om den, och på bönenötena bedja de för den, men du talar aldrig därom.» 2) För det andra fick han god hjälp utanför hemmet. Faraos dotter gav honom sitt stöd (v. 10). Detta påminner om sådant, som hjälper oss i livet. Tänk på de medel som utanför hemmet äro oss till hjälp: Skolor, böcker m. m. Men glöm icke, att all utbildning, vi kunna få, är mer eller mindre misslyckad, om den icke medför ett namn, som ej fläckas.

Sammanfattning.

I. Inl. — En märklig man. — Ett stort namn. — God kristendoms-kunskap.

II. Hjälplöshet. — Alla hjälplösa i början. — Vackra barn. — Vad som förklarar.

III. Hjälpsamhet. — Beskyddande moderskärlek. — Vad kärlek är. — Exempel därpå.

IV. Hjälpedel. — Uppfostran i hemmet. — Stöd utanför. — Ett ofläckat namn.

Minnesversen.

Min hjälp kommer från Herren. Ps. 121: 2.

1) Min hjälp. — Ex. på vår hjälplöshet lekamtligt och andligt.

2) Kommer. — Är intet i mig självt. — Måste taga emot.

3) Från Herren. — Ex. på lekamtliga gåvor från Gud. — Ex. på andliga.

B. S.-n.

Y.P. 10/7/41

Kaomi-brev

Missionär Nina Fredriksson.

Arbetsfördelning.

För en tid sedan landsteg Martin Jansson för andra gången på Kinas jord. Det var intressant höra honom berätta litet från sin långa farofylla färd. I allt kunde han se och förnimma Guds beskydd och ledning, undan för undan röjde Gud undan hindren för honom, tills han lyckligt anlände hit till Kaomi, som nu för denna period framåt blir hans arbetsfält. Under två års tid ha här väntat på en manlig missionär, som kan ägna hela sin tid åt våra tre församlingar på Kaomifältet. Nu har han kommit och vi tacka Gud därför. Söndagen den 27 april hade Kaomi församling välkomstmöte för broder Jansson och samtidigt avskedsmöte för broder Oscar Rinell, som i två års tid hjälpte oss i den pastorala gärningen och de finansiella göromålen. Det har inte alla gånger varit lätt för honom, eftersom han på Wangtaifältet redan förut hade ansvaret för tre församlingar. Goto församling, som även hör till Kaomifältet, har skötts av Egron Rinell. Denna församling har även välkomnat sin nye pastor.

Ännu ett år.

Skol- och kvinnoverksamheten har varit anförtrödd åt mig. Under vår missionärskonferens i februari talades det om, att jag denna sommar skulle resa hem till Sverige för att vila och hämta nya krafter efter den svåra sjukdomen, tyfus, som lade mig på sjukbädden i sex veckors tid. I januari kom jag hem från sjukhuset och liksom kamraterna trodde även jag, att det var slut med mina krafter. Men vår Fader i himmelen har på ett underbart sätt hört bön och givit mig krafterna åter så att jag nu är i full verksamhet. Då våra kineser fingo höra talas om min planerade hemresa, blevo de mycket bedrövade. Båda mina kinesiska medarbetare och församlingsmedlemmar ha enträget bett mig stanna åtminstone ännu ett år och hjälpa till i skolan och kvinnoverksamheten. Visserligen får Kaomi församling förstärkning i höst av familjen Thoong, men fru Thoong måste ännu använda tiden till sprakstudier. Lämna jag dem nu, så ha de ingen kvinnlig missionär till hjälp i kvinnoverksamheten. I bönen har Gud givit svar på denna fråga och jag förstår, att jag går Guds viljas väg, om jag stannar ännu ett år. Skörden är mycket, arbetarna äro få, det ordet få vi åter och åter uppleva härute.

Smittkoppornas röda tecken.

Farorna äro också stora, när det gäller vår hälsa. I höstas hemsöktes Kaomi av en tyfusedemi. Ute i byarna börja nu smittkopporna. Då vi i går var till en by på predikobesök, blev jag genast omringad av en skara barn och ungdom. Flera av barnen trängdes för att komma mig så nära som möjligt och fatta mina händer. De flesta av dessa hade på axeln fastsytt ett rött band, som var tecknet på att de hade smittkopporna. Det röda bandet skulle varna de vitklädda, de som sörja en död, att vända bort blicken från dem, om ej.

så fingo de sjukdomen överförd på sig. Några av dem hade ansiktena fulla av röda, öppna sår, som ännu inte voro likta. För att skydda mig mot denna smittofara fanns intet annat att göra än aropa Gud om hjälp och skydd.

Vi ha stor orsak att tacka Gud för att vi denna termin få arbeta i lugn och ro i skolan. Myndigheterna besvära oss ej så intensivt, som de gjorde förra året. De ha öppnat en realskola inne i staden och kanhända att denna skola tar deras intresse i anspråk, så att de ej ha mycken tid över för oss.

Landsbygdens folk har det oerhört svårt. De måste tjäna med både arbetskraft och pengar på två håll, de nya herrarna och sitt eget folk, friskarorna, och de senare äro rätt så grymma.

Må Gud i sin nåd förbarma sig över oss alla!

Intryck från Lidingö-kursen.

En röst från Kongo. JP

En röst från Kongo. JP
Missionärens fortbildningskurs, som i korthet omnämndes i förra veckans V. P., har nu avslutats. Samtliga deltagares omdöme om kursen är, att den varit användligt givande och instruktiv. Hanske mer än sina sex föregångare. De bort tredje år dierkommande missionärskurserna i Holsby), vilka varit en varit användligt berikande. Samvaron med missionärer från så gott som alla svenska missionsällskaps fält skänker en vidsyn och djupsyn i de missionella problemen som intet annat. Att med bröder och systrar från andra samfund få byta erfarenheter i missionsarbetets många olika uppgifter är synnerligen värdefullt för hemmavarande missionärer. Kursen har givit allt detta. Den anda av enhet, som präglad samvaron på Lidingö, är ett gott bevis för att mycket kan vinnas för de kristnas enande, om tillfälle gives till ärligt meningsutbyte och gemensam uppbyggelse. I den mån kursens anda finge genomstråla de olika samfundens missionerande menigheter skulle, olika teologiska uppfattningar och metodiska olikheter till trots, den hjärtans enhet som Jesus gav uttryck för i sin översteprästerliga förbön bliva en verklighet: att de skola vara ett, såsom vi äro ett. När deltagarna så småningom gå tillbaka till sina respektive missionsfält, skall samvaron dessa dagar länge leva i deras minne, egande och inspirerande, och de andliga rikedomar kursen fick bli ett redskap att förmedla bliva en tillgång i arbetet därute, för vilken de ofta skola tacka Gud. David Collén.

En röst från Kina.

Den av Svenska Missionsrådet anordnade fortbildningskursen för missionärer är nu ett ljus och oförgämligt minne. Missionskolon på Lidingö visade sig vara en idealisk plats för en sådan kurs. Det vackra vintervädret höjde även stämningen. Dr Herman Sandegren, kursens uppslagsman och ledare, missionär Svante Malmquist, kursens pater, fru Maria Wennerström, kursens husmor, och andra bidrog var och en på sitt utmärkta sätt att göra kursen lyckad.

Från när och fjärran hade ett 80-tal missionsledare och missionärer kommit. Kursdeltagarna representerade nästan alla svenska missionsällskap och större missionsfält. Ehuru representanterna hyste vitt skilda teologiska åsikter och kyrkoideal, tog den kristna gemenskapen sig uttryck i en synnerligen angenäm och broderlig samvaro. Denna kurs — i likhet med missionärkurserna i Holsby-Byrum — bekräftar det faktum, att de kristna enhetssträvanden i realitet vunnit större framsteg i världsmissionen än inom kristenheten.

Både i Holsby och på Lidingö har man på ett lyckligt sätt kombinerat det uppbyggliga och intellektuella elementet. Uppbyggelsen har starkare betonats vid föregående tillfällen. Bibelstudiet vid den nyligen avslutade kursen under ledningen av pastorerna Joh. Hagner och Göte Bergsten har varit mycket givande både för hjärtat och förståndet. Omvändelsens religiösa och psykologiska process fick en rätt allsidig behandling av talare från olika fält och läger.

Lidingö gav större skäl för namnet »fortbildningskurs» än Holsby. Valet av ämnen var omsorgsfullt och föredragshållarna behandlade dem på ett orienterande och vederhäftigt sätt. Tankeväckande synpunkter gavs i missionär Morris Berglings inledningsföreläsning om »Vårt budskap till de icke kristna folken» och i missionsföreläsning Nils Dahlbergs föreläsning om »Vårt budskap till hemförsamlingen». Lic. Sam. Sköld talade upplysande om »Österns ungdom inför det kristna livets krav». Högskolemissionärssekreterare Sandegren om »Kristet liv i inhemsk form» (särskilt i Indien) och Dr G. Palmars om »

denna period framåt blir hans arbetsfält. Under två års tid ha här väntat på en manlig missionär, som kan ägna hela sin tid åt våra tre församlingar på Kaomi-fältet. Nu har han kommit och vi tacka Gud därför. Söndagen den 27 april hade Kaomi församling välkomstmöte för broder Jansson och samtidigt avskedsmöte för broder Oscar Rinell, som i två års tid hjälpte oss i den pastorala gärningen och de finansiella göromålen. Det har inte alla gånger varit lätt för honom, eftersom han på Wangtaifältet redan förut hade ansvaret för tre församlingar. Goto församling, som även hör till Kaomifältet, har skötts av Egon Rinell. Denna församling har även välkomnat sin nye pastor.

Ännu ett år.

Skol- och kvinnoverksamheten har varit anförtrödd åt mig. Under vår missionärskonferens i februari talades det om, att jag denna sommar skulle resa hem till Sverige för att vila och hämta nya krafter efter den svåra sjukdomen, tyfus, som lade mig på sjukbädden i sex veckors tid. I januari kom jag hem från sjukhuset och liksom kamraterna trodde även jag, att det var slut med mina krafter. Men vår Fader i himmelen har på ett underbart sätt hört bönen och givit mig krafterna åter så att jag nu är i full verksamhet. Då våra kineser fingo höra talas om min planerade hemresa, blevo de mycket bekrövade. Båda mina kinesiska medarbetare och församlingsmedlemmar ha enträget bett mig stanna åtminstone ännu ett år och hjälpa till i skolan och kvinnoverksamheten. Visserligen får Kaomi församling förstärkning i höst av familjen Thoong, men fru Thoong måste ännu använda tiden till språkstudier. Lämna jag dem nu, så ha de ingen kvinnlig missionär till hjälp i kvinnoverksamheten. I bönen har Gud givit svar på denna fråga och jag förstår, att jag går Guds viljas väg, om jag stannar ännu ett år. Skörden är mycken, arbetarna äro få, det ordet få vi åter och åter uppleva härute.

Smittkoppornas röda tecken.

Farorna äro också stora, när det gäller vår hälsa. I höstas hemsöktes Kaomi av en tyfusepidemi. Ute i byarna börja nu smittkopporna. Då vi i går var till en by på predikobesök, blev jag genast omringad av en skara barn och ungdom. Flera av barnen trängdes för att komma mig så nära som möjligt och fatta mina händer. De flesta av dessa hade på axeln fastsytt ett rött band, som var tecknet på att de hade smittkopporna. Det röda bandet skulle varna de vitklädda, de som sörja en död, att vända bort blicken från dem, om ej

Jesus gav uttryck för i sin översteprästerliga förbön bliva en verklighet: »att de skola vara ett, såsom vi äro ett». När deltagarna på smidning om gå tillbaka till sina respektive missionsfält, skall samvaron dessa dagar länge leva i deras minne, egande och inspirerande, och de andliga rikedomar kursen fick bli ett redskap att förmedla bliva en tillgång i arbetet därute, för vilken de ofta skola tacka Gud. David Collén.

En röst från Kina.

Den av Svenska Missionsrådet anordnade fortbildningskursen för missionärer är nu ett ljus och oförgämligt minne. Missionsakolan på Lidingö visade sig vara en idealisk plats för en sådan kurs. Det vackra vintervädret höjde även stämningen. Dr Herman Sandegren, kursens upphovsman och ledare, missionär Svante Malmquist, kursens pater, fru Maria Wennerström, kursens husmor, och andra bidrogo var och en på sitt utmärkta sätt att göra kursen lyckad. Från när och fjärran hade ett 80-tal missionsledare och missionärer kommit. Kursdeltagarna representerade nästan alla svenska missionsällskap och större missionsfält. Ehuru representanterna hyste vitt skilda teologiska åsikter och kyrkoideal, tog den kristna gemenskapen sig uttryck i en synnerligen angenäm och broderlig samvaro. Denna kurs — i likhet med missionärkurserna i Holsby-Brunn — bekräftar det faktum, att de kristna enhetssträvanden i realitet vunnit större framsteg i världsmissionen än inom kristenheten.

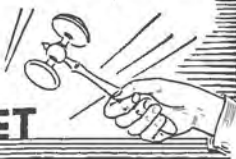
Både i Holsby och på Lidingö har man på ett lyckligt sätt kombinerat det uppbyggliga och intellektuella elementet. Uppbyggelsen har starkare betonats vid föregående tillfällen. Bibelstudiet vid den nyligen avslutade kursen under ledningen av pastorerna Joh. Hagner och Göte Bergsten har varit mycket givande både för hjärtat och förståndet. Omvändelsens religiösa och psykologiska process fick en rätt allsidig belysning av talare från olika fält, och läger.

Lidingö gav större skäl för namnet »fortbildningskurs» än Holsby. Valet av ämnen var omsorgsfullt och föredragshållarna behandlade dem på ett orienterande och vederhäftigt sätt. Tankeväckande synpunkter gavs i missionär Morris Berglings inledningsföredrag om »Vårt budskap till de icke kristna folken» och i missionsföreståndare Nils Dahlbergs föredrag om »Vårt budskap till hemförsamlingen». Lic. Sam. Sköld talade upplysande om »Österns ungdom inför det kristna livets krav», liksom missionssekreterare Sandegren om »Kristet liv i inhemsk form» (särskilt i Indien) och Dr G. Palmær om »Individ, samfund, folk och fas i Afrika». Professor K. B. Westmans serieföreläsningar om »Kyrkobildning i äldre tider» och »nutida kyrkofattningar på missionsfältet» gavo en synnerligen god inblick i ett aktuellt och komplicerat problem.

Samtalen på eftermiddagen över dagens ämne voro mycket intressanta. Brännande missionsproblem fingo en mångsidig belysning. De måste betraktas både i primitiv och kulturmiljö. Den hedningkristna församlingen på olika fält har även nått skilda utvecklingsskeden i sin historia. Nutidsläget faror, möjligheter och utsikter skilja sig i hög grad i skilda delar av världen. Missionärernas trevliga afton gav också uttryck för humor och allvar. De närvarande missionärernas och missionsledarnas rika erfarenhet och samlade fond av kunskaper utgjorde borgen för tankeutbytets saktighet och vidsynthet.

Personligen är jag glad och tacksam över förmånen att fått deltaga både i Lidingö- och Holsbybrunnkurserna vid detta besök i hemlandet. Dessa kurser ha andligt och intellektuellt givit mig mycket, särskilt är detta fallet med den nyligen avslutade kursen. Det vore önskligt att missionsledningarnas representanter och hemnavarande missionärer i större utsträckning än hittills togo sig till att deltaga i dessa av Svenska Missionsrådet anordnade missionskurser. Gabor Kvist.

DE UNGA HA ORDET

Svensk juniorpojke brandsoldat i Kina.

Roy Rinell berättar för Unga Kamrater.

I Göteborg bor i vinter en juniorkamrat, som heter Roy Rinell. Roy är född i Kina. Det är också hans far, missionär Oscar Rinell. Även hans farfar, J. A. Rinell, är kinamissionär. Det är alltså inte så underligt, om Roy betraktar Kina som sitt egentliga fosterland. Men han trivs bra också i Göteborg. Det är så intressant, tycker han, att se den stad, som hans mor berättat så mycket om. I den staden bodde nämligen hon, när hon var junior. Då hette hon Hellen Colldén. Hon och hennes tvillingbror David brukade som juniorer ofta gå ned till hamnen och se på båtarna. Nu ha både hon och David gjort långa sjöresor. David är missionär i Kongo och hon i Kina.

Unga Kamrater har bett Roy berätta något från Kina, särskilt med tanke på att Svenska baptistsamfundets församlingar ha sin stora offerdag för hednamissionen söndagen den 9 januari.

— Ett av mina intressantaste minnen, börjar Roy, är en eldsvåda i Kiaohsien. Det hände en dag efter att vi fått upp en L. M. Ericsson-telefon mellan Sigoan och Hwaynan. En missionär hade haft med sig två apparater från Sverige. Telefonen ringde hemma hos oss. Mamma svarade. Jag såg, att det var något viktigt. Mamma blev så ivrig. »Ja, jag ska komma», svarade hon och ringde av.

— Vem var det? frågade jag.

— Det var farmor, svarade mamma. Och vi måste skynda oss, för det brinner i ett kineshus alldeles intill där hon bor. Kalla på portvakten, Roy!

Portvakten kom snart springande. Han fick en brandspruta, och mamma bad honom skynda sig med den till huset, som brann.

— Det var livat att gå och se på, när

Roy Rinell

det brann. Men det var litet ruskigt också. Men man ville ju visa, att man var karl. Man ville rent av spela brandsoldat. När jag kom fram till lerhuset, som brann, skälvde jag nog litet i knäveckan. Men jag försökte visa mig modig.

— Farbror Eric Strutz hade följt med oss. Han började pumpa värre. Så gick han in i det brinnande huset. När han kom ut, var han svart som en sotare.

— Då hörde jag mamma ropa på mig: Roy, du vet, att vi har en brandspruta hemma under trappan, som farbror Sten Lindberg köpte i Sverige. Kila hem efter den.

— Jag sprang hem. Men så hade jag glömt dörrnyckeln. Jag sprang då till tant Doris och talade om alltsammans för henne. Men hon kunde ingenting göra. Då kom vår tjänare med nyckeln. Jag sprang in i huset, fick tag i sprutan och slängde mig upp på cykeln. Brandsprutan hade jag på ryggen. Inom två minuter var jag framme. Vi pumpade och sprutade, tills elden var släckt. Men vi luktade rök ett par dar efter.

— När jag gick hem, tänkte jag i mitt sinne: Det är bäst att genom försiktighet förekomma att elden bryter ut. Men om elden likväl kommer lös, gäller det för unga och gamla att tillsammans fortast möjligt släcka den!

En bra paroll! Det gäller verkligen i dag för unga och gamla att hjälpas åt att bekämpa allt, som ödelägger hem och människor!

Mr Gege.

Roy's första tidningsartikel. Han var 12 1/2 år. Som belöning erhölet han "Unga Kamrater" för 1938. Prenumerationsavgiften är belagt kr 2.- per år.

Missionsbesök i Osby. Ett celebret missionsbesök får Osby på lördagen, då den i Kina födde och uppväxte missionären Oscar Rinell håller inför offentligheten föredrag i Betania över ämnet: "Österns gula krig och missionen". Herr Rinell är just på väg ut till sitt hem i en kinesisk stad, nu besatt av japanerna, där hans föräldrar och syskon för närvarande äro överlupna med arbete för att bistå det arma folket. Få missionärer torde vara så hemma i förhållanden som denne "andre generationsmissionär", som dessutom sitter inne med de färskaste underrättelser om krigssituationen.

På söndagen talar missionär Rinell i Hässelholms Ebeneserkapellet.

Anna Olsson 8/9/38

Krig och fred i Chucheng 17/3/38

Kriget kom till vår stad och station den 2 februari. Vi hade då hört att Kina och Kinaösten fallit ett par veckor förut. Kl. 8,30 f. m. började maakingevägen amattra och kulspjutorna spela. Efter knappt en timme tystnade de och segrarne tågade in genom östra porten med flygande fanor och klingande spel. Tvenne kinesiska betäckningsoljor sårades, en granne fick ett ben genomskjutet och vår skohusvägg träffades av en strökula. Det hela var ett krig i västficksformat, en barnlek jämfört med kriget 1930, då elden brann 113 dagar inom och utom stadens ringmurar. Då nödgades vi mura igen ti fönster, nu blott ett till vår sängkammare. Men kriget är icke slut: Vi veta ej, vad som ännu återstår före fredslutet.

Hur Herren förser.

Kineserna ha rest och flytt här i landet som jagat villebråd från krigets början — mest de förmögnare klasserna. När gevärselden började höras, rusade hundratals granar in på missionsstationen i villd förskräckelse, kristna och hedningar om varandra. Det gällde att finna en fristad på neutral mark. De fyllde snart 14 hus och rum och vid företagen utgick ett par dagar senare befunnos de utgåra omkring 300 personer, mest unga män och kvinnor. De få nu »kinesna» blåt de kunna undan fara och fruktan. Denna sammanpackning är dock en hälsofarlig både för dem och oss. Ack, att dessa arma människoer fruktade synd och last som de frukta japanerna!

Redan samma dag på middagen besökte br. Martin Jansson och jag befallhavaren och begärde att få anslag för våra portar med förbud för allas menasak att beträda missionsstationens område, och vi erhöilo 5 stycken. Därjämte hava vi svenska ministerns och våra egna plakat tillika med flaggor och skyddakällare. Utom dessa försiktighetsåtgärder få vi lita på vår allsmäktige Faders beskydd.

»Hur Herren förser» må ytterligare belysas med att, fastän vi inga medel kunna erhålla från banken i Tsingtao, har Herren försett oss med gott om pengar genom erbjudna räntefria lån från kristna och hedningar. Ehuru vi från början hade in vissa förråd, som Gud lagt sin välsignelse till, ha vi därjämte fått mottaga gåvor in natura såsom gäsa, ankor, böna och ägg m. m. Vi ha också fått jordnötter, varav vi kunnat bereda smör i brest på bättre sådant. Detta är bl. a. bevis för att vi icke »leva i osämja med kineserna» och att Herren förser sina barn och tjänare med vad de behöva. Den, som fruktar Gud, skall icke fattas något gott. Vi se också i folkgunsten svar på många böner och förböner. Gud vare tack för allt!

Missionsverket i krigstid.

Vi ha ännu icke lagt armarna i kors av modlöshet. Optimismen och tron på Gud äro icke döda, ty med flyktingarna hållas dagliga möten på 3 olika ställen. I söndags var kapellet fullpackat med folk. Söndagsskolan, som varit inställd öfver en månad efter den första bombförskräckelsen, återupptogs förra söndagen. Friluftsmöten ha vi ej ännu vågat upptaga, av fruktan för trakasserier från soldaterna, vilka äro ytterst misstänksamma mot offentliga folksamlingar. Biblar, sångböcker och annan kristlig litteratur spridas, så att en del förråd hota att taga slut.

Samtliga stationskamrater befinna sig väl och sända sina varma hälsningar till allt vårt samfundfolk i Norden. Herren Gud vare allas vår tillflykt och starkhet.

Broderligen J. E. Lindberg.

Dalalänningen 31/5/38

Japan segrar

ihjäl sig i Kina-kriget?

—:o:—

DET ODESIDIGRA GULA KRIGET BELYST I FÖREDRAG I BENGTSFORS AV KINASVENSK.

—:o:—

Ett intressant föredrag om Kina hölls i fredags kväll i Betel, Bengtsfors, av en person, som är född och uppväxt i Kina och väl känner dess förhållanden och den kris, det nu genomlever.

Föredragshållaren var missionär Oscar Rinell, en son till missionärsparet J. A. Rinell och fru Hedvig Rinell, vilka i Baptistmissionens tjänst tillbringat 46 år som missionärer i Kinaösten, prov. Shantung, Kina, och i västligt arbete även sönerna Oscar och Egon har varit.

Tvenne döttrar till missionären Rinell äro bosatta i USA. Oscar Rinell gick i engelska skolor och började lära sig svenska först när han var 18 år; detta till trots talade hon god svenska. Detta är tredje gången som besöker Sverige.

Oscar Rinell har skrivit en bok betitlad »Den kinesiska frihetsrörelsen och missionen», en bok, som fått utmärkt erkännande av Kina-kännare.

Talaren gav en kort översikt över nuvarande läget och vad som lett upp till detsamma samt erinrade om Japans uppfattning om sin »gudomliga mission» och landets kejsarkult.

I och med kriget mot Ryssland blev Japan en modern nation. Om Japan valt en fredlig väg, skulle det kunna ha blivit Österns ledare, men nu börjar man tvivla på denna dess mission.

Tal. erinrade om konfliktens uppkomst i föl genom lokala intermezzon, men krigets djupare orsak är Japans kontinentala politik och expansionslystnad.

Kriget — utan krigsförklaring — har medfört oerhörd fördöelse av liv och egendom, och oskattbara kulturvärden ha gått och gå förlorade. Under krigets fyra första månader förstördes 133 betydande läro- och kulturinstitutioner i Kina. Där ödeläggelsen gått fram återstår knappast något annat än ruiner och aska. Även kvinnor och barn dödas. Genom terror trodde Japan sig kunna tilltvinga sig fredsvillkor, men verkan blev en helt annan: Kina spände

Forts. å sid. 4.

bäcket — nuvarande konflikt. Den har lett till upprustning, höjda skatter, inre oro. Japan vill tydligen kapa åt sig hela området norr om Gula floden, vil komma åt Kinas stora naturrikedomar och upprätta hegemoni över Asien. Detta kan bli upptakten till en kamp om herraväldet i Stilla havet. Kina, som nu kämpar för sin självständiga existens, torde bli för starkt för Japan, som kanske kommer att »segra ihjäl sig» i Kina.

Det finns risker för internationella förvecklingar. Skulle Sovjetryssland blandat sig i lekten, kan det bli den gnista, som sätter världen i brand.

Tal. kom därpå in på ämnet krigets inverkan på missionen. Tvenne framstående missionsledare hade mördats, eljest hade missionärerna i stort sett skonats. Några hade måst lämna landet, och en pingstmissionär med hustru hade under flykten förlorat sina två små barn. De flesta missionärer ha startat kvar på sina poster.

Den svenska flaggan är hissad på missionsstationernas tak, bombskräckallare ha inrättats — d. v. s. de torde vara bombskrädda så länge japanerna ej släppa med några bomber över dem! Sjukhus och skolor hållas öppna så länge som möjligt, och missionen får ta hand om en massa flyktingar.

Nöden kanske förbereder jordmånen för evangelium. Vissa rapporter tyda därpå. Siedlo

Rakknivar slipas.
Axel P. Olsson & Co
Järn- & Maskinaffär
Tel. 121 Bengtsfors. Tel. 121

ERRAR!

Edert bygge.
köpas fördelaktigast
OS
SSON & Co.,
ASKINAFFÄR.
SFORS Tel. 121. 161

Kinasbesök i Osby. Ett celebrert missionärsbesök får Osby på lördagen, då den i Kina födde och uppväxte missionären Oscar Rinell håller inför offentligheten föredrag i Betania över ämnet: "Österns gula krig och missionen". Herr Rinell är just på väg ut till sitt hem i en kinesisk stad, nu besatt av japanerna, där hans föräldrar och syskon för närvarande äro överlupna med arbete för att bistå det arma folket. Få missionärer torde vara så hemma i förhållanden som denne "andre generationsmissionär", som dessutom sitter inne med de färskaste underrättelser om krigssituationen.

På söndagen talar missionär Rinell i Håssleholms Ebenserkapell.
Hans Håssle 8/9/38.

Krig och fred i Chucheng 17/3/38

Kriget kom till vår stad och station den 2 februari. Vi hade då hört att Kiamo och Kiamoien fallit ett par veckor förut. Kl. 8,30 f. m. började maskingevägen amattra och kulsprutorna spela. Efter knappt en timme tystnade de och sgrarne tågde in genom östra porten med flygande fanor och klingande spel. Tvenne kinesiska betäckningsol-dater särades, en granne fick ett ben genom skjutet och vår skolhusvägg träffades av en strökula. Det hela var ett krig i västficks-format, en barnlek jämfört med kriget 1930, då elden brann 113 dagar inom och utom stadens ringmurar. Då nödgades vi mura igen 81 fönster, nu blott ett till vår sängkammare. Men kriget är icke slut: Vi veta ej, vad som ännu återstår före fredsafslutet.

Hur Herren förser.

Kineserna ha rest och flytt här i landet som jagat villebråd från krigets början — mest de förmögare klasserna. När gevär-ellden började höras rusade hundratals gran-nar in på missionsstationen i vild förskräckelse, kristna och hedningar om varandra. Det gällde att finna en fristad på neutral mark. De fyllde snart 14 hus och rum och vid företagen räkning ett par dagar senare befunno de utgöra omkring 300 personer, mest unga män och kvinnor. De få nu «kines» bäst de kunna, undan fara och fruktan. Denna sammanpackning är dock en hälso-risk både för dem och oss. Ack, att dessa arna människor fruktade synd och last som de frukta japanerna!

Redan samma dag på middagen besökte br. Martin Jansson och jag befälhavaren och begärde att få anslag för våra portar med förbud för folks menas att beträda missionsstationens område, och vi erhöilo 5 stycken. Därjämte hava vi svenska ministerns och våra egna plakat tillika med flaggor och skyddakällare. Utom dessa försiktighetsmått få vi lita på vår allsmäktige Faders beskydd.

«Hur Herren förser» må ytterligare belysas med att, fastän vi inga medel kunna erhålla från banken i Tsingtao, har Herren försett oss med gott om pengar genom erbjudna räntefria lån från kristna och hedningar. Ehuru vi från början läde in vissa förråd, som Gud lagt sin välsignelse till, ha vi därjämte fått mottaga gåvor in natura såsom gälas, ankor, höns och ägg m. m. Vi ha också fått jorddötter, varav vi kunna bereda smör i birst på bättre sådant. Detta är bl. a. bevis för att vi icke «leva i osämja med kineserna» och att Herren förser sina barn och tjänare med vad de behöva. Den, som fruktar Gud, skall icke fattas något gott. Vi se också i folkgunsten svar på mångas böner och förböner. Gud vare tack för allt!

Missionsverket i krigstid.

Vi ha ännu icke lagt armarna i kors av modlöshet. Optimismen och tron på Gud äro icke döda, ty med flyktingarna hållas dagliga möten på 3 olika ställen. I söndags var kapellet fullpackat med folk. Söndagaskolan, som varit inställd öfver en månad efter den första bombförskräckelsen, återupptogs förra söndagen. Friluftsmöten ha vi ej ännu vågat upptaga, av fruktan för trakasserier från soldaterna, vilka äro ytterst mistänksamma mot offentliga folksamlingar. Biblar, sångböcker och annan kristlig litteratur spridas, så ett en del förråd hota att taga slut.

Samtliga stationskamrater befinna sig väl och ända sina varma hälsningar till allt vårt samfundfolk i Norden. Herren Gud vare allas vår tillflykt och starkhet.

Broderligen

J. E. Lindberg.

Malinamangen 31/5/38 Japan segrar ihjäl sig i Kina-kriget?

—:—
 DET ODESIGRA GULA KRIGET BE-
 LYST I FÖREDRAG I BENGTSFORS
 AV KINASVENSK.
 —:—

Ett intressant föredrag om Kina hölls i fredags kväll i Betel, Bengtsfors, av en person, som är född och uppväxt i Kina och väl känner dess förhållanden och den kris, det nu genomlever.

Föredragshållaren var missionär Oscar Rinell, en son till missionärsparet J. A. Rinell och fru Hedvig Rinell, vilka i Baptistmissionens tjänst tillbringat 45 år som missionärer i Kiohoien, prov. Shantung, Kina, och i väst- och öst-södra Kina och i väst- och öst-södra Kina. Tvenne döttrar till makarna Rinell äro bosatta i USA. Oscar Rinell gick i engelska skolor och började lära sig svenska först när han var 18 år; detta till trots talade hon god svenska. Detta är tredje gången han besöker Sverige.

Oscar Rinell, D-missionärens ordförande. Tälarens varande till detta upptattni och lara i och Japan en en fredt blivit Os tal. 4 komst i men fri kortliven ned.

Japan segrar ihjäl sig?

—:—

Paris, från sid. 1.

sinna krafter ytterligare till ett hjälte-modigt försvar. Men skriande nöd råder bland Kinas blodande folk.

Kanonen ha dundrat öfver platser, där — enligt geologerna — grottmänniskorna bodde för 500.000 år sedan. Om de nu uppstodo och finge se vad som ägde rum, skulle de häropa öfver sitt människöhetens ej kommit längre.

Japen talar om fred, men dess handlingar tala ett annat språk. 1910 annexerade Japan Korea. 1931 annexerades Mandchuriet, ett otvårigt lära stort som Tyskland, Frankrike och England tillsammans. 1935 annexade man avskilda Kinas fem nordliga provinser. 1937 i-scensattes — i det psykologiska ögon-

bäcket — nuvarande konflikten. Den har lett till upprustning, höjda skatter, inre oro. Japan vill tydligen kapa åt sig hela området norr om Gula floden, vil komma åt Kinas stora naturrikedomar och uppräta hegemoni öfver Asien. Detta kan bli upptakten till en kamp om herraväldet i Stilla havet. Kina, som nu kämpar för sin självständiga existens, torde bli för starkt för Japan, som kanske kommer att »segra ihjäl sig» i Kina.

Det finns risker för internationella förvecklingar. Skulle Sovjetryssland blanda sig i leken, kan det bli den gni-sta, som sätter världen i brand.

Tal. kom därpå in på ämnet krigets inverkan på missionen. Tvenne framstående missionsledare hade mördats, eljest hade missionärerna i stort sett slömts. Några hade måst lämna landet, och en pingstmissionär med fru hade under flykten förlorat sina två små barn. De flesta missionärer ha stannat kvar på sina poster.

Den svenska flaggan är hissad på missionsstationernas tak, bombsäkra källare ha inrättats — d. v. s. de torde vara bombsäkra så länge japanerna ej släpps med några bomber öfver dem! Sjukhus och skolor hållas öppna så länge som möjligt, och missionen får ta hand om en massa flyktingar.

Nöden kanske förbereder jordmänen för evangelium. Vissa rapporter tyda därpå. Skulle Rysslands röda få öfva inflytande, komme kanske 1925—27 att upprepas, vilka äro voro en vansinnets period för Kina.

Kina genomlever en allvarlig kris. Skall det bli ett nytt Abessinien? Skole västerlandets nationer sitta med korslagda armar och äse att Kina fastspikas på imperialismens och militarismens kors?

Vad kunna vi göra? Vi kunna bland annat genom att deltaga i bojkott mot japanska varor visa vår protest mot att en krigisk notation öfverfaller en fredlig. Vi kunna sända gåvor till Kina, och det är glädjande att så skett. Vi kunna bedja att Gud måtte avvända den hotande olyckan.

Österns gula krig är en del av ett världsproblem. Vi ha vår skuld i det som sker. Österlandet har lärt sig att kriga av västerlandet. Vi böra fatta ett heligt beslut att bättre än hittills tillämpa kärlekens, rättfärdighetens och fridens principer i våra liv. Gör kristendomen till en levande faktor personligt, i samhället och det internationella samarbetet.

Bättre teknik och en ny anda skapar en nation av Kina.

Boris Nyheter
20/1/38

**Regeringschefens död skulle betyda
kaos för landet, säger infödde
missionären O. Rinell.**

— Det nya Kina är i vardande. Förbättrade kommunikationer i förening med en ung, livskraftig industri har under de senaste fem åren åstadkommit ett ekonomiskt uppsving som aldrig tidigare i landets historia, och den psykologiska förvandlingen bidrager ytterligare till att skapa en nation av det gåtfulla och väldiga riket, berättar missionär O. Rinell för *Boris Nyheter*. Han är svensk till börd men född i Kina och bör sålunda vara väl initierad i det högtaktfulla ämnet.

— Under de allra senaste åren har den nuvarande nationalistiska regimen utfört ett utomordentligt gott arbete för att svetsa folket samman, säger pastor Rinell. Tidigare rådde kaos. De olika provinsernas behärskade var sitt område och hade var sin lag.

Tsjiangkajsiek,
landets store byggmästare.

Inbördesstrider hörde nästan till ordningen för dagen.

— Tsjiangkajsiek har sålunda åstadkommit mycket?

— Ja, det kan man säga. Han har lyckats ena de många provinserna. Han är en utomordentlig statsman, och folket har samlats

(Forts. å sidan 4)

Nanking är representativ för det nya Kina.

BÄTTRE TEKNIK . . .

(Forts. fr. sid. 1)

kring honom. Som ett exempel vill jag nämna upproret i december 1936, då Chang Hsuehliang — unge generalen som han populärt kallas — tillfångatog statschefen i Sian. Folket följde händelsen med den största spänning, ty ledarens död hade betytt kaos för Kina. När han befriades på juldagen var det allmän glädje i hela riket.

— Tsjiangkajsiek har byggt det nya Kina på fast grund. Kommunikationerna ha förbättrats oerhört under senare år, särskilt flyget. För 10 år sedan fanns det inte en flygmaskin i hela Kina, men strax före kriget hade ungefär 40 städer regelbunden flygförbindelse. Man kunde med lätthet äta frukost i Hankau, middag i Shanghai och kvällsmat i Peiping. Man kunde flyga från Shanghai till Chengtu i västra Kina på 7—8 timmar. För inte så länge sedan tog den resan en hel månad i anspråk.

— Andra kommunikationsmedel ha väl också förbättrats?

— Naturligtvis. Bilvägarna ha utvecklats fenomenalt. Man började på allvar bygga dem 1921 efter den stora översvämningen, då folket på något sätt måste hjälpas till arbete. Nu har man kommit så långt, att det finns stora stråkvägar över hela landet.

Järnvägarna ha också utvecklats betydligt. Förbindelsen mellan Kanton och Hankau har man stor nytta av nu när kriget rasar. Vapentransporterna ske nämligen på Yangtsi och sedan på järnvägen inåt landet. Vapentransporterna från Ryssland utgöra givetvis ett undantag. De äga rum på andra vägar.

— Och industrin, hur har den utvecklats?

— Under senare år har den utvecklats bra. Staten har grundat vissa företag, men den har också givit sitt stöd åt privatföretagare och genomfört en del finansiella reformer. De ekonomiska framstegen ha under de senaste fem åren varit betydligt större än under många år i Kinas historia.

— Viktigast av allt är emellertid den psykologiska förvandlingen, fortsätter pastor Rinell. Den gamla familj- och klaniden undantränges mer och mer, och

Tysk...
get i Spa...
förhoppning a...
jande av oron i Me...
kunna fortsätta sin fr...
Centraleuropa.

statsiden kommer i stället, följd av ett nationellt självmedvetande, som stärkts mycket under de senaste åren. Staten har intresserat sig för folket, och folket har i sin tur intresserat sig för staten. Om den kinesiska nationen ännu inte är till, så är den i varje fall i vardande.

— Den nationalistiska rörelsen har givetvis spelat en stor roll?

— Ja, det har den. Och ändå är den inte extrem på något sätt. Dess strävanden syfta till att stärka landets enhet och nå internationell likställighet. Det finns nämligen en del traktat, som icke ställer Kina på samma plan som andra nationer eller betraktar landet som likvärdig medlem i den stora folkfamiljen. Rörelsen syftar sålunda inte till någon slags expansion utåt och kan inte alls jämföras med den nationalistiska rörelsen i Japan. Kinas nationalliströrelse bottnar i ett intellektuellt uppvaknande, till vilket kristendomen förresten har bidragit ganska mycket. Man kan faktiskt säga, att en renässans äger rum mitt i allt det nya, som bryter fram. Man granskar kritiskt sin egen uråldriga kultur och ha även en hel del att invända mot den västerländska. Man tages vara på det bästa hos dem båd och försöker skapa något nytt.

Under senare år har man mer moraliskt sökt höja folket genom "Det nya livets rörelse", som det kallas. Den grundade statschefen själv för några år sedan. Med idéer från Kinas storhetstid söker man moraliskt och även socialt förnya nationen. Man också reformera sederna och del andra yttre ting, vilket övrigt har varit till stor nytta för folket och dess ledare.

— Pastorn nämnde något om kristendomen bidragit till dets intellektuella uppvaknande?

— Javisst. Jag vill särskilja tona den saken. Kristendo har varit en betydelsefull faktor i Kinas nydaning. Den har tytt mycket för folkets intellektuella och sociala lyftning, dess moraliska inspiration och dess fysiska förbättring. Ja nämna ett litet exempel: man bekämpande den s. k. fot

ik och da skapar ation av Kina.

Boris Hjuler
20/3/38

död skulle betyda
at, säger infödde
O. Rinell.

Tsjiangkajsjek,
landets store byggmästare.

Inbördesstrider hörde nästan till
ordningen för dagen.

— Tsjiangkajsjek har sålunda
åstadkommit mycket?

— Ja, det kan man säga. Han
har lyckats ena de många provin-
serna. Han är en utomordentlig
statsman, och folket har samlats
g.

(Forts. å sidan 4)

ett för det nya Kina.

BÄTTRE TEKNIK . . .

(Forts. fr. sid. 1)

kring honom. Som ett exempel
vill jag nämna upproret i decem-
ber 1936, då Chang Hsuehliang
— unge generalen som han popu-
lärt kallas — tillfångatogs stats-
chefen i Sian. Folket följde hän-
delsen med den största spänning,
ty ledarens död hade betytt kaos
för Kina. När han befriades på
juldagen var det allmän glädje i
hela riket.

— Tsjiangkajsjek har bygg-
det nya Kina på fast grund. Kom-
munkationerna ha förbättrats
oerhört under senare år, särskilt
flyget. För 10 år sedan fanns
det inte en flygmaskin i hela Ki-
na, mer strax före kriget hade
ungefär 40 städer regelbunden
flygförbindelse. Man kunde med
lätthet äta frukost i Hankau,
middag i Shanghai och kvällsmat
i Peiping. Man kunde flyga från
Shanghai till Chengtu i västra
Kina på 7—8 timmar. För inte
så länge sedan tog den resan en
hel månad i anspråk.

— Andra kommunikationsme-
del ha väl också förbättrats?

— Naturligtvis. Bilvägarna ha
utvecklats fenomenalt. Man bör-
jade på allvar bygga dem 1921
efter den stora översvämningen,
då folket på något sätt måste
hjälpas till arbete. Nu har man
kommit så långt, att det finns
stora stråkvägar över hela lan-
det.

Järnvägarna ha också utveck-
lats betydligt. Förbindelsen mel-
lan Kanton och Hankau har man
stor nytta av nu när kriget ra-
sar. Vapentransporterna ske
nämligen på Yangtsi och sedan på
järnvägen inåt landet. Vapen-
transporterna från Ryssland ut-
göra givetvis ett undantag. De
äga rum på andra vägar.

— Och industrin, hur har den
utvecklats?

— Under senare år har den
utvecklats bra. Staten har grundat
vissa företag, men den har
också givit sitt stöd åt privatfö-
retagare och genomfört en del fi-
nansiella reformer. De ekonomi-
ska framstegen ha under de se-
naste fem åren varit betydligt
större än under många år i Kina-
historia.

— Viktigast av allt är emeller-
tid den psykologiska förvandlin-
gen, fortsätter pastor Rinell. Den
gamla familj- och klanidén un-
dantränges mer och mer, och

Tys-
get i Spa-
förhoppning a-
jande av oron i Me-
kunna fortsätta sin tra-
Centraleuropa.

statsidén kommer i stället, följd
av ett nationellt självmedvetande,
som stärkts mycket under de se-
naste åren. Staten har intresse-
rat sig för folket, och folket har
i sin tur intresserat sig för staten.
Om den kinesiska nationen ännu
inte är till, så är den i varje fall
i vardande.

— Den nationalistiska rörelsen
har givetvis spelat en stor roll?

— Ja, det har den. Och ändå
är den inte extrem på något sätt.
Dess strävanden syfta till att
stärka landets enhet och nå inter-
nationell likställighet. Det finns
nämligen en del traktat, som icke
ställer Kina på samma plan som
andra nationer eller betraktar lan-
det som likvärdig medlem i de-
stora folkfamiljen. Rörelsen syf-
tar sålunda inte till någon slags
expansion utåt och kan inte alls
jämföras med den nationalistiska
rörelsen i Japan. Kinas nationa-
liströrelse bottnar i ett intellek-
tuellt uppvaknande, vilket kri-
stendomen förresten har bidragit
ganska mycket. Man kan faktiskt
säga, att en renässans äger rum
mitt i allt det nya som bryter
fram. Man granskar kritiskt sin
egen uråldriga kultur och har
även en hel del att invända mot
den västerländska. Man tager
vara på det bästa hos dem båda
och försöker skapa något nytt.

Under senare år har man rent
moraliskt sökt höja folket genom
"Det nya livets rörelse", som den
kallas. Den grundade statsche-
fen själv för några år sedan. Med
idéer från Kinas storhetstid sö-
ker man moraliskt och även so-
cialt förnya nationen. Man vill
också reformera sederna och en
del andra yttre ting, vilket för
övrigt har varit till stor nytta, bå-
de för folket och dess ledare.

— Pastorn nämde något om
att kristendomen bidragit till lan-
dets intellektuella uppvaknande?

— Javisst. Jag vill särskilt be-
tona den saken. Kristendomen
har varit en betydelsefull faktor
i Kinas nydaning. Den har be-
tytt mycket för folkets intellek-
tuella och sociala lyftning, för
dess moraliska inspiration och för
dess fysiska förbättring. Jag vill
nämna ett litet exempel: missio-
nen bekämpande den s. k. fotbind-

Kommunister skapar sv på nytt för missionen i

— Från Svenska Morgonbladets korrespondent Björn

LONDON
Baptistmissionens arbete drabbas av det nya upp-
striderna mellan kinesiska regeringstrupper och k-
Shansi och Shantung. I norra Shansi har komm-
ligt vad Baptistiska Missionssällskapet erfarit —
stationerna Fan-shih, Tai-chow, Kuoh-sien och

har medelande ingått om tien och Tsing-cho-
platsen för häftiga
009 000 000 000
600 000 000 000
men avkastningen beräknas under
I denna storlek har icke tillämnat
användas till studier och
penningssumma, vara avkastning
na till kommunen berättigat en
inom kommunen i 35 år, har i d
i Skanska lerborg, som i höst
TT. P. d. handelskatal Pontus
ASTERS, ma
BERG.
DONATION TILL SKINNSKA

En 19-årig yngling, vill
skrivna från Skubba, ha
för värförsk. Ynglingen
med en tredjedelsarbetare i
ra sikt att räna denne. Den
har känt att haft vid fi
it ten till trägräddarbetaren
m slagt ned denne med fl
n hävsåg. Så smånngom för
-s att försöken att få den and
in blev värförsk att få den and
en blev värförsk att få den and
en blev värförsk att få den and
en blev värförsk att få den and

håktad för rån
Yngling
Från Sovjetunionen, o-
terna håller f. n. på a
REKORANGAR

ningen. Nu är den förbjuden i
lag. Den förekommer visserligen
ute på landsbygden ännu i dag,
men i skolorna finns den inte mer.
Jag kan ju också nämna, att mis-
sionen tillsammans med regerin-
gen tog upp kampen mot opiet
och att de kristna införde moder-
na skolor. Under de senaste åren
har också ett visst samarbete med
regeringen ägt rum. Statschefen
har ett par missionärer som råd-
givare, och också i "Det nya li-
vets rörelse" äro missionärerna
representerade.

Slutligen vill jag framhålla, att
våra skolor inregistrerats i sta-
tens skolsystem och att regerin-
gen har upphävt förbudet mot att
i våra skolor införa kristendom
som obligatoriskt skolämne. Upp-
hävandet ägde rum såsom en
slags erkänsla för de kristnas
oegennyttiga, uppoffrande och
landsgagnande arbete under kri-
get.

Kommunister skapar svårigheter på nytt för missionen i Nordkina

— Från Svenska Morgonbladets korrespondent Björn Hallström. —

LONDON, måndag.

Baptistmissionens arbete drabbas av det nya upplammandet av striderna mellan kinesiska regeringstrupper och kommunister i Shansi och Shantung. I norra Shansi har kommunisterna — enligt vad Baptistiska Missionssällskapet erfarit — ockuperat missionsstationerna Fan-shih, Tai-chow, Kuoh-sien och Sinchow.

Vidare har medelände ingått om att anfall igångsatts mot Tai-yuan-fu omot att några av de kinesiska missionsarbetarna hålles fångna av kommunisterna.

I Shantung har de baptistiska missionsstationerna Choutsun, Chang-

tien och Tsing-chow-fu varit skådeplatsen för häftiga strider, varvid många människoliv gått förlorade. Ny skadegörelse har förövats på kyrkan i Choutsun. Baptisterna har måst överge några av sina institutioner, och en del av de kinesiska missionärerna har måst gå "under jorden". De tre stationerna var en längre tid ockuperade av kommunisterna, men de har nu alla befriats av regeringstrupperna. När kommunisterna ut-

(Forts. å sid. 9.)

Kommunister skapar svårigheter...

— Fortsättning från 1:a sidan. —

rymde Tsing-chow-fu, bortförde de emellertid 16 medlemmar av missionsgjukhusets personal. Förhandlingar pågår om deras frigivande, och officiella representanter för kommunisterna har försäkrat att de tillfångagna inte kommer att bli misshandlade.

I många trakter i Nord-Kina är det omöjligt för någon präst, vare sig kinesisk eller utländsk, att verka öppet utanför de större städerna. Femtio präster i Nord-Kina har fått personliga varningar av kommunisterna, att de kommer att fångas, därest de ertappas i landsbygdsdistrikt.

Katolska präster har ställts inför "folktribunaler", så kallade "teoucheng". Vid dessa sammanträden har kommunisterna inkallat ortens hedningar att framlägga sina klagomål mot kyrkan. Vanligen har "anklagelsen" framförts, att prästerna uppmanat folket att inte arbeta på söndagarna. Men man har också hört de gamla legenderna från Boxarkrigets dagar återupplivade, nämligen att missionärerna skulle göra medicin av barnens ögon. Sedan dylika anklagelser framförts, faller den hedniska och kommunistiska tribunalen sitt utslag.

Samtidigt kommer emellertid från Yenan-provinsen, som är kommunisternas högkvarter, meddelande om en ljusning i situationen. Kyrkor, som varit stängda, har åter öppnats för gudstjänster. Präster, som varit fördrivna, har inbjudits att komma tillbaka till sina församlingar. Dessa lättnader i själva högkvarteret har dock inte hittills reflekterats i Nord-Kina, där förföljelserna fortsätter.

Ovisst hur det är på de svenska baptisternas fält.

Med anledning av ovanstående meddelande har Svenska Morgonbladet vänt sig till den nyligen hemkomne Kina-missionären Oscar Rinell för att höra, i vad mån ifrågasvarande oroligheter möjligen berör de svenska baptisternas missionsfält i Shantung.

— De engelska baptisterna har sitt fält mellan vårt och provinsens huvudstad, Tsinan, på andra sidan koncentrationslägret Weihstien i Nordkina. I saknad av bestämda dateringar för meddelanden, som nu föredragas, är det svårt att säga, hur pass allvarligt läget är. De röda ha emellertid stora försänkningar i hela provinsen Shantung, även på vårt fält. Vårt fält har tidigare kommit de rödas våld, men flera städer har

Att ta farväl.

Av

Pew.

Det är alltid något tragiakt, när människor ta farväl av varandra. Man vet inte när eller om man möts på nytt — kanske det aldrig blir någon gång i denna tiden. Vårt "på återseende", glatt och käckt framsagt, vet vi icke mycket om. Det är kanske bara tomma fraser. Måhända borde det i stället ofta vara ett farväl för alltid. Järnvägsplattformar och ångbåtskajer äro sådana där avskedsplatser — numera i viss mån också flygmaskinshangarer. Huru många smärtsamma, hjärtligtande avskedsscener ha icke utspelats, när tågen börja rulla, båtarna glida och flygplanen lyfta! Här har avskedets stora tragik blottats, människor, som begett något för varandra, ha sagt farväl — för kortare eller för längre tid men alla i den känsalan av att framtiden är ovisst och återseendet kanske bara en chimär. "Att mötas och skiljas är livets gång", sjunger man men glömmar ofta fortsättningen bara för den skull att man vet så litet eller intet: "Att skiljas och mötas är hoppets sång."

Därför är det så svårt att säga adjö. Det är en konst, som man aldrig lär sig. Människan blir så ordfattig, när det gäller att bjuda farväl vid en längre resa. Den vanliga talförheten sinar bort. Man får svårt att finna ord och uttryck, och vad man säger, verkar så platt, så intetsägande, så kallt och främmande utan att man menar det eller rör för det. Därför kanske man i stället inte säger någonting alls, vilket många gånger är värtaligare än en ström av ord.

Två vänner ha just rest. Inte precis till närmaste stad och inte på några få dagar precis. Två vänner på två långresor — den ene till Kina, den andre till Afrika, bägge till missionsfältet. Och inte ha de rest för att vända, när de komma fram: Kina-resenären blir borta så där omkring sju år, Afrika-resenären i minst fyra, kanske fem år. Ett sådant avsked blir litet djupare, får en annan mening, en mera vemodsmättad bottenklang. Det kan hända mycket på sju år och på fyra år, och det händer mycket i Kina liksom i Afrika.

Det är något särskilt med svenska missionärer, som stå redo att resa ut, vare sig de skola börja sin första, sin andra eller tredje period på missionsfältet. Det är en lektion i frimodighet att se dem, en läsa i förtröstan och tillit man får lära. En kanske okänd resa över halva jordklotet ligger framför, ovissa år i främmande, svåracklimatiserad miljö väntar — men ändock en sådan glädje under allt. Glädje under det vemodsfyllda avskedet. De göra det som en lydeshandling på en högre marschorder. Det är detta, som skänker glädje och mod i själva den stund, då man sliter banden med allt där hemma. Andock måste de ha bävat för den dag, till vilken avresan var bestämd. Den låg till en början så oändligt avlägsen — ett halvår, flera månader. Men för varje stund närmar sig resdagen, tiden går ej att höja. Resan går ej att uppskjuta. Enligt utryllesen har bokst bildat på de långväga linjebåtarna: Det är ingen återvändo. Man står inför ett fullbordat faktum: resdagen är inne. Det är tid att ta farväl. Nästa dag, nästa båt.

Då kanske de få erfara avskedets smärta i sådan grad, att de aldrig

bli stora pojkar och flickor, när de ses på nytt, om sju år och fyra-fem år. Vad hinner inte hända! Och vad betyder inte så många år i ett barns liv.

Det går en gyllene bro av tankar, böner och välgångsönsknningar mellan Norrköping och någon liten missionsby i Central-Afrika, mellan Osby och Kiachien i Shantung i Kina. Ingen dag utan att far och snart också mor i Tanganjika tänker på sina barn i Norrköping och barnen på dem där nere, ingen kväll utan att familjen på missionsstationen i Kina undrar hur pojken hemma i Sverige har det. Om fem år, om sju år — det är en lång tid, men återseendet hoppfullt finns. Vem som helst kanske inte skulle stå ut med en sådan pers som det måste vara att lämna sina barn. För att icke tala om barnens känslor. Men de längta i sin ensamhet, tyst och utan ord.

Hur måtte det inte ha varit för de stackars Spanienbarnen i fjol! Här sutto vi i våra komfortabla, ombonade hem och togo emot dem, trodde oss vara godhjärtade svenska samariter och väntade bara på att få inkassera deras djupa tacksamhet. Denna tacksamhet borde väl vara det enda, som kunde besjåla dem, ansågo vi i vår dumhet. Och då hade de ingen annan känsla än denna: hemlängtan. Och ett barns hemlängtan är djupare och smärtsammare än någon annan.

Två vänner ha rest, som sagt. Två missionärer. Den ene återut med sin hustru mot ett land, där det gula kriget rasar, där oro och upplösning råder, där människoliv offras och kulturvärden gå till spillo — den andre söderut till Livingstones Tanganjika för att bryta ny missionsmark i ett distrikt, där man vet föga eller intet om Vite Krist. Det var inte första gången, missionsfältet kallade dem att lämna hem och sina kära i gamla Sverige. Kina-missionären är född i Kina, uppfödd i missionärshem, Afrika-missionären har varit där ute i tolv-tretton år, hans hustru något längre. Det är beprövade missionsmän, och erfarenheter är också vad som behövs, när det gäller att leva under en annan stjärnbild i en annan världsdal, i andra förhållanden och i en miljö, som är så olik vår egen.

Men det fordras också något mera: nämligen som sagt förtröstan och tillit — trots att man är på väg mot en krigszon eller till främmande missionsmark. Det syntes, när de togo farväl, att de ägde det inombords.

RASKT GJOET.

Svårt anfäktad av olycklig kärlek sökte en vaktmästare vid naturvetenskapliga museet i Seattle sin tröst i glaset. Hans lön var inte så stor, varje fall inte tillräcklig för att skulle ha råd att dränka sin sorg i jästa eller destillerade drycker av gängse typer.

I sin nöd tog han sin tillflykt till sprit, i vilken museets naturvetenskapliga preparat förvarades, och med dess hjälp glöms hans kärlek.

Den stackars vaktmästarens noga handskande med museets preparat upptäcktes först några dagar senare, och han avskedades. Innan han förklarades som död hade han emellertid

de har nu ana befalls av regerings-
trupperna. När kommunisterna ut-
(Forts. å sid. 9.)

Kommunisterna

Kommunisterna skapar svårigheter...

— Fortsättning från 1:a sidan. —
Tjynde Tjyng-chow-fu, bortförde de
ernellertid 16 medlemmar av missions-
stjekhusets personal. Förhandlingar
dagr om deras frigivande, och offi-
ciella representanter för kommuns-
terna har försäkrat att de tillfångatagna inte kommer att bli misshandlade.

I många trakter i Nord-Kina är det omöjligt för någon präst, vare sig kinesisk eller utländsk, att verka öppet utanför de större städerna. Femtio präster i Nord-Kina har fått personliga varningar av kommunisterna, att de kommer att fängas, därest de ertappas i landsbygdsdistrikt.

Katolska präster har ställts inför "folktribunaler", så kallade "teou-cheng". Vid dessa sammanträden har kommunisterna inkallat ortens hedningar att framlägga sina klagomål mot kyrkan. Vanligen har "anklagelsen" framförts, att prästerna uppmanat folket att inte arbeta på söndagarna. Men man har också hört de gamla legenderna från Boxarkrigets dagar återupplivade, nämligen att missionärerna skulle göra medicin av barnens ögon. Sedan dylika anklagelser framförts, faller den hedniska och kommunistiska tribunalen sitt utslag.

Samtidigt kommer emellertid från Yenan-provinsen, som är kommunisternas högkvarter, meddelande om en ljusning i situationen. Kyrkor, som varit stängda, har åter öppnats för gudstjänster. Präster, som varit fördrivna, har inbjudits att komma tillbaka till sina församlingar. Dessa lättmånar i själva högkvarteret har dock inte hittills reflekterats i Nord-Kina, där förföljelserna fortsätter.

Ovisst hur det är på de svenska baptisternas fält.

Med anledning av ovanstående meddelande har Svenska Morgonbladet vänt sig till den nyligen hemkomne Kina-missionären Oscar Rinell för att höra, i vad mån ifrågasvarande oroligheter möjligen berör de svenska baptisternas missionsfält i Shantung.

— De engelska baptisterna har sitt fält mellan vårt och provinsens huvudstad, Tsinan, på andra sidan koncentrationslägret Weihsien i Nord-Kina. I saknad av bestämda dateringar för meddelanden, som nu föreligger, är det svårt att säga, hur pass allvarligt läget är. De röda ha emellertid stora försänkningar i hela provinsen Shantung, även på vårt fält. Hela vårt fält har tidigare kommit under de rödas våld, men flera städer har senare återtagits av regeringstrupperna. Enligt ett färskt meddelande över Amerika har regeringstrupperna även återtagit och iståndsatt en stor del av Shantungjärnvägen, som är av stor betydelse för hela vårt fält.

Men å andra sidan är läget och tillfället för kommunisternas framryckning gynnsam nu, då skördarna är goda och det är lätt att få livsmedel.

Vid ett tidigare tillfälle, då min bror Egron hade lämnat sin missionsstation och endast kvinnliga missionärer var kvar, passade kommunisterna på att inta stationen. Bror Egron var ner till ett kuststadssjukhus för att hälsa på vår sjuka mor. Hans hemresa på underliga vägar — då järnvägen var förstörd — blev högst äventyrlig, han togs av kommunisterna som spion, men de måste slutligen släppa honom. Kommunisterna vimlar överallt i Shantung, och läget är stundom en smula osäkert. Men vi måste avvakta närmare och direkta underrättelser, innan något kan sägas beträffande läget på de svenska baptisternas missionsfält.

... utom den. Vart på återseende", glatt och klickt framsagt, vet vi icke mycket om. Det är kanske bara tomma fraser. Måhända borde det i stället ofta vara ett farväl för alltid. Järnvägsplattformar och ångbåtskajer äro sådana där avskedsplatser — numera i viss mån också flygmaskinshangarer. Huru många smärtsamma, hjärtalltande avskeds-scener ha icke utspelats, när tågen börja rulla, båtarna glida och flygplanen lyfta! Här har avskedets stora tragik blottats, människor, som begett något för varandra, ha sagt farväl — för kortare eller för längre tid men alla i den känseln av ett framtidens är oviss och återseendet kanske bara en chimär. "Att mötas och skiljas är livets gång", sjunger man men glömmar ofta fortsättningen bara för den skull att man vet så litet eller intet: "Att skiljas och mötas är hoppets sång."

Därför är det så svårt att säga adjö. Det är en konst, som man aldrig lär sig. Människan blir så ordfattig, när det gäller att bjuda farväl vid en längre resa. Den vanliga talförheten sinar bort. Man får svårt att finna ord och uttryck, och vad man säger, verkar så platt, så intetsägande, så kallt och främmande utan att man menar det eller rör för det. Därför kanske man i stället inte säger någonting alls, vilket många gånger är värtaligare än en ström av ord.

Två vänner ha just rest. Inte precis till närmaste stad och inte på några få dagar precis. Två vänner på två längresor — den ene till Kina, den andre till Afrika, bägge till missionsfältet. Och inte ha de rest för att vända, när de komma fram: Kina-resenären blir borta så där omkring sju år, Afrika-resenären i minst fyra, kanske fem år. Ett sådant avsked blir litet djupare, får en annan mening, en mera vemodsmättad bottenklang. Det kan hända mycket på sju år och på fyra år, och det händer mycket i Kina liksom i Afrika.

Det är något särskilt med svenska missionärer, som stå redo att resa ut, vare sig de skola börja sin första, sin andra eller tredje period på missionsfältet. Det är en lektion i frimodighet — att se dem, en lösa i förtröstan och tillit man får lära. En kanske okänd resa över halva jordklotet ligger framför, ovissa år i främmande, svåracklimatiserad miljö väntar — men ändock en sådan glädje under allt. Glädje under det vemodsfyllda avskedet. De göra det som en lydnadshandling på en högre marschorder. Det är detta, som skänker glädje och mod i själva den stund, då man sliter banden med allt där hemma. Andock måste de ha bävat för den dag, till vilken avresan var bestämd. Den låg till en början så oändligt avlägsen — ett halvår, flera månader. Men för varje stund närmar sig resdagen, tiden går ej att hejda. Resan går ej att uppskjuta. Missionsstyrelsen har bokat biljetter på de långväga linjebåtarna. Det är ingen återvändo. Man står inför ett fullbordat faktum: resdagen är inne. Det är tid att ta farväl. Nästa tåg, nästa båt.

Då kanske de få erfara avskedets smärta i sådan grad, att de aldrig haft en aning om densamma. Det är något helt annat än vad de tänkt sig. Något betydligt svårare, mera beklämmande och tragiskt än man trott. Vad är ett avsked vid en annan resa mot detta? Att lämna hemland, barn, domshem, föräldrar och syskon för att fara till fjärran länder på många år. Och det säkerligen svåraste av allt: att säga adjö till sina barn!

Bägge dessa missionärer gjorde det. Kina-missionären sände sin pojke till internatskola i södra Sverige, Afrika-missionären har två barn i Norrköpingskola. Man måste tänka på deras framtid och deras studier. Skolgången i Kina för svenska barn är väl inte minst oviss och bristfällig, den just där i Afrika obefintlig. Föräldrarnas och barnens vägar måste skiljas på ett tidigt stadium. Far och mor måste resa ifrån sina små — som

liv.
Det går en gyllene bro av tankar, böner och välgångsönskningar mellan Norrköping och någon liten missionsby i Central-Afrika, mellan Osby och Kaobien i Shantung i Kina. Någon dag utan att far och snart också mor i Tenganjika tänker på sina barn i Norrköping och barnen på dem där nere, ingen kväll utan att familjen på missionsstationen i Kina undrar hur pojken hemma i Sverige har det. Om fem år, om sju år — det är en lång tid, men återseendets hoppfullhet finns. Vem som helst kanske inte skulle stå ut med en sådan pers som det måste vara att lämna sina barn. För att icke tala om barnens känslor. Men de längta i sin ensamhet, tyst och utan ord.

Hur måtte det inte ha varit för de stackars Spanienbarnen i fjoll! Här sutto vi i våra komfortabla, ombonade hem och togo emot dem, trodde oss vara godhjärtade svenska samariter och väntade bara på att få inkassera deras djupa tacksamhet. Denna tacksamhet borde väl vara det enda, som kunde besjåla dem, ansågo vi i vår dumhet. Och då hade de ingen annan känsla än denna: hemlängtan. Och ett barns hemlängtan är djupare och smärtsammare än någon annans.

Två vänner ha rest, som sagt. Två missionärer. Den ene återut med sin hustru mot ett land, där det gula kriget rasar, där oro och upplösning råder, där människoliv offras och kulturvärden gå till spillo — den andre söderut till Livingstones, Tenganjika för att bryta ny missionsmark i ett distrikt, där man vet föga eller intet om Vite Krist. Det var inte första gången, missionsfältet kallade dem att lämna hem och sina nära i gamla Sverige. Kina-missionären är född i Kina, uppförd i missionärshem, Afrika-missionären har varit där ute i tolv-tretton år, hans hustru något längre. Det är beprövade missionsmän, och erfarenheter är också vad som behövs, när det gäller att leva under en annan stjärnbild i en annan världsdel, i andra förhållanden och i en miljö, som är så olik vår egen.

Men det fordras också något mera: nämligen som sagt förtröstan och tillit — trots att man är på väg mot en krigszon eller till främmande missionsmark. Det syntes, när de togo farväl, att de ägde det inombords.

RASKT GJORT.

Svårt anfuktad av olycklig kärlek sökte en vaktmästare vid naturvetenskapliga museet i Seattle sin trövglas. Hans lön var inte så stor, varje fall inte tillräcklig för att skulle ha råd att dränka sin sorg i jästa eller destillerade drycker av gängse typer.

I sin nöd tog han sin tillflykt till sprit, i vilken museets naturvetenskapliga preparat förvarades, och med dess hjälp glömma sin kärlek.

Den stackars vaktmästarens niga handskande med museets righeter upptäcktes först i en ningham, och han avskedades. Innan han för alls hade han emellertid inte mindre än 400 p. sprit innanför västen.

Firma

ÖSTERNS gula krig

har skapat fruktansvärd förödelse.

Norrköpings Tidning
Svensk Kina-missionär, redo att resa ut till missionsfältet, om läget i Östern.

7/9/38
"SPÖKLIGA SLAKTHUS."

Tillbaka till Kina och missionsfältet trots att brinnande krig råder och missionsstationen ligger mitt upp i krigszonen — det är parollen för en svensk missionsfamilj i dessa dagar. Den 27 dennes reser nämligen missionär Oskar Rinell med fru och dotter — en son skall stanna i Sverige för studier — från Göteborg till Shanghai via Amerika, som just nu är bästa vägen till Kina. I slutet av november beräknar man vara ute på missionsfältet igen. Avresan har fastställs i samråd med den baptistiska missionsstyrelsen och de missionärer som ännu befinna sig ute på missionsstationerna. På grund av krigsförhållandena ute i fjärran Östern ha hemmavarande Kina-missionärer uppskjutit sina resor — förutom missionsparet Rinell har endast någon missionär i svenska kyrkans tjänst rest ut till missionsfältet sedan kriget för något över ett år sedan bröt ut.

Missionär Oskar Rinell har just på tisdagen och onsdagen besökt Norrköping före sin avresa till Kina. Han är själv född i Kina och en stor kännare av kinesiska förhållanden liksom sina

(Forts. å femte sid.)

Folkmängden i Nürnberg tredubblad.

Enorma tältläger, badkaren användas som sovplatser.

TILLSTRÖMNING.

(Enskilt till Norrk. Tidn.)

NÜRNBERG 7 sept.

(Från U. P:s spec. korr. Edward Beattie.)

Anyo har Nürnberg demonstrerat sin egenskap av boa constructor, vilken en gång om året uppslukar två gånger sin egen vikt.

För närvarande rymmer Nürnberg tre gånger så många människor som i vanliga fall, i första hand S. A.- och S. S.-män, soldater, Hitlerjugend och nationalsocialistiska formationer av alla slag för att inte tala om de tusentals besökarna från landets olika delar. Efter fem år erfarenheter är Nürnberg nu i stånd att sluka denna människomassa utan de minsta "kvalningsanfall". Atskilliga tusenden ha inkvarterats på hotellen och i privata hem, varvid till och med badkaren tagits i bruk som sovplatser. En del tåg ha även inrättats som sovplatser. Resten, isynnerhet partimedlemmarna, ha

Österns...

(Forts. fr. tredje sid.)

föräldrar — härstammande från Östergötland — vilka arbetat i missionens tjänst därute under en tid av hela fyrtiofem år.

— Kriget därute just nu hotar Kinas suveränitet, och man följer händelsernas utveckling med spänning, kanske icke minst missionsfolket i olika länder, berättar missionär Rinell vid sitt Norrköpingsbesök. Krisen i Östern hotar ju också att bli en missionens kris. Japan anser sig ha en helig uppgift i Östern och en självskreven ledaruppgift därute. Japan borde emellertid tacka Kina för mycket av sin nuvarande kultur, som nått dit via Korea. Innan Japan blev en stormakt, var just Kina Japans lärare. Om nu Japan i denna sin ledaruppgift hade följt fredsvägen, skulle det ju ha kunnat hända, att Kina och även andra nationer i Östern följt Japans ledning. Men nu följde Japan krigsvägen i stället, och nu tvivlar man i Östern på Japans ledarskap.

"Spöklika slakthus."

Kinriket har skapat en fruktansvärd förödelse. Blomstrande städer ha lagts i spillror, oersättliga kulturvärden ha förstörts. Tänk bara på det s. k. medborgarcentrum i Sjanghai, där kanske Asiens ståtaste byggnader varit att finna — de äro nu i spillror. Man har kallat vissa platser i Kina, som hemsökts av kriget för "spöklika slakthus". En kulturnation hotas med undergång. Det är icke blott militära mål, som träffats av kriget, utan också civilbefolkningen. Farsoter och hungernöd har följt i krigets spår, och nu senast har man också hört, huru japanerna använt sig av giftgaser. Det är svårt att skildra nöden i Kina just nu — det är kanske ingen översvämmning, intet krig och ingen hungernöd, som drivit så många människor från sina hem som under det senaste året. Kinas folk är ett lidande och lidande folk. Japan har förut talat om att befästa freden i Östern, men dess handlingar tala ett annat språk.

Kriget har skapat en kris för missionen.

Konflikten mellan Japan och Kina är ju ingen tillfällighet och icke någon följd av ett eller flera lokala intressezoner. Kriget är ett led i Japans kontinentala politik. Man vill söka vinna hegemonin i Östern. Man har nu inlagt Kinas fem nordprovinser — och det återstår att se, om man skall lyckas vinna även sina avlägsnare mål, fortsätter missionär Rinell sin orientering om läget i Östern just nu.

Missionsstationerna ligga i krigszonen. Många fråga sig, huru de ha det och huru det gått med dem. Bemärkta missionärer — dock icke svenskar — ha fallit offer under kriget, dels vid bombanfall och dels för rövarnas kulor. I stort måste man dock säga, att skadorna på missionens egendom äro ganska ringa dess bättre, trots att kriget utkämpats så länge. Missionärerna ha stannat kvar och ha fortsatt sin verksamhet, om det har varit möjligt. Man har kanske haft svårare att vinna kontakt med befolkningen, men å andra sidan har också många bland civilbefolkningen flytt till missionsstationerna för att söka skydd — jag vet en missionsstation, som fick hållbarhets omkring 1,500 kvinnor och barn under en tid av omkring 15 dagar. Missionärerna ha visat ett mycket hjärtligt och självfärsakande arbete.

— Man vet icke hur kriget kan gå, säger missionär Rinell i fortsättningen. Ett faktum är ju att Japan hade väntat att kooperationerna skulle gå mycket lättare. Man hade planerat en militär marsch genom Kina. Men kriget har blivit betydligt svårare än man räknat med, och ekonomiskt betydligt oerbärliga uppgifter för den redan penara staten. Kina står också nu mera ensigt och bättre rustat än vid krigets början. Om Japan skulle göra för nog misstanken råna med en strikt polis kontroll, och skulle Kina tränga förbund med Sovjet, kommer det kommunistiska inlytandet, som ju tidigare har varit ett stort problem för

UDDI...
läger, bäckaren
s som sov-
platser.

RÖMNING.

U-Notrk. Tidn.)
BERG 7 sept.
spec. korr. Edward
Linné.)
Nürnberg demonstre-
rap av boa construc-
gång om året upp-
nger sin egen vikt.
de rymmer Nürnberg
många människor som i
örsta hand S. A.- och
ater, Hitlerjugend och
iska formationer av
inte tala om de tusen-
från landets olika delar.
farenheter är Nürnberg
sluka denna människo-
minsta "kväljningsan-
a tusenden ha inkvar-
len och i privata hem,
med bäckaren tagits
platser. En del tåg ha
som sovplatser. Res-
partimedlemmarna, ha

denna sin ledaruppgift hade följt fredsvägen, skulle det ju ha kunnat hända, att Kina och även andra nationer i Östern följt Japans ledning. Men nu följde Japan krigsvägen i stället, och nu tvivlar man i Östern på Japans ledarskap.

"Spöklika slakthus."

Kinakriget har åkapat en fruktansvärd fördörelse. Blomstrande städer ha lagts i spillror, oersättliga kulturvärden ha förstörts. Tänk bara på det s. k. medborgarcentrum i Sjanghai, där kanske Asiens stoltaste byggnader varit att finna — de äro nu i spillror. Man har kallat vissa platser i Kina, som hemsökts av kriget för "spöklika slakthus". En kulturnation hotas med undergång. Det är icke blott militära mål, som träffats av kriget, utan också civilbefolkningen. Farsoter och hungersnöd har följt i krigets spår, och nu senast har man också hört, huru japanerna använt sig av giftgaser. Det är svårt att skildra nöden i Kina just nu — det är kanske ingen översvämmning, intet krig och ingen hungersnöd, som drivit så många människor från sina hem som under det senaste året. Kinas folk är ett lidande och lidande folk. Japan har för talat om att befästa freden i Östern, men dess handlingar tala ett annat språk.

Kriget har skapat en kris för missionen.

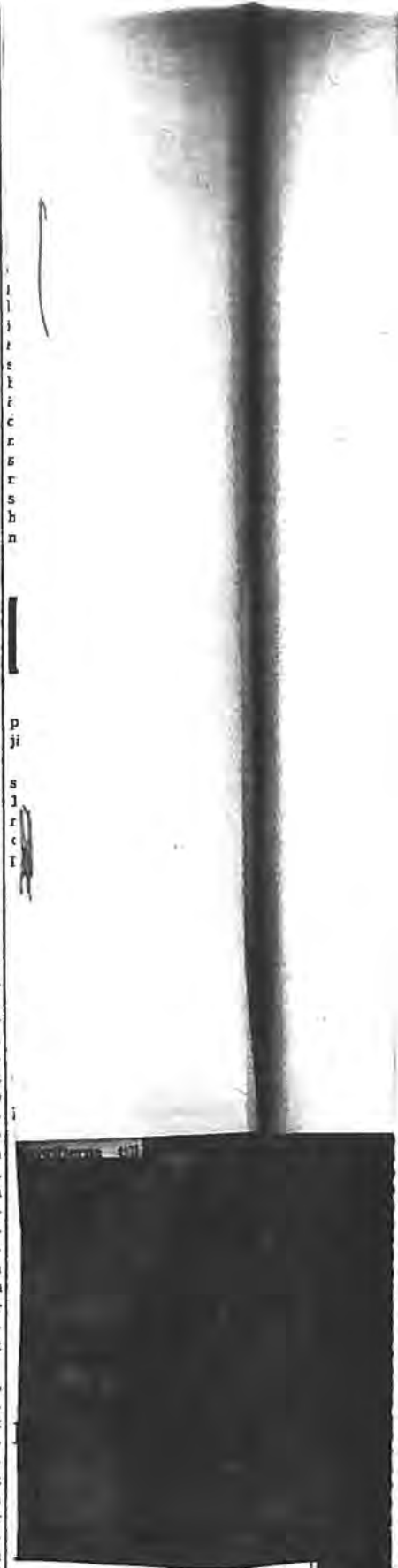
Konflikten mellan Japan och Kina är ju ingen tillfällighet och icke någon följd av ett eller flera lokala intermezzon. Kriget är ett led i Japans kontinentala politik. Man vill söka vinna hegemonin i Östern. Man har nu intagit Kinas fem nordprovinser — och det återstår att se, om man skall lyckas vinna även sina avlägsnare mål, fortsätter missionär Rinell sin orientering om läget i Östern just nu.

Missionsstationerna ligga i krigszonen. Många fråga sig, huru de ha det och huru det gått med dem. Bemärkta missionärer — dock icke svenskar — ha fallit offer under kriget, dels vid bombanfall och dels för rövarnas kulor. I stort måste man dock säga, att skadorna på missionens egendom äro ganaka ringa dess bättre, trots att kriget utkämpats så länge. Missionärerna ha stannat kvar och ha fortsatt sin verksamhet, om det har varit möjligt. Man har kanske haft svårare att vinna kontakt med befolkningen, men å andra sidan har också många bland civilbefolkningen flytt till missionsstationerna för att söka skydd — jag vet en missionsstation, som fick härbärgera omkring 1,300 kvinnor och barn under en tid av omkring 15 dagar. Missionärerna ha visat ett mycket hjältemodigt och självför sakande arbete.

— Man vet icke hur kriget kan gå, säger missionär Rinell i fortsättningen. Ett faktum är ju att Japan hade väntat att krigsoperationerna skulle gå mycket lättare. Man hade planerat en militär marsch genom Kina. Motståndet har blivit betydligt svårare än man räknat med, och ekonomiskt betyder det oerhörda uppoffringar för den japanska staten. Kina står också nu mera enigt och bättre rustat än vid krigets början. Om Japan skulle segra får nog missionen räkna med en skärpt poliskontroll, och skulle Kina träda i förbund med Sovjet, kommer det kommunistiska inlytandet, som ju tidigare icke visat sig vara så lyckligt för missionsarbetet, att öka. Kina-missionen befinner sig alltså i en allvarlig kris. Frågan är om Kina skall bli ett andra Abessinien. Skall Kina fastspikas på imperialismens och kapitalismens kors? Skall missionens rörelsefrihet därute kringskäras? Det är svåra frågor att besvara.

Glädjande är att Sverige genom att sända förbandsartiklar sökt hjälpa Kina i dess svåra läge. Svenskarna kunna tacka Gud för fred och frihet och må de bedja för den kristna missionen och att den hotande katastrofen därute avvärras. Krig är ju en vanlig företeelse i världen just nu, och Österns gula krig är endast ett av världens många problem. Östern har

RULLGARDINER
A.-Bol. Charles Weyde.

lärt av Västern i detta stycke. Den kristna församlingen i Västerlandet kanske har del i skulden. Den har måhända icke fyllt sin uppgift som ljus och salt i tiden. Må den i fortsättningen tillämpa kärlekens och fridens principer i sin egen krets men också i frågor mellan folken. Innerst inne måste vi dock tro på det gudas seger, på Guds rikes seger, slutar missionär Rinell.

"En av de få ljuspunkterna..."

På tisdagskvällen var en missionshögtid anordnad i Tabernaklet, varvid missionär Rinell höll föredrag över ämnet "Kina just nu", varvid han framförde synpunkter, i huvudsak överensstämmande med uppgifterna i ovanstående uttalande. Pastor John Olofsson framhöll i sitt avskedstal, att missionsfamiljerna Rinell under växlande tider och konjunkturen varit med om att bygga upp en kristen församling i Kina. Den kristna missionen är en av de få ljuspunkterna i tiden, och den vill hemmasförsamlingen på allt sätt stödja. Tal bringade missionärerna på fört en varm hälsning med missionär Rinell, vilken, som sagt, äro kort avses till Kina.

nessiska folkets kamp för en både tanke- och verksamhetsrevolution, vilken har verkat en fullständig förändring i detta gamla isolerade kulturfolks inställning. En av de främsta svenska lärarna i det moderna Kina har för U. V. skrivit två artiklar av vilka vi i dag publicera den första, som behandlar det intellektuella uppvaknandet. I den följande, som kommer i nästa nummer, berör författaren de faktorer av religiös och moralisk art, som medverkat till den nationella väckelsen.

I.

Vad som under det sista årtiondet betytt mer än oerhörda framsteg i Kinas materiella återuppbyg-

Kina

i dagshändelsernas brännpunkt — landet där det sker något också i andevärlden.

Väckelsen i Shantung

Av MARY K. CRAWFORD. Övers. och bearbetning av A. Leander. Häft. 1: 75, mod. kart. 3: —.

»När man läst denna bok, är själen fylld med glädje och hänförelse över Guds underbara verk.»

Guds eld över Kina

Mina erfarenheter från väckelsearbetet. Av A. LEANDER. Häft. 2: 35, mod. kart. 3: 70.

»... kan icke läsas utan att göra det mäktigaste intryck...»

»Onekligen berättas om märkliga ting.»

Minnen och tankar

från min verksamhet som missionär i Kina.

Av KARIN LANDIN 40 öre.

»En intressant och värmande bok, som varje missionsvän bör läsa.»

I bok- o. missionsbokhandeln

Förlaget Filadelfia, Sthlm 6.

vet
E
vet
mån
kin
i de
sisk
tig
tion
na
sam
gen
syn
tigt
digt
real
den
och
Nar
F
dan
mär
de
att
stör
real
helt
liv
som
och
kan
intr
geri
för
D
ler
att
milj
serr
tion
häll
ärer
rege
ralli
tryc
När
är d
hon
säsk
mla;
sa i
från
milj
stör
ligh
skil
äng
liga
ska;
sen;
han;
ska
pers
rege
tion;
prägl
sakt

Du
sin
Det
på i
tion;
fört;
och
veck
min

Det kämpande Kina.

1938 Vad ligger bakom händelserna i Östern.

För U. V. av Rudex.

I brännpunkten för dagsintresset står det kämpande och lidande Kina. Bakom vad som nu sker löper en lång utvecklingskedja. I denna bestå några av de kraftigast smidda länkarna av det kinesiska folkets kamp för en både tanke- och verksamhetslivets revolution, vilken har verkat en fullkomlig förändring i detta gamla isolerade kulturfolks inställning. En av de främsta svenska kännarna av det moderna Kina har för U. V. skrivit två artiklar av vilka vi i dag publicera den första, som behandlar det intellektuella uppvaknandet. I den följande, som kommer i nästa nummer, berör författaren de faktorer av religiös och moralisk art, som medverkat till den nationella väckelsen.

I.

Vad som under det sista årtiondet betytt mer än oerhörda framsteg i Kinas materiella återuppbyg-

gande vilka lätt kunna påvisas, är den psykologiska förändringen hos det kinesiska folket. Nationen besjulas av en ny ande. En fundamental förändring har skett i kinesernas uppfattning angående de styrande och i deras inställning till livet i sin helhet.

Ett växande nationellt självmedvetande och en mera utpräglad allmänanda äro nu utmärkande för det kinesiska folket. För första gången i de nu levandes minne har en kinesisk regering ägnat mer än en flyktig tanke åt hela landets behov. Nationalregeringen existerar för att tjäna och gagna Kinas millioner och sammansvetsa dem medelst band av gemensamma intressen. Denna nya synpunkt är kanske inte 100-procentigt förhärskande bland Nankingmyndigheterna, ej heller 100-procentigt realiserad av dem som hysa den, men den är den dominerande synpunkten och den som gett färg och form åt Nankings politik.

För ett decennium eller mera sedan var det långt ifrån så. Ämbetsmännen i Pekingregeringen betraktade regeringen såsom ett instrument att berika sig själva och tillägna sig större makt. Vad blir den naturliga reaktionen för vilken människa som helst, då hon för första gången i sitt liv finner sig stå under en regering, som faktiskt tjänar hennes intressen och söker förbättra hennes lott? Det kan inte gärna bli annat än ett varmt intresse att understödja en sådan regering, en stark vilja att offra något för att få behålla denna regering.

Detta är precis vad som häller på att ske i Kina. I stället för att såsom förut endast ägna sig åt familjens och klanens välfärd börja kineserna att intressera sig även för nationens affärer. Kineser ur alla samhällsklasser ha under de senaste två åren såsom en man visat sitt stöd av regeringens patriotiska vilja. Både moraliskt och finansiellt tog sig detta uttryck t. ex. i Sulyuans försvär i fjol. När general Chiang Kai-shek fyllde 50 år den 31 oktober 1936 överlämnades till honom av regeringen 100 flygmaskiner såsom ett tecken på nationens uppskattning av hans värdefulla insatser. Dessa flygmaskiner representera ett bidrag från det kinesiska folket på över 10 miljoner dollar. Det är tvivelsutan det största belopp, som någonsin på frivillighetens väg insamlats för någon enskild person i Kina. Den allmänna ångslan över marskalk Chiangs personliga säkerhet, medan han var i fångenskap i Sian i december 1936 och det senare spontana utbrottet av jubel över hans befrielse vittnade om det kinesiska folkets höga uppskattning av honom personligen och dess lojalitet mot den regering han representerade. Detta nationella självmedvetande och denna utpräglade allmänanda hos kineserna saknar motstycke i deras långa historia.

II.

Den nationalistiska rörelsen bottnar i sin tur i ett intellektuellt uppvaknande. Det var en tid, då Kina gjorde anspråk på att vara den mest avancerade nationen i världen, och ägde verkligt självförtroende. Men upprepade nederlag och förödmjukelser under 1800-talet utvecklade hos det kinesiska folket ett mindervärdeskomplex. Samtidigt som

många kineser med iver tillägnade sig västerländskt vetande, hade det egna landets gamla kulturinflytande ett starkt grepp om dem. Så kom ett nytt skede, då kineserna å ena sidan icke gjorde anspråk på sin urgamla kultura ofelbarhet eller överlägsenhet och å den andra omvärderade det västerländska vetandet, som förut blint accepterats. De började förstå, att det nya Kina icke får taga något från sitt förflutna eller från Västern utan urskillning och omvärdering. Denna känsla, att den västerländska kulturen ej heller var felfri och i allt överlägsen deras egen, återstälde det förlorade självmedvetandet, som kulminerade i den s. k. nya kulturrörelsen.

Bland utmärkande drag för denna rörelse må nämnas dess kamp för patriotiska syften, dess seger för talspråkets adopterande som det litterära instrumentet i stället för det klassiska språket, dess omstörtning av konfucianismen, dess uppror mot gamla familje- och sociala traditioner, dess utväljande och mera intelligenta tillgodogörande av den västerländska kulturen — allt i avsikt att skapa en ny kinesisk kultur.

Denna nya kulturrörelse betecknar en betydelsefull förändring i det moderna Kinas historia. Den markerar begynnelsen till ett nytt Kina, som är i vardande. Den leder Kina in i en ny epok i kulturutvecklingen och ingjuter nytt blod i det kinesiska folkets, särskilt ungdomens, ådror. Röster höjdes snart över hela landet, uppmanande nationen till strid mot det föråldrade, som hämmade Kinas utveckling, och mot imperialismen, varmed Västern och Japan hade tjatrat Kina. Den stora betydelse man tillagt denna intellektuella revolt mot det förflutna och utländska är grunden för det kinesiska folkets nya övertygelse och nationella självmedvetande.

III.

Skolbildningens frammarsch i Kina är även ett uttryck för det intellektuella uppvaknandet. 1912 var antalet elever i lägre skolor blott 2,790,000. I dag överstiga de 12,000,000. 1912 funnos endast 4 universitet. Nu finnas 82 universitet och 29 tekniska högskolor med 44,000 studenter eller mer än 20 gånger så stort antal som år 1912. Nationalregeringen har en fem års skolplan för obligatorisk skolgång med syfte att ge gratis undervisning åtminstone till 80 procent av de 40,000,000 i skolåldern varande barnen i landet. I avsikt att eliminera icke-läskunnigheten bland äldre tillämpas en sex års plan. Under 1936 lärde sig 12,000,000 kineser att läsa och skriva.

Inemot 4,300,000 exemplar textböcker, som brukas i massbildningens skolor, distribuerades samma år. Radio och filmer ha engagerats såsom medel i upplysningens tjänst bland folkmassorna. Budgeten för 1936—37 anslag till 44 miljoner dollar för folkuppostran, en ökning av 7 miljoner jämfört med året förut. Härtill kommer såsom ett plus de provinsiella skolprojekten, understödda medelst lokala skatteinkomster. Den ökade skolbildningen kan förmodligen såsom ljust annat medel till nationallregeringens förfogande undanröja territoriella, politiska och ekonomiska skrankor, som nu skilja delar av landet från andra.

Kina

i dagshändelsernas brännpunkt — landet där det sker något också i andevärlden.

Väckelsen i Shantung

Av MARY K. CRAWFORD. Övers. och bearbetning av A. Leander. Häft. 1: 75, mod. kart. 3:—.

»När man läst denna bok, är själen fylld med glädje och hänförelse över Guds underbara verk.»

Guds eld över Kina

Mina erfarenheter från väckelsearbetet. Av A. LEANDER. Häft. 2: 35, mod. kart. 3: 70.

»... kan icke läsas utan att göra det mäktigaste, intressanta...»

»Onekligen berättas om märkliga ting.»

Minnen och tankar

från min verksamhet som missionär i Kina.

Av KARIN LANDIN 40 öre.

»En intressant och värmande bok, som varje missionsvän bör läsa.»

I bok- o. missionsbokhandeln

Förlaget Filadelfia, Sthlm 6.

Krisen i Östern. 14/1/38

Konflikten i ljuset av Kinas uppvaknande.

För U. V. av Rudex.

I dag publicera vi den andra artikeln av sign. Rudex, bakom vilken döljer sig en av vårt lands främsta Kinakännare. Den handlar om de etiska och religiösa värdenas påverkan av utvecklingen i Kina.

I.

Medan tankelivet och den intellektuella verksamheten revolutioneras arbetar ett nytt moraliskt inflytande sig fram här och var i Kina. Marskalk Chiang Kai-shek började 1934 »det nya livets rörelse», en etisk kampanj med starkt kulturellt och nationellt patos. Syftet med »Nya-Livs-rörelsen» är nationens sociala pånyttfödelse genom karaktärsdaning. Den vill bringa den kinesiska nationen renade och förfinade levnadsvanor, osjälvisk omtanke om andra och ärlighet i handel ochandel.

De första steg som borde tagas, hänföra sig till en förbättring av uppförandet samt danandet av karaktären, baserat på en tidsenlig, disciplinerad, produktiv livsföring. Människornas karaktärer måste framförallt förbättras. Deras kunskaper måste förlikas. Folksjärens lyftning måste börja från början, från själva grunden. Den måste börja med människornas sätt att leva (deras föda, kläder, bostad och verksamhet), med vardagslivets förhållanden. En revolutionär förändring av folkets liv är av primär betydelse.

Rörelsen är en realistisk strävan att reformera livsföringen, så att andan samtidigt kan utvecklas. Rörelsen utnyttjade det ideologiska arv som förelåg från forna tider, då Kina upplevde sin storhetstid. Dessa traditionella ideal och dygder äro etikett, rättfärdighet, redbarhet och samvetsgrannhet. Under de senare åren av oro och strid hade de bortglömts, men ha nu gjorts till grundprinciperna i »Nya-Livs-rörelsen.» Med goda karaktärer, avancerat vetande och sunda kroppar kan ingenting hindra kineserna från att göra framsteg i hem och samhälle, och följaktligen kan på så sätt nationens pånyttfödelse förverkligas.

St. Luke's missionsjukhus i Shanghai efter japanakt bombardemang.

II.

Bakom detta Kina i vardande spåras även kristendomens inflytande. Social lyftning, intellektuell upplysning, moralisk inspiration, ekonomisk berikning och det fysiska livets förbättring komma till varje folk med Kristi evangeliums ankomst. Det kristna budskapet har varit en omskapande makt i individens och samhällets liv. Banbrytande missionärens missionsarbete bär slutligen frukt, och den kristna församlingen håller på att taga sin plats i bygandet av nationen.

Genom det kristliga inflytande, som hans maka (född May-Ling Soong) utövat på honom, har general Chiang Kai-shek blivit en bekännare av den kristna tron. Han döptes av d:r Z. T. Kuang den 23 oktober 1930 i Shanghai under det den antikristliga rörelsen var på stark frammarsch i landet. De kristna grundsatserna jämte några av Kinas traditionella ideal söka makarna Chiang tillämpa i »Nya-Livs-rörelsen» och i »Folkets Ekonomiska Uppbyggnadsrörelse.»

Finansministern d:r H. H. Kung, som nyligen efterträtt marskalk Chiang som premiärminister, utrikesministern, d:r Wang Chung-huei, ordföranden i National Economic Council och direktören för Kinas riksbank d:r T. V. Soong, den kinesiska ambassadören i Amerika, d:r C. T. Wang, den f. d. kinesiska ambassadören i Sovjetryssland, d:r W. W. Yen, och många andra av Kinas mest framstående ledare äro kristna.

Centralregeringen intager en opartisk inställning till religionen. Med kristendom, särskilt med protestantismen, har den etablerat ett vänskapligt samarbete. Kristna skolor länkades först in i det nationella samarbetet genom att inregistreras som privatskolor i Kinas skolsystem. Detta samarbete hade i början åtskilligt av tvång över sig, är ännu icke idealiskt men visar tecken till förbättringar.

Kinas värdjan till samarbete på det medicinska området och i »Det nya

livets rörelse» är helt frivillig. Såsom rådgivare åt regeringen tjäna i förra fallet missionsläkaren d:r E. H. Hume och i senare missionär George W. Shepherd. »Många kinesiska rörelser, som nu vädja om kristen hjälp», sade d:r Frank Rowlinson, äro påbyggnader av modeller, gjorda av kristna missionärer. Sålunda ombedjas kristna företag att fullborda vad de själva varit de första förespråkarna för. Dagöräckningen för kristlig kooperativitet i en nationsomspännande tjänst är inne. Kristendomen är ej längre en tolererad utbörding utan en välkomnad medarbetare i nationens uppbyggnad.»

III.

Med uppkomsten av en stark centralregering, en växande politisk stabilitet i landet, en snabb utveckling av återuppbyggnadsarbetet och en fundamental psykologisk förnyelse kräver Kina tid att arbeta på sitt eget öde. Världen kanske minns marskalk Chiangs budskap vid det republikanska Kinas silverjubileum. Han sade bl. a.: »Kina är kapabelt att utföra storverk genom sina egna ansträngningar, kapabelt att eliminera militarismens fördärvande krafter, kapabelt att företaga konstruktiva åtgärder för sitt folks välfärd, kort sagt, kapabelt att ställa sitt hus i ordning — förutsatt att det skänkes tillfälle att arbeta på sitt eget öde östört och obesvärat. Detta tillfälle önska vi, och detta tillfälle måste vi ha.» Vaket inför faror, som hota det i dagläget i världen, men övertygat om sin egen kraft, är Kina fast beslutet att vinna sin plats i världens folkfamilj.

Dr. Hu Shih, Kinas celebre filosof, sade vid Institute of Pacific Relations' årskonferens i Yosemite, att rekonstruktionen i alla dess olika faser väsentligen försiggått medelst kinesisk personal och kinesiska medel, men givetvis hade hjälp kommit utifrån. »Från U. S. A.», sade han, »få vi utbildningen av vår kinesiska personal; från N. F. sakkunskapens tekniska råd; från Storbritannien en betydande del pengar; och från Japan — allt motstånd.» Kina behövde tid för att kunna förverkliga nationalisternas program för socialt reformarbete och nationell frigörelse. Japan synes tro, att ett starkt och enat Kina står emellan det och hegemonien i Asien. Kina kämpar mot övermakten för sin nationella existens — detta är ett tecken på begynnelsen till den kinesiska nationens pånyttfödelse.

Studera 1938

någon av kurserna:

- Israels historia.
- Profeterna och deras budskap.
- Jesus och hans verk.
- Studier i Apostlagärningarna.
- Trons livsfrågor.
- Från urkristendomens dagar.
- Världsmissionens nutidsläge.
- Svenska Missionsförbundets yttre mission.
- Psykologi.
- Söndagskollmetoder.
- Teckningskurs.
- Allmän musikkärl.
- Strängmusik.
- Svenska språkets utveckling och skiljetecken.
- Svenska språkets form- och satslära.
- Svenska språkets stilistik.

Prospekt gratis på begäran.

SV. MISSIONSFÖRBUNDETS
KORRESPONDENSINSTITUT
Tegnérsgatan 3, Stockholm.

Ett enat Kina mötte kriget.

Svensk missionär berättar
om ny kultur-
rörelse.

Oscar Rinell.

Det är icke tu tal om att Kina enats inför kriget, säger baptistmissionären Oscar Rinell, som är på tillfälligt besök i Stockholm och som är född i Kina och bott där ute hela sitt liv med undantag för några besök i hemlandet.

Den svenska baptistmissionen grundades där ute för 47 år sedan, och mina föräldrar, som äro kvar, ha haft sin verksamhet som missionärer där sedan 45 år tillbaka i provinsen Shantung, Kinas heliga provins, Konfucius hemland.

Det är alltså en man som kan Kina, som yttrar orden om Kinas enande. Men det är icke endast inför kriget som man slutit sig samman, fortsätter hr Rinell. Under de senaste tio åren och under marskalk Chiang och den nationalistiska regeringen har landet gjort oerhörda framsteg. Den nuvarande centralregeringen, som skapets av en grupp framstegsvänliga och patriotiska män, har ett starkt inflytande över hela landet, och jag tror faktiskt att detta Kinas enande, som kanske icke visat sig så mycket utåt, historiskt sett kommer att betraktas som ett av det tjugonde seklets betydelsefullaste företeelser — det rör sig dock om ett folk på 450 miljoner.

Japanerna ta hänsyn till
missionärerna.

Jag reste från Kina före krigsutbrottet, men står i ständig förbindelse med mina föräldrar. Japanerna ha erövrat den provins, där vi ha vår station, men av kriget som gått fram där har vår missionsverksamhet inte hindrats nämnvärt. En del missionärer måste ju lämna sina poster under de oroligaste tiderna, men flera ha återvänt och vunnit folkets förtroende genom sitt arbete för kvinnor och barn och de insatser som de gjort på sjukvårdens område.

Japanerna ha — åtminstone inom vårt område — uppträtt ganska hänsynsfullt mot missionärerna och respekterat våra lokaler och områden. Vår station har tagit emot mängder av kvinnor och barn, och på en annan av de svenska baptisternas stationer i staden Kiaohsien har man haft om hand och bespiset 1.300 flyktingar, kinesiska kvinnor och barn. Den kinesiska regeringen uppskattar naturligtvis dessa prov på praktisk kristendom och även japanerna ha visat hänsyn inför baptisternas hjälpverksamhet. I sitt senaste brev meddelade min far att bomber fällts av japanska flygplan inom provinsen, men icke mot missionsstationerna. Man har dock vidtagit den försiktighetsåtgärden att måla svenska flaggan på stationens tak — något som de japanska stridsflygarna synas ha respekterat. Vi ha även grävt en källare, men huruvida den är säker för de tunga bomber som användas av japanerna är förstås högst problematiskt.

Skall Japan "segra ihjäl sig"?

Japanerna ha ju vunnit stora militära framgångar, men de äro antagligen förvånade över det kraftiga motstånd de mött, och de måste säkerligen beundra de kinesiska truppers goda anda och fanatiska dödsförakt. Krigets fortsättning kan jag ju inte yttra mig om. En väl initierad person har fällt det smått paradoxala yttrandet att "Japan kanske kommer att segra ihjäl sig i Kina". Och en sådan möjlighet kan man ju tänka sig.

Som ett bevis på den utveckling Kina genomgått under de senaste åren kan man ta samfärdsmedlen, där flyget spelat en stor roll i detta väldiga land. Man har under detta decennium skapat flyglinjer över 10.000 km., och 40 städer beröras av dessa linjer. Man kan äta frukost i Hankou, middag i Shanghai och kvällsmat i Peiping. Man kan flyga från Shanghai till Chengtu i västra delen av Kina på 7 à 8 timmar, en färd som förut tog en hel månad i anspråk.

Kina har omfattat statsidén.

Men större än de materiella framstegen med flyglinjer, järnvägar och bilvägar har dock den psykologiska förändringen inom folket varit under de senaste tio åren. Kineserna ha utan tvivel fått en ny inställning till sin regering, familje- och klanidén har utvidgats till att omfatta hela folket, utvecklats till statsidén och skapat ett nationellt självmedvetande som aldrig förr i Kina.

Personligen tycker jag mycket om Kina, slutar hr Rinell. Det är ju ett gammalt kulturland, kinesen är tillgänglig och vänlig, och man måste

framför allt tro på en framtid för dessa nya kulturrörelse och för ett i många avseenden överlägset, tåligt och stor-alaget folk.

181

187

Kiaohsien under ny regim

FEBRUARI-BREV FRÅN KINA.

Missionär Gerda Rinell.

I dag skriva vi lördagen den 12 febr. 1938. Alltså är det bara sex veckor, sedan vi firade julhögtiden. Men denna korta tidarymd har fört med sig så många händelser här ute. Så ihland är det som man undrar, om vi inte räknat fel på tiden.

Isolerade från yttrevärlden.

För V.-l's läsare är det redan bekant, att våra trakter kommit under ny regim. Detta är nu en verklighet för hela vårt fält. Kaomi togs den 14 jan. Kiaohsien den 15 jan. och Chucheng den 3 febr. Vi ha varit rätt så isolerade från nyheter, ty redan vid jultiden började vår post bli mycket oregelbunden. De kinesiska tidningarna indrogos alldeles, och de engelska tidningarna från Tsingtao, Tientsin och Shanghai hade mycket svårt att leta sig hit. Telegrafförbindelserna med yttrevärlden voro också avbrutna, och ingen radio ha vi, så vi levde helt i okunnighet om krigets gång, om man undantager de mer eller mindre rafflande och överdrivna rykten som vi hörde. Under första veckan av jan. anade vi dock, att något snart skulle hända. Flygmaskinerna kommo allt oftare häröver och en och annan bomb kastades utanför staden. Förödelser var dock icke så stor. Visserligen dödades några personer i byarna här runt omkring, men hade våra städer börjat bombarderas hade naturligtvis förödelser blivit fruktansvärd. Den 10 jan. surrade bombplan över vår stad hela dagen. P. e. m. kommo sex plan i sällekap och de flögo så nära varandra som de kunde och på låg höjd och venkställd en systematisk undersökning av staden. På e. m. ringde ett par av kamraterna upp amerikanske konsulin i Tsingtao för att meddela, hur vi hade det, och-tingo- då vetar att Tsingtao hade fallit, och på grund därav hade vi alltså haft »bevaknings».

Utan strid.

Vi förstodo nu, att vår stad och Kaomi inom några dagar också skulle vara under ny regim. (De trupper som besatte våra städer kommo dock icke från Tsingtao, utan de följde järnvägen västerifrån, och som de kinesiska trupperna redan hade lämnat dessa trakter, så intogs såväl Kaomi som Kiaohsien utan skottlossning. (Angående Ohucheng ha vi icke haft så lätt att få tillförlitliga uppgifter, så jag lämnar den platsen. De komma säkert att själva skriva därifrån.)

Fiendena trupper tågade alltså in här och möttes av tusentals vita flaggor. Den vita flaggan har ju sin särskilda betydelse i krig, men det kunde dock inte hjälpas, att våra tankar kretsade omkring vad den vita färgen betyder för kineserna. Det är deras sorgfärg! Och sannerligen — det var en sorgedag för oss alla den 15 jan. 1938.

Missionen hjälper utblottade och värnlösa.

Jag skall inte ingå i detaljer om vad sedan hände. Det kan vara nog att säga, att det från början visade sig vara ett skräckväld som intagit vår stad. De vita flaggorna förnågos redan samma dag med röda soldar, och därmed var den japaniska flaggan planterad även här. Den somfärgade kinesflaggan, i d. republikflaggan, hiendes också.

Kineserna hade från början berett sig på, att före den »segrande armén» med tusor, mat och »saklader». Men att de skulle förlora allt vad de ägde genom dessa inkrektares intåg, hade de nog inte räknat in.

till kineskvinnorna om det enda nödvändiga. Många av dem ha sett sina rikedomar, allt vad de hoppats på och satt sin förtröstan till, smälta samman som vax. De ha sett sina hem skövlade, en del ha sett sina flickor skändade och t. o. m. mördade. Andra ha fått bevittna, hur deras jordiska stöd, män eller söner, tagits ifrån dem. Allt har samvenkat till att de börja fråga efter en högre makt. Någon som är starkare och mera tillförlitligt än allt detta som tagits ifrån dem. Vi ha möten dagligen för dem och det har varit en glädje att se huru alla, både vita och gula, varit villiga att tjäna i dessa möten. Många av de yngre kvinnorna ha berättat, att de under många år önskat att få gå till vår kyrka, men deras föräldrar eller svärföräldrar ha hindrat dem. Nu ha de köpt Biblar, många av dem, och äro ivriga att få kunskap om livets väg. De äldre kvinnorna kanske haft en skeptisk inställning till vårt arbete. De ha sett med mistro och rent av rädsla på våra kvinnor och missionärer. Men genom att de nu fått en fristad i missionens hägn ha deras inställning till oss förändrats. Kineserna äro så vänliga och så artiga, även männen hälsa och samtala med oss på gatorna. Vi ha kommit in bland folket på ett nytt sätt genom dessa prövotider. Gud give, att en härlig väckelse finge tjändas just genom detta som vi lever, och att människorna, även sedan det blir lugn och fred igen, vilja tillhöra Jesus!

Barmhärtighet i hednaländ.

Under juldagen gjordes en insamling i vår kyrka för nödlidande. Vi fingo in ungefär mex. dollars 80:—. Dessa pengar ha vi nu fått använda för att i någon mån lindra nöden runt omkring oss. Vi ha nu under fyra veckor serverat varm millevälling till våra flyktingar. Sedan vi börjat med det, ha flera välbärgade kineser bidragit med gåvor in natura, och tills dato ha vi mottagit sådana till ett värde omkring mex. dollars 100:—. Det är glädjande att se kineserna villiga att hjälpa till i detta arbete. Barmhärtighet är annars ett rätt så okänt begrepp i hednaländ. Nöden följer i krigets spår. Och att nöden i Kina just nu är obeskärlig, förstår nog varje tänkande människa. När skall mänskligheten akaka av sig krigets dårskap? När skola vi kristna vakna upp över detta djävulska spel och mälmedvetet kämpa för fred?

De nya herrarna.

Vi måste erkänna, att de nya herrarna varit mycket hänsynfulla mot oss utlänningar. Strax de kommo hit, uppvaktades de av brr. J. A. Rinell och E. Strutz, vilka begärde att få något slags skydd för missionens egendomar. De utfärdade anart proklamationer som klättrade upp på våra dörrar och vilka försbjödo soldaternas tillträde till missionens område. Detta har hittills också respekterats. Själva äro vi glada över att vara här just nu. Nu, då våra kineser behöva oss mer än annars, är vår plats här vid deras sida. Våra trakter ha ju också ekonats från verkligt krig. Det är en stor Guds nåd. Där fält, städer och byar förvandlats till slagfält blir ju hemsökelsen och lidandet fruktansvärt.

Innan dessa rader avslutas känna vi behov av att säga Eder alla, trogna förbedjare, ett varmt tack. Vi ha känt oss burna på förbönens armar mer än någon sin. Mitt under strid och oro ha vi ägt en underbar frid i våra hjärtan. Vi känna oss ovärdiga allt detta, men vi tacka Gud för Eder alla. Vi veta också att det betyder mycket för våra kineser att vi just nu

VILLIG C. B. V.-P.S. exp. t. v. p. (407X)

Isolerade från yttervärlden.

För V. P. s läsare är det redan bekant att våra trakter kommit under ny regim. Detta är nu en verklighet för hela vårt fält. Kaomi togs den 14 jan. Kiaohsien den 15 jan. och Chuoheng den 3 febr. Vi ha varit rätt på isolerade från nyheter, ty redan vid jul tiden började vår post bli mycket oregelbunden. De kinesiska tidningarna indrogos alldeles, och de engelaka tidningarna från Tsingtao, Tientain och Shanghai hade mycket svårt att leta sig hit. Telegrafafförbindelserna med yttervärlden voro också avbrutna, och ingen radio ha vi, så vi levde helt i okunnighet om krigets gång, om man undantager de mer eller mindre rafflande och överdrivna rykten som vi hörde. Under första veckan av jan. anade vi dock, att något snart skulle hända. Flygmaskinerna kommo allt oftare häröver och en och annan bomb kastades utanför staden. Förödelserna var dock icke så stor. Visserligen dödades några personer i byarna här runt omkring, men hade våra städer börjat bombarderas hade naturligtvis förödelserna blivit fruktansvärd. Den 10 jan. surrade bombplan över vår stad hela dagen. P. e. m. kommo sex plan i sällskap och de flögo så nära varandra som de kunde och på låg höjd och verkställde en systematisk undersökning av staden. På e. m. ringde ett par av kamraterna upp amerikanske konsulin i Tsingtao för att meddela, hur vi hade det, och finga så veta, att Tsingtao hade fallit, och på grund därav hade vi alltså haft »bevakning».

Utan strid.

Vi förstodo nu, att vår stad och Kaomi inom några dagar också skulle vara under ny regim. (De trupper som besatte våra städer kommo dock icke från Tsingtao, utan de följde järnvägen västerifrån, och som de kinesiska trupperna redan hade lämnat dessa trakter, så intogs såväl Kaomi som Kiaohsien utan skottlossning. (Angående Chuoheng ha vi icke haft så lätt att få tillförlitliga uppgifter, så jag lämnar den platsen. De komma säkert att själva skriva därifrån.) Fiendens trupper tågade alltså in här och möttes av tusentals vita flaggor. Den vita flaggan har ju sin särskilda betydelse i krig, men det kunde dock inte hjälpas, att våra tankar kretsade omkring vad den vita färgen betyder för kineserna. Det är deras sorgfärg! Och sannerligen — det var en sorgedag för oss alla den 15 jan. 1938.

Missionen hjälper utblottade och värnlösa.

Jag skall inte ingå i detaljer om vad sedan hände. Det kan vara nog att säga, att det från början visade sig vara ett ekräckvælde som intagit vår stad. De vita flaggorna försågos redan samma dag med röda solar, och därmed var den japanaka flaggan planterad även här. Den femfärgade kinesflaggan, i. d. republikflaggan, hissades också.

Kineserna hade från början berett sig på att föres den »vegrande armén» med husrum, mat och sängkläder. Men att de skulle förlora allt vad de ägde genom dessa inkräktares intåg, hade de nog inte räknat med. Det värsta är dock deras uppförande mot kvinnorna. Ryktet hade förtäljt om hemska saker från andra platser. Men vi ville icke tro, att det kunde vara så ryligt. Nu ha vi fått bevis. Många kvinnor sökte komma ut ur staden. Flera av dem mötte soldattrupper ute i byarna, och kommo så ur askan i elden. Kvinnor och barn i tusental ökte skydd hos de olika missionerna i staden. Katolikerna ha haft och ha sin del, den lutherska missionen lika så och vi hade under de första dagarna omkring 1,200 kvinnor och barn i våra skol lokaler. Vi ha också öppnat våra hem så långt vi kunnat. Just nu ha vi icke så många flyktingar, men åtskilliga hundra bo ännu kvar. Under den första veckan av den nya regimen drogo stora trupper härigenom, och de rastade vanligtvis här ett par tre dagar, och de levde om som riktiga banditer. Just nu ha vi icke så många soldater här, och på grund därav ha några av flyktingarna vågat gå tillbaka till sina hem. Soldaterna bo i hemmen och de hem som nu haft dem dessa fyra veckor, äro absolut renskrapade på allt av värde.

Tillfälle till ökad verksamhet bland kvinnorna.

Man skulle kunna fylla sidor och åter sidor av det som hänt här dessa veckor, men det känns förstås mest förståeligt att icke göra det — ännu. Vi ha dock genomgått detta fått ett onastående tillfälle att tala

ning till oss förändrats. Kineserna äro så främliga och så argiga, även männen hälsa och samtala med oss på gatorna. Vi ha kommit in bland folket på ett nytt sätt genom dessa prövotider. Gud give, att en härlig väckelse finge tjändas just genom detta som nu sker, och att människorna, även sedan det blir lugn och fred igen, vilja tillhöra Jesus!

Barmhärtighet i hednaland.

Under juldagen gjordes en insamling i vår kyrka för nödlidande. Vi fingo in ungefär mex. dollars 60: — Dessa pengar ha vi nu fått använda för att i någon mån lindra nöden runt omkring oss. Vi ha nu under fyra veckor serverat varm milletvälling till våra flyktingar. Sedan vi börjat med det, ha flera välbärgade kineser bidragit med gåvor in natura, och tillse dato ha vi mottagit sådana till ett värde omkring mex. dollars 100: — Det är glädjande att se kineserna villiga att hjälpa till i detta arbete. Barmhärtighet är annars ett rätt så okänt begrepp i hednaland. Nöden följer i krigets spår. Och att nöden i Kina just nu är obeskrivlig, förstår nog varje tänkande människa. När skall mänskligheten skaka av sig krigets dårskap? När skola vi kristna vakna upp över detta djävuleka spel och målmedvetet kämpa för in-d?

De nya herrarna.

Vi måste erkänna, att de »nya herrarna» varit mycket hänsynfulla mot oss utlänningar. Strax de kommo hit, uppvaktades de av brr. J. A. Rinell och E. Strutz, vilka begärde att få något slags skydd för missionens egendomar. De utfärdade snart proklamationer som klistrades upp på våra dörrar och vilka förbjoda soldaternas tillträde till missionens område. Detta har hittills också respekterats. Själva äro vi glada över att vara här just nu. Nu, då våra kineser behöva oss mer än annars, är vår-plats här vid deras sida. Våra trakter ha ju också skonats från venkligt krig. Det är en stor Guds nåd. Där följt, städer och byar förvandlats till slagfält blir ju hemsökelsen och lidandet fruktansvärt.

Innan dessa räder avslutas känna vi behov av att säga Eder alla, trogna förbedjare, ett varmt tack. Vi ha känt oss burna på förbönens armar mer än någonsin. Mitt under strid och oro ha vi ägt en underbar frid i våra hjärtan. Vi känna oss ovärdiga allt detta, men vi tacka Gud för Eder alla. Vi veta också, att det bedes mycket för våra kirkokristna just nu.

VIARE, BERT JUM. BAR MED JONASSTRÅK TILL VILHEM C. E. V. P. S. EXP. F. V. B. (402X)

någonsin.

Från en svensk sionär, som emellert sa hänsyn icke ön vare sig hans när den missionsorganisa tillhör skall nämnas Svenska Morgonblad tat om en missionsre dagars Kina. Skildrisar under vilka sp omständigheter mis ningen utföres i det get hemsökta Kina.

Det Japansk-kinesiska kri skrivande stund rasat ut månader. De inkräktande ha intagit betydande område central- och sydkina. Det har till synes undanträngts ti västra delen av »de stora mensionernas land». Denna rätt allmänna uppfattning av litära läget är dock rätt mi Objektiva kunnare hävda dä örövringen i realiter handlar begränsade områden, utefte sträckor, stora floder, järn och storstäder. De väldiga städer, som tangeras dessa nerna ockuperade trakter, i tingen till ingen mans land alltfört lojala mot den kines bionalregeringen.

Svensk missionär på äventyr i Kinas "ingen mans land".

Bombarderad under en missionsresa.

Den kristna missionen
behövs mer än
någonsin.

Från en svensk Kinamissionär, som emellertid av vissa hänsyn icke önskar att vare sig hans namn eller den missionsorganisation han tillhör skall nämnas har för Svenska Morgonbladet berättat om en missionsresa i våra dagars Kina. Skildringen visar under vilka spännande omständigheter missionsgärningen utföres i det av kriget hemsökta Kina.

Det japansk-kinesiska kriget har i skrivande stund rasat omkring 22 månader. De inkräktande styrkorna ha intagit betydande områden i nord-, central- och sydkina. Det fria Kina har till synes undanträngts till den sydvästra delen av de storslagna dimensionernas land. Denna kanske rätt allmänna uppfattning av det militära läget är dock rätt missvisande. Objektiva kunnare hävda däremot att erövringen i realitet handlar om mera begränsade områden, utefter kuststräckor, stora floder, järnvägslinjer och storstäder. De väldiga landområden, som tidigare ägades av japanerna ockuperade trakter, höra ännu till ingen mans land eller äro alltfört lojala mot den kinesiska nationalregeringen.

Ne skönhittik ver mis-

hon de.
den har blivit hennes liv och där vill
blev riklig, de var hon fört. 17 m-
ken på oroligheter så att vägen dit ut
den skulle det fram dess visa sig lec-
i Sverige omkrin ett och ett halvt år.
Fröken Bojer kommer kinnans hemna
med sitt föregående liv.
med andra ord blivit helt och hållet
från utom kasten ingenting. Hon har
stärkt sig och en som vet att för en hind
ut ut dem. Och vad detta betyder för-
itt mot kastens förordningar och trätt
längre vara bland de små, hon har br-
gås resa från japanskt område genom
ingen mans land till kinesiskt om-
råde eller tvärtom kan man helt
oväntat uppleva spännande äventyr
eller utsättas för livsfara.

Vår äldsta missionsstation ligger inom japanskt område. Så gör även köpingen 25 km. söderut. Marknadsbyn 25 km. söder därom lyder under friskarorna. Vi ha församlingar på alla dessa platser. Jag lämnade en tid sedan huvudstationen i avsikt att övervara den längst bort liggande församlingens sedvanliga uppbyggelsemöten. Motorcykeln gjordes i ordning och färden anträdde. Den blågula flaggan å fordonet fladdrade vackert för vinden. Utanför staden iakttog man den flitige kinesiske lantbrukaren i arbete på sina väl skötta åkarter. Vägen var skaplig de första tre och en halv mil. Därefter hade friskarorna gjort den ofarbar för bilar, kärror etc. Endast en smal gångstig lämnades mellan groparna, så att en skottkärra eller cykel kunde taga sig fram. Även detta var rätt svårt, ty stundom förekommo groparna tvärs över vägen och stundom längst efter bägge sidor, mitt i själva vägen. Jag hade inte hunnit långt förrän jag mötte ett kompani beväpnade friskaror iklädda den gråa kinesiska militäruniformen. De marscherade mot norr. Förtruppen överrumplades tydligen av min motorcykels framfart. Utsikten var dålig, då vägen slingrade fram som en orm.

Jaget från motorcykeln förväxlades med flygmaskinens surr. Jag passerade en trampcykel, som övergavs på vägen. Framhjulet snurrade ännu runt, nedan ägaren sökt betäckning i en avin. Strax efteråt körde jag på en marscherande förtruppen. Jag tänkar. Ett halvt dussin gräklädda häd fingret på avtryckaren komma mig tillmötes. Jag förklarar att jag tillhör den kristna församlingen och nämna samma dag inleda en mötesserie. De beklaga att de besvärat pastorn, och min färd fortsätter mot söder. Vid beställelseorten hölls under lördag och söndag gudstjänster och nattvard, bibelstudier och församlingsmöte.

Nu några ord om mitt livs mest kritiska ögonblick. Jag har alldeles nyss blivit en erfarenhet rikare. Jag for på motorcykeln från huvudstationen till den förut omtalade köpingen. Omedelbart fortsatte jag färden med trampcykeln något över en mil i sydvästlig riktning. Efter den tidigare skildrade resans vedermödor med motorcykeln hade jag skaffat mig en trampcykel särskilt för friskarornas eländiga vägar. Resans närmaste mål var ett bröllop i en mindre by. Jag hade blivit ombedd att viga en av våra evangelisters söner. Sedan brudgummen hämtat sin brud i bärstol skedde vigseln i föräldrarnas hem. Akten bevittnades av en talrik och nyfiken åskådareskara. Det var den första kristliga vigseln i byn. Sedan vi avåtit den kinesiska bröllopsmiddagen med dess läckerheter, hörde vi surr av flygmaskiner. Ungefär en mil söderut kunde vi tydligt observera tre japanska flygmaskiner. De följde den i första delen av denna artikel beskrivna vägen inom friskarornas område. Om en stund hörde vi en explosion. Detta upprepades flerfaldiga gånger. Över tjugo bomber fälldes över samma marknadsby. Friskarorna hade haft sitt tillhåll där men

hade dagen förut begivit sig i väg därifrån. Nära nog halva byn utplånades genom bombnedfällningen. Vår predikolokal klarade sig med endast mindre skador i taket. Alla fönsterrutor förstördes genom lufttrycket. Antalet döda torde inte vara så stort. På grund av bombardemanget ha kineserna i denna by och närliggande byar flytt till fredligare trakter.

Denna marknadsby bombarderades i två repriser, samma eftermiddag. Andra gången voro människorna i full gång med släcknings- och räddningsarbetet. Då fälde kulprutorna de flesta offren. Ett par timmars tid hade emellertid flygmaskinerna ej visat sig. Klockan var några minuter över fem. Ett kvällsmöte var utlyst i en by endast 2 1/2 km. från bröllopsgården. En evangelist och jag startar på våra cyklar med platsen som mål. Vi lämna gängstigen och kör in på stora landsvägen. Den är uppgrävd och endast en skicklig cyklist kan taga sig fram utan att stiga av. Knappast halvvägs snuddar landsvägen vid en mindre by med cirka 1,000 invånare. När vi kommo dit tänkte evangelisten fortsätta landsvägen fram. I hast ändrade han sig och körde i stället vägen som gick genom byn. Vi kommo österifrån inom tre minuter befunno vi oss vid västra kanten av byn. Vägen åt väster kantades blott av en strömfåra och åkrar. Just som vi anlände till byns sista hus, en liten jordstuga med halmtak, flögo tre japanska flygmaskiner söderifrån rakt mot oss. Vi hoppade genast av våra cyklar och ställde dem vid husväggen under träden. Husägaren hade även observerat flygmaskinerna. Inga friskaror funnos i byn. Naturprodukter i form av skatt hade just skickats till den förut nämnda köpingen. Intet skyddsrum mot bomber fanns i hela byn. Instinktivt gingo vi in i den låga stugan. När jag gick sist genom den låga dör-

Kin

rad

sa.

ionen
än

Kinamis-
d av vis-
skar att
an eller
tion han
har för
et berätt-
sa i våra
ngen vi-
ännande
sionsgär-
av kri-

get har i
kring 22
styrkorna
n i nord-
ria Kina
ll den syd-
lagna di-
a kanske
v det mi-
svisande.
remot att
om mera
or kuff-
vägslinjer
landom-
av japa-
höra su-
eller äro
siska ne-

Den provins, där jag haft mitt arbete, lyder nominellt under japanskt herravälde. Praktiskt utöva japanerna ett starkt inflytande i storstäderna och utefter järnvägslinjerna samt fem till trettio kilometer därifrån ute på landsbygden. Sedan stöter man på ingen mans land och därefter tar friskarornas eller kinesiskt område vid. Gränsen går alltid över upprädda vägar och upprivna broar. Den provinsiella regeringen och lokala förvaltningen inom detta område står i förbindelse med den kinesiska krigshuvudstaden Chungking. Regulerade kinesiska trupper förekomma i ett begränsat antal jämte talrika gerillaskaror. Relativt lugna förhållanden råda stundom inom japanernas och kinesernas skilda områden mellan sammandrabbningarna. Hittills ha både japanerna och friskarorna varit hänsynsfulla mot oss missionärer. Strider mellan fienderna och bombardemang från luften förekomma vid oväntade tidpunkter och platser. När man nödgas resa från japanskt område genom ingen mans land till kinesiskt område eller tvärtom kan man helt oväntat uppleva spännande äventyr eller utsättas för livsfara.

Vår äldsta missionsstation ligger inom japanskt område. Så gör även köpingen 25 km. söderut. Marknadsbyn 25 km. söder därom lyder under friskarorna. Vi ha församlingar på alla dessa platser. Jag lämnade en tid sedan huvudstationen i avsikt att övervara den längst bort liggande församlingens sedvanliga uppbyggelsemöten. Motorcykeln gjordes i ordning och färdan anträdades. Den blågula flaggan å fordonet fladdrade vackert för vinden. Utanför staden iakttog man den flitige kinesiske lantbrukaren i arbete på sina väl skötta åkertegar. Vägen var skaplig de första tre och en halv mil. Därefter hade friskarorna gjort den ofarbar för bilar, kärror etc. Endast en smal gångstig lämnades mellan groparna, så att en skottkärra eller cykel kunde taga sig fram. Även detta var rätt svårt, ty stundom förekommo groparna tvärs över vägen och stundom längst efter bägge sidor, mitt i själva vägen. Jag hade inte hunnit långt förrän jag mötte ett kompani beväpnade friskaror iklädda den grå kinesiska militäruniformen. De marscherade mot norr. Förtruppen överrumplades tydligen av min motorcykels framfart. Utsikten var dålig, då vägen slingrade fram som en orm.

På äventyr i mans land

Ljudet från motorens förväxlades med flygmaskinens surr. Jag passerade en trampcykel, som övergavs på vägen. Framhjulet snurrade ännu runt, medan ägaren sökt betäckning i en ravin. Strax efteråt körde jag på den marscherande förtruppen. Jag stannar. Ett halvt dussin gråklädda med fingret på avtryckaren komma mig tillmötes. Jag förklarar att jag tillhör den kristna församlingen och ämnar samma dag inleda en mötesserie. De beklaga att de besvärat pastorn, och min färd fortsätter mot söder. Vid bestämmelseorten hölls under lördag och söndag gudstjänster och nattvard, bibelstudier och församlingsmöte.

Nu några ord om mitt livs mest kritiska ögonblick. Jag har alldeles nyss blivit en erfarenhet rikare. Jag for på motorens från huvudstationen till den förut omtalade köpingen. Omedelbart fortsatte jag färdan med trampcykeln något över en mil i sydvästlig riktning. Efter den tidigare skildrade resans vedermödor med motorens hade jag skaffat mig en trampcykel särskilt för friskarornas eländiga vägar. Resans närmaste mål var ett bröllop i en mindre by. Jag hade blivit ombedd att viga en av våra evangelistars söner. Sedan brudgummen hämtat sin brud i bärstol skedde vigseln i föräldrarnas hem. Akten bevittnades av en talrik och nyfiken åskådareskara. Det var den första kristliga vigseln i byn. Sedan vi avtit den kinesiska bröllopsmiddagen med dess läckerheter, hörde vi surr av flygmaskiner. Ungefär en mil söderut kunde vi tydligen observera tre japanska flygmaskiner. De följde den i första delen av denna artikel beskrivna vägen inom friskarornas område. Om en stund hörde vi en explosion. Detta upprepades flerfaldiga gånger. Över tjugo bomber föllades över samma marknadsby. Friskarorna hade haft sitt tillhåll där, men

hade dagen förut begivit sig i väg därifrån. Nära nog halva byn utplånades genom bombnedfällningen. Vår predikolokal klarade sig med endast mindre skador i taket. Alla fönster-rutor förstördes genom lufttrycket. Antalet döda torde inte vara så stort. På grund av bombardemanget ha kineserna i denna by och närliggande byar flytt till fredligare trakter.

Denna marknadsby bombarderades i två repriser samma eftermiddag. Andra gången voro människorna i full gång med släcknings- och räddningsarbetet. Då föllde kulsprutorna de flesta offren. Ett par timmars tid hade emellertid flygmaskinerna ej visat sig. Klockan var några minuter över fem. Ett kvällsmöte var utlyst i en by endast 2 1/2 km. från bröllopsgården. En evangelist och jag startar på våra cyklar med platsen som mål. Vi lämna gångstigen och kör in på stora landsvägen. Den är upprädd och endast en skicklig cyklist kan taga sig fram utan att stiga av. Khappast halvvägs snuddar landsvägen vid en mindre by med cirka 1,000 invånare. När vi kommo dit tänkte evangelisten fortsätta landsvägen fram. I hast ändrade han sig och körde i stället vägen som gick genom byn. Vi kommo österifrån och inom tre minuter befunno vi oss vid västra kanten av byn. Vägen åt väster kantades blott av en strömfålla och åkrar. Just som vi anlände till byns sista hus, en liten jordstuga med halmtak, flögo tre japanska flygmaskiner söderifrån rakt mot oss. Vi hoppade genast av våra cyklar och ställde dem vid husväggen under träden. Husägaren hade även observerat flygmaskinerna. Inga friskaror funnos i byn. Naturprodukter i form av skatt hade just skickats till den förut nämnda köpingen. Intet skydderum mot bomber fanns i hela byn. Instinktivt gingo vi in i den lilla stugan. När jag gick sist genom den låga dör-

ren, följde ögat halmtaket uppåt. Till min förskräckelse såg jag en av flygmaskinerna dyka som en hög i riktning mot oss. Jag hann endast vända mig om i dörren, då jag såg en bomb singla ned genom luften. En explosion hördes, varefter ett moln av damm och rök steg mot höjden. Detta var ett stenkast från vår lilla stuga, som saknade våldsamt av lufttrycket. Pappersfönstret sprack och damm från taket föll ned på oss. Omedelbart började en annan flygmaskin dyka, och strax exploderade en bomb litet längre bort. Damm- och rökmoln var t. o. m. större denna gång. För att flygarna ej skulle observera våra cyklar på gården och tro att de tillhörde friskarorna, buro vi dem nu skyndsamt in i stugan. Dörren stängdes och vi sökte skydd i något hörn eller på golvet vid »kangen» d. v. s. kinesisängen. En äldre man med ett litet barn gjorde oss sedan sällskap. Mellan explosionernas brak smattrade kulsprutornas eld. Vi hörde hur grenar och löv regnade ned vid stugan. Hade vi varit på stora landsvägen, utan gömställe, skulle vi helt visst icke undkommit att bli nedmejade. Till ackompanjemang av flygmaskinernas surr, bombernas dån och kulsprutornas skallar både evangelisten och jag Gud om hans nådefulla beskydd och räddning. Flygmaskinerna kretsade omkring denna lilla by ungefär en halvtimme. Under tiden fölldes tio bomber, alla utom tre exploderade. Samtidigt som bombardemanget brukades kulsprutorna mot den by, som var slutmålet för dagens resa.

Så snart flygmaskinerna fullgjort sitt terroristiska värk, kröpo förskräckta människor fram ur sina gömställen. Evangelisten och jag gingo genast för att se förödelsten. Det närmaste bombnedslaget hade ansett ett par huslångor i byns mitt. Eldsläckningen var redan i gång. En blek och skälvande kvinna drogs fram ur spillrorna. Hon ropar hysteriskt att modern är ännu kvar. Några steg åt öster hade en bomb träffat ett träd och exploderat. Huset bredvid hade ramponerats fullständigt. Här lågo både modern och sonstrun massa-krerade. Endast en månad tidigare stod den unga kvinnan brud. Familjens övriga medlemmar stodo på ruinerna och gråto bittert. De uppskattade uppriktigt den handräckning, som jag lämnade dem från nödhjälpsinsamlingen från Sverige.

>Människans hjälplöshet är Guds tillfälle» besannas även bland det lidande och blödande kinesiska folket. Vare sig Kina vinner eller förlorar kriget, så behövs den kristna missionen mer än någonsin. Bed och offra för Guds verk i nödens och dödsskuggornas land — Kina!

Rudex.

När de allierade fångarna befriades

Dr. M. ... A 17/11/45 OSCAR RINELL

KONCENTRATIONSLAGRET I WEIHSIEN i september.

"Den japanska regeringen har underkastat sig. Ni kommer att evakueras av de allierade nationernas styrkor så snart som möjligt. Till dess komma edra nuvarande förråd att föras genom nedkastande från luften av 8. matvaror, kläder och medicin. De första skolor kastades ned inom ett par timmar..." Så lydde Ingressen av flygbladen till de allierade fångarna, vilka ett amerikanskt flygplan kastade ned över koncentrationslägret i Weihsien, Shantung, Kina, den 17 augusti innevarande år.

Planet sänkte sig rätt lågt över lägret för att se om japanerna skulle giva sig. Sedan kastades ut paket för att se vad som skulle ske. Därefter syntes sju fallskärmar nedstiga. De internerade observera den men andlös spänning. Nu rör något på sig. Det är ben på levande människor. Här var den amerikanska förtruppen, som fått i uppdrag att taga reda på fångarnas mest trängande behov. De sju männen landade med full utrustning och redo att gå i aktion.

Krigsfångarna jubla, de rusa genom lägre port förbi maktlösa japanska vakter och finna amerikanska militärer i sådesfältet eller bakom upphöjda gravar med fingren på hansen. Hjältarna bäras under övervåldigande jubel in i lägret.

Den humanitära missionen.

Snart kom nya amerikanska flygplan från Okinawa på sin "humanitära mission". De fästestora flyglarna, B 29, komma en i ständer, cirkulera några gånger över lägret och kasta ned de utlovade förråden. Planet saktar fart, öppnar luckor, en stor bunt åker ut och utvecklar sig till ett stort fallskärmar förbundna till paket. Det var en storlagen syn att se dessa fallskärmar med regnbågens olika färger sänka sig ned över fältan. Dylka humanitära missioner upprepades ett par tre gånger. Vid mitt besök sökte jag fånga med filmkameran detta ståtliga skådespel. Stora skaror av kineser från staden samlades och fingo ett starkt intryck av USA:s väldiga resurser.

En gång hängde fallskärmar med tunga paket runt omkring oss på höjdpunkten. Det var ett Guds under att ingen skadades. Någon anmärkte: "Hade jag dödat vid detta tillfälle, skulle det stått på min gravsten: Dödad genom välgörelse." Vid den första humanitära missionen träffades verkligen en kinesisk kvinna på söndagskvällen av ett paket. Det var veckor var han medveten, men doktorerna hade hopp om hans tillfrisknande. Fallskärmar och paket landades här och var på åkrarna och barer av glada och svettiga pojkar och män in i lägret.

Desse stora bombplan kunde inte landa på det av japanerna lörninggjorda flygfältet i närheten. Andra mindre amerikanska plan från det fria Kina kunde däremot göra det. De förde hit ytterligare 18 män med överste Weinberg som högsta befäl. Alla män i uniform voro synnerligen populära i lägret. De kallades ofta med förnamn och ibland skvallrade radioutskänningen först om deras löjningsgrad.

Svenskar första besökare i lägret.

Som eder korrespondent ville ni få en handledning om detta koncentrationslägret och träffa amerikanska och brittiska vänner innan de skingrades åt världens olika väderstreck utryddes redan från Khabarovsk i sällskap med två andra svenskar med Weinberg som mål. Detta hade tidigt varit en stor osäkerhet tack vare japanernas många restriktioner. Nu började dessa att se något som ellet samhället. Vart tag var gånget med matvaror trots låga priser. Rätt många fanns plats på lokomotivet och

ler, som bevakade de internerades nationella intressen. Ägde ingen främling förut tillgång till denna port. Nu överlämnade den japanska vaktens försök till den av lägret inom sig utsedda ordningsmakten. Den sade oss, att kinesiska gäster voro tillåtna att se sina vänner vid porten, men som ingen västerlänning utifrån varit i lägret måste tillåtelse utverkas först av överste Weinberg. Inom några minuter fingo vi tillstånd och betunno oss mitt ibland våra många vänner. Ett gripande med lyckligt möte! Pastor och fru C. Reinbrecht, tillhörande den amerikanska lutherska missionen och vid krigsutbrottet stationerade i vår gods stad, jämte deras diakvårda döttrar mottog oss med stor gästfrihet. Eder korrespondent gjorde senare ett nytt besök och stannade flera dagar i lägret. Jag började känna mig ganska hemma där tack vare den stora förändringen mellan förr och nu sedan amerikanerna övertagit ledningen från japanerna.

Missionsstation väljer som koncentrationsläger.

När kriget utbröt i Östern, förklarade britterna och amerikanerna sin rörelsefrihet i Nordkina. I början måste de stanna i sina hem och fingo tillåtelse att gå ut ett par timmar mitt på dagen med särskilda armband, varpå tillkännagavs deras nationalitet. Så upprättades mindre läger, t. ex. i Tsingtao och Chefoo. Här stannade fångarna ungefär ett halvt år, och ägde rätt att mottaga besök och mat vid ingången vissa timmar om dagen. Den exakta tiden för Tsingtao-lägret omfattade den 27 okt. 1942 till den 20 mars 1943.

Under denna tid gjorde japanerna i ordning ett enda koncentrationsläger för hela Nordkina. De anskaffade Weihsien, en centralt belägen och betydande köpstad i provinsen Shantung mitt i landet för ändamålet. Utifrån stadens kyrka, evangeliserade-mäns läger en stor protestantisk missionsstation på endast blott tre kilometer från järnvägen. Den grundades av dr Robert Mateer ryne Mateer 1883 och förleades utifrån staden, fristående från kinesbyar, på grund av befolkningens dåtida misskänslighet och fiendskap gentemot missionen. Mateer arbetade över 40 år som missionär i Kina. Missionsstationen kom till stånd på grund av det skrikande behovet av nödhjälp bland de hungrande och utblottade. Under mer än 60 år har den hastigt utvecklats och omfattade vid krigsutbrottet en mångsidig och välsignelsebringande aktivitet. Denna ändamålsenliga missionsstation blev sålunda koncentrationsläger för Nordkina och kallades "Civil Assembly Center". Tsingtao krigsfångar anlände först dit, varefter grupper från Peking och Tientsin.

De flesta amerikaner evakuerades i september 1943 och återvände till sitt hemland. Krigsfångar från Chefoo flyttades sedan till Weihsien, medan påven utverkade tillåtelse för katolska missionärer att lämna lägret och fortsätta sin missionsverksamhet i Peking under vissa restriktioner. Efter Italiens motgång i kriget internerades de italienerna, som ej voro lojala mot fascisterna. Utom de nämnda funnos även i lägret ett mindre antal holländare, norrmän, belgier, tyskar och armenier. Ett slag stod antalet internerade i Weihsien till omkring 2.000 personer. Vid befrielsen fanns 1.497. F. n. Finn

bad japanerna utrymma ett hus, svarade de att instruktioner måste först inhämtas från överordnade i Tsingtao. Översten frigade en amerikan hur lång tid japanerna givit honom att utrymma sitt hus. Svaret löd — en halv timme. Översten gav japanerna då två timmar att lämna huset. Japanerna föll till föga och voro ute inom den bestämda tiden.

Lägersamhällets organisering.

Under japanernas herravälde fingo de internerade frihet att själva ordna sina interna ärenden, då de ej kommo i strid med myndigheternas bestämmelser. Lägret valde en kommitté bestående av nio personer. En person skulle då vara den ansvariga ledaren för en av följande avdelningar: disciplin, allmänna ärenden, sjukvård, bildning, förråd, reparationer, härbärgering, anställning och finanser. Dessa ledare utsågo sina medarbetare.

Minst en gång i veckan samlades de såsom grupp och valde sin tjänstgörande ordförande för veckan. De olika arbetsgrömlena sköttes av några personer på olika områden, de arbetade vissa timmar i skift och hade kanske var tredje dag ledig. Denna organisation fungerade säkerligen lika bra som i vilket som helst annat samhälle av samma storlek. Det var ofta kvalificerade personer i ledningen och i verksamheten. Det var en lust att se arbetsglädjen och allmänheten, som präglade förvaltningen och aktiviteten.

En tid användes tre kök, därefter två. Våldiga kinesrytor brukades, inga utländska spisar. Lägret hade eget bageri under ledning av professionella bakare. Bröd var det enda som var riktigt och bra hela tiden. Maten lagades till att börja med av damer, sedan utestutande av män. Det var inte alltid lika lätt att träffa de rätta kvantiteterna för ett så stort hushåll. Efter det de amerikanska förråden anlände, spåsades endast skolorna i matlagning. En önskan föredrogo att äta hemma, och blott föreställa en del av mat från lägret. Detta var möjligt på slutet, då "ultimatum" kom dagligen med tråkiga gåvor till varje individ. Varje hem hade en större plåtburk till spis och mindre plåtburkar travade på varandra tjänade som skorsten. Med kolstybb lagades man här extra mat efter råd och lägenhet.

De av japanerna tillhandahållna matvarorna voro långt ifrån rikliga och närande. Ofta var maten allt för ensidig och serverades ej i sin rätta säsong. Välling och gröt av kaoliang eller gröna böner kunna ej i längden vara aptitliga. När jag anmärkte att många av mina vänner i lägret magrat och förlorat i vikt, svarade en hotellägare: "Hur kan det vara annorlunda. Vi ha hållit på att äta avfall!" Missionärerna, som alltid fört ett mera spartanskt liv än affärsmännen, voro mildare i sina omdöman. Så länge "comfort money" utdelades av den amerikanska staten, kunde mjölk, ägg, socker eller andra matvaror köpas genom lägrets markantanter eller sjukhus och en tid smuglas in över muren. Men på flera månader utdelades ej sådana medel på grund av den oöppnbara växelkurs, som Japan ville tvinga USA att gå. Då sålde många sina ringar, juveler och värdepapper för att skaffa det nödvändigaste för barnen och de sjuka, trots oroväckande priser. Många vuxna ha gått utan oc-

Från en väldig B-29 kastas fallskärmar med förråd, kläder och medicin ned till krigsfångarna i koncentrationslägret i Weihsien.

på eget initiativ lörningställt. Yrkesmän, t. ex. elektriker, smeder och snickare, arbetade effektivt med primitiva medel och material. Urmakaren anlätades rätt mycket.

Sjukvård och dödsfall.

Det stora sjukhuset sköttes av några av de skickligaste läkarna och specialisterna i Kina. Beklagligt hade missionens goda utrustning här som annorstädes beslagtagits av japanerna, men doktorerna medförde en del av sina instrument. Långa skadade de röntgen, men en vän var välgig nog att sända dit en sådan apparat. Mediciner fattades, men en viss procent av individernas "comfort money" anslags att inköpa ett mindre förråd. De medicinska förråd som flygplanen nedkastade, fyllde ett stort behov. Tandläkare utöva praktik här. Rätt många utbildade sjuksköterskor tjänstgjorde vid sjukhuset.

Under dessa 3 1/2 år i lägret ha 8 bröllop gått av stapeln, 33 barns födsel och 29 dödsfall förekommit. De senare dogo en naturlig död utom två: den ena dog genom beröring med det andra följande från ett fall. De döda märktes trenne framställda missionärer: Watson M. Hayes, 87 gammal, skaparen av Tsingtaos teologiska seminarium, och Eric H. Lidde 43 år gammal, känd som stjärnan från de Olympiska spelen.

Skolväsen och upplysning.

De allra minsta ha fått den bästa skötseln i lägret, ty de fingo mjölk även då ingenting kunde uppbringas för andra. Därnäst ha barn i skolåldern åtnjutit förmåner. De ha gått sig i sina lekar och gjort framsteg i sina studier. Tre skolor ha varit i gång först den amerikanska skolan, en samfundsläggning av amerikanska skolor från Tientsin och Tsingtao; vidare Weihsien skolan, bestående mest av brittiska skolor; och slutligen Kina Inland Missionens skola från Chefoo. Den sistnämnda skolans lärare och elever räknade omkring 200 personer. Det torde ha varit runt 30 lärare och 200 elever i alla dessa skolor.

Stor vikt lades även vid upplysning av personer i mogen ålder. Ett stort antal föredrag över kulturella, sociala och tekniska ämnen ha hållits. Prästen Burt och dr Lucius Porter, båda professorer vid Yenching kristna universitet i Peking, ha hållit uppskattade föreläsningar om allmän historia och kinesisk filosofi. Kinesiska, franska och

...den amerikanska militären eller någon uppmaning med fingern på henen. ... under övertygligande ...

Den humanitära missionen.

Snart komma nya amerikanska flygplan från Okinawa på sin "humanitära mission". De flitesta flygarna, B 29, komma en i stöder, cirklars några ...

En gång hängde fallskärmar med tunga paket runt omkring oss på bolplanet. Det var ett Guds under att ingen skadades. Någon sammarke ...

Dessa stora bombplan kunde inte landa på det av japanerna lörninggjorda flygfältet i närheten. Andra mindre amerikanska plan från det fria Kina kunde däremot göra det. De förste ...

Svenskar första besökare i lägret.

Som eder korrespondent ville få första handkännedom om detta koncentrationsläger och träffa amerikanska och brittiska vänner innan de skingrades åt världens olika väderstreck ...

När japanerna voro ensamma herrar här voro de internerade givetvis förbjuda att gå utanför detta område. Först efter amerikanska truppers ankomst var det tillåtet att gå just utanför lägret, där kineser sålde en del grönsaker och andra varor. Dagen innan vi anlade tillits promenader i omgivningen. Vid huvudingången möttes vi av den japanska vakten och några kinesesoldater. Den första hade tidigare uppgiften att bevaka krigsfångarna från att flykta, men numera beskyddade dem från de röda och banditer. Med undantag av ett par konau-

...den amerikanska missionen och vid krigsutbrottet stationerade i vår goda stad, jämte deras flygförda döttrar ...

Missionsstation väljes som koncentrationsläger.

När kriget störst i Östern, förlorade britterna och amerikanerna sin rörelsefrihet i Nordkina. I början måste de stanna i sina hem och fingo tillåtelse att gå ut ett par timmar mitt på dagen med särskilda ...

Under denna tid gjorde japanerna i ordning ett enda koncentrationsläger för hela Nordkina. De ansåg Weihaiwei, en central belägen och betydande kinesstad i provinzen Sbantungs mitt, lämplig för ändamålet. Utanför stadens ...

De flesta amerikaner evakuerades i september 1943 och återvände till sitt hemland. Krigsfångar från Chefoo flyttades sedan till Weihaiwei, medan påven utverkade tillåtelse för katolska missionärer att lämna lägret och fortsätta sina missionsverksamhet i Peking under vissa restriktioner. Efter Italiens förtäring i kriget internerades de italiensare, som ej voro lojala mot fascisterna. Utom de nämnda funnos även i lägret ett mindre antal holländare, norrmän, belgier, ryssar och armenier. Ett slag steg antalet internerade i Weihaiwei till omkring 2.000 personer. Vid befrielsen fanns 1.497. F. n. funnos omkring 150 missionärer bland dem och tidigare ca 250. Inga militära krigsfångar internerades i lägret.

Missionsbostäder bli beslagtagna.

Den japanska garnisonen lade beslag på de nio missionsbostäderna. Colleage-byggnaderna, som sedan begagnades av Senior Middle School, då den högre utbildningen sammanslogs med det kristna universitetet i Tsinan, bibelskolan och en del av sjukhuset användes för att inkvartera de internerade. Elevernummen hade moderniserats beträffande trädgård och rappade tak för detta ändamål. Skolornas stora matsal kom väl till pass för måltider. Kyrkan och en del av sjukhuset brukades alltför för sina ursprungliga syften. En samlingshall och några föreläsrum funnos. Det var här min skolkamrat från Chefoo, numera redaktör för de populära amerikanska tidskrifterna Life och Time, herr Henry Luce, först såg dagens ljus. En huslänga tjänade som flöjtsgeles, där bland andra en katolsk pränt tillbringade en vecka för delaktighet i svarta börsen. När överste Weinberg

Under japanernas herravälde fingo de internerade frihet att själva ordna sina interna ärenden, då de ej kommo i strid med myndigheternas bestämmelser. Lägret valde en kommitté bestående av nio personer. En person skulle då vara den ansvariga ledaren för en av följande avdelningar: disciplin, allmänna ärenden, sjukvård, utbildning, förråd, reparationer, härbärgering, anställning och finanser. Dessa ledare utsågo sina medarbetare.

Minst en gång i veckan samlades de såsom grupp och valde sin tjänstgörande ordförande för veckan. De olika arbetsgrupperna sköttes av några personer på olika områden, de arbetade vissa timmar i skift och hade kanske var tredje dag ledig. Denna organisation fungerade säkerligen lika bra som i vilket som helst annat samhälle av samma storlek. Det var ofta kvalificerade personer i ledningen och i verksamheten. Det var en lust att se arbetsglädjen och allmänheten, som präglade förvaltningen och aktiviteten.

En tid användes tre kök, därefter två. Våldiga kinesrytor brukades, inga utländska spisar. Lägret hade öst bageri under ledning av professionella bagerbröd var det enda som var riktigt och bra hela tiden. Maten lagades till att börja med av damer, sedan utses utav en man. Det var inte alltid lätt att träffa de rätta kvantiteterna för ett så stort hushåll. Efter det de amerikanska förråden anlät, spådde ...

De av japanerna tillhandahållna matvarorna voro långt ifrån riktiga och närade. Ofta var maten allt för ensidig och svarrades ej i sin rätta säsong. Välling och gröt av kaoliang eller gröna bönor kunna ej i längden vara spänniga. När jag anmärkte att många av mina vänner i lägret magrat och förlorat i vikt, svarade en hotellägare: "Hur kan det vara annorlunda. Vi ha hållit på att äta avfall!" Missionärerna, som alltid fört ett mera sparsamt liv än affärsmännen, voro mildare i sina omdömen. Så länge "comfort money" utdelades av den amerikanska staten, kunde mjölk, ägg, socker eller andra matvaror köpas genom lägrets markentanter eller sjukhus och en tid smuglas in över muren. Men på flera månader utdelades ej sådana medel på grund av den ogymsamma växelkursen, som Japan ville tvinga USA att gå. Då sålde många sina ringar, juveler och värde saker för att skaffa det nödvändiga för barnen och de sjuka, trots otvåkande priser. Många vuxna ha gått utan socker, mjölk och ägg under längre tid. Av fem sändningar från USA genom Röda korset hade japanerna endast utdelat två, och inte ens hela deras innehåll utlämnades till fångarna. Men vilken förändring med freden. Weihaiwei stad förser nu lägret med ägg och grönsaker. Härtill kommer de rika förråd av matvaror, som de amerikanska flygplanen nedkastat. Provianderna ha vetenskapligt beretts i behövliga kalorier för varje mål per person i behändiga burkar. Bland pakten glömdes inte ens "chewing-gum". Många britter njöto i o. m. av tuggummi! Sedan paketen kommit från himmelen, behöves uppmaningen i flygbladens verkliga följda: "Do not overeat!"

Syrum funnos, där skickliga händer av klänningar, borddukar, gardiner och sängöverdrag. Många hade franska kläder och skor på sig i tjänsten. Strumpor voro lyxartiklar under den varma årstiden. Vi sågo flera herrar arkklädda till midjan, vandra omkring. Tilltalande klänningar hade yttia av de första fallskärmarerna. När flygplanen kommo, fingo alla i lägret vindyrsgroddar, kostymer, underkläder och läderskor. Reparationsverkstäder hade fångarna

Från en öldig B-29 kastas fallskärmar med förråd, kläder och medicinska medel till krigsfångarna i koncentrationslägret i Weihaiwei.

på eget initiativ lörninggjorda. Yrkesmän, t. ex. elektriker, smeder och snickare, arbetade effektivt med primitiva medel och material. Urmakaren antogs rätt mycket.

Sjukvård och dödsfall.

Det stora sjukhuset sköttes av några av de skickligaste läkarna och specialiteterna i Kina. Bocklagligt hade missionens goda utrustning här som annorstädes besingtagits av japanerna, men doktorerna medförde en del av sina instrument. Länga skadade de röntgen, men en vän var vänlig nog att släpa dit en sådan apparat. Mediciner fattades, men en viss procent av individernas "comfort money" användes att köpa ett mindre förråd. De medicinska förråd som flygplanen nedkastade, fyllde ett stort behov. Tandläkare utöva praktik här. Rätt många utbildade sjuksköterskor tjänstgjorde vid sjukhuset.

Under dessa 1 1/2 år i lägret ha 8 bröllop gått av stapeln, 23 babies fötts och 29 dödsfall förekommit. De senaste dogo en naturlig död utom två, den ena dog genom beröring med en ...

Skolväsen och upplysning.

De allra minsta ha fått den bästa skolesten i lägret, ty de fingo mjölk även då ingensting kunde uppbibras för andra. Därnäst ha barn i skolåldern åtnjutit förmåner. De ha glatt sig i sina lekar och gjort framsteg i sina studier. Tre skolor ha varit i gång: först den amerikanska skolan, en sammanslagning av amerikanska skolor från Tientsin och Tsingtao; vidare Weihaiweiskolan, bestående mest av brittiska skolor; och slutligen Kina, Inland Missionens skola från Chefoo. Den sistnämnda skolans lärarestab och elevkår räknade omkring 300 personer. Det rödde ha varit runt 30 lärare och 300 elever i alla dessa skolor.

Stor vikt lades även vid upplysning av personer i mogen ålder. Ett stort antal föredrag över kulturella, sociala och tekniska ämnen ha hållits. Fröken Burt och dr Lucius Porter, båda professorer vid Yenching kristna universitet i Peking, ha hållit uppskattade föreläsningar om allmän historia och kinesisk filosofi. Kinesiska, franska och ryska språkkurser ha genomgått. Sedan befriarnas ankomst har kapten Aahwood geno sina orienterande föredrag om det a kinesiska läget under krigsåren bidragit att fulla stora luckor, som uppstått under isoleringen i många världsbild. Nyhetsutskänning med upplysning om det allmänna läget och lokala förhållanden i lägret hade även nygigen startats. Armén medförde naturligtvis de senaste tidsskrifterna. Under hela tiden har ett länebibliotek funnits.

Religion och frihet.

Religion har haft sin givna plats. Utom söndagskolan har tre gudstjänster hållits varje söndag. Anglicanska kyrkan hade sin gudstjänst (Forts. å sista sid.)

LÖSNING TILL PALMOLIVES FIXERINGSBILD NR 15
Palmolive
PALMOLIVE
det gorenade
rakbladet

190A

...högsta lägre ...
...lägret lidit ...
...sade rörelser ...
...ska fångar ly ...
...hos frikaror ...
...frivilligt efter ...
...skaffade lägr ...
...japanernas v ...
...andra. Maten ...
...liga omflytt ...
...Biskopen f ...
...ska kyrkos ...
...VI var Er ...
...kristna i an ...
...land. Vi to ...
...förkunnele ...
...som kristn ...
...Guds makt ...
...är det som ...
...Kyrkebiskop ...
...Berggrav så ...
...som engela ...
...följt och be ...
...biskopens ...
...genom sitt ...
...Biskop Berg ...
...hoppat och ...
...och betygda ...
...såsom befrä ...
...Europas kyr ...
...När Lam ...
...eriarade k ...
...ändast tre j ...
...märkelse, i ...
...den orlöda ...
...samt den 5